

J. Wright to S. H. and S.

Arcana Cœlestia

QUÆ IN

SCRIPTURA SACRA,

SEU

VERBO DOMINI

SUNT, DETECTA:

Hic quæ in

G E N E S I.

Una cum Mirabilibus,

Quæ visa sunt

IN

Mundo Spirituum & Cœlo Angelorum.

PARS QUINTA.

MDCCLIII.

MATTH: VI: 33.

*Quærite primo Regnum Dei, & Justitiam
ejus, & omnia adjicientur vobis.*

MDCCLII.

P A R S Q U I N T A
L I B R I G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM.

1. **E**T factum a fine biennii dierum, & Pharaon somnians, & ecce stans juxta fluvium.
2. Et ecce e fluvio ascendentes septem vaccæ, pulchræ aspectu, & pingues carne, & pascēbant in ulva.
3. Et ecce septem vaccæ aliæ, ascendentes post eas e fluvio, malæ aspectu, & graciles carne, & steterunt juxta vaccas super ripa fluvii.
4. Et comederunt vaccæ malæ aspectu, & graciles carne, septem vaccas pulchras aspectu & pingues; & expergefactus Pharaon.
5. Et obdormivit, & somniavit secundo, & ecce septem aristæ ascendentes in calamo uno, pingues & bonæ.
6. Et ecce septem aristæ graciles, & exustæ euro, germinantes post illas.
7. Et absorbebant aristæ graciles septem aristas pingues & plenas; & expergefactus Pharaon, & ecce somnium.

8. Et factum in matutino, agitatus spiritus illius, & misit & vocavit omnes magos Ægypti, & omnes sapientes illius, & narravit Pharaon illis somnium suum, & nemo interpretans illa Pharaoni.

9. Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, dicendo, peccatorum meorum ego recordor hodie.

10. Pharaon succensuit super servos suos, & dedit me in custodiam domo principis satellitum, me & principem pistorum.

11. Et somniavimus somnium in nocte una, ego & is, quisque secundum interpretationem somnii sui somniavimus.

12. Et ibi cum nobis puer Hebræus servus principi satellitum, & narravimus ei, & interpretatus nobis somnia nostra, cuique secundum somnium suum interpretatus.

13. Et factum, quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, me reduxit super stationem meam, & eum suspendit.

14. Et misit Pharaon, & vocavit Josephum, & acceleraverunt eum e fovea, & totondit, & mutavit vestes suas, & venit ad Pharaonem.

15. Et dixit Pharaon ad Josephum, somnium somniavi, & interpretans nemo illud; & ego audivi super te, dicendo, audias somnium ad interpretandum illud.

16. Et respondit Joseph Pharaoni, dicendo, non ad me, DEUS respondet pacem, Pharaon.

17. Et loquutus Pharaon ad Josephum; in somnio meo, ecce me stantem juxta ripam fluvii.

18. Et ecce e fluvio ascendentes septem vaccæ pingues carne & pulchræ forma, & pascebant in ulva.

19. Et ecce septem vaccæ aliæ ascendentes postcas, tenues & malæ forma valde, & macilentæ carne, non vidi sicut eas in omni terra Ægypti quoad malignitatem.

20. Et comederunt vaccæ macilentæ & malæ septem vaccas priores pingues.

21. Et venerunt ad viscera earum, & non cognitum quod venerint ad viscera earum, & aspectus earum malignus quemadmodum in initio, & expergefactus sum.

22. Et vidi in somnio meo, & ecce septem aristæ ascendentes in campo uno, plenæ & bonæ.

23. Et ecce septem aristæ, aridæ, graciles, & exustæ euro, germinantes post illas.

24. Et absorberunt aristæ graciles septem aristas bonas; & dixi ad magos, & nemo indicans mihi.

25. Et

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 1

25. Et dixit Joseph ad Pharaonem; somnium Pharaonis unum illud, quod DEUS faciens indicavit Pharaoni.

26. Septem vaccae bonae, septem anni earum, & septem aristae bonae, septem anni illarum, somnium unum illud.

27. Et septem vaccae graciles & malae ascendentes post eas, septem anni earum, & septem aristae vacuae, exustae erunt, erunt septem anni famis.

28. Hoc verbum, quod loquutus sum ad Pharaonem, quod DEUS faciens, videre fecit Pharaonem.

29. Ecce septem anni veniunt, abundantia annonae magna in omni terra Aegypti.

30. Et surgent septem anni famis post eos, & oblivioni dabitur omnis abundantia annonae in terra Aegypti, & consumet fames terram.

31. Et non cognoscetur abundantia annonae in terra, a coram fame illa posthac, quia gravis ea valde.

32. Et super iterari somnium ad Pharaonem duabus vicibus, quia stabilitum Verbum a cum DEO, & festinans DEUS facere illud.

33. Et nunc videat Pharaon virum intelligentem & sapientem, & constituat illum super terram Aegypti.

34. Faciat Pharaon, & praeficiat praefectos super terram, & quintet terram Aegypti in septem annis abundantiae annonae.

35. Et congregent omnem cibum annorum bonorum venientium illorum, & congerant frumentum sub manu Pharaonis, cibum in urbibus, & custodiant.

36. Et sit cibus ad depositum terrae, ad septem annos famis, qui erunt in terra Aegypti, & non excindetur terra in fame.

37. Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, & in oculis omnium servorum illius.

38. Et dixit Pharaon ad servos suos, num inveniemus sicut hunc virum, in quo spiritus Dei.

39. Et dixit Pharaon ad Josephum, postquam cognoscere fecit DEUS tibi omne hoc, nemo intelligens & sapiens sicut tu.

40. Tu eris super domo mea, & super ore tuo osculabitur omnis populus meus, tantum solio magnus ero praeter te.

41. Et dixit Pharaon ad Josephum, vide, dedi te super omnem terram Aegypti.

42. Et removit Pharaon annulum suum a super manu sua, & dedit illum

Ium super manum Iosephi, & vestivit eum vestibus byssi, & posuit torquem auri super collum ejus.

43. Et vehi fecit eum in curru secundario qui sibi, & clamaverunt ante eum Abrech, & dando eum super omnem terram Ægypti.

44. Et dixit Pharao ad Iosephum, ego Pharao, præter te non extollet vir manum suam & pedem suum, in omni terra Ægypti.

45. Et vocavit Pharao nomen Iosephi Zaphenat Paeneach, & dedit ei Asenath filiam Potiphæræ sacerdotis On in mulierem: & exivit Ioseph super terram Ægypti.

46. Et Ioseph filius triginta annorum in stando eo coram Pharaone Rege Ægypti, & exivit Ioseph a coram Pharaone, & transivit in omnem terram Ægypti.

47. Et fecit terra in septem annis abundantiae annonae collectiones.

48. Et congregavit omnem cibum septem annorum, qui fuerunt in terra Ægypti, & dedit cibum in urbibus, cibum agri urbis, quæ circum circa illam, dedit in medio illius.

49. Et congeffit Ioseph frumentum, sicut arenam maris multum valde, usque quod cessavit ad numerandum, quia nullus numerus.

50. Et Iosepho natum, duo filii, antequam venit annus famis, quos peperit ei Asenath filia Potiphæræ sacerdotis On.

51. Et vocavit Ioseph nomen primogeniti Menascheh, quia oblivi-
sci me fecit DEUS omnis laboris mei, & omnis domus patris mei.

52. Et nomen secundi vocavit Ephraim, quia fructificari fecit me DEUS in terra afflictionis meæ.

53. Et absoluti septem anni abundantiae annonæ, quæ fuit in terra Ægypti.

54. Et inceperunt septem anni famis venire, quemadmodum dixit Ioseph, & fuit fames in omnibus terris, & in omni terra Ægypti fuit panis.

55. Et famem passa omnis terra Ægypti, & clamavit populus ad Pharaonem pro pane, & dixit Pharao omni Ægypto, ite ad Iosephum, quod dicit vobis, faciatis.

56. Et fames fuit super omnibus faciebus terræ, & aperuit Ioseph omnia in quibus, & vendidit Ægypto, & inualescebat fames in terra Ægypti.

57. Et omnis terra venerunt Ægyptum ad emendum, ad Iosephum, quia invaluit fames in omni terra.

CONTENTA.

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 7

C O N T E N T A.

5191. In hoc Capite in sensu interno agitur de altero statu cœlestis spiritualis, quod est Josephus, nempe de ejus exaltatione super illa quæ sunt naturalis seu externi hominis, ita super omnia scientifica ibi, quæ sunt Ægyptus.

5192. Pharaon est Naturale in genere, quod nunc quievit, & reliquit omnia Cœlesti spiritualis quod est Josephus. Septem anni abundantiae annonæ in terra Ægypti sunt scientifica, quibus bonum a cœlesti spiritualis applicari possit: septem anni famis, sunt status sequentis, cum nihil bonum in scientificis, nisi quod a Divino cœlesti spiritualis, quod a Divino Humano Domini. De his in sequentibus agitur in specie.

SENSUS INTERNUS.

5193. Vers: 1. 2. 3. 4. **E**T factum a fine biennii dierum, & Pharaon somnians, & ecce stans juxta fluvium. Et ecce e fluvio ascendentes septem vaccæ, pulchre aspectu & pingues carne, & pascebant in ulva. Et ecce septem vaccæ aliæ, ascendentes post eas e fluvio, malæ aspectu, & graciles carne, & steterunt juxta vaccas super ripa fluvii. Et comederunt vaccæ malæ aspectu & graciles carne, septem vaccas pulchras aspectu & pingues; & expergefactus Pharaon. Et factum a fine biennii dierum, significat post statum conjunctionis: & Pharaon somnians, significat provisum de naturali: & ecce stans juxta fluvium, significat a termino ad terminum: & ecce e fluvio, significat quod in termino: ascendentes septem vaccæ, significat vera naturalis: pulchre aspectu, significat quæ fidei: & pingues carne, significat quæ charitatis: & pascebant in ulva, significat instructionem: & ecce septem vaccæ aliæ ascendentes post eas e fluvio, significat falsa quæ naturalis etiam in termino: malæ aspectu, significat quæ non fidei: & graciles carne, significat nec charitatis: & steterunt juxta vaccas super ripa fluvii, significat quod in terminis ubi vera: & comederunt vaccæ malæ aspectu & graciles carne, significat quod falsa quæ non fidei & non charitatis exterminarent: septem vaccas pulchras aspectu & pingues, significat vera naturalis quæ fidei & charitatis: & expergefactus Pharaon, significat illustrationis statum.

5194. Et factum a fine biennii dierum, quod significet post statum conjunctionis, nempe sensualium quæ sunt naturalis exterioris cum illis quæ sunt naturalis interioris, de quibus in Capite præcedente actum est, constat a significatione biennii dierum, seu temporis duorum annorum, quod sint status conjunctionis, binum enim seu duo significant conjunctionem, n: 1686. 3519. & anni, tum quoque dies significant status, quod anni, videatur n: 487. 488. 493. 893; quod dies, n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 3785. 4850. Quod duo significant conjunctionem, est quia omnia & singula quæ in spirituali mundo, & inde quæ in naturali, se referunt ad duo, nempe ad bonum & verum, ad bonum ut ad agens & influens, & ad verum ut ad patiens & recipiens, & quia se referunt ad illa duo, & nihil unquam producit, nisi duo illa unum sunt per quoddam instar conjugii, inde est quod per duo significetur conjunctio: tale instar conjugii est in omnibus & singulis naturæ, ac trium ejus regnorum, absque illò nihil quicquam existit; ut enim aliquid existat in natura, erit calor & lux, calor in naturali mundo correspondet bono amoris in spirituali mundo, & lux correspondet vero fidei; illa duo, nempe calor & lux, unum agent, si aliquid producendum; at si non unum agunt, ut sit tempore hyemis, nihil prorsus producit; quod spiritualiter se quoque ita habeat, patet manifeste apud hominem; sunt duæ facultates apud hominem, nempe voluntas & intellectus, voluntas formata est ad recipiendum calorem spiritualem, hoc est, bonum amoris & charitatis, & intellectus ad recipiendum lucem spiritualem, hoc est, verum fidei, illa duo apud hominem nisi duo faciant, nihil producit, bonum enim amoris absque vero fidei non aliquid determinat & qualificat, & verum fidei absque bono amoris non aliquid efficit; quapropter ut in homine sit conjugium cœleste, seu is in conjugio cœlesti, duo illa facient unum apud illum: inde est, quod antiqui omnia & singula in mundo, & omnia & singula apud hominem, assimilaverint conjugii, n: 54. 55. 568. 718. 747. 917. 1432. 2173. 2516. 2731. 2739. 2758. 3132. 4434. 4834. 5138: ex his constare potest, unde est quod duo significant conjunctionem.

5195. Et Pharaon somnians, quod significet prævisum de naturali, constat ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex significatione somniare, quod sit prædictio futurorum, ita in supremo sensu Prævidentia, de qua n: 3698. 4682. 5091. 5092. 5104; & quia est prævidentia seu prævisum, est quoque providentia seu provisum, nam unum absque altero non datur; Providentia enim spectat statum successivum in æternum, qui nisi prævidetur, non provideri potest; providere præsentia, & non simul prævidere futura, & sic non in præsentibus hæc simul providere, foret absque fine, absque ordine, & consequenter absque sapientia & intelligentia, ita non ex Divino: sed de bono prædicatur Providentia, & de non bono Prævidentia, n: 5155; de bono non prædicari potest Prævidentia, quia bonum est in Divino, & existit ab ipso Divino, & secundum Divinum, sed de non bono & de malo, nam hoc existit extra Divinum ab aliis qui contra Divinum; ita quia de bono dicitur Providentia, dicitur quoque de

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 9

de conjunctione naturalis cum coelesti spiritualis, de qua in hoc Capite agitur, quapropter per somnare hic significatur provisum.

5196. Et ecce stans juxta fluvium, quod significet a termino ad terminum, constat ex significatione fluvii, hic fluvii Aegypti seu Nili, quod sit terminus; quod fluvius sit terminus, est quia fluvii magni, nempe Euphrates, Jordanes, & Nilus, ac insuper mare, erant termini ultimi terrae Canaanis, & quia ipsa terra Canaan representabat Regnum Domini, & inde omnia loca ibi representabant varia in illo Regno, consequenter fluvii representabant ultima seu terminos ibi, videatur n: 1866. 4116. 4240: Nilus seu fluvius Aegypti representabat sensualia parti intellectuali subjecta, ita scientifica quae ex illis, nam haec sunt ultima spiritualium Regni Domini. Quod a termino ad terminum significetur, est quia dicitur de Pharaone, quod is stans juxta fluvium, per Pharaonem enim representatur Naturale in communi, n: 5160; prospicere aliquid ab interiori usque ad ultimum, representatur per stare juxta ultimum, ita sit in mundo spirituali; & quia tunc a termino ad terminum prospicitur, idcirco id per illa verba in sensu interno significatur.

5197. Et ecce e fluvio, quod significet quod in termino, constat ex significatione fluvii, quod sit terminus, de qua mox supra n: 5196; quod e fluvio sit in termino, est quia ibi apparebant.

5198. Ascendentes septem vaccae, quod significet vera naturalis, constat a significatione vaccarum, quod sint vera naturalis, de qua sequitur; quod septem fuerint, est quia septem significant sanctum, n: 395. 433. 716, & inde numerus ille adjicit sanctitatem rei de qua agitur, n: 881, res etiam, de qua hic agitur, est sancta, agitur enim de ulteriori renascencia naturalis per conjunctionem ejus cum coelesti spiritualis. Quod vaccae seu juvencae significant vera naturalis, constare potest ex eo, quod boves & juvenci significant bona naturalis, n: 2180. 2566. 2781. 2830; in Verbo enim, ubi masculus significat bonum, ibi femina verum, ac vice versa, ubi masculus significat verum, ibi femina bonum, inde est quod vaccae significet verum naturalis, quia bos significat bonum ejus: quod omnes bestiae, quaecunque in Verbo nominantur, significant affectiones, bestiae male & inutiles affectiones malas, ac bestiae mites & utiles affectiones bonas, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 3218. 3519; causa quod significant, est ex representativis in mundo spirituum, cum enim sermo est in coelo de affectionibus, tunc representantur in mundo spirituum bestiae, quae correspondent illius generis affectionibus, de quibus sermo est, quod etiam saepius mihi videre datum est; & aliquoties miratus sum, unde id, ac perceptum, quod bestiarum vitae non aliud sint, quam affectiones, sequuntur enim affectionem suam ex instinctu absque ratione, & sic feruntur quaelibet ad suum usum; affectionibus illis absque ratione non aliae formae corporum competunt, quam quales sunt in quibus apparent super terra; inde est, cum de solis affectionibus est sermo, quod formae earum ultimae similes formis corporum talium bestiarum appareant, nam aliis indui nequeunt affectiones illae, quam quae correspondent: vixit quoque mihi sunt bestiae peregrinae, quae in mundo nullibi existunt.

unt, fuerunt ex affectionibus ignotis, & ex affectionibus mixtis: inde nunc est, quod in Verbo per bestias significantur affectiones, sed quænam affectiones, non aliunde patet quam ex sensu interno; quod per boves significetur bonum naturalis, videatur in locis supra citatis, & quod per vaccas vera naturalis, constare potest ab illis locis ubi nominantur, ut apud Esaiam Cap: xi: 7. Hosch: Cap: iv: 16. Amos Cap: iv: 1: tum quoque ex aqua separationis qua mundarentur, quæ parata fuit ex *vacca rufa* combusta in cinerem extra castra, cui admiscebatur lignum cedri, hyssopus & dibaphum coccineum, Num: xix: 2 ad 11; is processus cum recluditur per sensum internum, indicat quod per vaccam rufam significetur verum naturalis immundum, quod mundum factum per combustionem, tum quoque per talia quæ significantur per lignum cedri, hyssopum & dibaphum coccineum; aqua inde representabat medium purificationis.

5199. Pulchræ aspectu, quod significet quæ fidei, constat ex significatione pulchritudinis & aspectus, pulchritudo spiritualis est affectio veri interioris, & aspectus spiritualis est fides, inde per pulchras aspectu significatur affectio veri fidei, videatur n: 553. 3080. 3821. 4985: quod pulchritudo spiritualis sit affectio veri interioris, est inde, quia verum est forma boni, ipsum bonum quod a Divino in coelo, est, a quo vita est angelis, sed forma vitæ illorum est per vera quæ a bono illo; alit verum fidei non facit pulchritudinem, sed ipsa affectio quæ inest veris fidei quæ est a bono; pulchritudo ex solo vero fidei, se habet sicut pulchritudo faciei pictæ vel sculptæ, sed pulchritudo ex affectione veri quæ ex bono, se habet sicut pulchritudo faciei vivæ animatæ ab amore cœlesti, nam qualis amor seu qualis affectio elucet ex forma faciei, talis est pulchritudo: inde est, quod angeli appareant pulchritudine ineffabili; ex faciebus illorum elucet bonum amoris per verum fidei, quæ non solum coram visu apparent, sed etiam percipiuntur a sphaeris quæ ex illis, causa quod inde pulchritudo, est quia universum cœlum est Maximus Homo, & correspondet omnibus & singulis apud hominem, qui itaque in bono amoris & inde in vero fidei est, in forma cœli est, consequenter in pulchritudine, in qua cœlum ubi Divinum a Domino est omne in omnibus: inde quoque est, quod qui in inferno sunt, quia contra bonum & verum, sint deformitate horrenda, & quod in luce cœli non appareant sicut homines, sed sicut monstra. Quod aspectus spiritualis sit fides, est quia aspicere & videre in sensu interno est intelligere, ac in sensu adhuc interiori fidem habere, videatur n: 397. 2150. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421.

5200. Et pingues carne, quod significet quæ charitatis, constat ex significatione pinguis seu pinguedinis, quod sit cœleste, & prædicetur de bono quod est amoris & charitatis, de qua n: 353; & ex significatione carnis, quod sit voluntarium vivificatum per bonum a Domino, de qua n: 148, 149. 780. 999. 3812. 3813, ita quoque bonum quod amoris & charitatis; inde sequitur, quod per pingues carne significantur quæ charitatis, cum per pulchras aspectu quæ fidei; ita describuntur vera naturalis, quæ significantur per vaccas, per suum formale, & per suum essentiale, formale constituunt illa quæ sunt

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. II

sunt fidei, & essentielle illa quæ sunt charitatis; quod ita sit, non apparet ex sensu literæ.

5201. Et pascabant in ulva, quod significet instructionem, constat ex significatione pascere, quod sit instrui, de qua sequitur; & ex significatione ulvæ seu graminis majusculi quod prope fluvios, quod sint scientifica, quæ naturalis hominis; quod gramen seu herba sint scientifica, ex Verbo liquet; pascere itaque in ulva est instrui in scientificis, & per scientifica de veris & bonis; scientifica enim sunt media, & sunt quasi specula, in quibus imago interiorum se sistit, & in hoc imagine sicut iterum in speculo, se sistunt & repræsentant vera & bona fidei, proinde illa quæ sunt coeli, ac spiritualia vocantur; sed hæc imago, quia interior, non aliis apparet, quam qui in fide ex charitate sunt; hoc in genuino sensu significatur per pascere in ulva. Quod pascere sit instrui, patet ab illis locis in Verbo, ubi legitur, ut apud Esaiam, "Tum dabit pluviam seminis tui, quo conseris terram, & panem proventus terræ, & erit pingue & opulentum, *pascunt* pecora tua die illo *prato lato*," xxx: 23, pecora pro illis qui in bono & vero sunt, pascere prato lato, pro instrui abunde. Apud Eundem "Dedi Te in fœdus populi ad restituendum terram, ad partiendum hæreditates devastatas, ad dicendum vinctis, exite, eis qui in tenebris revelamini, *super viis pascunt*, & in omnibus elivis *pascuum* eorum," xlix: 8. 9, ibi de adventu Domini, super viis pascere pro instrui in veris, quod viæ sint vera, videatur n: 627. 2333, pascuum pro ipsa instructione. Apud Jeremiam "Væ *pastoribus* perdentibus & dispergentibus gregem *pascui mei*, propterea dixit Jehovah Deus Israelis contra *pastores pascutes populum meum*," xxlii: 1. 2; pastores pro illis qui instruunt, & grex pro illis qui instruuntur, n: 343. 3715, ita pascere pro instruere; quia solenne factum docentes vocare pastores, & discentes gregem, ideo quoque inter formulas loquendi receptum est dicere pascere, cum sermo est de prædicatione, seu de instructione ex doctrina aut Verbo; sed hoc fit comparative, non autem significative sicut in Verbo; quod pascere in Verbo dicatur significative, est causa, quia cum sermo est in cœlo de instructione, & de doctrina ex Verbo, tunc in mundo spirituum, ubi spiritualia apparent naturaliter, repræsentantur ad visum prato virentia graminibus, herbis, floribus, & quoque greges ibi; & hoc cum omni varietate secundum quale sermonis in cœlo de instructione & doctrina. Apud Eundem "Reducam Israellem ad habitaculum illius, ut *pascant* in Carmele & Baschane, ac in monte Ephraimi, & Gileade saturetur anima illius," i: 19; pascere in Carmele & Baschane pro instrui in bonis fidei & charitatis. Apud Eundem "Exivit e filia Zionis omnis honor illius, facti sunt principes illius sicut cervi, non invenerunt *pascuum*," Thren: 1: 6. Apud Ezechielem "In *pascuo bona* *pascam* eos, & in montibus celsitudinis Israelis erit *caula* eorum, & cubabunt in *caula bona*, & *pascuum pingue depascunt* super montibus Israelis," xxxiv: 14. Apud Hoscheam "Nunc *pascit* eos Jehovah, sicut ovem in latitudine," iv: 16; pascere in latitudine pro instruere in veris, quod latitudo sit verum, videatur n: 1613. 3433. 3434. 4482. Apud Micham, "Tu Bethlechem Ephrataea, ex te Mihi exhibit qui erit Dominator

in Israele, stabit & pascet in robore Jehovahæ," v: 1. 3. Apud Eundem "*Pasce populum tuum virga tua, gregem hæreditatis tuæ habitantem solum, pascant Balchane & Gileade juxta dies sæculi,*" vii: 14. Apud Zephaniam "*Reliquiæ Israelis pascunt & requiescent, nec terrefaciens,*" iii: 13. Apud Davidem "*Jehovah Pastor meus, in pascuis herbæ cubare faciet me, ad aquas quietum deducet me,*" Psalm: xxi: 1. 2. Apud Eundem "*Ipse fecit nos, & non nos, populum suum, & gregem pascui sui, ideo Ipsius nos, populus Ipsius & grex pascui Ipsius,*" Psalm: c: 3. In Apocalypsi "*Agnus qui in medio throni, pascet eos, & ducet ad vivos fontes aquarum,*" vii: 17. Apud Johannem "*Ego sum ostium, per Me si quis introiverit, salvabitur, & ingreditur & egredietur, & pascuum inveniet,*" x: 9. Apud Eundem "*Jesus dixit ad Petrum, pasc agnos meos; & secundo, pasc oves meas; & tertio, pasc oves meas,*" xxi: 15. 16. 17.

5202. Et ecce septem vaccæ aliæ ascendentes post eas e fluvio, quod significet falsa quæ naturalis etiam in termino, constat ex significatione vaccarum, quod sint vera naturalis, de qua mox supra n: 5198, inde est quod vaccæ in opposito sensu sint falsa, pleraque enim in Verbo oppositum sensum habent, qui cognoscitur ex genuino, consequenter quia vaccæ in genuino sensu sunt vera naturalis, in opposito sunt ejusdem generis falsa, ita falsa in naturali; & ex significatione fluvii, quod sit terminus, de qua etiam supra n: 5196. 5197; quod in termino, patet etiam ex eo, quod dicatur quod ascenderint e fluvio, ascendere enim prædicatur de progressionem ab exteriori versus interiora, n: 3084. 4539. 4969. Quomodo cum hac re se habet, quia in sequentibus de illa agitur, dicendum; in Capite præcedente actum est de exteriori naturali, deque illis ibi quæ ad classem intellectualem pertinebant, & de illis quæ ad classem voluntariam, & quod illa recepta sint, & hæc rejecta, quæ ad classem intellectualem pertinebant, repræsentabantur per pincernam, & quæ ad voluntariam per pistorem; & quia illa quæ ad classem intellectualem pertinebant, recepta sunt, etiam subordinata sunt naturali interiori, de his in Capite præcedente actum est, & hoc erat primum renascentiæ naturalis: in hoc autem Capite agitur de influxu Cœlestis spiritualis in illa naturalis quæ retenta fuerunt, nempe in illa quæ partis intellectualis ibi erant, ea sunt quæ significantur per vaccas pulchras aspectu & pingues carne; sed quia Naturale quoad intellectualia sola non renasci potest, erant quoque voluntaria, in singulis enim erit ex intellectuali & simul ex voluntario, ut sit aliquid; & quia prius voluntarium rejectum est, idcirco novum loco ejus influet; hoc novum est ex cœlesti spiritualis, de quo & de cujus influxu in Naturale in hoc Capite agitur; quomodo cum naturali in hoc statu se habeat, in sensu interno describitur, quod nempe vera ibi exterminata sint per falsa, & sic naturale relictum cœlesti spiritualis, quæ significantur per quod vaccæ bonæ comestæ sint a malis, & quod aristæ plenæ absorbtæ sint a vacuis, & dein per quod Joseph prospexerit tori Ægypto; sed de his in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, plura dicenda; sunt insuper talia, quæ in lucem intellectus humani ægre cadunt, sunt enim arcana regenerationis, quæ in se innumerabilia sunt, homo vix aliqua eorum scit;

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 131

Ita; renascitur enim homo qui in bono est unoquoque momento, a prima infantia ad ultimum vitæ in mundo, & dein in æternum, non solum quoad interiora sed etiam quoad exteriora, & hoc per processus stupendos; hi sunt, qui quoad multam partem faciunt sapientiam angelicam, quæ quod ineffabilis sit, & contineat talia quæ auris non audivit, & oculus non vidit, nec usquam pervenerunt in cogitationem hominis, notum est; sensus internus Verbi de talibus agit, ita adæquatus est sapientiæ angelicæ, qui cum inde influit in sensum literæ, fit adæquatus sapientiæ humanæ, & afficit inde latenter illos qui ex bono in desiderio sunt sciendi vera ex Verbo.

5203. Malæ aspectu, quod significet quæ non fidei, constat ex significatione pulchrarum aspectu, quod sint quæ fidei, de qua mox supra n: 5199, inde hic malæ aspectu sunt quæ non fidei.

5204. Et graciles carne, quod significet nec charitatis, constat ex significatione pinguium carne, quod sint quæ charitatis, de qua etiam supra n: 5200, inde hic graciles carne, sunt quæ non charitatis; nam in opposito sunt.

5205. Et steterunt juxta vaccas super ripa fluvii, quod significet quod in terminis ubi vera, constat ex significatione stare juxta super ripa fluvii, quod sit in terminis, quod fluvius sit terminus, videatur n: 5196. 5197; & ex significatione vaccarum, quod sint vera naturalis, de qua supra n: 5198. Quomodo cum his se habet, nempe quod falsa steterint in terminis ubi vera, ex sequentibus patebit, in specie ubi explicandum venit, quid in sensu interno significatur per septem annorum famem in terra Ægypti, quæ prædicta & significata sunt per septem vaccas malas aspectu & graciles carne, tum per septem aristas graciles & exustas euro.

5206. Et comederunt vaccæ malæ aspectu & graciles carne, quod significet quod falsa quæ non fidei & non charitatis exterminarent, constat ex significatione comedere, quod sit consumere, de qua n: 5149. 5157, hic autem exterminare, quia vera quæ in naturali, antequam vivificata sunt per coeleste spiritualis, proinde regenerata, quasi exterminata sunt per falsa; ex significatione vaccarum malarum aspectu, quod sint quæ non fidei, de qua mox supra n: 5203; & ex significatione gracilium carne, quod sint quæ non charitatis, de qua etiam supra n: 5204.

5207. Septem vaccas pulchras aspectu & pingues, quod significet vera naturalis quæ fidei & charitatis, constat a significatione vaccarum, quod sint vera naturalis, de qua supra n: 5198; ex significatione pulchrarum aspectu, quod sint quæ fidei, de qua n: 5199; & ex significatione pinguium, quod sint quæ charitatis, de qua n: 5200. Quod ipsam rem attinet, quod nempe vera exterminata sint e naturali per falsa in terminis, sciendum, quod hoc fiat in principio in omni regeneratione, vera enim quæ principio insinuantur apud hominem, sunt quidem in se vera, sed non sunt vera apud illum priusquam illis adjunctum est bonum, bonum adjunctum facit quod vera sint vera, bonum est essentialis, & vera sunt ejus formalia, quapropter in principio prope vera sunt falsa, seu in terminis ubi vera etiam sunt falsa; sed sicut bonum conjungitur

conjugitur veris ita aufugiunt falsa; hoc quoque actualiter se ita habet in altera vita, ibi sphaera falsi applicat se veris secundum influxum boni in vera, cum parum boni influit sphaera falsi prope est, cum plus boni influit sphaera falsi removet se, & cum bonum prorsus adjunctum est veris tunc sphaera falsi quoque prorsus dissipatur; cum sphaera falsi prope adest, ut sit in principio, prout dictum, tunc quasi exterminantur vera, sed reconduntur interea in interiori, & ibi implentur bono, ac inde successive remittuntur; hæc sunt, quæ per septem vacas & septem aristas, & in sequentibus per septem annos abundantiae annonæ & per septem annos famis, significantur. Sed qui nihil scit de regeneratione, & qui nihil de statu interno hominis, illa non capit.

5208. Et expergefactus Pharaon, quod significet illustrationis statum, constat ex significatione expergisci, quod sit illustrari, de qua n: 3715; & ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua prius; exinde patet, quod per expergefactus Pharaon, significetur illustrationis status in naturali. Per illustrationem hic intelligitur illustratio communis a cœlesti spiritualis, ita ab interiore; illustratio quæ venit seu influit ab interiore est communis in inferiore, sed sit successive minus communis, & tandem particularis, sicut insinuantur ibi vera ex bono, unumquodvis enim verum ex bono lucet, & quoque illustrat; inde nunc est, quod mox supra n: 5206, dictum quod vera e naturali exterminata sint, quod sit ob finem, ut naturale communiter illustretur ab interiore, & dein in communi illustratione seu in communi luce reponantur ibi vera in suo ordine, inde naturale illustratur particulariter: correspondentia inter spirituale & naturale apud hominem, seu inter internum & externum ejus, sit eo modo; vera enim primum comparantur: dein illa vera quasi exterminantur, at non exterminantur sed reconduntur, & tunc inferius a superiori seu exterius ab interiore communiter illustratur, & in luce illa reponuntur vera suo ordine, inde omnia ibi vera fiunt imagines sui communis, & correspondent. Etiam in omnibus & singulis quæ existunt, non modo in spirituali mundo, sed etiam in naturali, Commune præcedit, & ei dein successive inferuntur minus communia, & denique particularia; absque tali insertione seu inaptatione nihil prorsus inhæret, nam quicquid non in aliquo communi est, & ab aliquo communi pendet, hoc dissipatur, videatur n: 918. 3057. 4269. 4325 f. 4329 med: 4345. 4383.

5209. Vers: 5. 6. 7. *Et obdormivit & somniavit secundo, & ecce septem ariste ascendentes in calamo uno, pingues & bonæ. Et ecce septem ariste graciles & exustæ euro, germinantes post illas. Et absorbebant ariste graciles septem aristas pingues & plenas; & expergefactus Pharaon, & ecce somnium.* Et obdormivit, significat statum obscurum: & somniavit secundo, significat provisum: & ecce septem ariste ascendentes in calamo uno, significat scientifica quæ naturalis conjuncta; pingues & bonæ, significat quibus illa qui fidei & charitatis inapplicari possent; & ecce septem ariste graciles, significat scientifica nullius usus: & exustæ euro, significat plena cupiditatum: germinantes post illas, significat apparentes juxta: & absorbebant ariste graciles septem aristas pingues & plenas, significat quod scientifica nullius usus exterminarent.

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 15

rent scientifica bona: & expergefactus Pharaon, significat communem illustrationis statum: & ecce somnium, significat in obscuro illo.

5210. Et obdormivit, quod significet statum obscurum, constat a significatione dormire, quod sit status obscurus, etiam somnus in spirituali sensu non aliud est, sicut vigilia nec aliud quam status clarus; somnus enim spiritualis est, cum vera in obscuro sunt, & vigilia spiritualis cum vera in claro; tantum etiam vigiliæ spiritibus est, & vicissim illis tantum somni; inde patet, quod obdormire sit status obscurus.

5211. Et somniavit secundo, quod significet provisum, constat ex significatione somniare, quod sit provisum, de qua n: 5195.

5212. Et ecce septem aristæ ascendentes in calamo uno, quod significet scientifica quæ naturalis conjuncta, constat a significatione aristarum seu spicarum, quod sint scientifica naturalis, de qua sequitur; & ex significatione in calamo uno, quod sint conjuncta, quæ enim in uno calamo sunt, illa quoad originem conjuncta sunt. Quod aristæ seu spicæ significant scientifica, est quia frumentum significat bonum naturalis, n: 3580, sunt enim scientifica continentia boni naturalis, sicut sunt aristæ frumenti, in genere enim omnia vera sunt vasa boni, ita quoque scientifica, nam hæc sunt vera infima; vera infima seu vera exterioris naturalis vocantur scientifica, quia sunt in memoria naturali seu externa hominis, & quia participant quoad plurimam partem de luce mundi, & inde fisti & representari possunt coram aliis per formas vocum, seu per ideas formatas in voces per talia quæ sunt mundi & ejus lucis: quæ autem sunt in memoria interiore, non vocantur scientifica sed vera, quatenus participant de luce cœli, nec nisi quam per illam lucem intelligibilia sunt, & per formas vocum seu per ideas formatas in voces per talia quæ sunt cœli & ejus lucis, enuntiabilia. Scientifica quæ hic per aristas seu spicas significantur, sunt scientifica Ecclesiæ, de quibus videatur n: 4749. 4844. 4964. 4965. Quod duo somnia essent. Unum de septem Vaccis, alterum de septem Aristis, erat quia in sensu interno agitur de utroque Naturali, interiori & exteriori, & in sequentibus de utriusque renascentia; per septem Vaccas significata sunt illa quæ interioris naturalis sunt, & appellata sunt vera naturalis, n: 5198, & per septem aristas vera exterioris naturalis & appellantur scientifica. Scientifica interiora & exteriora significantur per spicas fluvii Euphratis usque ad fluvium Ægypti, apud Esaiam "Erit porro in die illo, excutiet Jehovah de spica fluvii usque ad fluvium Ægypti, & vos collegimini alteri unus, filii Israelis: erit porro in die illo, clangeretur buccina magna, & venient pereuntes in terra Aschuris, & expulsi in terra Ægypti, & incurvabunt se Jehovah in monte sanctitatis, in Hierosolyma" xxvii: 12. 13; pereuntes in terra Aschuris pro veris interioribus, & expulsi in terra Ægypti pro veris exterioribus seu scientificis. Comparatio cum gramine, spica, frumento, involvit quoque renascentiam hominis per scientifica, vera fidei, & bona charitatis, apud Marcum "Jesus dixit, ita se habet Regnum Dei, quemadmodum cum homo projicit semen super terram, dormit deum, & surgit noctu & die, semen vero germinat & crescit, dum nescit ipse; ultronea enim

enim terra fructum fert, primo *gramen*, dein *spicam*, deinde *frumentum in spicæ*, cum autem productus fuerit fructus, statim immittet falcem, quia institit messis" IV: 26. 27. 28. 29; regnum Dei quod comparatur gramine, spicæ, & frumento, est cœlum apud hominem per regenerationem, qui enim regeneratus est, in se habet regnum Dei, & fit in imagine regnum Dei seu cœlum, gramen est primum scientificum, spica est inde scientificum veri, frumentum est inde bonum. Etiam leges latæ de *spicilegiis*, Levit: XIX: 9. Cap: XXIII: 22: tum de libertate *avellendi spicas e segete socii*," Deut: XXIII: 26: & quoque de non edendo pane, *spica tosta*, nec *virente*, antequam munus Dei attulerint, Levit: XXIII 14, repræsentabant talia quæ significantur per spicas.

5213. Pingues & bonæ, quod significet quibus illa quæ fidei & charitatis inapplicari possent, constat ex significatione pinguium, cum prædicatur de scientificis, quæ per aristas significantur, quod sint receptibilia boni fidei, proinde quibus illa quæ fidei inapplicari possunt, scientifica enim sunt vasa, de quibus cum prædicatur pinguedo, significatur aptitudo recipiendi talia quæ sunt fidei ex charitate; & ex significatione bonarum, cum prædicatur de scientificis quæ per aristas significantur, quod sint receptibilia boni charitatis, proinde quibus illa quæ sunt charitatis inapplicari possunt: quod pingues spectent illa quæ sunt fidei, & bonæ illa quæ sunt charitatis, est ex more ubivis in Verbo, ubi enim bina adjectiva uni rei applicantur, ibi unum involvit illa quæ fidei sunt, & alterum illa quæ charitatis, & hoc propter conjugium veri & boni in singulis Verbi, n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 f. 5138; quod pingues significant illa quæ sunt fidei, & bonæ illa quæ sunt charitatis, etiam patet a parallelis quæ præcedunt de vaccis, n: 5199. 5200. Scientifica, quibus inapplicari possunt illa quæ sunt fidei & charitatis, sunt perplura, sicut omnia Scientifica Ecclesiæ, quæ per Ægyptum in bono sensu significantur, de quibus n: 4749. 4844. 4964. 4965; consequenter omnia scientifica quæ vera de Correspondentiis, de Repræsentativis, de Significativis, de Influxu, de Ordine, de intelligentia & sapientia, de affectionibus, imo omnia vera interioris & exterioris naturæ, tam visibilia quam invisibilia, quia hæc correspondent veris spiritualibus.

5214. Et ecce septem aristæ graciles, quod significet scientifica nullius usus, constat ex significatione aristarum, quod sint scientifica, de qua supra n: 5212; & ex significatione gracilium, quod sint quæ nullius usus; gracile enim opponitur pleno, & plenum dicitur in quo usus, seu quod idem, in quo bonum, omne enim bonum est usus; quapropter gracile est, quod nullius usus. Scientifica nullius usus sunt, quæ non alium finem habent, quam gloriam & voluptatem, illi fines sunt nullius usus, quia non conducunt proximo.

5215. Et exustæ euro, quod significet plena cupiditatum, constat ex significatione exuri euro, quod sit consumi ab igne cupiditatum; eurus enim & oriens in genuino sensu est amor in Dominum, & amor erga proximum, n: 101. 1250. 3249. 3708. 4762, inde in opposito est amor sui & amor mundi, proinde concupiscentiæ & cupiditates, nam hæc sunt amorum illorum, de his prædicatur

CAPUT QUADRAGESIMUM-PRIMUM. 17

prædicatur ignis, ex causa, de qua n: 5071, consequenter exuri. Sunt enim binæ origines caloris, sicut quoque sunt binæ origines lucis, una origo caloris est ex sole mundi, altera origo caloris est ex sole cœli, qui est Dominus; quod sol mundi calorem effundat in suum mundum, & in omnia quæ ibi sunt, notum est; quod autem Sol cœli calorem infundat in universum cœlum, non ita notum est; at usque notum esse potest, si modo reflectatur super calorem qui intrinsecus in homine est, & non commune habet cum calore mundi, hoc est, super calorem, qui vitalis vocatur; inde sciri posset, quod hic calor alius indolis sit, quam calor mundi, quod nempe ille sit vivus, hic autem prorsus non vivus, & quod ille calor quia vivus accendat interiora hominis, nempe ejus voluntatem & intellectum, & quod det desiderare, & amare, tum affici; inde quoque desideria, amores, affectiones sunt calores spirituales, & quoque ita vocantur; quod calores sint, manifeste patet, ex corporibus enim vivis abundique expirat calor, etiam in maximo frigore; & quoque cum increscunt desideria & affectiones, hoc est, amores, tunc in eo gradu incalcescit corpus: hic calor est, qui in Verbo intelligitur per æstum, ignem, flammam, & est in genuino sensu amor cœlestis & spiritualis, ac in opposito sensu amor corporeus & terrestris; inde constare potest, quod hic per exuri euro, significetur consumi igne cupiditatum, & cum prædicatur de scientificis, quæ sunt aristæ graciles, quod significetur quod plena sint cupiditatum. Quod per Eurum seu Ventum orientis significantur illa quæ cupiditatum & inde phantasiarum sunt, constat a locis in Verbo, ubi nominatur, sicut apud Davidem, "Proficisci fecit *Eurum* in cœlis, & produxit virtute sua austrum, ac depluere fecit super illos sicut pulverem Carnem, sicut arenam maris avem alæ," Psalm: LXXVIII: 26. 27, quod per carnem, quam ventus ille adduxit, significatæ sint concupiscentiæ, & per avem alæ phantasiæ inde, patet apud Moysen, Num: XI: 31 ad 35, quod, ubi plaga populi propter esum carnis, vocatum nomen loci illius, sepulchra *concupiscentiæ*, quia ibi sepeliverunt populum *concupiscentes*. Apud Ezechielem, "Ecce Vitis plantata num prosperabitur, nonne cum attigerit illam *Ventus orientalis* (Eurus), *exarefcet exarefcendo*, super areolis germinis illius *exarefcet*," XVII: 10: & apud Eundem, "Vitis evulsa est in ira, in terram projecta est, & *Ventus orientis arefcet* fructum ejus; divulsæ sunt & *exaruerunt* unaquævis virga roboris ejus; ignis comedit unamquamque, exivit enim ignis e virga ramorum ejus, comedit fructum ejus, ut non sit in ea virga roboris, sceptrum ad dominandum" XIX: 12. 14; ibi ventus orientalis seu eurus pro illis quæ sunt cupiditatum. Apud Esaiam "Meditatus est de *vento suo duro*, in die euri" XXVII: 8. Apud Hoseam "Veniet *Eurus* ventus Jhovæ a deserto ascendens, & *exarefcet* scaturigo ejus, & *exsiccabitur* fons ejus, ille deprædabitur thesaurum omnis vasis desiderii" XIII: 15, ibi quoque ventus orientis seu eurus pro illis quæ sunt cupiditatum. Similiter apud Jeremiam "Sicut *ventus orientalis* dispergam eos coram hoste" XVIII: 17. apud Davidem "Per *Ventum orientalem* confringes naves Tharschisch" Psalm, XLVIII: 8. Apud Esaiam "Deseruisti populum tuum, domum Jacobi, quia repleti sunt *Euro*, & divinatores sunt

sunt Philistæi” 11:6. Apud Hoscheam “Ephraim pascens ventum, & persequitur *Eurum*, omni die mendacium & vastationem multiplicat” xii:2; ventus hic pro phantasiis, & eurus pro cupiditatibus. Simile etiam per *Ventum orientalem* in sensu interno intelligitur, per quem productæ sunt locustæ, & per quem locustæ coniectæ in mare” Exod: x: 13. 19; & quoque per quem divisæ sunt aquæ maris Suph” Exod: xiv: 21.

5216. Germinantes post illas, quod significet apparentes juxta, constat a significatione germinare hic, quod sit apparere; & ex significatione post eas, quod sit juxta, seu in termino, sicut per vaccas malas & graciles ascendentes *post eas*, nempe post vaccas pulchras & pingues, significatur. n: 5202; quod post eas sit juxta, est quia *post* est successivum temporis, & in spirituali mundo, consequenter in spirituali sensu, notio temporis nulla est, sed loco ejus tale status quod correspondet.

5217. Et absorbebant aristæ graciles septem aristas pingues & plenas, quod significet quod scientifica nullius usus exterminarent scientifica bona, constat ex significatione aristarum gracilium, quod sint scientifica nullius usus, de qua supra n: 5214; ex significatione aristarum pinguium & plenarum, quod sint scientifica quibus illa quæ fidei & charitatis inapplicari possent, de qua n: 5213, consequenter scientifica bona; & ex significatione absorbere, quod sit exterminare, similiter ac comedere, ut de vaccis dicitur supra n: 5206; quod scientifica bona exterminentur per scientifica nullius usus, seu quod vera per falsa, videatur n: 5207; ita quoque in spirituali mundo se habet, ubi falsa sunt, ibi vera subsistere non possunt, & vice versa, ubi vera ibi non falsa, unum exterminat alterum, sunt enim opposita; causa est, quia falsa sunt ex inferno, & vera sunt ex cœlo: apparet quandoque sicut falsa & vera in uno subjecto sint; at non sunt falsa quæ opposita sunt veris ibi, sed quæ associantur per applicationes; subjectum, ubi vera & simul falsa quæ opposita subsistunt, vocatur tepidum, & subjectum in quo falsa & vera commixta sunt, vocatur prophanum.

5218. Et expergefactus Pharaon, quod significet communem illustrationis statum, constat ex illis quæ supra n: 5208 explicata sunt, ubi eadem verba.

5219. Et ecce somnium, quod significet in obscuro illud, constat ex significatione somnii, quod sit status obscurus, de qua n: 1838. 2514, 2528. 5210. Obscurum dicitur, quia vera exterminata sunt, ubi enim non vera ibi est obscurum, lux enim cœli solum in vera influit, nam Lux cœli est Divinum Verum a Domino, inde vera apud angelos & apud spiritus, & quoque apud homines, sunt luces succenturiatæ, sed lucem suam a Divino Vero habent per bonum in veris, nisi enim vera sint ex bono, hoc est, nisi vera bonum in se habeant, non recipere possunt aliquam lucent a Divino, per bonum recipiunt, bonum enim est sicut ignis seu flamma, & vera sunt sicut luces inde. Etiam vera absque bono in altera vita lucent, sed lucent luce hyemali, quæ lux fit caligo ad lucem cœli: ex his constare potest, quid per obscurum hic intelligitur, quod nempe status Naturalis cum scientifica bona per scientifica nullius usus exterminata sunt; tale obscurum est, quod communiter illustrari potest, n: 5208.

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 19

n: 5208. 5218; at obscurum ex falsis, nullatenus potest, falsa enim sunt totidem tenebrositates, quæ lucem cœli exstinguunt, & faciunt inde obscurum, quod illustrari nequit priusquam falsa remota sunt.

5220. Vers: 8. *Et factum in matutino agitatus spiritus illius, & misit & vocavit omnes magos Ægypti, & omnes sapientes illius, & narrabat Pharaon illis somnium suum, & nemo interpretans illa Pharaoni.* Et factum in matutino, quod significet in novo illo statu: agitatus spiritus illius, significat turbam: & misit & vocavit omnes magos Ægypti & sapientes illius, significat in consultando scientifica interiora tum exteriora: & narrabat Pharaon illis somnium, significat de futuris: & nemo interpretans illa Pharaoni, significat quod nesciretur quid contingeret.

5221. Et factum in matutino, quod significet in novo illo statu, constat a significatione factum seu fuit, quod involvat novum, de qua n: 4979. 4987; & ex significatione matutini seu mane, quod sit illustrationis status, de qua n: 3458. 3723, hic status est ille novus qui intelligitur, de quo videatur mox supra n: 5218; agitur hic de illo statu & ejus quali, quod nempe turba ibi propter obscurum de contingentibus; sed de quali illius status, vix aliquis scire quid potest, nisi sit in sphaera spirituali, & tunc simul in attentione ad illa quæ intus peraguntur; alioquin ne quidem sciri potest, quid communitè illustrari, & particulariter illustrari, & ne quidem quid sit illustrari, minus quod in communi illustrationis statu principio sit turba, & quod non prius tranquillum, quam cum vera ex bono reposita sunt in suo ordine: quomodo hæc se habent, clare percipitur ab angelis, etiam a spiritibus bonis, quia hi in sphaera spirituali sunt; talia sapere & cogitare, illis delitiæ sunt, at hominibus qui in sphaera naturali est, & magis qui in sphaera sensuali, & adhuc magis qui in crasse sensuali ex corporis & terrestribus, talia tædia sunt.

5222. Agitatus spiritus illius, quod significet turbam, constat ex significatione agitari spiritu, quod sit turbari: per spiritum hic, ut quoque aliquoties alibi in Verbo, intelligitur interior affectio & cogitatio, quæ quoque sunt spiritus hominis; antiqui vocarunt illa spiritum, sed per spiritum in specie intellexerunt interiorem hominem, qui victurus post mortem corporis; at hodie per spiritum, ubi in tali sensu legitur, solum intelligitur cogitativum, & hoc absque alio subjecto quam corpore in quo sit, ex causa, quia non amplius creditur, quod interior homo sit ipse homo, sed quod interior homo, qui vulgo anima aut spiritus vocatur, sit modo cogitatio absque subjecto, adæquato, consequenter quia cogitatio absque subjecto in quo, quod post mortem corporis, sicut æthereum aut flammeum quid, dissipabitur; tale intelligitur hodie per spiritum, ut cum dicitur agitari spiritu, contristari spiritu, lætari spiritu, ovare spiritu, cum tamen est ipse interior homo, qui spiritus vocatur, qui agitur, contristatur, lætatur, ovat, qui est homo in forma prorsus humana, sed invisibili oculis corporis, apud quem cogitatio.

5223. Et misit & vocavit omnes magos Ægypti & sapientes illius, quod significet in consultando scientifica interiora, tum exteriora, constat ex significatione magorum, quod in bono sensu sint scientifica interiora, de qua se-

quitur; & a significatione sapientum, quod sint scientifica exteriora, de qua etiam sequitur. Quod per Magos & sapientes Ægypti significantur scientifica, est quia Ægyptus fuerat inter illa regna, ubi Ecclesia Antiqua repræsentativa fuit, n: 1238. 2385; sed in Ægypto scientifica illius Ecclesiæ imprimis excolebantur, quæ fuerunt de Correspondentiis, Repræsentativis & Significativis, per quæ scientifica explicabantur illa quæ in Libris Ecclesiæ scripta erant, & quæ in cultu eorum sancto fiebant, n: 4749. 4964. 4966; inde obtinuit, quod per Ægyptum significata sint in genere scientifica, n: 1164. 1165. 1186. 1462, & quoque per Pharaonem regem ejus: primarii apud illos, qui scientifica illa callebant & docebant, vocabantur magi, & sapientes, qui scientifica mystica magi, qui scientifica non mystica sapientes, consequenter qui scientifica interiora magi, & qui scientifica exteriora sapientes; inde est, quod per illos talia in Verbo significantur: at postquam scientificis Ecclesiæ interioribus cæperunt abuti, ac illa in magica vertere, tunc per Ægyptum quoque cæptum significari scientificum quod pervertit, & pariter per magos Ægypti, & sapientes illius. Magi illius temporis noverunt talia quæ spiritualis mundi sunt, didicerunt illa ex correspondentiis & repræsentativis Ecclesiæ, quapropter etiam multi eorum communicabant cum spiritibus, & inde didicerunt artes illusorias, per quas miracula magica fecerunt; sed qui *Sapientes* dicebantur, non talia curabant, verum ænigmatica solvebant, & causas rerum naturalium docebant, in talibus imprimis constabat illius temporis sapientia, & talia posse vocabatur sapientia; ut constare potest ex illis quæ de Schelomone memorantur in Libro Primo Regum “ Multiplicata est *Sapientia Schelomonis* præ *sapientia* omnium filiorum orientis, & præ omni *sapientia Ægyptiorum*, adeo ut *sapiens* fuerit præ omnibus hominibus, præ Ethane, Esrachita, & Hemane, & Kalkole, & Dardao, filiis Machollis, loquutus est tria millia *proverbiorum*, & fuit canticum ejus quinque & millia. Insuper loquutus est de lignis, a cedris quæ in Libano, usque ad hyssopum quæ exiens e pariete; loquutus etiam est de bestia, & de ave, & de reptili, & de piscibus. Ideo venerunt ex omnibus populis ad audiendum *sapientiam* Schelomonis a cum omnibus regibus terræ, qui audiverunt de *sapientia ejus*” v: 10: & quæ de Regina Schebæ memorantur in eodem Libro “ quod venerit ad tentandum eum *Ænigmatibus*, & indicavit ei Schelomo omnia verba ejus, non fuit verbum occultum a rege, quod non indicaret illi” x: 1. seq: inde patet, quid illo tempore dicebatur sapientia, & quinam non solum in Ægypto, sed etiam alibi, ut in Syria, Arabica, Babele, vocabantur sapientes; sed in sensu interno per sapientiam Ægyptiacam non aliud significatur quam scientia rerum naturalium, & per magiam scientia rerum spiritualium, ita per sapientes scientifica exteriora, & per magos scientifica interiora, & per Ægyptum in genere scientia n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966: per Egyptum & ejus sapientes non aliud intellectum fuit apud Esaiam “ Stulti sunt principes Zoanis, *sapientum consiliarios Pharaonis* consilium obrutuit, quomodo dicitur ad Pharaonem, *filius sapientum ego*, filius regum antiquitatis, ubi hunc *sapientes tui*” xix: 11. 12. Quod *Magi* dicerentur, qui in scientia spiritualium essent, & quoque

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 21

quoque inde in revelationibus, constat a *Magis*, qui ab orientalibus venerunt Hierosolymam, quærentes ubi esset natus Rex Judæorum, dicentesque quod viderint Ipsius stellam in Oriente, & venerint ad adorandum Ipsum” Matth: 11: 1. 2. & quoque constat a Daniele, qui vocatur *princeps magorum*, Dan: 14: 6, & alibi “Regina dixit ad regem Belthschazer, est vir in regno tuo, in quo spiritus deorum sanctorum, & in diebus patris tui lux & intelligentia & sapientia, sicut sapientia deorum, inventa est in eo; ideo rex Nebuchadnezer pater tuus, *principem magorum*, divinatorum, Chaldeorum, deciforum, constituit eum” Dan: 5: 11: & adhuc “Non inventus est de omnibus sicut Daniel, Chanania, Mischaël, & Asariab, cum namque starent coram rege, omne verbum sapientiæ intelligentiæ quod quaesivit ex iis rex, deprehendit eos decem vicibus *supra omnes magos*, divinatores, qui in regno illius” Dan: 1: 19. 20. Quod per Magos in opposito sensu intelligantur, qui perverterunt spiritualia, & inde magica exercuerunt, notum est, sicut qui memorantur Exod: 7: 9. 10. 11. 12. Cap: 8: 3. 5. Cap: 9: 11: Magia enim non aliud erat quam perversio, & perversa applicatio talium quæ sunt ordinis in mundo spirituali, inde magia descendit; sed magia illa hodie naturalis vocatur, ex causa quia non aliquid supra aut ultra naturam amplius agnoscitur, spirituale, nisi per id intelligatur interius naturale, negatur.

5224. Et narrabat Pharaoh illis somnium, constat ex significatione somnii, quod sit prævidentia, prædictio, eventus, de qua n: 5091. 5092. 5104, ita futura: quomodo hæc in sensu interno se habent, constat a serie rerum; agitur in hoc Versu de novo statu Naturalis, cum in obscuro est, propter vera inde exterminata, & quod tunc ibi turba in consultando scientifica de futuris; cum enim tale obscurum contingit, tunc incidit illico cogitatio, quid eventurum, hoc quia commune est in omni tali statu, cum regeneratur homo, ideo hic in sensu interno ille status describitur: sed tales status hodie ignoti sunt, tam quia pauci regenerantur, quam quia illi qui regenerantur, non reflectunt super talia: quæ interius apud hominem peraguntur, hodie non curat homo, quia externa occupant totum, & ei apud quem externa occupant totum, hoc est, ubi externa sunt fines vitæ, interna nihili sunt; de obscuro illo dicerent, quid mihi illa, cum nihil lucri inde, nec aliquid honoris, quare cogitandum de statu animæ, seu de statu interni hominis: num is in obscuro sit cum vera exterminata, vel num in claro cum vera ibi reposita, ad quid conducit id scire, num internus aliquis homo sit, & num alius status animæ sit, quam qui corporis, in dubio sum, imo num aliqua anima sit quæ vivit post mortem, quis redierat ex mortuis, & indicaverat, ita loquitur hodie secum homo Ecclesiæ, & ita cogitat cum audit aut legit aliquid de statu Interni hominis; inde patet, unde est, quod illa quæ intus apud hominem peraguntur, hodie in occulto sint, & plane nesciantur: tale obscurum intellectus nusquam fuerat apud Antiquos, sapientia eorum fuerat excolere interiora, & sic utramque facultatem tam intellectualem quam voluntariam perficere, & per id prospicere animæ suæ; quod Antiquis talia curæ fuerint, liquet ab eorum scriptis, quæ etiam hodie exstant, & quoque ex desiderio omnium audiendi

audiendi Schelomonem, nam "ideo venerunt ex Omnibus populis ad audiendum sapientiam Schelomonis, a cum Omnibus regibus terræ, qui audiverunt de sapientia ejus" 1 Reg: v: 14; & ideo venit Regina Schebæ, & ex beatitudine, in quam venit ex Sapientia Schelomonis, dixit "Beati viri tui, beati servi tui tui, qui stant coram te jugiter, ac audiunt sapientiam tuam, 1 Reg: x: 8. quis hodie se beatum dicturus ex eo.

5225. Et nemo interpretans illa Pharaoni, quod significet quod nesciretur quid contingeret, constat ex significatione interpretari, quod sit scire quid contingeret, de qua n: 5141, inde nemo interpretans est nescire, nemo enim in sensu interno est negativum rei, ita non, nam idea personæ vertitur in ideam rei in sensu interno, sicut idea viri, mariti, saminæ, uxoris, filii, filia, pueri, virginis, in ideam veri aut boni, & sicut supra n: 4223, idea magi & sapientis in ideam scientificorum interiorum & exteriorum; causa est, quia in mundo spirituali seu in cælo, non personæ sed res sub intuitionem veniunt, personæ enim simulant ideam & concentrant ad finitum quoddam, at res non limitant & concentrant sed extendunt ad Infinitum, ita ad Dominum: inde quoque est, quod nusquam aliqua persona, quæ in Verbo nominatur, in cælo percipiatur, sed loco ejus res quæ per illam personam representatur, ita quoque nec aliquis populus aut gens, sed quale ejus; imo etiam prorsus nescitur aliquod historicum Verbi de persona, gente ac populo, in cælo, consequenter nec scitur quis Abraham, quis Jischak, quis Jacob, quis populus Israeliticus, & quæ Gens Judaica, sed percipitur ibi quid Abraham, quid Jischak, quid Jacob, quid populus Israeliticus, quid Gens Judaica, ita in omnibus reliquis; inde est loquela Angelica illimitata & quoque universalis respective.

5226. Vers: 9. 10. 11. 12. 13. Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, dicendo, peccatorum meorum ego recorder hodie. Pharao succensuit super servos suos, & dedit me in custodiam domo principis satellitum, me & principem pistorum. Et somniavimus somnium in nocte una, ego & is, quisque secundum interpretationem somnii sui somniavimus. Et ibi cum nobis puer Hebraeus servus principis satellitum, & narravimus ei, & interpretatus nobis somnia nostra, cuique secundum somnium suum interpretatus. Et factum, quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, me reduxit super stationem meam, & eum suspendit. Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, significat cogitationem ex sensuali parti intellectuali subiecto: dicendo, significat perceptionem inde: peccatorum meorum recorder hodie, significat de disjunctionis statu: Pharao succensuit super servos suos, significat cum naturale se averteret: & dedit me in custodiam domo principis satellitum, significat rejectionem ab illis quæ primaria interpretationi: me & principem pistorum, significat utrumque sensuale: & somniavimus somnium in nocte una, significat prævisum in obscuro: ego & is, significat de utroque sensuali: quisque secundum interpretationem somnii sui somniavimus, significat quid eveniret utrique: & ibi cum nobis puer Hebraeus, significat quod tentationis causa illuc rejectum mens Ecclesiæ: servus principis satellitum, significat in quo verum quod primario

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 23

mario inserviret interpretationi: & narravimus ei, significat quid inde perceptio: & interpretatus nobis somnia nostra, significat quod inesset prævīs in obscuro: cuique secundum somnium suum interpretatus significat ex vero: & factum quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, significat quod sic eveniret: me reduxit super stationem meam, significat quod sensuale partis intellectualis reciperetur: & eum suspendit, significat quod sensuale partis voluntariæ rejiceretur.

5227. Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, quod significet cogitationem ex sensuali parti intellectuali subiecto, constat ex significatione loqui quod cogitare, de qua n: 2271. 2287. 2619; & ex representatione principis pincernarum, quod sit sensuale parti intellectuali subiectum, de qua n: 5077. 5082: quid cogitatio ex sensuali, videatur n: 5141.

5228. Dicendo, quod significet perceptionem inde, constat ex significatione dicere, quod sit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 3395: quid perceptio inde, seu perceptio ex cogitatione, non ad captum explicari potest, quia hodie prorsus ignotum est quid perceptio spiritualis, & quod ignotum est, hoc non intrat in sensum, utcumque describitur: perceptio enim non aliud est, quam loquela aut cogitatio angelorum qui apud hominem, illa loquela aut cogitatio cum influit, sit perceptio quod ita sit vel non ita sit, sed non apud alios, quam qui in bono amoris & charitatis sunt, nam per bonum influit; apud illos perceptio illa producit cogitationes, nam perceptivum illis est commune cogitationis: at perceptio ex cogitatione actualiter non datur, sed apparenter: verum de hoc arcano non plus dici potest, quia, ut dictum, hodie ignotum est, quid perceptio.

5229. Peccatorum meorum recordor hodie, quod significet de disjunctionis statu, constat a significatione peccatorum, quod sint quæ inversi ordinis, de qua n: 5076; & ex significatione recordari, quod sit conjunctio, de qua n: 5169, ita peccatorum recordari est conjungi cum illis quæ inversi ordinis sunt, consequenter disjungi a Naturali quod Pharaonem representatur, quod enim conjungitur cum illis quæ in inverso ordine sunt, disjungitur ab illis quæ in ordine: quod recordari sit conjunctio, est quia recordatio alicujus in altera vita conjungit, ut primum enim aliquis spiritus recordatur alterius, sistitur is præsens, & quoque ita præsens ut colloquantur; inde est, quod angeli & spiritus, omnes quos cognoverunt, & de quibus audiverunt, possint offendere, eos præsentes videre, & cum iis loqui, cum Dominus concedit ut illorum recordentur, n: 1114.

5230. Pharaon succensuit super servos suos, quod significet cum naturale se averteret, constat ex illis quæ supra n: 5080. 5081, explicata sunt, ubi similia verba.

5231. Et dedit me in custodiam domo principis satellitum, quod significet rejectionem ab illis quæ primaria interpretationi, constat etiam ab illis quæ supra n: 5083. 5084, explicata sunt, ubi similia verba.

5232. Me & principem pistorum, quod significet utrumque sensuale, constat

stat a representatione principis pincernarum, qui hic intelligitur per me, quod sit sensuale parti intellectuali subjectum in genere, de qua n: 5077. 5082; & ex representatione principis pistorum, quod sit sensuale parti voluntariae subiectum in genere, de qua n: 5078. 5082; ita per me & principem pistorum significatur utrumque sensuale: dicitur utrumque sensuale, quia in homine, quae vitam ejus faciunt, sunt binæ facultates, nempe voluntas & intellectus, ad quas se referunt omnia & singula quae in homine: quod binæ facultates in homine sint, quae constituunt vitam ejus, est quia duo sunt quae faciunt vitam in coelo, nempe bonum & verum, bonum se refert ad voluntatem, verum ad intellectum; inde patet, quod duo sint quae faciunt hominem spiritualement, & consequenter illum beatum in altera vita, nempe charitas & fides, charitas enim est bonum, & fides est verum; & charitas se refert ad voluntatem, & fides ad intellectum: ad illa bina, nempe ad bonum & verum, etiam se referunt omnia & singula in natura, inde existunt & inde subsistunt; quod ad illa bina se referant, patet manifeste ex calore & luce, calor se refert ad bonum, & lux ad verum, quapropter etiam calor spiritualis est bonum amoris, & lux spiritualis est verum fidei: cum omnia & singula in universa natura ad illa bina, nempe ad bonum & verum, se referunt, & bonum repræsentatur in calore, & fides in luce, judicet quisque qualis homo est ex sola fide absque charitate, seu quod idem, ex solo intelligere verum absque velle bonum, an non similis est statui hyemis, quando lux splendet, & usque omnia & singula torpent, quia absque calore; talis status est hominis qui in sola fide est, & non in bono amoris, est in gelu & in tenebris, in gelu quia est contra bonum, in tenebris quia ex eo est contra verum, qui enim est contra bonum is quoque contra verum est, utcumque videatur sibi quod non sit, nam unum trahit in suam partem alterum; talis sit ejus status post mortem.

5233. Et somniavimus somnium in nocte una, quod significet prævisum in obscuro constat a significatione somnii, quod sit prævisum, de qua n: 3698. 5091; & ex significatione noctis, quod sit status umbræ, de qua n: 1712, ita obscurum.

5234. Ego & is, quod significet de utroque sensuali, constat ex representatione pincernæ, qui hic est ego, quod sit unum sensuale, & ex representatione pistoris, qui hic est is, quod sit alterum sensuale, de quibus mox supra n: 5232.

5235. Quisque secundum interpretationem somnii sui somniavimus, quod significet quid eveniret utrique, constat ex significatione interpretationis, quod sit quid in se haberet, & quid contingeret, de qua n: 5093. 5705. 5707. 5741, ita quid eveniret, nempe ex præviso, quod significatur per somnium, n: 5233.

5236. Et ibi cum nobis puer Hebraeus, quod significet quod tentationis causa illuc reiectum infons Ecclesiae, constat ex significatione pueri, quod sit infons, de qua sequitur; & ex significatione Hebraei, quod sit qui ab Ecclesia, de qua n: 5136, ita quod est Ecclesiae; quod tentationis causa illuc reiectus, significatur per quod ibi esset, nempe in custodia, nam per custodiam, in

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 25

in quam missus Iosephus, significatur status tentationis, n: 5036. 5037. 5039. 5044. 5045. de quo statu in Cap: xxxix & xl, actum est. Quod puer sit insons, est quia infans in sensu interno est innocens; in Verbo enim memoratur, lactens, infans, puer, & per illos significantur tres gradus innocentiae, primus gradus per lactentem, alter per infantem, & tertius per puerum; sed quia apud puerum exul incipit innocentia, ideo per puerum significatur id innocens quod vocatur insons: quia innocentiae tres gradus per illos, etiam amoris & charitatis tres gradus per eosdem significantur, ex causa, quia amor coelestis & spiritualis, hoc est, amor in Dominum & charitas erga proximum, non dari possunt nisi quam in innocentia: sed sciendum, quod Innocentia lactentium, infantum & puerorum, sit modo externa, & quod non detur apud hominem innocentia interna, quam postquam is e novo natus est, hoc est, e novo quasi factus lactens, infans, & puer; hi status sunt qui per illos significantur in Verbo, nam in sensu interno Verbi non nisi quam spirituale intelligitur, proinde spiritualis nascentia, quae renascentia & quoque regeneratio vocatur. Quod innocens, quod insons dicitur, significetur per puerum, constat apud Lucam "Jesús dixit, quicumque non recipit regnum Dei, ut *Puer*, non ingredietur in illud" xviii: 17; recipere regnum Dei, ut *puer*, est charitatem & fidem ex innocentia, Apud Marcum "Jesús accepit *puerum*, statuit illum in medio eorum, inque ulnas suscepit illum; dixit illis, quisquis unum ex talibus *pueris* suscipit in Nomine meo, Me suscipit" ix: 36. 37. Luc: ix: 47. 48; per puerum hic representata est innocentia, quam qui suscipit, Dominum suscipit, quia Ipse est ex quo omne Innocentiae; quod suscipere puerum in Nomine Domini, non sit puerum suscipere, quisque videre potest, ita quod coeleste per id representatum sit. Apud Matthaeum "Pueri in templo clamarunt, Osanna filio Davidis: indignati sunt, quare Jesús dixit illis, anne legistis, quod ex ore *infantum & lactentium* perfecisti laudem" xxi: 15. 16. Psalm: viii: 3; quod pueri clamarent Osanna filio Davidis, erat ut representaretur quod innocentia solum agnoscat & recipiat Dominum, hoc est, illi quibus innocentia est; per quod ex ore *infantum & lactentium* perfecisti laudem, significatur quod non per aliam viam laus ad Dominum venire queat, quam per innocentiam, per hanc solam sit omnis communicatio, & omnis influxus, proinde accessus; inde est, quod Dominus dicat, apud Eundem "Nisi conversi fueritis, & fiatís sicut *pueri*, non ingrediemini in Regnum coelorum" xviii: 3. Etiam insequentibus his locis per puerum significatur innocentia, apud Sachariam "Implebantur plateae urbis *pueris & puellis*, ludentibus in plateis ejus" viii: 5, ibi de nova Hierosolyma, seu Regno Domini. Apud Davidem "Laudate Jehovah juvenes & etiam virgines, Senes cum *pueris*" Psalm: cxlviii: 12. Apud Eundem "Jehovah renovat e fovea vitam tuam, saturat bono os tuum, ut renoveris sicut aquila *pueritia tua*" Psalm: ciii: 4. 5. Apud Joelem "Super populum meum jecerunt sortem, quia dederunt *puerum* pro scorto, & *puellam* vendiderunt vino quod biberunt" iv: 3. Apud Jeremiam "Dispergam per te vi-
rum & saccum, & dispergam per te senem & *puerum*, & dispergam per te
1600 juvenem

juvenem & virginem" LI: 22. Apud Esaiam "*Puer natus est nobis, filius datus est nobis, super cuius humero principatus, & vocabit Nomen Ipsius, Mirabilis, Consiliarius, Deus, Heros, Pater æternitatis: Princeps pacis*"

IX: 5.

5237. Servus principis satellitum, quod significet in quo verum quod primario inserviret interpretationi, constat a prædicatione servi, quod sit de vero, de qua n: 2567. 3409; & ex significatione principis satellitum, quod sint primaria interpretationi, de qua n: 4790. 4966. 5084; & quia verum inservit interpretationi nempe verbi; per servum principis satellitum, significatur hic verum inserviens.

5238. Et narravimus ei, quod significet quod inde perceptio, constat a significatione narrare, quod sit perceptio, de qua n: 3209.

5239. Et interpretatus nobis somnia nostra, quod significet quid inesset prævisis in obscuro, constat a significatione interpretari, quod sit quid inesset, de qua n: 5093. 5105. 5107; & ex significatione somniorum, quod sint prævisa in obscuro, de qua supra n: 5233.

5240. Cuique secundum somnium suum interpretatus, quod significet ex vero; & factum quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, quod significet quod sic eveniret, constare potest ex eo, quod per illa verba significetur eventus rei, qui ex vero talis fuit, sicut prædixit.

5241. Me reduxit super stationem meam, quod significet quod sensuale partis intellectualis reciperetur, constat ex significatione pincernæ, qui hic intelligitur per me, quod sit sensuale partis intellectualis, de qua supra; & ex significatione reducere super stationem, quod sit redigere in ordinem & subordinare, de qua n: 5125. 5165, ita quoque recipere.

5242. Et eum suspendit, quod significet quod sensuale partis voluntariæ rejiceretur, constat ex significatione pistoris, qui hic intelligitur per eum, quod sit sensuale partis voluntariæ, de qua supra; & ex significatione suspendere, quod sit rejicere, de qua n: 5156. 5167. Hæc ulterius explicare non opus est, quia prius explicata sunt, sunt enim talia, quæ iterum dicta sunt propter seriem.

5243. Vers: 14. *Et misit Pharao, & vocavit Josephum, & acceleraverunt eum a fovea, & totondit, & mutavit vestes suas, & venit ad Pharaonem.* Et misit Pharao, significat naturalis novi propensionem: & vocavit Josephum, significat ad recipiendum cœleste spiritualis: & acceleraverunt eum e fovea, significat festinam rejectionem talium quæ impediverunt ex statu tentationis, & inde mutationem: & totondit, significat rejectionem & mutationem quoad illa quæ sunt exterioris naturalis, & mutavit vestes suas, significat quoad illa quæ sunt interioris naturalis, induendo convenientia: & venit ad Pharaonem, significat sic communicationem cum novo Naturali.

5244. Et misit Pharao, quod significet Naturalis novi propensionem, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturalis homo novus, de qua n: 5079. 5080 propensio ad recipiendum cœleste spiritualis, significatur per quod miserit & vocaverit Josephum; ipsa propensio patet a sequentibus, quod de-

derit

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 27

derit eum super domum suam, & super omnem terram Ægypti, & dixerit quod super ore ejus oscularetur omnis populus ejus, Vers: 40. 41. 42. 43. Cum his ita se habet; cum status plenus est, hoc est, cum omnia parata sunt in naturali ad recipiendum influxum ab interiori seu superiori, & ad sibi applicandum illa quæ influunt, tunc quoque naturale in propensione est, hoc est, in affectione recipiendi, ita accommodatur unum alteri, cum homo renovatur a Domino.

5245. Et vocavit Josephum, quod significet ad recipiendum cœleste spiritualis, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua n: 4286. 4585. 4592. 4594. 4963; quod ad recipiendum illud significetur per quod vocaverit, videatur mox supra n: 5244.

5246. Et acceleraverunt eum e fovea, quod significet festinam rejectionem talium quæ impediverunt ex statu tentationis, & inde mutationem, constat ex significatione foveæ, quod sit status vastationis, & quoque tentationis, de qua n: 4728. 4744. 5038; & ex significatione accelerare eum ex illa, quod sit festina rejectio talium quæ inde, nempe ex statu tentationis; cum enim fovea est status tentationis, tunc accelerare aliquem ex illa, est removeere talia quæ ex illo statu, consequenter rejicere; ut quoque a nunc sequentibus patet, illa enim quæ erant foveæ rejecit, totondit enim se, & mutavit vestes: status tentationis respective ad statum post illum, est quoque sicut status foveæ seu carceris, squalidus & immundus, cum enim tentatur homo, tunc immundi spiritus prope illum sunt, & circumcingunt, & excitant mala & falsa quæ apud illum, & quoque detinent illum in illis, & exaggerant, usque ad desperationem, inde est quod homo tunc in immundo & squalido sit: etiam status ille, cum sistitur videndus in altera vita (status omnes spirituales ad visum ibi exhiberi possunt) tunc apparet ille sicut nimbus exhalatus e locis sordidis, & quoque fætor inde percipitur; talis apparet sphaera, qua circumcingitur is qui in tentatione est, & quoque qui in vastatione, hoc est, qui in fovea in terra inferiore, de qua n: 4728. At cum status tentationis cessat, tunc dissipatur ille nimbus, & fit serenum; causa est, quia falsa & mala apud hominem per tentationes aperiuntur, & removentur, cum aperiuntur, apparet illud nimbum & cum removentur apparet serenum: status illius mutatio etiam significatur per quod Josephus totonderit, & quod mutaverit vestes. Comparari etiam status tentationis potest cum illo statu, in quo homo est cum inter latrones, a quo cum venit est horridus quoad comas, asper quoad faciem, & ruptus quoad vestes, si in tentatione succumbit, manet in tali statu, at si in tentatione vincit, tunc postquam reposuit faciem, pectinavit comas, & mutavit vestes, in statum hilarem & serenum venit; sunt quoque spiritus & genii infernales, qui instar latronum tunc circumdant & aggrediuntur, & inducunt tentationes. Ex his nunc patet, quod per acceleraverunt eum e fovea, significetur festina rejectio talium quæ impediverunt ex statu tentationis, & inde mutatio.

5247. Et totondit, quod significet rejectionem & mutationem quoad illa quæ sunt exterioris naturalis, constat ex significatione tondere, nempe caput

& barbam, quod sit rejicere talia quæ sunt exterioris naturalis; capillus enim seu pilus, qui tondebatur, significat id naturale, videatur n: 3301: etiam pilus tam capitis quam barbæ correspondet in Maximo Homine exteriori naturali, quapropter etiam sensuales homines, hoc est, illi qui nihil nisi quam naturale crediderant, nec intelligere voluerunt aliquid interius seu purius dari quam quod sensibus capere possent, illi in altera vita in luce cœli apparent pilosi, adeo ut facies vix aliud sit quam pilus barbæ; pilosæ tales facies multoties mihi visæ sunt: qui autem rationales homines fuerunt, hoc est, spirituales, apud quos Naturale rite subordinatum fuerat, illi apparent decenter comati; imo ex coma in altera vita cognosci potest, quales sunt quoad naturale; quod spiritus in coma appareant, est quia in altera vita spiritus prorsus apparent sicut homines in terra; inde etiam est, quod visi angeli in Verbo describantur etiam quandoque, quoad comas. Ex his constare potest, quid tondere significat; ut apud Ezechielem "Sacerdotes Levitæ, filii Zadoki, exuent vestes suas in quibus ministrantes, & reponent illas in cubiculis sanctitatis, & induent vestes alias, nec sanctificabunt populum vestibus suis; & caput suum non radent, & comam non demittent, TONDENDO, tondebunt capita sua" XLIV: 19. 20; ibi de Novo Templo, & de novo Sacerdotio agitur, hoc est, de nova Ecclesia, ubi induere vestes alias significat sancta vera, caput non radere, comam non demittere, sed tondendo tondere capita, significat non rejicere naturale, sed accommodare ut concordet, ita subordinare; quisque qui sanctum credit Verbum, videre potest, quod hæc & reliqua de nova Terra, nova Civitate, ac de novo Templo & novo Sacerdotio, apud Prophetam, prorsus se non habitura, sint sicut ibi in litera memorantur, ut quod Sacerdotes Levitæ, filii Zadoki, ministrabunt ibi, & quod tunc exuent vestes ministerii & induent alias, quodque tondebunt capita, sed quod omnia & singula ibi significant talia quæ sunt novæ Ecclesiæ. Quæ de Sacerdote magno, filius Aharonis, & de Levitis, statuta sunt, apud Moysen "Sacerdos magnus ex fratribus suis, super cujus est effusum caput oleum unctionis & implevit manum suam ad induendum vestes, caput suum non radet, & vestes suas non dissuet" Levit: XXI: 10. Filii Aharonis non inducent calvitiam capiti suo, nec angulum barbæ suæ radent; sancti erunt Deo suo, nec prophanebunt nomen Dei sui" Levit: XXI: 5, 6. Purifices ita Levitas; asperge super illos aquas expiationis, & transire facient novacula super carnem suam, & lavabunt vestes suas, & puri erunt" Num: VIII: 7; nec mandata fuissent, nisi sancta in se habuissent; quod sacerdos magnus non caput suum raderet, & non vestes suas dissueret; quod filii Aharonis non capiti suo calvitiam inducerent, nec angulum barbæ raderent; & quod Levitæ, cum purificarentur, raderentur novacula super carnem, quid sancti in his, & quid Ecclesiæ in his; sed habere externum seu naturalem hominem subordinatum interno seu spirituali, & sic utrumque subordinatum Divino, hoc sanctum est, quod etiam percipiunt Angeli cum illa Verbi leguntur ab homine. Similiter quod "Naziræus, qui sanctus esset Jehovæ, si mortuus fuerit juxta illum forte subito, & polluerit caput Naziræatus sui, quod tonderet caput suum in die munditiæ suæ,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 29

in die septimo *tonderet illud*. Tum quod Naziræus in die quo implentur dies naziræatus ejus, *tonderet ad ostium tentorii conventus caput Naziræatus sui, & acciperet crinem Capitis sui, & daret super ignem qui sub sacrificio pacificorum* Num: vi: 13; quid Naziræus, & quid sancti repræsentabat, videatur n: 3301; quod sanctum in crinibus ejus constaret, nusquam comprehendi potest, nisi sciatur quid crinis est per correspondentiam, ita cui sancto crinis Naziræi correspondebat: pariter nec comprehendi potest, unde robur Simsoni ex crinibus, de quibus ille ita ad Delilam "*Novacula non ascendit super caput meum*, quia Naziræus Die ego ab utero matris meæ, *si radar recedet a me robur, & reddar infirmus, & ero sicut quivis homo: & Delila vocavit virum, qui rasit septem cincinnos capitis ejus, & recessit robur ejus a super eo*. Et dein *cum incepit capillus capitis ejus, crescere, sicut abrasus erat*, rediit robur ei "Judic: xvi: 17. 19; quis absque cognitione ex correspondentia nosse potest, quod dominus quoad Divinum Naturale repræsentaretur per Naziræum, & quod Naziræatus non aliud fuerit, & quod robur Simsoni ex repræsentativo illo: qui non scit, & magis qui non credit, quod sensus internus Verbi sit, & quod sensus literæ sit repræsentativus rerum quæ in sensu interno, vix aliquid sancti in his agnoscet, cum tamen sanctissimum inest. Qui non scit, & magis qui non credit, quod sensus internus Verbi sit, qui sanctus nec scire potest, quid sequentia hæc in sinu gerunt; ut quæ apud Jeremiam "*Periit veritas, & excisa est ex ore eorum, absconde crines tui Naziræatus, & abjice*" vii: 28. 29. Apud Esaïam "*In die illo detondebit Dominus per novaculam mercenariam in transitibus fluvii, per regem Aschuris, caput & pilos pedum, & etiam barbam consumet*" vi: 20. Apud Micham "*Calvitiam induc, & tonde te propter filios delictuarum tuarum, dilata calvitiam tuam, sicut aquila quia migrarunt a te*" i: 16: & præterea nec sciet quid sancti involvit quod memoratur de Elia, quod esset *vir pilosus, & cingulo corii cinctus circa lumbos suos*" 11 Reg: i: 8; & cur pueri, qui vocabant Elisæum *Calvum*, discerpti essent ab ursis e sylva" 11 Reg: ii: 21. 22; per Eliam & per Elisæum repræsentabatur Dominus quoad Verbum: ita per eos repræsentabatur Verbum, in specie Propheticum, videatur Præf: ad Cap: xviii: Genes: & n: 2762; pilosum & cingulum corii significabat, sensum literalem, vir pilosus, illum quoad vera, cingulum corii circa lumbos illum quoad bona; sensus enim literalis est sensus naturalis ejus, nam est ex illis quæ in mundo, & sensus internus est sensus spiritalis, quia est ex illis quæ in cœlo; hi bini sensus se habent sicut internum & externum apud hominem, & quia internum non est absque interno, nam externum est ultimum ordinis in quo subsistit internum, ideo ignominiosum contra Verbum erat vocare Elisæum Calvum, quasi esset absque externo; ita Verbum absque sensu adæquato captui hominis. Ex his constare potest, quod singula Verbi sancta sint; at, sanctitas, quæ inibi, non apparet ad intellectum, nisi ei qui novit sensum ejus internum, usque tamen ad appereceptionem per influxum e cœlo ei, qui Verbum sanctum credit, influxus ille fit per sensum internum in quo sunt angeli, qui sensus quamvis non intelligitur ab homine, usque afficit, quia

quia affectio angelorum, qui in illo sunt, communicatur; inde quoque patet, quod Verbum datum sit homini, ut communicatio ei sit cum coelo, utque Divinum Verum, quod in Coelo, per influxum afficiat.

5248. Et mutavit vestes, quod significet quoad illa quæ sunt interioris naturalis, induendo convenientia, constat a significatione mutare, quod sit removere & rejicere; & ex significatione vestium, quod sint illa quæ sunt interioris naturalis, de qua sequitur; quod induerit convenientia, quæ per novas vestes significantur, inde fluit. Vestes memorantur sæpius in Verbo, & per illas intelliguntur ea quæ infra seu extra sunt, ac tegunt ea quæ supra seu intra sunt; quapropter per vestes significatur externum hominis, proinde naturale, nam hoc tegit internum ejus & spirituale; in specie per vestes significantur vera quæ fidei, quia hæc tegunt bona quæ charitatis: hoc significativum habet originem suam ex vestibus, quibus spiritus & angeli apparent induti; spiritus apparent in vestibus absque splendore, angeli autem in vestibus cum splendore, & quasi a splendore, nam ipse splendor circum illos apparet sicut vestis, ad instar sicut vestimenta Domino cum transformatus, quæ fuerunt sic ut Lux, Matth: xvii: 2, & sicut album fulgurans, Luc: ix: 29; ex vestibus etiam spiritus & angeli cognosci possunt, quales sunt quoad vera fidei quia hæc per vestes repræsentantur, sed vera fidei qualia sunt in naturali, qualia autem in rationali, apparet ex facie & ejus pulchritudine; splendor qui vestibus eorum, est ex bono amoris & charitatis, hoc bonum per translucentiam dat splendorem; ex his constare potest, quid per vestes repræsentatur in spirituali mundo, consequenter quid vestes sunt in spirituali sensu. Vestes autem, quas Josephus mutavit, nempe quas exuit, fuerunt vestes foveæ seu carceris, per quas significantur fallacia & falsa, quæ in tentationum statu a malis genis & spiritibus excitantur, quapropter per mutavit vestes, significatur rejectio & mutatio quoad illa quæ interioris naturalis, & vestes quas induit, fuerunt talia quæ convenirent, quapropter etiam significatur induitio convenientium. Videantur quæ prius de vestibus dicta & ostensa sunt, nempe, quod coelestia non vestiantur, sed spiritualia & naturalia, n: 297. Quod vestes sint vera inferiora respective, n: 1073. 2576. Quod mutare vestes fuerit repræsentativum, quod induerentur sancta vera, inde quoque vestes mutatoriae, n: 4545. Quod discindere vestes fuerit repræsentativum luctus super verum amissum & deperditum, n: 4763. Quid significatur per illum qui intravit non veste nuptiali indutus n: 2132.

5249. Et venit ad Pharaonem, quod significet communicationem cum novo Naturali, constat a significatione venire, quod sit communicatio hic per influxum; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit novum naturale, de qua n: 5079. 5080. 5244. Quid hæc, quæ in hoc Versu, involvunt, patet ab illis quæ explicata sunt; agitur enim de Josepho, quomodo is ex fovea liberatus est, & ad Pharaonem venit; per Josephum in sensu interno repræsentatur Dominus quoad coeleste spiritualis, & per Pharaonem repræsentatur Naturalis seu externus homo, per foveam in qua Josephus, repræsentatur status tentationis Domini quoad coeleste spiritualis, & per vocationem e fovea
a Pha-

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 31

a Pharaone, significatur status liberationis a tentationibus, & porro status influxus & communicationis dein cum Novo Naturali; ex his patet, quod in sensu interno describatur hic quomodo Dominus Naturale suum novum fecit; & tandem Divinum: hæc sunt, quæ Angeli cœlestes cogitant cum historica hæc leguntur ab homine; talia cogitare etiam illis jucundissimum est, nam sunt in sphaera Divina Domini, ita quasi in Domino, & tunc in perceptione intimi gaudii sunt, cum in cogitatione de Domino, & de salvatione Generis humani per quod Dominus Humanum in se Divinum fecerit; utque angeli in cœlestissimo illo gaudio detinerentur, & simul in sapientia, ideo Divinus ille processus in sensu interno Verbi plene descriptus est; & simul in illo processus regenerationis hominis, regeneratio enim hominis, est imago glorificationis Domini, n: 3130. 3212. 3296. 3490. 4402. Plures fortassis miraturi sunt, quid inter se loquuntur angeli, consequenter quid inter se homines post mortem qui fiunt angeli; sed sciunt, quod talia sint quæ in sensu interno Verbi continentur, nempe de Glorificatione Domini, de Regno Ipsius, de Ecclesia, de regeneratione hominis per bonum amoris & verum fidei, sed de his per arcana, quæ quoad per plurimam partem ineffabilia sunt.

5250. Vers: 15. 16. *Et dixit Pharaon ad Josephum, somnium somniavi, & interpretans nemo illud, & ego audiui super te, dicendo, audias somnium ad interpretandum illud. Et respondit Joseph Pharaoni, dicendo, non ad me, Deus respondebit pacem Pharaon.* Et dixit Pharaon ad Josephum, significat perceptionem cœlestis spiritualis e naturali: somnium somniavi, significat prædictionem: & interpretans nemo illud, significat ignorationem quid inesset: & ego audiui super te, significat facultatem cœlestis spiritualis: dicendo, audias somnium ad interpretandum illud, significat appercipiendi quid prævisis inest: & respondit Joseph Pharaoni, significat cognitionem: dicendo, non ad me, significat quod non ex Humano solo. Deus respondebit pacem Pharaon, significat ex Divino Humano per conjunctionem.

5251. Et dixit Pharaon ad Josephum, quod significet perceptionem cœlestis spiritualis e naturali, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua sæpius prius; ex repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4594. 4963. 5086. 5087. 5106. 5249: quod perceptio cœlestis spiritualis e naturali significetur, est quia Dominus per utrumque, nempe per Josephum & per Pharaonem repræsentatur, per Josephum quoad cœleste spiritualis, & per Pharaonem quoad naturale, inde per dixit Pharaon ad Josephum significatur perceptio Domini ex cœlesti spiritualis in naturali: sed quid & qualis perceptio illa est, non ad caput dici potest, nisi prius formatum sit aliquid ideæ de perceptione spirituali, deque cœlesti spiritualis, & quoque de naturali qualiter distinctum est a spirituali: de illis quidem aliqua prius dicta sunt, sed revocanda forent.

5252. Somnium somniavi, quod significet prædictionem, constat ex significatione somni, quod sit prævidentia, & inde prædictio, de qua n: 3698.

5091. 5092. 5104. 5233; quod somnium hic prædicatio sit, etiam a sequentibus patet, in somnio enim prædictum est de septem annis abundantiae annorum, & de septem annis famis.

5253. Et interpretans nemo illud, quod significet ignorationem quid inesset, constat ex significatione interpretari, quod sit quid inesset, de qua n: 5093. 5105. 5107. 5141, inde ignoratio quid inesset significatur per quod nemo interpretans illud. Nemo in sensu interno non est nemo aut nullus, sed est mere negativum, hic ideo non, ita quod non sciatur seu quod ignoretur; causa est, quia in sensu interno non aliqua persona, & ne quidem aliquid determinatum ad personam spectatur, videatur n: 5225, & in voce nemo aut nullus aliquid personæ in communi involvitur: sunt tria in genere, quæ ex sensu literæ Verbi pereunt, dum sit sensus internus, nempe id quod est temporis, id quod est spatii, & id quod est personæ; causa est, quia in mundo Spirituali non est tempus, nec est spatium, hæc bina sunt propria naturæ, quapropter etiam de morientibus dicitur, quod e tempore excedant, & quod relinquunt illa quæ temporis sunt; quod in mundo Spirituali non spectatur aliquid determinatum ad personam, est causa, quia intuitio personæ in loquela contrahit ideam & limitat, non autem extendit & illimitatam reddit; extensum & illimitatum in loquela facit quod universalis sit, & quod innumerabilia & quoque inaffabilia comprehendat, & exprimere possit; loquela angelorum inde talis est, imprimis loquela angelorum cœlestium, quæ est illimitata respectively, inde omne sermonis eorum influit in Infinitum & in Æternum; consequenter in Divinum Domini.

5254. Et ego audiavi super te, quod significet facultatem cœlestis spiritualis; dicendo, audias somnium ad interpretandum illud, quod significet appercipiendi quid prævisis inest, constat ex significatione audire super te, quod sit appercipere & nosse quod talis sit, proinde quod facultas; ex representatione Josephi, ad quem illa dicuntur, quod sit cœleste spiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4594. 4963. 5086. 5087. 5106; ex significatione audire, quod sit appercipere, de qua n: 5017; ex significatione somnii, quod sit prævisum, de qua mox supra n: 5252; & ex significatione interpretari, quod sit quid inesset, de qua etiam supra n: 5253; inde patet, quod per ego audiavi super te, dicendo, audias somnium ad interpretandum illud, significetur facultas cœlestis spiritualis appercipiendi quid prævisis inest.

5255. Et respondit Joseph Pharaoni, quod significet cognitionem, constat ex significatione respondere ad aliquid cum interrogatur, quod sit dare novisse quomodo se habet, proinde cognitio.

5256. Dicendo, non ad me, quod significet quod non ex humano solo, constare potest ex significatione non ad me, seu non pertinet ad se, cum agitur de Domino, qui representatur per Josephum, quod sit non ex humano solo, sed ex Divino, nam Divinum prævidet, proinde novit quid inest: Domino enim Prævidentia & Providentia fuit, cum in mundo, quidem in humano, sed ex Divino, at dein, cum glorificatus, est ex solo Divino, nam Humanum glorificatum est Divinum; humanum in se spectatum non est nisi quam

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 33

quam forma recipiens vitæ a Divino, at Humanum glorificatum Domini, seu Divinum Humanum Ipsius, non est forma recipiens vitæ a Divino, sed est ipsum esse vitæ, & quod inde procedit, est vita; talem ideam de Domino habent angeli; at qui ab Ecclesia Christiana hodie in alteram vitam veniunt, pæne omnes ideam de Domino sicut de alio homine habent, non modo separatam a Divino, tametsi Ipsi Divinum quoque adjungunt, sed etiam separatam a Jehovah, & quod magis separatam etiam a sancto quod procedit ab Ipso; unum quidem Deum dicunt, sed usque cogitant tres, & actualiter Divinum inter tres partiuntur, distinguunt enim in personas, & quamlibet Deum vocant, & cuique proprium distinctum tribuunt; inde de Christianis dicitur in altera vita, quod tres Deos colant, quia tres cogitant, utcumque unum dicunt. Qui autem Gentiles fuerunt, & conversi ad Christianismum illi in altera vita Dominum solum adorant; & hoc ex causa, quia crediderunt, quod non potuerit aliud esse quam quod Supremus Deus se manifestaverit in terra sicut homo, & quod supremus Deus sit Divinus Homo; & si de supremo Deo non illam ideam haberent, quod nullam possent habere, sic nec cogitare de Deo, consequenter non cognoscere Illum, minus amare Illum.

5257. Deus respondebit pacem, Pharaon, quod significet ex Divino Humano per conjunctionem, constare potest ab illis quæ mox supra n: 5256, dicta sunt; & ex significatione pacis quam Deus respondebit, quod sit ex Divino Humano Domini, quod Deus sit Divinum, constat absque explicatione, & quod pax in supremo sensu sit Dominus, videatur n: 3780. 4681; quod per conjunctionem, nempe cum cœlesti spiritualis, & per id cum naturali, est quia de conjunctione illa hic agitur.

5258. Vers: 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *Et loquutus Pharaon ad Josephum, in somnio meo, ecce me stantem juxta ripam fluvii. Et ecce e fluvio ascendentes septem vaccæ pingues carne & pulchræ forma, & pascebant in ulva. Et ecce septem vaccæ aliæ ascendentes post eas, tenues & malæ forma valde, & macilentæ carne, non vidi sicut eas in omni terra Ægypti quoad malignitatem. Et comederunt vaccæ macilentæ & malæ septem vaccas priores pingues. Et venerunt ad viscera earum, & non cognitum quod venerint ad viscera earum, & aspectus earum malignus quemadmodum in initio: & expergesactus sum. Et vidi in somnio meo, & ecce septem aristæ ascendentes in calamo uno, plenæ & bonæ. Et ecce septem aristæ aridæ, graciles & exustæ euro germinantes post illas. Et absorberunt aristæ graciles septem aristas bonas: & dixi ad magos, & nemo indicans mihi. Et loquutus Pharaon ad Josephum, significat cognitionem cœlestis spiritualis e naturali, in somnio meo, significat prævisum in obscuro: ecce me stantem juxta ripam fluvii, significat a termino ad terminum: & ecce e fluvio, significat quod in termino: ascendentes septem vaccæ, significat vera naturalis: pingues carne, significat quæ charitatis: & pulchræ forma, significat quæ fidei inde: & pascebant in ulva, significat instructionem: & ecce septem vaccæ aliæ ascendentes post eas, significat falsa, quæ naturalis, juxta: tenues & malæ forma valde, significat quæ vana & nullius fidei: & macilentæ carne, significat quæ nec charitatis: non vidi sicut eas in omni terra Ægypti quoad*

quoad malignitatem, significat talia quæ nullo modo cum veris & bonis conjungi possent: & comederunt vaccæ macilentæ & malæ, significat quod falsa quæ non charitatis & non fidei exterminarent: septem vaccas priores pingues, significat vera quæ fidei ex charitate: & venerunt ad viscera earum, significat exterminationem interiorem: & non cognitum quod venerint ad viscera earum, significat quod vera boni non amplius appercepta: & aspectus earum malignus quemadmodum in initio, significat quod nihil communicationis & conjunctionis: & expergefactus sum, significat illustrationis statum: & vidi in somnio meo, significat adhuc prævisum in obscuro: & ecce septem aristæ ascendentes in calamo uno, significat scientifica, quæ naturalis, conjuncta: plenæ & bonæ, significat quibus illa quæ fidei & charitatis inapplicari possent: & ecce septem aristæ aridæ, graciles & exustæ euro, significat scientifica nullius usus & plena cupiditatum: germinantes post illas, significat apparentes juxta: & absorberunt aristæ graciles septem aristas bonas, significat quod scientifica nullius usus exterminarent scientifica usus: & dixi ad magos, significat consultationem cum scientificis interioribus: & nemo indicans mihi, significat quod ex illis nihil apperceptum.

5259. Et loquutus Pharaos ad Josephum, quod significet cogitationem cœlestis spiritualis e naturali, constat ex illis quæ supra n: 5251 dicta sunt, ubi similia, præter solum quod ibi dicatur, *dixit* Pharaos ad Josephum, hic autem *loquutus* ad illum, dixit enim significat perceptionem, loquutus autem cogitationem, n: 2771. 2287. 2619. Quod per loquutus Pharaos ad Josephum, significetur cogitatio cœlestis spiritualis e naturali, & non vicissim, est quia id quod exterius est, nusquam cogitet ex se, sed ex interiori, seu quod idem, id quod inferius est, non nisi quam a superiori, tametsi dum interius seu superius cogitat in exteriori seu inferiori, apparet sicut exterius seu inferius ex se cogitaret, sed est fallacia; se habet hoc, sicut qui videt aliquid in speculo, & non scit quod ibi speculum sit, is putat quod ibi sit, ubi apparet, cum tamen non ibi sit; quia nunc cœleste spiritualis est interius seu superius, & naturale est exterius seu inferius, inde per loquutus Pharaos ad Josephum in sensu interno significatur cogitatio cœlestis spiritualis e naturali. Verbo, nihil quod infra est, potest quiequam ex se, sed quod potest hoc habet a superiori, & quia ita, sequitur evidenter, quod a Supremo sit omne, hoc est, a Divino; consequenter, quod homo ex intellectu cogitet, & ex voluntate agat, id a Supremo seu a Divino habeat, at quod false cogitet & male agat, est ex forma quam sibi ipsi impressit; sed quod vere cogitet & bene agat, est ex forma quam receperat a Domino; notum enim est, quod una eademque potentia & vis producat motus diversos secundum constructiones in mediis & extremis, ita in homine vita ex Divino diversas cogitationes & diversas actiones, secundum formas.

5260. Sequentia in hoc serie sunt pæne eadem, quæ prius in hoc Capite a n: 5195 ad 5217, explicata sunt, quapropter supersedetur illa ulterius explicare.

5261. Vers: 25. 26. 27; Et dixit Joseph Pharaonem, somnium Pharaonis

unum

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 35

unum illud, quod Deus faciens, indicavit Pharaoni. Septem vaccae bonae septem anni eae, & septem aristae bonae septem anni illae; somnium unum illud. Et septem vaccae graciles & malae ascendentes post eas, septem anni eae; & septem aristae vacuae, exustae euro, erunt septem anni famis. Et dixit Joseph ad Pharaonem, significat perceptionem naturalis e coelesti spiritualis: somnium Pharaonis unum illud, significat simile in utroque quoad praevisum: quod Deus faciens indicavit Pharaoni, significat quid praevisum quod appercipere datum Naturali: septem vaccae bonae septem anni eae, significat status multiplicationis veri in interiori naturali: & septem aristae bonae septem anni illae, significat status multiplicationis veri in exteriori naturali: somnium unum illud, significat quod utrumque erit per conjunctionem: & septem vaccae graciles & malae ascendentes post eas, septem anni eae, significat status multiplicationis falsi infestantis interioris naturale: & septem aristae vacuae, exustae euro, significat status multiplicationis falsi infestantis exterioris naturale: erunt septem anni famis, significat inde defectum & privationem veri apparentem.

5262. Dixit Joseph ad Pharaonem, quod significet perceptionem Naturalis e coelesti spiritualis, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere; ex representatione Josephi, quod sit coeleste spiritualis; & ex representatione Pharaonis, quod sit Naturale, de quibus singulis saepe prius.

5263. Somnium Pharaonis unum illud, quod significet simile in utroque quod praevisum, constat ex significatione somnii, quod sit praevisum, de qua n: 3698. 5091. 5092. 5104. 5233; ex representatione Pharaonis, quod sit Naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex significatione unum illud, quod hic sit simile in utroque, nempe naturali, interiore & exteriori; quod naturale binum sit, videatur n: 5118. 5126; nam quod Pharaon somniavit de vaccis, praevisum fuit de interiore Naturali, & quod somniavit de aristis, praevisum fuit de exteriori; & quia utrumque naturale unum agent per conjunctionem, significatur simile in utroque.

5264. Quod Deus faciens indicavit Pharaoni, quod significet quid provisum, quod appercipere datum Naturali, constat ex significatione quod Deus faciens, quod sit provisum, de qua sequitur; ex significatione indicare, quod sit communicare & dare appercipere, de qua n 3608. 4856; & ex representatione Pharaonis, quod sit Naturale, de qua supra n: 5263; inde patet, quod per quod Deus faciens indicavit Pharaoni, significetur quid provisum quod appercipere datum Naturali. Quod Deus faciens, quod sit provisum, hoc est, Dominus facit, est Providentia, quae qui est ex Divino, in se habeat, est quia omne, quod Deus, Aeternum & Infinitum, Aeternum quia non spectat aliquem terminum a quo nec terminum ad quem; Infinitum quia spectat simul in omni singulari universale, & in universali omne singulare; hoc vocatur Providentia: & quia in omnibus & singulis, quae Dominus facit, tale inest, ideo Iplius facere non per aliam vocem, quam per vocem Providentiae, exprimi potest. Quod in omnibus & singulis, quae Dominus facit, inest infinitum & aeternum, per exempla alibi, ex Divina Domini Misericordia, illustrabitur.

5265. Septem vaccæ bonæ septem vaccæ eæ, quod significet status multiplicationis veri in interiori naturali, constat ex significatione vaccarum, quod in bono sensu sint vera interioris naturalis, de qua n: 5198; & ex significatione annorum, quod sint status, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893: quod septem fuerint, est quia septem significant sanctum, & inde adjiciunt sanctitatem rei de qua agitur, n: 395. 433. 716. 881; & quoque involvunt integram periodum a principio ad finem, n: 728; inde est, quod septem vaccæ, & septem aristæ in somnio visæ sint, & dein quod septem anni abundantiae annonæ, & septem anni famis fuerint; inde quoque est, quod septimus dies sanctificatus sit; & quod septimus annus in Ecclesia repræsentativa fuerit Annus sabbatharius, & quod post septies septem annos Jubilæum: quod septem significant sancta, est ex significatione Numerorum in mundo spirituum; unusquisque numerus ibi aliquam rem involvit; aliquoties mihi ad visum apparuerunt Numeri, simplices & compositi, semel etiam in longa serie, & miratus quid significarent, & dictum quod existerent ex loquela Angelica, & quod res quoque per numeros quandoque soleant exprimi; qui numeri non apparent in cœlo, sed in mundo spirituum, ubi talia ad visum sistuntur: hæc Antiquissimi, qui cœlestes homines fuerunt, & cum angelis loquuti sunt, norunt, & inde computum Ecclesiasticum per numeros formarunt, per quos exprimebant universaliter illa, quæ per voces singulariter; sed quid unusquisque numerus involverat, non mansit apud posteros, solum quid significarent numeri simplices, nempe duo, tria, sex, septem, octo, duodecim, & inde viginti quatuor, septuaginta duo, & septuaginta septem, imprimis quod per septem significaretur sanctissimum, nempe in supremo sensu ipsum Divinum, & in sensu repræsentativo cœlesti amoris; inde est, quod status hominis cœlestis significatus sit per diem septimum, n: 84. 85. 86. 87. Quod numeri significant res, patet manifeste a numeris quamplurimis in Verbo, ut ab his apud Johannem "Qui habet intelligentiam, computato numerum bestię, numerus enim hominis est, nempe, numerus ejus est sexcenta sexaginta sex" Apoc: xiii: 18; & alibi apud Eundem "Angelus mensus est murum sanctę Hierosolymę centum quadraginta quatuor cubitorum, quæ est mensura hominis, hoc est, angeli" Apoc: xxi: 17; numerus 144 est ex 12 in se multiplicatis, & ex his 72

5266. Et septem aristæ bonæ septem anni illæ, quod significet status multiplicationis veri in exteriori naturali, constat ex significatione aristarum, quod in bono sensu sint scientifica, de qua n: 5212, proinde vera exterioris naturalis, nam hæc vocantur scientifica; & ex significatione annorum, quod sint status, de qua mox supra n: 5265: quid septem, etiam ibi videatur.

5267. Somnium unum illud, quod significet quod utrumque erit per conjunctionem, constat ex illis quæ supra n: 5263, dicta sunt.

5268. Et septem vaccæ graciles & malæ ascendentes post eas septem anni eæ, quod significet status multiplicationis falsi infestantis interius naturale, constat ex significatione vaccarum, quod in genuino sensu sint vera in interiori naturali, de qua n: 5198. 5265, in opposito autem falsa ibi, de qua n: 5202, quapropter

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 37

quapropter illæ vocantur vaccæ bonæ, hæ autem graciles & malæ; ex significatione ascendere, quod sit progressivum versus interiora, de qua n: 5202; & ex significatione annorum, quod sint status, de qua mox supra n: 5265. Sicut septem significant sanctum, ita quoque in opposito sensu significant prophana; pleraque enim in Verbo, etiam oppositum sensum habent, & hoc ex causa, quia eadem, quæ in cælo fiunt, cum defluunt versus infernum, vertuntur in opposita, & fiunt actualiter opposita, inde sancta, quæ per septem significantur, fiunt ibi prophana: quod per septem significantur & sancta & prophana, licet ex septem solum nominatis in Apocalypsi confirmare; quod sancta ibi "Johannes *septem Ecclesiis* gratia & pax ab Illo, qui est, & qui erat, & qui venturus est, & a *septem spiritibus* qui sunt coram throno Ipsi" 1: 4. Hæc dicit, qui habet *septem spiritus*, & *septem stellas*" HT: 1: E. throno exhibant *septem lampades* ignis ardentis coram throno, quæ sunt *septem spiritus Dei*" 1v: 5. Vidi super dextra sedentis super throno librum scriptum intus & a tergo, obsignatum *septem sigillis*" v: 1. Vidi cum ecce in medio throni Agnus stans tanquam mactatus, habens *cornua septem*, & *oculos septem*, qui sunt *septem Dei spiritus* emissi in omnem terram" v: 6. *Septem Angelis* datae sunt *septem tubæ*" viii: 2. In diebus vocis *Septimi angeli* consummandum erat mysterium Dei" x: 7. Exiverunt *septem Angeli* habentes *septem plagas* e templo, induti linteo albo & splendido, & circumcincti circa pectora cingulis aureis: tunc unum ex quatuor animalibus dedit *septem angelis septem phialas aureas*" xv: 6. 7. Quod septem in opposito sensu significant prophana, patet ab his etiam in Apocalypsi "Ecce *draco* magnus rufus, habens *capita septem*, & cornua decem, & super capitibus ejus *diademata septem*" xii: 3. Vidi e mari bestiam ascendentem, quæ habebat *Capita septem*, & cornua decem, & super cornibus suis decem diademata, super capitibus autem suis nomen blasphemiae" xiii: 1. Vidi mulierem sedentem super bestia coccinea, plenam nominibus blasphemiae, & habebat *Capita septem*, & cornua decem. Hic intelligentia, si quis habet sapientiam, *septem capita* sunt *montes septem*, ubi mulier sedet super illis, & *reges septem* sunt. Bestia quæ erat, & non est, ille rex octavus est, & *ex septem*, & in perditionem abijt" xviii: 3. 7. 9. 11.

5269. Et septem aristæ vacuæ, exustæ euro, quod significet status multiplicationis falsi infestantis exterius naturale, constat ex significatione aristarum, quod sint scientifica, quæ sunt vera exterioris naturalis, de qua supra n: 5266, ita in opposito sensu falsa ibi, n: 5202. 5203. 5204; quid vacuæ & exustæ euro, videatur supra.

5270. Erunt septem anni famis, quod significet defectum & privationem veri apparentem, constat ex significatione famis, quod sit defectus cognitio- num, de qua n: 1460. 3364, ita quoque privatio veri; quod enim falsa ex- terminarent vera, sic ut appareret quasi non amplius essent, significatur per quod comederunt vaccæ macilentæ & malæ septem vaccas pingues, & vene- runt ad viscera earum, & non cognitum quod venerint ad viscera earum; tum per quod aristæ graciles absorberint septem aristas bonas, Vers: 4. 7. 20. 21.

24. n: 5206. 5207. 5217. Quomodo hæc se habent, quod nempe in initio multiplicabitur Verum in utroque naturali, & quod postea deficiet ita, ut vix appareat, est arcanum quod nemo scire potest, nisi cui datum scire quomodo cum reformatione & regeneratione hominis se habet: quia in sequentibus de hac re in sensu interno agitur, hic in antecessum paucis de illa dicendum; homo, cum reformatur, primum addiscit vera ex Verbo seu doctrina, & reponit illa in memoria; qui non reformari potest, credit, cum dedicerat vera & reposuerat in memoria, quod satis sit, sed multum fallitur; vera, quæ hauerat, iniuncta & coniungenda sunt bono, nec possunt initiari & coniungi bono, quamdiu in naturali homine manent mala amoris sui & mundi, hi amores fuerunt primi introductores, cum quibus nequaquam vera coniungi possunt; quapropter ut fiat conjunctio, exterminanda prius sunt vera per amores illos introducta & retenta, tamen non exterminantur, sed intrahuntur ut non appareant, quapropter dicitur privatio veri apparens; cum hoc factum est, tunc naturale illuminatur ab interiori, & tunc mala amorum sui & mundi cedunt, & ad gradum quo cedunt reponuntur vera, & coniunguntur bono. Status, cum homo apparenter privatur veris, in Verbo vocatur desolatio, & quoque comparatur vespere, in qua homo est antequam venit in mane; quapropter in Ecclesia repræsentativa dies inchoabantur a vespere.

5271. Vers: 28. 29. 30. 31. 32. *Hoc verbum quod loquutus sum ad Pharaonem, quod Deus faciens, videre fecit Pharaonem. Ecce septem anni veniunt, abundantia annonæ magna in omni terra Ægypti. Et surgent septem anni famis post eos, & oblivioni dabitur omnis abundantia annonæ in terra Ægypti, & consumet fames terram. Et non cognoscetur abundantia annonæ in terra a coram fame illa post hoc, quia gravis ea valde. Et super iterari somnium ad Pharaonem duabus vicibus, quia stabilitum verbum a cum Deo, & festinans Deus facere illud.* Hoc verbum, quod loquutus sum ad Pharaonem, significat quod cogitavit naturale e cœlesti spiritualis: quod Deus faciens, significat de proviso: videre fecit Pharaonem, significat apperceptionem Naturalis: ecce septem anni veniunt, significat status providentiæ: abundantia annonæ magna in omni terra Ægypti, significat multiplicationem veri in utroque naturali: & surgent septem anni famis post eos, significat status sequentes cum defectus veri: & oblivioni dabitur omnis abundantia annonæ in terra Ægypti, significat remotionem veri & privationem ejus apparentem in utroque naturali: & consumet fames terram, significat usque ad desperationem: & non cognoscetur abundantia annonæ in terra, significat quod nihil de vero, quod prius, appercepitur ibi: a coram fame illa posthac, quia gravis ea valde, significat ob defectum talem: & super iterari somnium ad Pharaonem duabus vicibus, significat quia provisum de utroque naturali: quia stabilitum verbum a cum Deo, significat quod sit Divinum: & festinans Deus facere illud, significat cum omni eventu.

5272. *Hoc verbum quod loquutus sum ad Pharaonem, quod significet quod cogitavit naturale e cœlesti spiritualis, constat ex significatione verbi, quod sit res, de qua sequitur; ex significatione loqui, quod sit cogitare, de qua*

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 39

qua n: 2771. 2287. 2619. 5259; ex repræsentatione Josephi, qui hic loquitur, quod sit coeleste spiritualis; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale, de quibus supra, ex his patet, quod per hoc verbum quod loquutus sum ad Pharaonem, significetur illa res, vel illud quod cogitavit naturale & coelesti spiritualis; videatur etiam n: 5262. Quod verbum attinet, in Lingua originali res per Verbum exprimitur, inde quoque revelatio Divina vocatur Verbum, & quoque Dominus in supremo sensu; & per Verbum, cum prædicatur de Domino, & quoque de revelatione ab Ipso, in proximo sensu significatur Divinum Verum, ex quo omnia quæ res sunt existunt: quod omnia quæ res sunt per Divinum Verum quod a Domino, ita per Verbum, existerint & existant, est arcanum quod nondum est detectum; creditur, quod per id intelligatur, quod omnia creata fuerint, per quod Deus dixerit & mandaverit, sicut Rex in suo regno; sed hoc non intelligitur per quod omnia per Verbum facta & creata sint, sed est Divinum Verum, quod procedit ex Divino Bono, hoc est, quod procedit a Domino, a quo omnia exstiterunt & existunt; Divinum Verum procedens a Divino Bono, est ipsissimum reale, & ipsissimum essenziale quod in universo, hoc facit & creat; de Divino Vero vix aliquis aliam ideam habet, quam sicut de verbo quod fuit ex ore loquentis, & dissipatur in aere, hæc idea de Divino Vero produxit eam opinionem quod per Verbum intelligatur modo mandatum, & sic quod solum ex mandato omnia facta sint, ita non ex aliquo reali quod processit ex Divino Domini; sed ut dictum, est Divinum Verum procedens a Domino, ipsissimum reale & essenziale, ex quo omnia, formæ boni & veri sunt ex illo; at de hoc arcano plura, ex Divina Domini Misericordia, in sequentibus.

5273. Quod Deus faciens, quod significet de proviso, constat ex significatione quod Deus faciens, quod sit provisum, de qua supra n: 5264.

5274. Videre fecit Pharaonem, quod significet apperceptionem naturalis, constat ex significatione videre, quod sit intelligere, & apperceptionem, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 4567. 4723; & a repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua prius.

5275. Ecce septem anni veniunt, quod significet status providentiæ, constat ex significatione annorum, quod sint status, de qua n: 487. 488. 493. 893; & ex significatione venire, quod sit providentiæ, venire enim ac fieri, cum prædicatur de Divino, seu de eo quod Deus facit, est id quod evenit ex Providentiâ, proinde est Providentiæ; quod id quod Deus facit, sit Providentiâ, videatur supra n: 5264. 5273. De septem annis abundantis annonæ, & septem annis famis, agitur in sequentibus, & ibi per annos significantur status, per annos abundantis annonæ status multiplicationis veri in naturali, & per annos famis status defectus & privationis veri in naturali; in genere per septem annos abundantis annonæ & septem annos famis in terra Ægypti, in sensu interno describuntur status reformationis & regenerationis hominis, & in sensu supremo status glorificationis Humani Domini; ut illa repræsentarentur, evenerunt talia in terra Ægypti; quod ibi erat quia per terram Ægypti & per Pharaonem in sensu interno intelligitur Naturale, de
cujus

cujus glorificatione in Domino ibi agitur. Sciendum, quod illa quæ eo tempore fiebant, & in Verbo descripta sunt, repræsentativa fuerint Ipsius Domini, Humani Ipsius glorificationis, & in sensu repræsentativo Ipsius Regni, consequenter Ecclesiæ in Communi, & Ecclesiæ in singulari, ita regenerationis hominis, nam per regenerationem fit homo Ecclesia in singulari: quod repræsentativa talium essent quæ eo tempore fiebant, erat imprimis propter Verbum, ut hoc conscriberetur, & sic Verbum contineret talia quæ repræsentarent Divina, cœlestia, & spiritualia, in continua serie, & ita inserviret non solum homini Ecclesiæ sed etiam angelis in cœlo, Angeli enim inde Divina percipiunt, & sic afficiuntur sanctis, quæ communicantur homini qui ex affectione legit Verbum, unde ei quoque sanctum: hæc causa est, quod talia evenerint in terra Ægypti.

5276. Abundantia annonæ magna in omni terra Ægypti, quod significet multiplicationem veri in utroque naturali, constat ex significatione abundantiae annonæ: quod sit multiplicatio veri, de qua sequitur; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit utrumque naturale, per Ægyptum enim significatur scientia, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966, & quia scientia, etiam significatur naturale, ex causa quia scientificum dicitur id quod in naturali, est itaque terra Ægypti mens naturalis in qua scientificum; inde per omnem terram Ægypti significatur utrumque naturale, nempe interius & exterius, quod naturale interius & exterius sit, videatur n: 5118. 5126. Quod abundantia annonæ significet multiplicationem veri, est quia opponitur fami, quæ significat defectum veri; vox, per quam in Lingua originali exprimitur abundantia annonæ, est cui opponitur fames, & significat in sensu interno plenam copiam & sufficientiam cognitionum, quia fames defectum earum. Cognitiones non aliud sunt, quam vera naturalis hominis, sed quæ nondum ei appropriata sunt, talium verorum multiplicatio hic intelligitur; cognitiones non fiunt vera apud hominem, priusquam agnoscuntur intellectu, quod fit cum ab ipso confirmantur, & hæc vera non appropriantur ei, priusquam is vivit secundum illa, nihil enim appropriatur homini, quam quod fit vitæ, sic enim ipse, quia vita ejus, illis inest.

5277. Et surgent septem anni famis post eos, quod significet status sequentes cum defectus veri, constat ex significatione annorum, quod sint status, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893; ex significatione famis, quod sit defectus cognitionum, de qua n: 1460. 3364; & ex significatione post eos, quod sint sequentes.

5278. Et oblivioni dabitur omnis abundantia annonæ in terra Ægypti, quod significet remotionem veri & privationem ejus apparentem in utroque naturali, constat ex significatione oblivisci seu oblivioni dari, quod sit remotio & inde privatio apparens; ex significatione abundantiae annonæ, quod sit multiplicatio veri seu multiplicatum verum, de qua mox supra n: 5276; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis seu naturale hominis, hic utrumque, ut mox supra n: 5276. Quod oblivisci seu oblivioni dari sit remotio & privatio apparens, est quia ita se habet cum memoria & inde cogitatione; illa de quibus homo cogitat, sunt immediate sub ejus intuitu

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 41

titu, & quæ ei rei affinia sunt, se sistunt ordine circum, usque ad non affinia quæ sunt remotissima, & tunc in oblivione; quæ opposita sunt, inde separantur, & pendent deorsum, & se sistunt subter, & æquibant illa quæ supra sunt; ordinatio hæc fit per bonum quod influit; ita se habet cum omni cogitatione hominis; quod ita se habeat, ex cogitationibus in altera vita apparet, cogitationes enim ibi in luce cœli solent quandoque visibiles fieri, & tunc apparet talis earum dispositionis forma: inde constare potest, quod oblivisci in sensu interno, non aliud sit quam remotio, & privatio apparens.

5279. Et consumet fames terram, quod significet usque ad desperationem, constat ex significatione famis, quod sit defectus cognitionum, & inde privatio veri, de qua supra n: 5277. 5278; & ex significatione terræ, hic Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua etiam supra n: 5276. 5278; quod usque ad desperationem, est quia dicitur, consumet fames terram; cum enim per terram significatur mens naturalis, & per famem privatio veri, non aliud significatur quam desperatio, nam tunc spiritali modo fit consumtio. Describitur hic desolationis status per privationem veri, ultimum illius status est desperatio: quod desperatio sit ultimum illius status, est quia per illam removetur jucundum amoris sui & mundi, & loco ejus insinuat jucundum amoris boni & veri; desperatio enim apud regenerandos est de vita spiritali, proinde de privatione veri & boni, nam cum ii privantur vero & bono, desperant de vita spiritali; inde eis jucundum & beatum cum ex desperatione emergunt.

5280. Et non cognoscetur abundantia annonæ in terra, quod significet quod nihil de vero, quod prius, apperceptum ibi, constat ex significatione cognosci, quod sit apperceptum; ex significatione abundantiae annonæ, quod sit verum multiplicatum, de qua supra n: 5276. 5278; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua etiam supra n: 5276. 5278. 5279; inde patet, quod per non cognoscetur abundantia annonæ in terra, significetur quod nihil de vero, quod prius, apperceptum in naturali. In hoc Versu agitur de statu desolationis ultimo, cum desperatio, quæ proxime præcedit ante regenerationem, & quia de hac re in hoc Versu agitur, dicendum quomodo se habet; omnis homo reformari debet, ac e novo nasci seu regenerari, ut possit venire in cœlum, *nemo enim nisi generetur denuo potest videre Regnum Dei* Joh: iii: 3. 5. 6; homo natus est in peccatum, quod augmentum est longa serie a parentibus, avis & atavis, & hæreditarium factum, & sic translatum in proles, homo qui nascitur, in tot mala hæreditaria quæ successive ita succreverunt, nascitur, inde est quod non sit nisi peccatum; quapropter nisi regeneretur, in peccato totus quantus manet: ut autem regeneretur, primo debet reformari; & hoc per vera fidei; addiscet enim ex Verbo, & ex doctrina inde, quid bonum, cognitiones boni ex Verbo seu doctrina inde vocantur vera fidei, nam omnia vera fidei scaturiunt ex bono, & fluunt ad bonum, spectant enim bonum ut finem; hic status est primus & vocatur status reformationis; in hunc statum introducantur plerique qui in Ecclesia ab infantia usque ad adolescentiam, at usque pauci regenerantur, vera enim fidei seu cognitiones boni discunt plerique in Ecclesia ob finem famæ & honoris,

& ob finem lucri, cum itaque vera fidei per illos amores introducta sunt, non potest homo e novo nasci seu regenerari, priusquam illi amores remoti fuerint; ut itaque removeantur, mittitur homo in statum tentationis; quod fit hoc modo, excitantur amores illi a turba infernali, nam hæc turba in illis vivere vult, at tunc ab angelis excitantur affectiones veri & boni, quæ ab infantia in statu innocentiae insinuatæ sunt, & dein interius reconditæ & ad hunc usum conservatæ; inde pugna inter spiritus malos & angelos, quæ pugna apud hominem sentitur ut tentatio; & quia tunc agitur de veris & bonis, ipsa vera quæ prius insinuatæ sunt, per fallæ a malis spiritibus injecta, quasi exterminantur, ita ut non appareant, de qua re supra n: 5268. 5269. 5270; & sicut tunc homo patitur se regenerari, insinuat a Domino per viam internam lux veri a bono in naturale, in quam lucem remittuntur ordine vera. Ita se habet cum homine, qui regeneratur, sed pauci hodie in illum statum admittuntur, omnes quidem, quantum sinunt, incipiunt reformari per instructionem in veris & bonis vitæ spiritualis, sed ut primum ad ætatem adolescentiæ veniunt, auferri se a mundo patiuntur, ac ita ad partes spirituum infernalium abeunt, per quos ab alienantur a coelo per gradus ita, ut vix credant amplius quod coelum sit, inde nec in aliquam tentationem spirituales mitti possunt, nam si mitterentur, illico succumberent, & tunc status eorum posterior fieret pejor statu priori, Matth: xii: 45. Ex his constare potest, quomodo se habet cum his quæ hic in sensu interno continentur, nempe cum statu reformationis & cum statu regenerationis; in hoc autem Versu describitur status tentationis ultimus, qui est status desperationis; de quo mox supra n: 5279.

5281. Et coram fame illa post hoc, quia gravis ea valde, quod significet ob defectum talem, constat a significatione famis, quod sit defectus cognitionum boni, proinde defectus veri, de qua supra n: 5277. 5278, & ob defectum talem ultimo desperatio, n: 5279; & a significatione gravis valde, quod sit ingens. Continuat hic de statu desolationis ultimo, qui est desperationis, & de ejus accrescente gravitate, de qua supra n: 5279.

5282. Et super iterari somnium ad Pharaonem duabus vicibus, quod significet quia prævisum de utroque naturali, constat ex significatione somni, quod sit prævisum, de qua n: 3698. 5091. 5092. 5104; ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex significatione iterari duabus vicibus, quod sit de utroque naturali, nempe interiori & exteriori; quod naturale sit binum, interius & exterius, videatur n: 5118. 5126; de interiori naturali prævisum est in primo somnio ubi de vaccis, n: 5398. 5202, de exteriori in altero somnio, ubi de aristis, n: 5212; inde est, quod iterari duabus vicibus, sit de utroque.

5283. Quia stabilitum Verbum a cum Deo, quod significet quod sit Divinum, constare potest absque explicatione, nam Verbum cum prædicatur de Deo, est Divinum Verbum, hoc cum stabilitum esse a Deo dicitur, significat quod omnino eventurum.

5284. Et festinans Deus facere illud, quod significet cum omni eventu, constat ex significatione facere, cum prædicatur de Deo, quod sit providentia,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 43

tia, de qua n: 5264, inde etiam est eventus, nam quod Providentiæ Divinæ est, hoc certo evenit; & ex significatione festinare facere, quod sit omnis eventus; festinare seu festinum in sensu interno non est cito, sed est certum, & quoque plenum, ita cum omni eventu, festinum enim involvit tempus, & in mundo spiritali non est tempus, sed pro tempore est status, ita festinum temporis se refert ibi ad tale status quod correspondet, quale status quod correspondet, est, quod simul plura sint quæ efficiunt, a quibus certus & plenus eventus.

5285. Vers: 33. 34. 35. 36. *Et nunc videat Pharaon virum intelligentem & sapientem, & constituat illum super terram Ægypti. Faciat Pharaon, & præficiat præfectos super terram, & quintet terram Ægypti in septem annis abundantiae annonæ. Et congregent omnem cibum annorum bonorum venientium illorum, & congerant frumentum sub manum Pharaonis, cibum in urbibus, & custodiant. Et sit cibus ad depositum terræ, ad septem annos famis, qui erunt in terra Ægypti, & non excindetur terra in fame.* Et nunc videat Pharaon, significat prospectionem naturalis: virum intelligentem & sapientem, significat de influente vero & bono: & constituat illum super terram Ægypti significat quæ ordinabunt in mente naturali omnia: faciat Pharaon, significat ulteriorem prospectionem: & præficiat præfectos super terram, significat ordinationem communium in naturali: & quintet terram Ægypti, significat quæ conservanda & dein recondenda: in septem annis abundantiae annonæ, significat quæ insinuata sunt illis temporibus cum multiplicata vera cum bonis: & congregent omnem cibum, significat omnia quæ usus: annorum bonorum venientium illorum, significat quæ haurienda temporibus illis: & congerant frumentum, significat omne bonum veri simul: sub manum Pharaonis, significat ad necessitatem & inde dispositionem in naturali: cibum in urbibus, significat talia in temporibus mentis naturalis: & custodiant, significat ibi recondenda: & sit cibus ad depositum terræ, significat quod ibi ad omnem usum naturalis: ad septem annos famis, significat secundum necessitatem in defectibus: qui erunt in terra Ægypti, significat qui in naturali, & non excindetur terra in fame, significat ne pereat homo.

5286. Et nunc videat Pharaon, quod significet prospectionem naturalis, constat a significatione videre, quod sit prospicere, nam videre hic activum involvit, nempe ut faciat, cum autem videre non involvit faciendum, significat intelligere & appercipere, ut n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403. ad 4421. 4567. 4723. 5114, ostensum est. Cum prospectione Naturalis ita se habet, Naturale hominis, seu mens ejus naturalis, quæ infra mentem ejus rationalem est, non quicquam prospicit ex se, apparet tamen usque sicut a se, sed prospectio ejus est ab interiori, hoc prospicit in exteriori, pæne sicut homo semet in speculo, in quo imago apparet tanquam ibi, hoc quoque sistitur in sensu interno per id quod Josephus id loquatur ad Pharaonem, & per Josephum repræsentatur coeleste spiritalis quod est interius, & per Pharaonem Naturale quod est exterius, & Josephus visus est Pharaoni ille ipse vir intelligens & sapiens, de quo,

5287. Virum intelligentem & sapientem, quod significet de influente vero & bono, constat ex significatione viri intelligentis, quod sit verum, & viri sapientis quod sit bonum ejus; sciendum quod in sensu interno per virum intelligentem & sapientem non intelligatur aliquis vir talis, sed abstracte a persona id quod est intelligentis & sapientis, inde verum & bonum; in altera vita, imprimis in coelis, omnis cogitatio, & inde omnis loquela fit per abstracta a personis, ideo cogitatio & loquela ibi est universalis, & respective illimitata; quantum enim cogitatio & loquela determinatur ad personas, ad earum qualitates in specie, & quantum ad nomina, ut & ad voces, tantum fit minus universalis, & tantum quoque determinatur in rem, & inibi manet; at quantum non ad illa, sed ad res abstracte ab illis, tantum determinatur a re, & extenditur extra se, & fit intuitio superior, proinde universalior; hoc apparet manifeste a cogitatione hominis, quantum illa spectat voces loquentis, tantum non spectat sensum ejus, & quantum apud se spectat particularia memoriae, & inibi manet, tantum non percipit qualia rerum; & adhuc magis, quantum in singulis spectat semet, tantum contrahit cogitationes, & se removet ab intuitionem rei in universali; inde est, quod, quantum quis se amat prae aliis, tantum minus sapiens sit: inde nunc patet, cur abstracta a personis significentur in sensu interno per illa quae determinata sunt ad personas in sensu literae, videatur etiam n: 5225. In Verbo passim distinguitur inter sapientiam, intelligentiam, & scientiam, & per sapientiam intelligitur id quod ex bono, per intelligentiam id quod ex vero, & per scientiam utrumque id in naturali hominis; sicut apud Moysen "Implevi Bazaleelem spiritu Dei quoad sapientiam, & quoad intelligentiam, & quoad scientiam, & quoad omne opus" Exod: xxxi: 2. 3. Cap: xxxv: 30. 31: & apud Eundem "Date vobis viros sapientes, & intelligentes & scientes, juxta tribus vestras, ut ponam illos in Capita vestra" Deut: 1: 13.

5288. Et constituat illum super terram Aegypti, quod significet quae ordinabunt in mente naturali omnia, constat ex significatione constituere super aliquid, quod sit praeficere qui ordinet, ita quoque ordinare; & ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, ut supra n: 5276. 5278. 5279; per illum hic intelligitur vir intelligens & sapiens, per quem significatur verum & bonum; inde patet, quod per illa verba significetur, quod verum & bonum ordinabunt in naturali omnia: est etiam bonum & verum, quae ordinant omnia & singula in mente naturali, influunt enim illa ab interiori, & sic disponunt: qui non novit, quomodo se habet cum facultate hominis intellectuali, & quomodo homo intueri res queat, percipere illos, analytice cogitare, inde concludere, & demum referre ad voluntatem, & per voluntatem in actum, & nihil in his miratur, putat quod omnia sic naturaliter fluant, prorsus non sciens, quod omnia & singula sint ex influxu per coelum a Domino, & quod homo absque influxu illo ne hilum possit cogitare, & quod cessante influxu, cesset omne cogitationis; inde nec scit, quod bonum per coelum influens a Domino ordinet omnia, & formet ad instar coeli quantum sinit homo, & quod inde cogitatio fluat formae coelestis convenienter; forma coelestis est illa forma,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 45

orma, in quam societates cœlestes sunt ordinatæ, & societates cœlestes ordinatæ sunt secundum formam, quam inducit bonum & verum quod a Domino procedit.

5289. Faciat Pharaon, quod significet ulteriorem prospectionem, constat ex illis quæ supra n: 5286 explicata sunt.

5290. Et præficiat præfectos super terram, quod significet ordinationem communium in naturali, constat ex significatione præficere, quod sit ordinare; ex significatione præfectorum, quod sint communia, de qua sequitur; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, ut mox supra n: 5288: quod præfecti sint communia, est quia communia sunt in quibus & sub quibus sunt particularia, videatur n: 970. 4269. 4325 f. 4329. 4345. 4383. 5108; per principes autem significantur primaria, n: 1482. 2089. 5044.

5291. Et quintet terram, quod significet quæ conservanda & dein recondenda, constat a significatione quintare, quod simile hic involvat quod decimare, decimare in Verbo significat reliquias facere, & reliquias facere est vera & bona colligere & dein recondere; quod reliquiae sint bona & vera recondita a Domino in interiori homine, videatur n: 468. 530. 560. 561. 661. 1050. 1906. 2284. 5135; & quod per decimas in Verbo significantur reliquiae, n: 576. 1738. 2280; similiter per decem, n: 1906. 2284; inde quoque per quinque, qui numerus est dimidius numeri decem; dimidium & duplum, quoad numeros in Verbo, simile involvunt, sicut viginti simile cum decem, & quatuor simile cum duobus, sex cum tribus, viginti quatuor cum duodecim, & sic porro; & quoque simile numeri adhuc multiplicati, sicut centum & quoque mille cum decem, septuaginta duo, & quoque centum quadraginta quatuor simile cum duodecim; quid itaque numeri compositi involvunt, sciri potest a numeris simplicibus a quibus & cum quibus multiplicati sunt; quid etiam numeri magis simplices involvunt, sciri potest ab integris, sicut quid quinque a decem & quid duo cum dimidio a quinque & sic porro; in genere sciendum, quod numeri multiplicati involvant simile sed plenius, & quod numeri divisi involvant simile, sed non ita plenum. Quod quinque in specie attinet, is numerus duplicem significationem habet, significat parum & inde aliquid, & significat reliquias; quod significet parum, est ex relatione ad illos numeros qui significant multum, nempe ad mille & ad centum, & inde quoque ad decem, quod mille & centum significant multum, videatur n: 2575. 2636; quod inde quoque decem, n: 3107. 4638; ex eo est, quod quinque significant parum & quoque aliquid, n: 649. 4638; quod quinque significant reliquias, est cum se refert ad decem, & decem significant reliquias, ut supra dictum: quod omnes numeri in Verbo significant res, videatur n: 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. Qui non novit, quod aliquis sensus internus Verbi sit, qui non apparet in litera, is omnino mirabitur, quod numeri in Verbo etiam significant res, ex causa imprimis, quia non aliquam ideam spiritualem ex numeris formare potest, sed quod usque numeri ex spiritali idea, quæ Angelis, fluant, videatur

tur n: 5265; verum quænam ideæ sunt, seu quænam res sunt, quibus numeri correspondent, quidem sciri potest, at unde correspondentia illa, adhuc latet; sicut unde correspondentia duodecim cum omnibus fidei, & correspondentia septem cum sanctis, tum correspondentia decem, ut & quinque, cum bonis & veris in interiori homine a Domino reconditis, & sic porro: sed usque satis est scire, quod correspondentia sit, & quod ex correspondentia illa omnes numeri in Verbo significant aliquid in spiritali mundo, consequenter quod Divinum etiam in illis inspiratum lateat reconditum; sicut pro exemplo, in his sequentibus locis, ubi quinque nominantur; ut in parabola Domini de homine qui peregre abiit, & tradidit servis suis facultates suas, uni *quinque talenta*, alteri *duo*, & tertio *unum*; & qui *quinque talenta* accepit, negotiatus est cum illis, & lucratus *alia quinque talenta*; similiter qui *duo*, lucratus est *alia duo*: at qui *unum* accepit, abscondidit argentum Domini sui in terra” Matth: xxv: 14 seq: qui non ultra sensum literalem cogitat, is non aliter scire potest, quam quod numeri hi, nempe quinque, duo, & unum, sint modo assumpti ad concinnandum parabolæ historicum, & quod præterea non amplius quid involvant, cum tamen ipsis his numeris etiam inest arcanum, per servum enim qui quinque talenta accepit, significantur qui bona & vera a Domino admiserunt, ita qui reliquias acceperunt; per illum qui duo accepit, significantur qui in ætate provecta charitatem fidei adjunxerunt; & per illum qui unum, qui solam fidem absque charitate, de hoc dicitur quod argentum Domini sui abscondiderit in terra, per argentum enim quod de illo prædicatur, in sensu interno significatur verum quod fidei, n: 1551. 2954, nam lucrum facere seu ferre fructum nequit fides absque charitate; talia numeris illis insunt. Similiter in alijs parabolis, sicut de homine in regionem longinquam profecto ad accipiendum sibi regnum, quod dederit servis suis *decem minas*, & dixit illis, ut negotiarentur cum illis usque dum venerit; cum rediit, dixit primus, Domine, mina tua lucrata est *decem minas*, cui dixit, euge bone serve, quia super minimo fidelis fuisti, esto super *decem urbes*: dixit secundus, Domine, mina tua fecit *quinque minas*, cui etiam dixit, tu quoque esto super *quinque urbes*: tertius reposuerat minam in sudario, sed dixit Dominus, tollite ab illo minam, & date ei qui *decem minas* habet” Luc: xix: 12 seq: hic similiter decem & quinque significant reliquias, decem plures, quinque pauciores; qui reposuit minam in sudario, sunt qui fidei vera sibi comparant, nec illa bonis charitatis conjungunt, quibus sic nihil lucri vel fructus: pariter ubi numeri illi alibi a Domino nominantur; ut de uno qui vocatus ad cænam, quod dixerit, *juga boum quinque* emi, & ab eo ad probandum ea” Luc: xiv: 19. De divite, quod dixerit ad Abrahamum, habeo *quinque fratres*, ut mittatur qui dicat illis, ne veniant in locum hunc cruciatus” Luc: xvi: 28. De *decem* virginibus, quarum *quinque* prudentes, & *quinque* stultæ” Matth: xxv: 1 ad 13: similiter in his Domini verbis “ Num putatis quod ad pacem venerim dandam in terra, non, dico vobis, sed divisionem, erunt namque ex nunc *quinque* in domo una divisi, tres contra *duos*, & *duo* contra *tres*” Luc: xii: 51; & quoque in ipsis his historicis, quod Dominus cibaverit *quinque mille homines*,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 47

mines, quinque panibus & duobus pifeibus; quodque tunc jufferit, ut discumberent centeni & quinquageni; & postquam comederunt, quod collegerint fragmentorum duodecim cophinos” Matth: xiv: 5 ad 21. Marc: vi: 38 seq: Luc: ix: 12 ad 17. Joh: vi: 5 ad 13; in his, quia historica sunt, vix potest credi, quod numeri significant, sicut quod numerus quinque mille, qui fuit hominum, tum numerus quinque qui fuit panum, & duo qui fuit piscium, ut & numerus centum, ut & quinquaginta, qui fuit discubituum, & denique duodecim, qui fuit cophinorum, in quibus fragmenta, cum tamen in singulis arcanum sit: singula enim contigerunt ex Providentia, ob finem ut Divina repræsentarentur. In sequentibus his locis etiam quinque significantalia in spirituali mundo, quibus correspondent, in utroque sensu, genuino & opposito: apud Esaïam “Relinquentur in eo racemationes sicut in decussione ficus, *duæ tres* baccæ in capite rami, *quatuor quinque* in ramis fructiferæ” xvii: 6. 7. Apud Eundem “In die illo erunt *quinque urbes* in terra Ægypti loquentes labiis Canaanis, & jurantes Jehovah Zebaoth” xix: 18. Apud Eundem “*Unum mitte* coram increpatione *unius*, coram increpatione *quinorum* fugientes, donec supereritis sicut malus in capite montis, & sicut signum super colle” xxx: 17. Apud Johannem “*Quintus* angelus clauxit, tunc vidi stellam e coelo lapsam in terram, cui data est clavis putei abyssi; locustis, quæ inde exibant, dictum ut non occiderent homines, qui non haberent sigillum Dei super frontibus, sed torquerentur *mensēs quinque*” Apoc: ix: 5. 10. Apud Eundem “Hic intelligentia, si quis habet sapientiam, *septem* capita sunt montes *septem*, ubi mulier sedit super illis, & reges *septem* sunt, *quinque* ceciderunt, & *unus* est, alter nondum venit, & quando veniat, brevi oportet illum manere” Apoc: xvii: 9. 10. Similiter repræsentativum fuit in numero quinque in his, quod nempe æstimatio viri & fæminæ esset secundum annos a mense ad *quinque annos*, & a *quinque annis* ad *viginti*” Levit: xxvii: 1 ad 9. Tum, si redimeretur ager, quod adderetur *quinta*” Levit: xxvii: 19: si redimerentur decimæ, quod etiam adderetur *quinta*” Levit: xxvii: 31: superflui primogeniti quod redimerentur, *quinque siclis*” Num: iii: 46 ad fin. Primogenitum bestię immundæ quod redimeretur *adjecta quinta*” Levit: xxvii: 27: quod in quibusdam prævaricationibus pro multa adderetur *quinta*” Levit: xxxii: 14. Cap: xxvii: 13. 15. Num: v: 6. 7. 8: & quod qui furatus bovem aut pecudem, & id mactaverit vel vendiderit, *quinque boves* restituet pro bove, & *quatuor pecudes* pro pecude” Exod: xxi: 37. Quod numerus quinque in se contineat arcanum cœleste, & simile cum decem, patet a Cherubis, de quibus in Libro Primo Regum “Salomo fecit in adyto duos Cherubos ex ligno olei, *decem cubiti* altitudo cujusque; *quinque cubiti* ala Cherubi unius, & *quinque cubiti* ala Cherubi alterius; *decem cubiti* a finibus alarum illius usque ad fines alarum illius; sic *decem cubiti* Cherubus, mensura una & proportio una ambobus Cherubis” vi: 23. 27; & patet quoque a labris circa templum, tum a candelabris, de quibus in eodem Libro “quod positæ fuerint bases labrorum *quinque* juxta humerum domus ad dextrum, & *quinque* juxta humerum domus ad sinistrum. Tum quod posita Candelabra

quinque;

quinque a dextra, & quinque a sinistra coram adyto" VII: 39. 49. Quod Mare Æneum fuerit decem ulnarum a labro ad labrum, & quinque ulnarum altitudine, & triginta ulnarum circumferentia" Cap: VII: 23, erat, ut significarentur sancta tam per numeros decem & quinque, quam per triginta, qui numerus circumferentiæ quidem non geometricè respondet diametro, sed usque spiritualiter involvit id quod per ambitum illius vasis significatur. Quod omnes numeri significant res in spirituali mundo, patet manifeste a numeris apud Ezechielem, ubi agitur de nova Terra, de nova Civitate, & de novo Templo, quæ Angelus quoad singula mensus, videantur Capita ibi XL: XLI. XLII. XLIII. XLV: XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX; descriptio sanctorum ibi pæne omnium exhibetur per numeros, quare qui non scit quid numeri illi involvunt, vix aliquid de arcanis quæ ibi scire potest; numerus decem & numerus quinque, ibi occurrunt Cap: XL: 7. 11. 48. Cap: XLI: 2. 9. 11. 12. Cap: XLII: 4. Cap: XLV: 11. 14, præter numeros multiplicatos, nempe Viginti quinque, quinquaginta, quingenta, quinque millia; quod nova terra, nova civitas, & novum templum ibi, significant Regnum Domini in cœlis, & inde Ecclesiam Ipsius in terris, ex singulis ibi constat. Hæc de Quinque collata sunt, ob causam, quia hic & in sequentibus agitur de terra Ægypti, quod ibi in septem annis abundantiae quinta pars annonæ colligenda sit, & conservanda in usum annorum famis sequentium; inde ostensum est, quod per quintam partem significantur bona & vera a Domino apud hominem recondita, & reservata ad usum, quando fames erit, hoc est, quando defectus & privatio boni & veri; nam nisi talia a Domino apud hominem reconduntur, nihil foret quod illum in statu tentationis & vastationis elevaret, consequenter per quod regenerari posset, ita foret is absque medio salutis in altera vita.

5292. In septem annis abundantiae annonæ, quod significet quæ insinuata sunt illis temporibus cum multiplicata vera cum bonis, constat ex significatione annorum, quod sint status, & inde quoque tempora, de qua sequitur; & ex significatione abundantiae annonæ, quod sit multiplicatio veri, seu multiplicatum verum, de qua supra n: 5276. 5278. 5280; hic itaque multiplicata vera cum bonis, quia vera non sunt aliquid nisi cum bonis, & vera non reconduntur in interiori homine, de qua re mox supra n: 5291, nisi quæ conjuncta bonis. Quod anni significant non solum status, sed etiam tempora est quia anni in sensu interno significant integros status, hoc est, integros periodos a status principio ad finem; hæc periodi non aliter exprimi possunt quam per tempora, nec aliter capi ab illis qui in tempore sunt, quam sicut tempora; quod anni & dies sint & status & tempora, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2906.

5293. Et congregavit omnem cibum, quod significet omnia quæ usus, constat ex significatione congregare, quod sit conferre & conservare; & ex significatione cibi, quod sint illa quæ usus: cibus in sensu interno proprie significat illa quæ nutriunt animam hominis, hoc est, quæ nutriunt illum post vitam corporis, nam is tunc vivit anima seu spiritus & non amplius opus habet

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 49

bet cibo materiali, sicut in mundo, sed cibo spirituali, qui *cibus est* omne id quod est usus, & omne id quod conducit ad usum; quod conducit ad usum, est scire quid bonum & verum, quod est usus, est velle & facere illa; hæc sunt quibus nutriuntur angeli, & quæ ideo dicuntur cibi spirituales & cælestes: mens hominis, ubi ejus interior intellectus & interior voluntas, seu ubi intentiones aut fines, nec nutritur alio cibo etiam cum vivit in corpore, cibus materialis non illuc penetrat, sed solum ad illa quæ corporis sunt, quæ cibus ille sustentat, ob finem ut mens illa sua cibo frui queat cum corpore suo, hoc est, ut mens illa sana sit in corpore sano: quod cibus in spirituali sensu sit omne quod usus, est quia omne scire hominis, ac omne ejus intelligere ac sapere, & sic omne ejus velle, pro fine habebit usum, inde secundum quale usus est quale vitæ ejus. Quod cibus in sensu interno sit omne quod est usus, patet ab his Domini verbis: "Jesús dixit discipulis, Ego *Cibum* habeo quem edam, quem vos nescitis: dicebant discipuli ad se invicem, num quis attulit Ipsi quod comederet: dicit illis Jesús, *cibus meus est ut faciam voluntatem Ipsius qui misit Me, & perficiam Ipsius opus*" Joh: 1v: 32. 33. 34: & alibi "Operamini *cibum* qui non perit, sed *cibum* qui manet in vitam æternam, quem Filius hominis vobis dabit, hunc Pater obsignavit Deus" Joh: vi: 27.

5294. Annorum bonorum venientium illorum, quod significet quæ haurienda temporibus illis, constat ex significatione annorum, quod sint status, & quoque tempora, de qua mox supra n: 5292; anni boni venientes sunt itaque illa tempora, quando multiplicantur vera cum bonis, quæ significantur per septem annos abundantiae annonæ.

5295. Et congerant frumentum, quod significet omne bonum veri simul, constat ex significatione congerere, quod sit colligere simul & conservare; & ex significatione frumenti, quod sit bonum naturalis, de qua n: 3580, hic bonum veri quod in naturali; bonum veri est verum voluntate & actu. Quod frumentum sit bonum, est quia ager in spirituali sensu est Ecclesia, inde quæ sunt agri, sicut semen, sementis, messis, seges, frumentum, & quoque spica seu arista, præter in specie triticum, hordeum, & plura, sunt talia quæ sunt Ecclesiæ; & quæ sunt Ecclesiæ se referunt omnia ad bonum & verum.

5296. Sub manum Pharaonis, quod significet necessitatem & inde dispositionem in naturali, constat ex significatione manus: quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937, inde sub manum est ad dispositionem in omni necessitate, nam quod est in alicujus potentia, hoc est ad dispositionem; & ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua prius.

5297. Cibum in urbibus, quod significet talia in interioribus mentis naturalis, constat ex significatione cibi, quod sint omnia quæ usus, ita vera & bona, de qua mox supra n: 5293: & ex significatione urbium, quod sint interiora mentis naturalis; urbes in universali sensu significant doctrinalia Ecclesiæ, videatur n: 402. 2268. 2450. 2481. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493, in singulari autem significant interiora hominis, ubi doctrinalia sunt, seu potius ubi vera conjuncta bono; quod vera & bona apud hominem forment quasi civitatem, videatur n: 3584, inde ipse homo, in quo Ecclesia, vocatur civitas

vitas Dei; significatio urbis se habet sicut significatio domus, domus in universali sensu significat bonum, in singulari autem hominem, n: 3128, & in specie mentem ejus quoad bonum & verum ibi conjunctum, n: 3538. 4973. 5023, & domus cum suis conclavibus, ædificiis circum, & atriis, est civitas in minima forma. Interiora mentis naturalis significantur per urbes apud Esaiam "In die illo erunt *quinque urbes in terra Ægypti*, loquentes labiis Canaanis, & jurantes Jehovah Zebaoth" xix: 18; & bona & vera quæ in interioribus, significantur per urbes in parabola Domini apud Lucam "Dixit ei qui per minam lucratus est decem minas, euge bone serve, quia super minimo fidelis fuisti, *esto super decem urbes*; & dixit alteri qui quinque minas lucratus, tu quoque *esto super quinque urbes*" xix: 12 seq: Hic itaque per quod congerent cibum in urbibus & custodiant, significantur vera conjuncta bono, quod recondenda in interioribus mentis naturalis, quæ vera & bona cum ibi recondita sunt, vocantur reliquiæ, in quibus ipsissima vita spiritualis hominis consistit, & ex quibus homo spiritualiter nutritur in omni necessitate & indigentia, hoc est, in omni fame spirituali.

5298. Et custodiant, quod significet ibi recondenda, constat a significatione custodire, quod sit recondere, nempe in interioribus mentis naturalis, quæ significantur per urbes, de quibus mox supra n: 5296.

5299. Sit cibus ad depositum terræ, quod significet quod ibi ad omnem usum naturalis, constat ex significatione cibi, quod sint bona & vera, de qua supra n: 5297; ex significatione ad depositum, quod sit reconditum ad omnem usum, quia ad usum annorum famis sequentium; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua etiam supra n: 5276. 5278. 5279. 5288.

5300. Ad septem annos famis, quod significet secundum necessitatem in defectibus, constat ex significatione famis, quod sit defectus veri, de qua supra n: 5277. 5278; quod tunc ad necessitatem, patet, nam anni in sensu interno sunt status, ut supra aliquoties ostensum, hic itaque ad illos annos, est ad illos status cum necessitas.

5301. Qui erunt in terra Ægypti, quod significet qui in naturali, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5279. 5288. Dicitur hic & alibi *Naturale*, & intelligitur mens naturalis; sunt enim binæ mentes apud hominem, nempe mens rationalis, & mens naturalis, mens rationalis est Interni hominis, mens autem naturalis est Externi hominis; hæc mens seu hic homo est qui intelligitur per naturale simpliciter dictum: quod mens sit ipse homo, videbitur in his, quæ nunc sequuntur.

5302. Et non excindetur terra in fame, quod significet ne pereat homo, nempe per defectum veri, constat ex significatione excindi, quod sit perire; & a significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua mox supra n: 5301, & quia est mens naturalis, est ipse homo, nam homo est homo ex sua mente, ipsa enim mens constituit hominem, & qualis illa est talis est homo; per mentem significatur hominis intellectuale & voluntarium, consequenter ipsissima vita ejus: qui stupidi sunt, putant quod homo sit homo ex forma externa, quod nempe facies ei sit qualis hominis: qui minus stupidi sunt,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 51

Sunt, dicunt quod homo sit homo ex eo quod loqui possit; & qui adhuc minus stupidi, quod homo sit homo ex eo quod cogitare possit, sed homo non est homo ex illis, sed ex eo quod cogitare verum & velle bonum queat, & quod tunc cum cogitat verum & vult bonum possit intueri Divinum, & illud perceptibiliter recipere; in hoc distinguitur homo a brutis animalibus; alioquin quod appareat sicut homo, quod loqui queat, & quod cogitare, hoc non facit quod sit homo, nam si cogitat falsum & vult malum, facit ut sit non solum sicut animal brutum, sed etiam peius illo, nam per ipsas illas facultates destruit humanum apud se, & se facit feram; quod imprimis constare potest a talibus in altera vita, tales enim cum apparent in luce coeli, ut & cum inspiciuntur ab angelis, apparent eo momento sicut monstra, & quidam sicut ferae, dolosi sicut serpentes, & alii aliter; at cum removentur a luce illa, & remittuntur in lumen suum quod habent in inferno, apparent inter se sicut homines. Quomodo autem cum hoc se habet, nempe quod periturus homo in defectibus veri, si non habuerit bona & vera in interioribus a Domino recondita, quæ significantur per cibum ad depositum terræ, ad septem annos famis, ne excindatur terra in fame, in sequentibus hujus Capitis dicetur.

503. Vers: 37. 38. 39. 40. *Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, & in oculis omnium servorum illius. Et dixit Pharaon ad servos suos, num inveniemus sicut hunc virum, in quo spiritus Dei. Et dixit Pharaon ad Josephum, postquam cognoscere fecit Deus tibi me, omne hoc, nemo intelligens & sapiens sicut tu. Tu eris super domo mea, & super ore tuo osculabitur omnis populus meus, tantum solio magnus ero præ te.* Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, significat complacentiam naturalis: in oculis omnium servorum illius, significat complacentiam omnibus in naturali; & dixit Pharaon ad servos suos, significat perceptionem naturalis cum omnibus ibi: num inveniemus sicut hunc virum in quo spiritus Dei, significat de influxu veri in quo bonum ab interiori, ita coeleste spiritualis: & dixit Pharaon ad Josephum, significat perceptionem naturalis e coelesti spiritualis: postquam cognoscere fecit Deus tibi me omne hoc, significat quia Prævidentia & Providentia illi: nemo intelligens & sapiens sicut tu, significat quod inde solum verum & bonum: tu eris super domo mea, significat quod ei mens naturalis subordinata & submissa erit: & super ore tuo osculabitur omnis populus meus, significat quod omne ibi sub obedientia illius erit: tantum solio magnus ero præ te, significat quod apparebit usque sicut e naturali, quia a coelesti spiritualis per illud.

5304. Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, quod significet complacentiam Naturalis, constat ex significatione bonum esse verbum, quod sit placere; in oculis dicitur ex solenni loquendi formula, quia oculus, significat visum interiore, ita intellectum, perceptionem, advertentiam, & plura quæ illius visus sunt, n: 2701. 2789. 2819. 3198. 3202. 3820. 4083. 4086. 4339. 4403. ad 4421. 4523 ad 4534; inde per bonum fuit verbum in oculis, significatur complacentia; & ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua sæpe prius.

5305. Et in oculis omnium servorum illius, quod significet complacentiam

omnibus in naturali, constat ex significatione bonum esse verbum in oculis, quod sit complacentia, de qua mox supra n: 5304; & ex significatione servorum, quod sint illa quæ in naturali sunt, imprimis quæ in naturali exteriori: in Verbo passim dicitur servus, & per illum in sensu interno intelligitur id quod inservit alteri, in genere omne quod infra est respective ad illud quod supra, nam ex ordine est, ut inferius inserviat superiori, & quatenus inservit vocatur servus: hic autem sunt illa quæ in naturali quæ vocantur servi; est enim naturale in communi quod repræsentatur per Pharaonem, ipsum commune est cui singula inservitura sunt, sicut communi bono in regnis; quod Pharaon sit Naturale in communi, videatur n: 5160.

5306. Et dixit Pharaon ad servos suos, quod significet perceptionem Naturalis cum omnibus ibi, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2061. 2238. 2619. 2862. 3395. 3509; ex repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex significatione servorum illius, quod sint omnia in naturali, de qua mox supra n: 5305.

5307. Num inveniemus sicut hunc virum in quo spiritus Dei, quod significet de influxu veri in quo bonum ab interiori, ita cœleste spiritualis, constat ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 3134. 3309. 3459; & ex significatione spiritus Dei, quod sit bonum ab interiori, ita a Divino; spiritus enim Dei est, quod procedit a Divino, ita ab Ipso Bono, nam Divinum est Ipsum Bonum, quod ex Eo procedit, est verum in quo bonum, & hoc est quod per spiritum Dei in Verbo significatur, ipse enim spiritus non procedit, sed ipsum verum in quo bonum, seu sanctum verum, spiritus est instrumentale per quod producit. Hoc verum in quo bonum, est hæc cœleste spiritualis, quod per Josephum repræsentatur. In Ecclesia notum est, quod Josephus in spirituali sensu sit Dominus, quare etiam Dominus vocatur cœlestis Josephus, sed non scitur quid Domini Josephus repræsentat; Dominus enim repræsentatur per Abrahamum, & quoque per Jischakum, ut & per Jacobum; repræsentatur etiam per Mosén & Eliam, perque Aharonem, & quoque per Davidem, præter per plures alios in Verbo, sed usque dissimiliter per unumquam per alterum, per Abrahamum repræsentatur Dominus quoad Ipsum Divinum, per Jischakum quoad Divinum Rationale, per Jacobum quoad Divinum Naturale, per Mosén quoad Legem seu Verbum historicum, per Eliam quoad Verbum Propheticum, per Aharonem quoad sacerdotium, & per Davidem quoad Regium; quid autem per Josephum repræsentatur, videatur n: 3969. 4286. 4585. 4592. 4594. 4669. 4723. 4727. 4963. 5249; hoc, quod Josephus repræsentat, vocatur cœleste spiritualis & naturali, non alia voce id dari potest, cœleste enim est bonum ex Divino, spirituale est verum ex illo bono, ita est verum boni ex Divino Humano Ipsius, Hoc fuit Dominus cum vixit in mundo, at cum se glorificavit, tunc transcendit supra illud, & factus est ipsum Divinum Bonum seu Jehovah etiam quoad Humanum; non plura dici possunt in specie de hoc arcano: solum, quod Josephus ideo Ægyptum venerit, ac primum serviverit in domo Potipharis principis satellitum,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 53

litum, & dein in custodia detentus, ac postea factus dominator super Ægyptum, ut repræsentaret quomodo Dominus in Se Humanum progressive Divinum fecit, de quo conscriberetur Verbum, quod Divina contineret in sensu interno, qui sensus imprimis inserviret angelis, quorum sapientia, quæ incomprehensibilis & ineffabilis est respectively ad sapientiam humanam, in talibus est, & simul inserviret hominibus, qui historica amant præ reliquis, & talia tunc mente volvunt in quibus angeli Divina per influxum a Domino percipiunt.

5308. Et dixit Pharaon ad Josephum, quod significet perceptionem naturalis & cœlesti spiritualis, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua mox supra n: 5306; ex repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale, & ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de quibus sæpius prius.

5309. Postquam cognoscere fecit Deus tibi met omne hoc, quod significet quia Prævidentia & Providentia illa, constat ex significatione cognoscere, cum prædicatur de Deo, quod sit prævidentia & providentia, de Deo enim non dici potest quod cognoscat, nam ex Se novit omnia, & facultas cognoscendi apud hominem est ex Ipso, quare cognoscere est in Deo prævidere & providere, prævidere est cognoscere ab æterno in æternum, & providere est facere illud: quod prævidentia & providentia sit illi, nempe cœlesti spiritualis, est quia in sensu interno hic de Domino agitur, Qui est cœleste spiritualis quod per Josephum repræsentatur.

5310. Nemo intelligens & sapiens sicut tu, quod significet quod inde solum verum & bonum, constat ex significatione intelligentis, quod sit verum, & ex significatione sapientis, quod sit bonum, de quibus supra n: 5287; quod non ex alio quam ex illo solo, significatur per nemo, quia nemo seu nullus in sensu interno est negativum, ita exclusivum ab omni alio, videatur n: 5225-5253.

5311. Tu eris super domo mea, quod significet quod ei mens naturalis subordinata & submissa erit, constat ex significatione domus, quod sit mens, de qua n: 3538. 4973. 5023, hic mens naturalis, quia dicitur domus mea a Pharaone, per quem repræsentatur naturale; quod subordinata & submissa erit, significatur per quod erit super illa, qui super alicujus domo est, reipia dominatur, & omnes qui ibi, subordinati & submissi sunt, domino domus usque retinente nomen, & dignitatem quoad apparentiam.

5312. Et super ore tuo osculabitur omnis populus meus, quod significet quod omne ibi sub obedientia illius erit, constat a significatione super ore osculari, quod sit agnoscere & facere quod jubet, ita obedire; & ex significatione omnis populi mei, quod sit omne in naturali; per populum significantur vera, videatur n: 1259. 1260. 3581. 4619, ita in naturali cognitiones boni & veri, ac scientifica, nam hæc sunt vera naturalis, n 5276.

5313. Tantum solio magnus ero præ te, quod significet quod apparebit usque sicut e naturali, quia a cœlesti spiritualis per illud, constat ex significatione magnus esse præ altera, quod sit major esse, hic quoad apparentiam

solv

seu quoad conspectum; & ex significatione solii seu throni, quod hic sit naturale; Naturale enim intelligitur per solium, quando coeleste spiritualis per sedentem super illo, naturale enim instar solii est spirituali, hic coelesti spiritualis; in genere id quod inferius est instar solii superiori, superius enim ibi est & agit, & quidem per inferius, & quod agitur apparet sicut ab inferiori, quia, ut dictum, per id; hoc intelligitur per quod Pharaon dixit ad Josephum, "tantum solio magnus ero prae te." In Verbo pluries nominatur solium, ubi agitur de Divino Verbo & de Judicio ex illo, & per solium, ibi in sensu interno significatur id quod est Divini Regii, & per sedentem super illo Ipse Dominus sicut Rex aut sicut Judex; sed significatio solii sicut significatio plurium aliarum rerum se habet respective; cum Ipsum Divinum & Divinum Humanum Domini intelligitur per sedentem super solio, tunc Divinum Verum quod procedit ab Ipso, intelligitur per solium; cum autem Divinum Verum quod procedit a Domino, intelligitur per sedentem super solio, tunc universum coelum, quod Divinum Verum implet, intelligitur per solium; cum autem Dominus quoad Divinum Verum in superioribus caelis intelligitur per sedentem super solio, tunc Divinum Verum quod in infimo caelo, & quoque quod est in Ecclesia, intelligitur per solium; ita significationes solii se habent respective. Quod per solium significetur id quod est Divini Veri, est causa quia per Regem in Verbo significatur Verum, & quoque per Regnum; quod per Regem, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4581. 4966. 5044. 5068; & quod per Regnum, n: 1672. 2547. 4691: quid autem per solium seu thronum in Verbo intelligitur in specie, patet ibi ex serie: ut apud Matthaeum "Ego dico vobis, non jurabitis omnino, neque per *Caelum*, quia *Thronus Dei* est, neque per terram, quia *scabellum pedum Ipsius*; neque per Hierosolymam, quia urbs magni Regis" v: 34. 35: & alibi apud Eundem "Qui juraverit per *Caelum*, jurat per *Thronum Dei*, & per Ipsum Qui sedet super illo" xxiii. 22; ibi aperte dicitur, quod coelum sit thronus Dei, per terram quae vocatur scabellum pedum, significatur id quod infra coelum est, ita Ecclesia, quod terra sit Ecclesia, videatur n: 566. 661. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 2733. 1850. 2117. 2118. 2928. 3355. 4535. 4447. Similiter apud Esaiam "Sic dixit Jehovah, *Celi Thronus meus*, & terra scabellum pedum meorum" lxvi: 1: & apud Davidem "Jehovah in *caelis* firmavit *Thronum suum*" Psalm: cxxii: 5. Apud Mattheum "Quando venerit Filius hominis in gloria sua, & omnes sancti Angeli cum Ipso, tunc sedebit *super throno gloriae sua*" xxv: 31; ibi agitur de ultimo Judicio, & sedens super throno vocatur Rex, ibi Vers: 34. 40; thronus gloriae in sensu interno ibi est Divinum Verum quod ex Divino Bono in caelo, sedens super throno illo est Dominus, qui quatenus Judex ex Divino Verbo, vocatur ibi Rex. Apud Lucam "Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur, & dabit Illi Dominus Deus *Thronum Davidis patris Ipsius*" i: 32; haec Angelus ad Mariam; quod ibi thronus Davidis non sit regnum quod habuit David, seu Regnum in terra, sed regnum in caelo, cuius constat, quare nec per Davidem significatur David, sed Regium Divinum

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 55

num Domini, & per Thronum significatur Divinum Verum quod procedit, & quod facit Regnum Domini. Apud Johannem "Fui in spiritu, cum ecce *Thronus positus in caelo, & super throno sedens, & qui sedens erat similis aspectu lapidi Jaspidi & Sardino: Iris autem circa thronum similis aspectu smaragdino: circa thronum throni viginti quatuor, & super thronis vidi viginti & quatuor seniores sedentes: e throno exibant fulmina, & tonitrua, & voces, item septem lampades ignis ardentes coram throno, quæ sunt septem spiritus Dei. Insuper ante Thronum mare vitreum simile chrystallo; in medio tandem throni, & circa thronum quatuor animalia plena oculis ante & retro. Cæterum quando dederunt animalia gloriam, & honorem, & gratiarum actionem sedenti super throno viventi in sæcula sæculorum, cadent viginti quatuor seniores ante sedentem super throno, & adorabunt viventem in sæcula sæculorum, & proicient coronas suas ante Thronum"* Apoc: 1v: 2 ad fin: ibi describitur Thronus gloriæ Domini, & per illum Divinum Verum quod procedit ab Ipso, at per repræsentativa, quæ quid significant si quis non novit, vix scire poterit quicquam, quid his prophetiis inest, sed credet omnia talia esse absque altiori Divino; qui non aliud novit, non potest aliter quam de Regno cœlesti similem Regno mundano capere ideam; cum tamen per thronum positum in cœlo significatur Divinum Verum ibi, ita cœlum quoad Divinum Verum; per sedentem super throno intelligitur Dominus; quod Is apparuit similis aspectu lapidi jaspidi & sardino, est quia per lapides illos, ut per omnes lapides pretiosos in Verbo, significatur Divinum Verum, n: 114. 3858. 3862, & per lapides in genere veræ fidei, n: 643. 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798; per iridem circa thronum, significantur veræ pelluentia a bono, & hoc quia colores in altera vita sunt ex luce cœli, & lux cœli est Divinum Verum, de iridibus in altera vita, videatur n: 1042. 1043. 1053. 1623. 1624. 1625; de coloribus ibi, n: 1053. 1624. 3993. 4530. 4922. 4677. 4741. 4742; per thronos viginti quatuor circa thronos, significantur omnia veri in uno complexu, similia quæ significantur per duodecim; quod duodecim sint omnia veri in uno complexu, videatur n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913; fulmina tonitrua, & voces, quæ exibant ex throno, significant terrores qui ex Divino Verbo illis qui non in bono sunt; septem lampades ignis ardentes, sunt affectiones veri ex bono, quæ etiam illis qui non in bono damna inferunt, quapropter vocantur septem spiritus Dei, qui quod damna intulerint, patet a sequentibus ibi; Mare vitreum ante thronum, est omne verum in naturali, ita sunt cognitiones & scientifica; quod mare illa sint, videatur n: 28. 2858; quatuor animalia in medio throni & circa thronum plena oculis ante & retro, sunt intellectualia a Divino in Cœlis, quatuor significant conjunctionem eorum cum voluntariis, veræ enim sunt partis intellectualis, & bona sunt partis voluntariæ hominis, inde dicitur, quod plena essent oculis ante & retro, quia oculi significant intellectualia, & inde in sensu superiori illa quæ sunt fidei, n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; quod quatuor sint conjunctio, simile ac duo, n: 1686. 3519. 5194; sanctitas Divini Veri procedentis a Domino in sequentibus describitur. Quia per viginti quatuor thronos

thronos & viginti quatuor seniores significantur omnia veri seu omnia fidei in uno complexu, & per duodecim similia, ut mox dictum, inde patet quid per duodecim thronos, super quibus sedebunt duodecim Apostoli, in sensu interno intelligitur, quod nempe omnia veri, ex quibus & secundum quæ fit judicium; de quibus ita apud Matthæum “Jesús dixit discipulis, amen dico vobis, quod vos qui sequiti estis Me, in regeneratione, quando sedebit Filius hominis *super Throno gloriae* suæ, sedebitis etiam vos *super duodecim thronis*, judicantes duodecim tribus Israelis” XIX: 28; & apud Lucam “Ego dispono vobis, sicut disposuit Mihi Pater Regnum, ut comedatis & libatis super mensa mea in Regno meo, & *sedeatis super thronis*, judicantes duodecim Tribus Israelis” XXII: 29. 30, quod duodecim Apostoli sint omnia veri, videatur n: 2129. 2553. 3354. 3488. 3858.; quodque duodecim filii Jacobi, & inde duodecim tribus Israelis, n: 3858. 3921. 3926. 3939. 4060. 4063, & quod apostoli ne quidem unum judicare queat, n: 2129. 2553. Similiter apud Johannem “Vidi *Thronos*, & confederunt super illis, & judicium datum est illis” Apoc: XX: 4: per thronos ibi etiam significantur omnia veri, ex quibus & secundum quæ judicium; simile etiam per Angelos intelligitur, cum quibus venturus Dominus ad judicium, Matth: XXV: 31; quod per Angelos in Verbo significetur aliquid Domini, videatur n: 1705. 1925. 2321. 2821. 3039. 4085, ibi vera quæ ex Divino; quæ vera etiam in Verbo judicia vocantur, n: 2235. Alibi etiam plurimis in locis tribuitur Jehovah seu Domino Thronus, & hoc quia in Thronis est repræsentativum Regni; cum in superiori cælo sermo est de Divino Vero, & de Judicio, tunc in ultimo cælo apparet Thronus, inde est, quod, ut dictum, thronus repræsentativum sit, & quod ideo toties in Verbo prophetico thronus nominetur, & quoque quod ab antiquissimis temporibus thronus factus sit insigne Regis, & quod sicut insigne significet regium; ut quoque in sequentibus locis; apud Moysen “Ædificavit Moyses altare, & vocavit nomen ejus Jehovah Nissi: præterea dixit quia manus super *Throno Jah*, bellum erit Jehovah contra Amalekum a generatione in generationem” Exod: XVII: 15. 16; quid manus super throno Jah, & quid Jehovah bellum contra Amalekum a generatione in generationem, nemo scire potest nisi ex sensu interno, ita nisi sciatur quid thronus, & quid Amalek; per Amalekum in Verbo significantur falsa quæ oppugnant vera, n: 1679, & per thronum ipsum Divinum Verum quod oppugnatur. Apud Davidem “Jehovah fecisti *judicium meum*, & causam meam, *sedisti super throno judex justitia*, Jehovah in æternum manebit, præparavit ad *judicium thronum suum*” Psalm: IX: 5. 8. Apud Eundem “*Thronus tuus* Deus in sæculum & æternum, sceptrum rectitudinis sceptrum regni tui” Psalm: XLV: 7. Apud Eundem “Nubes & caligo circum Ipsum, justitia & judicium *fulcrum throni Ipsius*” Psalm: XCVII: 2. Apud Jeremiam “In tempore illo vocabunt Hierosolymam *Thronum Jehovah*, & congregabuntur ad illam omnes gentes” III: 17; Hierosolyma pro Regno spirituali Domini, hoc Regnum etiam per Novam Hierosolymam apud Ezechielem intelligitur, & quoque per sanctam Hierosolymam descendentem

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 57

ascendentem e cœlo in Apocalipsi: Regnum spirituale Domini est ubi principale est Divinum Verum in quo Bonum, at Regnum cœleste, ubi principale est Divinum Bonum a quo Divinum Verum: inde patet cur Hierosolyma dicitur Thronus Jehovæ; & apud Davidem "In Hierosolyma sedent *throni ad iudicium*" Psalm: cxxii: 5: Zîon autem dicitur Thronus gloriæ Jehovæ apud Jeremiam "Num reprobando reprobasti Jehudam, num Zionem fastidivit anima tua, ne spernito propter Nomen tuum, ne deturpes *Thronum gloriæ tuæ*" xiv: 21; per Zionem intelligitur Regnum cœleste Domini. Quomodo representatur Dominus quoad iudicium in cœlo, ubi ad oculos sistuntur videnda talia, quæ passim apud prophetas memorantur patet apud Danielelem "Videns fui usque *dum throni projecti sunt*, & Antiquus dierum sedet; vestis Ipsius sicut nix alba, & crinis capitis Ipsius sicut lana munda, *Thronus Ipsius flamma ignis*, rotæ ejus ignis ardens; flumen ignis emanans & exiens coram Ipso, mille millia ministrabant Ipsi, & myrias myriarum coram Ipso stabant, iudicium confedit, & libri aperti sunt" vii: 10. 11; talia visâ perpetua sunt in cœlo, omnia repræsentativa, apparent ex sermone angelorum in superioribus cœlis, qui delapsus sistit talia videnda; spiritus angelici, quibus datur perceptio, a Domino, sciunt quid significant, sicut quid Antiquus dierum, quid vestis quæ sicut nix alba, crinis capitis qui sicut lana munda, thronus qui sicut flamma ignis, rotæ quæ ignis ardens, flumen ignis ab Ipso emanans; per flammam ignis & per flumen ignis repræsentatur ibi Bonum Divini Amoris, n: 934. 4906. 5071. 5215: similiter quæ apud Ezechielem "Supra expansum, quod super capite Cheruborum, quasi aspectus lapidis Sapphiri, *similitudo throni*, & super *similitudine throni* similitudo quasi aspectus hominis super illo superius" i: 26. Cap: x: i: pariter quæ in Libro Primo Regum "Vidi, dixit Michah propheta, *Jehovam sedentem super Throno suo*, & universum exercitum cœlorum stantem juxta Ipsum, a dextra Ipsius, & a sinistra Ipsius" xxi: 19; qui non scit quid singula repræsentant, & inde significant, non aliter credere potest, quam quod thronus sit Domino, sicut regibus in terra, & quod talia quæ ibi memorantur, sed non sunt talia in cœlis, verum sistuntur ita videnda coram illis qui in ultimo cœlo sunt, ex quibus sicut ex imaginibus vident arcanâ Divina. Regium Domini, per quod significatur Divinum Verum quod procedit ab Ipso, repræsentatum quoque fuit per solium a Salomone constructum, de quo ita in Libro Primo Regum "Fecit Schelomo *Solium eboris magnum*, & obtexit illud auro depurato; sex gradus *ad solium*, & caput rotundum *Solio* a post illud; manus hinc & illinc ad locum sedis, & bini leones stantes juxta manus, & duodecim leones stantes ibi supra sex gradus hinc & illinc" x: 18. 19. 20. 21; fuit thronus gloriæ ita repræsentatus; leones sunt Divina vera pugnancia & vincentia, duodecim leones sunt omnia illa vera in uno complexu. Quia pæne omnia in Verbo etiam oppositum sensum habent, ita quoque solium seu thronus, & in eo sensu significat Regnum falsi, ut apud Johannem "Angelus Ecclesiæ quæ in Pergamo, novi opera tua, & ubi habitas, ubi *thronus Satanae est*" Apoc: ii: 13. Apud Eundem "Draco dedit bestia ascendenti ex mari virtutem suam, & *thronum suum*, & potestatem magnam"

Apoc: xiii: 2. Apud Eundem " Quintus Angelus effudit phialam suam super thronum bestiae, & factum est Regnum ejus obscuratum " Apoc: xvi: 10. Apud Esaïam " Tu dixisti in corde tuo, in coelis ascendam, supra stellas ibi exaltabo thronum meum " xiv: 13, ibi de Babele.

5314. Vers: 41. 42. 43. 44. Et dixit Pharaon ad Josephum, vide, dedi te super omnem terram Ægypti. Et removit Pharaon annulum suum a super manu sua, & dedit illum super manum Josephi, & vestivit eum vestibus byssi, & posuit torquem auri super collum ejus. Et vehi fecit eum in curru secundo qui sibi, & clamaverunt ante eum Abrech, & dando eum super omnem terram Ægypti. Et dixit Pharaon ad Josephum, ego Pharaon, & præter te non extollet vir manum suam & pedem suum in omni terra Ægypti. Et dixit Pharaon ad Josephum, significat ulteriorem perceptionem Naturalis e cœlesti spiritualis: vide, dedi te super omnem terram Ægypti, significat dominium super utrumque naturale: & removit Pharaon annulum suum a super manu sua, significat confirmativum de potentia quæ prius ei: & dedit illum super manum Josephi, significat quod illam cesserit omnem cœlesti spiritualis: & vestivit eum vestibus byssi, significat significativum externum cœlestis spiritualis, vestes byssi sunt vera ex Divino: & posuit torquem auri super collum ejus, significat significativum conjunctionis interiorum cum exterioribus, efficiente bono: & vehi fecit eum in curru secundo, significat significativum quod ab illo omnis doctrina boni & veri: qui sibi, significat quæ per naturale: & clamaverunt ante eum Abrech, significat agnitionem per fidem & adorationem: & dando eum super omnem terram Ægypti, significat potestatem illius quod talis: & dixit Pharaon ad Josephum, significat perceptionem adhuc ulteriorem: ego Pharaon, significat quod inde naturale: & præter te non extollet vir manum suam, significat quod a cœlesti spiritualis omne potentia in spirituali: & pedem suum, significat quod omne potentia in naturali: in omni terra Ægypti, significat in utroque naturali.

5315. Et dixit Pharaon ad Josephum, quod significet perceptionem naturalis e cœlesti spiritualis, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua sæpius prius; ex repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturale, & ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de quibus etiam prius: quod sit perceptio Naturalis e cœlesti spiritualis quæ significatur, est quia Naturale omnem suam perceptionem habet ex superiori se, hic ex cœlesti spiritualis, quod est superius.

5316. Vide, dedi te super omnem terram Ægypti, quod significet dominium super utrumque naturale, constat ex significatione dare aliquem super, quod sit dominium; & ex significatione omnis terræ Ægypti, quod sit utrumque naturale, de qua supra n: 5276. Agitur adhuc amplius de domino, quod Pharaon tradidit Josepho super terram Ægypti, quod nempe Pharaon semet potestate sua deprivaverit, & totam Ægyptum Josepho submiserit; quæ ita ex Providentia Divina facta sunt, ut Josephus indueret repræsentationem Cœlestis spiritualis quod Domino cum in mundo fuit, & per quod Dominus naturale suum & quoque sensuale, disposuit, ut utrumque successive Divinum faceret;

hoc

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 59

hoc factum est ob finem, ut Verbum, quod de Iosepho scriberetur, contineret Divina, ita talia quæ in cœlis sanctissima sunt, & quæ angelis qui in cœlis conveniunt; sunt enim angeli ibi in Domino, quia in sphaera Divini Veri procedentis a Domino, quapropter Divina quæ de Domino & de Ipsiis Humani glorificatione, in sensu interno Verbi sunt, illos afficiunt, in tantum ut inde percipiant omne beatum sapientiæ & intelligentiæ suæ.

5317. Et removit Pharaon annulum suum a super manu sua, quod significet confirmativum de potentia, quæ prius ei, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturale, de qua prius; ex significatione annuli, quod sit confirmativum, de qua sequitur; & ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3091. 3387. 4931 ad 4937. 5296; inde patet, quod per removit annulum a super manu sua, significetur, quod potentiam quæ prius sibi, abdicaverit, & quod per dedit illum super manum Iosephi, ut sequitur, significetur quod potentiam cesserit omnem cœlesti spiritualis. Quod annulus super manu sit confirmativum potentiæ, non ita constare potest ex locis in Verbo parallelis, quia annuli qui super manu, non alibi nominantur, præter modo apud Lucam "Ubi pater filii qui prodegerat omnia, dixit ad servos, efferte stolam primariam, & induite illum, & date *annulum super manum ejus*, & calceos super pedes" xvi: 22, ubi etiam per annulum significatur confirmativum potentiæ in domo, sicut filii, ut prius; at usque patet ex ritualibus, quæ ab antiquis temporibus apud nos sunt, ut ex ritualibus desponsationum, & copulationum, ut & inaugurationum, in quibus annuli dantur super manum, per quos etiam confirmativum potentiæ significatur: præterea quod sigilla, quæ quoque erant super manu, Jerem: xxii: 24, significant consensum & confirmationem, videatur n: 4874.

5318. Et dedit illum super manum Iosephi, quod significet quod illam cesserit omnem cœlesti spiritualis, constat ex significatione dare annulum super manum alterius, quod sit confirmativum quod cedat alteri potentiam quæ sibi n: 5318; & ex repræsentatione Iosephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua sæpe prius.

5319. Et vestivit eum vestibus byssi, quod significet significativum externum cœlestis spiritualis, & quod vestes byssi sint vera ex Divino, constat a significatione vestium, quod sint vera, de qua n: 1073. 2576. 4545. 4763. 5248; quod vestes byssi sint vera ex Divino, est quia vestis ex bysso erat candidissima & simul splendoris, & verum ex Divino repræsentatur per vestes talis candoris & talis splendoris, causa est, quia candor & splendor cœli est ex Luce quæ a Domino, & Lux quæ a Domino est ipsum Divinum Verum, n: 1053. 1521 ad 1533. 1619 ad 1632. 2776. 3195. 3282. 3339. 3485. 3636. 3643. 3862. 4415. 4419. 4526. 5219; quapropter cum Dominus transformatus est coram Petro, Jacobo, & Johanne, apparuerunt *vestimenta Ipsiis sicut Lux*" Matth: xvii: 2, *splendentia, candida valde sicut nix, cujusmodi fullo super terra non potest dealbare*" Marc: ix: 3, & *fulgurantia*" Luc: ix: 29; fuit ipsum Divinum verum, quod a Divino Humano Domini, quod ita repræsentabatur: at sunt vera exteriora, quæ per candorem vestium in cœlis repræsentantur; vera

autem interiora per candorem & splendorem faciei; inde est, quod vestiri vestibus byssi, sit significativum externum hic, nempe veri procedentis ex coelesti spiritualis, hoc enim fuit in quo tunc Divinum Domini. Per byssum & per vestes byssi, etiam alibi in Verbo significatur Verum quod ex Divino, ut apud Ezechielem "Vestivi te acupicto, & calceavi te taxo, & accinxi te bysso, & obtexi te serico. Sic ornata es auro & argento, & Vestes tuæ Byssus & sericum, & acupictum" xvi: 10. 13; ibi de Hierosolyma, per quam in his versibus intelligitur Ecclesia Antiqua, vera illius Ecclesiæ per vestes ex acupicto, bysso, serico, & per ornatum ex auro & argento, describuntur; per acupictum significantur vera scientifica, per byssum vera naturalia, & per sericum vera spiritualia. Apud Eundem "*Byssus in acupictura ex Ægypto fuit expansio tua*, ut esset tibi *in signum* hyacinthinum & purpura ex insulis Elischa fuit tegumentum tuum" xxvii: 7, ibi de Tyro, per quam etiam Ecclesia Antiqua intelligitur, sed quoad cognitiones boni & veri, & per byssum in acupictura ex Ægypto quæ expansio ejus, significatur verum ex scientificis, ut signum seu significativum externum illius Ecclesiæ. Apud Johannem "Mercatores terræ flebunt, & plangent super Babylone, quod merces eorum nemo emat amplius; merces auri & argenti, & lapidis pretiosi, & margaritæ, & Byssi, & purpuræ, & serici, & omne vas elephantinum, & omne vas ex ligno pretiosissimo, & ære, & ferro, & marmore" Apoc: xviii: 11. 12; ibi omnia & singula significant talia quæ sunt Ecclesiæ, ita quæ sunt veri & boni, hic autem in opposito sensu, quia dicuntur de Babylone; quisque videre potest, quod talia nusquam in Verbo, quod de cælo descendit, recenserentur, nisi aliquid coeleste in singulis foret; quid recensio mercium mundanarum ubi agitur de Babylone, per quam significatur Ecclesiæ p̄phana: similiter apud Eundem "Væ væ, urbs magna, *quæ induta byssino*, & purpura & coccineo, inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis" Apoc: xviii: 11. 12. Quod singula aliquod coeleste Divinum significant, patet manifeste apud Eundem, ubi dicitur quid Byssinum, quod nempe sint justitiæ sanctorum "Venit tempus nuptiarum Agni, & Uxor Ilius paravit se: tunc datum est illi, *ut indueretur byssino mundo & splendido; byssinum sunt justitiæ sanctorum*" xix: 8; quod byssinum sint justitiæ sanctorum, est quia omnes illi qui in Verbo sunt ex Divino, Justitiam Domini induunt; vestes enim eorum candidæ & splendidæ sunt ex luce quæ a Domino, ipsum verum ideo in cælo representatur per candidum, n: 3301. 3993. 4007; inde quoque est, quod illi qui ex statu vastationis elevantur in cælum, appareant induti candido, quia tunc exuunt id quod justitiæ propriæ est, & induunt id quod Justitiæ Domini est. Ut repræsentaretur Verum a Divino in Ecclesia Judaica, mandatum est ut xylinum seu byssinum quoque esset in vestibus Aharonis, ut & in aulæis quæ circum arcam, de quibus apud Moysen "Pro Aharone tesselabis *tunicam xylini*, & facies *cidarim xylini*" Exod: xxviii: 39. Fecerunt *tunicas xylini*, opus textoris, pro Aharone & filiis ejus" Exod: xxxix: 27. Habitaculum facies decem aulæa, *xylinum intertextum*, & hyacinthinum, & purpuram, & coccineum dibaphum" Exod: xxvi: 1. Cap: xxxvi: 8. Facies atrium habitaculi,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 61

culi, tapetes erunt pro atrio *ex xylino intertextum*” Exod: xxvii: 9. 18. Cap: xxxviii: 9. Velum portæ atrii, opus acupictoris, hyacinthinum, & purpura, & coccineum dibaphum, & *xylum intertextum*” Exod: xxxviii: 18; xylum est byssinum, quod ideo mandatum, quia singula quæ in arca, & circum arcam, tum singula quæ super vestibus Aharonis, repræsentativa spiritualium & coelestium erant; inde constare potest, quam parum intelligitur Verbum, nisi sciatur quid talia repræsentant, & quod vix aliquid, si credatur, quod sanctum non aliud in Verbo sit, quam quod exstat in litera. Quod Angeli, qui in vero ex Divino sunt, appareant induti quasi byssino, hoc est, in candido splendente, patet apud Johannem ubi agitur de Equo albo “*Sedens super equo albo*, indutus erat vestimento tincto sanguine, & vocatur nomen ejus Verbum: exercitus ejus in cælo sequebantur Ipsum *super equis albis, induti byssinum album & mundum*” Apoc: xix: 13. 14; ex his manifeste patet, quod byssinum sit significativum externum veri a Divino, nam sedens super equo albo est Dominus quoad Verbum, quod sit Verbum aperte ibi dicitur, Verbum est ipsum Verum a Divino; equus albus quod sit sensus internus Verbi, videatur n: 2700. 2761. 2762, inde equi albi sunt vera ex Divino, nam omnia sensus interni Verbi sunt vera ex Divino, quapropter visi sunt exercitus Illius super equis albis, & induti byssinum album & mundum.

5320. Et posuit torquem auri super collum ejus, quod significet significativum conjunctionis interiorum cum exterioribus, efficiente bono, constat ex significatione colli, quod sit influxus tum communicatio superiorum cum inferioribus, seu quod idem, interiorum cum exterioribus, de qua n: 3542, inde est torques, quia cingit collum, significativum conjunctionis illorum; torques auri significat conjunctionem per bonum, seu efficiente bono, quia aurum est bonum n: 113. 1551. 1552: signum conjunctionis veri interioris cum vero exteriori significatur per torquem super guttur, apud Ezechielem “*Ornavi te ornatu, & dedi armillas super manus tuas, & torquem super guttur tuum*” xvi: 11.

5321. Et vehi fecit eum in curru secundo, quod significet significativum quod ab illo omnis doctrina boni & veri, constat ex significatione currus, quod sit doctrina boni & veri, de qua sequitur, inde vehi facere eum in curru, est significativum quod ab illo doctrina illa: hæc se referunt ad illa quæ prius a Pharaone dicta sunt “*Tu eris super domo mea, & super ore tuo osculabitur omnis populus meus, tantum solio magnus ero præ te*” Vers: 40. Quod ab Ipso doctrina boni & veri significetur, est quia per Josephum repræsentatur Dominus quoad Divinum spirituale, n: 3971. 4669, ita quoad Divinum Verum ex Divino Humano Domini, n: 4723. 4727, a quo Divino Vero est Coeleste spiritualis: quod omne doctrinæ boni & veri sit inde, est quia Dominus est ipsa doctrina, nam omne doctrinæ ab Ipso procedit, & omne doctrinæ de Ipso agit; omne enim doctrinæ agit de bono amoris & vero fidei, a Domino sunt illa, quare Dominus non solum est in illis, sed etiam est utrumque; inde constat, quod doctrina quæ agit de bono & vero, agat de solo Domino, & quod procedat ex Divino Humano Ipsius; ex Ipso Divino nequaquam

quam aliquod doctrinae procedere potest, nisi per Divinum Humanum, hoc est, per Verbum, quod in sensu supremo est Divinum Verum a Divino Humano Domini; quod procedit ab Ipso Divino immediate, hoc ne quidem Angeli in intimo cœlo possunt capere, causa est, quia id est infinitum, & sic transcendit omnem captum, etiam angelicum; at quod procedit ex Divino Humano Domini, hoc possunt capere, nam agit de Deo ut de Divino Homine, de quo ex Humano aliqua idea formari potest, & idea quæ formata de Humano, acceptatur qualiscunque sit, modo ex bono innocentiae fluat, & in bono charitatis sit; hoc est quod intelligitur per Domini verba apud Johannem "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in sinu Patris est, Ipse exposuit" 1: 18: apud Eundem "Neque vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis" v: 37: & apud Matthæum "Non Patrem quisquam cognoscit, nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare" xi: 27. Currus in Verbo plurimis in locis memorantur, & vix aliquis scit, quod per illos ibi significantur doctrinalia boni & veri, ut & scientifica quæ sunt doctrinalium, causa est, quia non aliquod spirituale intrat ideam, sed solum naturale historicum, cum nominatur currus, sicut etiam cum equi qui ante currum, cum tamen per equos significantur in Verbo intellectualia, n: 2760. 2761. 2762. 3217, & inde per currum doctrinalia & eorum scientifica. Quod Currus sint Ecclesiæ doctrinalia, & quoque scientifica, constare mihi potuit ex curribus toties visis in altera vita; est quoque locus ad dextrum circa terram inferiorem, ubi apparent currus & equi, cum stabulis in ordine positis, ambulant ibi & confabulantur qui in mundo eruditi fuerunt, & pro fine eruditionis habuerunt vitam; talia apparent, illis ex angelis in superioribus cœlis, quibus cum sermo est de intellectualibus, deque doctrinalibus & scientificis, tunc spiritibus ibi apparent talia. Quod talia per currus & equos significantur, admodum manifeste patet ex eo, quod Elias apparuerit in cœlum vectus curru ignis & equis ignis, & quod ille ut & Elifcha appellati sint Currus Israelis & equites ejus, de quibus ita in Libro 11 Regum "Ecce Currus ignis & equi ignis intervenerunt inter illos, & ascendit Elias in turbine in cœlum, & Elifcha videns & clamans, pater mi, pater mi, *Currus Israelis & Equites ejus*" 11: 11. 12, & de Elifcha in eodem Libro "Cum Elifcha ægrotabat morbo suo quo mortuus est, descendit ad eum Joasch, rex Israelis, & flevit ante facies ejus, & dixit, pater mi, pater mi, *Currus Israelis & Equites ejus*" xiii: 14; causa quod illi sic appellati sint, est quia per utrumque, tam Eliam quam Elifcham, repræsentatus est Dominus quoad Verbum, videatur Præfat: ad Cap: xviii: Genes: & n: 2762. 5247 f; ipsum Verbum principaliter est doctrina boni & veri, nam inde est omne doctrinae; ex eadem causa etiam erat, quod circum Elifcham visus sit puero, cujus oculos aperuit Jehovah, *mons plenus equis & curribus ignis*" 11 Reg: vi: 27. Quod Currus sit doctrinale, & Equus intellectuale, constat quoque ex aliis locis in Verbo, ut apud Ezechielem "Satiabimini super mensa mea equo & curru, forti & omni viro belli; sic dabo gloriam meam gentibus" xxxix: 20, Apoc: xix: 18, ibi agitur de adventu Domini; quod ibi per equum & currum non significetur equus

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 63

equus & currus, cuius patet, his enim super mensa Domini non satiandi erunt, sed talibus quæ per equum & currum significantur, nempe intellectualibus & doctrinalibus boni & veri. Similia per equos & currus significantur in sequentibus his locis; apud Davidem "*Currus Dei* sunt binæ myriades, milleni pacificorum, Dominus in illis, Sinai in sanctuario" Psalm: lxxviii: 18. Apud Eundem "*Jehovah operit se luce quasi veste, extendit cœlos sicut cortinam, contignans aquis triclinia sua, ponit nubes currus suos, ambulat super alis venti*" Psalm: civ: 2. 3. Apud Esaiam "*Propheticum deserti maris: Sic dixit ad me Dominus, constitue speculatorem qui spectet, nuntiet; vidit ergo currum, par equitum, currum asini, currum cameli, & auscultavit auscultationem, magna auscultatio; clamavit enim leo super specula, Domine, ego stans jugiter interdiu, & super custodia mea ego constitutus omnibus noctibus; tum vero ecce currus viri, par equitum; & dixit, cecidit, cecidit Babel*" xxi: 6. 7. 8. Apud Eundem "*Tunc adducent omnes fratres vestros in omnibus gentibus munus Jehovah super equis, & super curru, & super rbedis cameratis, & super mulis, & super veredariis, ad montem sanctitatis meæ, Hierosoly-mam*" lxvi: 20. Apud Eundem "*Ecce Jehovah in igne veniet, & sicut procella Currus Ipsius*" lxvi: 15. Apud Habakuk "*Num fluviis succensuit Jehovah, num contra fluvios ira tua, num contra mare exscandescit ira tua, quod equitas super equis tuis, currus tui salus*" lli: 8. Apud Sachariam "*Sustuli oculos meos & vidi, cum ecce quatuor currus, exeuntes ab inter duos montes, montes autem montes æris; ad currum primum equi rufi, ad currum secundum equi nigri, ad currum tertium equi albi, & ad currum quartum equi grandinati*" vi: 1. 2. 3. Et apud Jeremiam "*Intrabunt per portas civitatis hujus reges & principes, sedentes super throno Davidis, equitantes in curru & equis, ipsi & principes eorum, vir Jehudæ, & habitatores Hierosoly-mæ, & habitabitur civitas hæc in sæculum*" xvii: 25. Cap: xxii: 4, civitas quæ habitabitur in sæculum non est Hierosoly-ma, sed Ecclesia Domini quæ per Hierosoly-mam significatur, n: 402. 2117. 3654; reges qui per portas civitatis illius intrabunt, non sunt reges sed Ecclesiæ vera, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5041. 5068; ita principes nec sunt principes sed primarii veri, n: 1482. 2089. 5044; sedentes super throno Davidis sunt Divina Vera quæ procedunt a Domino, n: 5313; equitantes in curru & equis sunt inde intellectualia & doctrinalia. Currus etiam in historicis Verbi multoties memorantur, & quia historica Verbi omnia repræsentant, & voces significant talia quæ in Regno Domini & in Ecclesia, ibi quoque currus similia significant. Quia pleraque in Verbo etiam oppositum sensum habent, ita quoque currus, & in illo sensu significant doctrinalia mali & falsi, tum scientifica illa confirmantia; ut in his locis; apud Esaiam "*Væ descendantibus in Ægyptum pro auxilio, & super equo innituntur, & confidunt super curru quod multus, & super equitibus quod validi sint valde, sed non respiciunt ad sanctum Isrealis*" xxxi: 1. Apud Eundem "*Per manum servorum meorum blasphemasti Dominum, & dixisti, per multitudinem currus mei ego ascendi altitudinem montium, latera Libani, ubi excindam proceritatem*"

tem

tem cedrorum ejus, electionem abietum ejus" xxxvii: 24, ibi responsum propheticum ad verba elata Rabschakes ducis regis Aschuris. Apud Jeremiam "Ecce aquæ ascendentes a septentrione, quæ fient in flumen inundans, & inundabunt terram & plenitudinem ejus, urbem & habitantes in illa; & ejulabit omnis habitator terræ, a voce plausus equorum ungularum fortium ejus, a tumultu currus ejus, strepitu rotarum ejus" xlvii: 2. 3. Apud Ezechielem "Præ abundantia equorum ejus obteget te pulvis eorum, præ voce equitis & rotæ, & currus, commovebuntur muri tui, quando venerit in portus tuas, juxta introitus urbis perrupit; per ungulas equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas" xxvi: 10. 11. Apud Haggæum "Evertam thronum regnorum, & perdam robur regnorum gentium, evertam etiam currum, & equitantes eo, & descendent equi & equites eorum" ii: 22. Apud Sachariam "Exscindam currum ex Ephraïmo, & equum ex Hierosolyma, exscindam arcum belli; contra loquetur pacem gentibus" ix: 20. Apud Jeremiam "Ægyptus sicut flumen ascendit, & sicut flumina commoventur aquæ ejus, dixit enim, ascendam, obtegam terram, perdam urbem, & habitantes in illa; ascendite equi, infanite currus" xlvi: 8. 9. Per equos & currus, quibus Ægyptii persequuti filios Israelis, & cum quibus Pharaon intravit mare Suph, ubi rotæ currum dimovebantur, & per plura de equis & curribus, quæ maximam partem descriptionis illius faciunt Exod: xiv, versibus 6. 7. 9. 17. 23. 25. 26, & Cap: xv: 4. 19, significantur intellectualia, doctrinalia, & scientifica falsi, & indoratiocinia, quæ pervertunt & extinguunt vera Ecclesiæ, talium perniciēs & mors ibi describitur.

5322. Qui sibi, quod significet quæ per naturale, nempe doctrina boni & veri, constat ex serie rerum in sensu interno, tum ex illis quæ supra n: 5313 explicata sunt.

5323. Et clamaverunt ante eum Abrech, quod significet agnitionem per fidem & adorationem, constat ex significatione clamare, quod sit agnitio per fidem, de qua sequitur; & a significatione abrech, quod sit adoratio, abrech enim in Lingua originali est flecte genua, & flexio genuum est adoratio; omnes enim conatus interni qui sunt voluntatis, ita qui sunt amoris aut affectionis, proinde qui sunt vitæ, habent actus seu gestus externos sibi correspondentes, actus hi aut gestus fluunt ex ipsa correspondentia exteriorum cum interioribus; timor sanctus, & inde humiliatio, proinde adoratio, habet actus seu gestus sibi correspondentes, nempe flexionem genuum, procumbentiam super genubus, & quoque prostrationem corporis usque ad terram; in statu illo, si adoratio est ex genuina humilitione, aut si humiliatio ex genuino timore sancto, est deficientia spirituum, inde concidentia artuum in confinio seu intermedio ubi spirituale conjungitur naturali, ita ubi genua, nam quæ infra sunt correspondentiam habent cum naturalibus, & quæ supra cum spiritualibus; inde est, quod flexio genuum sit signum repræsentativum adorationis; apud cœlestes homines est hic actus spontaneus, sed apud spirituales est voluntarius. Ante reges olim, cum vehebantur curru, flectebantur genua, ob causam quia reges repræsentabant Dominum quoad Divinum Verum, & currus significabat Verbum; ritus hujus adorationis inceptus fuit, cum notum erat quid

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 65

quid repræsentaretur, & tunc reges adorationem non sibi, sed ipsi regio a se separato tametsi adjuncto, attribuerunt; Regium illis fuit Lex, quæ quia a Divino Vero, adoranda erat in Rege quatenus cultos ejus, ita ipse rex nihil sibi de regio tribuebat præter custodiam legis, a qua quantum recessit, tantum a regio, sciens quod adoratio aliunde quam a Lege, hoc est, alia quam legis in se, esset idololatria; quod regium sit Divinum Verum, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4581. 4966. 5044. 5068, proinde Regium est Lex, quæ in se est verum Regni, secundum quod victuri qui ibi ex his constare potest, quod Abrech seu flecte genua, significet adorationem. Quia clamor etiam est actus, qui correspondet confessioni vivæ seu agnitioni ex fide, ideo quoque apud Antiquos rituale clamandi receptum fuit, cum tale significaretur; ac ideo in Verbo passim dicitur clamare, cum agitur de confessione & agnitione ex fide, sicut de Johanne Baptista apud Johannem "Quod testatus de Jesu, & clamaverit dicens, Hic erat Quem dixi, Qui post me veniens, ante me fuit, quia prior me fuit: ego vox clamantis in deserto, rectam facite viam Domini" 1: 15. 23. Apud Eundem "Sumserunt termites palmarum, & iverunt obviam Jesu, & clamaverunt, Osanna Benedictus qui venit in Nomine Domini, Rex Israelis" xii: 13. Apud Lucam "Jesús dixit Phariseis, quod si tacuerint, lapides clamaturi sint" xix: 40. Quia clamare significabat agnitionem ex fide, & inde receptionem ex agnitione illa, idcirco aliquoties legitur de Domino, quod clamaverit, ut apud Johan: Cap: vii: 28. 37. Cap: xii: 44. 45; & quoque apud Esaiam "Johovah sicut heros exibit, sicut vir bellorum excitabit Zelum, vociferabitur, etiamque clamabit" xlii: 13. Quod clamare in sensu opposito sit non agnitio, ita averlatio, videatur n: 5016. 5018. 5027, & quod prædicetur de falso, n: 2240.

5324. Et dando eum super omnem terram Ægypti, quod significet potestatem illius quod talis, constat ex significatione dare eum super omnem terram Ægypti, quod sit dominium super utrumque naturale, de qua supra n: 5316, hic autem quod dominium ejus tale sit, sicut in mox præcedentibus descriptum, ita potestas ejus quod talis.

5325. Et dixit Pharaos ad Josephum, quod significet perceptionem adhuc ulteriorem, constat ex significatione dicere, ex repræsentatione Pharaonis, & ex repræsentatione Josephi, quod sit perceptio naturalis & cœlesti spiritualis, de qua n: 5315, hic ulterior perceptio, quia iterum dicitur.

5326. Ego Pharaos, quod significet quod inde naturale, constat a repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; quod per ego Pharaos significetur quod inde naturale, ex mox sequentibus patet, dicitur enim "præter te non extollet vir manum suam & pedem suum in omni terra Ægypti" per quæ significatur, quod omne potentia ab illo in utroque naturali, & quia illa quæ in naturali per sequentia illa verba intelligantur, idcirco primum dicitur "ego Pharaos" per inde naturale intelligitur, quod ex cœlesti spiritualis sit naturale; cum hoc ita se habet, Naturale apud hominem qui e novo creatur, hoc est, qui regeneratur, prorsus aliud est, quam apud hominem qui non regeneratur; Naturale apud hominem qui

non

non regeneratur, est omne, inde cogitat homo, & inde desiderat, non autem ex rationali, minus ex spiritali, quia hæc occlusa sunt, & quoad maximam partem extincta; at apud hominem qui regeneratur, fit spirituale omne, hoc non modo disponit Naturale ad cogitandum & ad desiderandum, sed etiam constituit naturale, prorsus sicut causa constituit effectum, in omni enim effectum nihil est quod agit quam causa; ita fit naturale sicut spirituale, naturalia enim quæ ibi sunt, sicut scientifica & cognitiones quæ ex naturali mundo aliquid trahunt, nihil ex se agunt, modo adstipulantur ut spirituale agat in naturali, & per illud, ac ita naturaliter; similiter ut in effectum, in effectum sunt plura quam in causa, sed talia, quæ solum faciunt ut causa agere possit in effectum ipsum effectum, & se in illo gradu actualiter producere, ex his paucis videri potest, quomodo se habet cum naturali apud hominem qui e novo creatus est, hoc est, qui regeneratus; tale intelligitur per inde naturale, quod significatur per ego Pharaon.

5327. Et præter te non extollet vir manum suam, quod significet quod a coelesti spiritalis omne potentia in spiritali, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5296; inde non extollere vir manum suam præter te, est quod nihil potentia illis nisi ab eo solo, ita quod ei, nempe coelesti spiritalis, omne potentia. Quod potentia in spiritali per manum significetur, videbitur in tunc sequentibus.

5328. Et pedem suum, quod significet quod omne potentia in naturali, constat a significatione pedis, quod sit naturale, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, hic potentia in naturali, nam per extollere pedem, sicut per extollere manum, significatur potentia, sed per extollere manum potentia in spiritali, & per extollere pedem potentia in naturali, quæ enim supra pedes sunt in corpore, se referunt ad spiritalia: hoc imprimis patet a Maximo homine seu a tribus cœlis, cum totum cœlum, sicut unus homo, sistitur coram visu, tunc intimum seu tertium cœlum refert Caput, medium seu secundum cœlum refert corpus, & ultimum seu primum pedes; quod intimum seu tertium cœlum referat caput, est quia est coeleste, & quod medium seu secundum referat corpus est quia est spirituale, & quod ultimum seu primum referat pedes est quia est naturale; idcirco per collum, quia intermedium, significatur influxus, & communicatio coelestium cum spiritalibus, & per genua, quia etiam intermedia, influxus, & communicatio spiritalium cum naturalibus: inde patet, quod per extollere manum, significatur potentia in spiritali, & per extollere pedem potentia in naturali: & ideo potentia, quæ per manum significatur, prædicatur de spiritali, nempe de vero ex bono, n: 3091. 3563. 4931. Per spirituale intelligitur id in naturali quod est lucis cœli, & per naturale id in naturali quod est lucis mundi, nam omne illud vocatur spirituale, & omne hoc naturale.

5329. In omni terra Ægypti, quod significet in utroque naturali, constat ex significatione omnis terræ Ægypti, quod sit utrumque naturale, de qua supra n: 5276. Talia nunc sunt, quæ Angeli percipiunt cum homo legit, quod Pharaon removerit annulum suum a super manu sua, & dederit illum super manum suam.

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 67

num Iosephi, & vestiverit eum vestibus byssi, & posuerit torquem auri super collum ejus; & vehi fecerit eum in curru secundo, qui sibi, & clamaverint ante eum abrech, dando eum super omnem terram Ægypti, Angeli enim ipsa historica nequaquam possunt percipere, quia sunt talia quæ sunt mundi, non autem quæ sunt cœli; quæ mundi sunt illis non apparent; at quia correspondentia est omnium quæ in mundo cum illis quæ in cœlo, ideo Angeli cœlestia percipiunt cum homo mundana; nisi ita foret, nequaquam aliquis Angelus e cœlo apud hominem potuisset esse; ut autem possit, datum est verbum, in quo Angeli percipiant sanctum Divinum quod possint communicare homini, apud quem adsunt.

5330. Vers: 45. *Et vocavit Pharao nomen Iosephi Zaphenath Paeneach; & dedit ei Asenath filiam Potiphæræ sacerdotis On, in mulierem: & exivit Ioseph super terram Ægypti.* Et vocavit Pharao nomen Iosephi Zaphenath Paeneach, significat quale cœlestis spiritualis tunc: & dedit ei Asenath filiam Potiphæræ sacerdotis On in mulierem, significat quale conjugii veri cum bono & boni cum vero: & exivit Ioseph super terram Ægypti, significat cum Ipsi fuit utrumque Naturale.

5331. Et vocavit Pharao nomen Iosephi Zaphenath Paeneach, quod significet quale cœlestis spiritualis tunc, constat ex significatione nominis & vocare nomen, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2628. 2724. 3006. 3237. 3421: Zaphenath Paeneach in Lingua sua originali significat Revelatorem occultorum & aperitorem futurorum, quæ in sensu cœlesti significant Divinum in illo, nam revelare occulta & aperire futura est solius Dei; hoc quale est, quod nomen illud involvit, & hoc quale est quale cœlestis spiritualis, nam cœleste spiritualis est bonum veri in quo Divinum, seu quod immediate a Divino: hoc, nempe cœleste spiritualis, in quo Divinum, fuit soli Domino cum fuit in mundo, & fuit Humanum in quo ipsum Divinum potuit esse, & quod potuit exui cum Dominus omne Humanum in Se Divinum fecit.

5332. Et dedit ei Asenath filiam Potiphæræ sacerdotis On in mulierem, quod significet quale conjugii veri cum bono, ac boni cum vero, constat ex significatione dare in mulierem, quod sit conjugium; quod sit conjugium boni cum vero & veri cum bono, est quia non aliud per conjugia in sensu spiritali intelligitur, & inde nec aliud per conjugia in Verbo. Per filiam sacerdotis On significatur verum boni, filia enim est affectio veri, & sacerdos est bonum. Iosephus autem est bonum veri in quo Divinum, quod idem est cum cœlesti spiritalis; inde patet, quod significetur conjugium veri cum bono, ac boni cum vero. Quale huius conjugii est, quod significatur, sed quale hoc non potest amplius exponi, quia quale quod fuit Domino in mundo, non potest comprehendendi, ne quidem ab angelis, solum aliqua idea umbratilis de eo formari ex talibus quæ in cœlo sunt, ut a Maximo homine, & a cœlesti spiritalis quod ibi ex influxu Divini Domini; sed usque idea illa est sicut crassa umbra ad ipsam lucem, nam est communissima, ita vix aliquid respective.

5333. Et exivit Ioseph super terram Ægypti, quod significet cum Ipsi fuit

fuit utrumque naturale, constat ex significatione exire, quod hic sit influere; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua sæpe prius, ita utrumque naturale; & quia exire significat influere, & terra Ægypti utrumque naturale, per illa verba cum præcedentibus significatur quale cœlestis spiritualis, & quale conjugii boni cum vero & veri cum bono, cum cœleste spiritualis per influxum, suum faceret utrumque naturale; quid sit suum facere naturale, videatur mox supra n: 5326.

5334. Vers: 46. 47. 48. 49. *Et Joseph filius triginta annorum in stando eo coram Pharaone rege Ægypti; Et exivit Joseph a coram Pharaone & transiit in omnem terram Ægypti. Et fecit terra in septem annis abundantia annona collectiones. Et congregavit omnem cibum septem annorum; qui fuerunt in terra Ægypti, & dedit cibum in urbibus, cibum agri urbis, quæ circum circa illam, dedit in medio illius. Et congeffit Joseph frumentum sicut arenam maris multum valde, usque quod cessavit ad numerandum, quia nullus numerus. Et Joseph filius triginta annorum, significat statum plenum reliquiarum: in stando eo coram Pharaone rege Ægypti, significat cum præsentia ejus in naturali: & exivit Joseph a coram Pharaone, significat cum ipsius esset naturale in communi: & transiit in omnem terram Ægypti, significat cum subordinaret & submitteret singula ibi: & fecit terra in septem annis abundantia annona collectiones, significat primos status cum multiplicata vera in series: & congregavit omnem cibum septem annorum, significat conservationem veri bono adjuncti multiplicati primis temporibus: qui fuerunt in terra Ægypti, significat quod in naturali: & dedit cibum in urbibus, significat quod reposuerit in interioribus: cibum agri urbis, significat quæ propria eis & convenientia: quæ circumcirca illam dedit in medio illius, significat quæ prius in exteriori naturali fuerunt, recondit in interioribus interioris naturalis: & congeffit Joseph frumentum sicut arenam maris multum valde, significat multiplicationem veri a bono: usque quod cessavit ad numerandum, quia nullus numerus, significat tale in quo cœleste a Divino.*

5335. Et Joseph filius triginta annorum, quod significet statum plenum reliquiarum, constat ex significatione triginta, quod sit plenum reliquiarum, de qua sequitur; & ex significatione annorum, quod sint status, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893; numerus triginta significat in Verbo aliquid pugnae, & quoque significat plenum reliquiarum, quod duplex ei significatio sit, causa est, quia componitur ex quinque & sex in se multiplicatis, & quoque componitur ex tribus & decem in se etiam multiplicatis; ex quinque in sex ductis, significat aliquid pugnae, n: 2276, quia quinque significant aliquid, n: 4638. 5291, & sex pugnam n: 649. 720. 737. 900. 1709; at ex tribus in decem ductis significat plenum reliquiarum, quia tria significant plenum, n: 2788. 4495, & decem reliquias, n: 576. 1906. 2284; quod numerus compositus simile involvat cum simplicibus, ex quibus, n: 5291: reliquiae quod sint vera juxta bono interioribus apud hominem a Domino recondita, videatur n: 468. 530. 560. 561. 576. 660. 1050. 1738. 1906. 2284. 5135. Plenitudo reliquiarum etiam significatur per triginta, & quoque per sexaginta, & ut per centum, apud Mar-

cum

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 69

cum "Semen quod cecidit in terram bonam, dedit fructum ascendentem & crescentem, & tulit unum *Triginta*, & alterum *sexaginta*, & alterum *centum*" IV: 8. 20; omnes hi tres numeri, quia per multiplicationem assurgunt a decem, significant plenitudinem reliquiarum. Et quia homo non prius regenerari potest, hoc est, admitti in pugnas spirituales, per quas fit regeneratio, quam cum reliquias ad plenum acceperit, idcirco statutum quod Levitæ non prius facerent opus in tentorio conventus quam cum impleverint triginta annos, opus illorum seu functio vocatur quoque Militia; de quibus ita apud Moysen "Tolle summam filiorum Kehati e medio filiorum Levi, a filio *Triginta annorum* & supra, ad filium quinquaginta annorum, *omnem venientem ad militiam*, ad faciendum opus in tentorio conventus" Num: IV: 4. 5; similiter dicitur de filiis Gerschon, & similiter de filiis Merari, ibid Vers: 22. 23. 29. 30; ac iterum, Vers: 35. 39. 43. Simile involvit, quod David, cum *filius triginta annorum* esset, regnare cepit" II Sam: V: 6. Ex his nunc patet, cur Dominus non prius quam cum esset *triginta annorum*, se manifestaverit" Luc: III: 21, tunc enim in plenitudine reliquiarum fuit, at Reliquiæ, quas Dominus habuit, Ipse sibi comparaverat, & fuerunt Divino, per quas univit Essentiam Humanam Divinæ, & illam Divinam fecit, n: 1906; ex ipso nunc est, quod Triginta anni significant statum plenum quoad reliquias, & quod sacerdotes Levitæ functiones suas ingressi cum fuerunt ætate triginta annorum, & quia David repræsentaturus erat Dominum quoad Regium, quod ille nec prius regnare cepit; omne enim repræsentativum ducitur a Domino, & inde omne repræsentativum spectat Dominum.

5336. In stando eo coram Pharaone rege Ægypti, quod significet cum præsentia ejus in naturali, constat ex significatione stare coram aliquo, quod sit præsentia; & a repræsentatione Pharaonis regis Ægypti, quod sit status naturalis novus, seu naturalis homo novus, de qua n: 5079. 5080, ita naturale, in quo nunc coeleste spiritualis, & quod coeleste spiritualis nunc suum fecit, quod quoque significatur per verba mox sequentia "Et exivit Joseph a coram Pharaone."

5337. Et exivit Joseph a coram Pharaone, quod significet cum ipsius esset naturale in communi, constat a significatione exire; quod sit ipsius esse, de qua sequitur; ex repræsentatione Josephi, quod sit coeleste spiritualis, & Pharaonis, quod sit naturale, de quibus supra: quod exire sit ipsius esse, vel suum esse, patet ab illis quæ præcedunt & quæ sequuntur, & quoque a sensu spirituali illius vocis, exire enim seu procedere in illo sensu, est se sistere præsentem coram alio in forma ei accommodata, ita se eundem modo in alia forma; in hoc sensu dicitur exire de Domino, apud Johannem "Jesus dixit de Se, *Ego ex Deo exivi & venio*" VIII: 42. Pater amat vos, quod vos me amastis, & credidistis *quod Ego a Deo exiverim: exivi a Patre*, & veni in mundum; iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. Dixerunt discipuli, credimus *quod a Deo exiveris*" XVI: 27. 28. 30. Illi cognoverunt vere, *quod a Deo exiverim*" XVII: 8: ut illustretur, quid intelligitur per exire, aut procedere, sint

sint exempla : de Vero dicitur quod exeat seu procedat ex bono, quando verum est forma boni, seu quando verum est bonum in forma, quam capere potest intellectus : de Intellectu etiam dici potest, quod exeat seu procedat ex voluntate, quando intellectus est formata voluntas, seu quando est voluntas in forma apperceptibili visui interno : similiter de cogitatione quæ intellectus dici potest exire seu procedere, cum sit loquela, & de voluntate cum sit actio ; cogitatio se induit alia forma cum sit loquela, sed usque est cogitatio quæ ita exit aut procedit, verba enim & soni, quæ induuntur, non sunt nisi quam adjecta, quæ faciunt ut cogitatio apperceptiatur accommodate ; similiter voluntas fit alia forma, cum sit actio, sed usque est voluntas quæ in tali forma sistitur ; gestus & motus, qui induuntur, non sunt nisi quam adjecta, quæ faciunt ut voluntas appareat & afficiat accommodate : de Externo etiam homine dici potest, quod exeat seu procedat ab Interno, imo substantialiter, quia Externus homo nihil aliud est, quam Internus formatus ita, ut agat convenienter in mundo in quo est : ex his constare potest, quid exire seu procedere in sensu spirituali sit : quod nempe per exire aut procedere, cum prædicatur de Domino, sit Divinum formatum ut Homo, ita accommodatum ad perceptionem credentium ; utrumque tamen unum.

5338. Et transivit in omnem terram Ægypti, quod significet cum subordinaret & submitteret singula ibi, nempe in naturali, constat ex significatione omnis terræ Ægypti, quod sit utrumque naturale, de qua n : 5276. 5278. 5280. 5288. 5301 ; quod transire illam terram, sit subordinare & submittere singula in naturali, ex illis quæ præcedunt, sequitur.

5339. Et fecit terra in septem annis abundantiae annonæ collectiones, quod significet primos status cum multiplicata vera in series, constat ex significatione septem annorum, quod sint primi status, septem enim anni præcesserunt in quibus fuit abundantia annonæ, & septem anni sequuti in quibus fuit fames, quod anni sint status, videatur n : 482. 487. 488. 493. 893 ; ex significatione abundantiae annonæ, quod sit multiplicatio veri, de qua n : 5726. 5280. 5292 ; per quod fecit terra, significatur quod hæc multiplicatio facta sit in naturali, terra enim hic est naturale, ut mox supra n : 5338 ; & ex significatione collectionum, quod sint series : cum seriebus, quæ significantur per collectiones, ita se habet ; apud hominem, qui reformatur, primum insinuantur vera communia, dein communium particularia, & demum particularium singularia ; particularia disponuntur sub communibus, & singularia sub particularibus, n : 2384. 3057. 4269. 4325 f. 4329 med : 4345. 4383. 5208, dispositiones seu ordinationes illæ in Verbo significantur per fasciculos, hic per manipulos seu collectiones, & non sunt nisi quam series, in quas multiplicata vera disponuntur seu ordinantur. Hæ series apud regeneratos se habent secundum ordinationes societatum in cœlis, at apud non regeneratos, qui nec regenerari possunt, secundum ordinationes societatum in infernis ; inde homo qui in malo est, & inde in falso, est infernum in minima forma, & homo qui in bono est & inde in vero, est cœlum in minima forma : sed de his seriebus, alibi, ex Divina Domini Misericordia, plura dicentur.

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 71

5340. Et congregavit omnem cibum septem annorum, quod significet conservationem veri bono adjuncti, multiplicati primis temporibus, constat ex significatione congregare, quod hic sit conservare, nam congregavit illum & dedit in urbibus & in medio, per quæ significatur quod recondiderit in interioribus, ita quod conservaverit, cessit enim usui in annis famis; ex significatione cibi, quod sit omne id quo internus homo nutritur, quod id sit bonum & verum, constare potest ex correspondentia cibi terrestris, quo nutritur externus homo, cum cibo spirituali quo nutritur internus, hic itaque est verum bono adjunctum, nam hoc est quod conservatur & reconditur in interioribus; per septem annos significantur primi status cum multiplicata vera, n: 5339; inde patet, quod per congregavit omnem cibum septem annorum significetur conservatio veri bono adjuncti, multiplicati primis temporibus. Dicitur conservatio veri bono adjuncti, sed quia pauci sciunt, quid sit verum bono adjunctum, & minus quomodo & quando verum bono adiungitur, quapropter dicendum; Verum coniungitur bono, quando homo iucundum percipit in benefaciendo proximo propter verum & bonum, non autem propter se aut mundum; cum homo est in illa affectione, vera quæ tunc audit, vel legit, vel cogitat, coniunguntur bono; quod etiam apperipi solet ab affectione veri propter illum finem.

5341. Qui fuerunt in terra Ægypti, quod significet quod in naturali, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, ita naturale.

5342. Et dedit cibum in urbibus, quod significet quod reposuerit in interioribus nempe vera bono adjuncta, constat ex significatione dare hic, quod sit reponere; a significatione cibi, quod sit verum bono adjunctum, de qua mox supra n: 4340; & a significatione urbium, quod sint interiora mentis naturalis, de qua supra n: 5297. Quod vera bono adjuncta reponantur in interioribus mentis naturalis, & ibi ad usum sequentis vitæ conserventur, imprimis ad usum in tentationibus quando regeneratur homo, est arcanum quod pauci hodie sciunt, quare dicendum quomodo se habet, per septem enim annos abundantiae annonæ significantur vera primum multiplicata, & per quod in urbibus & in medio repositum sit frumentum significatur quod vera illa bono adjuncta recondita sint in interioribus hominis; & per septem annos famis, ac per sustentationem tunc a collectionibus significatur status regenerationis per vera bono adjuncta in interioribus recondita; arcanum hoc est; homo a prima infantia usque ad primam pueritiam introducitur a domino in cælum, & quidem inter angelos cœlestes, per quos tenetur in statu innocentiae, qui status quod sit infantibus usque ad primum pueritiæ, notum est; cum ætas pueritiæ incipit, tunc per gradus exiit statum innocentiae, at usque tenetur in statu charitatis per affectionem charitatis mutuae erga similes sui, qui status apud plures perseverat usque ad adolescentiam, est tunc ille inter angelos spirituales; tunc quia incipit a se cogitare, & secundum id agere, non amplius teneri potest in charitate, ut prius, hereditaria enim mala tunc evocat, a quibus se duci patitur; cum hic status venit, tunc bona charitatis & innocentiae, quæ prius acceperat

acceperat secundum gradus sicut cogitat mala & actu confirmat illa, exterminantur, at usque non exterminantur sed versus interiora a Domino deducuntur, & ibi reconduntur: sed quia nondum vera novit, ideo bona innocentiae & charitatis, quae acceperat in binis illis statibus, nondum qualificata sunt, vera enim dant qualitatem bono, & bonum dat essentiam veris, idcirco ab illa aetate per instructiones, & imprimis per proprias cogitationes & inde confirmationes, imbuuntur veris; quantum itaque tunc in affectione boni est, tantum conjunguntur a Domino vera bono apud illum, n: 4340, & reconduntur ad usum; hic status est qui significatur per septem annos abundantiae annonae; vera illa bono adjuncta sunt quae in proprio sensu vocantur Reliquiae: quantum itaque homo patitur se regenerari, tantum reliquiae inserviunt usui, nam tantum ex illis a Domino depromitur, & in naturale remittitur, ut producat correspondentia exteriorum cum interioribus, seu naturalium cum spiritualibus, hoc fit in statu qui significatur per septem annos famis; hoc est arcanum. Homo Ecclesiae credit hodie, quod qualiscunque alicui vita sit, usque ex Misericordia in coelum recipi queat, & ibi beatitudine aeterna frui, putat enim quod solum sit admissio; sed multum fallitur, nemo enim in coelum admitti & recipi potest, nisi acceperit vitam spirituales, & nemo vitam spirituales accipere potest nisi regeneretur, & nemo regenerari potest nisi per bonum vitae conjunctum vero doctrinae, inde ei vita spiritualis; quod nemo in coelum venire possit, nisi acceperit vitam spirituales per regenerationem, manifeste dicit Dominus apud Johannem "*Amen, amen dico tibi, nisi quis generetur denuo, non potest videre Regnum Dei*" III: 3; & mox "*Amen, amen dico tibi, nisi quis generatus fuerit ex aqua & spiritu, non potest ingredi in regnum Dei*" ibid: Vers: 5, aqua est verum doctrinae, n: 2702. 3058. 3424. 4976, & spiritus est bonum vitae; per baptismum nemo ingreditur, sed baptismus est significativum regenerationis, cujus recordari debet homo Ecclesiae.

5343. Cibus agri urbis, quod significet quae propria eis & convenientia, nempe vera bono adjuncta in interioribus, constat ex significatione cibi, quod sint vera bono adjuncta, de qua n: 4340. 4342: vera quae propria interioribus & convenientia significantur per cibum agri urbis, ex causa quia ager pertinebat ad urbem, & ambitum ejus faciebat; quae ambitum faciunt, in sensu interno significant convenientia & propria, idcirco etiam mox dicitur, quae circum circa illam dedit in medio illius. Quod illa quae ambitum faciunt significant propria & convenientia, est quia omnia vera juncta bono sunt in series disposita, ac series tales sunt ut in medio seu in intimo cujusvis sit verum junctum bono, & circum circa hoc medium seu intimum sunt vera propria ei & convenientia, & sic ordine usque ad intimum, ubi evanescit; ipsae series etiam inter se similiter dispositae sunt, at variantur secundum status mutationes: quod tales dispositiones verorum bono junctorum sint, ad ipsum visum sisti solet in altera vita, in luce enim coeli, in qua est intelligentia & sapientia, talia possunt exhiberi videnda, non autem in luce mundi, nec in luce coeli apud hominem apud quem interiora non aperta sunt, at usque possunt ab illo ex intuitione rationali agnosci, & sic rationaliter ex luce coeli videri: dispositiones haec originem

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 73

originem suam trahunt ex dispositionibus societatum angelicarum in coelo, nam sicut hæ dispositæ sunt, ita quoque dispositæ sunt series verorum bono junctorum apud regeneratos, cum illis enim hæ correspondent.

5344. Quæ circum circa illam, dedit in medio illius, quod significet quæ prius in exteriori naturali recondit in interioribus interioris naturalis, constat ex significatione circum circa, quod sint quæ extra, ita quæ in exteriori naturali; & ex significatione medii, quod sint quæ intra, de qua n: 1074. 2940. 2973, ita quæ in interiori naturali: quod in medio *illius* seu urbis sit interioribus interioris naturalis, est quia per urbem significantur interiora, n: 5297. 5342. Interiora interioris naturalis, sunt illa ibi quæ spiritualia vocantur, & spiritualia ibi sunt quæ a luce cœli sunt, ex qua illuminantur illa ibi quæ a luce mundi sunt, quæ proprie naturalia dicuntur; in spiritualibus ibi recondita sunt vera bono adjuncta: spiritualia ibi sunt, quæ correspondent societatibus angelicis quæ in secundo cœlo; cum hoc cœlo communicat homo per reliquias; hoc cœlum est, quod aperitur cum homo regeneratur, & hoc cœlum est quod clauditur cum homo non patitur se regenerari; reliquæ enim seu vera & bona in interioribus recondita non sunt aliud quam correspondentia cum societatibus illius cœli.

5345. Et congeffit Joseph frumentum sicut arenam maris multum valde, quod significet multiplicationem veri a bono, constat ex significatione congerere, quod hic sit multiplicare; ex significatione frumenti, quod sit verum voluntate & actu, de qua n: 5295, cujus multiplicatio cum comparatur arenæ maris, significat quod sit ex bono, hic ex bono cœlestis spiritualis per influxum, verum enim in interioribus nusquam aliunde quam ex bono multiplicatur; multiplicatio veri quod non ex bono, non est multiplicatio veri, quia non est verum, utrumque in externa forma apparet ut verum, est quoddam simulachrum in quo non vita, hoc quia mortuum ad verum non accedit, nam verum ut verum sit apud hominem vivet a bono, hoc est, per bonum a Domino, & cum ita vivit, tunc de illo prædicari potest multiplicatio in sensu spirituali: quod multiplicatio veri sit solum ex bono, constare potest ex eo, quod nihil multiplicari possit nisi ex quodam simili conjugii, verum cum alio quam cum bono conjugium inire non potest, si cum alio, non est conjugium, sed est adulterium, quod itaque multiplicatur ex conjugio, hoc est legitimum, ita verum, quod autem ex adulterio, non est legitimum sed spurium, ita non verum.

5346. Usque quod cessavit ad numerandum quia nullus numerus, quod significet tale in quo cœleste a Divino, constare potest ex eo, quod verum, in quo cœleste a Divino sit indefinitum, ita absque numero: tale verum fuerat solum Domino cum fuit in mundo, Qui per Josephum hic representatur, & de Cujus Naturalis glorificatione in supremo sensu hic agitur.

5347. Vers: 50. 51. 52. *Et Josepho natus, duo filii, antequam venit annus famis, quos peperit ei Asenath filia Potipharæ sacerdotis On. Et vocavit Joseph nomen primogeniti Menascheb, quia oblivisci me fecit Deus omnis laboris mei, & omnis domus patris mei. Et nomen secundi vocavit Ephraim, quia fructificari fecit*

fecit me Deus in terra afflictionis meae. Et Josepho natum duo filii, significat inde bonum & verum: antequam venit annus famis, significat quæ per naturale: quos peperit ei Asenath filia Potiphæræ sacerdotis On, significat quæ ex conjugio: & vocavit Joseph nomen primogeniti Menascheh, significat novum voluntarium in naturali, & quale ejus: quia oblivisci me fecit Deus omnis laboris mei, significat remotionem post tentationes: & omnis domus patris mei, significat remotionem malorum hæreditariorum: & nomen secundi vocavit Ephraim, significat novum intellectuale in naturali, & quale ejus: quia fructificari fecit me Deus, significat inde multiplicationem veri ex bono: in terra afflictionis meæ, significat ubi passus tentationes.

5348. Et Josepho natum, duo filii, quod significet inde bonum & verum, nempe ex influxu cœlestis spiritualis in naturale, constat ex significatione nasci, quod sit renasci, ita nascentia veri ex bono, seu fidei a charitate, de qua n: 4070. 4668. 5160, quod nativitates, de quibus in Verbo, sint nativitates spirituales, videatur n: 1145. 1255. 1330. 3263. 3279. 3860. 3866; & ex significatione filiorum, hic Menasches & Ephraim, quod sint bonum & verum, de quibus mox infra; per Menaschen enim significatur voluntarium Novi Naturalis, & per Ephraimum intellectuale ejus, seu quod idem, per Menaschen significatur bonum novi naturalis, quia bonum prædicatur ex voluntate, & per Ephraimum verum ejus quia verum prædicatur ex intellectu: alibi etiam, ubi legitur quod duo filii nati, per unum significatur bonum, & per alterum verum, sicut per Esavum & Jacobum, quod per Esavum bonum, videatur n: 3302. 3322. 3494. 3504. 3576. 3599; quod per Jacobum verum, n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576: pariter per binos filios Jehudæ ex Thamare, Perezum & Serachum, n: 4927. 4928. 4929; ita hic per Menaschen & Ephraimum; de horum nativitate hic nunc agitur, quia in mox præcedentibus actum est de influxu cœlestis spiritualis in naturale, & inde de hujus renascentia, quæ unice fit per bonum & verum.

5349. Antequam venit annus famis, quod significet quæ per naturale, constat ex significatione antequam venit annus famis, quod sit cum perstitit status multiplicationis veri a bono, qui status significatur per annos abundantiae annonæ, & sic ante statum desolationis, qui significatur per annos famis; in priori statu quia multiplicatum est verum a bono in naturali, & sic natum cœlesti spiritualis bonum & verum per naturale, idcirco per illa verba hoc consequens significatur.

5350. Quos peperit ei Asenath filia Potiphæræ sacerdotis On, quod significet quæ ex conjugio, constare potest ex illis quæ supra, n: 5332, dicta sunt.

5351. Et vocavit Joseph nomen primogeniti Menascheh, quod significet novum voluntarium in naturali, & quale ejus, constat ex representatione Menasches in Verbo, quod sit bonum spirituale in naturali, ita novum voluntarium, de qua sequitur; nomen id etiam ipsum quale istius boni seu istius novi voluntarii involvit; quod nomen illud quale involvat, constare potest ex nominibus, quæ aliis quoque indita sunt, & simul explicantur quoad quale, sicut

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 75

sicut nomen Menasche his verbis " quia oblivisci fecit me Deus omnis laboris mei, & omnis domus patris mei, " ita describitur quale, quod per Menaschen significatur; præterea cum dicitur, vocavit nomen, etiam significatur quod ipsum nomen quale contineat, nomen enim & vocare nomen significat quale, videatur n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421. Quod primogenitus, qui nominatus Menascheh, significet bonum spirituale in naturali, seu novum voluntarium ibi, est quia bonum actualiter primogenitum est in Ecclesia, seu apud hominem qui fit Ecclesia, Verum autem non est primogenitum, sed usque apparet sicut fit, videatur n: 352. 367. 2435. 3325. 3494. 4925. 4926. 4928. 4930; quod etiam constare potest ex eo, quod apud hominem voluntas præcedat, nam velle hominis est primum ejus vitæ, & intelligere ejus succedit, & se applicat secundum ejus velle; quod ex voluntate procedit, hoc vocatur bonum apud illos qui novum voluntarium per regenerationem a Domino acceperunt, at malum apud illos qui non accipere voluerunt; quod autem ex intellectu procedit, hoc vocatur verum apud regeneratos, at falsum apud non regeneratos; sed quia voluntarium hominis non apparet ad sensum nisi per intellectualem, est enim intellectus voluntas in forma, seu voluntas formata ad sensum, idcirco putatur quod verum quod procedit ab intellectu, sit primogenitum, cum tamen id non sit nisi apparentia ex dicta causa: inde est, quod olim controversum fuerit, num Verum quod fidei esset primogenitum Ecclesiæ, vel num bonum quod charitatis, qui ex apparentia concluderunt, dixerunt esse verum, qui autem non ex apparentia, agnoverunt quod esset bonum; inde quoque est, quod hodie fidem faciant primum & ipsum essentiale Ecclesiæ, charitatem autem secundarium & non essentialem, sed præ antiquis processerunt in errorem multo latius, statuendo quod sola fides salvet; per fidem in Ecclesia intelligitur omne verum doctrinæ, per charitatem autem omne bonum vitæ; charitatem & ejus opera quidem vocant fructus fidei, sed quis credit quod fructus aliquid faciant ad salutem, cum creditur quod salvetur homo per fidem in ultima vitæ suæ hora, utcumque prius vixerit, & adhuc cum per doctrinale separant opera, quæ sunt charitatis, a fide, dicendo, quod sola fides salvet absque bonis operibus, aut quod opera, quæ sunt vitæ, nihil faciant ad salutem; o qualis fides, & o qualis Ecclesia, fidem mortuam adorant, & fidem vivam rejiciunt, cum tamen fides absque charitate est sicut corpus absque anima, quod corpus absque anima removeatur a conspectu & rejiciatur, quia putet, notum est, similiter etiam fides absque charitate in altera vita; omnes in inferno sunt qui in fide sic dicta absque charitate fuerunt, at omnes in coelo sunt qui in charitate; vita enim unumquemque manet, doctrina autem non plus quam quantum ex vita trahit. Quod per Menaschen significetur novum voluntarium in naturali, seu quod idem, bonum spirituale ibi, non ita ex Verbo alibi constare potest, sicut quod per Ephraïmum significetur novum intellectualem in naturali, seu verum spirituale ibi; sed usque de Menasche concludi potest ex Ephraïmo, in Verbo enim, ubi duo ita memorantur, per unum significatur bonum, & per alterum verum, quapropter quod per Menaschen significetur bonum spirituale in naturali,

rali, quod est novi voluntarii, videbitur in mox sequentibus ubi de Ephraïmo.

5352. Quia oblivisci fecit me Deus omnis laboris mei, quod significet remotionem post tentationes, constat ex significatione oblivisci, quod sit remotio, de qua n: 5170. 5278; & ex significatione laboris, quod sint pugnae, ita tentationes; inde est quod per oblivisci fecit me Deus omnis laboris mei, significetur remotio post tentationes, nempe remotio malorum, quae dolorem fecerunt; quod illa significantur, patet quoque ab illis quae de Josepho memorantur in terra Canaan apud fratres, & dein quae in Aegypto, in terra Canaan quod conjectus in foveam, & venditus, in Aegypto quod serviverit, & in carcere per aliquot annos detentus fuerit, per quae quod tentationes significatae sint, prius ostensum est; & quod illa sint quae per laborem intelliguntur, patet.

5353. Et omnis domus patris mei, quod significet remotionem malorum haereditariorum, constat ex significatione domus patris, quod hic sint mala haereditaria, per domum enim in sensu interno significatur homo, & quidem ejus mens aut rationalis aut naturalis, in specie autem voluntarium ibi, consequenter bonum aut malum, quia haec praedicantur de voluntate, videatur n: 710. 2233. 2234. 3128. 4973. 4982. 5023, & quia ita, per domum patris hic significantur mala haereditaria. Quale quod per Menaschen significatur, in his & mox praecedentibus verbis continetur, Menasche in lingua originali significat oblivionem, ita in sensu interno remotionem, nempe malorum tam actualium quam haereditariorum, his enim remotis novum voluntarium affurgit; novum enim voluntarium existit per influxum boni a Domino, influxus boni a Domino est continuus apud hominem, sed sunt mala tam actualia quam haereditaria quae inibent & obstant ne recipiatur, quapropter illis remotis voluntarium novum existit: quod tunc existat, manifeste patet apud illos qui in infortuniis, miseriis ac in morbis sunt, in his quia removentur amores sui & mundi, a quibus sunt omnia mala, homo cogitat bene de Deo, & de proximo, & quoque huic bene vult; similiter in tentationibus, quae sunt dolores spirituales, ac inde miseriae interiores, ac desperationes, per has praecipue removentur mala, quae postquam remota sunt, influit bonum coeleste a Domino, inde novum voluntarium in naturali, quod est Menasche in sensu repraesentativo.

5354. Et nomen secundi vocavit Ephraim, quod significet novum intellectuale in naturali, & quale ejus, constat a significatione Nominis & vocare nomen, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 200. 2724. 3006. 3421; & ex representatione Ephraim, quod sit intellectuale in Naturali, de qua sequitur: quid novum Intellectuale & quid novum Voluntarium, quae significantur per Ephraim & Menaschen, primum dicendum; in Ecclesia quidem notum est, quod homo denuo generandus sit, hoc est, regenerandus, ut ingredi queat in Regnum Dei, hoc notum est, quia Dominus apertis verbis id dixerat apud Johannem Cap: 111: 3. 5; quid autem sit denuo generari, usque paucis notum est, causa est quia pauci sciunt quid bonum & malum;

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 77

lum; quod non sciant quid bonum & malum, causa est quia non sciunt quid charitas erga proximum, si hanc scirent, etiam scirent quid bonum & ex bono quid malum, omne enim id bonum est, quod ex genuina charitate erga proximum venit: sed in hoc bono nemo potest esse ex se, est enim ipsum cœleste quod influit a Domino; hoc cœleste continue influit, sed obstant mala & falsa quid possit recipi; ut itaque recipiatur, necessum est ut homo removeat mala, & quantum potest etiam falsa, & sic se disponat ad recipiendum influxum; quando remotis malis homo recipit influxum, tunc accipit novam voluntatem & novum intellectuale, ex nova voluntate sentit jucundum in benefaciendo proximo ex nullo fine sui, & ex novo intellectuali appercipit jucundum in discendo quid bonum & verum propter illa & propter vitam; quia novum hoc intellectuale & novum voluntarium existit per influxum a Domino, idcirco is qui regeneratus est, agnoscit & credit, quod bonum & verum quibus afficitur, non sit ex se sed ex Domino, tum quod quicquid ex se seu ex proprio, non sit nisi malum; ex his patet, quid sit denuo generari, tum quid sit novum voluntarium & novum intellectuale; sed regeneratio, per quam novum intellectuale & novum voluntarium, non fit uno momento, sed fit a prima infantia usque ad ultimum vitæ, & postea in altera vita in æternum, & hoc per Media Divina, innumerabilia & ineffabilia; homo enim ex se non est nisi malum, quod continue sicut ex fornace exhalat, ac continue bonum nascentis extinguere conatur, ad removendum tale malum & loco ejus irradicandum bonum, non potest fieri nisi per omnem vitæ cursum, & per Divina Media quæ innumerabilia & ineffabilia sunt; horum mediorum vix aliqua nota sunt hoc tempore, ex causa quia homo regenerari se non patitur; nec credit regenerationem aliquid esse, quia non credit vitam post mortem; processus regenerationis, qui ineffabilia continet, quoad plurimam partem facit sapientiam Angelicam, & est talis ut a nullo Angelo in æternum plene exhaustiri queat; inde est, quod in sensu interno Verbi de ex præcipue agatur. Quod Ephraim sit novum Intellectuale in naturali, ex plurimis locis in Verbo patet, præcipue apud Prophetam Hôscheam, qui de Ephraim multum agit, apud quem hæc “Ego novi *Ephraim*, & Israel non latet Me, quod omnino scortatus sis *Ephraim*, pollutus sit Israel. Israel & *Ephraim* corruent per iniquitatem suam, corruet etiam Jehudah cum illis. *Ephraim* in solitudinem erit, in die correctionis. Et Ego sicut tinea *Ephraim*, & sicut teredo domui Jehudæ. Et vidit *Ephraim* morbum suum, & Jehudah vulnus suum, & iovit *Ephraim* ad *Affyrium*, & misit ad regem Jareb, & hic non potuit sanare vos” v: 3. 5. 9. 11. 12. 13: adhuc apud Eundem “Quando sanavi Israel, tunc revelata est iniquitas *Ephraim*, & mala Samariæ, quia fecerunt mendacium; & fur venit, diffundit se turba foris. Et fuit *Ephraim* sicut columba stulta non cor, *Aegyptum* vocarunt, *Affyriam* abiverunt; cum ibunt, expandam super eos rete meum” vii: 11. 12 seq: porro “Deglutitus est Israel, nunc futuri sunt inter gentes, sicut vas in quo non desiderium; quando illi ascenderunt *Affyriam*, onager solitarius, sibi *Ephraim* mercede meretricia conciliat amores” viii: 8. 9. Israel non habitabunt in terra Jehovæ, & revertetur *Ephraim*

Ephraim Egyptum, & in Assyria immundum comedent ix: 3. Circumderunt Me mendacio *Ephraim*, & dolo domus Israelis; & Jehudah adhuc dominatur cum Deo & cum sanctis Israelis: *Ephraim* pascens ventum, & persequitur eum, omni die mendacium & vastationem multiplicat, & fœdus cum *Assyrio* pangunt, & oleum in *Egyptum* defertur" xii: 1. 2; præter de *Ephraim* pluries alibi apud Eundem" ut Cap: iv: 16, 17. 18. Cap: v: 3. 5. 9. 11. 12. 13. Cap: vii: 8. 9. Cap: ix: 8. 11. 15. 16. Cap: x: 6. 11. Cap: xi: 3. 8. 9. Cap: xii: 9. 15. Cap: xiii: 1. 12. Cap: xiv: 9; in his omnibus locis per *Ephraim* intelligitur Intellectuale Ecclesiæ, per Israel spirituale ejus, & per Jehudam coeleste ejusdem; & quia intellectuale Ecclesiæ per *Ephraim* significatur, ideo sæpe dicitur de *Ephraim* quod abeat in *Egyptum*, & in *Assyriam*, per *Egyptum* enim significantur scientifica, & per *Assyriam* ratiocinia ex illis; illa & hæc prædicantur de Intellectuali; quod *Egyptus* sit scientificum, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 2588. 3325. 4749. 4964. 4966, & quod *Aschur* seu *Assyria* sit ratio & ratiocinatio, n: 119. 1186. Similiter in sequentibus locis per *Ephraim* significatur Intellectuale Ecclesiæ; apud Sachariam "Exulta valde, filia Zionis, clange filia Hierosolymæ, ecce Rex tuus venit tibi: *exscindam currum ex Ephraim*, & equum ex Hierosolyma; & *exscindam arcum belli*, contra loquetur pacem gentibus; & erit dominari Ipsius a mari usque ad mare, & a fluvio usque ad fines terræ. Tendam Mihi Jehudam, *arcu implebo Ephraim*, & excitabo filios tuos Zion, cum filiis tuis Javan" ix: 9. 10. 13; ibi de adventu Domini, & Ecclesia gentium; *exscindere currum ex Ephraim* & equum ex Hierosolyma, pro omne intellectuale Ecclesiæ, arcu implere *Ephraim*, pro dare novum intellectuale; quod currus sit doctrinale, videatur n: 5321; equus intellectuale, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321; & quod arcus etiam doctrinale, n: 2680. 2686. 2709; doctrinale enim ab intellectuali dependet, nam sicut id intelligitur, ita creditur, intellectus doctrinalis facit quale fidei: inde etiam filii *Ephraimi* vocantur jaculatores arcu apud Davidem "Filii *Ephraimi* qui armati, *jaculatores arcu*, averterunt se in die prælii" Psalm: lxxviii: 9. Apud Ezechielem "Filii hominis, sume tibi lignum unum, & scribe super illud Jehudæ & filiis Israelis sociis ejus; deinde sume lignum unum, & scribe super illud Josephi *lignum Ephraimi* & omnis domus Israelis sociorum ejus; postea conjunge illa, unum cum altero tibi in lignum unum, ut sint unum ambo in manu mea; ecce Ego accepturus lignum Josephi, quod in manibus *Ephraimi* & tribuum Israelis sociorum ejus, & addam eos qui super illo cum ligno Jehudæ, & faciam eos in lignum unum, ut sint unum in manu mea" xxxvii: 16. 17. 19; ibi etiam per Jehudam intelligitur Ecclesiæ coeleste, per Israellem ejus spirituale, & per *Ephraim* ejusdem intellectuale, quæ quod unum fient per charitatis bonum, significatur per quod unum lignum fiet ex duobus; lignum quod sit bonum quod charitatis & inde operum, videatur n: 1110. 2784. 2812. 3720. 4943. Apud Jeremiam "Dies est, clamabunt custodes *ex monte Ephraimi*, surgite, ascendamus Zionem ad Jehovam Deum nostrum, ero Israeli in patrem, & *Ephraim* primogenitus

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 79

mogenitus meus ille" xxxi: 6. 9. Apud Eundem "Audiendo audiivi *Ephraïm* lugentem, Castigasti me, & castigatus sum, sicut vitulus non consuetus converte me, ut convertar; nonne filius pretiosus Mihi *Ephraïm*, nonne natus deliciarum; nam postquam loquutus fuero contra illum, recordando recordabor illius iterum" xxxi: 18. 20. Apud Eundem "Reducam Israël ad habitaculum suum, ut pascat in Carmele & Baschane, ac in monte *Ephraïmi* & Gileade saturetur anima ejus" l: 19. Apud Esaiam "Væ coronæ superbæ, *ebriis. Ephraïmi*, & flori decidenti & gloriæ decoris illius, qui super capite vallis pinguium perturbatorum vino" xxviii: 1; in his quoque locis per Ephraïm significatur intellectuale Ecclesiæ; Intellectuale Ecclesiæ est intellectus apud homines Ecclesiæ de veris & bonis, hoc est, de doctrinalibus fidei & charitatis, ita notio, conceptus seu idea de illis; ipsum verum est Ecclesiæ spirituale, & bonum est ejus cœleste, at verum & bonum aliter intelligitur apud unum quam apud alterum, qualis itaque intellectus veri est, tale est verum apud unumquemvis; similiter se habet cum intellectu boni. Quid voluntarium Ecclesiæ, quod per Menaschen significatur, ex Intellectuali, quod est Ephraïm, sciri potest; voluntarium Ecclesiæ similiter se habet sicut ejus Intellectuale, quod nempe apud unumquemvis varietur: Menasche id voluntarium significat apud Esaiam "In excalescentia Jehovæ Zebaoth obscurata est terra, factusque est populus sicut cibus ignis, vir fratri suo non parcent, vir carnem brachii sui comedent, *Menasche Ephraïmum*, & *Ephraïmus Menaschen*, una illi sunt contra Jehudam" ix: 18. 19. 20; vir carnem brachii sui comedent, Menasche Ephraïmum & Ephraïmus Menaschen, pro quod velle hominis Ecclesiæ erit contra ejus intelligere, & intelligere contra ejus velle. Apud Davidem "Deus loquutus est per sanctitatem suam, exultabo, dividam Schechemum, & vallem Succoth dimetiar, Mihi Gilead, & Mihi *Menasche*, & *Ephraïm* robur capitis mei" Psalm: lx: 8. 9. Apud Eundem "Pastor Israël adverte aurem, qui ducit sicut gregem Josephum, qui sedes super Cherubim, effulge, *coram Ephraïmo* & Beniamine, & *Menasche*, excita potentiam tuam" Psalm: lxxx: 2. 3, etiam ibi Ephraïm pro Ecclesiæ Intellectuali, & Menasche pro ejus voluntario: idem etiam patet ex benedictione Ephraïmi & Menasches a Jacobo ante mortem, de qua Gen: xlviii: & quoque ex eo, quod Jacob acceptaverit Ephraïmum loco Rubenis, & Menaschen loco Schimeonis, ibid: Vers: 3. 5, per Rubenem enim repræsentatum fuit intellectuale Ecclesiæ, seu fides intellectu & doctrina, n: 3861. 3866, & per Schimeonem fides actu, seu obedientia & voluntas faciendi verum, ex qua & per quam charitas, ita verum actu quod est bonum novi voluntarii, n: 3869. 3870. 3871. 3872. Quod Jacob tunc Israël Ephraïmo benedixit præ Menasche, ponendo dextram manum super illum, & sinistram super hunc, ibid: vers: 13 ad 20, causa fuit eadem, quæ fuit Jacobo, quod primogenituram Esavi in se derivaverit; & eadem quæ fuit filiis Jehudæ ex Thamare Perez & Seracho, quod Serach qui primogenitus usque post Perezum exiverit, Gen: xxxviii: 28. 29. 30, causa nempe erat quod verum fidei, quod intellectualis, primo loco sit apparenter cum

cum regeneratur homo, & tunc bonum charitatis quod voluntarii apparenter secundo loco, cum tamen bonum actualiter est primo, & manifeste cum homo regeneratus est, de qua re videatur n: 3324. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4243. 4244. 4247. 4337. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977.

5355. Quia fructificari fecit me Deus, quod significet inde multiplicationem veri ex bono, constat ex significatione fructificari facere, quod sit multiplicatio, nempe veri ex bono, fructificatio enim prædicatur ex bono, & multiplicatio de vero, n: 43. 55. 913. 783. 1940. 2846. 2847; Ephraim inde in Lingua originali nominatus est a fructificatione, cuius quale continetur in his verbis "quia fructificari fecit me Deus in terra afflictionis meae;" quale est, quod multiplicatum sit verum ex bono in naturali post tentationes quas ibi passus. Quid multiplicatio veri a bono, paucis dicendum; cum homo in bono est, hoc est, in amore erga proximum, tunc etiam in amore veri est, inde quantum in bono illo est, tantum vero afficitur, nam bonum est in vero sicut anima in suo corpore; sicut itaque bonum multiplicat verum, ita se propagat, sique genuinæ charitatis bonum est, propagat se in vero & per verum in indefinitum, nam non datur finis neque bono neque vero, Infinitum est in omnibus & singulis, quia omnia & singula ex Infinito sunt; at usque indefinitum illud nusquam aliquo modo pertingere ad Infinitum potest, quia ratio finiti nulla datur cum Infinito: in Ecclesia hodie raro datur multiplicatio veri, causa est, quia hodie non est bonum genuinæ charitatis; creditur satis esse scire dogmata fidei, quæ sunt Ecclesiæ in quæ natus est, & illa variis confirmare; at qui in bono genuinæ charitatis est, & inde in affectione veri, non contentus est eo, sed vult illustrari ex Verbo quid Verum, & videre illud priusquam confirmat, videt etiam ex bono, nam apperceptio veri est ex bono, Dominus enim est in bono & dat apperceptionem; cum inde accipit verum, tunc crescit id in indefinitum; se habet hoc sicut seminum, quod crescit in arborem, & producit seminula, & hæc dein hortum, & sic porro.

5356. In terra afflictionis meae, quod significet ubi passus tentationes, constat ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit naturale, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & ex significatione afflictionis, quod sit tentatio, de qua n: 1846; inde patet, quod per in terra afflictionis meae, significetur in naturali ubi passus tentationes, proinde quod ibi multiplicatum verum ex bono sit; quia fructificatio illa seu multiplicatio veri ex bono, imprimis fit per tentationes, idcirco ita dictum est. Quod fructificatio illa imprimis fiat per tentationes, causæ sunt, quia tentationes remouent amores sui & mundi, ita mala, quibus remotis influit affectio boni & veri a Domino, videatur mox supra n: 5354: Tentationes etiam dant quale apperceptionis boni & veri, per opposita quæ mali spiritus tunc infundunt; ex oppositis apperceptis comparantur relativa, ex quibus omne quale; nemo enim scit quid bonum nisi etiam scint quid non bonum, nec quid verum nisi sciat quid non verum: Tentationes etiam confirmant bona & vera, pugnat enim tunc homo contra mala & falsa, & per quod vincit, in fortius affirmativum

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 61

firmatum venit: præterea etiam per Tentationes domantur mala & falsa, ut amplius non hiscant exurgere; ita rejiciuntur mala cum falsis ad latera, & ibi pendent sed staccide deorsum; bona autem cum veris in medio sunt, & secundum affectionis Zelum eleuantur sursum, ita ad cœlum versus Dominum, a Quo elevatio.

5357. Vers: 53. 54. 55. 56. 57. *Et absoluti septem anni abundantie annonæ, quæ fuit in terra Ægypti. Et inceperunt septem anni famis venire, quemadmodum dixit Joseph: & fuit fames in omnibus terris; & in omni terra Ægypti fuit panis. Et famem passa omnis terra Ægypti; & clamavit populus ad Pharaonem pro pane, & dixit Pharaon omni Ægypto, ite ad Josephum, quod dicit vobis, faciat. Et fames fuit super omnibus faciebus terræ, & aperuit Joseph omnia in quibus, & vendidit Ægypto; & invalescebat fames in terra Ægypti. Et omnis terra venerunt Ægyptum ad emendum ad Josephum, quia invaluit fames in omni terra. Et absoluti septem anni abundantie annonæ, significat post status multiplicationis veri: quæ fuit in terra Ægypti, significat in naturali: & inceperunt septem anni famis venire, significat status sequentes desolationis: quemadmodum dixit Joseph, significat sicut prævisum a cœlesti spiritualis: & fuit fames in omnibus terris, significat desolationem ubivis in naturali: & in omni terra Ægypti fuit panis, significat reliquias ex multiplicationis veris ex bono: & famem passa omnis terra Ægypti, significat desolationem in naturali utroque: & clamavit populus ad Pharaonem pro pane, significat indigentiam boni pro vero: & dixit Pharaon omni Ægypto, significat apperceptionem: ite ad Josephum, significat quod ex cœlesti spiritualis: quod dicit vobis, faciat, significat modo sit obedientia: & fames fuit super omnibus faciebus terræ, significat quod desolatio usque ad desperationem: & aperuit Joseph omnia in quibus, significat communicationem ex reliquiis: & vendidit Ægypto, significat appropriationem: & invalescebat fames in terra Ægypti, significat gravitatem incrementem: & omnis terra venerunt Ægyptum, significat quod vera & bona collata in scientifica quæ Ecclesiæ: ad emendum, significat appropriationem inde: ad Josephum, significat ubi cœleste spiritualis: quia invaluit fames in omni terra, significat quod ubivis præter ibi desolatio in naturali.*

5358. Et absoluti septem anni abundantie annonæ, quod significet post status multiplicationis veri, constat ex illis, quæ supra n: 5276. 5292. 5339. explicata sunt, ubi similia verba.

5359. Quæ fuit in terra Ægypti, quod significet in naturali, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit naturale, de qua n: 5080. 5095. 5276. 5278. 580. 588.

5360. Et inceperunt septem anni famis venire, quod significet status sequentes desolationis, constat a significatione annorum, quod sint status, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893: & a significatione famis, quod sit defectus cognitionum veri & boni, de qua n: 1460. 3364, proinde desolatio. Quod fames sit ille defectus, seu desolatio, est quia non aliud est cibus cœlestis & spiritualis, quam bonum & verum, hæc sunt quibus Angeli & spiritus n-

triuntur, & quæ in fame esuriunt inque siti sitiunt, quapropter etiam illis cibis cibi materiales correspondent, sicut panis amoris cœlesti, vinum amoris spirituali, & præterea omnia & singula quæ panis seu cibi, ac vini seu potus sunt; cum itaque deficiunt talia, est fames, & vocatur in Verbo desolatio & vastatio, desolatio cum deficiunt vera, & vastatio cum deficiunt bona: multis in locis in Verbo de desolatione & vastatione illa agitur, & ibi describitur per desolationem terræ, regnorum, urbium, gentium, populorum, ac nuncupatur quoque exinanitio, excisio, consummatio, desertum, vacuum, ac ipse ille status vocatur dies magnus Jehovæ, dies excandescentiæ & vindictæ Ipsius, dies tenebrarum & caliginis, nubis & obscuritatis, dies visitationis, etiam dies quando peritura terra, ita dies ultimus ac dies Judicii; & quia non intellexerunt sensum internum Verbi, putarunt hæcenus, quod sit dies quando peritura terra, & quod tunc primum resurrectio & Judicium, non scientes quod per diem ibi significetur status, & per terram Ecclesia, ita per diem quando peritura terra, status quando Ecclesia interitura; quapropter in Verbo, cum de interitu hoc agitur, etiam de nova terra agitur, per quam Ecclesia nova intelligitur; de nova terra & de novo coelo, videatur n: 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355 f. 4535: ultimus ille status Ecclesiæ qui præcedit statum novæ Ecclesiæ, in Verbo proprie per vastationem & desolationem intelligitur & describitur: per desolationem & vastationem in Verbo describitur etiam status, qui præcedit regenerationem hominis, qui status hic significatur per septem annos famis.

5361. Quemadmodum dixit Joseph, quod significet sicut prævisum a cœlesti spiritualis, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua sæpius in antecedentibus, quare cum prædicatur de Domino, Qui hic est Joseph, est percipere ex se, ita prævidere; & ex representatione Josephi, quod sit cœlestis spiritualis, de qua n: 5249. 5307. 5331. 5332.

5362. Et fuit fames in omnibus terris, quod significet desolationem ubi vis in naturali, constat ex significatione famis, quod sit desolatio, de qua supra n: 5360; & ex significatione omnium terrarum, quod sit ubi vis in naturali; quod terra sit mens naturalis, ita naturale, videatur n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

5363. Et in omni terra Ægypti fuit panis, quod significet reliquias ex multiplicatis veris ex bono, constat ex eo, quod per panem in omni terra Ægypti intelligatur frumentum in septem annis abundantie annonæ collectum, & in urbibus repositum, per quod quod significata sint reliquiae in interioribus mentis naturalis reconditæ, supra passim dictum & ostensum est; inde per panem in omni terra Ægypti, significantur reliquiae ex multiplicatis veris ex bono: quod reliquiae hic sint panis in terra Ægypti, patet quoque ex eo, quod jamdum inceperint anni famis, in quibus terra Ægypti æque passa famem ac reliquæ terræ, præter quod haberet deposita quæ reliquæ terræ non haberent, quare etiam nunc sequitur. "Et famem passa omnis terra Ægypti."

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 83

5364. Et famem passa omnis terra Ægypti, quod significet desolationem in naturali utroque, constat ex significatione famis, quod sit desolatio, de qua supra n: 5360. 5362; & ex significatione omnis terræ, quod sit naturale utrumque, de qua n: 5276.

5365. Et clamavit populus ad Pharaonem pro pane, quod significet indigentiam boni pro vero, constat ex significatione clamare, quod sit dolentis, ac lugentis, ita quod sit indigentis: ex significatione populi, quod sit verum, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581; ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex significatione panis, quod sit cœleste amoris, ita bonum, de qua n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976; inde sequitur, quod per clamavit populus ad Pharaonem pro pane, significetur indigentia boni pro vero in naturali: hic sensus quidem apparet remotus a sensu literæ historico, at usque cum illi qui in sensu interno sunt, non aliud per clamare, per populum, per Pharaonem, & per panem, intelligunt, quam quæ dicta sunt, sequitur quod ille sensus inde resultet. Quomodo se habet cum indigentia boni pro vero, dicendum; verum indiget boni, & bonum indiget veri, cumque verum indiget boni conjungitur verum bono, & cum bonum indiget veri conjungitur bonum vero, conjunctio enim boni & veri reciproca, nempe veri cum bono & boni cum vero, est conjugium cœleste: primis temporibus cum homo regeneratur, tunc verum multiplicatur, non autem ita bonum, & quia tunc verum non habet bonum cum quo jungatur, ideo verum intrahitur & reponitur in interioribus naturalis, ut inde evocetur secundum incrementa boni; in hoc statu verum est in indigentia boni, & quoque secundum boni influxum in naturale fit conjunctio veri cum bono; sed usque ex hac conjunctione non fit aliqua fructificatio; cum autem homo regeneratus est, tunc bonum crescit, & sicut crescit in indigentia veri est, & quoque verum sibi comparat cum quo jungatur; inde conjunctio boni cum vero; cum hoc fit, tunc fructificatur verum ex bono, & bonum ex vero: quod ita fiat, ignotissimum est in mundo, sed notissimum in cœlo, at si in mundo notum foret, non modo scientia sed etiam perceptione, quid amor cœlestis seu amor in Dominum, ac quid amor spiritualis seu charitatis erga proximum, etiam notum foret quid bonum, nam omne bonum est amorum illorum, ac insuper notum foret, quod bonum desideret verum, & verum bonum, & quod secundum desiderium & ejus quale, conjungantur; pateret hoc ex eo, quod cum cogitatur verum, sistatur una bonum ei adjunctum, & cum excitatur bonum, sistatur una verum ei adjunctum, utrumque cum affectione, desiderio, jucundo, aut sancto suspirio; ac inde nosceretur quale conjunctionis; sed quia non scitur ex aliqua sensatione interna seu perceptione quid bonum, etiam talia ad cognitionem venire non possunt, quod enim ignoratur, hoc non intelligitur, etiam si obveniat: & quia ignoratur quid bonum spirituale, quod nempe sit charitas erga proximum, ideo in mundo imprimis inter eruditos controversatur quid summum bonum; & vix aliquis dixit quod sit jucundum, faustum, beatum, & felix illud, quod percipitur ab amore mutuo absque fine propter

se & propter mundum, & quod facit ipsum coelum; exinde etiam patet, quod hodie in mundo prorsus non sciatur quid bonum spirituale, & minus quod bonum & verum forment inter se conjugium, & quod in hoc sit coelum, & quod qui in illo sunt, in sapientia & intelligentia sint, & quod fausta & felicia habeant cum indefinita & ineffabili varietate, quorum ne quidem unum novit mundus, inde nec agnoscit nec credit quod sit, cum tamen est ipsum coelum seu ipsum gaudium coeleste, de quo tam multum Ecclesia loquitur.

5366. Et dixit Pharaon omni Aegypto, quod significet apperceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2061. 2080. 2862. 3509. 3395; ex representatione Pharaonis, quod sit naturale in communi, de qua n: 5160; & ex significatione omnis Aegypti, quod sit utrumque naturale, de qua n: 5276. 5360; inde patet, quod per dixit Pharaon omni Aegypto, significetur apperceptio in utroque naturali, in communi & in particulari.

5367. Ite ad Josephum, quod significet quod ex coelesti spiritualis, constat ex representatione Josephi, quod sit coeleste spiritualis, de qua saepe prius; ire ad illum, significat quod ab illo, nempe bonum pro vero, quod significatur per panem, pro quo populus clamavit ad Pharaonem, n: 5365.

5368. Quod dicit vobis, faciatis, quod significet modo sit obedientia, constat ex significatione facere quod aliquis dicit, quod sit obedire; per hoc significatur, quod bonum vero adjungatur in naturali, modo naturale se applicet & obediat: de applicatione & obedientia naturalis etiam aliquid dicitur, qui in solis mundanis; & magis qui in corporeis, & adhuc magis qui in terrestribus sunt, non capere possunt, quid sit, quod naturale se applicare ac obedire debeat, purant quod non nisi quam unum sit quod agit in homine, & sic quod non detur aliud quod in illo jubet, & aliud quod obedit, cum tamen Internus homo sit qui jubere & Externus qui obedire debet, & tunc obedit, cum non pro fine habet mundum sed coelum, non semet sed proximum, consequenter cum spectat corporea & mundana pro mediis, non autem pro fine; & tunc spectat illa pro mediis & non pro fine, cum amat proximum prae semet, & illa quae coeli sunt prae illis quae mundi; cum ita est, tunc naturale obedit; Naturale est idem cum externo homine.

5369. Et fames fuit super omnibus faciebus terrae, quod significet cum desolatio usque ad desperationem, constat ex significatione famis, quod sit desolatio, de qua supra n: 5360. 5362. 5364; & ex significatione terrae, quod sit naturale; super cujus omnibus faciebus cum dicitur fames esse, significatur desperatio, quia tunc desolatio ubivis; summum enim ac ultimum desolationis est desperatio, n: 5279. 5280.

5370. Et aperuit Joseph omnia in quibus, quod significet communicationem ex reliquiis, constat ex significatione aperire, quod hic sit communicare; omnia in quibus, sunt repositoria ubi frumentum, per quae quod reliquiae significatae sint, supra aliquoties dictum: quod reliquiae sint bona & vera

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 85

vera in interioribus a Domino recondita, videatur n: 468. 530. 560. 561. 660. 661. 798. 1050. 1738. 1906. 2284. 5135. 5342. 5344.

5371. Et vendidit Ægypto, quod significet appropriationem, constat ex significatione vendere, quod sit appropriare alicui, nam quod venditur, sit ejus qui emit; quod vendere & emere sit appropriatio, videbitur infra n: 5374.

5372. Et invalescebat fames in terra Ægypti, quod significet gravitatem incrementem, nempe desolationis, constat ex significatione famis & terræ Ægypti, quod sit desolatio in naturali, cujus gravitas incrementem significatur per quod invalesceret.

5373. Et omnis terra venerunt Ægyptum, quod significet quod bona & vera collata in scientifica quæ Ecclesiæ, constat ex significatione terræ; terræ significatio in Verbo est varia, in genere significat Ecclesiam, inde etiam illa quæ sunt Ecclesiæ, nempe bona & vera; & quia significat Ecclesiam, etiam significat hominem Ecclesiæ, nam is est Ecclesia in particulari; & quia significat hominem Ecclesiæ significat id quod homo est in illo, nempe mentem, inde est, quod per terram Ægypti supra passim significata sit mens naturalis; hic autem non intelligitur terra Ægypti, sed terra in genere, proinde illa quæ sunt Ecclesiæ quæ sunt bona vera, quod Terræ significatio sit varia, videatur n: 620. 636. 2571; quod in genere significet Ecclesiam, n: 566. 662. 1067. 1262. 1413. 1607. 1773. 1850. 2117. 2118. f. 2928. 3355. 3404. 4447. 4535. Quod per omnis terra venerunt Ægyptum, significetur quod bona & vera collata sint in scientifica, constat ex significatione Ægypti in proprio sensu, quod sit scientia, proinde scientifica, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462; & quod scientifica, quæ per Ægyptum significantur in bono sensu, sint scientifica Ecclesiæ, n: 4749. 4964. 4966: quod hic sensus interior horum verborum sit, patet non modo a significatione vocum, nempe terræ cum non intelligitur terra Ægypti, & quoque Ægypti in proprio sensu, tum quia dicitur in plurali nempe omnis terra venerunt, sed etiam ab ipso pexu rerum in sensu interno; in nexu enim nunc sequitur, quod vera & bona reliquiarum conferantur in scientifica: res enim ita se habet; cum regeneratur homo quoad naturale, bona & vera omnia & singula conferuntur in scientifica, quæ non in scientificis ibi sunt, non in naturali sunt, nam mens naturalis quoad illam partem quæ subjecta est intellectuali, consistit solum ex scientificis; scientifica, quæ naturalis, sunt ultima ordinis, priora erunt in ultimis ut existant & appareant in illa sphaera; & præterea priora omnia tendunt ad ultima, ut ad suos terminos aut fines, & inibi simul existunt, sicut causæ in suis effectibus, aut sicut superiora in interioribus, ut in suis vasis; scientifica, quæ naturalis, talia ultima sunt, inde est, quod spiritualis mundus terminetur in naturali hominis, in quo illa; quæ spiritualis mundi sunt, representative sistantur; spiritualia nisi in naturali sisterentur representative, ita per talia quæ in mundo, nullatenus caperentur: ex his constare potest, quod, cum regeneratur naturale, omnia vera & bona interiora, quæ ex spirituali mundo sunt, conferantur in scientifica, ut appareant.

5374. Ad emendum, quod significet appropriationem, constat ex significatione emere, quod sit comparare sibi, & sic appropriare; comparatio & appropriatio spiritualiter fit per bonum & verum; huic correspondet comparatio & appropriatio quæ in mundo fit per argentum & aurum, argentum enim est verum, & aurum est bonum in spirituali sensu; inde emptio significat appropriationem; ut quoque in hic locis in his in Verbo, apud Esaiam: "Omnia sitiens ito ad aquas, & cui non argentum, ite, *emite*, & comedite, & ite, *emite* sine argento, & sine pretio, vinum & lac." LV: 1; etiam apud Jeremiam." Cap: XIII: 1. 2. 11. 11. Apud Matthæum "Simile est Regnum celorum thesauro abscondito in agro, quem repertum homo abscondit, & præ gaudio suo abijt, & omnia quæ cunque habet vendit, & *emit agrum illum*. Rursus simile est Regnum celorum homini negotiatori quærenti pulchras margaritas, abiit & vendidit omnia quæ habuit, & *emit illam*." XIII: 44. 45. 46: & apud Eundem "Virgines prudentes dixerunt ad stultas, ite *ad vendentes*, & *emite vobis oleum*; abemptibus illis *ad emendum* venit sponsus." XXV: 9. 10. Quia emere significabat appropriationem, ideo in Verbo illa quæ emptæ sunt argento probe distinguuntur ab illis quæ aliter comparata sunt; servi etiam, qui empti argento erant sicut proprii, ut in inferiori gradu sicut nati domus; quapropter etiam passim una memorantur, ut Genes: Cap: XVII: 13. "Circumcidendo circumcideretur *natus domus tue*, & *emptio argenti tui*: & Exod: Cap: XXII: 11. "Si sacerdos emerit animam *emptione argenti*, & *natus domus ejus*, hi comedent de pane ejus:" inde constare potest, quid significatur per *Redemptio Jebæ* in Verbo, quod nempe illi qui receperunt bonum & verum, ita quibus appropriata sunt illa quæ sunt Domini.

5375. Ad Josephum, quod significet ubi cœleste spiritualis, constat a representatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua sæpe prius; Cœleste spiritualis est bonum Veri a Divino.

5376. Quia invaluit fames in omni terra, quod significet quod ubivis præter ibi desolatio in naturali, constat a significatione famis, quod sit desolatio; de qua prius; & a significatione terre, quod sit naturale, de qua etiam prius, quod ubivis præter ibi, nempe in scientificis ubi cœleste spiritualis, sequitur ab illis quæ præcedunt. Quomodo se habet cum desolatione naturalis, seu cum privatione veri ibi, prius dictum est; at quia de illa re in sequentibus adhuc agitur, iterum dicendum est: homo qui intra Ecclesiam natus est, a prima pueritia discit ex Verbo, & ex doctrinalibus Ecclesiæ, quid verum fidei, etiam quid bonum charitatis; sed cum adolescit ætate, incipit ille vera fidei, quæ didicerat, vel apud se confirmare, vel apud se negare, proprio enim visu tunc illa intuetur, per quod facit ut vera illa vel sibi adproprientur, vel rejiciantur; nihil enim appropriari alicui potest, quod non ex propria intuitionem agnoscitur, hoc est, quod quis ex se, non ex alio, scit quod ita sit: vera itaque, quæ a pueritia hauserat, non penitus in vitam ejus intrare poterunt, quam ad primum introitum, a quo admitti interius possunt, vel quoque rejici foras: apud illos qui regenerantur, hoc est, quos Dominus prævidet quod

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 87

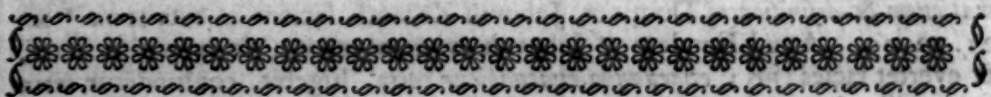
quod regenerari se patiantur, vera illa valde multiplicantur; nam sunt in affectione sciendi vera, at cum propius accedunt ad ipsum actum regenerationis, quasi deprivantur illis veris, nam introrsum trahuntur, & tunc apparet homo in desolatione, at usque vera illa successive remittantur in naturale, & ibi conjunguntur bono, cum regeneratur homo; sed apud illos qui non regenerantur, hoc est, quos Dominus praevidet quod regenerari se non patiantur, vera quidem multiplicari solent, nam sunt in affectione sciendi talia propter famam, honorem & lucrum, at cum procedunt aetate, ac vera illa proprio visui submittunt, tunc illa vel non credunt, vel negant, vel in falsa vertunt, ita vera apud hos non interius trahuntur, sed foras projiciuntur, at usque remanent in memoria ob fines in mundo, absque vita; hic status etiam in Verbo dicitur desolatio seu vastatio, sed differt a priori quod desolatio prioris status sit apparens, at desolatio hujus status sit absoluta; in priori enim statu homo non privatur veris, at in hoc statu prorsus illis privatur: de desolatione prioris status in sensu interno actum est in hoc Capite, & agitur adhuc in sequente, & est quae significatur per famem septem annorum; de eadem hoc desolatione agitur pluries alibi in Verbo, ut apud Esaiam "Excitare, excitare Hierosolyma, quae bibisti e manu Jehovae calicem irae Ipsius; duo obvenierunt tibi, quis condolet tibi, vastitas & confractio, fames & gladius, quis ut consolet te, filii tui defecerunt, jacuerunt in capite Omnium platearum; propterea audi, age hoc afflicta & ebria sed non a vino; ecce sumsi e manu tua calicem trepidationis, feces calicis excaudescunt meae, non addes bibere eum amplius, sed ponam illum in manu contristantium te" 11: 17 ad f. describitur hic status desolationis, in quo homo Ecclesiae qui sit Ecclesia, seu qui regeneratus, desolatio illa vocatur vastitas, confractio, fames, gladius, tum calix irae & excaudescuntiae Jehovae, calix trepidationis; vera quibus tunc privatur, sunt filii qui deficiunt & jacent in capite omnium platearum, quod filii sint vera, videatur n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 2803. 2813. 3373, plateae quod sint ubi vera, n: 2336, inde jacere in capite omnium platearum est quod vera appareant dispersa; quod desolatio apparens sit, & per illam, sicut per tentationes, regeneratio, patet nam dicitur quod non amplius bibet, sed quod ponet calicem in manu contristantium illam. Apud Ezechielem "Sic dixit Dominus Jehovih, propterea quod deconstant & absorbent vos a circuitu, de sitis vos hereditas reliquias gentium, ideo Montes Israelis, audite verbum Domini Jehovih; sic dixit Dominus Jehovih montibus & collibus, rivis & vallibus, & vastitatibus desolatis, & urbibus desertis, quae factae sunt in praedam, & in suffocationem reliquias gentium quae in circuitu; Ego in zelo meo, & in excaudescuntia mea loquutus sum, propter ignominiam gentium, tulistis, si non gentes quae vobis a circuitu haec ignominiam suam portabunt; vos autem montes Israelis, dabitis ramum vestrum, & fructum vestrum seretis populo meo Israeli; nam ecce Ego apud vos, & respiciam ad vos, ut excolamini & conseramini; tum multiplicabo super vobis hominem universam domum Israelis, & habitabuntur urbes, & vastitates edificabuntur; habitare faciam vos juxta antiquitates vestras, & bonum faciam prae initis vestris"

xxvi: 4 ad 12; hic quoque agitur de desolatione quæ præcedit regenerationem, desolatio significatur per vastitates desolatas & urbes desertas, quæ factæ in prædam & in subannationem, at regeneratio per dare ramum, & ferre fructum, respicere ad illas ut excolantur & conferantur, ut multiplicetur homo, habitentur urbes, & ædificentur vastitates, perque habitare facere juxta antiquitates, & bonum facere præ initis: qualiter se habet cum desolatione, ex his qui in desolatione sunt in altera vita, patet; qui in desolatione sunt ibi, a malis spiritibus & genius vexantur, infundunt enim hi persuasiones mali & falsi, usque pæne ut inundentur, inde vera non apparent, at sicut tempus desolationis finitur, ita illustrantur a luce e cælo, ac ita mali spiritus & genii abiguntur, quisque in infernum suum, ubi luunt pænas; hæc sunt quæ significantur per quod urbes factæ in prædam & in subannationem reliquiis gentium quæ in circuitu, & quod gentes quæ a circuitu ignominiam suam portabunt, ex supra apud Elaiam per quod calix ponetur in manu contristantium, & quoque alibi apud Elaiam, quod vastans vastabitur, Cap: xxxiii: 1, & apud Jeremiam, visitabo super vastatores, & ponam eos in desolationes sæculi, Cap: xxv: 12. Apud Elaiam "Festinant filios tuos destrutores tui, & vastatores tui a te abibunt; tolle circum circa oculos tuos, & vide, omnes congregantur, veniunt tibi, nam quod ad vastationes tuas, & desolationes tuas, & terram destructionis tuæ, angustior eris quæ pro habitatore, *procul aberunt absorbtiores tui*" xlix: 17. 18. 19, ibi etiam & in toto illo Capite agitur de desolatione eorum qui regenerantur, deque regeneratione & fructificatione post desolationem, & tandem de punitione illorum qui oppresserunt Vers: 26 ibi. Apud Eundem "*Va vastanti cum vastatus, quando absorberis vastare, vastaberis*" xxxiii: 1, ibi quoque puniantur qui vastant, ut supra. Apud Eundem "Commorentur in te *expulsi mei*; Moabe, esto latibulum illis *coram Vastatore*, nam cessavit oppressor, finita est vastatio" xvi: 13. Apud Eundem "Propinquus est dies Jehovæ, sicut vastatio a Schaddai veniet" xii: 6; vastatio a Schaddai pro vastatione in tentationibus, quod Deus quoad tentationes Antiquis dictus sit Schaddai, videatur n: 1992. 3667. 4572. Apud Eundem "Tunc non sitient, in vastitatibus ducet eos, aquas e petra effluere faciet illis, & findet petram ut effluant aquæ" xlviii: 21, de statu post desolationem. Apud Eundem "Consolabitur Jehovah Zionem, consolabitur omnes vastitates ejus, adeo ut ponat desertum ejus sicut Eden, & solitudinem ejus sicut hortum Jehovah; lætitia & gaudium invenietur in ea, confessio & vox cantus" li: 3, similiter, nam ut supra dictum, desolatio est propter finem ut homo regeneratur, hoc est, ut separatis malis & falsis conjungantur vera bonis, & bona veris, homo regeneratus quoad bonum est qui comparatur Edeni, & quoad vera horto Jehovah. Apud Davidem "Jehovah fecit ascendere me e fovea devastationis, e cæro luti, & constituit super petra pedes meos" Psalm: xl: 3. Vastatio ac desolatio hominis Ecclesiæ seu Ecclesiæ apud hominem, repræsentata fuit per captivitatem populi Judaici in Babele, & Ecclesiæ exuscitatio per reditorem ex captivitate illa, de qua apud Jeremiam passim, cum primis Capite xxxii, 37 ad f: desolatio

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 89

desolatio enim est captivitas, tunc enim tenetur homo quasi vinctus, quapropter etiam per vinctos, in carcere, in fovea, significantur illi qui in desolatione sunt, videatur n.: 4728. 4744. 5037. 5038. 5085. 5096. De statu desolationis & vastationis apud illos qui non regenerantur, etiam passim agitur in Verbo; in hoc statu sunt, qui vera prorsus negant, vel in falsa vertunt; hic status est Ecclesiæ circa finem, cum amplius non fides nec charitas; apud Esaiam "Notum faciam vobis id quod Ego facturus Vineæ meæ, removendo sepem ejus ut sit ad depascendum, perrumpendo maceriem ejus, ut sit in concultationem, *ponam deinde in desolationem*, non putabitur, nec sarrietur, ut ascendat vepri & virgultum, imo nubibus præcipiam, ut non faciant pluvie super illam pluviam" v: 5. 6. 7. Apud Eundem "Dic populo huic, audite audiendo, sed non intelligite, & videte videndo, sed non cognoscite; impingua cor populi hujus, & aures ejus aggrava, & oculos ejus obline, ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & cor ejus intelligat, & convertatur, ut sanetur sibi; tum dixi, quousque Domine, Qui dixit, *usque dum devastabuntur urbes*, ut sint sine habitatore, & domus, ut non sit in iis, & *terra redigatur in solitudinem*, removebit hominem; & multiplicabitur *deserta* in medio terræ, vix amplius in ea pars decima, & tamen erit ad exterminandum" vi: 9 ad f. Apud Eundem "Reliquiæ revertentur, reliquiæ Jacobi ad Deum potentem, nam *consummatio definita*, inundata justitia, nam *consummationem & definitionem* Dominus Jehovah Zebaoth faciens in tota terra" x: 21. 22. 23. Apud Eundem "Jehovah *evacuans* terram, & *exinanians* illam, & evertet facies ejus; *evacuando evacuabitur* terra, lugebit, confundetur terra habitabilis, languescet & confundetur orbis, *maledictio* comedet terram, lugebit mustum, languescet vitis, reliquum in urbe *vastitas*, usque *ad devastationem* contundetur porta, confringendo confraeta est terra, dirumpendo dirumta est terra, commovendo commota est terra, titubando titubat terra sicut ebrius" xxiv: 1 ad f. Apud Eundem "*Devastatae* sunt semitæ, cessavit transiens viam, luget, languescit terra; erubuit Libanus, emarcuit, factus est Scharon sicut desertum" xxxiii: 8. 9. Apud Eundem "*Desolabo & absorbebo* simul, *vastabo* montes & colles, & omnem herbam eorum arefaciam" xlii: 14. 15. Apud Jeremiam "Devotioni dabo omnes gentes circumcirca, & *ponam eas in desolationem*, & in derisionem, & *in vastitates seculi*, & abrogabo ex illis vocem gaudii, & vocem lætitiæ, vocem sponsi & vocem sponsæ, vocem molarum & lucem lucernæ, ut sit tota terra *in desolationem & devastationem*: fiet cum impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babelis, & super gentem hanc iniquitatem eorum, & super terram Chaldæorum, & ponam eum *in desolationes seculi*" xxv: 9. 10. 11. 12. seq.: Apud Eundem "*In desolationem*, in opprobrium, *in vastationem*, & *in maledictionem*, futura est Bozra, & omnes urbes ejus futuræ *in vastitates seculi*. Erit Edomus *in desolationem*, omnis qui transibit præter eam, obstupefcet, & sibilabit super omnibus plagis ejus" xlix: 13 ad 18. Apud Ezechielem "Sic dixit Dominus habitatoribus Hierosolymæ super terra Israelis, panem suum cum sollicitudine comedent, & aquas suas cum stupore bibent, *ut devastetur terra ejus*

a plenitudine sua, propter violentiam omnium habitatorum in illa, *urbes habitatae devastabuntur, & terra desolabitur*” xii: 19. 20. Apud Eundem “Cum dederō te *urbem desolatam*, sicut urbes quæ non habitantur, cum ascendere fecero contra te abyssum, obtexerint te aquæ multæ, & fecero descendere te cum descendentibus foveam, ad populum sæculi, & habitare fecero te in terra interiorum, *in desolationem* ab æterno cum descendentibus foveam” xxvi: 18 ad 22, ubi de Tyro. Apud Joelem “Dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & obscuritatis, ante eum comedit ignis, & post eum inflammat flamma, sicut hortus Eden terra ante eum, sed post eum *desertum vastitatis*” ii: 2. 3. Apud Zephaniā “Propinquus est dies Jehovæ, dies excandescentiæ dies hic, dies angustiae & coarctationes, *dies vastitatis & devastationis*, dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & obnubilationis, igne Zeli Jehovæ comedetur tota terra, quia *consummationem* & quidem festinatam faciam cum omnibus habitatoribus terræ” i: 15 ad f. Apud Matthæum “Cum videritis *abominationem desolationis* prædictam a Daniele Propheta, stantem in loco sancto, tunc qui in Judæa fugiant in montes” xxiv: 25. Marc: xiii: 14. Dan: ix: 27. Cap: xii: 10. 11. 12. Ex his constat, quod desolatio sit privatio veri apparens apud illos qui regenerantur, at absoluta apud illos qui non regenerantur.

Continuatio de Correspondentia cum Maximo Homine, hic etiam de Correspondentia Viscerum interiorum cum illo.

5377. **A**ctum est ad finem præcedentis Capitis de Correspondentia Viscerum quorundam interiorum Corporis cum Maximo Homine, nempe Hepatis, Pancreatis, Ventriculi, & quorundam aliorum; hic autem continuabitur de Correspondentia Peritonæi, Renum, Ureterum, Vesicæ, tum Intestinorum cum illo; quicquid enim in homine est, tam quod in externo homine, quam quod in interno, correspondentiam habet cum Maximo Homine; absque Correspondentia cum illo, hoc est, cum cælo, aut quod idem cum spiritali mundo, nihil usquam existit ac subsistit, ex causa quia non aliquem nexum habet cum priori se, consequenter nec cum Primo, hoc est, cum Domino; quod inconnexum est, & sic independens, ne quidem uno momento subsistere potest, quod enim subsistat, est a nexu & dependentia ab illo a quo omne existentia, nam subsistentia est perpetua existentia. Inde est, quod non
solum

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. ¶

solum omnia & singula apud hominem correfpondeant, fed etiam omnia & singula in univerfo; ipfe fol correfpondet, & quoque luna, nam in cælo eft Dominus Sol & quoque Luna; Solis flamma & calor, ut & lux, correfpondent, eft enim amor Domini erga univerfum genus humanum cui flamma & calor, & Divinum verum cui lux, correfpondet; ipfa fidera correfpondent, funt focietates cæli & habitacula eorum, cum quibus fiderum eft correfpondentia, non quod ibi funt, fed quod in tali ordine; quicquid apparet fub fole, correfpondet, ficut omnia & singula fubjecta in regno animali, & quoque omnia & singula fubjecta in regno vegetabili, in quæ omnia & singula nifi influxus foret ex fpiritali mundo, momento occumberent & collaberentur; quod etiam ab experientia multa mihi fcire datum eft, nam oftensum cum quibus in fpiritali mundo correfponderent plura quæ in regno animali, & adhuc plura quæ in regno vegetabili, & quoque quod abfque influxu nullatenus fubfiftant, nam demto priori neceffario cadit pofterius, fimiliter feparato priori a pofteriori. Quia correfpondentia eft comprimis hominis cum cælo, & per cælum cum Domino, inde eft quod qualiter correfpondet homo, taliter appareat in altera vita in luce cæli, inde Angeli in candore & pulchritudine ineffabili, infernales autem in nigrore & deformitate inexpressibili.

5378. Spiritus quidam ad me venerunt, at erant taciti, poftea tamen loquuti funt, fed non ut plures, verum omnes ut unus; appercepi ex fermone eorum quod tales effent, ut omnia fcire vellent, & omnia cuperent explicare, ac ita fe confirmare quod ita fit; moderti erant, & dicebant quod nihil agant ex fe fed ab aliis, tametfi appareat quod fit ex iis: infeftabantur tunc ab aliis, dicebatur quod ab illis qui Renum, Ureterum, & Veficæ provinciam conftituunt, fed moderte illis refpondebant, at ufque illi hos infeftabant & laceffebant, talis enim natura eft Renalibus; quapropter quia nihil per modertiam potuerunt adverfus illos obtinere, ad tale, quod indoli eorum conforme erat, confugiebant, nempe ad amplificandum fe, & fic ad terrificandum; inde vifi magni fieri, fed modo ficut unus, qui ita tumefcebat corpore, ut ficut Atlas videretur attingere cælum, hafta apparebat in manu, at ufque præter quod terrificaret nihil damni inferre volebat; inde Renales aufugiebant, apparebat tunc quidam qui fugientes infequantur, & alius qui inter pedes magni iftius ab anteriori pervolabat; & quoque magnus ille vifus habere calceamenta lignea, quæ projecit verfus Renales. Dicebatur mihi ab Angelis, quod fpiritus illi moderti, qui fe magnificiebant, effent qui PERITONÆUM referunt; eft Peritonæum membrana communis, quæ circumcingit, & includit viscera omnia

Abdominis, sicut Pleura Viscera omnia thoracis; & quia illa tam extensa est, & respectu magna, & quoque tumescibilis, ideo licet illis, cum ab aliis infestantur, ita magnum ad apparentiam se sistere, & simul tunc terrorem incutere, cumprimis erga illos qui provinciam Renum, Ureterum, & Vesicæ, constituunt; hæc enim Viscera seu Vasa in duplicatura Peritonæi jacent, & ab eo coercentur: per calceamenta lignea representabantur infima naturalia, qualia sunt quæ renes, ureteres & vesica absorbent & deferunt, quod calcei sint infima naturalia, videatur n: 259. 4938 ad 4952; quod dicerent se nihil ex se agere sed ab aliis, in hoc quoque referebant peritoneum, quod etiam tale est.

5379. *Representativæ quoque ostensum est, quomodo se habet, quando illi qui Intestinum Colon constituunt, illos, qui in peritonæi provincia sunt, infestant; qui Intestinum Colon constituunt, sunt tumidi, sicut colon suo vento, cum hi insultare illos vellent, apparebat sicut paries objici; cumque evertere parietem conarentur, semper novus paries exsurgebat; ita ab illis arcebantur.*

5380. *Notum est quod Secretiones & Excretiones sint, & illæ in serie, a Renibus usque in Vesicam, in primo seriei sunt Renes, in medio ejus Ureteres, & in ultimo Vesica; Illi qui in Maximo homine provincias illas constituunt, similiter sunt in serie, & tametsi unius generis sunt, usque sicut species illius generis differunt: loquantur voce rauca sicut bisida, & inferre se cupiunt in corpus, verum est modo conatus; situs eorum respectu ad humanum corpus est talis, qui Renes referunt a latere sinistro proxime ad corpus sunt sub ulna, qui Ureteres, sunt versus sinistrum abinde a corpore longius, qui vesicam adhuc longius, formant simul a latere sinistro versus anteriora pene parabolam, nam sic se projiciunt versus anteriora a sinistris, ita satis longo tractu: hæc via communis una est versus inferna, altera est per Intestina, nam terminatur utrobvis in infernis; correspondent enim illi qui in infernis talibus quæ excernuntur per intestina & per vesicam; falsa enim & mala, in quibus sunt, non sunt nisi quam lotium & excrementa in sensu spirituali.*

5381. *Qui provinciam Renum, Ureterum & Vesicæ in Maximo Homine constituunt, sunt tali genio, ut nihil potius velint, quam explorare & scrutari quales alii sunt, & sunt quoque qui cupiunt castigare & punire, modo aliquid justitiæ in causa sit. Munia etiam Renum, Ureterum, & vesicæ talia sunt, nam sanguinem in se protectum explorant, si quid feri inutilis & damnosus ibi sit, & quoque separant ab utili,*

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 93

utili, & dein castigant, nam versus inferiora detrudunt, & in via & dein variis modis vexant; hæc munia sunt illorum, qui provinciam illarum partium constituunt. At spiritus & spirituum societates, quibus ipsa urina, imprimis urina fatida, correspondet, sunt infernales; ut primum enim urina separata est a sanguine, tametsi est in tubulis renum, aut intus in Vesica, usque est extra corpus, nam quod separatum est non magis aliquem circulum in corpore facit, proinde non ad ejus partium existentiam & subsistentiam aliquid contribuit.

5382. Quod qui Renum & Ureterum provinciam constituunt, præsto sint ad explorandum seu scrutandum, quales alii sunt, quid cogitant, & quid volunt, & quod in cupiditate sint inveniendi causas, & reos alicujus culpæ faciendi, ob finem imprimis ut castigare queant, multoties expertus sum, ac de cupiditate illa & fine illo cum illis loquutus: plures illius generis, in mundo, cum ibi vixerunt, fuerant iudices, & tunc gavisi ex corde cum invenerint causam, quam crediderant justam, multandi, castigandi, puniendique. Operatio talium appercepitur in regione ad tergum, ubi renes, ureteres, & Vesica. Qui ad Vesicam pertinent, se extendunt versus gehennam, ubi etiam aliqui eorum sedent quasi iudicium.

5383. Modi, quibus explorant aut scrutantur aliorum animos, sunt perplures; sed licet solum hunc afferre; adducunt alios spiritus ad loquendum, quod fit in altera vita per influxum, qui non describi ad captum potest; si tunc facilis est sequela loquæ inducæ, inde judicant quod tales sint; inducunt etiam statum affectionis; at qui ita explorant, sunt inter crassiores; alii vero aliter; sunt qui illico dum adveniunt, apperipiunt alterius cogitata, desideria, & acta, tum quid ei dolori est quod egerat; hoc arripiunt, & si causam autumant justam, quoque damnant. Mirabile est in altera vita, quod vix aliquis in mundo credere potest, utprimum aliquis spiritus ad alterum venit, & magis cum ad hominem, quod illico noverit ejus cogitationes & ejus affectiones, & quid tunc egerat, ita omnem ejus statum præsentem, prorsus sicut diu apud illum fuisset, talis communicatio est; sed apperceptionum illarum sunt differentie, sunt qui percipiunt interiora, & sunt qui solum percipiunt exteriora, hi si in cupiditate sciendi sint, explorant interiora aliorum variis modis.

5384. Modi, quibus illi qui Renum, Ureterum, & vesicæ provinciam in Maximo Homine constituunt, castigant, sunt quoque varii, ut plurimum amovent jucunda & leta, ac inducunt injucunda & tristia; per hanc cupiditatem communicant spiritus illi cum infernis, at per justitiam

sistiam cause, quam inquirunt antequam castigant, communicant cum celo; quapropter tenentur in illa provincia.

5385. Ex his constare potest, quid significat, quod in Verbo dicatur, quod Jehovab probet & scrutetur Renes & Cor, tum quod Renes castigent, ut apud Jeremiam "Jehovab probans renes & cor" XI: 20: apud Eundem "Jehovab probans justum, videns renes & cor" XX: 12: apud Davidem "Probas corda & renes Deus justus" Psalm: VII: 10: apud Eundem "Jehovab explora renes meos & cor meum" Psalm: XXVI: 2: apud Eundem "Jehovab Tu possides renes meos" Psalm: CXXXIX: 13: apud Johannem "Ego sum Qui scrutatus renes & cor" Apoc: II: 23; per renes ibi significantur spiritualia, & per cor celestia, hoc est, per renes significantur illa quæ sunt veri, & per cor illa quæ sunt boni; causa est, quia renes purificant serum, & cor ipsum sanguinem, inde significatur per probare, explorare & scrutari renes, probare, explorare & scrutari quantum & quale veri, seu quantum & quale fidei est apud hominem: quod id significetur, etiam patet apud Jeremiam "Jehovab propinquus Tu in ore eorum, sed longinquus a renibus eorum" XII: 2, & apud Davidem "Jehovab ecce veritatem desideras in renibus" Ps: LI: 8: quod etiam castigatio tribuatur renibus, etiam liquet apud Davidem "Noctibus castigant me renes mei" Psalm: XVI: 7.

5386. Sunt etiam alibi in corpore Secretoria & Excretoria, in Cerebro sunt ventriculi & processus mammillares, qui abducunt pituitosa ibi; & præterea glandula ubrovis, mucosa & salivales in Capite, & per plures in corpore, ac myriades juxta cuticulas, per quas sudores & obsoleta subtiliora excernuntur: illis correspondent in mundo spirituali in genere tenacitates opinionum, tum quoque conscientiosa in rebus non necessariis: apparent aliqui eorum supra caput, ad mediam distantiam, qui tales sunt, ut scrupulos moveant in rebus, in quibus nihil scrupuli esse debet; inde quia gravant conscientias simplicium, vocantur Conscientiosi; quid vera conscientia non sciunt, nam in omni quod obvenit ponunt Conscientiam; posito enim aliquo scrupulo aut dubio, si anxiosa mens sit & inheret, nusquam desunt confirmantia & sic gravantia: tales cum adsunt, etiam inducunt anxietatem sensibilem parti abdominis proxime sub diaphragmate; adsunt quoque in tentationibus apud hominem: loquutus sum cum illis, & appercepi quod illis non sit aliqua cogitationum extensio, ut acquiescant in utilioribus & necessariis, nam non potuerunt ad rationes attendere, quia tenaciter permanebant in sua opinione.

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 95

5387. Qui autem ipsi Urinæ correspondent, sunt infernales, nam urina, ut supra dictum, est extra corpus, quia separata jamdum a sanguine, ac in se non nisi quam serum immundum & obsoletum, quod dejectum; de illis sequentia licet referre: quidam spiritus perceptus primum sicut intus in corpore, sed mox intra ad dextrum, ubi cum sistebatur, erat inconspicuus, potuit se arte inconspicuum facere; cum interrogabatur, nihil quicquam tunc respondebat; dicebatur ab aliis quod piratica exercuerit in vita corporis, appercipitur enim manifeste in altera vita a sphaera vitæ affectionum & cogitationum, quis & qualis fuerat, quia cuiusvis vita manet: is variabat locum, nunc apparendo ad dextrum nunc ad sinistrum; percepi quod id faceret ex timore ne sciretur quis esset, & ne cogeretur aliquid fateri; dicebatur ab aliis spiritibus, quod tales ad minimum periculi timidissimi sint, & cum nihil periculi animosissimi; & quod tales in opposito sint ad illos quibus ejectione urinæ correspondet, damnum ei inferre quocunque modo student; & ne dubitarem, per experientiam id ostensum erat, cum illi qui urinæ ejectioni correspondebant, se paulo retraherent, & ille pirata adesset, sistebatur prorsus urinæ emissio, & quoque revolvebatur cum discrimine, at cum revocabantur, urinæ emissio secundum præsentiam intendebatur: quod is pirata fuerit, postea fassus est, dicens quod se dextre occultare potuerit, ac versute & industrie fallere insequentem, & quod nunc amet fæda urinosa multum præ aquis limpidis, & quod nidor urinæ fætidus sit quo maxime delectatur, adeo ut instagnis, imo in cadis urinæ fætidæ, velit domicilium habere. Ostensum quoque quali facie erat, non erat ei facies, sed aliquid nigre barbaturum loco faciei. Postea etiam alii piratæ, non ita industrii, arcescebantur, illi quoque parum loquebantur, & quod mirum fremdebant dentibus; dicebant etiam illi, quod urinas præ omnibus liquidis ament, & fæculentas præ aliis; sed his non pro facie erat barbaturum quid ut priori, sed dira quædam dentium crates; barba enim & dentes significant infima naturalia; quod usque facie significat quod nihil vitæ rationalis; nam quod non aliqua facies appareat, est signum, quod nulla correspondentia sit interiorum cum Maximo Homine, quisque enim apparet in luce cœli in altera vita secundum correspondentiam, inde infernales in horrenda deformitate.

5388. Quidam spiritus apud me fuit, mecum loquutus, qui in vita corporis nullam fidem habuerat, nec vitam aliquam post mortem crederat, fuit etiam inter industrios unus; captare potuerat animos loquendo ad favorem, & assentiendo, quapropter quod talis fuerit, non patuit

patuit primum ex sermone ejus, potuit etiam loqui volubiliter, fluvii inftar, sicut bonus spiritus; at inde noscebatur primum, quod non amaret loqui de illis quæ sunt fidei & charitatis, tunc enim non potuit sequi cogitatione, sed se retraxit, & deinde perceptum ex singulis, quod assentator fuerit fallendi causa: differunt enim assentationes secundum fines, si enim finis sit amicitia, aut voluptas conversationis, aliæve similis, & quoque lucrum licitum, non est ita male, at si finis sit arcana eliciendi, & sic devinciendi alterum ad officia mala, in genere si finis nocendi, tunc male; talis finis fuerat huic; hic spiritus etiam in opposito erat contra illos, qui in provincia renum & ureterum; dicebat etiam ille, quod amaret nidorem urinae præ omnibus odoribus; iniecit etiam contractionem seu angustiam dolorificam in regionem inferiorem ventris.

5389. Sunt cohortes spirituum, qui circumvagantur, & per vices ad eadem loca redeunt, illos mali spiritus multum timent, nam certo torture genere eos cruciant, dictum quod illi correspondeant fundo seu superiori parti vesicæ in communi, ac ligamenti muscularibus inde concentrantibus se versus sphincterem, ubi per contorsionis modum extruditur urina: spiritus illi se applicant tergalis parti, ubi cauda equina; modus operandi illorum fit per reciprocationes citas, quas nemo potest inhibere, est modus constrictorius & restrictorius directus versus superiora, & acuminatus in forma coni; mali spiritus qui conjiciuntur intra conum illum, imprimis a superiori, per distorsiones reciprocas miserabiliter cruciantur.

5390. Excretionibus immundis correspondent etiam alii spiritus, nempe tales qui in mundo vindictæ tenaces fuerunt, apparuerunt hi mihi antrorsum versus sinistram; excretionibus illis immundis etiam correspondent, qui spiritualia ad terrena immunda deducunt: adveniebant etiam tales, & secum ferebant cogitationes spurcas, ex quibus etiam spurca loquebantur, tum quoque quæ munda fuerunt ad immunda fledebant, & in talia vertebant; ejus generis plures fuerunt ex infima plebe, etiam ex aliis qui in mundo inter digniores, hi quidem in vita corporis non ita loquuti sunt in consortiis, sed usque ita cogitarunt, inhibuerunt enim se loqui sicut cogitarunt, ne sic in infamiam venirent, & perderent amicitias, lucra & honores, at usque inter similes sui, cum in libero, loquela fuerat, qualis infimæ plebis, & adhuc fædior, quia facultate quadam intellectuali præditi sunt, qua abusi ad conspurcandum etiam sancta Verbi & doctrina

5391. Sunt quoque Renes, qui RENES SUCCENTURIATI, & quoque capsulæ

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 97

capsulae renales vocantur; illorum munus est non ita discernere serum, sed ipsum sanguinem, & puriorem per brevem circulum transmittere versus cor; ita quoque praecavere, ne vasa spermatica, quae vicina sunt, omnem sanguinem puriorem auferant; sed praecipuam operam praestant in embryonibus, & quoque in infantibus recens natis. Sunt castae virgines quae illam provinciam in Maximo Homine constituunt, ad anxietates faciles, & timidae ne turbentur, jacent quietae a sinistra lateris parte inferius; si quid de caelo cogitatur, & si quid de statu earum mutatione, anxiae fiunt & suspirant, quod aliquoties manifeste sentire datum; cum cogitationes meae ducebantur ad infantes, tunc illae sentiebant insigne solatium & gaudium internum, quod etiam aperte fassae sunt; cum quoque cogitabatur aliquid in quo non caeleste, etiam angebantur; anxietas earum inde praecipue venit, quod illa indole sint, ut cogitationes inhaerenter in una re teneant, nec varietate discutiant anxiam; quod ad provinciam illam pertineant, est quia sic quoque detinent animum alterius constanter in cogitationibus certis, inde exsurgunt & manifestant se talia, quae in serie coherent, quae abstrahenda, seu a quibus purificandus homo; sic etiam patent interiora melius angelis, nam amotis talibus quae obscurant & avertunt, fit intuitio clarior & influxus.

5392. Quinam sunt qui INTESTINORUM provinciam in Maximo Homine constituunt, constare aliquatenus potest ab illis qui Ventriculum referunt, nam Intestina continuantur Ventriculo, & munia Ventriculi ibi crescunt & exacerbantur, usque ad Intestina ultima, quae sunt Colon & Rectum; quapropter qui in his sunt, prope sunt ad Inferna quae excrementitia vocantur. In regione Ventriculi & Intestinorum sunt illi qui in inferiorum terra; qui quia secum e mundo traxerunt immunda, quae inhaerent cogitationibus & affectionibus eorum, quapropter tenentur ibi ad aliquod tempus, usque dum talia abstersa sunt, hoc est, ad latus coniecta; his itaque ad latus coniectis, ad caelum elevari possunt. Qui ibi sunt, nondum sunt in Maximo Homine; sunt enim sicut Alimenta in Ventriculum demissa, quae non nisi quam cum defaecata sunt, in sanguinem, ita in corpus intro-mittuntur; qui terrestrioribus faecibus inquinati sunt, illi sunt sub illis in regione Intestinorum, ut ipsa excrementa quae exonerantur correspondent Infernis, quae inferna excrementitia vocantur.

5393. Notum est, quod Intestinum Colon se late extendat, ita quoque qui in provincia illa; se extendunt antrosum, sinistrum versus in hanc curvam, pergendo ad infernum: in inferno illo sunt, qui nulla mi-

misericordia præditi fuerunt, & absque conscientia genus humanum perdere voluerunt, nempe interficere & spoliare absque respectu & delectu, sive resistent sive non resistent, sive viri sint sive femine; tali feroci animo est multa pars militum & eorum præfectorum, qui non in pugnis sed post pugnas cum ferocitate contra victos & inermes grassantur, & cum furore occidunt & spoliant: cum angelis de talibus loquutus sum, quales sunt homines sibi relictæ, & cum absque lege & ex libero permittitur illis agere, quod multo feriores sint feris pessimis, quæ non ita ad interuersionem speciei suæ ruunt, modo quod se defendant, & se satient illis quæ ad victum illis dicata sunt, at cum satiati non talia faciunt; aliter homo qui ex crudelitate & feritate; Angeli horruerunt, quod genus humanum tale sit; tunc primum gaudent ex corde, & superbiunt animo, cum strata agmina & rivus sanguinis vident per totum campum, absque gaudio quod patria liberata sit, modo quod illi audiant magni & heroes; & tamen se Christianos vocant, & usque credunt se venturos in cælum, ubi tamen non nisi quam pax, misericordia, charitas; tales in inferno coli & recti sunt. At vero illi, quibus aliquid humani inerat, apparent, versus sinistrum antrorsum in linea curva, intra quendam parietem; at usque illis multum amoris sui inest. In quibus respectus inest pro bono, hoc representatur quandoque per stellulas pene igneas, non candidas. Apparuit mihi paries quasi gypseus cum sculpturis, prope ad sinistram ulnam, qui paries extensor factus & simul altior, colore superius vergente ad caeruleum; dictum quod representativum esset quorundam ex illo genere, qui meliores fuerunt.

5394. Qui crudeles & adulteri fuerunt, in altera vita nihil plus ament quam sordes & excrementa, factores ex talibus sunt illis suavisissimi & jucundissimi, ac illos præferunt omnibus jucundis, causa est quia correspondent: inferna illa sunt partim sub natibus, partim sub pede dextro, & partim antrorsum profunde; illa sunt in quæ ducit via per Intestinum Rectum. Quidam illuc translatus, & inde mecum loquutus, dicebat, quod ibi solum latrine appareant; loquebantur cum illo qui ibi, & ducebant ad varias latrinas, quæ ibi perplures: postea ducebatur ad alium locum paulo ad sinistrum, & cum ibi esset, dicebat, quod nidor teterrimus ex cavernis ibi exhalaret; & quod non movere pedem posset, quin pene in aliquam cavernam decideret; & cavernis etiam fætor cadaverosus exhalatus est, causa erat, quia crudeles & dolosi erant qui ibi, quibus cadaverosus fætor est jucundissimus. Sed de his in sequentibus agendum, ubi de infernis, & in specie de infernis excrementitiis & cadaverosis,

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM. 99

5395. Sunt qui vivunt non propter aliquem usum patriæ, nec societatum ibi, sed propter vivere sibi, nihil jucundi habentes in officiis, sed solum in honorari & coli, propter quem finem etiam officia ambiant, & præterea in edere, bibere, ludere, conversari, ob nullum aliam quam voluptatis finem; illi in altera vita nullatenus interesse possunt consortiis bonorum spirituum, minus angelorum, apud hos enim usus facit jucundum, & secundum usus quoque est eis quantum & quale jucundi; Regnum enim Domini non est nisi quam regnum usum; cum in regno terrestris quisque æstimatur & honoratur secundum usum, quid non in Regno caelesti. Illi qui vixerunt solum sibi & voluptati, absque fine alius usus, etiam sub natibus sunt, & secundum voluptatum species, & fines, degunt in sordibus.

5396. Appendicis loco licet referre: circum me erat turba spirituum multa, audita sicut quoddam inordinatum fluens; conquerebantur, dicendo, quod nunc pereat totum, nam in turba illa nihil apparebat consociatum, quod faciebat ut timerent interitum; putabant etiam esse totum, ut fit cum talia contingunt. Sed in medio eorum appercepi sonum mollem, angelicum dulcem, cui nihil nisi quam ordinatum inerat, angelici chori ibi erant intra, & turba spirituum cui inordinatum extra; hic fluvius angelicus perstabat diu; & dicebatur, quod per id representaretur, quomodo Dominus regit inconcinna & inordinata quæ extra sunt ex pacifico in medio, per quod inordinata in peripheriis in ordinem, quodlibet a suæ naturæ errore, rediguntur.

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM.

1. **E**T vidit Jacob, quod esset annona in Ægypto, & dixit Jacob filiis suis, quare aspicitis vos.
2. Et dixit, ecce audiui quod sit annona in Ægypto, descendite illuc, & emite nobis inde, & vivamus, & non moriamur.
3. Et descenderunt fratres Josephi decem, ad emendum frumentum ex Ægypto.
4. Et Benjaminem fratrem Josephi, non misit Jacob cum fratribus ejus, quia dixit, forte obveniat illi damnum.
5. Et venerunt filii Israël ad emendum in medio venientium, quia fuit fames in terra Canaan.
6. Et Joseph is dominator super terram, & vendens omni populo terræ: & venerunt fratres Josephi, & incurvaverunt se ei facies ad terram.
7. Et vidit Joseph fratres suos, & agnovit illos, & gessit se alienum ad illos, & loquutus cum illis dura, & dixit ad illos, unde venistis, & dixerunt, e terra Canaan, ad emendum cibum.
8. Et agnovit Joseph fratres suos, & illi non agnoverunt eum.
9. Et recordatus Joseph somniorum, quæ somniavit illis, & dixit ad illos, exploratores vos, ad videndum nuditatem terræ venistis.
10. Et dixerunt ad eum, non Domine mi, & servi tui veniunt ad emendum cibum.
11. Omnes nos filii viri unius nos, recti nos, non sunt servi tui exploratores.
12. Et dixit ad illos, non, quod nuditatem terræ venistis ad videndum.
13. Et dixerunt, duodecim servi tui fratres nos, filii viri unius in terra Canaan, & ecce minimus cum patre nostro hodie, & unus non est.
14. Et dixit ad illos Joseph, hoc, quod loquutus ad vos, dicendo, exploratores vos.
15. In hoc probabimini, vivat Pharaon, si exhibitis exhinc, nisi in venire frater vester minimus huc.

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 101

16. mittite e vobis unum, & accipiat fratrem vestrum, & vos vincimini, & probabuntur verba vestra, an veritas cum vobis, & si non, vivat Pharaon, quod exploratores vos.

17. Et conclusit illos ad custodiam tribus diebus.

18. Et dixit ad illos Joseph in die tertio, hoc facite, & vivetis, DEUM ego timeo.

19. Si recti vos, frater vester unus vinciat in domo custodiæ vestræ, & vos ite, adducite annonam famis domorum vestrarum.

20. Et fratrem vestrum minimum adducatis ad me, & verificabuntur verba vestra, & non moriamini; & fecerunt ita.

21. Et dixerunt vir ad fratrem suum, profecto, rei sumus nos super fratrem nostrum, cujus vidimus angustiam animæ in deprecando illo ad nos, & non audivimus, propterea venit ad nos angustia hæc.

22. Et respondit Reuben illis, dicendo, nonne dixi ad vos dicendo, ne peccetis in natum, & non auscultavistis, & etiam sanguis ejus ecce inquiritur.

23. Et illi non sciverunt, quod audiens Joseph, quia interpret inter illos.

24. Et conversus a super illis, & flevit, & rediit ad illos, & loquutus ad illos, & accepit ex illis Schimeonem, & vincivit illum ad oculos illorum.

25. Et præcepit Joseph, & impleverunt vasa illorum frumento, & ad reducendum argentum illorum, cujus libet in saccum illius, & ad dandum illis viaticum ad viam; & fecit illis ita.

26. Et sustulerunt annonam suam super asinos suos, & iverunt inde.

27. Et aperuit unus saccum suum, ad dandum pabulum asino suo in diversorio, & vidit argentum suum, & ecce illud in ore mantice illius.

28. Et dixit ad fratres suos, reditum argentum meum, & etiam ecce in mantica mea, & exivit cor illorum, & intremuerunt, vir ad fratrem suum dicendo, quid hoc fecit Deus nobis.

29. Et venerunt ad Jacobum patrem suum, terram Canaan, & indicabant ei omnia obvenientia illis, dicendo.

30. Loquutus vir Dominus terræ cum nobis dora, & dedit nos sicut explorantes terram.

31. Et diximus ad eum, recti nos, non sumus exploratores.

32. Duodecim nos fratres filii patris nostri, unus non est, & minimus hodie cum patre nostro in terra Canaan.

33. Et dixit ad nos vir dominus terræ, in hoc sciam quod recti vos, fratrem vestrum unum manere facite mecum, & famem domorum vestrarum accipite, & ite.

34. Et adducite fratrem vestrum minimum ad me, & sciam quod non exploratores vos, quod recti vos; fratrem vestrum dabo vobis, & terram negotiando pervagabimini.

35. Et fuit, illi evactantes saccos suos, & ecce cuius colligatio argenti sui in sacco suo, & videbant colligationes argenti illorum, illi & pater illorum, & timuerunt.

36. Et dixit ad illos Jacob pater illorum, me orbavistis, Joseph non est, & Schimeon non est, & Benjaminem sumitis; super me erunt omnia hæc.

37. Et dixit Reuben ad patrem suum, dicendo, duos filios meos mori facias, nisi adduxero illum ad te, da illum super manum meam, & ego reducam illum ad te.

38. Et dixit, non descendet filius meus vobiscum, quia frater illius mortuus, & ille solus is relictus, & obveniat illi damnum in via, qua ibitis in illa, & descendere facietis canitiem meam in mærore sepulchrum.

C O N T E N T A.

5396. In priori Capite ad finem actum est de influxu & conjunctione cœlestis spiritualis cum scientificis in naturali; nunc agitur de influxu & conjunctione cœlestis spiritualis cum veris fidei quæ sunt Ecclesiæ ibi.

5397. Agitur primum de conatu appropriandi hæc vera per scientifica Ecclesiæ, quæ Ægyptus, & absque medio, quod Benjamin, cum Vero ex Divino quod Joseph, sed hoc incassum, quare remissa, & aliquod bonum veri naturalis gratis datum.

S E N S U S I N T E R N U S.

5398. **I**N hoc Capite & in illis quæ sequuntur de filiis Jacobi & Josepho, in sensu interno agitur de regeneratione Naturalis quoad vera & bona Ecclesiæ, quod nempe per scientifica non fiat, sed per influxum a Divino. Qui hodie ab Ecclesia sunt, tam parum aliquid de Regeneratione sciunt,

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 103

unt, ut vix aliquid; ne quidem hoc sciunt, quod Regeneratio perisset per totum cursum vitæ illius qui regeneratur, & quod continuetur in altera vita; tum quod arcana Regenerationis sint tam innumerabilia, ut vix quoad unam myriadis partem sciri queant ab Angelis, & quod illa quæ sciunt angeli, sint quæ faciunt intelligentiam & sapientiam eorum: quod, qui hodie ab Ecclesia sunt, tam parum de Regeneratione sciunt, est causa quia tam multa loquuntur de Remissione peccatorum, & de Justificatione, & quia credunt quod peccata momento remittantur, & quidam quod abstergantur, sicut sordes e corpore per aquas, & quod per solam fidem seu per unius momenti confidentiam justificetur homo; quod homines Ecclesiæ ita credant, est causa, quia non sciunt quid peccatum seu malum, si illud nossent, scirent, quod peccata alicui nequaquam abstergi queant, sed quod separentur seu rejiciantur ad latera ne exsurgant, quando homo in bono tenetur a Domino; tum quod hoc fieri nequeat, nisi malum continue ejiciatur, & hoc per media quæ indefinita numero, & quoad plurem partem ineffabilia; qui in altera vita secum illam opinionem traxerunt, quod homo momento per fidem justificetur, & prorsus abluatur a peccatis, cum apparecipiant quod Regeneratio fiat per media indefinita numero & ineffabilia, stupefunt, & incitiam suam, quam etiam insaniam vocant, quam in mundo habuerunt de momentanea remissione peccatorum, & de justificatione, rident; dicitur illis quandoque, quod Dominus nulli non qui desiderat ex corde, remittat peccata, sed usque non ideo separantur illi a turba diabolica, cui alligati sunt per mala, quæ sequuntur vitam, quam omnem secum habent; discunt deinde ab experientia, quod ab infernis separari sit a peccatis, & quod id nequaquam fieri queat, nisi per mille & mille modos soli Domino notos, & hoc continua successione, si velis credere, in æternum; nam homo tantum malum est, ut ne quidem ab uno peccato plene in æternum liberari queat, at solum ex Misericordia Domini, si eam receperit, a peccato detineri, & in bono teneri. Quomodo itaque homo novam vitam accipit & regeneratur, continetur in Sanctuario Verbi, hoc est, in sensu ejus interno, ob causam imprimis, ut Angeli ex Verbo cum legitur ab hominibus, in suo felici sapientiæ sint, & quoque tunc in jucundo inserviendi pro mediis. In hoc Capite & in sequentibus, ubi de fratribus Josephi, agitur in sensu interno supremo de Glorificatione naturalis Domini, & in sensu representativo de Regeneratione naturalis apud hominem a Domino, hic quoad vera quæ Ecclesiæ ibi.

5399. Vers. 1. 2. 3. 4. 5. *Et vidit Jacob quod esset annona in Ægypto, & dixit Jacob filiis suis, quare aspiciatis vos. Et dixit, ecce audivi, quod sit annona in Ægypto, descendite illuc, & emite nobis inde, & vivamus & non moriamur. Et descenderunt fratres Josephi decem, ad emendum frumentum ex Ægypto. Et Benjaminem fratrem Josephi non misit Jacob cum fratribus ejus, quia dixit, forte obveniat illi damnum. Et venerunt filii Israelis ad emendum in medio venientium, quia fuit fames in terra Canaan. Et vidit, significat illa quæ fidei: Jacob, significat Naturale quoad verum quod Ecclesiæ: quod esset annona in Ægypto, significat animum comparandi sibi vera per scientiæ, quæ sunt Ægyptus:*

&

& dixit Jacob filiis suis, significat perceptionem de veris in communi: quare aspicitis vos, significat cur hæerent: & dixit, ecce audiui quod sit annona in Ægypto, significat quod comparari queant vera per scientifica: descendite illuc & emite nobis inde, significat appropriationem per illa: & vivamus & non moriamur, significat inde vitam spiritualem: & descenderunt, significat conatum & actum: fratres Josephi decem, significat talia vera Ecclesiæ quæ corresponderent: ad emendum frumentum ex Ægypto, significat ad appropriandum sibi bonum veri per scientifica: & Benjaminem fratrem Josephi, significat spirituale cœlestis, quod medium: non misit Jacob cum fratribus ejus, significat quod absque illo medio: quia dixit, forte obveniat illi damnum, significat quod id absque cœlesti spiritualis, quod Josephus, perituum: & venerunt filii Israelis ad emendum in medio venientium, significat quod vellet ut spiritualia vera æque compararentur per scientifica, sicut reliqua: quia fuit fames in terra Canaan, significat quod desolatio quoad illa quæ sunt Ecclesiæ in Naturali.

5400. Et vidit, quod significet illa quæ fidei, constat ex significatione videre, quod sint illa quæ fidei, de qua n: 897. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421; visus enim abstractus a talibus quæ sunt mundi, hoc est, visus spiritualis non aliud est quam perceptio veri, hoc est, talium quæ sunt fidei, quapropter per videre in sensu interno non aliud significatur; sensus enim internus prodit, cum abstrahuntur illa quæ sunt mundi, nam sensus internus est talium quæ sunt cœli; Lux cœli, per quam visus ibi, est Divinum Verum a Domino, hoc apparet coram oculis angelorum sicut lux, milles candidior luce meridiana in mundo, quæ Lux quia vitam in se habet, idcirco simul ac visum oculi angelorum etiam visum intellectus eorum illuminat, & facit apperceptionem veri, secundum quantum & quale boni in quo sunt. Quia in hoc Capite in sensu interno agitur de illis quæ sunt fidei, seu de veris Ecclesiæ, idcirco in ipso initio hujus Capituli dicitur, vidit, & per vidit significantur illa quæ sunt fidei.

5401. Jacob, quod significet naturale quoad verum quod Ecclesiæ, constat ex representatione Jacobi, quod sit doctrina veri in naturali, & in sensu supremo Domini Naturale quoad verum, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 4009. 4538.

5402. Quod esset annona in Ægypto, quod significet animum comparandi sibi vera per scientifica, quæ Ægyptus, constat ex significatione annonæ, quod sint vera Ecclesiæ, seu vera quæ fidei; quod abundantia annonæ sit multiplicatio veri, videatur n: 5276. 5280. 5292; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462; & quod in genuino sensu sint scientifica Ecclesiæ, videatur n: 4749. 4964. 4966; quod significetur animus comparandi sibi illa, involvitur, ut patet a mox sequentibus. Per scientifica quæ Ecclesiæ, quæ hic sunt Ægyptus, intelliguntur omnes cognitiones veri & boni, antequam conjunctæ sunt cum interiori homine, seu per interiorum hominum cum cœlo, ac ita per cœlum cum Domino; doctrinalia Ecclesiæ & ejus ritualia, ut & cognitiones quid & quomodo hæc representant

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 105

præsentant spiritualia, ac similia, non sunt nisi quam scientifica; antequam homo ex Verbo viderit, num vera sint, & inde appropriavit illa sibi. Sunt binæ viæ comparandi vera quæ sunt fidei, nempe per Doctrinalia, & per Verbum; cum homo solum comparat illa sibi per Doctrinalia, tunc fidem habet illis qui ex Verbo illa concluderunt, ac apud se confirmat quod vera sint quia alii sic dixerunt, ita non credit illa ex sua sed ex aliorum fide: at cum comparat sibi illa ex Verbo, & inde apud se confirmat quod vera sint, tunc credit illa quia ex Divino sunt, ita ex fide a Divino. Unusquisque, qui intra Ecclesiam est, primum comparat sibi vera quæ fidei ex Doctrinalibus, & quoque inde comparare debet, quia nondum tali iudicio pollet, ut ipse videre illa ex Verbo queat, sed tunc vera illa non aliud ei sunt quam scientifica; at cum ex suomet iudicio intueri illa potest, si tunc non consulit Verbum sine ut inde videat num vera sint; manent apud illum ut scientifica; at si tunc consulit Verbum ex affectione & sine sciendi vera, & cum invenerit illa, tunc comparat sibi illa quæ fidei sunt ex genuino fonte, & tunc a Divino ei appropriantur: hæc, & similia sunt, de quibus in sensu interno hic agitur, Ægyptus enim sunt illa scientifica, Josephus est verum a Divino, ita Verum e Verbo.

5403. Et dixit Jacob filiis suis, quod significet perceptionem de veris in communi, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 3395; & a significatione filiorum, quod sint vera quæ fidei, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373. 4257; & quia fuerunt filii Jacobi, significantur vera in communi, nam per duodecim filios Jacobi, sicut per duodecim tribus, significata sunt omnia fidei, ita vera in communi, videatur n: 2129. 2130. 3858. 3862. 3926. 3939. 4060.

5404. Quare aspiciatis vos, quod significet cur hærent, constare potest absque explicatione.

5405. Et dixit, ecce audiui, quod sit annona in Ægypto, quod significet quod comparari queant vera per scientifica, constare potest ab illis, quæ mox supra n: 5402, explicata sunt, ubi per quod esset annona in Ægypto, significatur animus comparandi sibi vera per scientifica, quæ Ægyptus; quid per scientifica, quæ Ægyptus, intelligitur, ibi etiam videatur. Annona hic in Lingua Originali exprimitur per vocem quæ significat *fractionem*, per similem vocem etiam *emere* & *vendere*, ubi dicitur, quod filii Jacobi emerent illud in Ægypto, & quod ibi Josephus venderet illud, causa est, quia in Antiqua Ecclesia frangebatur panis cum daretur alteri, & per id significabatur communicare ex suo, & appropriare bonum, ex suo, ac ita mutuum facere amorem; cum enim frangitur panis, & datur alteri, tunc communicatur ex suo; aut cum inter plures frangitur panis, tunc unus panis fit mutuus, consequenter conjunctio per charitatem; inde patet, quod fractio panis fuerit significativum mutui amoris: ritus ille quia receptus fuit, & solennis in Ecclesia Antiqua, ideo quoque per ipsam fractionem intelligebatur annona quæ communis fiebat; quod panis sit bonum amoris, videatur n: 276. 680. 1798.

2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976: inde est, quod Dominus, cum panem daret, eum fregerit, ut apud Matthæum "Jesús sumens quinque panes & duos pisces, suspiciens in cœlum, benedixit, & *frangens* dedit discipulis *panem*" xiv: 19. Marc: vi: 41. Luc: ix: 16. Apud Eundem "Jesús sumens septem panes & pisces, gratias agens, *fregit*, & dedit discipulis suis, & discipuli turbæ" xv: 36. Marc: viii: 6. Apud Eundem "Accipiens Jesús panem, benedicens, *fregit*, & dedit discipulis, & dixit, accipite, comedite, hoc est Corpus meum" xxvi: 26. Marc: xiv: 22. Luc: xxii: 19. Apud Lucam "Factum est, cum Dominus accumberet cum illis, accipiens *panem* benedixit, & *frangens* tradidit illis: & illorum aperti sunt oculi, & agnoverunt Ipsum. Narrarunt discipuli, quomodo Dominus agnitus esset illis in *fractione panis*" xxiv: 30. 31. 35. Apud Esaiam "Hoc jejunium, est quod eligo, *frangere* esurienti *panem* tuum" lviii: 6. 7.

5406. Descendite illuc & emite nobis inde, quod significet appropriationem per illa, constat ex significatione descendere, quod prædicetur versus exteriora, de qua sequitur; & ex significatione emere, quod sit appropriatio, de qua n: 4397. 5374; quod sit per illa, nempe per scientifica, significatur per inde, nempe ex Ægypto, quod Ægyptus sint scientifica, supra ostensum est. In verbo passim dicitur ascendere, & descendere, cum ab uno loco in alterum, non ex causa quod unus locus editior fuerit altero, sed quia ascendere prædicatur versus interiora seu superiora, & descendere versus exteriora seu inferiora, hoc est, quod ascendere prædicetur versus spiritualia & cœlestia, hæc enim interiora sunt, & quoque creduntur superiora, & descendere versus naturalia & terrestria, hæc enim exteriora sunt, & quoque ad apparentiam inferiora; inde est, quod non solum hic, sed etiam ubivis alibi in Verbo, dicatur a terra Canaan ad Ægyptum descendere, & ab Ægypto ad terram Canaan ascendere, per terram Canaan enim significatur cœleste, & per Ægyptum Naturale, nam terra Canaan in sensu repræsentativo est Regnum cœleste, consequenter bona & vera cœlestia & spiritualia, quæ quoque sunt interius apud hominem qui est regnum Domini, at Ægyptus in sensu repræsentativo est Regnum naturale, consequenter bona & vera quæ sunt Ecclesiæ externæ, & quoad plurem partem sunt scientifica; quod ascendere prædicetur versus interiora, videatur n: 4539.

5407. Et vivamus & non moriamur, quod significet vitam spirituales, constat ex significatione vivere, & non mori, quod sit vita spiritualis, nam non aliud per vivere & non mori in sensu interno significatur; in altera enim vita, per vitam significatur in genere cœlum, in specie felicitas æterna, & per mortem significatur in genere infernum, & in specie infelicitas æterna ibi, quod etiam a pluribus locis in Verbo patet; quod cœlum in genere, & felicitas æterna in specie dicatur vita, est quia ibi est sapientia boni & intelligentia veri, & sapientiæ boni ac intelligentiæ veri inest vita a Domino, a Quo omne vitæ; at quia in inferno est contrarium, nempe loco boni malum & loco veri falsum, & sic extincta vita spiritualis, idcirco ibi respective est mors,
nam

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 107

nam mors spiritualis est malum & falsum, ac apud hominem est velle malum, & inde cogitare falsum. Mali genii & spiritus non volunt audire, quod de illis dicatur quod non vivant, seu quod mortui sint, dicunt enim quod vitam habeant quia possunt velle & possunt cogitare, sed illis dicitur, cum in bono & vero est vita, quod nequaquam possit esse in malo & falso, sunt enim contraria.

5408. Et descenderunt, quod significet conatum & actum, nempe ad comparanda & approprianda sibi vera per scientifica, patet ex significatione descendere, nempe ad Ægyptum, quod sit & conatus & actus.

5409. Fratres Josephi decem, quod significet talia vera Ecclesiæ quæ responderent, constat ex significatione fratrum, quod sint vera quæ Ecclesiæ, hæc dicuntur fratres Josephi, qui est Verum a Divino, ex correspondentia; correspondentia enim facit, ut conjuncta sint sicut frater fratri: per filios Jacobi significantur omnia fidei, seu vera Ecclesiæ in communi, n. 5403, similiter per fratres Josephi, sed ex correspondentia; per decem filios Jacobi ex Leah, significantur vera quæ sunt Ecclesiæ externæ, & per binos filios Jacobi ex Rachel significantur vera quæ sunt Ecclesiæ internæ, ut patet ab illis quæ de Leah & Rachele ostensa sunt, quod nempe Leah sit affectio veri exterioris, & Rachel affectio veri interioris, de quibus n. 3758. 3782. 3793. 3819; quod Ecclesiæ Internum & Externum sint fratres, videatur n. 1222; Ipse Dominus inde vera & inde bona per charitatem & fidem correspondentia vocat fratres, hoc est, illos qui in veris & inde bono sunt; apud Matthæum "Rex dicet illis, amen dico vobis, in quantum fecistis uni ex his fratribus meis minimis, Mihi fecistis" xxv: 40: & alibi "Respondit illis Jesus, dicens, quæ est mater mea, aut fratres mei, & circumspiciens circum circa, dixit, ecce mater mea & fratres mei; quisque namque fecerit voluntatem Dei, hic frater meus, & soror mea, & mater mea" Marc: iii: 33. 34. 35. Matth: xii: 49. Luc: viii: 21.

5410. Ad emendum frumentum ex Ægypto, quod significet ad appropriandum sibi bonum veri per scientifica, constat ex significatione emere, quod sit appropriare, de qua n. 4397. 5374. 5406; ex significatione frumenti, quod sit bonum veri, de qua n. 5295; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica, de qua supra n. 5401.

5411. Et Benjaminem fratrem Josephi, quod significet spirituale coelestis, quod medium, constat ex representatione Benjaminis, quod sit spirituale coelestis, de qua n. 4592; quod spirituale coelestis sit medium, etiam ibi videatur: in genere sciendum, quod Internum non possit communicationem habere cum Externo, & vicissim, nisi sit Medium, consequenter quod non communicationem habere possit verum a Divino quod est Josephus, cum veris in communi in naturali, quæ sunt filii Jacobi, absque medio quod representatur per Benjaminem, & vocatur spirituale coelestis; medium ut sit medium, participare debet ab utroque, nempe ab Interno & ab Externo: causa quod medium erit, est quia Internum & Externum distinctissima inter se sunt, ac ita distincta, ut separari queant, sicut separatur Externum ultimum hominis, quod

est Corpus, cum moritur, ab ejus Interno, quod est ejus Spiritus; tunc moritur externum, cum rumpitur medium, & tunc vivit externum, cum interest medium; & tantum & taliter vivit externum, quantum & qualiter medium interest. Quia filii Jacobi absque Beniamine fuerunt, hoc est, absque medio, ideo Josephus se non manifestare potuit fratribus suis, & ideo loquutus cum illis dura, vocando exploratores, & dando in custodiam, & quoque ideo illi non agnoverunt Josephum. Sed quale medium hoc sit, quod repræsentatur per Beniaminem, & vocatur spirituale cœlestis, ad captum non describi potest, defunt enim notiones de cœlesti spiritualis quod est Josephus, & de veris Ecclesiæ, quatenus modo sunt scientifica, quæ sunt filii Jacobi, inde quoque de cœlesti spiritualis, quod est Benjamin; at in cœlo, quale id medium sit, apparet sicut in clara die, exhibetur ibi quale ejus per repræsentativa ineffabilia, in luce cœli, in qua simul est perceptio; nam Lux cœli est ipsa intelligentia a Divino, inde perceptivum est in singulis quæ per lucem illam repræsentantur; hoc non datur in luce mundi, nam hæc lux nihil intelligentiæ in se habet, sed intellectus per illam fit per influxum lucis cœli in eam, & simul tunc per influxum perceptivi quod est in luce cœli: inde est, quod homo tantum in luce cœli sit, quantum est in intelligentia, & quod tantum in intelligentia quantum in veris fidei, & quod tantum in veris fidei quantum in bono amoris, consequenter quod homo tantum in luce cœli sit, quantum in bono amoris.

5412. Non misit Jacob cum fratribus ejus, quod significet quod absque illo medio, constare potest ab illis quæ nunc supra dicta sunt.

5413. Quia dixit, forte obveniat illi damnum, quod significet quod id absque cœlesti spiritualis, quod Josephus, perituum, constat ex significatione obvenire damnum, quod hic sit perire; hæc dicta sunt a patre, quia amavit illum, & timuit ne periret inter fratres, sicut Josephus; at eadem hæc allata sunt & recepta in Verbo, ob sensum internum, qui est, quod Medium cum solis externis absque interno perituum, medium enim est Benjamin, externa sunt filii Jacobi, & internum est Josephus: quod Medium est, hoc quoque cum solis externis absque interno, perit, nam ita se habet cum Medio; hoc existit ab Interno, inde etiam subsistit ab illo, existit enim per intuitionem Interni in Externum ex affectione & fine sibi Externum associandi; ita quod Medium est, id conjunctum est Interno, & ab Interno cum Externo, non autem absque Interno cum Externo: inde patet, quod id quod Medium est, cum solo Externo absque Interno, perituum. Præterea lex communis est; tam in illis quæ mundi spiritualis sunt, quam in illis quæ mundi naturalis, quod prius subsistere possit cum suo priori, non autem absque illo cum posteriori, & si cum hoc solo, quod perituum, causa est, quia omne absque connexionem cum priori se est absque connexionem cum Primo, a Quo omne existentia & subsistentia.

5414. Et venerunt filii Israelis ad emendum in medio venientium, quod significet quod vellet ut spiritualia vera æque compararentur per scientifica, sicut reliqua, constat ex significatione filiorum Israelis, quod sint vera spiritualia,

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 109

tualia, filii enim sunt vera, videatur supra n: 5403, & Israel est cœlestis spiritualis homo ex naturali, n: 4286. 4570. 4598; ita filii Israelis sunt spiritualia vera in naturali; ex significatione emere, quod sit comparari; & ex significatione in medio venientium, quod sit sicut reliqua, quæ nempe per scientifica comparantur.

5415. Quia fuit fames in terra Canaan, quod significet quod desolatio quoad illa quæ sunt Ecclesiæ in naturali, constat ex significatione famis, quod sit defectus cognitionum, & inde desolatio, de qua n: 3364. 5277. 5279. 5281. 5300. 5279. 5360. 5376; & ex significatione terræ Canaan, quod sit Ecclesia, de qua n: 3705. 3686. 4447, & quia est Ecclesia, est quoque id quod est Ecclesiæ; inde est, quod per fuit fames in terra Canaan, significetur desolatio quoad illa quæ sunt Ecclesiæ; quod in naturali, est quia prædicantur de filiis Jacobi, per quos illa quæ sunt Ecclesiæ externæ significantur, n: 5409, consequenter quæ Ecclesiæ sunt in naturali.

5416. Vers: 6. 7. 8. *Et Joseph is dominator super terram, is vendens omni populo terræ; & venerunt fratres Josephi, & incurvarunt se ei facies ad terram. Et vidit Joseph fratres suos, & agnovit illos, & gessit se alienum ad illos, & loquutus cum illis dura, & dixit ad illos, unde venistis, & dixerunt, e terra Canaan, ad emendum cibum. Et agnovit Joseph fratres suos, & illi non agnoverunt eum.* Et Joseph is dominator super terram, significat quod cœleste spiritualis seu verum a Divino regnaret in naturali ubi scientifica: is vendens omni populo terræ, significat quod ex illo omnis appropriatio: & venerunt fratres Josephi, significat communia vera Ecclesiæ absque mediatione: & incurvarunt se ei facies ad terram, significat humiliationem: & vidit Joseph fratres suos & agnovit illos, significat perceptionem & agnitionem a cœleste spiritualis: & gessit se alienum ad illos, significat non conjunctionem quia absque medio: & loquutus cum illis dura, significat inde quoque non correspondentiam: & dixit ad illos, unde venistis, significat explorationem: & dixerunt, e terra Canaan, significat quod ab Ecclesia: ad emendum cibum, significat ad appropriandum verum boni: & agnovit Joseph fratres suos, significat quod vera illa Ecclesiæ Cœlesti spiritualis ex luce ejus apparerent: & illi non agnoverunt eum, significat quod verum a Divino non appareret in luce naturali nondum a luce cœlesti illuminata.

5417. Et Joseph is dominator super terram, quod significet quod cœleste spiritualis, seu verum a Divino, regnaret in naturali, ubi scientifica, constat a repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua n: 4286. 4963. 5249. 5307. 5331. 5332; cœleste spiritualis quod sit verum a Divino, videbitur infra; ex significatione dominatoris, quod sit qui regnaret; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, ita naturale, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; quod cœleste spirituale regnaret in naturali, ubi scientifica, videatur n: 5373; quod Ægyptus in sensu interno sit scientificum, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. Quod cœleste spiritualis sit verum a Divino, est quia Internum Humanum Domini, antequam plene glorificatum, quoniam fuit receptaculum Ipsius Divini,

Divini, erat cœleste spiritualis, ita dicendum, quia aliis vocibus seu cogitationis formis exprimi nequit; hoc receptaculum seu recipiens Divini, est idem cum vero ex Divino; quod Josephus sit verum illud, videatur n: 4723. 4727.

5418. Is vendens omni populo terræ, quod significet quod ab illo omnis appropriatio, constat ex significatione vendere, quod sit appropriatio, de qua n: 5371. 5374; & ex significatione populi terræ, quod sint vera quæ Ecclesiæ, de qua n: 2928, hic in naturali, n: 5409.

5419. Et venerunt fratres Josephi, quod significet communia vera Ecclesiæ absque mediatione, constat a significatione fratrum Josephi, quod sint Communia vera Ecclesiæ, de qua supra n: 5409; quod absque mediatione, est quia absque Beniamine, qui Medium, quod Benjamin sit medium, videatur supra n: 5411: 5413.

5420. Et incurvarunt se ei facies ad terram, quod significet humiliationem, constat ex significatione incurvare se, quod sit humiliatio, de qua n: 2153, & facies ad terram, quod sit humiliatio adorationis, n: 1999. Per humiliationem hic non intelligitur humiliatio ex agnitione, & inde humiliatio interna, sed humiliatio externa, quia erat coram dominatore terræ ex more recepto; quod non humiliatio interna sed externa intelligatur, est quia nondum erat correspondentia, & per correspondentiam conjunctio; cum naturale in eo statu est, tunc quidem humiliare se potest, & quoque in summo gradu, sed solum ex assumpto per usum, est gestus absque affectione genuina producente illum, ita est corporeum quid absque sua anima; talis humiliatio hic intelligitur.

5421. Et vidit Joseph fratres suos, & agnovit illos, quod significet perceptionem & agnitionem a cœlesti spiritualis, constat ex significatione videre, quod sit perceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723; a repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua supra n: 5417; ex significatione fratrum ejus, quod sint communia vera Ecclesiæ, de qua etiam supra n: 5419; & ex significatione agnoscere, quod sit agnitio ex perceptione. De agnitione hac a parte Josephi, & de non agnitione a parte fratrum ejus, videatur infra n: 5422. 5427. 5428.

5422. Et gessit se alienum ad illos, quod significet non conjunctionem quia absque media, constat a significatione gerere se alienum, quod hic sit non conjunctio quia absque medio qui enim non in conjunctione reciproca est, quia absque medio, is apparet alienus, prout verum internum seu verum immediate a Divino, illis qui in veris externis sunt; inde nunc est, quod Josephus se alienum gesserit ad fratres suos, non quod is alienus fuerit, amavit enim illos, nam conversus ab illis flevit, Vers: 24, sed alienum a parte illorum ob non conjunctionem, repræsentatur per quod ipse se ita gesserit: sicut pro exemplo, ubi dicitur in Verbo, quod Jehovah seu Dominus alienum se gerat populo, opponat se illos, rejiciat illos, damnet, mittat in infernum, puniat, delectetur ut talia fiant, intelligitur in sensu interno, quod illi se alienos Jehovah seu Domino gerant, opponant se. Ipsi, in malis sint quæ rejiciunt

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. III

ciunt illos a facie Ipsius, quæ damnant illos, quæ mittunt in infernum, & quæ puniunt, & quod ex Jehovah seu Domino nusquam talia procedant; sed ita dicitur in Verbo propter apparentiam, simplicibus enim sic apparet. Similiter se habet cum veris internis, cum ea spectantur a veris externis absque conjunctione per medium, tunc apparent illa vera ab his prorsus aliena, imo quandoque opposita, cum tamen opposito non est in veris internis, sed apud vera externa; hæc enim absque conjunctione per medium non spectare possunt illa aliter quam a luce mundi separata a luce cœli, consequenter aliena a se: sed de hac re plura in sequentibus.

5423. Et loquutus cum illis dura, quod significet inde quoque non correspondentiam, constat ex eadem explicatione, quæ supra de eo quod gesserit se alienum; gerere se alienum spectat affectionem quæ est voluntatis, & loqui dura spectat cogitationem quæ intellectus, loqui enim in sensu interno est cogitare, n: 2271. 2287. 2619; tunc enim internum alienum apparet externo, cum nulla affectio, & tunc internum dura loqui apparet, cum nulla correspondentia: correspondentia enim est apparitio interni in externo, & ibi ejus repræsentatio, quare ubi non correspondentia, est nulla apparitio interni in externo proinde in hoc non illius repræsentatio, inde durum.

5424. Et dixit ad illos, unde venistis, quod significet explorationem, constat absque explicatione.

5425. Et dixerunt, e terra Canaan, quod significet quod ab Ecclesia, constat a significatione terræ Canaan, quod sit Ecclesiæ, de qua n: 3705. 3686. 4447.

5426. Ad emendum cibum, quod significet ad appropriandum verum boni, constat a significatione emere, quod sit appropriare sibi, de qua n: 4397. 5374. 5406. 5410; & a significatione cibi, quod sit verum boni, de qua n: 5293. 5340. 5342.

5427. Et agnovit Joseph fratres suos, quod significet quod vera illa Ecclesiæ, Cœlesti spiritualis ex luce ejus apparerent, constat ex significatione agnoscere, quod sit percipere, videre, ita apparere; ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua prius; & ex significatione fratrum ejus, quod sit vera communia Ecclesiæ, de qua supra n: 5409. 5419; & quia per agnovit Joseph fratres suos, illa significantur, nempe quod vera communia Ecclesiæ Cœlesti spiritualis apparerent, sequitur quod ex luce in qua cœleste spiritualis, ita ex luce cœlesti spiritualis; ex hac luce, quæ est Verum a Divino, n: 5417, apparent omnia & singula vera quæ infra sunt, seu quæ in naturali, non autem vicissim, si non medium, minus si non correspondentia, & per correspondentiam conjunctio; quod manifeste constare potest ex eo, quod Angeli qui in cœlis, ita in luce cœli, videre possint omnia & singula quæ fiunt in mundo spirituum, qui mundus proxime infra cœlos est, tum omnia & singula quæ in terra inferiorum, imo quæ in infernis, non autem vicissim: etiam ita se res habet, quod angeli superioris cœli videre queant omnia quæ fiunt sub illis in cœlo inferiori, non autem vicissim, nisi sit medium; sunt etiam spiritus medii, per quos communicatio fit cis & retro; quapropter, qui infra sunt, quibus non medium, & magis quibus

quibus non correspondentia, cum spectant in lucem cœli, nihil prorsus vident, apparet omne quod ibi prorsus in obscuro, cum tamen illi qui ibi in clarissima die sunt: hoc illustrari potest unica hac experientia; apparuit mihi magna civitas, ubi mille & mille varia, quæ delectabilia & pulchra; vidi illa quia datum erat medium, at spiritus qui apud me erant, quia absque medio, ne minimum ibi videre potuerunt; & dictum, quod qui non in correspondentia sunt, tametsi ibi, usque tamen ne hilum quod ibi appercipiunt. Se quoque hoc habet, sicut interior homo, seu spiritus ejus, qui etiam anima vocatur, ille videre potest omnia & singula quæ sunt & fiunt in exteriori homine, non autem vicissim, nisi sit correspondentia & medium; inde est, quod exteriori homini, qui non in correspondentia; appareat interior sicut nihil, usque adeo, ut dum aliquid de interiori homine dicitur, exteriori appareat vel ita obscurum, ut ne quidem visum illuc vertere velit, vel sicut nullum, cui non fides; at cum correspondentia est, tunc etiam exterior homo videt per medium, quid agitur in interiori; lux enim quæ est interiori homini per medium influit in lucem, quæ est exteriori, hoc est, lux cœlestis in lucem naturalem, & hanc illuminat, ex qua illuminatione apparet id quod apud interiorem hominem existit, inde intelligentia & sapientia exteriori seu naturali homini; at si non medium est, & magis si non correspondentia, tunc interior homo videt & percipit quid agitur in exteriori, & quodammodo etiam ducit, sed non vicissim: si autem contrarietas est, quod nempe exterior homo prorsus pervertat aut extinguat quod influit per interiorem, tunc privatur interior homo sua luce quæ e cœlo, & clauditur ei versus cœlum, at aperitur communicatio ad exteriorem hominem ab inferno: plura de his videas in nunc sequentibus.

5428. Et illi non agnoverunt eum, quod significet quod verum a Divino non appareret in luce naturali nondum a luce cœlesti illuminata, consistere potest ex illis quæ mox præcedunt, cum enim per, agnovit Joseph fratres suos, significatur, quod communia vera Ecclesiæ cœlesti spiritualis ex luce ejus apparerent, sequitur quod per, illi non agnoverunt eum, significetur quod cœleste spiritualis, seu verum a Divino, non appareret veris communibus Ecclesiæ in luce naturali nondum a luce cœlesti illuminata: quomodo hoc se habet, ab illis quæ mox supra dicta sunt, quidem patet, sed quia est inter arcana, licet illustrare id per exempla; sit gloria cœli pro exemplo; qui e luce naturali non a luce cœli illuminata, quia absque medio, & magis si non correspondentia, cogitant de gloria cœli, non aliam ideam de illa quam qualem de gloria mundi habere possunt, sicut, dum revelationes propheticae imprimis Johannis in Apocalypsi legunt, quod ibi magnificentissima sint omnia; at cum eis dicitur, quod gloria cœli excedat omnem magnificentiam mundi, adeo ut hæc illi vix comparari queat, & quod tamen hoc non sit gloria cœli, sed quod gloria cœli sit Divinum quod elucet e singulis quæ apparent ibi, ac Divinorum perceptio, & inde sapientia; sed hæc gloria est solum illis ibi, qui magnificentiam illam respective ad sapientiam nihili faciunt, & omnem sapientiam Domino, & sibi prorsus nullam tribuunt;

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 113

unt; hæc gloria cœli cum spectatur a luce naturali absque medio, & magis si non correspondentia, nullatenus agnoscitur. Sit quoque pro exemplo, potentia angelica; qui e luce naturali a luce cœli non illuminata, quia absque medio, & magis si non correspondentia, cogitant de potentia angelica, cum primis de archangelorum, quorum mentio fit in Verbo, non aliam ideam de ea habere possunt, quam sicut de potentia potentiam in mundo, quod nempe millenas & millenos habeant se minores, quibus imperent, & quod eminentiæ in cœlo in tali imperio consistant; at cum illis dicitur, quod quidem potentia angelica excedat omnem potentiam potentium in mundo, & quod tanta sit, ut unus inter minores angelos myriades infernalium abigere, ac in inferna sua detrudere queat, & quod inde quoque in Verbo Potentiæ, ut & Dominatus, dicantur; sed usque minimus eorum maximus est, hoc est, qui omne potentiæ a Domino, & nihil ex se credit, vult, & percipit, is maxime potens est; quapropter qui Potentiæ ibi sunt, omnem potentiam ex se plane averfantur; hoc quoque, cum spectatur a luce naturali absque medio, & magis si non correspondentia, nec agnoscitur. Sit adhuc pro exemplo; qui e naturali absque medio, & magis si non correspondentia spectat Liberum, non aliter scire potest, quam quod Liberum sit cogitare & velle ex se, & posse agere absque fræno sicut cogitat & vult, quare etiam naturalis homo ut habere possit omnia quæ cogitat & vult, opulentissimus vult esse, utque agere possit omnia quæ cogitat & vult, potentissimus vult esse, & tunc credit ille se in summo Libero esse, & inde in ipso felici; si autem illis dicitur, quod ipsum Liberum, quod Liberum cœleste vocatur, prorsus non tale sit, sed quod sit nihil velle ex se, sed a Domino, imo nec cogitare ex se sed a cœlo, & inde quod prorsus in maiore sint, & in dolore si illis ex se cogitare, & ex se velle permittitur; hoc non agnoscitur. Ex his aliquatenus patere potest, quomodo se habet cum hoc, quod verum a Divino non appareat in luce naturali nondum a luce cœlesti illuminata, quæ significantur per quod fratres Josephi non agnoverint eum.

5429. Vers: 9 ad 16. *Et recordatus Joseph somniorum, quæ somniavit illis, & dixit ad illos, exploratores vos, ad videndum nuditatem terræ venistis. Et dixerunt ad eum, non domine mi, & servi tui veniunt ad emendum cibum. Omnes nos filii viri unius nos, recti nos, non sunt servi tui exploratores. Et dixit ad illos, non, quod nuditatem terræ venistis ad videndum. Et dixerunt, duodecim servi tui fratres nos, filii viri unius, in terra Canaan, & ecce minimus cum patre nostro hodie, & unus non est. Et dixit ad illos Joseph, hoc quod loquutus ad vos, dicendo, exploratores vos. In hoc probabimini, vivat Pharao, si exhibitis ex hinc, nisi in venire frater vester minimus huc. Mittite e vobis unum, & accipiat fratrem vestrum, & vos vinciemini, & probabuntur verba vestra, an veritas cum vobis, & si non, vivat Pharao, quod exploratores vos. Et recordatus Joseph somniorum quæ somniavit illis, significat quod cœleste spiritualis prævideret quid contingeret de veris communibus Ecclesiæ in naturali: & dixit ad illos, significat perceptionem inde: exploratores vos, significat quod solum ad captandum lucrum: ad videndum nuditatem*

nuditatem terræ venistis, significat quod nihil potius illis quam sibi scire quod non vera sint: & dixerunt ad eum, non domine mi, recti nos, significat quod vera sint in se: & servi tui veniunt at emendum cibum, significat quod sint ad appropriandum Naturali per bonum: omnes nos filii viri unius, significat quod Vera illa ex una origine sint: recti nos, significat quod ita vera in se: non sunt servi tui exploratores; significat quod sic non propter lucrum: & dixit ad illos, non, quod nudatam terræ venistis ad videndum, significat quod illis non curæ num vera sint: & dixerunt, duodecim servi tui fratres nos, significat quod omnia fidei simul sic conjuncta: filii viri unius, significat ex una origine: in terra Canaan, significat in Ecclesia: & ecce minimus cum patre nostro hodie, significat quod etiam conjunctio cum bono spirituali: & unus non est, significat quod Divinum spirituale a quo, non appareat: & dixit ad illos Joseph, significat perceptionem de illa re: hoc quod loquutus ad vos, significat quod verum sit sicut cogitavi: dicendo, exploratores vos, significat quod in Ecclesiæ veris propter lucrum: in hoc probabimini, significat num ita sit videbitur: vivat Pharaon, significat certum: si exhibitis exhinc, nisi in venire frater vester minimus huc, significat quod non possit aliter quam quod vera apud vos sint talia, nisi conjuncta sint bono spirituali: Mittite e vobis unum, & accipiat fratrem vestrum, significat si modo conjunctio sit aliqua cum bono illo: & vos vinciemini, significat tametsi in cæteris separatio: & probabuntur verba vestra, an veritas cum vobis, significat quod tunc ita existet: & si non, vivat Pharaon, quod exploratores vos, significat alias certum, quod vera vobis solum lucri causa.

5430. Et recordatus Joseph somniorum quæ somniavit illis, quod significet quod cœleste spiritualis prævideret quid contingeret de veris communibus Ecclesiæ in naturali, constat ex significatione recordari, quod sit præsentia, nam res, cujus sit recordatio, præsens sistitur; quod recordari prædicetur de prævidentia, videatur n: 3966; ex representatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua sæpe prius; & ex significatione somniorum, quod sit prævidentia, prædictio, eventus, de qua n: 3698. 5091. 5092. 5104, hic itaque prævidentia quid contingeret veris communibus Ecclesiæ in naturali, nam illa per filios Jacobi significantur, n: 5409. 5419; quare etiam dicitur, quæ somniavit illis.

5431. Et dixit ad illos, quod significet perceptionem inde, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509.

5432. Exploratores vos, quod significet quod solum ad captandum lucrum, constat ex significatione exploratorum, quod hic sit ad captandum lucrum; quod nihil aliud in sensu interno per exploratores significetur, constat ex serie; agitur enim in sensu interno de veris Ecclesiæ, quod approprianda naturali, & quod appropriari ei nequeant, nisi per influxum a cœlesti spiritualis per medium; vera illa Ecclesiæ sunt filii Jacobi, seu fratres Josephi, cœleste spiritualis est Josephus, & medium est Benjamin. Quomodo se res habet n: 5402, dictum est, quod nempe vera fidei Ecclesiæ, quæ doctrinalia vocantur, in prima ætate, cum addiscuntur, non aliter capiantur, & memoriae

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 115

moræ mandentur, quam sicut alia scientifica, & tamdiu manent ut scientifica, usque dum homo incipit ex suo visu intueri illa, & videre num vera sint, & cum viderit quod vera sint, quod agere secundum illa velit, illa intuitio & hæc voluntas faciunt, ut non amplius scientifica sint, sed præcepta vitæ, & denique vita; ita enim intrant in vitam, cui appropriantur. Qui ad ætatem adultam pervenerunt, & magis qui ad senilem, & vera Ecclesiæ, quæ vocantur doctrinalia, non ex suo visu intuiti sunt, & viderunt num vera sint, & dein non secundum illa vivere voluerunt, illi nec aliter retinent illa apud se, quam sicut reliqua scientifica, sunt modo in naturali eorum memoria, & inde in ore; cumque illa loquuntur, non loquuntur illa ex interiori suo homine seu ex corde, sed modo ab exteriori homine, & ex ore; in hoc statu cum est homo, nequaquam potest credere quod vera Ecclesiæ vera sint, utcunque sibi videretur quod credat; quod sibi videatur quod credat illa vera esse, est quia fidit aliis, & quæ aliorum sunt, apud se confirmavit; confirmare quæ ab aliis sive vera sint sive falsa, perfacile est, id enim est opus solius ingenii: hæc vera Ecclesiæ, seu illi qui taliter in veris Ecclesiæ sunt, significantur per exploratores venientes ad videndum nuditatem terræ; doctrinalia enim suæ Ecclesiæ non credunt ex aliqua affectione veri, sed ex affectione aucupandi honores vel captandi lucrum, quapropter apud se vix aliquid credunt, ut plurimum corde negant, considerantes doctrinalia illa sicut mercator suas merces; & tunc sibi docti & sapientes apparent, quando ex se vident quod non vera sint, & usque persuadere queant vulgo, quod vera sint; quod per plures antistites Ecclesiæ tales sint, patet manifeste ab illis in altera vita; ibi enim in sphaera suarum affectionum & inde cogitationum sunt, ubicunque vadunt, quæ sphaera manifeste percipitur ab aliis, inde qualis affectio veri eis fuerit, & qualis fides, ad apertum sensum noscitur; in mundo hoc non manifestatur, nam talium perceptio spiritualis ibi non est, & quia ita, non ipsa manifestant, privarentur enim suo lucro. Quod exploratores sint, satis constare potest ex eo, quod tales apud illos, qui in veris ex bono sunt, nihil aliud quærant, quam nævos, ut incusent & damnent; tales sive sint ex ita dictis Papistis, sive ex Reformatis, sive ex Quakeris, sive ex Socinianis, sive ex Judæis, cum semel confirmarunt apud se doctrinalia suæ Ecclesiæ, anne alii sunt quam exploratores, nam ipsissima vera, si alicubi sunt, rident & damnant, vera enim quod vera sint, non capiunt; causa est, quia illis non est affectio veri propter verum, minus propter vitam, sed propter lucrum: tales etiam cum legunt Verbum, scrutantur Verbum solum sine confirmandi doctrinalia scientifica, propter lucrum, ac plures eorum scrutantur Verbum, ut videant nuditatem terræ, hoc est, ut videant quod Ecclesiæ vera non sint vera, sed modo inserviant ad persuadendum aliis quod vera sint, lucrando causa. Qui autem in affectione veri sunt propter verum & propter vitam, consequenter propter Regnum Domini, illi quidem fidem habent doctrinalibus Ecclesiæ, sed usque scrutantur Verbum non propter alium finem, quam propter verum, inde illis sua fides & sua conscientia; si quis eis dicit, quod manendum in doctrinalibus Ecclesiæ, ubi nati, cogitant, si nati fuissent in Judaismo, si in Socinianismo, Quaque-

rismo, Gentilismo Christiano, aut etiam extra Ecclesiam, quod similiter ab illis qui ibi, ita dictum fuisset, & quod ubivis dicatur, hic Ecclesia, hic Ecclesia, hic vera & non alibi, & cum ita, quod scrutandum Verbum cum devota prece ad Dominum, ut illustratio: tales non perturbant aliquem intra Ecclesiam, nec unquam damnant alios, scientes quod usque unusquisque, qui Ecclesia, vivat ex sua fide.

5433. Ad videndum nuditatem terræ venistis, quod significet quod nihil potius illis quam sibi scire quod non vera sint, constat a significatione venire ad videndum, quod sit cupere scire quod ita sit, proinde nihil potius illis quam scire; ex significatione nuditatis, quod sit absque veris, ita quod non vera sint, de qua sequitur; & ex significatione terræ, hic ideo nuditas terræ sunt non vera Ecclesiæ, quod terra sit Ecclesia, videatur n: 566. 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355. 4447. 4535. Quod nuditas significet deprivatum veris, seu absque veris, est quia vestes in genere significant vera, & unaquævis in specie vestis aliquod verum singulare, videatur n: 2576. 3301. 4545. 4677. 4741. 4742. 4763. 5248. 5319, inde nuditas significat quod absque veris; ut quoque a locis e Verbo infra videbitur. Quomodo cum his se habet, patet ab illis, quæ mox supra n: 5433, dicta sunt, quod nempe illi qui vera discunt non propter verum ac propter vitam, sed propter lucrum, nequaquam aliter possint, quam apud se cogitare quod vera Ecclesiæ non sint vera; causa est, quia affectio lucri est affectio terrestris, & affectio veri est affectio spiritualis, una aut altera dominium habebit, nemo potest servire duobus dominis; quapropter ubi una affectio est, altera non est, ita ubi affectio veri ibi non affectio lucri, & ubi affectio lucri ibi non affectio veri; inde est, quod, si affectio lucri dominium habet, nequaquam possit aliter esse, quam quod nihil potius sit, quam quod vera non sint vera, at usque nihil potius, quam quod vera credantur vera ab aliis: si enim homo internus spectat deorsum, nempe ad terrestria, & ibi ponit omne, nequaquam potest spectare sursum, & ibi ponere aliquid, nam terrena prorsus absorbent & suffocant; causa est, quia angeli cœli apud hominem non possunt esse in terrestribus, quapropter illi recedunt, & tunc accedunt spiritus infernales, qui apud hominem non possunt esse in cœlestibus, inde cœlestia ei nauci sunt, & terrestria ei omne, & cum terrestria ei sunt omne, tunc doctiorem & sapientiorem reliquis se credit, in eo, quod Ecclesiæ vera sibi negat, dicens corde quod simplicibus sint illa; erit itaque vel in affectione terrestri, vel in affectione cœlesti, non enim potest esse cum angelis cœli, & simul cum infernalibus, penderet enim tunc inter cœlum & infernum; at cum in affectione veri est propter verum, hoc est, propter Regnum Domini, ibi enim est Divinum verum, ita propter Ipsum Dominum, tunc inter angelos est, & tunc nec vilipendit lucrum, quatenus id conducit ei ad vitam in mundo, sed non pro fine habet lucrum, verum usus inde, quos spectat ut fines medios ad finem ultimum cœlestem; ita nullatenus ponit cor in lucro. Quod nuditas significet absque veris, constare etiam potest ab aliis locis in Verbo, ut apud Johannem "Angelo Ecclesiæ Laodicensium scribe, quia dicis quod dives sim, & ditatus sim, ut nullius opus habeam,

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 117

habeam, cum non scias quod tu sis miser & miserabilis, & egenus, & cæcus & *Nudus*” Apoc: 111: 17; ibi nudus pro in veri penuria. Apud Eundem “Confulo te, ut emas a Me aurum igne purificatum, & vestimenta alba ut induaris, & non manifestetur *pudor nuditatis tuæ*” Apoc: 111: 18; emere aurum pro comparare & appropriare sibi bonum; ut ditescas pro ut in bono cœlesti & spiritali sit; vestimenta alba pro vera spiritalia; pudor nuditatis pro quod absque bonis & veris; quod emere sit sibi comparare & appropriare, videatur n: 5374; quod aurum sit bonum cœleste & spirituale, n: 1551. 1552. Vestimenta quod sint vera, n: 1073. 2576. 4545. 4763. 5248. 5319; quod album prædicetur de vero, quia ex luce cœli, n: 3301. 3993. 4007. 5319. Apud Eundem “Ecce venio sicut fur, beatus qui vigilat, & servat vestimenta sua, *ut non nudus ambulet*” Apoc xvi: 15; qui servat vestimenta sua, pro qui vera; ne nudus ambulet, pro ne absque veris. Apud Matthæum “Rex dicet illis a dextris, *Nudus fui & circuminduisistis Me*: & illis a sinistris, *nudus & non circuminduisistis Me*” xxv: 36. 43, nudus pro bonis qui agnoscunt nihil boni & veri in se esse, n: 4958. Apud Esaïam “Nonne hoc jejunium, frangere famelico panem tuum, & ut afflictos exules introducas in domum, *cum videris nudum & obtexeris illum*” lviii: 7, similiter. Apud Jeremiam “Peccatum peccavit Hierosolyma, ideo in menstruam facta, omnes qui honoraverunt eam, vilipenderunt eam, *quia viderunt nuditatem ejus*” Thren: 1: 8. ubi nuditas pro absque veris. Apud Ezechielem “Venisti in decora decorum, ubera solidata sunt, & crinis tuus crevit, eras tamen *nuda & nudata*. Expandi alam meam super te, & *operui nuditatem tuam*. Non recordata es dierum juventutis tuæ, *cum esses nuda & denudata*” xvi: 7. 8. 22, ibi de Hierosolyma, per quam intelligitur Ecclesia Antiqua, qualis cum instaurata, & qualis dein facta, quod nempe primum absque veris, sed dein instructa in veris, & quod demum ea rejecerit. Apud Eundem “Si vir justus qui fecerit iudicium & justitiam, panem suum famelico det, & *nudum contegat veste*” xviii: 7; nudum contegere veste pro instruere in veris illos qui desiderant vera. Apud Hoseam “Ne forte *exuam eam nudam*, sistam eam secundum diem pari ejus, ponam eam sicut desertum, & disponam eam sicut terram siccitatis, & occidam eam per sitim” ii: 3; exuere nudam pro ut sit absque veris. Apud Nahum “Ostendam Gentibus *Nuditatem tuam*, & regnis ignominiam tuam” iii: 5, ostendere gentibus nuditatem pro turpitudinem, omnis turpitudine est a non veris, & omnis pulchritudo a veris, n: 4985. 5199. 5434. Et dixerunt ad eum, non Domine, recti nos, quod significet quod vera sint in se, constat ex significatione dicere ad eum non domine, quod sit quod non ad captandum lucrum, quæ significantur per Josephi verba, Exploratores vos, n: 5432, & quod non sit quod illis nihil potius quam sibi scire quod non vera sint, quæ significantur per Josephi verba, ad videndum nuditatem terræ venistis, n: 5433; & a significatione recti nos, quod sit quod vera sint in se; rectum enim significat verum in sensu interno, hic ut multoties in Verbo alibi. Hic sensus, nempe quod vera sint in se, sequitur ex serie, nam apud illos, qui vera Ecclesiæ sibi compararunt lucri causa, vera non quidem

dem illis vera sunt, ut supra n: 5433 ostensum, sed usque in se vera possunt esse, ipsa enim vera Ecclesiae in communi significantur per filios Jacobi. Quod recti sint vera abstracte, est quia in sensu interno abstrahuntur omnia a personis, quod idea personae vertatur in ideam rei, videatur n: 5225. 5287; causa est, quia cogitatio & inde loquela alioquin non potest quam distrahi & dilabi a re & ejus intuitione ad talia quae personae sunt, & praeterea cogitatio & inde loquela nec aliter potest universalis fieri, & comprehendere simul multa, minus indefinita & ineffabilia, ut apud Angelos; Usque tamen abstractum illud involvit personas, nempe illos qui in illis sunt; inde est quod recti significant vera.

5435. Et servi tui veniunt ad emendum cibum, quod significet, quod sint ad appropriandum naturali per bonum, nempe vera illa, constat ex significatione servorum, quod sint inferiora, & naturalia respective, de qua n: 2541. 3019. 3020. 5161. 5164. 5305, inde etiam vera n: 3409, nam vera subjecta sunt bono, & quae subjecta sunt vocantur in Verbo servi, hic itaque vera in naturali respective ad coeleste spiritualis; ex significatione emere, quod sit appropriari, de qua n: 4397. 5374. 5006. 5410; & ex significatione cibi, quod sit bonum coeleste & spirituale, de qua n: 5147, tum verum bono adjunctum, n: 5340, 5342, hic itaque verum adjungendum naturali per bonum, ita appropriandum: verum nusquam aliter appropriatur homini quam per bonum, at cum appropriatum est per bonum, tunc verum fit bonum, nam tunc unum agit cum illo; faciunt enim simul sicut unum corpus, cujus anima est bonum, vera in bono illo sunt quasi fibrae spirituales, quae formant corpus; quapropter etiam per fibras significantur intimae formae procedentes ex bono, & per nervos vera, n: 4303. 5189 f.

5436. Omnes nos filii viri unius, quod significet quod vera illa ex una origine sint, constat ex significatione filiorum, hic filiorum Jacobi, quod sint vera in communi, de qua saepe prius; quod viri unius, sit quod sint ex una origine, patet absque explicatione.

5437. Recti nos, quod significet quod ita vera in se, constat ex significatione recti nos, quod sint vera in se, de qua mox supra n: 5434.

5438. Non sunt servi tui exploratores, quod significet quod non propter lucrum, constat ex significatione exploratorum, quod sint in Ecclesiae veris propter lucrum, de qua supra n: 5432, hic quod non sint.

5439. Et dixit ad illos, non, quod nuditatem terrae venistis ad videndum, quod significet quod illis non curae num vera sint, constat ex significatione venire ad videndum nuditatem terrae, quod sit quod nihil potius illis quam sibi scire, quod non vera sint, de qua n: 5433, hic simile, quod illis non curae num vera sint.

5440. Et dixerunt duodecim servi tui fratres nos, quod significet quod omnia fidei simul ita conjuncta, constat ex significatione duodecim, quod sint omnia, & cum praedicantur de filiis Jacobi, ut hic, seu de tribubus ab illis nominatis, & quoque de Apostolis, sunt omnia fidei in uno complexu, de qua n: 577. 2089. 2129. 2130. 2553. 3272. 3488. 3858. 3862. 3913. 3926.

CAPUT QUADRAGESIMUM SECLNDUM. 119

3926. 3939. 4060 ; & ex significatione fratrum, quod sit conjunctio per bonum, nam vera cum junguntur per bonum, induunt inter se quasi fraternitatem : si absque bono conjuncta appareant, usque tamen non conjuncta sunt, falsa mali semper intrant, & disjungunt ; causa est, quia non habent unum originem ex qua, nec habent unum finem ad quem ; primum & ultimum conjungunt, ut sit conjunctio, primum erit bonum a quo, & ultimum erit bonum ad quod : & præterea ut conjuncta sint vera, erit bonum universaliter regnans, quod universaliter regnat, hoc conjungit. Quod frater sit affectio boni, ita bonum, videatur n : 2524. 2360. 3303. 3459. 3803. 3815. 4121.

5441. Filii viri unius, quod significet ex una origine, constat ex illis quæ mox supra n : 5436 dicta sunt, ubi similia verba.

5442. In terra Canaan, quod significet in Ecclesia, constat ex significatione terræ Canaan, quod sit Regnum Domini & Ecclesia, de qua n : 1413. 1437. 1607. 3038. 3481. 3705. 3686. 4447.

5443. Et ecce minimus cum patre nostro hodie, quod significet quod etiam conjunctio cum bono spiritali, constat ex representatione Benjaminis, qui hic minimus, quod sit medium conjungens, de qua sequitur ; & ex representatione Jacobi, hic Israelis, qui hic pater, quod sit bonum spirituale, de qua n : 3654. 4596. Quod Benjamin sit spirituale coelestis, quod medium, videatur n : 4592. 5411. 5413. 5419, nempe medium naturalis seu illorum quæ naturalis cum coelesti spiritalis, quod Josephus ; & quia Benjamin est medium, & Israel bonum spirituale, ideo per illa verba, ecce minimus cum patre nostro hodie, significatur conjunctio cum bono spiritali.

5444. Et unus non est, quod significet quod Divinum spirituale a quo, non appareat, constat ex representatione Josephi, qui hic est unus, quod sit coeleste spiritalis, seu quod idem, Divinum Spirituale, seu Verum a Divino, de qua n : 3969. 4286. 4592. 4723. 4727. 4963. 5249. 5307. 5331. 5332. 5417 ; & quia omnis conjunctio Veri in naturali a Divino spiritali procedit, dicitur Divinum spirituale a quo ; & ex significatione non est, quod sit quod non appareat, erat enim sed illis non apparuit, quia non erat ibi medium, quod Benjamin.

5445. Et dixit ad illos Joseph, quod significet perceptionem de illa re, nempe de illis quæ loquuti fratres ejus, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n : 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 3569.

5446. Hoc quod loquutus ad vos, quod significet quod verum sit sicut cogitavi, constat ex significatione loqui, quod sit cogitare, de qua n : 2271. 2287. 2619 ; quod significetur verum esse id, pater absque explicatione.

5447. Dicendo, exploratores vos, quod significet quod in Ecclesiæ veris propter lucrum, constat ex significatione exploratorum, quod sint qui in Ecclesiæ veris solum ad captandum lucrum, de qua n : 5432. 5438.

5448. In hoc probabimini, quod significet num ita sit videbitur, constat absque explicatione.

5449. Vivat Pharaon, quod significet certum, constat ex eo quod vivat Pharaon sit formula asseverandi, ita quod certum sit: novit quidem Joseph, quod non exploratores essent, & quod non venerint ad videndum nuditatem terræ; at usque ita asseveravit, quia certum quod in sensu interno, nempe quod vera Ecclesiæ absque conjunctione per bonum cum interiori homine, non aliud pro fine habeant quam lucrum, apud quemcunque sint; at cum conjuncta sunt per bonum cum interiori homine, quod pro fine habeant ipsum bonum & verum, ita Ecclesiam, Regnum Domini, & Ipsum Dominum; & cum hæc pro fine habent, tunc etiam cedit illis lucrum quanto opus, secundum Domini verba apud Matthæum "Quærite primum Regnum Dei & Justitiam Ipsius, & omnia adjicientur vobis" vi: 33.

5450. Si exhibitis exhinc, nisi in venire frater vester minimus huc, quod significet quod non possit aliter quam quod vera apud vos sint talia, nisi conjuncta sint bono spirituali, non ita explicare potest secundum significationes ipsarum vocum, & hic sensus inde redundat; per fratrem enim minimum significatur hic conjunctio cum bono spirituali, videatur n: 5443.

5451. Mittite vobis unum, & accipiat fratrem vestrum, quod significet si modo conjunctio sit aliqua cum bono illo, constat a significatione fratris vestri, nempe minimi, quod sit conjunctio cum bono spirituali, ut mox supra n: 5450; & ex significatione mittere unum & accipiat illum, quod sit si modo sit aliqua, nempe conjunctio, est enim dubitativum quod exponitur.

5452. Et vos vinciemini, quod significet tametsi in cæteris adhuc separatio, constat ex significatione vinciri, quod hic sit separari, nam qui vincus tenetur, is separatur, nempe a bono spirituali, quod per patrem Israellem significatur.

5453. Et probabuntur verba vestra, an veritas cum vobis, quod significet quod tunc ita existet, constat ex significatione probari verba, & an veritas, quod sit certum, quod tunc ita existet, nempe sicut ab illis dictum, certum se refert ad illa quæ ab illis dicta sunt, & in sensu interno continentur, de quibus supra n: 5434. 5435. 5436. 5437. 5438. 5439. 5440. 5441. 5442. 5443. 5444.

5454. Et si non, vivat Pharaon, quod exploratores vos, quod significet alias certum quod vera vobis solum luci causa, constat ex significatione vivat Pharaon, quod sit certum, de qua n: 5453; & ex significatione exploratorum, quod sint in Ecclesiæ veris solum ad captandum lucrum, de qua n: 5432. 5438. 5451. Hæc & quæ proxime præcedunt ulterius explicari superse-
duntur, quia in antecedentibus in communi explicata sunt; & præterea sunt talia, quæ non distincte in intellectum cadere possunt; communia enim prius in intellectu erunt, & tunc primum subintrant particularia, qualia continentur in his antecedentibus; communia si non recepta fuerint prius, particularia nequaquam admittuntur, imo faciunt tædium, nam nulla affectio particularium datur, nisi prius communia intrarunt cum affectione.

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 121

5455. Vers: 17. 18. 19. 20. *Et conclusit illos ad custodiam tribus diebus. Et dixit ad illos Joseph in die tertio, hoc facite, & vivetis, Deum ego timeo. Si recti vos, frater vester unus vincietur in domo custodiæ vestræ, & vos ite, adducite annonam famis domorum vestrarum. Et fratrem vestrum minimum adducatis ad me, & verificabuntur verba vestra, & non moriamini; & fecerunt ita.* Et conclusit illos ad custodiam, significat separationem a se: tribus diebus, significat ad plenum: & dixit ad illos Joseph die tertio, significat perceptionem cœlestis spiritualis de veris illis a se separatis, cum impletum: hoc facite, & vivetis, Deum ego timeo, significat quod ita erit si vita illis a Divino: si recti estis, significat si vera in se sint: frater vester vincietur in domo custodiæ vestræ, significat quod fides voluntate separabitur: vos ite, adducite annonam famis domuum vestrarum, significat quod illis interea liberum ut sibi consulant: & fratrem vestrum minimum adducatis ad me, significat usque dum medium adsit: & verificabuntur verba vestra, significat quod tunc erit cum veris sicut pronuntiatum: & non moriamini, significat quod sic veris vita: & fecerunt ita, significat finem hujus status.

5456. Et conclusit illos ad custodiam, quod significet separationem a se, constat ex significatione dare vel concludere in custodiam, quod sit rejectio, ita separatio, de qua n: 5083. 5101.

5457. Tribus diebus, quod significet ad plenum, constat ex significatione trium dierum, quod sit a principio ad finem, ita plenum, de qua n: 2788. 4495; est enim novus status, qui hic nunc describitur; integer ille status significatur per tres dies; ac ultimum ejus, & sic novum, per in die tertio, ut mox sequitur.

5458. Et dixit ad illos Joseph in die tertio, quod significet perceptionem cœlestis spiritualis de veris illis a separatis, cum impletum, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2619. 3509; ex repræsentatione filiorum Jacobi, quod sint vera Ecclesiæ in communi, de qua prius, hic vera illa a cœlesti spiritualis separata, n: 5456; a repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua etiam prius; & a significatione in die tertio, quod sit ultimum cum novum, de qua n: 5159. 5457, ita cum impletum: inde patet, quod per dixit ad illos Joseph die tertio, significetur perceptio cœlestis spiritualis de veris illis a se separatis, cum impletum.

5459. Hoc facite & vivetis, Deum ego timeo, quod significet quod ita erit si vita illis a Divino, constat ex significatione hoc facite, quod sit quod ita erit, ex significatione vivetis, quod sit quod vita illis nempe veris, quæ per Jacobi filios hic significantur; & ex significatione Deum ego timeo, quod sit a Divino; per Josephum enim repræsentatur Dominus quoad verum a Divino, quod idem est cum cœlesti spiritualis, quare per ego hic in sensu supremo significatur verum a Divino, & per Deum Ipsum Divinum quod in cœlesti spiritualis, seu Divinum quod in Verbo; per Timere in sensu supremo, cum prædicatur de Domino, non significatur timor, sed amor; etiam timor Dei passim in Verbo significat amorem in Deum; se habet enim amor in Deum

secundum subjecta, amor ille fit timor apud illos qui in cultu externo sunt absque interno; & amor ille fit timor sanctus apud illos qui in cultu spirituali sunt; at fit amor in quo reverentia sancta apud illos qui in cultu cœlesti sunt; Sed in Domino non erat timor sed purus amor; inde constare potest, quod per Deum ego timeo, cum prædicatur de Domino, significetur Divinus amor, ita Divinum.

5460. Si recti estis, quod significet si vera in se sint, constat a significatione recti esse, quod sit quod vera in se sint, de qua supra n: 5434. 5437.

5461. Frater vester unus vincietur in domo custodiæ vestræ, quod significet quod fides voluntate separabitur, constat ex repræsentatione Schimeonis, qui hic est frater unus qui vinciebatur, Verſ: 24, quod sit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503; & a significatione vinciri in domo custodiæ, quod sit separari, de qua n: 5083. 5101. 5452. 5456. Cum hoc ita se habet; cum fides voluntate, seu voluntas faciendi verum quod fidei, separatur ab illis qui in Ecclesiæ veris sunt, tunc nexus cum Divino est tam levis, ut vix magis sit quam agnitio; influxus enim Divini a Domino apud hominem regeneratum est in bonum & inde in verum, seu quod idem, in voluntatem & inde in intellectum; quantum itaque homo, qui in veris fidei est, recipit bonum a Domino, tantum format Dominus apud illum novam voluntatem in parte ejus intellectuali, quod in parte intellectuali, videatur n: 927. 1013. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113; & tantum influit Dominus, & facit affectionem bonum faciendi, hoc est, exercendi charitatem erga proximum: ex his constare potest, quid intelligitur per quod fides voluntate separabitur, quæ per Schimeonem repræsentatur, antequam medium, quod erat Benjamin, sisteretur præsens.

5462. Vos ite, adducite annonam famis domuum vestrarum, quod significet quod illis interea liberum, ut sibi consulant, constat ex significatione vos ite, postquam vincti fuerunt, & loco illorum unus detentus, quod sit quod illis interea liberum; ex significatione annonæ, quod sit verum, de qua n: 5276. 3280. 5292; ex significatione famis, quod sit defectus cognitionum & desolatio, de qua n: 5360. 5376; & ex significatione domuum vestrarum, quod sint habitationes ubi in specie cujusvis vera, ita mens naturalis; quod domus sit mens naturalis, videatur n: 4973. 5023, & quod vera, quæ per filios Jacobi hic repræsentantur, sint Ecclesiæ externæ, ita in naturali, n: 5401. 5415. 5428; ex his simul sumtis constare potest, quod per adducite annonam famis domuum vestrarum, significetur, ut in desolatione veri, in qua sunt, sibi & suis consulant.

5463. Et fratrem vestrum minimum adducatis ad me, quod significet usque dum medium adsit, constat ex repræsentatione Benjaminis, quod sit medium, nempe inter cœleste spiritualis & naturale, de qua supra n: 5411.

5443.

5464. Et verificabuntur verba vestra, quod significet quod tunc erit cum veris sicut pronuntiatum est, constare potest absque explicatione; quomodo illi pronuntiarunt de se, consequenter de Ecclesiæ veris, quæ repræsentabant, videatur

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 123

videatur supra n: 5434 ad 5456. Cum hoc ita se habet; qui in veris Ecclesiæ modo sunt propter lucrum, illi æque ac alii possunt pronuntiare, quomodo se habet cum veris, ut, pro exemplo, quod vera non approprientur alicui, nisi conjuncta sint cum interiori homine, imo quod ei non conjungi queant nisi per bonum, tum quod non prius sit vita veris; hæc & similia quandoque vident illi peræque ac alii, & quandoque ad apparentiam perspicuis, sed modo tunc quando de illis cum aliis loquuntur; quando autem loquuntur secum, ita cum interiori suo homine, hoc est, cum cogitant, tunc illi qui in veris Ecclesiæ sunt modo propter lucrum, vident contraria; & tametsi vident contraria, & corde vera negant, usque persuadere possunt aliis, quod ita se res habeat, imo quod ipsi taliter in veris sint; cupiditas lucri, honoris & famæ propter illa, haurit omnia media persuadendi, & nihil lubentius quam talia quæ in se vera sunt, hæc enim absconditam in se vim attrahendi animos habent: tali facultate, nempe facultate intelligendi num vera sint, præditus est homo, qualiscunque sit, modo non fatue stupidus, ex causa ut per intellectualem partem possit reformari & regenerari; sed cum in perversa abivit, & prorsus illa quæ fidei Ecclesiæ sunt rejecit, tunc quidem in simili facultate intelligendi vera est, sed non amplius vult intelligere illa, aversatur illa ad primam auditionem.

5465. Et non moriamini, quod significet quod sic veris vita, nempe cum vera erunt sicut pronuntiatum, constat ex significatione non moriamini, quod sit quod vivatis, ita quod vita veris, quæ per illos representantur.

5466. Et fecerunt ita, quod significet finem hujus status, constat ex significatione facere, seu factum, quod sit finis prioris status, & quod involvat principium sequentis, de qua n: 4979. 4987. 4999. 5074. Hæc fusius explicare supercedetur, etiam ex causa de qua supra n: 5454: sciendum usque, quod ineffabilia arcana in se contineant, quæ ex singulis verbis effulgent in cœlis, tametsi ne hilum eorum coram homine appareat; sanctum, quod quandoque appercipitur apud hominem, cum legit Verbum, talia arcana in se plura habet, nam in sancto, quo afficitur homo, latent abscondita innumerabilia, quæ coram ipso non patent.

5467. Vers: 21. 22. 23. 24. *Et dixerunt vir ad fratrem suum, profecto rei sumus nos super fratrem nostrum, cujus vidimus angustiam animæ in deprecando illo ad nos, & non audivimus, propterea venit ad nos angustia hæc. Et respondit Ruben illis, dicendo, nonne dixi ad vos dicendo, ne peccetis in natum, & non auscultavistis; & etiam sanguis ejus ecce inquiritur. Et illi non sciverunt, quod audiens Joseph, quia interpret inter illos. Et conversus a super illis, & flevit, & rediit ad illos, & loquutus ad illos: & accepit ex illis Schimeonem, & vincivit illum ad oculos illorum.* Et dixerunt vir ad fratrem suum, significat perceptionem de causa: profecto rei sumus nos super fratrem nostrum, significat quod in culpa sint quia abalienaverunt internum per non receptionem boni: cujus vidimus angustiam animæ, significat statum interni in bono cum abalienatum: in deprecando illo ad nos, & non audivimus, significat ejus continuam sollicitationem absque receptione: & respondit Ruben, significat usque perceptionem ex fide doctrina & intellectu: nonne dixi ad vos dicendo, significat per-

ceptionis gradum inde: ne peccetis in natum, significat ne sejungantur: & non auscultavistis, significat non receptionem: & etiam sanguis ejus ecce inquiritur, significat conscientiae morsus inde: & illi non sciverunt quod audiens Joseph, significat quod e naturali luce, in qua vera illa, non credatur quod e spiritali luce omnia appareant: quia interpret inter illos, significat quod tunc spiritalia prorsus aliter capiantur: & conversus a super illis, significat aliquid retractionis: & flevit, significat misericordiam: & rediit ad illos, & loquutus ad illos, significat influxum: & accepit ex illis Schimeonem, significat fidem voluntate: & vincivit illum, significat separationem: ad oculos illorum, significat ad apperceptionem.

5468. Et dixerunt vir ad fratrem suum, quod significet perceptionem de causa, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 3509; & ex significatione vir ad fratrem, quod sit mutuo, de qua n: 4725: hic quod dixerunt vir ad fratrem suum, significetur perceptio de causa, nempe cur Joseph dura loquutus, vocando illos exploratores, & quod in custodia detinuerit tribus diebus, est quia in nunc sequentibus fermocinatio eorum mutua agit de causa; quare de hac perceptio significatur.

5469. Profecto, rei sumus nos super fratrem nostrum, quod significet quod in culpa sint quia abalienaverunt internum per non receptionem boni, constat ex significatione Reus esse, quod sit in culpa esse, & in imputatione propter rejectionem boni & veri, de qua n: 3400; & ex repræsentatione Josephi, qui hic est frater super quem rei, quod sit internum quod rejecerunt seu abalienaverunt, per Josephum enim & Benjaminem repræsentatur Internum Ecclesiae, at per decem reliquos filios Jacobi Externum ejus, Rachel enim, ex qua Josephus & Benjamin, est affectio veri interioris, & Leah affectio veri exterioris, n: 3758. 3782. 3793. 3819; in hoc Capite per Josephum repræsentatur Coeleste spiritalis seu Verum a Divino, quod est Internum, per Benjamin spirituale coelestis, quod est medium procedens inde, & per decem filios Jacobi reliquos repræsentantur vera Ecclesiae externae, ita in naturali, ut pluries supra dictum; agitur etiam de conjunctione Interni Ecclesiae cum Externo ejus, in communi & particulari, unusquisque enim homo erit Ecclesia in particulari, ut sit pars Ecclesiae communis; in supremo autem sensu agitur de Domino, quomodo Ipse univerat Internum cum Externo in Humano suo, ut id Divinum faceret.

5470. Cum vidimus angustiam animae, quod significet statum Interni interea cum abalienatum, constat ex significatione angustiae animae, quod sit status in quo Internum cum abalienatur ab Externo. Cum hoc statu ita se habet, Dominus continue influit apud hominem cum bono, & in bono cum vero; at homo id vel recipit vel non recipit; si recipit, bene cum illo est, si autem non recipit male cum illo est; cum non recipit, si tunc sentit aliquid anxii, quod hic est angustia animae, spes est quod reformari queat; at si non aliquid anxii sentit, spes evanescit; sunt enim apud hominem quemcunque bini spiritus ab inferno, & bini angeli e coelo; nam homo quia in peccatis

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 125

peccatis natus, nequaquam potest vivere, nisi ab una parte communicet cum inferno, & ab altera cum cœlo, vita ejus omnis inde est; cum adolescit homo, & semel ex se regere incipit, hoc est, cum videtur sibi velle & agere ex suo judicio, & de rebus fidei cogitare & concludere ex suo intellectu, tunc si ad mala se confert, spiritus bini ab inferno appropinquant, & bini angeli e cœlo paulo se removent; si autem ad bonum se confert, bini angeli e cœlo appropinquant, & bini spiritus ab inferno removentur: cum itaque homo ad mala se confert, quod fit apud plerosque in adolescentia, si anxium quid sentitur cum reflectit super id quod malum egerit, indicium est, quod usque recepturus influxum per angelos e cœlo, ut quoque indicium est quod postea se reformari passurus; at si nihil anxii sentitur cum reflectit super id quod malum egerit, indicium est, quod non amplius recipere velit influxum per angelos e cœlo, & quoque indicium quod postea se reformari non passurus: hic itaque, ubi agitur de veris Ecclesiæ Externæ, quæ per decem filios Jacobi repræsentantur, memoratur de angustia animæ, in qua fuit Josephus, cum abalienatus a fratribus, & quoque dein quod Reuben admonuerit illos, per quæ significatur quod, cum ille status præcesserit, postea reformatio, seu conjunctio Interni cum Externo existeret, de qua conjunctio in sequentibus agitur: est enim apud illos qui in anxietate tunc, agnitio interna mali, quæ cum revocatur a Domino, fit confessio, & denique pœnitentia.

5471. In deprecando illo ad nos, & non audivimus, quod significet ejus continuam sollicitationem absque receptione, constat ex significatione deprecari, quod sit sollicitatio, deprecatio enim ne abalienetur, cum agitur de influxu boni a Divino, est sollicitatio ut recipiatur; bonum enim, quod a Domino influit, continue instat & quasi sollicitat, sed est apud hominem ut recipiatur; inde est, quod deprecatio ne abalienetur, significet continuam sollicitationem: inde sequitur, quod non audire significet non recipi. In sensu literæ agitur de pluribus, ut de decem filiis Jacobi, & de Josepho, sed in sensu interno agitur de illis in uno subjecto, vera Ecclesiæ Externæ seu in naturali, quæ repræsentantur per decem filios Jacobi, sunt vera quæ in Externo homine, & cœleste spiritualis quod repræsentatur per Josephum, est verum a Divino in Interno homine: similiter se habet alibi in historicis Verbi, sunt enim res quæ significantur per personas, & ipsæ illæ res spectant unum subjectum.

5472. Et respondit Reuben illis dicendo, quod significet usque perceptionem ex fide doctrina & intellectu, constat ex significatione respondere seu dicere ad fratres suos, quod sit perceptio, quod dicere sit perceptio, videatur supra n: 5468; & ex repræsentatione Reubenis, quod sit fides doctrina & intellectu, seu verum doctrinæ per quod ad bonum vitæ perveniri possit, de qua n: 3861. 3866. Hic quia agitur de sollicitatione boni seu Divini in bono ut recipiatur, memoratur de fide, qualiter illa de receptione boni docet; homo enim quando recedit a bono, cum sentit aliquid anxii, non est ex aliquo dictamine innato, sed est ex fide quam ab infantia hauserat, hoc
dictat

dictat tunc, & facit id anxium; hæc causa est, quod Reuben, per quem fides illa repræsentatur, hic loquatur. Dicitur fides doctrina & intellectu, ut distinguatur a fide vita & voluntate, quæ fides per Schimeonem repræsentatur.

5473. Nonne dixi ad vos dicendo; quod significet perceptionis gradum inde, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 182. 1898. 1919. 2080. 2619. 3509; & quia dicere hic bis dicitur, & quoque mox prius, est perceptionis gradus qui significatur.

5474. Ne peccetis in natum, quod significet ne sejungantur, nempe Externum ab Interno, constat ex significatione peccare, quod sit disjunctio, de qua n: 5229, omne enim peccatum sejungit; & ex repræsentatione Josephi, qui hic est natus, quod sit Internum, ut supra n: 5469.

5475. Et non auscultavistis, quod significet non receptionem, constat ex significatione audire seu auscultare, quod sit obedire, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017; & quia est obedire, etiam est recipere, ut supra n: 5471, qui enim obedit quæ fides dictat, is recipit: hic non receptio, quia dicitur non auscultavistis.

5476. Et etiam sanguis ejus ecce inquitur, quod significet conscientie morsus inde, constat ex significatione sanguinis, quod sit violentia illata bono seu charitati, de qua n: 374. 1005; hæc violentia seu hic sanguis cum inquitur, facit anxium internum, quod vocatur conscientie morsus; sed modo apud illos qui in anxio fuerunt cum peccarunt, videatur n: 5470.

5477. Et illi non sciverunt quod audiens Joseph, quod significet quod e naturali luce, in qua vera illa, non credatur quod a spiritali luce omnia appareant, constat ex repræsentatione filiorum Jacobi, qui non sciverunt, quod sint vera Ecclesie Externæ, ita in naturali, de qua sæpe prius; inde est quod significetur, quod e naturali luce, in qua vera illa, non credatur; & ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritalis, quod in spiritali luce est; quod ex illa luce appareant vera in naturali, significatur per quod audiens Joseph, audire enim significat & obedire & appercipere, n: 5017; ita quod vera in naturali e luce spiritali apparuerint, non autem vicissim. Cum luce naturali & luce spiritali ita se habet; lux naturalis est a sole mundi, & lux spiritalis est a sole cœli qui est Dominus; omnia vera fidei, quæ homo ab infantia haurit, capiuntur per talia objecta & inde ideas, quæ sunt a luce mundi, ita omnia & singula naturaliter; omnes enim ideæ cogitationis hominis, quamdiu is vivit in mundo, fundantur super talibus quæ sunt in mundo, quapropter si hæc illi auferrentur, periret prorsus ejus cogitatio; homo qui non regeneratus est, prorsus nescit quod lux spiritalis detur, ne quidem quod in cœlo detur lux quæ nihil commune habet cum luce mundi, minus scit, quod illa lux sit, quæ illustrat ideas & objecta quæ sunt a luce mundi, & facit ut homo possit cogitare, concludere, reflectere; quod spiritalis hæc lux id facere possit, est quia lux illa est ipsa sapientia quæ procedit a Domino, illa ut lux sistitur coram visu angelorum in cœlo: ex hac luce apparent omnia & singula

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 127

gula quæ infra sunt, seu quæ ex naturali luce apud hominem sunt, non autem vicissim, nisi homo regeneratus sit, tunc illa quæ cœli sunt, hoc est, quæ boni & veri, ex illustratione a luce spiritali apparent in naturali, sicut in speculo repræsentativo: inde evidens est, quod Dominus, Qui est ipsa Lux, videat omnia & singula, quæ in cogitatione & voluntate hominis, imo quæ in universa natura, & quod nihil prorsus Ipsum lateat: ex his tunc constare potest, quomodo cum hoc se habet, quod nempe e naturali luce, in qua vera illa, non credatur quod e spiritali luce omnia appareant, quæ significantur per quod illi non sciverunt quod audiens Joseph. Quod agnoverit Joseph fratres suos, & illi non agnoverint illum, supra Vers: 8, simile involvit, per illa enim significatur quod vera illa Ecclesiæ, Cœlesti spiritalis ex luce ejus apparerent, & quod verum a Divino non appareret in luce naturali nondum a luce cœlesti illuminata, de quibus videatur n: 5427. 5428.

5478. Quia interpret inter illos, quod significet quod tunc spiritalia prorsus aliter capiantur, constat ex significatione interpretis inter illos, quod sit quod spiritalia aliter capiantur, interpret enim linguam unius transfert in linguam alterius, ita alterius sensa exponit ad captum alterius, inde est quod per interpretem inter illos significetur, quod tunc spiritalia prorsus aliter capiantur, nempe ab illis qui sunt in Ecclesiæ veris nondum per bonum conjunctis interno homini. Quod vera Ecclesiæ prorsus aliter capiantur ab illis qui in bono sunt, hoc est, apud quos vera illa conjuncta sunt bono, quam ab illis qui non in bono sunt; hoc appareret quidem sicut paradoxon, sed usque est verum; vera enim ab illis qui in bono sunt, spiritaliter capiuntur, quia in spiritali luce sunt, at vera ab illis qui non in bono sunt, naturaliter capiuntur, quia in naturali luce sunt; inde vera ab illis, qui in bono sunt, sibi conjuncta habent vera continue, sed ab illis qui non in bono sunt, sibi conjuncta habent perplura fallacia, & quoque falsa; causa est, quia vera apud illos qui in bono sunt, se extendunt in cœlum, at vera apud illos qui non in bono sunt, se non extendunt in cœlum; sunt inde vera apud illos, qui in bono sunt, plena, at apud illos, qui non in bono sunt, pæne vacua; plenitudo illa, & vacuitas illa, non apparent coram homine, quamdiu in mundo vivit, at coram angelis: si homo sciret, quantum cœlestis esset in veris conjunctis bono, prorsus aliter de fide sentiret.

5479. Et conversus a super illis, quod significet aliquid retractionis, constat a significatione converti a super illis, cum prædicatur de influxu boni a Divino seu Domino, quod sit aliquid retractionis; Dominus enim nusquam convertit se ab aliquo, sed moderatur influxum boni secundum statum hominis seu angeli; hæc moderatio est, quæ intelligitur per retractionem.

5480. Et flevit, quod significet misericordiam, constat ex significatione flere, cum prædicatur de Domino, Qui hic per Josephum repræsentatur, quod sit misereri; quod fletus sit doloris & amoris, notum est, consequenter est Misericordiæ, nam Misericordia est amor dolens; Amor Divinus ideo vocatur

tur

tur Misericordia, quia Genus humanum ex se in inferno est; & cum hoc appercepit in se homo, Misericordiam implorat. Quia fletus etiam est Misericordia in sensu interno, idcirco aliquoties in Verbo prædicatur fletus de Jehovah seu Domino, ut apud Esaiam "*Deflebo fletu Jaferem, vitem Sibmæ, rigabo te lachryma mea Chesbon & Elealeh*" xvi: 18: & apud Jeremiam "*Ego scio, dictum Jehovah, indignationem Moabi, quod non rectus; propterea super Moabo ejulabo, & ob Moabum totum clamabo, supra fletum Jaferis flebo ob te, vitis Sibmæ*" xlviii: 31. 32; Moabus pro illis qui in bono naturali sunt, & se seduci patiuntur, & cum seducti adulterant bona, n: 2468; ejulare, clamare, flere super illum, pro miseri & dolere. Similiter apud Lucam "*Jesus cum appropinquavit aspiciens urbem, flevit super illa*" xix: 41; Hierosolyma super qua Jesus flevit, seu cujus misertus & super qua doluit, non solum fuit urbs Hierosolyma, sed Ecclesia, cujus ultimus dies, cum nulla Charitas & inde nulla fides amplius futura, in sensu interno intelligitur, inde ex miseratione & dolore flevit; quod Hierosolyma sit Ecclesia, videatur n: 2117. 3654.

5481. Et rediit ad illos, & loquutus ad illos, quod significet influxum, constat ex significatione redire ad illos, & loqui ad illos, postquam se converterat a super illis, quod sit influxus; cœleste enim spiritualis seu verum a Divino, quod repræsentatur per Josephum, influit in vera quæ in naturali; hoc in sensu literæ exprimitur per redire ad illos, & loqui ad illos; quod loqui etiam sit influere, videatur n: 2951.

5482. Et accepit ex illis Schimeonem, quod significet fidem voluntate, constat ex repræsentatione Schimeonis, quod sit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503: quod fides voluntate ab illis separata sit, est quia nondum aderat medium, quod repræsentatur per Benjaminem; influit enim Verum a Divino, quod repræsentatur per Josephum, per medium in bonum fidei, & per hoc in verum ejus, seu quod idem, in velle verum, & per hoc intelligere verum, seu quod adhuc idem, in charitatem erga proximum, & per hanc in fidem; alia via influxus apud hominem, qui regeneratus est, non datur, nec alia via influxus apud Angelos: se habet hoc comparative sicut influxus solis in subjecta telluris; dum ex semine producit illa, ac renovat illa, tunc influit cum calore, ut sit tempore veris & æstatis, & simul cum luce, & sic producit; per solam lucem nihil prorsus producit, ut patet a subjectis illis tempore hyemis: calor spiritualis est bonum amoris, & lux spiritualis est verum fidei; etiam calor spiritualis in subjectis regni animalis producit calorem vitalem, & lux spiritualis producit vitam inde.

5483. Et vincivit illum, quod significet separationem, constat ex significatione vincere, quod sit separatio, de qua n: 5083. 5101. 5452. 5456.

5484. Ad oculos illorum, quod significet ad apperceptionem, constat ex significatione oculorum, quod sit intellectus & apperceptio, de qua n: 2701, 4083. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534.

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 129

5485. Verſ: 25. 26. 27. 28. *Et præcepit Joſeph, & impleverunt vaſa illorum frumento, & ad reducendum argentum illorum, cujuſlibet in ſaccum illius, ad dandum illis viaticum ad viam; & fecit illis ita. Et ſuſtulerunt annonam ſuam ſuper aſinos ſuos, & iverunt inde. Et aperuit unus ſaccum ſuum, ad dandum pabulum aſino ſuo, in diverſorio, & vidit argentum ſuum, & ecce illud in ore manticæ illius. Et dixit ad fratres ſuos, reductum argentum meum, & etiam ecce in mantica mea, & exivit cor illorum, & intremuerunt vir ad fratrem ſuum, dicendo, quid hoc fecit Deus nobis. Et præcepit Joſeph, ſignificat influxum a cœleſti ſpiritualis; & impleverunt vaſa illorum frumento, ſignificat ſcientifica quod bono a vero ſint donata: & ad reducendum argentum illorum, ſignificat abſque illorum ulla potentia: cujuſlibet in ſaccum ſuum, ſignificat ubicunque receptaculum in naturali: & ad dandum illis viaticum in viam, ſignificat & quod ſuſtentaret vera quæ illis: & fecit ita, ſignificat effectum: & ſuſtulerunt annonam ſuper aſinos ſuos, ſignificat vera collata in ſcientifica: & iverunt inde, ſignificat inde vitam: & aperuit unus ſaccum ſuum, ſignificat obſervationem: ad dandum pabulum aſino ſuo in diverſorio, ſignificat cum reflecteret ſuper ſcientifica in naturali exteriori: & vidit argentum ſuum, ſignificat apperceptionem quod abſque ulla potentia propria: & illud in ore manticæ ſuæ, ſignificat quod donata, & reſoſita in limine naturalis exterioris: & dixit ad fratres ſuos, ſignificat perceptionem communem: reductum argentum meum, ſignificat quod nihil opis ab illis: & etiam ecce in mantica mea, ſignificat quod in naturali exteriori: & exivit cor illorum, ſignificat timorem: & intremuerunt vir ad fratrem, ſignificat terrorem communem: dicendo, quid hoc fecit Deus nobis, ſignificat ob tantum Providentiæ.*

5486. Et præcepit Joſeph, quod ſignificet influxum a cœleſti ſpiritualis, conſtat a ſignificatione præcipere, cum prædicatur de cœleſti ſpiritualis ſeu de interno reſpective ad externum, quod ſit influxus, internum non aliter præcipit, quam per influxum, & tunc diſpoſitionem ad uſum; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius.

5487. Et impleverunt vaſa illorum frumento, quod ſignificet ſcientifica quod bono a vero ſint donata, conſtat ex ſignificatione implere quia gratis, quod ſit donari; a ſignificatione vaſorum, quod ſint ſcientifica, de qua n: 3068. 3079; & a ſignificatione frumenti, quod ſit bonum a vero, ſeu bonum veri, de qua n: 5295.

5488. Ad reducendum argentum illorum, quod ſignificet abſque illorum ulla potentia, conſtat ex ſignificatione emere argento, quod ſit comparare ſibi ex ſuo, hic itaque reducere argentum, eſt donare gratis, ſeu abſque illorum ulla potentia; ſicut etiam apud Eſaiam "Omnes ſitiens ite ad aquas, & cui non argentum, ite, emite, & comedite, & ite, emite ſine argento, & ſine pretio, vinum & lac.

5489. Cujuslibet in ſaccum ſuum, quod ſignificet ubicunque receptaculum in naturali, conſtat ex ſignificatione ſacci, quod ſit receptaculum, de qua ſequitur; quod in naturali, eſt quia de veris ac ſcientificis quæ in na-

turali agitur. Saccus hic in specie significat scientificum, ex causa quia sicut saccus est receptaculum frumenti, ita scientificum est receptaculum boni, hic boni quod a vero, ut supra n: 5489. Quod scientificum sit receptaculum boni, pauci sciunt, quia pauci reflectunt super talia; sciri tamen potest ex his; scientifica quæ intrant in memoriam, semper introducuntur per aliquam affectionem; quæ non per aliquam affectionem introducuntur, ibi non hærent, sed præterlabuntur; causa est, quia affectioni inest vita, non autem scientificis nisi per affectionem; inde patet, quod scientifica sibi semper conjuncta habeant talia quæ sunt affectionis, seu quod idem, quæ sunt amoris alicujus, consequenter aliquod bonum, nam omne quod est amoris, vocatur bonum, sive sit bonum, sive putetur esse bonum; formant itaque scientifica cum bonis illis sicut conjugium; inde est, quod, cum bonum illud excitatur, etiam illico excitetur scientificum, cum quo illud conjunctum est; ut & vicissim, cum scientificum revocatur, etiam bonum ei conjunctum prodeat; hoc unusquisque apud se, si libet, experiri potest. Inde nunc est, quod apud non regeneratos, qui bonum charitatis rejecerunt, scientifica, quæ sunt vera Ecclesiæ, adjuncta sibi habeant talia quæ sunt amoris sui & mundi, ita mala, quæ ob jucundum quod inest, vocant bona, & quoque per sinistras interpretationes faciunt bona; hec scientifica prodeunt ad apparentiam concinne, cum amores illi universaliter regnant, & secundum gradum quo regnant; at apud regeneratos, scientifica quæ sunt vera Ecclesiæ, adjuncta sibi habent talia, quæ sunt amoris erga proximum, & amoris in Deum, ita genuina bona; hæc a Domino reponuntur in veris Ecclesiæ apud omnes qui regenerantur; quapropter cum Dominus apud hos insinuat zelum pro bono, vera illa tunc suo ordine prodeunt, & quando zelum pro vero, bonum illud adest, & accendit eum. Ex his constare potest, quomodo se habet cum scientificis & cum veris, quod sint receptacula boni.

5490. Et ad dandum illis viaticum in viam, quod significet & quod sustentaret vera quæ illis, constat ex significatione dare viaticum, quod sit sustentatio; & ex significatione viæ, quod sit verum, de qua n: 627. 2333, hic autem in via est quamdiu in statu illo, nam esse in via significat statum veri conjuncti bono, n: 3123. Per viaticum etiam sustentatio a vero & bono, significatur apud Davidem "Depluere fecit super eos man in cibum, & frumentum coelorum dedit illis: panem robustorum comedit vjr; *viaticum* misit illis ad satietatem" Psalm: LXXVIII: 24. 25.

5491. Et fecit ita, quod significet effectum, constat absque explicatione.

5492. Et sustulerunt annonam suam super asinos suos, quod significet vera collata in scientifica, constat ex significatione annonæ, quod sit verum, de qua n: 5276. 5280. 5292. 5402; & ex significatione asini, quod sit scientificum, de qua n: 2781; inde sequitur, quod per sustulerunt annonam suam super asinos suos, significetur quod vera collata in scientifica. Quod significatio horum verborum hæc sit, apparet alienum ei qui mentem in sensu literæ historico tenet, & magis si sensum alium internum, quam qui proxime elucet ex litera, dari non credit; dicet enim secum, quomodo tollere annonam super asinos suos, potest significare vera collata in scientifica; sed sciat quod sensus
literæ

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 131

literæ Verbi, in sensum talem spiritualement transeat, cum ab homine ad angelos seu in cœlum, imo in magis adhuc alienum, cum in cœlum intimum, ubi omnia & singula Verbi in affectiones quæ sunt amoris & charitatis, transeunt, cui pro plano inservit sensus internus: quod historica Verbi in alium sensum abeant, cum eleventur in cœlum, constare potest ei qui ex ratione concludit, & qui aliquid novit de naturali & de spirituali, is videre potest, quod tollere annonam super asinos suos, sit pure naturale, & quod prorsus non ibi sit aliquid spirituale; & quoque videre potest, quod angeli qui in cœlo seu qui in spirituali mundo sunt, non possint aliter capere illa verba quam spiritualiter, & quod spiritualiter capiantur, cum correspondentiæ loco illorum intelliguntur, nempe verum Ecclesiæ pro annona, & scientifica quæ in naturali pro asinis; quod per asinos in verbo significantur servitia, ita scientifica, nam hæc sunt servitia respective ad spiritualia, & quoque ad rationalia, ostensum videatur n: 2781: inde patet quoque, qualis est cogitatio & loquela angelica respective ad cogitationem & loquelam humanam, nempe quod illa cogitatio & loquela sit spiritualis, hæc autem naturalis; & quod illa in hanc cadat cum descendit, & quod hæc in illam vertatur cum ascendit: nisi ita foret, nullatenus aliqua communicatio foret hominis cum angelis, seu mundi cum cœlo.

5493. Et iverunt inde, quod significet inde vitam, constat ex significatione ire, quod sit vivere, de qua n: 3335. 3690. 4882: similiter se habet cum ire, quod in spirituali sensu sit vivere, sicut cum illis, quæ mox supra, n: 5492, dicta sunt.

5494. Et aperuit unus saccum suum, quod significet observationem, constat a significatione sacci, quod sit receptaculum in naturali, de qua supra n: 5489. 5494, quod id bono a vero donatum, n: 5487; aperire illud, quod sit observare, ex serie patet, nam per verba quæ sequuntur, ad dandum pabulum asino suo in diversorio, significatur cum reflecterent super scientifica in naturali exteriori.

5495. Ad dandum pabulum asino suo in diversorio, quod significet cum reflecterent super scientifica in naturali exteriori, constat ex significatione dare pabulum asino suo, quod sit reflectere super scientifica, pabulum enim est cibus quo pascuntur asini, & sunt stramen & palea, inde est omnis reflexio super scientifica, nam reflexio imprimis pascit illa; quod asinus sint scientifica, videatur mox supra n: 5492; & ex significatione diversorii, quod sit naturale exterius; quod diversorium hic sit naturale exterius, non quidem a parallelis locis in Verbo alibi confirmari potest, sed usque ex eo, quod scientifica sint quasi in suo diversorio quando in naturali exteriori; quod naturale duplex sit, exterius & interius, videatur n: 5118; scientifica cum in naturali exteriori sunt, communicant immediate cum sensibus externis corporis, ac ibi super his se reponunt & quasi requiescunt; inde est, quod naturale hoc sit diversorium seu locus quietis aut pernoctationis scientificis.

5496. Et vidit argentum suum, quod significet quod absque ulla potentia propria, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400;

& ex significatione argentum quod reductum, quod sit absque illorum ulla potentia, de qua n: 5488.

5497. Et illud in ore manticae suae, quod significet quod donata & reposita in limine naturalis exterioris, constat ex significatione oris manticae quod sit limen naturalis exterioris; quod ibi reposita, involvitur; & quod donata, sequitur ex antecedentibus his, "quod absque ulla potentia propria": mantica, quia erat interior pars sacci, ideo per illam nec aliud significatur quam receptaculi pars anterior, ita naturale exterius, nam hoc etiam anterius est; quod faccus sit receptaculum, videatur n: 5489. 5494. Ut sciatur quid Naturale exterius & naturale interius, iterum paucis dicendum est; puer qui in ephelis adhuc est, non cogitare ex altiori potest, quam ex naturali exteriori, ex sensualibus enim componit suas ideas; ut vero adolefcit, & ex sensualibus concludit ad causas, ita incipit cogitare ex naturali interiori, ex sensualibus enim tunc aliqua vera format, quae supra sensualia vadunt, at usque manent intra illa quae sunt in natura: cum autem juvenis fit, sicut tunc adolefcit, si rationale suum excolit, ita ex illis quae in naturali interiori sunt, format rationes, quae sunt vera adhuc sublimiora, & quasi extracta ab illis quae in Naturali interiori; ideae cogitationis ex his vocantur in mundo erudito ideae intellectuales & immateriales; at ideae ex scientificis utriusque naturalis, quatenus trahunt a mundo ex sensibus, vocantur ideae materiales: ita scandit homo intellectu a mundo versus coelum; sed usque non intellectu in coelum venit, nisi recipit bonum a Domino, quod continue adest & insuit; & si recipit bonum, etiam donatur veris, in bono enim omnia vera hospitantur; & sicut donatur veris, ita donatur intellectu, ex quo in coelo est.

5498. Et dixit ad fratres suos, quod significet perceptionem communem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua saepius prius; & ex significatione ad fratres, quod sit communis, nam quod ad omnes dicitur, hoc fit commune.

5499. Reductum argentum meum, quod significet quod nihil opis ab illis, constat ex significatione reducere argentum, quod sit absque ulla illorum potentia, seu quod idem, quod nihil opis ab illis, de qua supra n: 5488. 5496.

5500. Et etiam ecce in mantica mea, quod significet quod in naturali exteriori, constat ex significatione manticae, quod sit naturale exterius, de qua mox supra n: 5497.

5501. Et exivit cor illorum, quod significet timorem, constat ex significatione exire cor, quod sit timor; quod exire cor sit timor, est quia cor in timore palpitat.

5502. Et intremuerunt vir ad fratrem, quod significet terrorem communem, constat ex significatione intremiscere, quod sit terror; & ex significatione vir ad fratrem, quod sit communis, ut mox supra n: 5498. Quod timor hic bis exprimat, nempe per exivit cor, & intremuerunt, est quia unum se refert ad voluntatem, & alterum ad intellectum; solenne enim est in Verbo, imprimis prophetico, unam rem bis exprimere, solum mutatis vocibus

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 133

bus: qui non novit mysterium quod inibi, autumare potest, quod sit repetitio inanis, sed usque non ita est, una expressio se refert ad bonum altera ad verum, & quia bonum est voluntatis & verum est intellectus, simul una se refert ad voluntatem, altera ad intellectum: causa est, quia in Verbo omne sanctum est, & sanctum est ex conjugio cœlesti, quod est boni & veri; inde est quod cœlum sit in Verbo, consequenter Dominus Qui est omne in omnibus cœli, adeo ut Dominus sit verbum; bina Nomina Domini, nempe Jesus Christus, idem involvunt, Nomen Jesus Divinum Bonum, & Nomen Christus Divinum Verum, videatur n: 3004. 3005. 3008. 3009; inde etiam patet, quod Dominus sit in omnibus Verbi, adeo ut sit ipsum Verbum: quod Conjugium boni & veri, seu conjugium cœleste, sit in singulis Verbi, videatur n: 683. 793. 801. 2516. 2712. 5138. Inde quoque evidenter concludi potest, quod homo, si expectat cœlum, non solum erit in Vero quod fidei, sed etiam in bono quod charitatis, & quod alioquin nullum cœlum sit in illo.

5503. Quid hæc fecit Deus nobis, quod significet ob tantum Providentiæ, constat ex significatione facere Deus, quod sit Providentia, omne enim quod facit Deus, non potest alia voce, quam voce Providentiæ, exprimi; causa est, quia in omni quod facit Deus seu Dominus, est æternum, & est infinitum, hæc voci Providentiæ insunt; quia obstupuerunt, idcirco significatur ob tantum Providentiæ.

5504. Vers: 29. 30. 31. 32. 33. 34. *Et venerunt ad Jacobum, patrem suum, terram Canaan, & indicabant ei omnia obvenientia illis, dicendo. Loquutus vir dominus terræ cum nobis dura, & dedit nos sicut explorantes terram. Et diximus ad eum, recti nos, non sumus exploratores. Duodecim nos fratres filii patris nostri, unus non est, & minimus hodie cum patre nostro in terra Canaan. Et dixit ad nos vir dominus terræ, in hoc sciam quod recti vos, fratrem vestrum unum manere facite mecum, & famem domorum vestrarum accipite, & ite. Et adducite fratrem vestrum minimum ad me, & sciam quod non exploratores vos, quod recti vos; fratrem vestrum dabo vobis, & terram negotiando pervagabimini.* Et venerunt, significat successivum reformationis: ad Jacobum patrem suum, significat bonum veri naturalis: terram Canaan, significat quod est Ecclesiæ: & indicabant ei omnia obvenientia illis, significat reflexionem ex bono veri illius super illa quæ hætenus provisæ: dicendo, significat perceptionem: loquutus vir dominus terræ significat cœleste spiritualis regnans in naturali: cum nobis dura, significat non conjunctionem cum illo ob non correspondentiam: & dedit nos sicut explorantes terram, significat quod animadverterit vera Ecclesiæ fuisse ad captandum lucrum: & diximus ad eum, recti nos, non sumus exploratores, significat negativum quod in veris Ecclesiæ lucris causa: duodecim nos fratres, significat omnia vera in uno complexu: filii patris nostri, significat ex una origine: unus non est, significat quod Divinum spirituale a quo, non appareat: & minimus hodie cum patre nostro, significat quod ab ipso adjunctum sit bono spirituali: & dixit ad nos vir dominus terræ, significat apperceptionem de cœlesti spiritualis regnante

nante in naturali: in hoc sciam, quod recti vos, significat quod velit si in veris non propter lucrum: fratrem vestrum unum manere facite mecum, significat quod separaretur fides voluntate ab illis: & famem domorum vestrarum accipite, significat ut prospiciant sibi interea in desolatione illa: & ite, significat ut sic vivant: & adducite fratrem vestrum minimum ad me, significat quod si medium, conjunctio: & sciam quod non exploratores vos, significat quod tunc non amplius vera lucri causa: quod recti vos, significat quod ita correspondentia: fratrem vestrum dabo vobis, significat quod ita vera fient bona: & terram negotiando pervagabimini, significat quod ita fructificabuntur vera ex bono & omnia cedent usui & lucro.

5505. Et venerunt, quod significet successivum reformationis, constat ex significatione venire, nempe ad Jacobum patrem suum, quod hic sit successivum reformationis, per Jacobum enim patrem illorum repræsentatur bonum veri in naturali, ad hoc venire, est eo usque reformari; nam in sensu interno agitur de veris Ecclesiæ, quæ per filios Jacobi repræsentantur, quomodo illa implantata sunt naturali, & dein conjuncta cœlesti spiritualis, seu quod idem, quomodo Vera in Externo homine conjuncta sunt veris a Divino in Interno: ex his patet, quod per venerunt, hic significetur successivum reformationis.

5506. Ad Jacobum patrem suum, quod significet bonum veri naturalis, constat ex repræsentatione Jacobi, quod sit bonum veri naturalis, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538, etiam ex significatione patris, quod sit bonum, n: 3703: venire ad hoc bonum, est reformari eo usque: per hoc bonum dein, accedente medio, quod Benjamin, conjunctio facta est cum Interno, quod Josephus.

5507. Terram Canaan, quod significet quod est Ecclesiæ, constat ex significatione terræ Canaan, quod sit Ecclesia, de qua n: 3705. 4447: bonum illud veri, quod repræsentatur per Jacobum, est bonum Ecclesiæ Externæ, quod autem per Israelem est Ecclesiæ Internæ respective.

5508. Et indicabant ei omnia obvenientia illis, quod significet reflexionem ex bono veri illius super illa quæ hactenus provisa, constat ex significatione indicare, quod sit cogitare & reflectere, de qua n: 2862, nam quod indicatur alicui, hoc cogitatur ex reflexione; & ex significatione omnium obvenientium quod sit quæ ex providentia, seu quæ provisa, de qua sequitur; quod ex bono veri reflexio illa, est quia indicabant Jacobo patri, per quem bonum veri repræsentatur, n: 5506: quod reflexio non ex veris quæ repræsentantur per filios Jacobi, ut sensus literæ involvit, est quia omnis reflexio & inde cogitatio quæ inferiori seu exteriori, venit ex superiori seu interiori, tamen apparet ex inferiori seu exteriori; & quia bonum veri quod Jacob repræsentat, est interius, ideo significatur reflexio ex bono veri. Quod obvenientia sint quæ ex Providentia, seu quæ provisa, est quia omne obveniens seu contingens, quod alioquin fortuitum vocatur, & adscribitur casui, aut fortunæ, est ex providentia; Providentia Divina operatur ita invisibiliter & incomprehensibiliter, ob causam ut homo queat ex libero adscribere id vel

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 135

vel Providentiæ, vel casui; si enim Providentia visibiliter & comprehensibiliter ageret, discrimen foret ne homo ex visuali & comprehensibili crederet quod Providentiæ sit, & postea in contrarium iret; ita verum & falsum in interiori homine conjungeretur, & verum prophanaretur, quod damnationem æternam secum habet; idcirco tenetur homo talis potius in incredulitate, quam ut semel in fide sit, & inde recederet: tale est quod intelligitur apud Esaiam "Dic populo huic, audite audiendo, sed non intelligite, & videte videndo, & non cognoscite; impingua cor populi hujus, & aures ejus aggrava, ac oculos ejus obline, ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & cor ejus intelligat, & *convertatur & sanetur sibi*" vi: 9. 10. Joh: xii: 40: inde quoque est, quod hodie nec miracula fiant, hæc enim sicut omnia visibilia & comprehensibilia, cogerent hominem ad credendum, & quæ cogunt, auferunt liberum, cum tamen omnis reformatio hominis & regeneratio sit in ejus libero; quod non in libero implantatur, hoc non hæret; in libero implantatur, cum homo est in affectione boni & veri, n: 1937. 1947. 2744. 2870 ad 2893. 3145. 3146. 3158. 4031; quod apud Jacobi posteros tanta miracula extiterint, erat causa, ut cogerentur ad observanda statuta in externa forma, hoc enim satis erat pro illis qui solum in Ecclesiæ repræsentativis, in externis erant separatis ab internis, quare quoad interiora non potuerunt reformari; interiora enim prorsus rejiciebant, inde nec potuerunt vera prophanare, n: 3348. 3398. 3399. 3489. 4680; tales potuerunt cogi absque discrimine prophanationis sancti. Quod homo hodie credere debeat quæ non videt, constat quoque a Domini verbis ad Thomam, apud Johannem "Quia vidisti Me, Thoma, credidisti, beati qui non vident, & credunt" xx: 29. Quod contingentia, quæ alioquin casui aut fortunæ adscribuntur, sint ex Providentia Divina, Ecclesia quidem agnoscit, sed usque non credit: quis enim non dicit, quando ex magno aliquo periculo, ad apparentiam fortuito, emergit, quod a Deo salvatus sit, & quoque gratias Deo agit; cum etiam ad honores evehitur, & quoque cum ad opulentiam venit, etiam vocant hoc benedictionem a Deo; ita agnoscit homo Ecclesiæ, quod contingentia sint ex Providentia, sed usque non credit: Sed de his plura, ex Divina Domini Misericordia, alibi.

5509. Dicendo, quod significet perceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua sæpius prius.

5510. Loquutus vir dominus terræ, quod significet cœleste spiritualis regnans in naturali, constat ex repræsentatione Josephi, qui hic est vir dominus terræ, quod sit cœleste spiritualis; vir prædicatur de spirituali, & dominus de cœlesti, nam vir in sensu interno est verum, & dominus bonum, & verum a Divino est quod vocatur spirituale, ac bonum a Divino est quod vocatur cœleste; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; quod cœleste spiritualis, quod per Josephum repræsentatur, regnaret in utroque naturali, in Capite præcedente in sensu interno continetur; ut id repræsentaretur, Josephus constitutus est super terram Ægypti. Sunt duo in Naturali, nempe scientifica,

&

& vera Ecclesiæ, de scientificis, quod cœleste spiritualis seu Verum a Divino illa disposuerit in ordinem in naturali, actum est, de veris Ecclesiæ, quæ per decem filios Jacobi repræsentantur, nunc agitur : disponentur prius scientifica in ordinem ibi, quam vera Ecclesiæ, quia hæc ab illis capienda sunt ; nihil enim intrare potest intellectum hominis absque ideis a talibus scientificis, quæ homo ab infantia sibi comparaverat ; homo prorsus nescit, quod unumquodvis verum Ecclesiæ, quod fidei vocatur, fundetur super scientificis ejus, & quod capiat illud, & memoria teneat illud, & e memoria evocet illud, per ideas a scientificis apud illum conflatas ; quales illæ ideæ sunt, solet in altera vita ad vivum ostendi illis qui desiderant, talia enim in luce cœli manifeste videnda sistuntur ; & tunc quoque apparet, quibus umbris, vel qualibus lucis radiis obsitum, habuerint verum, quod doctrinæ Ecclesiæ fuerunt ; apud quosdam apparet id inter falsa, apud quosdam inter ludicra, etiam inter scandala, apud quosdam inter fallacias sensuum, apud quosdam inter vera apparentia, & sic porro : si homo in bono fuerat, hoc est, si charitatis vitam vixerat, tunc ex bono illo, sicut ex flamma quæ e cœlo, illuminantur vera, & fallaciæ sensuum, in quibus sunt, pulchre radiantur ; & cum innocentia innuatur a Domino, apparent illæ sicut vera.

5511. Cum nobis dura, quod significet non conjunctionem cum illo ob non correspondentiam, constat ex significatione loqui dura, cum prædicatur de interno respective ad externum a se separatum, quod sit non conjunctio ob non correspondentiam, de qua supra n. 5422. 5423 ; si enim non correspondentia est externi cum interno, tunc omne id quod internum est, & ab interno venit, externo apparet durum, quia non est conjunctio : sicut pro exemplo ; si dicatur ab Interno, seu ab illo qui in interno est, quod homo nihil cogitet ex se, sed vel ex cœlo, hoc est, per cœlum a Domino, vel ex inferno, si bonum cogitat quod sit per cœlum a Domino, si malum quod sit ab inferno ; hoc prorsus ut durum apparet ei qui vult ex se cogitare, & qui credit se tunc nihil esse ; cum tamen verissimum est, & omnes qui in cœlo, in perceptione sunt, quod ita sit. Similiter si dicatur ab Interno, seu ab illis qui in Interno sunt, quod gaudium in quo angeli, sit ex amore in Dominum, & ex charitate erga proximum, nempe cum in usu sunt præstandi illa quæ amoris & charitatis sunt, & quod in his tale gaudium & talis felicitas sit, ut prorsus sit ineffabile ; hoc durum erit illis, qui solum in gaudio ex amore sui & mundi sunt, & in nullo proximi nisi propter se ; cum tamen cœlum, & cœli gaudium tunc in homine incipit, cum respectus sui in usibus quos facit, expirat. Sit etiam hoc pro aliquo exemplo, si dicatur ab interno, quod anima hominis nihil aliud sit quam internus homo, & quod internus homo post mortem appareat prorsus sicut homo in mundo, simili facie, simili corpore, simili facultate sensitiva, & simili cogitativa ; qui siverunt opinionem de anima, quod modo sit cogitativum quid, & sic quasi æthereum, ita absque forma, & quod illa reinduitura corpus, illi alienum a vero putabunt esse, quod anima sit talis, atque durum erit illis, qui credunt quod corpus sit modo homo, audire, quod anima sit ipse homo, & quod corpus, quod

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 137

quod tumulatur, ad nihil conducatur in altera vita; quod id verum sit, scio, nam, ex Divina Domini Misericordia, fueram cum illis, non cum aliquibus sed cum multis, non semel sed sæpe, & loquutus cum illis de eo. Ita quoque in innumeris aliis.

5512. Et dedit nos sicut explorantes terram, quod significet quod animadverterit vera Ecclesiæ fuisse ad captandum lucrum, constat ex repræsentatione filiorum Jacobi, qui hic sunt, Nos, quod sint vera Ecclesiæ in Naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458: & ex significatione exploratorum seu explorantium terram, quod sint qui in veris Ecclesiæ solum ad captandum lucrum, de qua n: 5432.

5513. Et diximus ad eum, recti nos, non sumus exploratores, quod significet negativum quod in veris lucri causa, constat ex significatione dicere ad eum, quod sit responsum, hic negativum; ex significatione recti nos, quod sit quod in veris quæ in se vera sunt, de qua n: 5434. 5437. 5460; & ex significatione exploratorum, quod sint qui in veris Ecclesiæ lucri causa; hic quod non lucri causa.

5514. Duodecim nos fratres, quod significet omnia vera in uno complexu, constat ex significatione duodecim, quod sint omnia, & cum prædicantur de filiis Jacobi, ut hic, aut de duodecim tribubus ab illis nominatis, & quoque de duodecim apostolis, quod sint omnia fidei in uno complexu, de qua n: 577. 2089. 2129. 2130. 2553. 3272. 3488. 3858. 3862. 3913. 3926. 3939. 4060.

5515. Filii patris nostri, quod significet ex una origine, constat ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; & ex significatione patris, quod sit bonum, de qua n: 2803. 3703. 3704; inde filii patris significant vera ex bono, ita ex una origine; sunt etiam omnia vera ex uno bono.

5516. Unus non est, quod significet quod Divinum spirituale ex quo, non appareat, constat ex illis quæ supra n: 5444, dicta sunt, ubi eadem verba.

5517. Et minimus hodie cum patre nostro, quod significet quod ab ipso adjunctum sit bono spirituali, constat etiam ex illis quæ supra n: 5443, explicata sunt, ubi eadem verba: quod dicatur ab ipso, est quia Medium, quod repræsentatur per Benjaminem, procedit a cœlesti spiritualis, quod Josephus.

5518. Et dixit ad nos vir dominus terræ, quod significet apperceptionem de cœlesti spiritualis regnante in naturali, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit appercipere, de qua sæpius prius; & a significatione viri domini terræ, quod sit cœleste spiritualis regnans in naturali, de qua supra n: 5510.

5519. In hoc sciam, quod recti vos, quod significet quod velit si in veris non propter lucrum, constat ex significatione scire, quo hic sit velle, ex serie enim hoc sequitur; & ex significatione quod recti vos, ita quod non

exploratores, quod sit quod in veris non propter lucrum, de qua n: 5432. 5512.

5520. Fratrem vestrum unum manere facite mecum, quod significet quod separaretur fides voluntate, constat ex repræsentatione Schimeonis, qui hic est frater unus, quod sit fides voluntate, de qua n: 5482; & ex significatione manere facere, quod sit separari: quomodo hæc se habent, prius dictum est.

5521. Et famem domorum vestrarum accipite, quod significet ut prospiciant sibi interea in desolatione illa, constat ex illis, quæ supra n: 5462, dicta sunt, ubi similia: quod in desolatione illa, est quia per famem significatur desolatio.

5522. Et ire, quod significet ut sic vivant, constat ex significatione ire, quod sit vivere, de qua n: 3335-3690. 4882. 5493.

5523. Et adducite fratrem vestrum minimum ad me, quod significet quod si medium conjunctio, constat ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est frater minimus, quod sit medium, de qua n: 5411. 5413. 5443; & ex significatione adducere illum ad me, quod sit quod inde conjunctio; per medium enim sit conjunctio Interni, quod repræsentatur per Josephum, cum Externis quæ repræsentantur per filios Jacobi, ut supra n: 5411. 5413. 5427. 5428, ostensum est.

5524. Et sciam quod non exploratores vos, quod significet quod tunc non amplius vera lucri causa, constat ex significatione exploratorum, quod sint qui in veris Ecclesiæ lucri causa, hic quod non amplius, si nempe per medium conjunctio.

5525. Quod recti vos, quod significet quod ita correspondentia, constat ex significatione recti vos, quod sit quod in veris sint, rectum enim est verum, n: 5434. 5437; & quia tunc in veris sunt non lucri causa, cum correspondentia, ideo recti vos etiam hoc significat.

5526. Fratrem vestrum dabo vobis, quod significet quod ita vera fient bona, constare potest ex repræsentatione Schimeonis, qui hic est frater quem illis daret, quod sit fides voluntate, de qua n: 5482; & ex repræsentatione decem filiorum Jacobi, qui hic sunt illi quibus daretur, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5428. 5512: quod per fratrem vestrum dabo vobis, significetur quod ita vera fient bona, est quia cum datur fides voluntate, vera fiunt bona, verum enim fidei quod est doctrinæ, ut primum intrat voluntatem, sit verum vitæ, & sit actu verum, & tunc vocatur bonum, & sit quoque bonum spirituale; ex hoc bono formatur a Domino apud hominem nova voluntas: quod voluntas faciat verum ut sit bonum, est causa quia voluntas in se spectata non aliud est quam amor, quicquid enim homo amat, hoc vult, & quicquid non amat non vult; & quia omne quod est amoris seu ex amore, hoc percipitur ab homine ut bonum, jucundat enim illum; inde est, quod omne, quod est voluntatis seu ex voluntate, sit bonum.

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 139

5527. Et terram negotiando pervagamini, quod significet quod ita fructificabuntur vera ex bono & omnia cedent usui & lucro, constat ex significatione negotiari, quod sit cognitiones boni & veri, ita vera Ecclesiae, sibi comparare, & illa communicare, de qua n: 4453; negotiatores vocantur qui talia habent, n: 2967; quare negotiando pervagari terram, est conquirere talia ubicunque sunt; inde sequitur, quod etiam per negotiando pervagari terram, significetur fructificare vera ex bono; cum enim conjunctio facta est per Medium, quod Benjamin, nempe Externi hominis, quod decem filii Jacobi, cum Interno, quod Joseph, de qua conjunctione hic agitur, seu quod idem, cum homo regeneratus est, tunc vera continue fructificantur ex bono; qui enim in bono est, in facultate est perspiciendi vera quae a communibus fluunt, & hoc in serie continua; & magis dein in altera vita, ubi mundana & corporea non innumbrant: quod in bono illa facultas sit, per plurem experientiam scire datum est; spiritus, qui non ita perspicaces fuerunt cum vixerunt homines in mundo, at usque charitatis vitam egerant, illos vidi in societates angelicas elevatos, & tunc in simili intelligentia & sapientia cum angelis ibi, imo non aliter sciebant quam quod intelligentia & sapientia illa in iis essent; erant enim per bonum, in quo fuerant, in facultate recipiendi omnem influxum a societatibus angelicis, in quibus erant; talis facultas inest bono, & inde talis fructificatio. Ast vera, quae apud illos fructificantur a bono, non manent vera, sed ab illis mandantur vitae, & tunc fiunt usus; quapropter per negotiando pervagabimini terram, etiam significatur quod omnia cedent usui & lucro.

5528. Vers: 35. 36. 37. 38. *Et fuit, illi evacuantes saccos suos, & ecce cuius colligatio argenti sui in sacco suo, & videbant colligationes argenti illorum illi & pater illorum, & timuerunt. Et dixit ad illos Jacob pater illorum, me orbavistis, Joseph non est, & Schimeon non est, & Benjaminem sumitis, super me erunt omnia haec. Et dixit Ruben ad patrem suum, dicendo, duos filios meos mori facias, nisi adduxero illum ad te, da illum super manum meam, & ego reducam illum ad te. Et dixit, non descendet filius meus vobiscum, quia frater illius mortuus, & ille solus is relictus, & obveniat illi damnum in via qua ibitis in illa, & descendere facietis canitiem meam in merore sepulchrum. Et fuit, illi evacuantes saccos suos, significat usum ex veris quae in naturali: & ecce cuius colligatio argenti sui, significat ordinationes verorum donatas gratis: in sacco suo, significat in cuiusvis receptaculo: & videbant colligationes argenti illorum, significat apperceptionem quod ita: illi & pater illorum, significat a veris & bono veri in naturali: & timuerunt, significat sanctum: & dixit ad illos Jacob pater illorum, significat perceptionem illis a bono veri: me orbavistis, significat quod sic non Ecclesia magis: Joseph non est, significat internum quod non sit: & Schimeon non est, significat fides voluntate quod nec sit: & Benjaminem sumitis, significat si etiam medium aufertur: super me erunt omnia, significat quod sic destructum erit id quod est Ecclesiae: & dixit Ruben ad patrem suum, significat illa quae fidei intellectu sunt appercepta a bono veri: dicendo duos filios meos mori facias, significat quod fidei utrumque nec victurum: nisi adduxero illum ad te, significat nisi medium adjungatur:*

da illum super manum meam, significat quantum in sua potentia : & ego adducam illum ad te, significat quod restituetur : & dixit, non descendet filius meus vobiscum, significat quod non demittet se versus inferiora : quia frater illius mortuus, significat quoniam internum non adest ; & ille solus relictus, significat quod is loco interni nunc : & obveniat illi damnum in via qua ibitis in illa, significat quod cum solis veris in naturali separatis ab interno, perituum : & descendere facietis canitiem meam, significat quod sic erit ultimum Ecclesiae : in mærore sepulchrum, significat absque spe resurrectionis.

5529. Et fuit, illi evacuantes saccos suos, quod significet usum ex veris in naturali, constat ex significatione evacuare, nempe annonam quam deportarunt ex Ægypto, quod sit usum facere ex veris, per annonam enim significatur verum, n : 5276. 5280. 5292. 5402 ; & ex significatione saccorum, quod sint receptacula in naturali, de qua n : 5489. 5494 : ita naturale : de receptaculis in naturali videatur infra n : 5431.

5530. Et ecce cuius colligatio argenti sui, quod significet ordinationes verorum donatas gratis, constat ex significatione colligationis seu fasciculi, quod sit ordinatio, de qua sequitur ; & ex significatione argenti, quod sit verum, de qua n : 1551 : 2954 ; per quod cuius in sacco suo, significatur quod donatæ gratis. Quod colligatio seu fasciculus sit ordinatio, inde est, quia vera apud hominem in series disposita & ordinata sunt ; quæ amoribus maxime conveniunt, in medio sunt, quæ non ita conveniunt, ad latera sunt, & tandem quæ prorsus non conveniunt, ad ultimas peripheriis rejecta sunt ; extra illam seriem sunt illa quæ amoribus contraria sunt ; quapropter illa quæ in medio sunt, vocantur consanguinea, amor enim facit consanguineum, quæ remotiora sunt affinia ; ad ultimos terminos affinitates expirant ; in tales series disposita sunt omnia apud hominem, & significantur per fasciculos & colligationes : inde manifeste patet, quomodo se habet cum illis qui in amoribus sui & mundi sunt, & quomodo cum illis qui in amore in Deum & erga proximum ; apud illos qui in amoribus sui & mundi sunt, sunt talia quæ illis amoribus favent in medio, & quæ parum favent in peripheriis, & foras rejecta sunt quæ sunt contraria, ut sunt illa quæ amoris in Deum & amoris erga proximum ; in tali statu sunt infernales ; inde etiam quandoque apparet lucidum circum illos, sed intra hoc lucidum ubi ipsi, est furvum, monstruosum & horrendum : at apud angelos est flammeum jubar in medio ex bono amoris cœlestis & spiritualis, & inde lucidum aut candidum circum circa ; qui ita apparent, sunt similitudines Domini ; Ipse enim Dominus, cum Divinum suum ostendit Petro, Jacobo & Johanni, splenduit facie sicut sol, & vestimenta Ipsius facta sunt sicut lux” Matth : xvii : 2. quod Angeli, qui similitudines, in flammeo jubare & inde in albo appareant, patet ab Angelo qui descendit e cœlo, & devolvit lapidem ab ostio sepulchri, “Erat species ejus sicut fulgur, & vestimentum album sicut nix” Matth : xxviii : 3.

5531. In sacco suo, quod significet in cujusvis receptaculo, constat ex significatione sacci, quod sit receptaculum, de qua n : 5489. 5494. 5529. Quid

hig

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 141

hic receptaculum, etiam paucis dicendum; Naturale hominis in receptacula est distinctum, in unoquoque receptaculo est commune quoddam, in quo communi minus communia seu particularia respective, & in his singularia, ordinata sunt; unumquodvis tale commune cum particularibus suis & cum singularibus, habet suum receptaculum, intra quod se actuare, seu formas variare & status mutare possit: receptacula illa apud hominem qui regeneratus est, sunt totidem numero, quot vera communia apud illum, & unumquodvis receptaculum correspondet societati cuidam in cœlo: talis est ordinatio apud hominem qui in bono amoris & inde in vero fidei est: ex his aliquatenus patet, quid intelligitur per cuiusvis receptaculum, cum prædicatur de communibus veris in naturali, quæ repræsentantur per decem filios Jacobi.

5532. Et videbant colligationes argenti illorum, quod significet apprehensionem quod ita, nempe quod ordinationes verorum donata gratis, constat ex illis, quæ mox supra n: 5530, explicata sunt.

5533. Illi & pater illorum, quod significet a veris & bono veri in naturali, constat ex repræsentatione filiorum Jacobi, qui hic sunt illi, quod sint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; & ex repræsentatione Jacobi, qui hic pater illorum, quod sit bonum veri etiam in naturali, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538. Quid apprehensio ex veris & a bono veri in naturali, quidem explicari potest, sed non in intellectum cadet, nisi perquam obscure; at vero in intellectum spirituum sicut in clara die; talia his inter leviora sunt; inde etiam aliquatenus constare potest, qualis differentia intelligentiæ est hominis, dum in mundo & ejus lumine est, & dum in cœlo & ibi in ejus luce.

5534. Et timuerunt, quod significet sanctum, constat ex significatione timere, cum obveniunt talia quæ sunt Divinæ Providentiæ, ut hic quod vera donata gratis, quæ significantur per quod colligatio cuiusvis argenti in sacco suo; sanctum, quod tunc influit, etiam aliquid timoris cum sancta reverentia inducit.

5535. Et dixit ad illos, Jacob pater illorum, quod significet perceptionem illis a bono veri, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpe prius; & a repræsentatione Jacobi, quod sit bonum veri, de qua mox supra n: 5533.

5536. Me orbavistis, quod significet quod sic non Ecclesia magis, constat ex repræsentatione Jacobi, qui hoc de se dicit, quod sit bonum veri, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538; & quia est bonum veri, est quoque Ecclesia, nam essenziale Ecclesiæ est bonum, quare siue dicas bonum veri, siue Ecclesiam, idem est, nam homo apud quem est bonum veri apud illum est Ecclesia, quod Jacob sit Ecclesia, videatur n: 4286. 4520; inde etiam est, quod filii ejus repræsentent vera Ecclesiæ, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; & ex significatione orbare, quod sit Ecclesiam suis veris & bonis privare, ut hic illis quæ repræsentantur per Josephum, Benjaminem, & Schimeonem, de quibus mox sequitur. Quod orbare sit privare Ecclesiam suis veris est quia Ecclesia comparatur conjugio, bonum ejus

eius Marito, & verum uxori, & ex conjugio illo nata vera filiis, ac bona filiabus, & sic porro; cum itaque orbitas seu orbatio dicitur, significat quod Ecclesia privata sit suis veris, & quod inde nulla fiat; in hoc sensu dicitur orbus & orbitas etiam passim alibi in verbo; ut apud Ezechielem "*Mittam super vos famem & feram malam, & orbem faciam te*" v: 17. Apud Eundem "*Quando feram malam transire fecero per terram, & orbaverit illam, ut fiat desolatio, ita ut non transiens propter feram*" xiv: 15. In Levitico "*Mittam in vos feram agri, quæ orbabit vos, & excindet bestiam vestram, & imminuet vos, ut vastentur viæ vestræ*" xxvi: 22, ibi fames pro defectu cognitionum boni & veri, & inde desolatione, fera mala pro falsis ex malis, terra pro Ecclesia; mittere famem & feram malam & orbare terram, pro per falsa ex malis destruere Ecclesiam, ita illam veris prorsus privare. Apud Jeremiam "*Ventilabo eas ventilabro in portis terræ, orbabo, perdam populum meum*" xv: 7; ibi etiam orbare pro privare veris. Apud Eundem "*Da filios eorum fami, & defluere fac illos per manum gladii, ut fiant uxores eorum orbae & viduae*" xviii: 21; ut fiant uxores eorum orbae & viduae pro quod absque veris & bono. Apud Hoseam "*Ephraimi, sicut avis avolabit gloria eorum, a partu, & a ventre, & a conceptione; quia si educaverint filios suos, tunc orbas faciam eos ab homine*" ix: 11. 12, similiter. Apud Ezechielem "*Ambulare faciam super vobis hominem, populum meum, qui hæreditario possidebunt te, & eris illis in hæreditatem, nec addes amplius orbare eos*". Sic dixit Dominus Jehovih, quoniam dicunt vobis, consumens hominem tu, & orbans populos tuos fuisti" xxxvi: 12, orbare etiam ibi pro privare veris. Apud Esaiam "*Jam audi hoc delicata, sedens secure, dicens in corde tuo, ego & non sicut ego præterea, non sedebo vidua, nec cognoscam orbitatem: atqui venient tibi duo ista momento in die uno, orbitas & viduitas*" xlvii: 8. 9, de filia Babelis & Chaldaea, hoc est, de illis qui sunt in sancto externo & prophano interno, & se ex sancto externo Ecclesiam vocant; orbitas & viduitas pro privatione veri & boni. Apud Eundem "*Tolle circumcirca oculos tuos, & vide omnes congregantur, veniunt tibi, adhuc dicent in auribus tuis filii orbitatum tuarum, angustus est mihi locus, recede mihi ut habitem: tu vero dices in corde tuo, quis genuit mihi hos, cum tamen ego orba & solitaria, exul & remota, quis ergo hos educavit, ego relicta fui sola, hi ubi fuerunt*" xlix: 18. 20. 21, ibi de Zione seu Ecclesia coelesti, & de ejus fructificatione post vastationem; filii orbitatum pro veris, quibus in vastatione privata fuit, restitutis, & in immensum auctis.

5537. Joseph non est, quod significet internum quod non sit, constat a representatione Josephi, quod quia est coeleste spiritualis, est internum Ecclesiae, de qua n: 5469. 5538.

5538. Et Schimeon non est, quod significet fides voluntate quod nec sit, constat ex representatione Schimeonis, quod sit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482.

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 143

5539. Et Benjaminem sumitis, quod significet si etiam medium aufertur, constat ex repræsentatione Benjaminis, quod sit Medium, de qua n: 4411. 5413. 5443.

5540. Super me erunt omnia, quod significet quod sic destructum erit id quod est Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Jacobi, qui de se hoc dicit, quod sit Ecclesia, de qua n: 5536; in Ecclesia cum non internum est, quod repræsentatur per Josephum, nec fides voluntate, quæ repræsentatur per Schimeonem, & si aufertur medium conjungens, quod repræsentatur per Benjaminem, destructum est id quod est Ecclesiæ; hæc sunt quæ significantur per super me erunt omnia.

5541. Et dixit Ruben ad patrem suum, quod significet illa quæ fidei intellectu sunt appercepta a bono veri, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit apperipere, de qua sæpius prius; ex repræsentatione Rubenis, quod sit fides doctrina & intellectu, de qua n: 3861. 3866. 5472, proinde illa quæ sunt illius fidei; & ex repræsentatione Jacobi, qui hic est pater ad quem Ruben dixit, quod sit bonum veri, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538. 5533; inde patet, quod per dixit Ruben ad patrem suum significantur illa quæ fidei intellectu sunt appercepta a bono veri. Quod Ruben hic loquatur, est quia agitur de Ecclesia, in qua fides doctrina ac intellectu apparenter primas agit, & quoque docet, hic quid faciendum, ne illa quæ Ecclesiæ sunt destruantur.

5542. Dicendo, duos filios meos mori facias, quod significet quod fidei utrumque nec victurum, constat ex significatione duorum filiorum Rubenis, quod sit fidei utrumque, per Rubenem enim repræsentatur fides doctrina & intellectu, filii ejus sunt binæ doctrinæ quæ Ecclesiæ, nempe doctrina veri & doctrina boni, seu doctrina fidei & doctrina charitatis; quod utrumque hoc fidei seu Ecclesiæ non victurum, nisi medium, quod per Benjaminem repræsentatur, conjungatur, significatur per quod duos filios meos mori facias, nisi adduxero Benjaminem ad te; per hæc verba confirmat Ruben, quod actum foret cum Ecclesia, nisi medium sit: nisi hic sensus internus foret in illis verbis, Ruben nunquam dixisset ad patrem suum, quod mori faceret duos filios suos nisi reduceret Benjaminem, ita enim proposuisset extirpare adhuc unam familiam; quod, quia contra fas, nefarium foret; sed sensus internus docet, quare ita dictum.

5543. Nisi adduxero illum ad te, quod significet nisi medium conjungatur, constat ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est ille quem adduceret, quod sit medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5539; & ex significatione adducere, quod sit conjungi.

5544. Da illum super manum meam, quod significet quantum in sua potentia, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de n: 873. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328; dare illum super manum suam, est in proprio sensu ipsi illum confidere; at quia fidei intellectu, quæ repræsentatur per Rubenem, est parum potentia, cui confidendum, verum enim quod fidei potentiam

potentiam suam habet a bono quod charitatis, n: 3563, idcirco per da illum super manum meam, significatur quantum in sua potentia.

5545. Et ego adducam illum ad te, quod significet quod restituetur, constat absque explicatione.

5546. Et dixit, non descendet filius meus vobiscum, quod significet quod non demittet se versus inferiora, constat ex significatione descendere, quod prædicetur versus inferiora, de qua 5406, hic ad vera scientifica quæ in naturali exteriori, n: 5492. 5495. 5497. 5500, quæ repræsentantur per filios Jacobi.

5547. Quia frater ejus mortuus est, quod significet quoniam internum non adest, constat ex repræsentatione Josephi, qui hic est frater, quod sit coeleste spiritualis seu verum a Divino, proinde internum Ecclesiæ, de qua n: 5469 & ex significatione mortuus esse, quod hic sit non adesse, erat enim in vivis, sed non aderat.

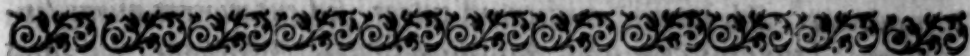
5548. Et ille solus est relictus, quod significet quod is loco interni nunc, constare potest ex eo, quod quia internum, quod Josephus, non aderat, & is solus ex illa matre, quod is nunc etiam sicut ille: Josephus etiam & Benjamin, uterque, internum repræsentant, & decem reliqui filii Jacobi externum, n: 5469.

5549. Et obveniat illi damnum in via qua ibitis in illa, quod significet quod cum solis veris in naturali separatis ab interno periturum, constat ex illis quæ supra n: 5413, explicata sunt, ubi similia.

5550. Et descendere facietis canitiem meam, quod significet quod sic erit ultimum Ecclesiæ, constat ex significatione canitiei, cum agitur de Ecclesia, quod sit ultimum ejus: ultimum per canitiem significatur etiam apud Esaiam "Attendite ad Me, domus Jacobi, & omnes reliquæ domus Israelis, portati ab utero, lati a vulva: *usque etiam ad senectutem* Ego idem, & *usque ad canitiem* Ego, portabo" XLVI: 4; domus Jacobi pro Ecclesia Externa, domus Israelis pro Ecclesia interna; ab utero & vulva, pro a principio ejus; ad senectutem & ad canitiem, pro ad ultimum ejus. Et apud Davidem "Plantati in domo Jehovæ, in atriis Dei nostri germinabunt; adhuc proventum habebunt *in canitie*" Psalm: XCII: 14. 15, in canitie pro in ultimo.

5551. In mærore sepulchrum, quod significet absque spe resurrectionis, constat ex significatione mæroris hic, quod sit absque spe, cum enim non amplius aliqua spes, tunc mæror; & ex significatione sepulchri, quod sit resurrectio & regeneratio, de qua n: 2916. 2917. 3256. 4621, ita resurrectio, nempe Ecclesiæ; si enim in Ecclesia non Internum, quod Josephus, nec Medium; quod Benjamin, neque fides voluntate seu charitas, quæ Schimeon, non amplius est aliqua spes ejus resurrectionis. Quod sepulchrum sit resurrectio, apparet quidem alienum, sed hoc est idea quam homo de sepulchro habet, sepulchrum enim a morte non separat, & ne quidem a cadavere quod in sepulchro; verum Angeli in cælo non talem de sepulchro ideam habere possunt, sed prorsus aliam quam homo, nempe ideam resurrectionis seu resurrectionis; homo enim, cum cadaver ejus mandatur sepulchro, resuscitatur in alteram vitam; quapropter de sepulchro non habent mortis, sed vitæ ideam, consequenter resurrectionis.

Conti-

Continuatio de Correspondentia cum Maximo Homine; hic de Correspondentia Cutis, Capillorum, & Ossium cum illo.

5552. **C**UM Correspondentia ita se habet; quæ in homine maximam vitam habent, ea correspondent illis Societatibus in cœlis, quæ maximam vitam, & inde maximam felicitatem ibi habent, ut sunt illæ, quibus correspondent sensoria hominis externa, & interna, & quæ intellectus & voluntatis sunt; at quæ in homine minorem vitam habent, ea correspondent talibus societatibus, quæ in minore ibi vita sunt, ut sunt cuticulæ quod ambiunt universum corpus, tum cartilaginee & Ossæ, quæ fulciunt & sustentant omnia quæ in corpore sunt; & quoque Capilli, qui ex cuticulis erumpunt: quenam & quales societates sunt, quibus illa & hæc correspondent, etiam dicendum.

5553. Societates, quibus Cuticulæ correspondent, sunt in introitu ad Cœlum; & illis datur perceptio, quales spiritus sunt qui ad primum limen alluunt, quos vel rejiciunt vel admittunt; sic ut dici queant introitus seu limina cœli.

5554. Sunt per plures societates, quæ constituunt Integumenta externa corporis, cum differentia a facie ad plantas pedis, nam ubivis est differentia; cum illis multum loquutus sum: quoad spirituales vitam fuerunt tales, ut sibi persuadere passi fuerunt ab aliis, quod ita sit, & cum audierant confirmatum ex sensu literæ Verbi, crediderint prorsus, & permanserint in opinione, & vitam secundum illa instituerint non malam: at cum illis non facile commercium ab aliis, qui non similis indolis sunt, haberi potest, nam opinionibus captis tenaciter inhaerent, nec se inde duci rationibus patiuntur: Ex hac tellure per plures tales sunt, quia Orbis noster in externis est, & quoque reagit contra interna, sicut solet Cutis.

5555. Qui in vita corporis nihil nisi quam communia fidei scriverant, sicut quod proximus amandus, & ex communi illo principio benefecerant æque malis ac probis, absque discrimine, dixerunt enim quod quisque sit proximus: tales, cum vixerunt in mundo, se multum seduci

passi sunt dolosis, hypocritis, & simulatoribus: similiter fit illis in altera vita, nec curant quid illis dicitur, nam sensuales sunt, & in rationes non intrant. Hi quoque constituent cutem, sed exteriorem minus sensibilem. Loquutus cum illis, qui cutem Cranii constituunt: sed tales sunt cum multa differentia, sicut est Cutis illa in variis locis, ut in diversis locis Cranii, versus occiput, sinciput, tempora, in facie, super thoracem, abdomen, lumbos, pedes, brachia, manus, digitos.

5556. Quinam Cutem squamosam constituunt, etiam scire datum est; illa cutis præ involucris reliquis, est minime sensibilis, obstita enim est squamis, quæ ad subtile cartilagineum accedunt: societates, quæ illam constituunt, sunt qui ratiocinantur de omnibus rebus, num ita sit, vel non ita sit, nec vadunt ulterius; quando loquutus cum illis, percipere dabatur, quod prorsus nihil caperent quid verum vel non verum; & illi, quo magis ratiocinantur, eo minus capiunt: videntur usque sibi sapientes præ aliis, nam in facultate ratiocinandi ponunt sapientiam; prorsus non sciunt, quod præcipuum sapientiæ sit percipere absque ratiocinatione, quod ita sit, vel non ita. Sunt eorum plures ex illis, qui in mundo tales facti sunt ex confusione boni & veri per philosophica; quibus inde minus sensus communis.

5557. Sunt etiam spiritus, per quos alii loquuntur, & ii vix intelligunt quid dicunt; id passi sunt; sed usque multum loquuntur: tales sunt illi, qui in vita corporis modo blaterarunt, & nihil cogitaverunt quid dixerant, & amaverunt loqui de omnibus: dictum, quod cohortes sint, & quod aliqua eorum referant membranas quæ tegunt viscera corporis, aliqua cuticulas quæ a sensitivo parum trahunt; sunt enim modo vires passivæ, & agunt nihil ex se, sed ex aliis.

5558. Sunt spiritus, dum aliquid scire volunt, dicunt quod ita sit, sic unus post alterum in societate; & tunc, cum dicunt, observant num id fluat libere, absque aliquo renisu spirituali, dum enim non ita est, tunc percipitur ut plurimum renisus ab interiori; si non ab iis appercipitur renisus, putant quod ita sit; & id non aliunde sciunt: tales sunt, qui glandulas cutaneas constituunt; sed eorum duo sunt genera, unum quod affirmat, quia apparet fluentia, ut dictum, ex qua conjectant, quod quia non renisus, sit conveniens formæ cœlesti, consequenter vero, & sic quod affirmatum; alterum genus, quod audacter affirmat, quod ita sit, tametsi id non sciunt.

5559. Repræsentativæ ostensa mihi est conformatio contexturarum in cuticulis; conformatio apud illos, apud quos extrema illa correspondebant interioribus, seu materialia ibi obediebant spiritualibus, fuit contextus pulcher, ex spiris mirabiliter consertis, ad modum luciniarum,

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 147

rum, quæ describi nusquam possunt, erant coloris cærulei. Postea representatæ sunt formæ adhuc magis continuæ, subtiliores, & concinniores: taliter apparent cuticulæ hominis regenerati. Qui autem dolosi fuerunt, apud illos extrema illa apparent sicut conglutinationes ex meris serpentibus; & qui magici, sicut intestinalia fæda.

5560. Societates spirituum, quibus Cartilagine & Ossa correspondent, sunt per plures; sed sunt tales, quibus per parum vitæ spiritualis inest; sicut per parum vitæ est Ossibus respectivè ad mollia quæ cingunt; ut pro exemplo, sicut est Cranio & ossibus Capitis respectivè ad utrumque Cerebrum, & medullam oblongatam, & ad substantias sensitivas inibi; & quoque sicut est Vertebri & costis, respectivè ad Cor & pulmones; & sic porro.

5561. Ostensum quam parum vitæ spiritualis illis inest qui ossa referunt; alii spiritus per illos loquuntur, & ipsi parum sciunt quid dicunt, sed usque loquuntur, in eo solo jucundum ponentes. In talem statum rediguntur illi, qui vitam malam egerant, & tamen reliquias aliquas boni in se habuerunt reconditas; hæ reliquie faciunt illud parum vitæ spiritualis, post plurimum seculorum vastationes: quid reliquie, videatur n: 468. 530. 560. 561. 660. 1050. 1736. 1906. 2284. 5135. 5342. 5344. Dictum, quod illis parum vitæ spiritualis sit; per vitam spirituales intelligitur illa vita, quæ est Angelis in cælo; ad hanc vitam introducit homo in mundo per illa quæ sunt fidei & charitatis; ipsa affectio boni quod est charitatis, & affectio veri quod fidei, est vita spiritualis: vita hominis absque illa, est vita naturalis, mundana, corporea, terrestris, quæ non est vita spiritualis, si non hæc in illa sit, sed est vita qualis animalibus in communi.

5562. Qui e vastationibus emergunt, & illis usibus, quibus ossa, inserviunt, non habent aliquam cogitationem determinatam, sed communem pæne indeterminatam, sunt sicut illi qui distracti vocantur, quasi non in corpore, sunt lenti, hebetes, stupidi, tarditas est illis in omnibus; usque tamen aliquoties non intranquillum, quia curæ non penetrant, sed in commune eorum obscurum dissipantur.

5563. In cranio sentiuntur aliquoties dolores, nunc in una parte, nunc in altera, & appercipiuntur quasi nuclei ibi qui separati a reliquis ossibus, qui ita dolent; per experientiam scire datum est, quod talia existant a falsis quæ ex cupiditatibus; & quod mirabile, falsorum genera & species certa in cranio loca habent, quod etiam per plurem experientiam mihi notum factum est. Tales nuclei, qui sunt indurationes, apud illos, qui reformantur, franguntur & ad molli-

tiem rediguntur, & hoc variis modis, in genere per informationes in bono & vero, per influxus veritatum acerbos, quod fit cum dolore interiori, tum per descriptiones actuales, quod fit cum dolore exteriori. Falsa enim ex cupiditatibus talis naturæ sunt, ut indurent; sunt enim contraria veris, & vera, quia determinantur secundum formam cœli, fluunt sicut sponte, libere, leniter, molliter; at falsa, quia in contrarium tendunt, habent determinationes oppositas, unde fluidum, quod est formæ cœli, sistitur, inde indurationes. Inde est, quod qui in odio internecino fuerunt, ac in vindictis talis odii, & ex his in falsis, crania habeant prorsus indurata, & quidam sicut ebena, per quæ nulli radii lucis, quæ sunt vera, penetrant, sed prorsus reflectuntur.

5564. Sunt spiritus statura parvi, qui, cum loquuntur, tonant, unus quandoque sicut agmen; ita loqui, est illis innatum; non sunt ex hac tellure, sed ex alia, de qua, ex Divina Domini Misericordia, quando de incolis variarum tellurum. Dicebatur, quod illi referant Cartilaginem scutiformem, quæ est ante pectoris cameram, & inservit pro fulcro costis anterioribus, & quoque musculis variis soni.

5565. Sunt etiam qui Ossâ adhuc duriora referunt, sicut Dentes, sed de illis non multum scire datum est; solum quod illi, qui vix aliquid vitæ spiritualis residuum habent, cum sistuntur videndi in luce cœli, non appareant in aliqua facie, sed solum quoad dentes loco faciei; facies enim repræsentat interiora hominis, ita ejus spiritualia & cœlestia, hoc est, illa quæ sunt fidei & charitatis; qui itaque in vita corporis non aliquid vitæ talis sibi comparaverant, illi taliter apparent.

5566. Quidam ad me venit, apparuit sicut nubes nigra, circa quam stellæ vacillantes, stellæ vacillantes in altera vita cum apparent, significant falsa, sed stellæ fixæ vera; appercepi quod spiritus esset qui accedere voluit, cum accessit, timorem incussit, hoc possunt quidam spiritus, imprimis latrones ex eo concludere potui quod latro fuerit; is cum prope me erat, volebat me omni conatu infestare per artificia magica, sed incassum; extendebat manum ut exerceret potentiam imaginariam, sed id prorsus nihil effecit. Ostensum dein, quali facie esset, facies nulla erat, sed nigerrimum quid loco ejus, & ibi apparuit os dire & ferociter diductum, sic ut esset ingluvies, in qua exstabant dentes in serie; verbo erat sicut canis rabidus diducto rictu, adeo ut rictus esset non facies.

5567. Quidam se lateri meo sinistro applicabat, & tunc non sciebam unde & qualis esset, egit etiam obscure; voluit quoque interius

in me penetrare, sed reiectus est; is induxit sphaeram idearum cogitationis communem, talem, ut describi nequeat, similem sphaeram communem non memini me prius appercepisse; nullis principiis ille alligatus fuit, sed in communi erat contra omnes, quos refellere & vituperare dextre & ingeniose potuerat, tametsi is non sciret quid verum; miratus quod tale ingenium daretur, quod nempe ingeniose alios possit refellere, & tamen ex nulla apud se cognitione veri. Postea abiit, sed mox rediit, cum lagena fictili in manu, & voluit dare mihi aliquid inde bibendum; erat inibi tale ex phantasia, quod adimeret intellectum eis qui biberent; hoc representabatur, quia illos, qui ei adhaeserant in mundo, depravaverat intellectu veri & boni, sed usque ei adhærebant. Is quoque in luce cœli, non apparebat in facie, sed modo quoad dentes, ex causa quia irridere aliis potuerat, & usque nihil veri ipse sciebat. Quis esset, dictum mihi, cum vixit inter famigeratos fuit, & notum aliquibus quod talis.

5568. Aliquoties apud me fuerant, qui striderent dentibus; erant ex infernis, ubi illi, qui non solum vitam malam egerant, sed etiam se confirmarunt contra Divinum, & omnia deduxerunt ad naturam; illi strident dentibus cum loquuntur, quod tetrum auditu.

5569. Sicut est Correspondentia ossium & cuticularum, etiam est correspondentia capillorum, hi enim ex radicibus in cuticulis propulsi sunt; quicquid est correspondentie cum Maximo Homine, hoc apud spiritus & angelos est, nam unusquisque Maximum Hominem ut imago refert: sunt ideo Angelis comæ, decenter & ordinate dispositæ; comæ representant naturalem eorum vitam, & ejus correspondentiam cum vita eorum spirituali: quod comæ seu capilli significant illa quæ vitæ naturalis sunt, videatur n: 3301, & tondere comas, quod sit accommodare naturalia ut decencia sint, ita decora: n: 5247.

5570. Sunt plures, cum primis feminae, quæ in decoris posuerunt omne, nec cogitarunt altius, & vix aliquid de vita æterna; hoc feminis ignoscitur usque ad ætatem juvenilem, cum desit ardor qui præcedere solet conjugium: sed si in ætate adultiore in illis perseverant, cum aliter possunt intelligere, tunc trahunt naturam quæ manet post mortem: tales in altera vita apparent longis & expansis super faciem comis, quas quoque petunt, elegantiam in illis ponentes; nam petere comas significat accommodare naturalia ut decora appareant, n: 5247; inde cognoscuntur ab aliis quales sunt; spiritus enim scire possunt ex coma, ejus colore, longitudine, diffusionem, quales fuerant quoad vitam naturalem in mundo.

5571. Qui crediderunt quod natura esset omne, & in hoc se confirmarunt, & quoque inde vitam securam egerunt, non agnoscetes aliquam vitam post mortem, ita nec infernum, nec cœlum; tales, quia pure naturales, cum apparent in luce cœli, non illis apparet aliqua facies, sed loco ejus barbatum, capillare, intonsum, nam, ut supra dictum, facies representat spiritualia & cœlestia interius apud hominem, capillitium autem naturalia.

5572. Sunt perplures hodie in Christiano orbe, qui naturæ omnia adscribant, & vix aliquid Divino; sed inter illos, sunt plures in una gente quam in altera; licet itaque memorare commercium sermonis, quod cum aliquibus ex illa gente, in qua perplures tales sunt, habui.

5573. Quidam supra caput inconspicuus aderat, sed quod adesset ex nidore adusti corna seu ossis, & ex fœtore dentium, percipere datum; postea veniebat magna turba, sicut nimbus, ab inferiori versus superiora a tergo, etiam inconspicuus, & supra caput subsidebant; putabam quod inconspicui essent quia subtiles, sed dictum quod, ubi sphaera spiritualis, ibi inconspicui sint, ast ubi sphaera naturalis ibi conspicui; & vocati sunt naturales inconspicuus. Primum, quod de illis detectum erat, quod summo studio, calliditate & arte conmitterentur, ut nihil propalaretur de illis; ob quem finem etiam callebant surripere aliis eorum ideas, & inducere alias, quibus impediabant ne detegerentur; hoc satis diu perstabat; inde cognoscere datum, quod tales in vita corporis fuerint, ut non voluerint propalari quicquam ex illis quæ agebant & cogitabant, aliam faciem & aliam loquelam præferendo; sed usque non prætexebant alia, ut per mendacia deciperent. Perceptum, quod, qui aderant, in vita corporis negotiatores fuerint, sed tales, quod jucundum vitæ in ipsa negotiatione, non ita in divitiis, habuerint, & sic quod negotiatio fuerit quasi anima eorum; quapropter de hac cum illis loquutus sum, & dicere datum, quod negotiatio nihil impediât, quin in cœlum venire possint, & quod in cœlo sint æque divites ac pauperes; sed objiciebant, quod eorum opinio fuerit, si salvarentur, quod abdicarent se negatione, darent omnia sua pauperibus, & se miseros facerent; sed illis respondere datum est, quod non ita se res habeat, & quod aliter cogitarerint illi apud illos, qui in cœlo sunt quia boni Christiani fuerunt, & usque opulenti, & aliqui eorum inter opulentissimos, hi habuerunt commune bonum, & amorem erga proximum pro fine, & mercaturam exercuerunt modo functionis causa in mundo, & præterea non posuerunt cor in illis:

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM. 151

illis: at quod illi infra sint, est causa, quia mere naturales fuerunt, & ideo non crediderunt vitam post mortem, nec infernum, nec cœlum, imo nec aliquem spiritum, & quod illis non cordi fuerit quacunque arte deprivare alios suis bonis, & quod absque misericordia videre potuerint perire integras domos sui lucri causa; & quod ideo subsannaverint omnes qui de spirituali vita cum illis loquuti sunt. Qualem fidem habuerunt de vita post mortem, de cœlo & de inferno, etiam ostensum est; apparuit quidam qui in Cœlum sublatus est a sinistro versus dextrum, & dictum, quod nuper aliquis mortuus sit, & ab angelis deductus immediate in cœlum; de illo sermo fuit, ast illi, tametsi viderunt quoque, usque incredulitates spheram habebant perquam fortem, & illam circumspergebant, adeo ut contra quod viderunt, sibi & aliis persuadere voluerint; & quia tanta illis incredulitas, dicere illis datum est, si forte vidissent in mundo resuscitari aliquem mortuum jacentem in lectica, dicebant, quod primum non credidissent, nisi plures mortuos resuscitados vidissent, & si hoc vidissent, quod usque attribuissent tale causis naturalibus; dicebant postea, cum aliquamdiu relictis fuissent suis cogitationibus, quod primum credidissent quod fraus, & cum evictum quod non fraus, quod credidissent animam mortui secretam communicationem habuisse cum illo qui resuscitaret, & tandem quod aliquod secretum esset quod non comprehenderent, quia in natura dantur perplura incomprehensibilia; ac ita quod nusquam potuissent credere, quod tale ex aliqua vi supra naturam existeret; inde detectum, qualis eorum fides fuerat, quod nempe nusquam adduci potuerint ad credendum, quod aliqua vita post mortem esset; nec quod infernum; nec quod cœlum; ita quod prorsus naturales essent. Tales cum apparent in luce cœli, etiam absque facie apparent, & loco ejus densum crinitum.

GENESEOS

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM.

1. **E**T fames ingravescibat in terra.
2. Et factum, sicut absolviſſent comedere annonam, quam adduxerunt ex Ægypto, & dixit ad illos pater illorum, revertimini, emite nobis parum cibi.
3. Et dixit ad eum Jehudah, dicendo, conteſtando conteſtatus in nos vir, dicendo, non videbitis facies meas, absque quod frater vester vobiscum.
4. Si sis tu mittens fratrem nostrum nobiscum, descendemus & ememus tibi cibum.
5. Et si non tu mittens, non descendemus, quia vir dixit ad nos, non videbitis facies meas absque quod frater vester vobiscum.
6. Et dixit Israel, quare male fecistis mihi, ad indicandum viro an adhuc vobis frater.
7. Et dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, & ad nativitatem nostram, dicendo, an adhuc pater vester vivit, an sit nobis frater, & indicavimus ei juxta os verborum illorum; an sciendo sci-
vimus quod diceret, descendere facite fratrem vestrum.
8. Et dixit Jehudah ad Israelem patrem suum, mitte puerum mecum, & surgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam infantes nostri.
9. Et spondebo pro illo, e manu mea quæres illum, nisi adduxero illum ad te, & statuero illum coram te, & peccabo tibi omnibus diebus.
10. Quia ni forte tardaverimus, quod nunc reversi fuerimus his duabus vicibus.
11. Et dixit ad illos Israel pater illorum, si ita ergo hoc, facite, accipite e decantatione terræ in vasis vestris, & descendere facite viro munus, parum resinæ, & parum mellis, ceram, & stacten, nuces terebinthinæ & amygdalas.
12. Et argenti duplum accipite in manibus vestris, & argentum reductum in ore manticarum vestrarum reducetis in manu vestra, forte error hoc.

13. Et

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 153

13. Et fratrem vestrum accipite, & surgite, revertimini ad virum.

14. Et Deus Schaddai det vobis misericordias coram viro, & mittat vobis fratrem vestrum alterum, & Benjaminem; & ego quemadmodum orbatus sum, orbatus ero.

15. Et acceperunt viri munus hoc, & duplum argenti acceperunt in manu sua, & Benjaminem, & surrexerunt, & descenderunt Ægyptum, & steterunt coram Iosepho.

16. Et vidit Ioseph cum illis Benjaminem, & dixit ei qui super domo sua, adduc viros domum, & mactando macta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie.

17. Et fecit vir quemadmodum dixit Ioseph, & adduxit vir viros domum Iosephi.

18. Et timuerunt viri quod adducti domum Iosephi, & dixerunt, super verbum argenti reducti in manticis nostris in initio nos adducimur; ad devolvendum super nos, & ad conjiciendum se super nos, & ad fumendum nos ad servos, & asinos nostros.

19. Et acceperunt ad virum, qui super domo Iosephi, & loquuti ad illum ostio domus.

20. Et dixerunt, in me domine mi, descendendo descendimus in initio ad emendum cibum.

21. Et factum, cum veniremus ad diversorium, & aperuimus manticas nostras, & ecce argentum cuiusvis in ore mantice sue, argentum nostrum in pondere suo, & reducimus illud in manu nostra.

22. Et argentum alterum descendere facimus in manu nostra ad emendum cibum, non scimus quis posuit argentum nostrum in manticis nostris.

23. Et dixit, pax vobis, ne timeatis, Deus vester, & Deus patris vestri dedit vobis absconditum donum in manticis vestris, argentum vestrum venit ad me; & eduxit ad illos Schimeonem.

24. Et adduxit vir viros domum Iosephi, & dedit aquam, & lavarunt pedes suos, & dedit pabulum asinis illorum.

25. Et præpararunt munus, usque advenire Ioseph in meridie, quia audiverunt quod ibi comederent panem.

26. Et venit Ioseph domum, & adduxerunt ei munus, quod in manu illorum, domum, & incurvabant se ei ad terram.

27. Et interrogavit illos ad pacem; & dixit, an pax patri vestro seni, quem dixistis, an adhuc is vivit.

28. Et dixerunt, pax servo tuo patri nostro, adhuc ille vivit, & deflexerunt se, & incurvarunt se.

29. Et sustulit oculos suos, & vidit Benjaminem fratrem suum, filium matris suæ, & dixit, an hic frater vester minimus, quem dixistis ad me, & dixit, Deus gratus sit tibi, fili mi.

30. Et festinavit Joseph, quia commovebantur commiserationes ejus ad fratrem suum, & quærebat flere, & venit cubiculum, & fleuit ibi.

31. Et lavit facies suas, & exivit, & continuavit se, & dixit, ponite panem.

32. Et posuerunt illi soli, & illis solis, & Ægyptiis comedentibus cum eo solis, quia non possunt Ægyptii comedere cum Hebræis panem, quia abominatio id Ægyptiis.

33. Et sederunt coram eo, primogenitus secundum primogenituram suam, & minorennis secundum minorennitatem suam, & obstupuerunt viri quisque ad socium suum.

34. Et extulit portiones ex faciebus suis ad illos, & multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum quinque mensuris; & bibebant, & large bibebant cum eo.

C O N T E N T A.

5574. Continuat de conjunctione Verorum Ecclesiæ in naturali, quæ sunt decem filii Jacobi, cum Cœlesti spiritualis seu Vero a Divino quod est Josephus, per Medium quod est Benjamin: sed in hoc Capite in sensu interno modo agitur de influxu communi, qui conjunctionem præcedit.

S E N S U S I N T E R N U S.

5575. Vers: 1. 2. 3. 4. 5. **E**T fames ingravescebat in terra. Et factum, sicut absolvisset comedere annonam, quam adduxerunt ex Ægypto, & dixit ad illos pater illorum, revertimini, emite nobis parum cibi. Et dixit ad eum Jebudab, dicendo, contestando contestatus in nos vir, dicende, non videbitis facies meas absque quod frater vester vobiscum. Si sis tu mittens fratrem nostrum nobiscum, descendemus, & ememus tibi cibum. Et si non tu mittens, non descendemus, quia vir dixit ad nos, non videbitis facies meas, absque quod frater vester vobiscum. Et fames ingravescebat, significat desolationem ex indigentia spiritualium: in terra, significat circa illa quæ erant Ecclesiæ: &

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 155

& factum, significat novum : sicut absolvisent comedere annonam, significat cum vera deficerent : quam adduxerunt ex Ægypto, significat quæ ex scientificis : & dixit ad illos pater illorum, significat perceptionem ab illis quæ Ecclesiæ : revertimini, emite nobis parum cibi, significat quod, ut vivant, comparent sibi bonum veri spiritualis : & dixit ad eum Jehudah, significat bonum Ecclesiæ : dicendo, contestando contestatus in nos vir, significat quod illis aversum spirituale ab interno : dicendo, non videbitis facies meas, significat quod nulla commiseratio : absque quod frater vester vobiscum, significat nisi sit medium vobis : si sis tu mittens fratrem nostrum nobiscum, significat si ita ab Ecclesia sit, ut adjungatur quod erit medium : descendemus & ememus tibi cibum, significat quod tunc ibi comparabitur bonum veri : & si non tu mittens, significat si non : non descendemus, significat quod comparari nequeat : quia vir dixit ad nos, significat perceptionem de spirituali : non videbitis facies meas, significat quod nulla commiseratio absque quod frater vester vobiscum, significat nisi sit medium vobis.

5576. Et fames ingravescebat, quod significet desolationem ex indigentia spiritualium, constat ex significatione famis, quod sit defectus cognitionum boni & veri, de qua n : 3364. 5277. 5279. 5281. 5300, & inde desolatio, n : 5360. 5376. 5415 : & quia desolatio existit ex penuria & inde indigentia spiritualium, per famem etiam hæc significatur. Fames in mundo spirituali, seu in cælo, non est fames pro cibo, nam Angeli materiali cibo non vescuntur, est hic cibus pro corpore quod circumfert homo in mundo, sed est fames pro tali cibo, qui mentes eorum nutrit ; is cibus est intelligere verum & sapere bonum, qui cibus vocatur cibus spiritualis ; & quod mirum, etiam Angeli nutriuntur illo cibo ; quod constare mihi potuit ex eo, quod infantes, qui infantes mortui sunt, postquam in cælo instructi sunt in veris quæ intelligentiæ & bonis quæ sapientiæ, non appareant amplius ut infantes, sed ut adulti, & hoc secundum incrementum in bono & vero : tum ex eo, quod Angeli continuo desiderent illa quæ intelligentiæ & sapientiæ sunt ; & quando in vespere sunt, hoc est, in statu cum illa deficiunt, quod tantum sint in non felicitate respective, & quod tunc nihil plus esuriant & appetant, quam ut e novo illucescat illis mane, & in vitam felicitatis, quæ est intelligentiæ & sapientiæ, redeant : quod intelligere verum & velle bonum, sit cibus spiritualis, constare quoque potest cuivis qui reflectit ; qui cibo materiali pro nutritione corporis fruitur, si simul quoque hilari animo est, & in sermocinatione de talibus quæ favent, tunc cibus materialis, qui pro corpore, melius nutrit, indicium quod correspondentia sit inter cibum spirituales qui animæ, & cibum materiale qui corporis : & porro ex eo, qui in desiderio est imbuendi animum talibus quæ scientiæ, intelligentiæ, & sapientiæ sunt, quando ab illis detinetur, quod tunc incipiat contristari & angere, & sicut is qui in fame, desiderare, ut ad spirituales suum cibum, ita ad nutritionem animæ suæ, redeat. Quod cibus spiritualis sit, qui nutrit animam, sicut cibus materialis corpus, constare quoque potest ex Verbo ; ut apud Moysen " Non per panem solum vivit homo, sed per omne enuntiatum oris Jehovæ vivit homo " Deut : VIII : 3.

Matth: iv: 4: enuntiatum oris Jehovæ, est in genere Divinum Verum quod procedit a Domino, ita omne Verum sapientiæ, in specie Verbum, in quo & ex quo illa quæ sapientiæ. Et apud Johannem "Operamini *Cibum*, non qui perit, *sed cibum qui manet in vitam æternam*, quem Filius hominis vobis dabit" vi: 27; quod ille cibum sit verum sapientiæ, quod procedit a Domino, constat: inde quoque sciri potest, quid intelligitur per hæc Domini verba in eodem Capite "Caro mea est vere *cibus*, & sanguis meus vere est potus" ibid: Verſ: 55; quod nempe Caro Domini sit Divinum Bonum, n: 3813, & Sanguis Ipsiſ Divinum Verum, n: 4735; cum enim Dominus Humanum suum totum Divinum fecit, tunc caro non aliud est quam Divinum Bonum, & sanguis Divinum Verum, quod in Divino non intelligendum materiale, constare potest; quapropter cibum in supremo sensu, hoc est, cum prædicatur de Domino, est Bonum Divini amoris ad salvandum Genus humanum: hic cibum quoque est, qui intelligitur per Domini verba apud Johannem "Jesus dixit discipulis *Ego cibum habeo quem edam*, quem vos nescitis: *cibus meus* est ut faciam voluntatem Ipsiſ qui misit Me, & perficiam Ipsiſ opus" iv: 32. 34; facere voluntatem Ipsiſ qui misit, & perficere Ipsiſ opus, est salvare genus humanum; Divinum ex quo id, est Divinus Amor. Ex his nunc patet, quid in sensu spirituali per famem intelligitur.

5577. In terra, quod significet circa illa quæ erant Ecclesiæ, constat ex significatione terræ in Verbo, quod sit Ecclesia, hic itaque quæ sunt Ecclesiæ nam quæ significant Ecclesiam, etiam significant illa quæ sunt Ecclesiæ, hæc enim faciunt illam: quod Terra sit Ecclesia in Verbo, est quia terra Canaan fuit, in qua ab antiquissimis temporibus fuerat Ecclesia: inde cum in Verbo nominatur Terra, intelligitur terra Canaan, & cum hæc, intelligitur Ecclesia; qui enim in spirituali mundo sunt, cum terra nominatur, non morantur in idea terræ, sed in idea gentis quæ ibi, nec in idea gentis, sed in idea qualis illius gentis, proinde in idea Ecclesiæ cum terra dicitur & per eam intelligitur terra Canaan. Inde patet, quantum hallucinantur, qui credunt, quod die ultimi judicii, nova terra & novum cælum, existitum secundum Prophetica in Veteri Testamento, & apud Johannem in Novo, ubi tamen per Novam Terram non aliud intelligitur, quam nova Ecclesia externa, & per novum Cælum nova Ecclesia interna; tum qui credunt, ubi nominatur in Verbo universa terra, quod aliud intelligatur quam Ecclesia: inde patet, quam parum capiunt Verbum, qui non sensum sanctiorem, quam qui ex sola litera elucet, ei inesse putant. Quod in Terra Canaan fuerit Ecclesia ab antiquissimis temporibus, n: 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. Quod per Terram in Verbo significetur Ecclesia, n: 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 2928. 4447. Quod per novum Cælum & novam terram, nova Ecclesia interna & externa, n: 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355 f. 4535.

5578. Et factum, quod significet novum, constat ex significatione fuit & factum, quod involvat statum novum, de qua n: 4979. 4987. 4999. 5074. 5466; in lingua originali antiquitus non distinguebantur sensus per signa, sed textus fuit continuus, ad imitamen loquelæ cœlestis, sed loco signorum

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 157

rum istorum fuit *Et*, & quoque *fuit* vel *factum*; inde est, quod hæc toties occurrant, & quod fuit seu factum significet novum.

5579. Sicut absolvisent comedere annonam, quod significet cum vera deficerent, constat ex significatione annonæ, quod sit verum de qua n: 5276. 5280. 5292. 5402; quod verum deficeret, significatur per quod absolvisent comedere illam. In spirituali mundo ita se habet, quod satientur veris & bonis, hæc enim sunt illis qui ibi cibus, n: 5576; at cum hæc cesserant illis in usum, iterum in indigentiam veniunt: se habet hoc sicut nutritio hominis per cibum materiale, hic cibus cum cesserat in usum, iterum fames venit; hæc fames, quæ est indigentia spiritualium, in spirituali mundo est vespera, seu umbra diei eorum, at post illam venit diluculum & mane; ita vices ibi alternantur; in vespere illam, seu in spiritualem famem veniunt, ut appetant & desiderant vera & bona, quæ cum esuriuntur nutritioni melius cedunt, sicut cibus materialis famelico. Ex his constare potest, quid intelligitur per indigentiam spiritualium cum vera deficerent.

5580. Quam adduxerunt ex Ægypto, quod significet quæ ex scientificis, constat ex significatione Ægypti, quod sint scientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462; quod *ex illis*, significatur per quod adduxerint inde: per Ægyptum in bono sensu significantur scientifica quæ sunt Ecclesiæ, nempe quæ inserviunt formæ Ecclesiæ, videatur n: 4749. 4964. 4966; per talia introducit homo in vera Ecclesiæ, sicut per atrium in domum; sunt enim illa scientifica, quæ primum incurrunt in sensus, & sic aperiunt viam ad interiora, nam notum est, quod sensuality externa primum apud hominem aperiantur & dein sensuality interiora, & denique intellectualia, & cum aperta sunt intellectualia, quod hæc repræsententur in illis ut capi queant: causa est, quia intellectualia ex sensualitybus exsurgunt per modum extractionis, sunt enim intellectualia conclusiones, quæ cum factæ, separantur & sublimius vadunt; hæc operatur influxus spiritualium, qui per cælum a Domino: ex his patet, quomodo se habet cum veris, quod ex scientificis.

5581. Et dixit ad illos pater illorum, quod significet perceptionem ab illis quæ Ecclesiæ, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius prius; & a repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit Ecclesiæ; quod Israel sit Ecclesiæ interna spiritualis, & Jacob externa, videatur n: 4286. 4292. 4770; pater dicitur quia per patrem in Verbo etiam significatur Ecclesiæ, & quoque per matrem, sed per matrem Ecclesiæ quoad verum, & per patrem Ecclesiæ quoad bonum; causa est, quia Ecclesiæ est Conjugium spiritualis, quod est a bono ut a patre, & a vero ut a matre.

5582. Revertimini; emite nobis parum cibi, quod significet quod ut vivant, comparent sibi bonum veri spiritualis, constat ex significatione emere, quod sit sibi comparare & appropriare, de qua n: 4397. 5374. 5397. 406. 5410. 5426; & ex significatione cibi, quod sit bonum veri, de qua n: 5340. 5342, hic bonum veri spiritualis, nam de hoc bono in sequentibus agitur; quod sit ut vivant, sequitur.

5583. Et dixit ad eum Jehudah, quod significet bonum Ecclesiae, constat ex repræsentatione Jehudæ, quod sit bonum Ecclesiae, de qua n: 3654. quod Jehudah nunc loquatur de Beniamine, & prius Ruben de eodem, Cap: præc: Vers: 36, 37, est arcanum, quod non nisi quam a sensu interno patere potest; pariter, quod cum Ruben de Beniamine loquutus est, Jacob dicatur Jacob, Cap: præc: Vers: 36, hic autem cum Jehudah de Beniamine loquitur, Jacob dicatur Israel, Vers: 6. 8. 11; quod tale aliquid involvat, a nemine negari potest, sed quid involvit, nequaquam a sensu literæ historico sciri potest; sicut etiam alibi, ubi Jacob, nunc Jacob, nunc Israel dicitur, n: 4286; arcanum, quod involvit, in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, dicitur. Quod hic Jehudah nunc loquatur, est quia agitur de bono veri spiritualis, quod comparandum, n: 5282; idcirco hic Jehudah, qui est bonum Ecclesiae, loquitur cum Israele, qui est bonum veri spiritualis, & spondet pro Beniamine qui est Medium, nam Medium conjungetur per bonum.

5584. Dicendo, contestando contestatus in nos vir, quod significet quod illis aversum spirituale ab interno, constat ex significatione contestando contestari quod sit aversus esse, nam contestatus est quod non viderent facies illius, nisi frater eorum esset cum illis, hæc contestatio est aversionis, nam per non videre facies ejus significatur quod nulla commiseratio, de qua mox sequitur; & ex repræsentatione Josephi, quod sit Divinum spirituale, seu quod idem, verum a Divino, de qua n: 3969, qui hic, quia vir dicitur, est spirituale seu verum influens ab interno.

5585. Dicendo, non videbitis facies meas, quod significet quod nulla commiseratio, constat a significatione facierum, cum prædicantur de homine, quod sint interioria ejus, nempe affectiones & inde cogitationes, de qua n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573. 4066. 4796. 4797. 5102; at cum prædicantur de Domino, quod sit Misericordia seu commiseratio, inde non videre facies, est non misericordia, seu nulla commiseratio, Dominus enim per Josephum hic in supremo sensu repræsentatur; non quod nulla commiseratio sit apud Dominum, est enim ipsa Misericordia, sed cum non medium est quod conjungit, tunc apparet homini quasi nulla commiseratio in Domino; causa & quia si non medium conjungens, nulla receptio boni est, & cum nulla receptio boni, est malum loco ejus; si homo tunc ad Dominum clamat, quia ex malo clamat, ita pro se contra omnes, nulla auditio est, hoc apparet sicut nulla commiseratio. Quod facies Jehovæ seu Domini sit Misericordia, constare potest ex Verbo; est enim facies Jehovæ seu Domini in proprio sensu ipse Amor Divinus, & quia est amor Divinus est Misericordia, nam hæc ex amore est erga genus humanum in tantis miseriis constitutum. Quod facies Jehovæ seu Domini sit Divinus Amor, constare potest ex facie Domini, cum Dominus coram Petro, Jacobo, & Johanne transformatus fuit, hoc est, cum illis Divinum suum ostendit, tunc *facies Ipsi*us sicut sol splenduit" Matth: xvii: 2, quod sol sit Divinus amor, ostensum videatur n: 30 ad 38. 1521. 1529. 1530. 1531. 2441. 2495. 3636. 3643. 4060. 4321 f. 4696: Ipsum Divinum

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 159

num Domini nusquam apparuerat in aliqua facie, sed Divinum Humanum Ipsi & per illud sicut in illo Divinus amor, seu respective ad genus humanum, Divina Misericordia; hæc, nempe Divina Misericordia in Divino Humano, vocatur Angelus facierum, apud Esaiam "*Misericordias Jehovæ memorate faciam; retribuet eis secundum Misericordias suas, & secundum multitudinem Misericordiarum suarum, & factus iis in Salvatorem; & Angelus facierum Ipsi salvavit eos, propter Amorem Ipsi, & propter clementiam Ipsi*" LXIII: 7. 8. 9; Angelus vocatur, quia Angeli in Verbo in sensu interno significant aliquid Domini, n: 1925. 2821. 4085, hic Ipsi Misericordiam, quapropter dicitur Angelus facierum. Quod facies Jehovæ seu Domini sit Misericordia, & quoque Pax & Bonum, quia hæc sunt Misericordiae, constare etiam potest a sequentibus locis; in Benedictione "*Lucere faciat Jehovab facies suas ad te, & misereatur tui. Elevet Jehovab facies suas ad te, & ponat tibi pacem*" Num: VI: 25. 26; lucere facere facias quod sit misereri, & elevare facies quod sit dare pacem, manifeste patet. Apud Davidem "*Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, lucere faciat facies suas nobis*" Psalm: LXVII: 2, facies etiam hic pro Misericordia. Apud Eundem "*Deus reduc nos, & lucere fac facies tuas, ut salvemur*" Psalm: LXXX: 4. 8. 20. similiter. Apud Eundem "*Libera me e manu hostium meorum, & persecutorum meorum, lucere fac facies tuas super servum tuum*" Psalm: XXXI: 16. 17: pariter Psalm: CXIX: 134. 135. Apud Danielelem "*Audi Deus noster orationem servi tui, & preces ejus, & lucere fac facies tuas super sanctuarium, quod desolatum est*" V: 17, lucere facere facies etiam pro misereri. Apud Davidem "*Multi dicentes, quis videre nos faciet bonum, attolle super nos lucem facierum tuarum*" Psalm: IV: 7. 8; attollere lucem facierum, pro dare bonum ex Misericordia. Apud Hofcheam "*Quærant facies meas, cum angustia illis, mane quærant Me*" V: 15. Apud Davidem "*Quærite facies meas, facies tuas Jehovab quæro*" Psalm: XXVII: 8. 9. Apud Eundem "*Quærite Jehovam, & robur Ipsi, quærite facies Ipsi jugiter*" Psalm: CV: 4, quærere facies Jehovæ pro misericordiam Ipsi. Apud Eundem "*Ego in iustitia videbo facies tuas*" Psalm: XVII: 15: & apud Matthæum "*Videte ne contemnatis ullum ex pusillis his; dico enim vobis, quod Angeli eorum in cælis semper videant faciem patris mei, qui in cælis est*" XVIII: 10; videre facies Dei pro frui pace & bono ex Misericordia. Oppositum autem est, occultare seu abscondere, ut & avertere, facies, quæ significant non misereri; ut apud Esaiam "*In inundatione iræ meæ, abscondi facies momento a te, sed cum Misericordia æternitatis miserebor tui*" LIV: 8; inundatio iræ pro tentatione, in qua quia Dominus apparet non misereri, dicitur abscondi facies momento a te. Apud Ezechielem "*Avertam facies meas ab illis*" VII: 22. Apud Davidem "*Quousque Jehovah oblivisceris mei in æternum, quousque occultabis facies tuas a me*" Psalm: XIII: 2. Apud Eundem "*Ne abscondas facies tuas a me, ne rejicias in ira servum tuum*" Psalm: XXII: 8. 9. Apud Eundem "*Quare Jehovah deseris animam meam, abscondis facies tuas a me*" Psalm: LXXXVIII: 15. Apud Eundem, "*Festina, responde mihi*

mihi Jehovah, consumtus est spiritus meus, *ne absconde facies tuas a me*, ut similis fiam descendentibus in foveam; fac me audire sub matra *Misericordiam tuam*” Psalm: cxlii: 7. 8. Et apud Moſen “Excandescet ira mea contra populum hunc in die illo, ut deſeram eos, & *occultabo facies meas ab illis*, unde erit ad confumendum. *Ego occultando occultabo facies meas* in die illo, propter omne malum quod fecerunt” Deut: xxxi: 17. 18; excandescere ira pro se avertere. n: 5034, & occultare facies pro non miſereri: hæc prædicantur de Jehovah ſeu Domino, tamenſi Ille nuſquam irascitur, & nuſquam avertit ſeu occultat facies ſuas, ſed ex apparentia apud hominem qui eſt in malo, ita dicitur; homo enim, qui eſt in malo, ſe avertit, & ſibi occultat facies Domini, hoc eſt, Miſericordiam Ipius a ſe removet: quod mala apud hominem ſint quæ hoc faciunt, etiam ex Verbo conſtare poteſt; ut apud Micham “*Jehovah occultabit facies ſuas ab illis* in tempore illo, *sicut mala reddiderunt opera ſua*” iiii: 4. Apud Ezechielem “Propterea quod prævaricati ſunt in Me, ideo *abscondi faces meas ab illis*: juxta immunditiem eorum, & juxta prævaricationes eorum egi cum illis, & *abscondi facies meas ab illis*” xxxix: 27. 28; imprimis apud Eſaiam “Iniquitates veſtræ ſunt, quæ ſeparant inter vos & inter Deum veſtrum; & *peccata veſtra abscondere faciunt facies a vobis*” lix: 2; ex his & pluribus aliis locis patet ſenſus internus, qui paſſim exſtat, & quærenti invenitur.

5586. Abſque quod frater veſter vobiſcum, quod ſignificet niſi ſit medium nobis, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit medium, de qua n: 5411. 5413. 443: Medium quod Benjamin repræſentat, eſt medium inter Internum & Externum, ſeu inter Spiritualem & Naturalem hominem, eſtque verum boni quod procedit a vero ex Divino, quod repræſentatur per Joſephum; verum boni illud vocatur ſpirituale cœleſtis; quod Benjamin ſit ſpirituale cœleſtis, videatur n: 3969. 4592: ſunt Internum hominis & Externum ejus diſtinctiſſima inter ſe, nam Internum ejus eſt in luce cœli, & externum in luce mundi; & quia diſtinctiſſima ſunt, non poſſunt conjungi niſi per medium, quod ab utroque trahet.

5587. Si ſis tu mittens fratrem noſtrum nobiſcum, quod ſignificet ſi ita ab Eccleſia ſit ut adjungatur, quod erit medium, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui mitteret, quod ſit Eccleſia, de qua n: 4286, inde ſi ſis tu mittens, eſt ſi ita ab Eccleſia; & ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt frater eorum, quod ſit medium, de qua mox ſupra n: 5586: inde patet, quod per ſi ſis tu mittens fratrem noſtrum nobiſcum, ſignificetur ſi ita ab Eccleſia ſit ut Externum ejus adjungatur Interno, quod erit medium.

5588. Descendemus & ememus tibi cibum, quod ſignificet quod tunc comparabitur bonum veri, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit ſibi comparare & appropriare; & ex ſignificatione cibi, quod ſit bonum veri, de quibus ſupra n: 58.

5589. Et ſi non tu mittens, quod ſignificet ſi non, nempe ſit ab Eccleſia ut adjungatur, patet ab illis quæ mox ſupra n: 5587.

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 161

5590. Non descendemus, quod significet quod comparari nequeat, constat ab illis quæ mox supra n: 5588, dicta sunt.

5591. Quia vir dixit ad nos, quod significet perceptionem de spirituali, constat ex significatione viri, quod sit spirituale ab interno, de qua supra n: 5584: & ex Significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpe prius.

5592. Non videbitis facies meas, quod significet quod nulla commiseratio, constat ab illis quæ supra n: 5585, explicata sunt, ubi eadem verba.

5593. Absque quod frater vester vobiscum, quod significet nisi sit medium vobis, constat ex illis, quæ supra n: 5586. 5587, de Bejamine, qui hic est frater, quod sit medium, dicta sunt.

5594. Vers: 6. 7. 8. 9. 10. *Et dixit Israel, quare male fecistis mihi, ad indicandum viro, an adhuc vobis frater. Et dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, & ad nativitatem nostram, dicendo, an adhuc pater vester vivit, an sit vobis frater, & indicavimus ei juxta os verborum illorum: an sciendo sciimus, quod diceret, descendere facite fratrem vestrum. Et dixit Jehudab ad Israelem patrem suum, mitte puerum mecum, & surgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam infantes nostri. Ego spondebo pro illo, e manu mea quæres illum, nisi adduxero illum ad te, & statuero illum coram te, & peccabo tibi omnibus diebus. Quia ni forte tardaverimus, quod nunc reversi fuerimus his duabus vicibus. Et dixit Israel, significat perceptionem ex bono spirituali: quare male fecistis mihi, ad indicandum viro, an adhuc frater, significat quod separarent a se bonum veri, ad conjungendum illud spirituali ab interno: & dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, significat quod clare perciperet quæ in naturali: & ad nativitatem nostram, significat de veris fidei ibi: dicendo, an adhuc pater vester vivit, significat & de bono spirituali a quo illa: an sit nobis frater, significat de interiori vero: & indicavimus ei juxta os verborum illorum, significat quod apperciperet illa congrue: An sciendo sciimus quod diceret, descendere facite fratrem vestrum, significat quod non credidimus quod vellet ut ipsi conjungeretur verum boni: & dixit Jehudah ad Israelem patrem suum, significat perceptionem a bono Ecclesiæ de illis: mitte puerum mecum, significat ut adjungeretur ei: & surgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, significat vitam spiritualement secundum gradus: etiam nos, significat externum Ecclesiæ: etiam tu, significat internum ejus: etiam infantes nostri, significat quæ adhuc interius: & spondebo pro illo, significat quod adjungeretur interea sibi: e manu mea quæres illum, significat quod non avelleretur quantum in ejus potentia: nisi adduxero illum ad te, & statuero illum coram te, significat nisi prorsus restitueretur Ecclesiæ: & peccabo tibi omnibus diebus, significat quod non bonum Ecclesiæ erit amplius: quia ni forte tardaverimus, significat immorationem in statu dubitationis: quod nunc reversi fuerimus his duabus vicibus, significat quod vita spiritualis exterior & interior.*

5595. Et dixit Israel, quod significet perceptionem ex bono spirituali, constat a significatione dicere, quod sit percipere, de qua prius; & a repræ-

sentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua n: 3654. 4598, & quia Israel est bonum spirituale, est quoque Ecclesia spiritualis interna, n: 3305. 4286, nam Ecclesia illa est Ecclesia ex bono spirituali. Bonum spirituale est verum, quod factum bonum; verum enim fit bonum, cum vivitur secundum illud, tunc enim transiit in voluntatem, & a voluntate in actum, & fit vitæ, & cum verum fit vitæ non amplius dicitur verum sed bonum; at voluntas quæ transformat verum in bonum, est nova voluntas in parte intellectuali; id bonum est quod vocatur bonum spirituale: bonum spirituale distinguitur a bono coelesti in eo, quod bonum coeleste implantatum sit in ipsa parte voluntaria hominis; at de hac re sæpius prius actum est. Quod nunc Jacob non dicatur Jacob, ut in priori Capite, Verf: 36, sed Israel, est quia hic agitur de bono, at in Capite præced: de vero; quapropter in præcedente Capite loquutus est Ruben, per quem repræsentatur verum doctrinæ Ecclesiæ, n: 3861. 3866. 4731. 4734. 4761. 5542, in hoc autem Capite loquitur Jehudah, per quem repræsentatur bonum Ecclesiæ, n: 3654. 5583: quod de bono nunc agatur, est quia hac vice conjunctio fit interni, quod Josephus, cum Externo quod decem filii Jacobi, per medium, quod Benjamin; & conjunctio Interni cum Externo fit per bonum.

5596 Quare male fecistis mihi ad indicandum viro an adhuc frater, quod significet quod separarent a se verum boni ad conjungendum illud spirituali ab interno, constat ex significatione malefacere, quod sit separare, nam quod separarent ab illo Benjaminem, est quod vocat malefacere; ex significatione indicare, quod sit dare quod alter cogitet & super quod reflectat, n: 2862. 5508, proinde communicare, n: 4850, inde est etiam conjungere, nam cum transiit in voluntatem alterius, fit ex communicato conjunctio, sicut cum Josephus audivit quod Benjamin adhuc viveret, & esset apud patrem suum, quod vellet ut ad se veniret, & dein quod solus apud se esset, sibi conjunctus, ut patet ab historicis quæ sequuntur; ex repræsentatione Josephi, quod sit Divinum spirituale, qui cum vir vocatur, quod sit spirituale ab interno, de qua n: 5584; & a repræsentatione Benjaminis, qui hic est frater eorum de quo indicaverunt, quod sit bonum veri, de qua n: 5586: ex his patet, quod per quare malefecistis mihi ad indicandum viro an adhuc frater, significetur quod separarent a se verum boni ad conjungendum illud spirituali ab interno.

5597 Et dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, quod significet quod clare perciperet quæ in naturali, constat ex significatione interrogare, quod sit cogitationem alterius percipere, de qua sequitur; & ex repræsentatione decem filiorum Jacobi, qui hic sunt nos, quod sint illa Ecclesiæ quæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512. Quod interrogare sit cogitationum alterius percipere, est causa, quia in cælo est communicatio omnium cogitationum, usque adeo ut nullus opus habeat alterum interrogare quid cogitat; inde est, quod interrogare significet alterius cogitationem percipere; quale enim in terra, in sensu interno est quale in cælo.

5598. Et ad nativitatem nostram, quod significet de veris fidei ibi, constat ex significatione nativitatis, quod sit veri a bono, seu fidei a charitate, de qua

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 163

n: 1145. 1255. 4070. 4668: quod nativitas in sensu interno sit id, est quia in cœlo non alia nativitas intelligitur, quam quæ vocatur regeneratio, quæ sit per verum fidei & bonum charitatis; per hanc nativitatem a filiis hominis fiunt filii Domini, hi sunt qui dicuntur a Deo nati; Joh: 1: 13: secundum varietates boni a vero & veri a bono in nativitate illa sunt fraternitates seu consanguinitates & affinitates in cœlo; nam in cœlo sunt perpetuæ varietates, sed varietates disponuntur a Domino ut referant familias, in quibus fratres, sorores, generi, nurus, nepotes, neptes, & sic porro; in genere tamen omnes disponuntur in talem formam, ut simul unum faciant; sicut varietates in Corpore humano, ubi nullum membrum alteri absolute simile est, imò nec una pars in aliquo membro alteri; usque tamen omnia illa varia in talem formam disposita sunt, ut agant sicut unum, & unumquodvis concurret ad alterius agendum prope vel remote; cum talis est forma in homine, concludi potest qualis forma erit in cœlo, cum quo correspondentia est omnium quæ in homine, quod nempe perfectissima.

5599. Dicendo, an adhuc pater vester vivit, quod significet & de bono spirituali a quo illa, constat ex representatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale de qua n: 3654. 4508. 5583; quia ab illo bono, ut a patre, descendunt vera fidei, n: 5598, dicitur a quo illa.

5600. An sit nobis frater, quod significet de interiori vero, constat ex representatione Benjaminis, quod sit spirituale coelestis, seu quod idem, verum boni aut interioris verum; quod Benjamin sit verum in quo bonum, seu spirituale coelestis, videatur n: 3969. 492; interior hoc verum est id quod est medium inter verum a Divino & verum in naturali.

5601. Et indicavimus ei juxta os verborum ejus, quod significet quod apperceperet illa congrue, constat ex significatione indicare, quod sit appercipere, de qua n: 3608; in spirituali enim mundo seu in cœlo, non opus habent ut indicent quid cogitant, est enim communicatio omnium cogitationum, n: 5597, quapropter indicare in sensu spirituali significat appercipere; & ex significatione juxta os verborum ejus, quod sit congrue, nam sunt illa quæ appercipere voluit.

5602. An sciendo scivimus quod diceret, descendere facite fratrem vestrum, quod significet quod non credidimus ut ipsi conjungeretur verum boni, constat a significatione an sciendo scire quod diceret, quod sit non credere; & ex representatione Benjaminis, qui hic est frater, quod sit verum boni, de qua mox supra n: 5600; quod hoc illi conjungeretur, significatur per quod descendere facerent, ut patet ab illis quæ supra n: 5596, dicta sunt.

5603. Et dixit Jehudah ad Israellem patrem suum, quod significet perceptionem a bono Ecclesiæ de illis, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua sæpius prius; a representatione Jehudæ, quod sit bonum Ecclesiæ de qua supra n: 5583; & a representatione Israelis, quod sit Ecclesia interna spiritualis, de qua n: 3305. 4286; inde patet, quod per dixit Jehudah ad Israellem patrem suum, significetur perceptio Ecclesiæ a bono suo.

5604. Mitte puerum mecum, quod significet ut adjungeretur ei, nempe bono Ecclesiæ, quod per Jehudam repræsentatur constat ex significatione mittere cum illo, quod sit ei non reliquis adjungere, nam dicitur in sequentibus "Spondebo pro illo, e manu mea quæres illum;" & ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est puer, quod sit interius verum, de qua mox supra n: 5600: puer dicitur, quia id quod est interius, in Verbo respective vocatur puer, ex causa quia plus innocentia est in interiori quam in exteriori, & innocentia significatur per infantem, & quoque per puerum, n: 5236.

5605. Et surgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, quod significet vitam spiritualem secundum gradus, constat a significatione surgere, quod sit elevatio ad superiora seu interiora, proinde ad illa quæ sunt vitæ spiritualis, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103. 4881; a significatione ire, quod sit vivere, de qua n: 3335. 3690. 4882. 5493, & quia sequitur "& vivemus" ire significat primam vitam spiritualem; ex significatione vivere, quod sit vita spiritualis, non enim alia vita in sensu interno Verbi intelligitur; & ex significatione non mori, quod sit non amplius damnari, seu extra statum damnationis esse, nam non alia mors in sensu interno Verbi quam mors spiritualis quæ est damnatio, intelligitur; inde patet, quod per surgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, significetur vita secundum gradus, nempe introductio ad vitam per surgere, primum vitæ per ire, ipsa vita per vivere,eductio ab illis quæ non vitæ per non mori. Quod ire in sensu interno sit vivere, apparet ei qui non de vita spirituali aliquid novit, alienum; sed hoc similiter se habet, sicut proficisci quod sit vitæ ordo & vitæ successivum, n: 1293. 4375. 4554. 4585, & sicut peregrinari quod sit instrui & secundum id vivere, n: 1463. 2025. 3672; dici quidem potest causa, cur ire, proficisci, & peregrinari illa significant, sed causa est talis, ut vix recipi possit ab illis, qui non sciunt, quomodo cum moribus in altera vita se habet; motus ibi & progressiones non aliud sunt, quia non aliunde, quam mutationes status vitæ, hæ mutationes apparent in externis prorsus sicut progressionem a loco in locum; quod ita sit, a multa experientia ex altera vita confirmari potest; ambulavi enim ibi in spiritu cum illis, & inter illos, per eorum plures mansiones, & hoc tametsi quoad corpus mansissem in eodem loco; & quoque loquutus sum cum illis quomodo id posset fieri, & instructus, quod sint mutationes status vitæ, quæ in mundo spirituali faciunt progressionem; quod etiam confirmabatur per id, quod spiritus per mutationes status inductas, possint sisti in alto & momento in profundo, tum longe in occidente & momento in oriente, & sic porro; sed, ut dictum, hoc non potest non ut alienum apparere ei, qui non de vita in mundo spirituali aliquid novit; sunt enim ibi non spacia, nec tempora, sed pro illis sunt status vitæ; hi status in externis producant apparentiam prorsus vivam progressionum & motuum; apparentia illa est tam viva & realis, sicut est apparentia ipsius vitæ, nempe quod vita sit in nobis, ac ita nostra, cum tamen vita influit a Domino, Qui est fons unde omne vitæ, videatur n: 2021. 2658. 2706. 2886. 2887. 2888. 3004. 3318. 3337. 3338. 3484. 3619. 3741. 3742. 3743. 4151. 4249. 4318. 4319. 4320. 4417. 4523. 4524. 4882. Quia ire & moveri significant vivere, ideo
ab

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 165

ab Antiquis dictum fuit, quod "*in Deo moveamur, vivamus, & simus,*" & per moveri intellectum externum vitæ, per vivere internum ejus, & per esse intimum.

5606. Etiam nos, quod significet externum Ecclesiæ, constat ex repræsentatione decem filiorum Jacobi, qui hic sunt nos, quod sint externum Ecclesiæ, de qua n : 5469.

5607. Etiam tu, quod significet internum ejus, constat ex repræsentatione Israelis, qui hic est tu, quod sit internum Ecclesiæ, de qua n : 4286. 4292. 4570.

5608. Etiam infantes nostri, quod significet quæ adhuc interius, constat ex significatione infantum, quod sint illa quæ interiora sunt, n : 5604 ; quod interiora per infantes & quoque per pueros significantur, est quia per illos & hos significatur Innocentia, & innocentia est intimum. In cœlis se ita habet, intimum seu tertium cœlum consistit ex illis qui in innocentia sunt, sunt enim in amore in Dominum, & quia Dominus est Ipsa Innocentia, idcirco illi qui ibi, quia in amore in Ipsum sunt, in innocentia sunt ; qui tametsi sapientissimi omnium in cœlis sunt, usque apparent aliis sicut infantes ; inde est, & quoque ex eo quod infantes in innocentia sint, quod per infantes in Verbo significetur Innocentia. Quia intimum cœlorum est innocentia, ideo interius apud omnes, qui in cœlis sunt, erit innocentia ; se habet hoc, sicut successiva se habent ad coexistentia, seu illa quæ inter se per gradus distincta sunt ad illa quæ ex illis existunt, nam omne quod simul existit, oritur a successivis, cum illa ex his existunt, locant se in eodem ordine, in quo fuerunt prius distincta per gradus ; sicut illustrationis causa, successiva sunt & inter se distincta, Finis, Causa, & effectus, hæc cum simul existunt, in eodem ordine se locant, nempe intimæ finis, dein causa, & ultimo effectus, effectus est coexistens, in quo nisi causa sit, & in causa finis, non est effectus, nam si ab effectu removes causam, destruis effectum, & magis si a causa removes finem, a fine enim habet causa ut sit causa, & a causa effectus ut sit effectus : ita quoque est in spiritali mundo ; sicut finis, causa, & effectus, distincta sunt inter se, ita in spiritali mundo, amor in Dominum, charitas erga proximum, & opera charitatis ; hæc tria cum unum sunt, seu simul existunt, erit primum in secundo, & secundum in tertio ; ut in operibus charitatis, nisi in illis interius sit charitas ex affectione seu corde, non sunt opera charitatis, & nisi interius in charitate sit amor in Deum, non est charitas, quare si auferas id quod interius est, cadit exterius, nam exterius existit & subsistit a suis interioribus ordine : ita se habet cum Innocentia, hæc unum facit cum amore in Dominum, nisi illa interius sit in charitate, non est charitas, consequenter nisi charitas in qua innocentia sit intus in operibus charitatis, non sunt opera charitatis ; inde est, quod apud omnes qui in cœlis, erit interius innocentia ; quod ita sit, & quod per infantes significetur innocentia, constat apud Marcum "*Jesus dixit discipulis, finite infantes venire ad Me, & ne prohibete eis, talium enim est Regnum Dei : amen dico vobis, quisquis non acceperit regnum Dei ut infans, non ingreditur in illud.*" Suscipiens igitur illos in ulnas,

posuit

posuit manum super eos, & benedixit eis" x: 14: 15. 16. Luc: xviii: 15. 16. 17. Matth: xviii: 3; quod per infantes hic significetur innocentia, constare potest, quia apud infantes est innocentia, & quia innocentia in coelo apparent ut infantes; quod nemo intrare possit in coelum, nisi aliquid innocentiae habeat, videatur n: 4797; & praeterea infantes se regi patiuntur ab angelis, qui sunt Innocentiae, & nondum ex proprio, sicut adulti, qui semet ex suo iudicio & sua voluntate regunt; quod infantes ab angelis illis se regi patiantur, constat ex Domini verbis apud Matthaeum "Videte ne contemnatis ullum *ex pusillis his*; dico enim vobis, quod *Angeli eorum in caelis* semper videant faciem Patris mei" xviii: 10; nemo videre faciem Dei potest, nisi ex innocentia. In sequentibus etiam locis per infantes significatur innocentia; apud Matthaeum "Ex ore *Infantum & Lactentium* per fecisti laudem" xxi: 16. Psalm: viii: 3. Apud Eundem "Abcondisti hoc sapientibus, & intelligentibus, & revelasti ea *Infantibus*" xi: 25. Luc: x: 21; innocentia enim, quae per infantes significatur, est ipsa sapientia, nam genuina innocentia habitat in sapientia, n: 2305. 2306. 4797, inde dicitur, quod ex ore infantum & lactentium perfecisti laudem; cum quod talia revelata sunt infantibus. Apud Elaiam "Juvenca & ursus pascunt, una cubabunt fetus eorum, & *ludet lactens super foramine petrae*" xi: 6. 7, ibi de Regno Domini, & in specie de statu pacis & innocentiae ibi; lactens pro innocentia; quod nihil mali illis accidere possit qui in innocentia sunt, significatur per quod ludet lactens super foramine viperae, viperae sunt qui dolosissimi; agitur in eo Capite aperte de Domino. Apud Joelem "Clangite buccina in Zione, congregare populum, sanctificate congregationem, colligite senes, congregate *Infantes & sugentes ubera*" ii: 16; senes pro sapientibus, infantes & sugentes ubera pro innocentibus. In sequentibus locis etiam per infantes intelligitur innocentia, sed in his quod destructa; apud Jeremiam "Quare vos facientes malum magnum contra animas vestras, ad excindendum vobis virum, & faeminam, *infantem & lactentem*, e medio Jehudae ut non relinquam vobis reliquias" xlii: 7. Apud Eundem "Tolle ad Ipsum manus tuas super anima *Infantum tuorum*, qui deficiunt per famem in capite omnium platearum" Thren: ii: 19. Apud Ezechielem "Transite per Hierosolymam, & percutite, nec parcat oculus vester, neque clementia utamini, senem, juvenem, & virginem, & *infantem*" ix: 5. 6. Apud Micham "Mulieres populi mei expellitis e domo deliciarum cuiusque, *a cum Infantibus ejus* auferunt honorem meum in perpetuum" ii: 9. Quod autem Infantum innocentiam attinet, est illa solum externa, non autem interna, & quia non interna, non potest conjuncta esse cum aliqua sapientia; Angelorum autem, imprimis Tertii Coeli, innocentia est interna, ac ita conjuncta cum sapientia, n: 2305. 2306. 3495. 4563. 4797; homo etiam ita creatus est, ut cum senescit, & fit si ut infans, quod tunc innocentia sapientiae se jungat cum innocentia ignorantiae, quae fuerat ei in infantia, & sic ut verus infans transeat in alteram vitam.

5609. Et spondebo pro illo, quod significet quod adjungetur interea sibi, constat

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 167

constat ex significatione spondere pro aliquo, quod sit esse pro illo, ut quoque patet a nunc sequentibus, imprimis ab illis quæ Jehudah ad Josephum Cap: seq: XLIV, Vers: 32. 33, de sponsione sua loquutus est; & quia spondere est esse pro illo, etiam est ut in via sit cum illo sibi adjunctus.

5610. E manu mea quæres illum, quod significet quod non avelletur quantum in sua potentia, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544; quod sit quantum in sua potentia, est quia sponsio seu vadimonium non ultra vadit; quod verum est, & quale est, sensus internus exponit; & ex significatione quære ab illo, quod sit non avelli, nam qui ab altero quæritur, ei adjunctus & ab illo indivulsus erit.

5611. Nisi adduxero illum ad te, & statuero illum coram te, quod significet quod prorsus restituetur Ecclesiæ, constat ex significatione adducere ad illum, & statuere coram illo, quod sit prorsus restituere; & a repræsentatione Israelis, ad quem restitueretur, quod sit Ecclesia, de qua n: 3305. 4286.

5595.

5612. Et peccabo tibi omnibus diebus, quod significet quod non bonum Ecclesiæ erit amplius, constat ex repræsentatione Jehudæ, qui de se hæc dicit, quod sit bonum Ecclesiæ, de qua n: 5583. 5603; a significatione peccare, quod sit disjunctio, de qua n: 5229. 5474, ita quod non erit, nam quod disjungitur ab aliquo, hoc non est cum illo magis; & ex significatione omnibus diebus, quod sit in perpetuum, ita non amplius. Hæc dicta sunt, quia bonum Ecclesiæ dari non potest absque medio inter internum & externum, quod repræsentatur per Benjaminem, influit enim tam bonum quam verum Ecclesiæ ab Interno per Medium in Externum, consequenter quantum interest ut bonum Ecclesiæ sit, tantum ut sit medium; idcirco Jehudah spondet pro Beniamine: quod non bonum Ecclesiæ absque medio detur, significatur per hæc verba Jehudæ; & quod nec verum Ecclesiæ, per verba Rubenis n: 5542.

5613. Quia si forte tardaverimus, quod significet immorationem in statu dubitationis, constat a significatione tardare, quod sit status dubitationis, nam sicut ire, progredi, proficisci, peregrinari, significant statum vitæ n: 5605, ita tardare statum dubitationis, nam cum status vitæ est in statu dubitationis, tunc externum est in statu tardationis; hoc quoque videndum sistitur in ipso homine, cum mens ejus hæret in aliquo dubio, tunc sistit gradum, & pensitat; causa est, quia dubitatio statum vitæ hærentem & utrinque pendentem facit, consequenter progressionem externam, quæ est affectus. Inde patet, quod per si forte tardaverimus, significetur immoratio in statu dubitationis.

5614. Quod nunc reversi fuerimus his duabus vicibus, quod significet quod vita spiritualis exterior & interior, constat ex significatione ire, quod sit vivere, de qua supra n: 5606, quare redire, est inde vivere; illuc enim iverunt, ut frumentum sibi compararent, & per frumentum significatur bonum veri, ex quo vita spiritualis; & ex significatione his duabus vicibus, quod, quia se refert ad vitam, sit vita exterior & interior, nam per annonam, quam prima vice

vice acceperunt, significata est vita exterior seu in naturali, ex causa quia erant absque medio, de qua re in Capite præcedente, at per frumentum quod hac vice accipiunt, significatur vita interior, nam nunc erant cum Beniamine, qui medium, de qua re in hoc & in sequente Capite; inde est, quod per nunc reversi fuerimus his duabus vicibus significetur vita spiritualis exterior & interior. Quod hæc significantur, non potest non apparere alienum, imprimis qui nihil de spirituali novit, apparet enim sicut reverti his duabus vicibus, ne quidem aliquid commune habeat cum vita spirituali, quæ significatur, sed usque est ille sensus internus verborum: si credere velis, ipsa cogitatio interior hominis qui in bono est hoc capit, quia ea est in sensu interno, tametsi homo cum in corpore est id alte ignorat, nam sensus internus, seu sensus spiritualis, qui est interioris cogitationis, cadit, illo nesciente, in ideas materiales & sensuales, quæ participant de tempore & spatio, & de talibus quæ in mundo, & sic non apparet quod cogitatio ejus interior sit talis; est enim cogitatio ejus interior, qualis est angelorum, nam ejus spiritus cum illis in societate est: quod cogitatio hominis, qui in bono est, sit secundum sensum internum, constare potest ex eo, quod post mortem, cum in cælum venit, illico absque ulla informatione, in sensu interno sit, quod nullatenus esset, nisi in mundo quoad interioriorem cogitationem in illo sensu fuisset; quod in illo sit, causa est, quia correspondentia est inter spiritualia & naturalia, talis, ut ne quidem minimum sit, cujus non detur correspondentia; idcirco quia mens interior seu rationalis hominis qui in bono est, in spirituali mundo est, & mens ejus exterior seu naturalis in naturali mundo, non potest aliter quam quod utroque mens cogitet, sed interior spiritualiter, & exterior naturaliter, & quod spirituale cadat in naturale, & unum agant per correspondentiam: quod mens interior hominis, cujus cogitationis ideæ vocantur intellectuales, & dicuntur immateriales, non cogitet ex vocibus alicujus linguæ, consequenter non ex formis naturalibus, constare potest ei, qui potest de his reflectere, nam cogitare potest momento, quod vix potest per horam eloqui, ita per universalia, quæ in se comprehendunt per plura singularia; illæ ideæ cogitationis sunt spirituales; & non aliæ, cum Verbum legitur, quam sicut est sensus internus; tametsi homo hoc nescit, ex causa, ut dictum, quia spirituales illæ ideæ per influxum in naturale sistunt ideas naturales, & sic ideæ spirituales non apparent, usque adeo, ut homo credat, nisi instructus fuerit, quod spirituale non sit, nisi sit quale est naturale, imo quod non aliter cogitet in spiritu, quam sicut loquitur in corpore, taliter Naturale obumbrat Spirituale.

5615. Vers: 11. 12. 13. 14. *Et dixit ad illos Israel pater illorum, si ita ergo hoc, facite, accipite ex decantatione terræ in vasis vestris, & descendere facite viro munus, parum resinæ, & parum mellis, ceram & statem, nuces terebintinas & amygdalas. Et argenti duplum accipite in manibus vestris, & argentum reductum in ore manticarum vestrarum reducat in manu vestra, forte error hoc. Et fratrem vestrum accipite, & surgite, & reuertimini ad virum. Et Deus Schaddai det vobis misericordias coram viro, & mittat vobis fratrem vestrum alterum, & Benjaminem, & ego quemadmodum orbatus sum orbatus ero.*

Et

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 169

Et dixit ad illos Israel pater illorum, significat perceptionem ex bono spiritali: si ita ergo, facite, significat si non aliter fieri possit, ita fiat: accipite ex decantatione terræ in vasis vestris, significat eximiora Ecclesiæ in veris fidei: & descendere facite viro munus, significat ad obtinendam gratiam: parum resinæ & parum mellis, significat vera boni naturalis exterioris & jucundum ejus: ceram & stacten, significat vera boni naturalis interioris: nuces terebinthinas & amygdalas, significat bona vitæ illis veris correspondentia: & argenti duplum accipite in manibus vestris, significat verum acceptum in potentiis: & argentum reductum in ore manticarum vestrarum reducat in manu vestra, significat quod per verum gratis datum in exteriori naturali submitterent se, quantum possibile: forte error hoc, significat ne adversus sit: & fratrem vestrum accipite, significat quod sic illis bonum fidei: & surgite, revertimini ad virum, significat vitam a vero spiritali: & Deus Schaddai, significat consolationem post dura: det vobis misericordias coram viro, significat ut verum spirituale gratiose vos accipiat, & mittat vobis fratrem vestrum alterum, significat ut det bonum fidei: & Benjaminem, significat utque verum interius: & ego quemadmodum orbatus sum orbatus ero, significat quod Ecclesia, antequam illa fiunt, erit sicut privata suis veris.

5616. Dixit ad illos Israel pater illorum, quod significet perceptionem ex bono spiritali, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio; & ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de quibus supra n: 5595; pater dicitur, quia vera, quæ repræsentant filii ejus, sunt ex illo bono ut a patre.

5617. Si ita ergo, facite, quod significet si non aliter fieri possit, ita fiat, constare potest absque explicatione.

5618. Accipite ex decantatione terræ in vasis vestris, quod significet eximiora Ecclesiæ in veris fidei, constat ex significatione decantationis, quod sint eximia, de qua sequitur; ex significatione terræ, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 5577; & ex significatione vasorum, quod sint vera fidei, de qua n: 3068. 3079. 3316. 3318. decantatio dicitur, quia vox illa in Lingua originali derivatur a cantatione, inde decantatio terræ significat productiones decantatas & laudatas, proinde in sensu interno eximiora.

5619. Et descendere facite viro munus, quod significet ad obtinendam gratiam, constat ex significatione offerre munus viro, hic Josepho, qui vocatur dominus terræ, quod sit ad obtinendam gratiam: solenne fuerat in Ecclesia repræsentativa Antiqua, & inde in Judaica, iudicibus, & postea regibus & sacerdotibus dare aliquid muneris cum illos adirent, mandatum etiam hoc fuit; causa erat, quia munera, quæ illis dabant, repræsentabant talia apud hominem, quæ offerri debent Domino cum aditur, quæ sunt quæ ex Libero, proinde ex ipso homine, nam liberum ejus est quod ex corde, & quod ex corde est ex voluntate, & quod ex voluntate est ex affectione quæ amoris, & quod ex affectione quæ amoris est liberum, ita ipsius hominis, n: 1947. 2870 ad 2893. 3158; ex hoc ab homine dabitur munus Domino cum aditur; hoc munus erat, quod repræsentabatur; reges enim repræsentabant Dominum quoad Divinum Ve-

rum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 3676. 4581. 4966. 5044; & sacerdotes quoad Divinum bonum, n: 1728. 2015 f. 3670: quod munera illa essent initiationes, videatur n: 4262; & initiationes sunt ad obtinendam gratiam.

5620. Parum resinæ & parum mellis, quod significet vera boni naturalis exterioris, & jucundum ejus, constat ex significatione resinæ, quod sit verum boni, seu verum ex bono, de qua n: 4748; causa quod resina id significet, est, quia inter unguentosa est, & quoque inter aromatica; quæ aromatica sunt, illa significant talia quæ sunt veri ex bono, & magis cum etiam unguentosa sunt & inde aliquid ex oleo trahunt, nam oleum significat bonum, n: 886: 3728. 4582: resina illa quod aromatica fuerit, videatur Gen: Cap: xxxvii: 25, ac ideo quoque eadem vox in lingua originali balsamum significat; quod illa unguentosa seu crasse oleosa, constat; inde nunc est, quod per resinam significetur Verum boni quod in naturali, hic in exteriori, quia primo loco ponitur, & adjungitur melli, quod est jucundum ibi. Quod Mel sit jucundum, est quia est dulce, & omne dulce in naturali mundo correspondet jucundo & amæno in spirituali; quod dicatur jucundum ejus, nempe veri ex bono in naturali exteriori, est quia omne verum, & magis verum boni suum jucundum habent, sed jucundum ex affectione eorum, & inde usu. Quod mel sit jucundum, constare potest etiam ab aliis locis in Verbo, ut apud Esaiam "Virgo concipiet & pariet filium; & vocabit nomen Ejus Immanuel (Deus nobiscum:) butyrum & mel comedet, ad sciendum Ipsum reprobare malum, & eligere bonum" vii: 14. 15, ibi de Domino, butyrum pro cœlesti, Mel pro eo quod ex cœlesti. Apud Eundem "Erit, præ multitudine faciendi lac, comedet butyrum; & butyrum & mel comedet omnis residuus in medio terræ" vii: 22, ibi de Regno Domini, lac pro bono spirituali, butyrum pro bono cœlesti, & mel quod ex illis, ita pro felici, amæno, jucundo. Apud Ezechielem "Sic ornata es auro & argento; & vestes tuæ byssus & sericum, & acupictum; similam & Mel & oleum comedisti, unde pulchra facta es valde admodum; & prosperata es usque ad regnum: simila, oleo & melle cibavi te; tu autem dedisti illud coram illis in odorem quietationis" xvi: 13. 19, ibi de Hierosolyma, per quam intelligitur Ecclesia spiritualis, describitur quales fuit apud Antiquos, & dein qualis facta est: quod ornata fuerit auro & argento, est quod bono & vero cœlesti & spirituali; vestes ejus byssus, sericum, & acupictum pro veris in rationali & utroque naturali; simila pro spirituali, mel pro ejus amæno, & oleum pro ejus bono; quod per singula illa significantur talia quæ sunt cœli, cuius potest constare. Apud Eundem "Jehudah & terra Israelis fuerunt negotiatores tui in triticis minnich & pannag, & Melle & oleo, & balsamo" xxvii: 17, ibi de Tyro, per quam significatur Ecclesia spiritualis, qualis in initio fuit, & qualis postea facta, sed quoad cognitiones boni & veri, n: 1201; Mel etiam ibi pro amæno & jucundo ex affectionibus sciendi & discendi bona & vera cœlestia & spiritualia. Apud Moysen "Equitare facis eum super excelsa terræ, & cibatur proventu agrorum, sugere facit eum mel e rupe, & oleum ex saxo petrae" Deut: xxxii: 13; etiam ibi de Ecclesia Antiqua spirituali; sugere mel e rupe, pro jucundum ex veris scientificis. Apud

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 171

Apud Davidem "Cibo eos ex adipe tritici, & e *petra melle* saturo eos" Psalm: LXXXI: 17, e *petra melle* saturare, pro ex veris fidei jucundo. In Deuteronomio "Jehovah deducens te ad terram bonam, terram fluviorum aquarum, fontium, & abyssorum, exeuntium e valle, & e monte, terram tritici & hordei, & vitis, & ficus, & malogranati, terram olivæ olei & *mellis*" VIII: 7. 8; de terra Canaane, in sensu interno de Regno Domini in cœlis; terra olivæ olei & mellis pro bono spirituali & ejus amæno; inde etiam terra Canaan vocatur terra fluens *lacte & melle*" Num: XIII: 10. 13. Cap XIV: 7. 8. Deut: XXVI: 9. 15. Cap: XXVII: 3. Jer: XI: 5. Cap: XXII: 22. Ezech: XX: 6, per terram Canaan ibi in sensu interno intelligitur, ut dictum, Regnum Domini, fluens lacte pro abundantia cœlestium spiritualium, & melle pro abundantia felicitatum & jucunditatum inde. Apud Davidem "Judicia Jehovæ veritas, justa sunt simul, desiderabilia præ auro, & præ obryzo multo, & *dulcia præ melle, & stillatione favorum*" Psalm: XIX: 11, Judicia Jehovæ pro Vero Divino, dulcia præ melle & stillatione favorum pro jucundis ex bono & amænis ex vero. Apud Eundem "Dulcia sunt palato meo verba tua *præ melle ori meo*" Psalm: CXIX: 103, similiter. Manna, quæ erat pro pane Jacobi posteris in deserto, ita describitur apud Mosen "Man erat sicut semen coriandri, album, & gustus ejus sicut *placentæ melle subactæ*" Exod: XVI: 31, Man quia significabat Verum Divinum, quod a Domino per cœlum descendit, proinde Ipsum Dominum quoad Divinum Humanum, ut Ipse docet Joh: VI: 51. 58, est enim Divinum Humanum Domini ex quo omne verum Divinum, imo de quo omne verum Divinum; & quia ita, describitur manna quoad jucundum & amænum per gustum, qui esset sicut placentæ melle subactæ, quod gustus sit jucundum boni & amænum veri, videatur n: 3502. Johannes Baptista, quia repræsentabat Dominum quoad Verbum, quod est Divinum Verum in terra, pariter ac Elias, n: 2762. 5247 f, ideo is fuit Elias qui ante Dominum venturus, Malach: III: 23. Matth: XVII: 10. 11. 12, Marc: IX: 11. 12. 13. Luc: I: 17, quare indumenta illius & alimenta, erant significativa, de quibus apud Matthæum "Johannes habebat indumentum suum ex pilis cameli, & cingulum coriaceum circa lumbum suum, alimentum ejus erant locustæ & *mel agreste*" III: 4. Marc: I: 6, indumentum ex pilis cameli significabat Verbum, qualis est ejus sensus literalis quoad verum, qui sensus est indumentum pro sensu interno, quod nempe naturalis, significatur enim naturale per pilos, tum per camelos; & alimentum quod locustæ & mel agreste, significabat Verbum, qualis est ejus sensus literalis quoad bonum, ejus jucundum significatur per mel agreste. Etiam jucundum Veri Divini quoad sensum eternum, describitur per mel apud Ezechielem "Dixit ad me, fili hominis, ventrem tuum ciba, & viscera tua imple volumine hoc, quod Ego dans tibi: cumque comedi, *fuit in ore meo sicut mel quoad dulcedinem*" III: 3, Et apud Johannem "Angelus dixit mihi, accipe Libellum & devora illum, amarum quidem reddet ventrem tuum, *sed in ore tuo erit dulcis sicut mel*: accepi itaque Libellum e manu Angeli, & devoravi, qui erat *in ore meo sicut mel*"

mel dulcis, sed cum comedissem illum, amarus redditus est venter meus: tunc dixit mihi, oportet te rursus prophetare super populos & gentes, & linguas, & reges multos” Apoc: x: 9. 10. 11; volumen apud Ezechielem, & libellus apud Johannem, pro Vero Divino, hoc quod in externa forma appareat jucundum, significatur per quod sapor esset dulcis sicut mellis, Verum enim Divinum, sicut Verbum, in externa forma seu in sensu literali est jucundum, quia ad favorem cujusvis per interpretationes se explicari patitur; non autem sensus internus, qui ideo significatur per saporem amarum, hic enim sensus detegit interiora hominis; quod sensus internus sit jucundus, est causa, quæ dicta, quod quæ ibi ad favorem explicari queant, sunt ibi modo communia vera, & communia sunt talia, antequam qualificata sunt per particularia, & hæc per singularia; tum jucundus est, quia est naturalis, & spirituale se recondit intus; jucundus etiam erit, ut homo recipiat, hoc est, ut introducatur & non in primo limine deterreatur. Favus apiarius & piscis assus, quos comedit Dominus post resurrectionem, apud discipulos, etiam Verbi sensum externum significabant, piscis quoad ejus verum, & favus apiarius quoad ejus amænum, de quibus ita apud Lucam “Jesus dixit, habetis ne aliquid edulii hic, illi dederunt Ipsi piscis assi partem, & de favo apiario, quæ accipiens coram illis comedit” xxiv: 41. 42. 43; & quia illa significantur, ideo Dominus ad illos dicit “Hæc sunt verba quæ loquutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum, quod oporteret impleri omnia quæ scripta sunt in Lege Moysis, & Prophetis, & Psalmis, de Me” ibid: Vers: 44; apparet sicut talia non significarentur, quia quod haberent piscis assi partem & favum apiarium, videtur sicut ex fortuito, at usque fuerat ex proviso, non solum hoc, sed etiam reliqua quoad omnium minima, quæ in Verbo; quia talia significabantur, ideo loquebatur Dominus de Verbo, quod in illo scripta sint de Ipso; at quæ de Domino scripta sunt in Verbo Veteris Testamenti in sensu literæ, pauca sunt, sed quæ in sensu interno, sunt omnia, inde enim sanctum Verbi est; hæc intelliguntur per quod oporteret impleri omnia quæ scripta sunt in Lege Moysis, & Prophetis, & Psalmis de Ipso. Ex his nunc constare potest, quod per Mel significetur jucundum, quod ex bono & vero, seu ex eorum affectione, & quod in specie significetur jucundum externum, ita exterioris naturalis; hoc jucundum, quia tale est, ut e mundo per sensualia fit, & sic in se plura ex amore mundi contineat, idcirco vetitum erat, ut mel adhiberetur in minchis, de quo ita in Levitico “Omnis mincha, quam adferetis Jehovæ, non conficietur fermentata; ullum enim fermentum, aut *ullum mel non*, de quo adoleatis ignitum Jehovæ” 11: 11, mel pro jucundo externo tali, quod quia in se ex amore mundi continet, etiam fermenti instar erat, quapropter prohibebatur: quid fermentum seu fermentatum, videatur n: 2342.

5621. Ceram & stacten, quod significet vera boni naturalis interioris, constat ex significatione ceræ, hic ceræ aromaticæ, quod sit verum boni, de qua sequitur; & ex significatione stactes, quod quoque sit verum ex bono, de qua n: 4748; quod sint naturalis interioris, est quia aromata illa puriora sunt, quam resina & mel, & ideo secundo loco nominantur, talia enim in Verbo recensentur

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 173

recensentur secundum ordinem. Per ceram ibi non intelligitur cera vulgaris, sed cera aromatica, quæ sicut storax, hæc cera per vocem, qua exprimitur in Lingua originali, significatur, etiam per eandem aroma; inde patet, cur cera illa aromatica significat verum boni; omnia enim aromata, quia suaveolentia, in sensu interno significant vera quæ ex bono; hoc constare potest ex eo, quod vera quæ ex bono in cœlo percipiuntur ita amæne, sicut suaveolentia in mundo; quapropter etiam cum perceptiones angelorum vertuntur in odores, quod sæpe fit ex beneplacito Domini, tunc sicut fragrantia ex aromatibus & ex floribus, sentiuntur; inde est, quod thura & suffimenta ex grate odoratis confecta fuerint, & in usum sanctum adhibita, & inde quoque est quod aromatica immixta fuerint oleo unctionis; qui nescit, quod talia trahant causam ex perceptivis in cœlo, opinari potest, quod solum mandata fuerint, ut gratum redderent cultum externum, sed tunc nihil de cœlo, seu nihil sancti inesset, consequenter talia cultus in se non Divinum haberent. Videantur quæ prius de his ostensa sunt, nempe quod thura & suffimenta, tum fragrantia in oleo unctionis, fuerint repræsentativa spiritualium & cœlestium, n: 4748. Quod sphaeræ fidei & amoris vertantur in odores gratos, & quod inde odores grati & suaveolentes, tum aromatici, significant vera fidei quæ ex bono amoris, n: 1514. 1517. 1518. 1519. 4628.

5622. Nuces terebinthinas & amygdalas, quod significet bona vitæ illis veris correspondentia, constat ex significatione nucum terebinthinarum, quod sint bona vitæ correspondentia veris boni naturalis exterioris, quæ per resinam significantur, de qua sequitur; & ex significatione amygdalorum, quod sint bona vitæ correspondentia veris boni naturalis interioris, quæ per ceram aromaticam & stacten significantur. Quod nuces illæ significant talia, est quia sunt fructus, & fructus in Verbo significant opera, fructus arborum utilium: bona opera, seu quod idem, bona vitæ, nam bona vitæ quod usum sunt bona opera. Quod Nuces terebinthinae significant bona vitæ veris boni naturalis exterioris correspondentia, est quia sunt arboris minus nobilis, & quæ exteriora sunt, per talia, quæ minus nobilia sunt, significantur; causa est, quia exteriora in se crassiora sunt interioribus, nam sunt communia ex per pluribus interiorum composita. At quod amygdalæ significant bona vitæ veris boni naturalis interioris correspondentia, est quia amygdalus est arbor nobilior; ipsa arbor significat in spiritali sensu perceptionem Veri interioris quod ex bono, ejus flos verum interius quod ex bono, & ejus fructus bonum vitæ ex illo; in hoc sensu dicitur Amygdalus apud Jeremiam "Factum est verbum Jehovah, dicendo, quid vides Jeremia, & dixi, *baculum amygdali* ego video; tum dixit Jehovah ad me, probe fecisti videndo, quia vigilans Ego super Verbo meo, ut faciam illud" 1: 11: baculus pro potentia, amygdalus pro perceptione veri interioris, hic quia prædicatur de Jehovah, pro vigilatione super illo, verbum pro vero. Per amygdalas quæ effloruerunt ex baculo Aharonis pro tribu Levi, etiam significantur bona charitatis seu bona vitæ, de quibus ita apud Moysen "Factum postmodum, cum intravit Moyses in tentorium conventus, ecce effloruerat baculus Aharonis pro tribu Levi, & produxerat
flor m,

florem, ut floreret flos, & ferret *amygdalas*” Num: xvii: 23; hoc signum erat, quod illa tribus electa fuerit in sacerdotium, quia per illam significata fuit charitas, n: 3875. 3877. 4497. 4502. 4503, quæ est essentialis Ecclesiæ spiritualis.

5623. Et argenti duplum accipite in manibus vestris, quod significet verum acceptum in potentiis, constat a significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954; a significatione dupli, quod sit successive alterum, de qua n: 1335, nempe verum quo gratis donati, & quo rursus donandi: & a significatione manuum, quod sint potentiæ, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. Verum in potentiis est in facultatibus recipiendi, ita secundum facultates; at facultates seu potentiæ recipiendi verum, se habent prorsus secundum bonum, nam illos Dominus adjungit bono, cum enim Dominus influit cum bono etiam influit cum facultate; inde verum acceptum in potentiis est secundum bona; quod facultates recipiendi verum se habeant secundum bonum, constare potest a multa experientia in altera vita; qui ibi in bono sunt, illi habent non modo facultatem percipiendi verum, sed etiam recipiendi, at secundum quantum boni & quale boni, in quo sunt: qui autem in malo sunt, illi vicissim nullam facultatem recipiendi verum habent: hoc venit ex volupi, & inde desiderio; qui in bono sunt, illis volupe est bonum perficere per verum, nam bonum suum quale accipit a veris, quare etiam desiderant vera; at qui in malo sunt, illis volupe est malum, & hoc per falsa confirmare; quare etiam desiderant falsa; & quia desiderant falsa, averfantur vera; inde est, quod illis nulla facultas recipiendi vera, rejiciunt enim, vel suffocant, vel pervertunt illa, ut primum ad aurem aut in cogitationem veniunt. Præterea unusquisque homo, qui sanæ mentis est, in facultate est recipiendi vera, sed facultatem illam extinguunt illi qui ad malum se convertunt, at facultatem illam elevant illi qui ad bonum.

5624. Et argentum reductum in ore manticarum vestrarum reducat in manu vestra, quod significet quod per verum gratis datum in exteriori naturali submitterent se, quantum possibile, constat ex significatione argenti reducti, quod sit verum gratis datum, de qua n: 5530; ex significatione in ore manticæ, quod sit in limine naturalis exterioris, de qua n: 5497; & ex significatione in manu, quod sit in potentia, de qua mox supra n: 5623, ita quantum possibile; quod se submitterent per id verum, significatur per quod reducerent; in spiritali enim mundo, reducere verum ad Dominum a quo gratis id acceperunt, est se per illud submittere; quomodo autem se per id submiserunt, patet ex loquela cum viro, qui super domum Josephi: Vers: 18 ad 24.

5625 Forte error hoc, quod significet ne adversus sit, constat a significatione erroris, quod sit adversum, nam talis error hic intelligitur, sicut quod obliti argentum dare, & sic reducerint illud, quisque in suo sacco, ob quam causam illis adversus posset esse, ut quoque crediderunt, timuerunt enim quod adducti domum Josephi, & dixerunt, super verbum argenti reducti in manticis nostris in initio nos adducimur, ad devolvendum super nos, & ad conjiciendum

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 175

ciendum se super nos & ad sumendum nos ad servos, & asinos nostros” Vers: 18: præterea peccatum significat disjunctionem & averfionem, n: 5229. 5474, ita error, si ei peccatum inest, sed minorem, quapropter dicitur ne adversus sit.

5626. Et fratrem vestrum accipite, quod significet quod sic illis bonum fidei, constat ex repræsentatione Schimeonis, qui hic est frater quem acciperent, quod sit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482, ita bonum fidei, nam verum fidei cum transit in voluntatem, sit bonum fidei, transit enim tunc verum in vitam hominis, & cum ibi est, tunc spectatur non sicut quod sciendum, sed quod faciendum, ex quo mutat suam essentiam, & fit actuale; inde non vocatur amplius verum, sed bonum.

5627. Et surgite, revertimini ad virum, quod significet vitam a vero spirituali, constat a significatione surgere, quod sit elevatio ad interiora, proinde ad spiritualia, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103. 4881; a significatione reverti, quod sit vita inde, de qua supra n: 5614; & a repræsentatione Josephi, cum vir vocatur, quod sit verum spirituale, de qua n: 5584.

5628. Et Deus Schaddai, quod significet consolationem post dura, constat ex significatione Schaddai, quod sit tentatio, & post tentationem consolatio, de qua n: 1992. 4572, hic itaque consolatio post dura quæ passi sunt in Ægypto; quod sit consolatio post dura, patet quoque a verbis quæ continenter sequuntur “det vobis misericordias coram viro.” Quod Schaddai significet tentationem & post tentationem consolationem, est quia Antiqui insigniverunt Unicum Deum variis nominibus, secundum varia quæ ab Ipso; & quia crediderunt etiam Tentationes ab Ipso fuisse, vocaverunt tunc Deum, Schaddai, at per id nomen non alium Deum intellexerunt, sed Unicum quoad Tentationes; verum cum Antiqua Ecclesia declinavit, cæberunt tot deos colere, quot nomina Unici Dei fuerunt, & quoque ex se plures superaddiderunt; hoc tandem ita invaluit, ut unaquævis familia haberet suum deum, & prorsus distinguerent illum a reliquis qui ab aliis colebantur; familia Therachi, e qua Abraham, pro suo deo colebat Schaddai, videatur n: 1356. 1992. 2559. 3667, inde non solum Abraham, sed etiam Jacob, ut suum deum agnoscebant, & quoque in terra Canaan; at ne a religioso suo cogerentur, nemo enim a suo sancto cogitur, permittebatur hoc illis; sed quia ab Antiquis per illum intellectus fuit ipse Jehovah seu Dominus, qui ita appellatus cum tentationes subiverunt, ideo Jehovah seu Dominus recepit hoc nomen, apud Abrahamum, ut patet ex Genes: Cap: xvii, Vers: 1, & quoque apud Jacobum, Genes: Cap: xxxv: 11. Quod non modo tentatio, sed etiam consolatio per Schaddai significetur, est quia post omnes tentationes spirituales sequitur consolatio; quod ab experientia in altera vita scire datum est, cum enim ibi aliquis dura patitur a spiritibus malis, per infestationes, excitationes ad mala, & persuasiones ad falsa, post cum spiritus mali remoti sunt, recipitur is ab angelis, & in statum solatii per jucundum ejus genio conforme perducitur.

5629. Det vobis misericordias coram viro, quod significet ut verum spirituale gratiose vos recipiat, constat ex significatione dare misericordias, quod sit gratiose recipere; & ex repræsentatione Iosephi, quod, cum vir dicitur, sit verum spirituale, ut supra n: 5627.

5630. Et mittat vobis fratrem vestrum alterum, quod significet ut det bonum fidei, constat a repræsentatione Schimeonis, qui hic est frater alter, quod sit bonum fidei, ut supra n: 5626: quod mittere sit dare, est quia mittere dicitur applicate ad personam, at dare applicate ad rem, quæ per personam significatur.

5631. Et Benjaminem, quod significet utque verum interius, constat ex repræsentatione Benjaminis, quod sit verum interius, de qua supra n: 5600.

5632. Et ego quemadmodum orbatus sum orbatus ero, quod significet quod Ecclesia, antequam illa fiunt, erit privata suis veris, constat a repræsentatione Israelis, qui de se hoc loquitur, quod sit Ecclesia, de qua n: 3305. 4286; & a significatione orbari, quod sit privari veris quæ sunt Ecclesiæ, de qua n: 5536: quod ita antequam illa fiunt, patet, si enim non bonum fidei, quod repræsentatur per Schimeonem, n: 5630, & si non verum interius, quod medium, quod repræsentatur per Benjaminem, non est Ecclesiæ aliquod verum, nisi tale verum quod solum est in ore, non autem in corde.

5633. Vers: 15. 16. 17. *Et acceperunt viri munus hoc, & duplum argenti acceperunt in manu sua, & Benjaminem, & surrexerunt, & descenderunt Ægyptum; & steterunt coram Iosepho. Et vidit Ioseph cum illis Benjaminem, & dixit ei qui super domo sua, adduc viros domum, & maſtando maſta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie. Et fecit vir quemadmodum dixit Ioseph, & adduxit viros domum Iosephi.* Et acceperunt viri munus, significat quod vera secum haberent per quæ obtinerent gratiam: & duplum argenti acceperunt in manu sua, significat etiam verum acceptum in potentia: & Benjaminem, significat & quoque medium: & surrexerunt & descenderunt Ægyptum, significat elevationem ad vitam sibi comparandam ex interioribus scientificorum: & steterunt coram Iosepho, significat præsentiam cœlestis spiritualis ibi: & vidit Ioseph cum illis Benjaminem, significat apperceptionem Medii spiritualis apud vera, a cœlesti spiritualis: & dixit ei qui super domo sua, significat ad id quod Ecclesiæ externæ: adduc viros domum, significat quod vera in naturali illuc introducerentur: & maſtando maſta & præpara, significat per bona naturalis exterioris: quia mecum comedent viri in meridie, significat quod conjungentur quando cum medio: & fecit vir quemadmodum dixit Ioseph, significat effectuationem: & adduxit vir viros domum Iosephi, significat introductionem primam in bonum quod a cœlesti spiritualis.

5634. Et acceperunt viri munus hoc, quod significet quod vera secum haberent per quæ obtinerent gratiam, constat a significatione virorum, quod sint vera, de qua n: 3134; & ex significatione muneris, quod dabatur cum

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 177

cum adirent reges & sacerdotes, quod sit ad obtinendam gratiam, de qua n : 5619.

5635. Et duplum argenti acceperunt in manu sua, quod significet etiam verum acceptum in potentia, constat ex illis quæ supra n : 5623 dicta, ubi eadem verba : ibi etiam videatur, quid per verum acceptum in potentia intelligitur.

5636. Et Benjaminem, quod significet & quoque medium, constat a representatione Benjaminis, quod sit medium, de qua n : 5411 : 5413. 5443.

5637. Et surrexerunt & descenderunt Ægyptum, quod significet elevationem, ad vitam sibi comparandam ex interioribus scientificorum, constat a significatione surgere, quod sit elevatio ad illa quæ sunt vitæ spiritualis, de qua n : 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103. 4881 ; a significatione descendere, quod sit ad vitam sibi comparandam ; involvit enim hic descendere simile quod prius, quo nempe per hæc verba "Mitte puerum mecum, & surgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, Vers: 8, per quæ significatur vita spiritualis secundum gradus, de quibus n : 5605 ; & a significatione Ægypti, quod sint scientifica, de qua n : 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966, hic interiora scientificorum, quia ibi cœleste spiritualis, quod per Josephum repræsentatur ; quapropter mox dicitur, & steterunt coram Josepho. Interiora scientificorum sunt quæ spiritalia in naturali, & spiritalia ibi sunt, quando scientifica ibi illustrata sunt a luce cœli, & tunc illustrata sunt a luce cœli, cum homo fidem habet doctrinalibus quæ e Verbo, & tunc fidem habet cum in bono charitatis est ; tunc enim a bono charitatis, sicut a flamma illustrantur vera & sic scientifica, hæc inde spirituales suam lucem habent : inde constare potest, quid per interiora scientificorum intelligitur.

5638. Et steterunt coram Josepho, quod significet præsentiam cœlestis spiritualis ibi, constat a significatione stare coram aliquo, quod sit præsentia ; & a representatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua sæpe prius ; quod cœleste spiritualis præsens esset in utroque naturali, repræsentabatur per Josephum, quod dominus factus super totam Ægyptum, hoc est, quod intelligitur per præsentiam cœlestis spiritualis in interioribus scientificorum, scientifica enim sunt in naturali, videatur, n : 5316. 5324. 5326. 5327. 5328. 5333. 5337. 5372. vera quæ repræsentantur per decem filios Jacobi, sunt vera in naturali.

5639. Et vidit Joseph cum illis Benjaminem, quod significet apperceptionem medii spiritualis apud vera, a cœlesti spiritualis, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & appercipere, de qua n : 2150. 2807. 3764. 4567. 4723. 5400 ; ex representatione decem filiorum Jacobi, qui sunt cum illis, seu cum quibus Joseph vidit Benjaminem quod sint vera in naturali, de qua n : 2150. 2807. 3764. 4567. 4723. 5400 ; & ex representatione Benjaminis, quod sit medium, de qua n : 5411. 5413. 5443, quod hic medium spirituale dicatur, est quia vera quæ per decem filios Jacobi representantur, nunc conjungenda erant cum Vero a Divino quod Josephus, & conjunctio illa non sit nisi per medium quod spirituale ; quare cum id medium apper-

ceptum, tunc statum sequitur " quod Josephus diceret ad virum super domo sua, adduc viros domum, & mactando macta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie " per quæ significatur, quod introducerentur & conjungerentur quia cum Medio. Quid Spirituale respective ad Naturale, paucis adhuc dicendum, quia plerique qui in orbe Christiano ignorant quid spirituale, usque adeo, ut cum audiunt vocem illam, hæreant, & dicant secum, quod spirituale quid sit nemo sciat : spirituale in sua essentia apud hominem, est ipsa affectio boni & veri propter bonum & verum & non propter se, tum affectio iusti & æqui propter iustum & æquum & non propter se, cum homo sentit in se jucundum & amænum, & magis si faustum & beatum ex illis, hoc apud illum est spirituale, quod non venit ex naturali sed ex spiritali mundo seu e cœlo, hoc est, per cœlum a Domino : hoc nunc est spirituale, quod cum apud hominem regnat, afficit & quasi tingit omne quod cogitat, quod vult & quod agit, & facit ut cogitata, & ex voluntate acta participant ex spiritali, usque tandem, ut cum e mundo naturali in mundum spirituales transit, illa etiam apud eum spiritalia fiant. Verbo, affectio charitatis & fidei, hoc est, boni & veri, ac jucundum & amænum, & magis faustum & beatum inde, quæ interiorius apud hominem sentiuntur, & illum faciunt hominem verè Christianum, est Spirituale. Quod plerique in orbe Christiano ignorent, quid spirituale, est quia fidem faciunt essentialem Ecclesiæ, & non charitatem ; inde quia pauci illi, qui de fide solliciti sunt, parum, si quicquam, cogitant de charitate, & norunt quid charitas, inde, quia non cognitio, nec est perceptio affectionis quæ charitatis, & qui non in affectione charitatis est, nequaquam potest scire quid spirituale ; imprimis hodie, cum vix ulla charitas alicui est, quia est ultimum tempus Ecclesiæ. Sed sciendum, quod spirituale in communi sensu significet affectionem tam boni quam veri, inde cœlum vocatur mundus spiritalis, & sensus internus Verbi sensus spiritalis, at in specie id quod est affectionis boni vocatur cœleste, & id quod est affectionis veri, spirituale.

5640. Et dixit ei qui super domo sua, quod significet ad id quod est Ecclesiæ externæ, constat ex representatione illius qui super domo, quod sit Ecclesia externæ, cum is qui in domo sit Ecclesia interna, de qua n : 1795 ; & quia in sensu interno non spectatur persona, sed res n : 5225. 5287. 5434, ideo per illum qui super domo, significatur id quod est Ecclesiæ externæ.

5641. Adduc viros domum, quod significet, quod vera in naturali illuc introducerentur, constat ex significatione filiorum Jacobi, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua n : 5403. 5419. 5427. 5458. 5512, quod introducerentur illuc, significatur per adduc illos domum.

5642. Et mactando macta & præpara, quod significet per bona naturalis exterioris, constat ex significatione mactare, quod involvat id quod mactabatur, nempe bovem, juvencum, hircum, aut aliud pecus, quod sint bona naturalis, quod bos ac juvencus sint bona naturalis, videatur n : 2180. 2566. 2781. 2830, hic bona naturalis exterioris, quia per illa nunc primum ad conjunctionem introducebantur ; nam quod adduxit viros domum Josephi, significat

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 179

nificat introductionem primam in bonum quod a cœlesti spiritualis, videatur infra n: 5645; quia juvenus & bos significabant bona naturalis, etiam omnis operatio significabat bonum illud, unum enim involvebat alterum.

5643. Quia mecum comedent viri in meridie, quod significet quod conjungentur quando cum medio, constat ex significatione comedere, quod sit communicari, conjungi, & appropriari, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 3882; & quia erant cum medio spirituali, quod Benjamin, n: 5638; dicitur in meridie, nam meridies significat statum lucis, ita statum spiritualement, qui per medium, n: 1458. 3708.

5644. Et fecit vir quemadmodum dixit Joseph, quod significet effectuationem constat absque explicatione.

5645. Et adduxit vir viros domum Josephi, quod significet introductionem primam in bonum quod a cœlesti spiritualis, constat ex significatione adducere, quod sit introductio, ut supra n: 5640; ex significatione filiorum Jacobi, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5428. 5512; ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 3652. 3720. 4982, inde etiam domus est Ecclesia, n: 3720, nam Ecclesia est Ecclesia a bono; & ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua sæpe prius; ex quibus patet, quod per adduxit vir viros domum Josephi, significetur quod introducerentur vera in naturali in bonum quod a cœlesti spiritualis. Quod introductio prima sit, quæ significatur, est quia nunc solum comedebant apud Josephum, & non agnoverunt illum, per id conjunctio communis significatur, quæ conjunctio est introductio prima, influit enim tunc communiter verum a Divino, nec cognoscitur; at cum appercipitur verum quod influit, tunc est conjunctio altera, quæ conjunctio significatur per quod Josephus se manifestaret fratribus, de qua in Cap: seq: xlv.

5646. Vers: 18. 19. 20. 21. 22. 23. *Et timuerunt viri quod adducti domum Josephi, & dixerunt, super verbum argenti reducti in manticis nostris in initio nos adducimur, ad devolvendum super nos, & ad conjiciendum se super nos, & ad sumendum nos ad servos, & asinos nostros. Et accesserunt ad virum qui super domo Josephi, & loquuti ad illum ostio domus. Et dixerunt, in me domine mi, descendendo descendimus in initio ad emendum cibum. Et factum, cum veniremus ad diversorium, & aperuimus manticas nostras, & ecce argentum cujusvis in ore mantice sue, argentum nostrum in pondere suo, & reducimus illud in manu nostra. Et argentum alterum descendere facimus in manu nostra ad emendum cibum, non scimus quis posuit argentum nostrum in manticis nostris. Et dixit, pax vobis, ne timeatis, Deus vester, & Deus patris vestri dedit vobis absconditum donum in manticis vestris, argentum vestrum venit ad me: & eduxit ad illos Schimeonem.* Et timuerunt viri, significat retractionem: quod adducti domum Josephi, significat quod vera quæ naturalis adjungerentur & subicerentur interno: & dixerunt, super verbum argenti reducti in manticis nostris in initio nos adducimur, significat quia verum in exteriori naturali apparet gratis donatum, quod ideo subicerentur: ad devolvendum super nos, & ad conjiciendum

ciendum se super nos, significat quod propter id sub potestatem absolutam redigerentur: & ad sumendum nos in servos, & asinos nostros, significat usque ut quicquid in utroque naturali nihili sit: & accesserunt ad virum qui super domo Josephi, significat doctrinalia Ecclesiae: & loquuti ad illum ostio domus, significat consultationem ex illis de introductione: & dixerunt, in me domine mi, significat testificationem: descendendo descendimus in initio ad emendum cibum, significat animum comparandi bonum veris: & factum, cum veniremus ad diversorium, & aperuimus manticas nostras, significat introspectionem in naturale exterius: & ecce argentum cuiusvis in ore manticae suae, significat quod perspectum, quod vera quasi gratis donata: argentum nostrum in pondere suo, significat vera secundum statum cuiusvis: & reducimus illud in manu nostra, significat quod submittantur quae gratis donata quantum possibile: & argentum alterum descendere facimus in manu nostra ad emendum cibum, significat quod animus sit per verum aliunde comparare bonum: non scimus quis posuit argentum nostrum in manticis nostris, significat non fidem ex ignorantia a quo verum in naturali exteriori; & dixit pax vobis; ne timeatis, significat quod bene sit, ne desperent: Deus vester & Deus patris vestri, significat Divinum Humanum Domini: dedit vobis absconditum donum in manticis vestris, significat quod ab Ipso absque ulla eorum prudentia: argentum vestrum venit ad me, significat quod videbitur sicut verum comparatum ab illis: & eduxit ad illos Schimeonem, significat quod adjunxerit veris velle.

5647. Et timuerunt viri, quod significet retractionem, constat ex significatione timere, quod hic sit retractio, nempe a conjunctione cum interno; timor ex variis causis existit, prout ex periculis vitae, iacturae lucri, ut & honoris & famae, tum ne alicui servitui adducantur, & sic pereat liberum, & cum libero jucundum vitae, de hac re in his sequentibus agitur, timuerunt enim ne adjungerentur interno, & per id suum proprium amitterent, & cum proprio suum liberum, & cum libero jucundum vitae, nam hoc a libero dependet; inde est, quod per timuerunt viri, significetur retractio, nempe ne adjungantur. Hic in antecessum paucis dicendum, quomodo se cum conjunctione illa, nempe cum conjunctione Externi seu Naturalis hominis cum Interno seu spirituali se habet; Externus seu Naturalis homo a prima vitae aetate regnat, nec scit quod Internus seu spiritualis homo sit; quapropter cum homo reformatur, & incipit fieri spiritualis seu internus a naturali seu externo, tunc primum rebellat naturale; docetur enim quod naturalis homo subjugandus sit, hoc est, omnes ejus concupiscentiae cum illis quae confirmant, extirpandae, inde cum Naturalis homo sibi relinquitur cogitat, quod sic prorsus pereat, nam non scit aliter quam quod naturale sit omne, & ignorat plane quod immensa & ineffabilia sint in spirituali; cumque naturalis homo sic cogitat, tunc retrahit se, & non vult subjici spirituali; hoc nunc est, quod hic per timorem significatur.

5648. Quod adducti domum Josephi, quod significet quod vera quae naturalis, adjungerentur & subjicerentur interno, constat a significatione adduci domum

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 181

domum Josephi, quod sit conjungi & subijci interno, per Josephum enim repræsentatur Internum, quia Verum a Divino, seu cœleste spiritualis, de qua n: 5307. 5331. 5332. 5417. 5469; & per domum significatur tam internum hominis, quam externum ejus, n: 3128. 3538. 4973. 5023, hic internum, quia dicitur domus Josephi; & per adduci, nempe ad internum, significatur adjungi, & quia adjungi, significatur subijci; causa est, quia naturale cum adjungitur interno, tunc ei subijcitur, imperium enim quod prius fuerat naturali homini, fit dein spirituali; de quo imperio in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, dicitur. Paucis dicendum, quomodo se habet cum sensu interno; Verbi sensus internus est imprimis pro illis, qui in altera vita, illi qui ibi, cum apud hominem sunt qui legit Verbum, percipiunt illud secundum sensum internum, non autem secundum sensum externum, nullas enim voces humanas intelligunt, sed solum sensum vocum, & hunc non secundum cogitationes hominis naturales, sed secundum suas cogitationes quæ spirituales, in spiritualement hunc sensum transmutatur illico sensus naturalis qui apud hominem, se habet hoc sicut qui linguam alius vertit in suam, quæ alia, quod fit subito, ita sensus cogitationis humanæ naturalis in spiritualement, spiritualis enim lingua seu loquela est angelis propria, naturalis autem homini, quod tam subita transmutatio unius quasi linguæ in alteram, est quia est correspondentia omnium & singulorum quæ in mundo naturali cum illis quæ in mundo spirituali. Nunc quia sensus internus Verbi imprimis est pro illis qui in spirituali mundo, idcirco talia hic in sensu interno memorantur, quæ pro illis sunt, & quæ illis amæna & jucunda; at quo interiora talia sunt, eo remotiora sunt a captu hominum, quibus illa quæ mundi & corporis sunt, modo amæna & jucunda sunt, & cum ita, spiritualia, quæ sensus interni sunt, pro vili habent, & quoque fastidiunt; exploret quisque apud se, annon ei nauci & fastidio sint, quæ in sensu interno in his, quæ nunc sequuntur, continentur, cum tamen talia sunt, quibus societates angelicæ quam maxime delectantur; inde quoque reflectenti patere potest, quale discrimen est inter jucunda hominum & jucunda angelorum, tum in quibus angeli ponunt sapientiam, & in quibus homines, quod nempe angeli ponant sapientiam in talibus, quæ homo nauci habet & averfatur, & quod homo sapientiam ponat in talibus, quæ angeli prorsus non curant, & plures in talibus quæ Angeli rejiciunt & fugiunt.

5649. Et dixerunt, super verbum argenti reducti in manticis nostris nos adducimur, quod significet quia verum in exteriori naturali apparet gratis donatum, quod ideo subijcerentur, constat ex significatione argenti reducti, quod sit verum gratis donatum, de qua n: 5530. 5624; ex significatione mantice, quod sit limen naturalis exterioris, de qua n: 5497; & ex significatione adduci, quod sit adjungi & subijci, de qua mox supra n: 5648. Hoc ita se habet; quia perceptum, quod vera scientifica in exteriori naturali essent gratis donata, & ideo allicerentur ad conjungendum se interno, & sic ei subijcerentur, inde, ut mox supra dictum, privarentur suo libero, & sic omni jucundo vitæ: quod ita sit, nempe quod percipiatur quod vera scientifica gratis donata sint, & id in naturali vel exteriori vel interiori, est prorsus ignotum

ignotum homini, causa est, quia is in nulla tali perceptione est, ne hilum enim scit quid ei gratis donatur, minus quid in naturali exteriori, & quid in interiori reponitur; quod id non percipiat, communis causa est, quod mundana & terestria ei cordi sint, non autem coelestia & spiritualia, & quod ideo non credat aliquem influxum per cœlum a Domino, ita nequaquam quod aliquid ei donetur; cum tamen omne id verum, quod rationaliter concludit ex scientificis, & putat quod ex propria potentia, sit tale quod ei donatur; minus potest homo percipere, num id positum sit in exteriori naturali vel in interiori, quia ignorat quod naturale sit binum, nempe exterius quod accedit ad sensus externos, & interius quod recedit ab illis & convertit se ad rationale; quia homo in ignorantia est de his & illis, idcirco nihil perceptionis habere potest de talibus, cognitio rei præcedet ut sit ejus perceptio: at societates angelicæ hæc probe & clare sciunt & percipiunt, non modo quid illis gratis donatur, sed etiam ubinam id est; quod constare potest ab hac experientia; cum aliquis spiritus, qui in bono est & inde in facultate, in societatem angelicam venit, tunc is simul venit in omnem scientiam & intelligentiam quæ societati est, in qua non prius fuerat, & tunc non aliter scit, quam quod sciverit id & intellexerint ita prius & a se, at cum reflectit, appercepit quod id ei per societatem illam Angelicam a Domino gratis donetur; & quoque scit ex societate angelica ubinam est, num id in naturali exteriori aut in naturali interiori sit; sunt enim societates angelicæ quæ in exteriori naturali, & sunt quæ in interiori; at naturale non illis est naturale quale homini, sed est naturale spirituale, quod spirituale factum est per id, quod conjunctum & subjectum sit spirituali. Ex his constare potest, quod quæ hic in sensu interno memorantur, actualiter ita existant in altera vita, quod nempe apperipiant quid illis gratis donatur, tum ubinam id reponitur, tametsi homo hodie nihil de talibus sciat; at in antiquis temporibus, illi qui fuerunt ab Ecclesia, talia sciverunt, scientifica eorum docebant; & quoque doctrinalia, fuerunt illi interiores homines, sed ab illis temporibus homines successive facti sunt exteriores, usque adeo ut hodie in corpore sint, ita in extremo; cujus rei indicium est, quod ne quidem sciant quid spirituale & quid internum, & quod nec credant quod sint; imo ad tale extremum in corpore ab interioribus abiverunt, ut ne quidem credant quod vita sit post mortem, nec quod cœlum nec infernum; imo ex recessione ab interioribus usque in tale extremum, tam stupidi in spiritualibus facti sunt, ut credant vitam hominis similem esse vitæ bestiarum, & sic hominem similiter moriturum; & quod mirabile, tale credunt eruditi præ simplicibus, & qui aliter credit, pro simplici ab illis habetur.

5650. Ad devolvendum super nos, & ad conjiciendum se super nos, quod significet quod propter id sub potestatem absolutam redigerentur, constat a significatione devolvere super aliquem, quod sit sistere illum in culpa; & a significatione conjicere se super aliquem, quod sit redigere sub potestatem, hic absolutam, sequitur enim, "ad sumendum nos in servos, alinos nostros." Hæc se ita habent, antequam conjungitur naturalis homo spirituali, seu externus

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 183

ternus interno, relinquatur ei cogitare, num velit ut concupiscentiæ oriundæ ex amore sui & mundi, & talia quibus illas defenderat, aboleantur, ac ut cedat imperium spiritali seu interno; tale relinquatur ei cogitare, ut ex libero eligat quod libet; cum naturalis homo absque spiritali de hoc cogitat, tunc rejicit illud, amat enim suas concupiscentias, quia amat se & mundum, inde fit anxius, & putat si illæ abolerentur, quod non plus vitæ ei superesset, nam in naturali seu externo homine ponit omne, vel putat quod postea ex se nihil poterit, & quod omnia quæ cogitabit, quæ volet, & quæ ager, per cælum influet, ita quod sui juris non erit amplius; cum naturalis homo sibi relictus in hoc statu est, retrahit se & resistit: at cum aliquid lucis per cælum a Domino influit in ejus naturale, incipit is aliter cogitare, nempe quod præstet ut spiritalis homo dominium habeat, nam sic potest cogitare bonum & velle bonum, & sic potest in cælum venire, non autem si naturalis homo dominaturus, & cum cogitat quod omnes angeli in universo cælo tales sint, & quod inde illi in ineffabili gaudio sint; tunc pugnat cum naturali homine, & tandem vult spiritali subordinari; in hoc statu ponitur homo qui regenerandus, ex causa ut in libero se possit vertere quo velit, & quantum se in libero vertit ad hoc, tantum regeneratur. Illa & hæc sunt, de quibus in sensu interno hic agitur.

5651. Et ad sumendum nos in servos, & asinos nostros, quod significet usque ut quicquid in utroque naturali nihili sit, constat ex repræsentatione decem filiorum Jacobi, qui hæc de se loquuntur, quod sint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; ex significatione servorum, quod sint levia, n: 5541, hic nihili, de quo sequitur; & ex significatione asinorum, quod sint illa quæ in naturali, quæ sunt scientifica, de qua n: 5492, hic in naturali exteriori, quia vera quæ significantur per filios Jacobi, sunt in naturali interiori. Cum hoc, quod quicquid in utroque naturali nihili sint, ita se habet; ut homo spiritalis fiat, oportet ut naturale ejus nihili fiat, hoc est, ut prorsus nihil ex se possit; quantum enim naturale ex se potest, tantum spirituale non potest; naturale enim ab infantia nihil aliud imbuerat, quam quæ sunt cupiditatum sui & mundi, ita contraria charitati, hæc mala faciunt ut bonum per internum hominem a Domino influere nequeat, nam quicquid influit, in naturali vertitur in malum, est naturale planum in quo terminatur influxus; quapropter nisi naturale, hoc est, malum & falsum quæ formaverant naturale, nihili fiat, nequaquam potest bonum per cælum a Domino influere, non habet hospitium, sed dissipatur, in malo enim & falso morari non potest; inde est, quod tantum claudatur internum, quantum naturale non fit nihil; notum hoc quoque est in Ecclesia ex doctrinali, quod vetus homo exeundus, ut novus induatur; regeneratio non aliud est, quam ut naturale subjugetur, & spirituale dominium obtineat; & tunc subjugatur naturale, cum ad correspondentiam redigitur; cumque naturale ad correspondentiam reductum est, tunc non reagit magis, sed agit sicut imperatur, & sequitur ad nutum spiritalis, vix aliter quam actus corporis sequuntur ad nutum voluntatis, ac loquela cum facie secundum influxum cogitationis; inde patet, quod

quod naturale prorsus nihili fieri debeat, quoad velle, ut homo spiritalis fiat: Sed sciendum, quod vetus naturale nihili fiet, hoc enim formatum est a malis & falsis, cumque id nihili factum est, tunc donatur homo novo naturali, quod vocatur naturale spirituale, spirituale ex eo, quia spirituale est quod agit per illud, seque manifestat per illud, sicut causa per effectum, notum est, quod causa sit omne effectus; inde naturale novum quoad cogitare, velle, & effectum agere, non est nisi quam repræsentativum spiritalis; cum hoc sit tunc homo recipit bonum a Domino, & cum recipit bonum, donatur is veris, & cum donatur veris perficitur intelligentia & sapientia, & cum perficitur intelligentia & sapientia, beatur felicitate in æternum.

5652. Et accesserunt ad virum qui super domo Josephi, quod significet doctrinalia Ecclesiæ, constat ex significatione Viri super domo Josephi, quod sit id quod est Ecclesiæ externæ, de qua supra n: 5640, ita doctrinale, nam hoc est Ecclesiæ; præterea per virum significatur verum, ita doctrinale, n: 3134, & per domum Ecclesiæ, n: 1795; & quia Josephus est Internum, n: 5469, domus Josephi est Ecclesiæ interna; doctrinale ex Verbo est quod super domo illa, inserviando & ministrando.

5653. Et loquuti ad illum ostio domus, quod significet consultationem ex illis de introductione, constat ex significatione loqui ad illum, nempe ad virum super domo Josephi, quod sit consultatio ex illis, nempe ex doctrinalibus; & ex significatione ostii domus, quod sit introductio, de qua n: 2356. 2385, hic a naturali seu externo homine ad spiritualement seu internum, de qua re agitur: quia hoc significatur, in Lingua Originali non dicitur ad ostium domus, sed ostium domus.

5654. Et dixerunt, in me domine mi, quod significet testificationem, constat ex ipsa hac formula, quod sit testificationis, nempe quod verum sit quod loquentur de argento quod in ore manticæ cujusvis repertum.

5655. Descendendo descendimus initio ad emendum cibum, quod significet animum comparandi bonum veris, constat a significatione descendere, quod sit animus seu intentio, qui enim descendit aut confert se alicubi, est ex animo, hic ad comparandum bonum veris, quod significatur per ad emendum cibum, per emere enim significatur comparare & appropriare, n: 5374. 5397. 5406. 5414. 5426, & per cibum, bonum veri, n: 5340. 5342, hic bonum veris, quæ repræsentantur per filios Jacobi, qui de se illa loquuntur.

5656. Et factum, cum veniremus ad diversorium, & aperuimus manticas nostras, quod significet introspectionem in naturale exterius, constat ex significatione diversorii, quod sit naturale exterius in genere, de qua n: 5495; ex significatione aperire, quod sit introspectio, qui enim aperit, est propter introspectionem; & ex significatione manticæ, quod sit naturale exterius in specie, de qua n: 5497.

5657. Et ecce argentum cujusvis in ore manticæ suæ, quod significet, quod perspectum quod vera quasi gratis donata, constat ex significatione argenti cujusvis in sacco, quod sint vera donata gratis, de qua n: 5530. 5624, similiter argentum cujusvis in ore manticæ, cum differentia, quod per hoc signifi-

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 185

centur, vera quæ donata gratis, quod in limine naturalis exterioris reposita sint, nam per os manticæ significatur limen exterioris naturalis, n: 5497. Quod significetur hic *quasi* gratis donata, est quia in statu dubitativo sunt, num conjungi velint interno, nihili fiant, & cum quis in statu dubitativo est, etiam de veris quæ confirmant sentit dubitative.

5658. Argentum suum in pondere suo, quod significet vera secundum statum cujusvis, constat ex significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954; & a significatione ponderis, quod sit status rei quoad bonum, de qua n: 3104; ita vera secundum statum cujusvis, est secundum bonum quod recipere possunt. Pondera & mensuræ multis in locis in Verbo nominantur, at in sensu interno non significant pondera & mensuras, sed pondera significant status rei quoad bonum, & mensuræ status rei quoad verum; sicut etiam gravitas & extensio, gravitas quæ in mundo naturali correspondet bono in mundo spirituali, & extensio vero; causa est, quia in cœlo, unde correspondentiæ, non datur gravitas, nec extensio, quia non spatium, apparent quidem gravia & extensa apud spiritus, sed sunt apparentiæ oriunda ex statibus boni & veri in cœlo superiori. Quod Argentum significet verum, notissimum fuerat Antiquis temporibus, inde Antiqui tempora a prima ætate ad ultimum mundi, distinxerunt in sæcula aurea, argentea, cuprea, & ferrea, quibus etiam adjeecerunt argillacea; sæcula aurea vocaverunt illa tempora, cum innocentia & integritas fuit, & cum quisque bonum faciebat ex bono, & justum ex justo; argentea autem dixerunt illa tempora, cum non amplius innocentia erat, sed usque species integritatis, quæ non constabat in eo, quod bonum facerent ex bono, sed in eo quod verum facerent ex vero; sæcula autem cuprea & ferrea appellabant illa quæ adhuc inferiora sunt: quod ita appellaverint tempora, non erat ex comparatione, sed ex correspondentia; sciverunt enim antiqui, quod argentum corresponderet vero, & quod aurum bono, & hoc ex communicatione cum spiritibus & angelis, cum enim in cœlo superiori loquela est de bono, apparet infra apud illos qui in primo seu ultimo cœlo sub illis sunt, aureum; & cum loquela est de vero, apparet ibi argenteum, quandoque ita, ut non modo parietes conclavium, ubi habitant, coruscent auro & argento, sed etiam ipsa atmosphæra ibi; & quoque apud angelos primi seu ultimi cœli, qui in bono sunt ex bono, apparent mensæ ex auro, candelabra ex auro, & plura alia; apud illos autem qui in vero sunt ex vero, apparent talia ex argento: sed quis hodie novit, quod sæcula ab antiquis vocata fuerint aurea & argentea ex correspondentia, imo quis hodie aliquid de correspondentia novit; & qui hoc non novit, & magis qui volupe & sapiens in eo ponit, ut disputet num sit vel non sit, is ne quidem potest minimum scire de innumerabilibus quæ correspondentiæ sint.

5659. Et reducimus illud in manu nostra, quod significet quod submittantur quæ gratis donata, quantum possibile, constat ex significatione reducere, quod hic sit submittere; & ex significatione in manu nostra, quod sit quantum possibile, de quibus supra n: 5624; quod gratis donata, significatur per argentum in ore manticæ, quod reducerent, n: 5658.

5660. Et argentum alterum descendere facimus in manu nostra, quod significet quod animus fit per verum aliunde comparare bonum, constat ex significatione argenti, quod sit verum, de qua mox supra n: 5657, & quia per argentum significatur verum, per argentum alterum significatur verum aliud, inde significatur verum aliunde; quia non aliud verum datur quod genuinum, quam a Domino qui gratis donat, ita nec aliunde ipsum verum; & ex significatione descendere facere, quod sit animus comparandi, nempe bonum veri quod per frumentum, quod emerent, significatur: sensus literæ historicus involvit, quod argentum alterum etiam veniret ad Josephum, ad emendum ab illo cibum, sic non aliunde, at sensus internus non manet in sensu literæ historico, hunc sensum non curat, sed in ipsa re, de qua agitur, quæ res est, si ut servi subjicerentur propterea quod aliqua vera in naturali exteriori gratis donata sunt quod aliunde compararent sibi bonum per verum; talis etiam est series in sensu interno, nam mox dicitur "non scimus quis posuit argentum in manticis nostris," per quæ significatur, quod non crederent quia non scirent, a quo verum in naturali exteriori: Similiter existit in altera vita apud spiritus, qui per vera initiantur in bonum, & imprimis in hoc, quod omne bonum & verum a Domino influat, & cum appercipiunt quod influat omne quod cogitant & volunt, & sic quod a se cogitare & velle non possint, tunc repugnant quantum possunt, credunt quod sic vita propria illis nulla foret, & sic quod periret omne jucundum, nam hoc in proprio ponunt; ac insuper, si non possent agere bonum a se, nec credere verum a se, quod remitterent manus, nihil ex se agendo & cogitando, & expectarent influxum ita cogitare illis permittitur, etiam in tantum, ut pæne concludant apud se, quod non velint inde bonum & verum accipere, sed aliunde, ubi non talis oratio proprii est; etiam quandoque datur illis inquirere ubi id inveniant; at postea cum nullibi inveniunt, illi qui regenerantur, redeunt, & ex libero eligunt quoad velle & cogitare duci a Domino; informantur etiam tunc, quod accepturi sint proprium cœleste, quale est angelis, & cum hoc proprio etiam beatum & felix in æternum. Quod proprium cœleste attinet, hoc ex nova voluntate, quæ datur a Domino, existit, & differt a proprio hominis, in eo, quod non magis spectent se in omnibus & singulis quæ agunt, ac in omnibus & singulis quæ discunt & docent, sed quod tunc spectent proximum, publicum, Ecclesiam, Regnum Domini, & sic ipsum Dominum; fines vitæ sunt qui mutantur, fines spectandi inferiora, nempe mundum & semet, removentur, & fines spectandi superiora, loco illorum substituuntur; fines vitæ non aliud sunt quam ipsa vita hominis, nam fines sunt ipsum velle hominis, & sunt ipsi ejus amores, nam quæ homo amat, hæc vult & pro fine habet; qui proprio cœlesti donatur, is etiam in tranquillo est, & in pace, nam fidit Domino, & credit quod nihil mali illum attingat, & novit quod concupiscentiæ illum non infestent; & præterea, qui in proprio cœlesti sunt, in ipso libero sunt, nam duci a Domino est liberum, ducitur enim in bono, a bono ad bonum; inde constare potest, quod sint in beato & felici, nam nihil est quod turbat, non aliquid amoris sui, consequenter non aliquid inimicitæ, odii, vindictæ; nec aliquid

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 187

aliquid amoris mundi, consequenter non aliquid fraudis, timoris, irrequiei.

5661. Non scimus quis posuit argentum in manticis nostris, quod significet non fidem ex ignorantia a quo verum in naturali exteriori, constat ex significatione non scire, quod in sensu spiritali sit non credere, seu non fides; a significatione quis posuit, quod sit ignorantia a quo; a significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 5658; & a significatione manticæ, quod sit naturale exterius, de qua n: 5497.

5662. Et dixit pax vobis, ne timeatis, quod significet, quod bene sit, ne desperent, constat ex significatione pacis, quod sit bene esse, de qua sequitur; & a significatione ne timeatis, quod sit ne desperent; agitur enim in sensu interno de mutatione status, quod non amplius ex propria potentia compararent sibi vera, & per vera bonum, sed quod illis ex Domino donarentur; & quia putarunt, quod sic amissuri proprium, ita liberum, consequenter omne jucundum vitæ, in desperatione fuerunt, ut ab illis quæ præcedunt, patet; inde est, quod per ne timeatis hic significetur ne desperent; timor enim ex variis causis oritur, n: 5647, inde etiam varia significat. Quod Pax sit bene esse, est quia est intimum, & inde universale regnans in omnibus & singulis in cælo; est enim Pax in cælo, sicut in terra Ver, seu sicut aurora, quæ non afficiunt per sensibiles varietates, sed per amænum universale quod influit in singula quæ percipiuntur, & non modo ipsam perceptionem, sed etiam singula objecta amantitate imbuunt: hodie vix aliquis novit, quid Pax, ubi nominatur in Verbo, ut in Benedictione "Elevet Jehovah facies suas super te, & ponat tibi Pacem" Num: vi: 26, & alibi; credit pæne unusquisque, quod pax sit securitas ab hostibus, & quod sit tranquillitas in domo, & inter socios; sed hæc pax non ibi intelligitur, verum Pax quæ immensum illam pacem transcendit, est Pax-cælestis, de qua mox supra; hæc pacem nemo donari potest, nisi qui dicitur a Domino, ac in Domino est, hoc est, in cælo, ubi Dominus est omne in omnibus; pax enim cælestis influit, cum cupiditates oriundæ ex amore sui & mundi sublatae sunt, nam hæc sunt quæ tollunt pacem, infestant enim interiora hominis, & faciunt ut tandem ponat in irrequie quietem, & in infestis pacem, quia in malis jucundum; quamdiu homo in his est, nequaquam scire potest quid pax, imo tamdiu credit, quod pax illa nihili sit; & si quis dicit, quod tunc illa pax ad perceptionem veniat, cum jucunda ex amore sui & mundi sublata sunt, ridet, causa est, quia in jucundo mali, quod est oppositum paci, ponit pacem. Quia pax talis est, nempe omnium felicitatum & beatitudinum intimum, & inde universale in singulis regnans, ideo Antiqui pro communi formula usi sunt, dicere, Pax vobis, cum intelligerent ut bene sit, ac interrogare num pax illis, cum intelligerent num bene sit. Videantur quæ prius de Pace dicta & ostensa sunt, nempe, Quod Pax in cælis sit instar veris & auroræ in terris, n: 1726. 2780; Quod Pax sit in supremo sensu Dominus, in representativo Regnum Ipsi, & quod sit Divinum Domini afficiens bonum ab intimo, n: 3780. 4681. Quod omnis irrequies a malo & falso, pax autem a bono & vero, n: 3170.

5663. Deus vester & Deus patris vestri, quod significet Divinum Humanum

num Domini, constare potest ex eo, quod ubi in Verbo Deus aut Jehovah nominatur, intelligatur Dominus, & non alius, n: 1343. 1736. 2921. 3035; & cum dicitur Deus vester & Deus patris vestri, hoc est, Deus Israelis & Jacobi, & filiorum ejus, intelligitur Divinum Humanum Domini, & quidem quoad Divinum Naturale, n: 3305. 4286. 4570, nam Israel representabat Dominum quoad Naturale interius, & Jacob quoad exterius, & filii quoad vera in illo Naturali. Quod per Deum & Jehovam in Verbo intellectus sit Dominus, Ecclesia Judaica non noverat, nec Ecclesia Christiana hodie novit; quod Ecclesia Christiana hoc non noverit, est quia Divinum in tres personas distinxit; at Antiqua Ecclesia, quæ fuit post diluvium, & imprimis Ecclesia Antiquissima quæ fuit ante diluvium, non alium per Jehovam & Deum intellexerunt, quam Dominum, & quidem Ipsum quoad Divinum Humanum; noverunt etiam de Ipso Divino quod in Domino, & quod Ipse vocat Patrem suum, at de Ipso illo Divino quod in Domino, non cogitare potuerunt, sed de Divino Humano, consequenter non alii Divino conjungi, conjunctio enim fit per cogitationem quæ intellectus, & per affectionem quæ voluntatis, ita per fidem & per amorem; cum enim cogitatur de Ipso Divino, cadit cogitatio sicut in universum interminatum, & sic dissipatur, unde nulla conjunctio, aliter cum cogitatur de Ipso Divino ut Divinum Humanum; & noverunt, quod, nisi cum Divino conjungerentur, non salvari possent; idcirco fuit Divinum Humanum, quod antiquæ Ecclesiæ adoraverunt, Jehovah etiam in Divino Humano se manifestavit apud illos; & Divinum Humanum fuit Ipsum Divinum in cœlo, cœlum enim constituit unum hominem, qui Maximus Homo vocatur, de quo ad finem Capituli hæcenus & actum; Divinum hoc in Cœlo, non aliud est quam Ipsum Divinum, sed in Cœlo ut Divinus Homo; hic Homo est, quem Dominus suscepit, & in se Divinum fecit, & univit Ipsi Divino sicut ab æterno unitus fuerat, nam ab æterno fuit unum; & hoc quia Genus humanum aliter non salvari potuisset; non enim amplius sufficere potuit, ut Ipsum Divinum per Cœlum, ita per Divinum Humanum illi, influere posset in mentes humanas, quapropter Ipsum Divinum voluit Divinum Humanum actualiter per susceptum humanum in mundo, sibi unire; hoc & illud est Dominus.

5664. Dedit vobis absconditum donum in manticis vestris, quod significet quod ab Ipso absque ulla eorum prudentia, constat a significatione absconditi doni, quod sit verum & bonum, quæ donantur a Domino, nesciente homine; & ex significatione argenti reducti in faccis aut in manticis, quod sit absque ulla illorum potentia, de qua n: 5488. 5496. 5499; inde patet, quod per dedit vobis absconditum donum in manticis vestris, significetur quod ab Ipso, nempe Divino Humano Domini, verum & bonum in naturali, absque ulla eorum potentia, & quia est absque eorum potentia, est absque eorum prudentia; prudentia dicitur, quia prudentia correspondet Providentiæ, & quod ex Divina Providentiâ, non est ex hominis prudentia.

5664. Argentum vestrum venit ad me, quod significet quod videbitur sicut verum comparatum ab illis, constat ex significatione argenti, quod sit verum,

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 189

rum, de qua n : 1551. 2954 ; quod argentum eorum venerit ad illum, est quod emerint, ita quod ipsi comparaverint sibi ; emere enim est comparare, n : 5655 ; inde est, quod per argentum vestrum venit ad me, significetur verum comparatum ab illis ; at quia verum, quod fidei, nusquam comparatur ab aliquo homine, sed insinuat & datur a Domino, & tamen videtur sicut ab homine, dicitur, quod *videbitur* sicut verum comparatum ab illis. Quod verum insinuetur & detur a Domino, etiam in Ecclesia notum est, docetur enim quod fides non sit ab homine sed a Deo, ita non solum confidentia, sed etiam vera, quæ fidei ; apparet tamen usque, quod vera quæ fidei comparentur ab homine ; quod influant, alte ignorat quia non percipit ; causa quod non percipiat, est quia clausa sunt ejus interiora, ut non perceptibilem communicationem possit habere cum spiritibus & angelis, illa cum clausa sunt, homo nihil prorsus de influxu scire potest. At sciendum, quod aliud sit vera fidei scire, & aliud vera fidei credere ; qui vera fidei modo sciunt, ii illa memoriæ indunt sicut res alias quæ alicujus scientiæ sunt, hæc potest homo sibi comparare absque tali influxu, sed vera illa non vitam habent, ut patet ex eo, quod homo malus, etiam pessimus, æque possit scire vera fidei, ac homo probus & pius ; sed apud malos, ut dictum, vitam non habent, cum enim producit illa, tunc spectat in singulis vel sui gloriam, vel lucrum, inde est amor sui & mundi, qui insufflant, & faciunt quasi vitam, sed vita illa est qualis est in inferno, quæ mors spiritalis vocatur ; inde est, cum producit illa, quod ex memoria producat illa non autem ex corde : at qui credit vera fidei, is ex corde illa producit cum ex ore, sunt enim apud illum vera fidei ita radicata, ut radicem habeant in memoria externa, & inde versus interiora seu superiora crescant, sicut arbores frugiferæ, & quoque sicut arbores ornant se foliis, & tandem floribus, propter finem ut fructus ferant : ita homo talis, hic quoque per vera fidei nihil aliud intendit, quam usus, qui sunt exercitia charitatis, quæ ei sunt fructus ; hæc sunt quæ homo sibi non comparare potest, ne quidem minimum, sed a Domino ei gratis donantur, & hoc singulis momentis vitæ ejus, imo si credere velit, singulis momentis innumerabilia ; sed quia homo talis est, ut perceptione quod influant careat, si enim perceptionem haberet, rebellaret, sicut supra dictum, quia crederet quod tunc amitteret futurum proprium, & cum proprio suum liberum, & cum libero suum jucundum, ac ita nihili fieret, ideo fit ut homo non sciat aliud quam quod a se ; hoc nunc est, quod intelligitur per quod *videbitur* sicut verum comparatum ab illis : & præterea ut homo donetur proprio cœlesti & libero cœlesti, facere debet bonum ut a se, & cogitare verum ut a se, sed cum reflectit, agnoscet quod illa a Domino, videatur n : 2882, 2883. 2891.

• 5665. Et eduxit ad illos Schimeonem, quod significet quod adjunxerit veris velle, constat ex representatione Schimeonis, quod sit fides voluntate, seu voluntas faciendi verum quod fidei, de qua n : 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482 ; & ex representatione filiorum Jacobi, qui hic sunt *illi* ad quos eduxit Schimeonem, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua n :

5403-

5403. 5419. 5427. 5458. 5512 ; inde patet, quod per eduxit ad illos Schimeonem, significetur quod adjunxerit veris velle.

5666. Vers: 24. 25. 26. 27. 28. *Et adduxit vir viros domum Josephi, & dedit aquas, & lavarunt pedes suos, & dedit pabulum asinis illorum. Et præpararunt munus, usque ad venire Joseph in meridie, quia audiverunt, quod ibi comederent panem. Et venit Joseph domum, & adduxerunt ei munus, quod in manu illorum, domum, & incurvabant se ei ad terram. Et interrogavit illos ad pacem, & dixit an pax patri vestro seni, quem dixistis, an adhuc is vivit. Et dixerunt, pax servo tuo patri nostro, adhuc ille vivit, & deflexerunt se, & incurvarunt se.* Et adduxit vir viros domum Josephi, significat initiationem ad conjunctionem cum interno: & dedit aquas, significat influxum communem veri ab interno: & lavarunt pedes suos, significat inde purificationem naturalis: & dedit pabulum asinis illorum, significat instructionem de bono: & præpararunt munus, significat insinuationem: usque venire Joseph in meridie, significat dum internum adesset cum luce: quia audiverunt quod ibi comederent panem, significat apperceptionem quod adjungeretur veris bonum; & venit Joseph domum, significat præsentiam interni: & adduxerunt ei munus quod in manu illorum, significat insinuationem quantum possibile: & incurvarunt se ad terram, significat humiliationem: & interrogavit illos ad pacem, significat perceptionem quod bene sit: & dixit, an pax patri vestro seni, quem dixistis, significat quod etiam bono spirituali: an adhuc is vivit, significat quod ei vita: & dixerunt, pax servo tuo patri nostro, significat inde apperceptionem naturalis, quod bene sit cum bono a quo: adhuc is vivit, significat & quod ei vita, & deflexerunt se, & incurvarunt se, significat humiliationem exteriorem & interiorem.

5667: Et adduxit vir viros domum Josephi, quod significet initiationem ad conjunctionem cum interno, constat ex significatione adducere viros domum Josephi, quod sit vera quæ naturalis adjungere interno, de qua supra n: 5648; quod initiatio sit ad conjunctionem, liquet ab illis quæ sequuntur, quod comederint ibi, & quod tunc Josephus se illis non manifestaverit, per quæ significatur communis influxus, de quo nunc sequitur, qui etiam est initiatio.

5668. Et dedit aquas, quod significet influxum communem veri ab interno, constat a significatione aquarum, quod sint verum, n: 2702. 3058. 3424. 4976, & quidem verum in communi, inde dare aquas, significat influxum communem veri; quod ab interno, est quia erat in domo Josephi, n: 5667. Influxus communis veri, est illuminatio quæ dat facultatem apperciendi & intelligendi verum; illuminatio illa est a luce cœli quæ a Domino, quæ lux non aliud est quam Divinum Verum, n: 2776. 3138. 3167. 3195. 3222. 3339. 3485. 3636. 3643. 3993. 4302. 4413. 4415 5400.

5669. Et lavarunt pedes suos, quod significet inde purificationem naturalis, constat a significatione lavare pedes, quod sit purificatio naturalis, de qua n: 3147.

5670. Et dedit pabulum asinis illorum, quod significet instructionem de bono, constat a significatione dare pabulum, quod sit instruere in bono, per pabulum

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 191

pabulum enim significatur bonum verorum scientificorum, n: 3114; & per dare pabulum, quod est pascere, significatur instruere in illo bono; quod pascere sit instruere, videatur n: 5201; per asinos significantur scientifica, n: 5492: inde patet, quod per dare pabulum asinis, significetur instructio de bono scientificorum; bonum scientificorum, est jucundum ex veris scientificis; vera scientifica sunt communissima vera, quæ apparent in luce naturali, quæ a luce mundi, sed ut appareant, nempe quod vera sint, erit influxus communis ab interno, n: 5668, hoc est illustratio a luce cœli.

5671. Et præpararunt munus, quod significet insinuationem, constat ex significatione muneris, quod sit obtinere gratiam, de qua n: 5619, ita præparare munus, est insinuatio.

5672. Usque venire Joseph in meridie, quod significet dum internum adest cum luce, constat ex significatione usque venire, quod sit cum adestet; a repræsentatione Josephi, quod sit internum, de qua n: 5648; & ex significatione meridiei, quod sit status lucis, de qua n: 1458. 3195. 3708: quod meridies sit status lucis, est quia tempora diei, sicut mane, meridies, vespere, correspondent illustrationibus, in altera vita, & illustrationis ibi sunt, intelligentiæ & sapientiæ, nam in luce cœli est intelligentia & sapientia, vices illustrationis ibi sunt tales, nempe sicut in terris mane, meridies, vespere; existunt status umbræ sicut quæ in vespere, non a Sole ibi, hoc est, Domino, qui semper lucet, sed a proprio angelorum, nam sicut in proprium suum immituntur, ita in statum umbræ seu vespere veniunt, & sicut a proprio suo in proprium cœleste eleuantur, ita in statum lucis; inde patet, unde est, quod meridies correspondeat statui lucis.

5673. Quia audiverunt quod ibi comederent panem, quod significet apperceptionem quod adjungeretur veris bonum, constat ex significatione audire, quod sit apperceptio, de qua n: 5017; ex significatione comedere, quod sit appropriari & conjungi, de qua n: 2187. 3168. 3596. 3513f. 3832. 5643; & ex significatione panis, quod sit bonum amoris, de qua n: 2165. 2177. 2187. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976.

5674. Et venit Joseph domum, quod significet præsentiam interni, constat ex significatione venire domum, quod sit adesse, seu præsentia, ut supra n: 5672; & ex repræsentatione Josephi, quod sit internum, de qua n: 5648.

5675. Et adduxerunt ei munus quod in manu illorum domum, quod significet insinuationem quantum possibile, constat ex significatione muneris, quod dabatur regibus & sacerdotibus, quod sit obtinere gratiam, ita etiam insinuatio, de qua mox supra n: 5671; & ex significatione quod in manu illorum, quod sit quantum possibile, de qua etiam supra n: 5624. 5659.

5676. Et incurvarunt se ad terram, quod significet humiliationem, constat ex significatione incurvare se ad terram, quod sit humiliare, de qua n: 2153, videatur etiam infra n: 5682.

5677. Et interrogavit illos ad pacem, quod significet perceptionem quod bene sit, constat ex significatione interrogare, quod sit cogitationem alterius percipere,

percipere, de qua n: 5597; & ex significatione pacis, quod sit bene esse, de qua n: 5662.

5678. Et dixit, an pax patri vestro seni, quem dixistis, quod significet quod etiam bono spirituali, constat ex significatione pacis, quod sit bene esse, ut supra n: 5677; & ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale, de qua n: 3654. 4286. 4598.

5679. An adhuc is vivit, quod significet quod ei vita constat ex significatione vivere, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5407.

5680. Et dixerunt, pax servo tuo patri nostro, quod significet inde apperceptionem naturalis quod bene sit bono a quo, constat ex significatione dicere, quod sit percipere, de qua n: 1808. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 3395; ex significatione pacis, quod sit bene esse, de qua n: 5662. 5677; & ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua mox supra n: 5678, quod bonum pater dicitur, quia ab illo ut a patre sunt vera & bona in naturali, quæ repræsentantur per decem filios ejus; & quia vera & bona in naturali per illos repræsentantur, per eosdem etiam naturale significatur, naturale enim est continens, & vera ac bona ibi sunt contenta, quæ unum faciunt; inde patet, quod per dixerunt, pax servo tuo patri nostro, significetur inde apperceptio naturalis quod bene sit bono a quo: inde apperceptio dicitur, nempe ab interno, quod per Josephum repræsentatur, n: 5648, quia omnis perceptio naturalis venit a spirituali, & quia a spirituali, venit ab interno, hoc est, per internum a Domino; nusquam aliqua perceptio, ne quidem aliqua cogitationis & affectionis vita est naturali, nisi quæ venit a spirituali, sunt enim in naturali ex se omnia mortua, at vivificantur per influxum e spirituali mundo, hoc est, per spirituale mundum a Domino, in spirituali mundo vivunt omnia ex luce quæ a Domino, nam in luce illa est sapientia & intelligentia. Quod hic significetur inde apperceptio, seu ab interno, in naturali etiam sequitur ab illis quæ præcedunt n: 5677.

5681. Adhuc is vivit, quod significet & quod ei vita, constat ab illis quæ mox supra n: 5976, allata sunt; conferantur quæ n: 5407.

5682. Et deflexerunt se, & incurvarunt se, quod significet humiliationem exteriorem & interiorem, constat ex significatione deflectere se, quod sit humiliatio exterior & ex significatione incurvare se, quod sit humiliatio interior; est enim deflexio minor gradus incurvationis, quapropter etiam est humiliatio exterior; & incurvatio est major gradus, quapropter est humiliatio interior: præterea deflexio est humiliatio veri, hoc est, illorum qui in vero sunt, ita spiritualium, & incurvatio est humiliatio boni, hoc est, illorum qui in bono sunt, ita cœlestium, sic quoque deflexio est humiliatio exterior, & incurvatio humiliatio interior, qui enim in bono sunt, interiores homines sunt, quam illi qui in vero. Hæc quæ in hac periodo in sensu interno continentur, pleraque explicata sunt quoad solas significationes vocum, ex causa quia sunt talia, quæ prius explicata sunt.

5683. Vers. 29. 30. 31. 32. 33. 34. *Et sustulit oculos suos, Et vidit Benjaminem fratrem suum, filium matris suæ, Et dixit, an hic frater vester minimus, quem*

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 197

quem dixistis ad me, & dixit, Deus gratus sit tibi, fili mi. Et festinavit Joseph, quia commovebantur commiserationes ejus ad fratrem suum, & querebat flere: & venit cubiculum, & flevit ibi. Et lavit facies suas, & exivit, & continuit se: & dixit, ponite panem. Et posuerunt illi soli, & illis solis, & Aegyptiis comedentibus cum eo solis, quia non possunt Aegyptii comedere cum Hebraeis panem, qui abominatio id Aegyptiis. Et sederunt coram eo, primogenitus secundum primogenituram suam, minorennis secundum minorennitatem suam & obstupuerunt viri quisque ad socium suum. Et extulit portiones ex faciebus suis ad illos, & multiplicavit portiones Benjaminis, prae portionibus omnium illorum, quinque mensuris, & bibebant, & large bibebant cum eo. Et sustulit oculos suos, significat reflexionem: & vidit Benjaminem, significat apperceptionem medii: fratrem suum, filium matris suae, significat internum a naturali, ut a matre: & dixit, significat perceptionem: an hic frater vester minimus, quem dixistis ad me, significat natum post omnes, ut quoque illis notum: & dixit, Deus gratus sit tibi, fili mi, significat quod Divinum etiam apud spirituale coelestis quod medium, quia procedit a coelesti spiritualis quod verum a Divino: & festinavit Joseph, significat ab intimo: quia commovebantur commiserationes ejus, significat misericordiam ex amore: ad fratrem suum, significat erga internum a se: & querebat flere, significat effectum misericordiae ex amore: & venit cubiculum, & flevit ibi, significat in se, non apparenter: & lavit facies suas, significat quod disponderet ita: & exivit, significat per remotionem: & continuit se, significat per occultationem: & dixit, ponite panem, significat perceptionem conjunctionis per medium cum veris in naturali: & posuerunt illi soli, & illis solis, significat externam apparentiam quod internum quasi separatum ab illis: & Aegyptiis comedentibus cum eo solis, significat separationem scientificorum quae in inverso ordine: quia non possunt Aegyptii comedere cum Hebraeis panem, significat quod nequaquam conjungi possent cum vero & bono Ecclesiae: quia abominatio id Aegyptiis, significat quod in oppposito sint: & confederunt coram eo, significat quod disponderentur a sua praesentia: primogenitus secundum primogenituram suam, & minorennis secundum minorennitatem suam, significat secundum ordinem verorum sub bono: & obstupuerunt viri, quisque ad socium suum, significat mutationem status cujusvis inter se: & extulit portiones a faciebus suis ad illos, significat bona applicata unicuique ex misericordia: & multiplicavit portionem Benjaminis prae portionibus omnium illorum, significat bonum medio supra bona veris in naturali: quinque mensuris, significat multum auctum: & bibebant, significat applicationem verorum sub bono: & large bibebant, significat abundanter.

5684. Et sustulit oculos suos, quod significet reflexionem, constat a significatione tollere oculos, quod sit cogitatio & intentio, de qua n: 2789. 2829. 4339, & quoque advertentia, n: 4086, ita reflexio, nam reflectere est intendere visum intellectualem, & advertere num ita sit, & postea quod ita sit.

5685. Et vidit Benjaminem, quod significet apperceptionem medii, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & apperipere, de qua n: 2150. 2325. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; & ex representatione

lentatione Benjaminis, quod sit medium, de qua n : 5411. 5413. 5443. 5639.

5686. Fratrem suum, filium matris suæ, quod significet internum a naturali, ut a matre; constat a repræsentatione Benjaminis, qui hic frater & filius matris, quod sit internum, de qua n : 5469, & quia est medium, ideo existit a cœlesti spiritualis, quod est Josephus, ut a patre, & a naturali ut a matre, ab utroque enim trahet ut pro medio inserviat; hoc nunc est, quod intelligitur per internum a naturali ut a matre; & quia cœleste spiritualis, quod est Josephus, similiter exstiterat a naturali ut a matre, sed a Divino ut a Patre, ideo vocatur Benjamin: sicut ex nativitate etiam fuerat, frater suus, filius matris suæ; in mox sequentibus vocatur etiam filius; frater dicitur omnis a Domino, Qui hic per Josephum in supremo sensu intelligitur, qui aliquid boni charitatis habet a Domino, is quoque vocatur filius matris suæ, sed tunc per matrem intelligitur Ecclesia.

5687. Et dixit, quod significet perceptionem, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius prius; quod dicere sit percipere, est quia in cœlo ipsæ cogitationes, ex quibus loquela, percipiuntur, aliter ac in mundo, inde est quod percipere in sensu spirituali, sit loqui aut dicere in sensu literali, seu quod idem, in sensu naturali.

5688. An hic frater vester minimus, quem dixistis ad me, quod significet natum post omnes, ut quoque illis notum, constat ex significatione fratris minimi, quod sit qui natus post omnes, de qua sequitur; & ex significatione quem dixistis ad me, quod sit perceptum ab illis, quod dicere sit perceptum, videatur mox supra n : 5687, ita notum. Quod Benjamin dicatur hic, sicut fuerat, frater eorum minimus, hoc est, natus post omnes seu natum minimus, est quia ita quoque cum Medio, quod repræsentat Benjamin, se habet in sensu spirituali; Medium enim apud hominem nascitur post omnes, cum enim nascitur homo spiritualiter, hoc est, cum renascitur, tunc Rationale ejus, quod est internum humanum, primum a Domino regeneratur, & postmodum Naturale, n : 3286. 3288. 3321. 3493. 4612; Medium itaque, quia trahet ab utroque, nempe a Rationali spirituali seu novo facto, & quoque a Naturali, & quia medium non aliquid trahere potest a Naturali, nisi hoc quoque novum fiat, idcirco non potest Medium nasci quam postea, & quidem secundum gradum quo Naturale regeneratur. Omnia quæ de filiis Jacobi memorantur in Verbo, ita ex Providentia contigerant, ob causam, quia de illis & de posteris eorum conscriberetur Verbum, & hoc in se contineret cœlestia, & in supremo sensu Divina, quæ illi actualiter repræsentarent, ita quoque quod Benjamin quia ultimo natus est ideo repræsentaret Medium inter internum & externum, seu inter cœleste spiritualis, quod fuit Domino in mundo, & inter Naturale quod etiam fuit Domino, & quod Divinum faceret: omnia quæ de Josepho & ejus fratribus memorantur, in supremo sensu repræsentant glorificationem Humani Domini, hoc est, quomodo Dominus Humanum in Se Divinum fecit, causa quod id in sensu intimo repræsentetur, est ut Verbum in sensu suo intimo sanctissimum esset; ut &, quod in singulis tale in se contineret, quod intraret in sapientiam Angelicam; nam notum est, quod sapientia angelica ita transcendat intelligentiam humanam, ut ab homine vix quicquam capi possit inde;

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 195

inde; ipsa quoque felicitas angelorum, est, quod in singulis sit de Domino, nam in Domino sunt: & præterea, glorificatio Humani Domini est exemplar regenerationis hominis, inde regeneratio hominis etiam simul in sensu interno Verbi, ubi glorificatio Domini, sistitur; regeneratio hominis cum ejus innumera-
 rabilibus arcanis etiam intrat in sapientiam angelicam, & sistit eorum felicitatem secundum applicationem ad usus, qui sunt ad reformandum hominem.

5689. Et dixit, Deus gratus sit tibi, fili mi, quod significet quod Divinum etiam apud spirituale coelestis quod medium, quia procedit a coelesti spiritualis quod verum a Divino, constat ex significatione Deus gratus esse, cum dicitur a coelesti spiritualis quod Josephus, ad spirituale coelestis quod Benjamin, & quoque cum vocatur filius suus, quod sit Divinum etiam apud spirituale coelestis quod medium quia procedit a coelesti spiritualis quod Verum a Divino: quod Benjamin sit spirituale coelestis, videatur n: 3969. 4592, & quod sit medium, n: 5411. 5413. 5443. 5639. Quia in supremo sensu, ut supra dictum, internum humanum Domini fuit coeleste spiritualis, & hoc fuit Verum a Divino, seu proximum indumentum Ipsius Divini in Domino, & quia spirituale coelestis, quod medium, processit ab illo, sequitur quod etiam Divinum apud hoc esset; quod procedit ab aliquo, hoc trahit suam essentiam ab illo a quo procedit, sed induitur talibus quæ inserviunt communicationi, ita usui in sphaera inferiori; illa quibus induitur, trahuntur a talibus quæ in inferiore sphaera sunt, ob finem ut internum, a quo procedit, agere possit in sphaera inferiori per talia quæ ibi sunt: quod dat essentiam, est sicut pater, nam essentia est anima, & quod dat indumentum est mater, nam indumentum est anima illius corpus; inde est, quod supra dictum, quod medium trahet ab utroque ut sit medium, suum ab interno ut a patre, & suum ab externo ut a matre.

5690. Et festinavit Joseph, quod significet ab intimo, constat a significatione festinare, quod hic sit quod erumpit ab intimo, nam sequitur, quia commovebantur commiserationes ejus, per quæ significatur misericordia ex amore, hæc cum erumpit, ex intimo erumpit, & hoc ad primum oculi ictum seu ad primum cogitationis momentum, ideo per festinare hic non aliud significatur quam ab intimo.

5691. Quia commovebantur commiserationes ejus, quod significet misericordiam ex amore, constat ex significatione commoveri commiserationes, quod sit misericordia ex amore; misericordia dicitur, quia nondum ab eo agnitus, ex amore dicitur, quia ut medium processit ab ipso: in Lingua originali commiserationes exprimuntur per vocem, quæ intimum & tenerimum amorem significat.

5692. Ad fratrem suum, quod significet erga internum a se, constat a representatione Benjaminis, qui hic est frater, quod sit medium, ita quoque internum, de qua n: 5469, & quia ut medium & internum procedit a coelesti spiritualis, quod Josephus, dicitur erga internum a se. Quisquis aliquid Divini a Domino, Qui hic est Josephus in supremo sensu, sicut qui aliquid boni charitatis recipit, is frater a Domino vocatur, & quoque filius.

5693. Et quærebat flere, quod significet affectum misericordiæ ex amore; constat a significatione fletus, quod sit effectus misericordiæ ex amore, de qua n: 3801. 5480.

5694. Et venit cubiculum & flevit ibi, quod significet in se non appa-
renter, constat ex significatione venire cubiculum, quod sit in se, ut non ap-
pareat. Formula solennis Antiquis fuerat dicere, intrare in cubiculum, &
quoque tunc claudere ostium, cum intelligerent facere aliquid quod non ap-
paret; derivata fuit illa formula a significativis in Ecclesia Antiqua; per
domum enim in sensu spirituali intelligebant hominem, n: 3128; per con-
clavia & cubacula intelligebant interiora hominis; inde venire seu intrare in
cubiculum significabat in se, consequenter ut non appareat: & quia intrare
cubiculum, significativum fuit, ideo in Verbo passim ita dicitur; ut apud
Esaïam "Abi popule mi, *intra in cubacula tua, & claude januam tuam post te*;
occulta te sicut parum momenti, usque dum transit ira" xxvi: 20; quod in-
trare in cubacula non ibi sit intrare in cubacula, manifeste constat, sed se in
occulto tenere, & in se. Apud Ezechielem "Dixit ad me, num vidisti fili
hominis, quæ seniores domus Israelis facientes in tenebris, vir in *conclavibus
imaginis suæ*; dicentes enim, non Jehovah videns nos" viii: 12; facere in
tenebris, vir in conclavibus imaginis suæ, pro intus in se, in cogitationibus,
interiora cogitationis & affectionis eorum, repræsentatum erat prophetæ per
conclavia, & vocata conclavia imaginis. Apud Moïsem "Foris orbabit gla-
dius, & ex *conclavibus* terror, tam juvenem, quam virginem, lactentem cum
viro senii" Deut: xxxii: 25; gladius pro vastatione veri, & punitione falsi,
n: 2799; ex conclavibus terror pro interioribus hominis; quod conclavia
ibi non sint conclavia quæ intelliguntur, etiam patet. Apud Davidem "Qui
irrigat montes *e Conclavibus suis*" Psalm: civ: 13; irrigare montes in sensu
spirituali est benedicere illis qui in amore in Dominum, & in amore erga
proximum sunt; quod mons sit cœleste amoris, videatur n: 795. 1430.
4210, inde ex conclavibus suis, est ex interioribus cœli. Apud Lucam
"Quæcunque in tenebris dixeritis, in luce audientur; & quod in aurem lo-
quuti fueritis *in cubiculis*, prædicabitur super tectis" xii: 3, Cubacula etiam
ibi pro interioribus hominis, nempe quod cogitaverat, quod intenderat, &
quod molitus est. Apud Matthæum "Quando oraveris, *intrato in cubicu-
lum tuum, & claudens ostium tuum, & ora in occulto*" vi: 6; intrare in cu-
biculum & orare, pro non appa-
renter; hoc enim a repræsentativo dictum
est.

5695. Et lavit facies suas, quod significet quod disponeret ita, constat a
significatione lavare facies, quod hic sit disponere ita ut non appareat, lava-
batur enim facies ne lachrymatio appareret, proinde ita disponebatur, quo-
modo cum his se habet, in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, di-
cetur; hic aliquid dicendum de correspondentia faciei cum interioribus; fa-
cies est externum interiorum repræsentativum, nam facies ita formata est, ut
interiora in illa, sicut in speculo repræsentativo appareant, ac alius inde sciat
qua mente sit erga se, sic ut cum loquitur, manifestet sensa animi sui tam per
loquelam

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 197

loquelam quam per faciem ; talem faciem habuerunt Antiquissimi, qui a cœlesti Ecclesia fuerunt ; & talem faciem habent omnes Angeli, nam nihil volunt coram aliis celare quid cogitant, cogitant enim non nisi quam bene erga proximum, nec aliquam latentem cogitationem habent, ut proximo velint bene propter se : at infernales, dum non in luce cœli apparent, aliam faciem habent quam quæ interioribus correspondet ; causa est, quia in vita corporis testati sunt charitatem erga proximum solum sui honoris & lucri causa per faciem, & tamen nusquam voluerunt proximo bene, nisi quantum sibi faveret ; inde dispositio faciei eorum contra interiora, quandoque usque adeo, ut inimiticiæ, odia, vindictæ, & cupiditas necandi, sint intus, & tamen facies disposita ut inde elucent amor erga illum. Inde constare potest, quantum hodie dissident interiora ab exterioribus : quapropter talium ministeria ambiunt.

5696. Et exivit, quod significet per remotionem, constat ex significatione exire, quod hic sit remotio, nam qui se removet, exit seu recedit ab altero. Res ita in sensu interno se habet, per Josephum in sensu supremo representatur Dominus, per decem filios Israelis vera & bona in naturali apud illos qui regenerantur, per Benjaminem autem medium ; misericordia ex amore est erga Medium, quia per illud regenerantur illa quæ infra sunt ; sed Domini amor & misericordia non apparet, antequam per medium conjunctio facta est ; disponitur etiam ita ut non appareat, si enim appareret, non regeneratio fieri posset : dispositio fit per remotionem & occultationem, non quod Dominus unquam Misericordiam removeat aut occultet, sed cum is qui regeneratur immittitur in sua mala, tunc apparet ei Dominus sicut remotus & occultatus, sunt mala quæ se interponunt, & id faciunt ; sicut comparative densæ nubes quæ se sistunt inter solem, & sistunt absentiam ejus ac illum occultant : hæc occultatio & remotio est, quæ intelligitur.

5697. Et continuit se, quod significet occultationem, constat ex significatione continere se, quod sit occultare, nam qui se continet, is occultat quid interius voluit : quid per occultationem hic intelligitur, videatur mox supra n: 5696.

5698. Et dixit, ponite panem, quod significet perceptionem conjunctionis per Medium cum veris in naturali, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sæpius prius ; & ex significatione ponere panem, quod sit conjunctio per medium cum veris in naturali, per ponere panem intelligitur ipsa commessatio, & per commessiones & convivia significatur conjunctio, in specie initiatio ad conjunctionem, n: 3596. 3832. 5161 ; quod conjunctio per medium cum veris in naturali, sequitur ex serie, Benjamin enim est medium, & decem filii Jacobi sunt vera in naturali, ut prius est ostensum ; & quia per Medium conjunctio, propter Benjaminem visum, mandatum est a Josepho ut comederent apud illum “ Et vidit Josephus cum illis Benjaminem, & dixit ei qui super domo sua, adduc viros domum, & mactando macta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie ” Vers: 16.

5699. Et posuerunt illi soli, & illis solis, quod significet externam apparentiam, quod Internum quasi separatum ab illis, constat ex significatione ponere

nere illi soli & illis solis, quod sit separatio; & quia per Josephum repræsentatur Internum, & per decem filios Israelis externum, n: 5469, idcirco per illa verba significatur separatio Interni ab Externo sed apparens, quia dedit illis cibum ex sua mensa, mittendo cuique portiones.

5700. Et Ægyptiis comedentibus cum eo solis, quod significet separationem scientificorum, quæ in inverso ordine, constat ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint scientifica quæ in inverso ordine, de qua sequitur & a significatione comedentibus cum eo, solis, quod sit separatio, ut mox supra n: 5699. Per Ægyptios comedentes cum eo, intelliguntur Ægyptii qui comedebant apud Josephum, quod non cum Josepho comederent, patet, quia comedebant soli. Per Ægyptum, seu per Ægyptios in bono sensu significantur scientifica Ecclesiæ, videatur n: 1462. 4749. 4964. 4966, at in opposito sensu per illos significantur scientifica quæ in inverso ordine sunt, ita quæ sunt contra vera Ecclesiæ, n: 1164. 1165. 1186, in hoc sensu memoratur Ægyptus pluribus in locis in Verbo: quod Ægyptus illa scientifica significet, est quia scientifica Ecclesiæ Antiquæ, quæ fuerunt repræsentativa & significativa cœlestium & spiritualium, quæ apud illos plus quam apud alios exculta fuerunt, verterant in magica, inde scientifica Ecclesiæ repræsentativæ prorsus inverterunt; in inverso ordine dicuntur esse scientifica, quando abuntuntur ordine cœlesti ad faciendum malum, ordo enim cœlestis & ut bonum fiat omnibus; inde fit cum inverterint ita ordinem cœlestem, quod demum negent Divina, illa quæ cœli, consequenter quæ charitatis & fidei sunt, qui tales facti sunt, sciunt ex scientificis acriter & solerter ratiocinari, quia ratiocinantur ex sensualibus, & ratiocinari ex sensualibus, est ex talibus quæ externa sunt, nempe quæ corporis & mundi, quæ immediate occupant sensus & animos hominis; talia nisi illuminata fuerint a luce cœli, & sic in prorsus alium ordinem disposita, in tali obscuro ponunt hominem quoad cœlestia, ut non solum nihil eorum capiat, sed etiam prorsus neget, & tandem rejiciat, ac tunc quantum licet, blasphemet: scientifica cum in ordine sunt, disposita sunt a Domino in formam cœli; at cum scientifica in inverso ordine sunt, disposita sunt in formam inferni, & tunc falsissima in medio sunt, & quæ illa confirmant ad latera, at vera sunt extra, & quia extra sunt, non communicationem habere possunt cum cœlo, ubi vera regnant; quapropter illis clausa sunt interiora, nam per interiora patet cœlum.

5701. Quia non possunt Ægyptii comedere cum Hebræis panem, quod significet quod nequaquam cum vero & bono Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in inverso ordine, ita in malo & in falso, de qua mox supra n: 5700; ex significatione comedere panem, quod sit conjungi, de qua etiam supra n: 5698; & ex repræsentatione Hebræorum, quod sint qui in genuino ordine, ita in vero & bono Ecclesiæ; quod per terram Hebræorum significetur Ecclesia, videatur n: 5136. 5236, & hoc quia Ecclesia Hebræa fuit altera Ecclesia Antiqua, n: 1238. 1241. 1343. Comedere panem dicitur, & supra ponite panem, quia per panem significatur omnis cibus in genere n: 2165, ita commessatio; causa quod per panem significetur omnis cibus & ipsa commessatio, est quia panis in spirituali sensu

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 199

sensu est cœlestis amor, & cœlestis amor in se continet omnia quæ boni & veri sunt, ita omnia quæ cibi spiritualis sunt; quod panis sit cœlestis amor, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 2187. 3464. 3478. 3735. 4211. 4217. 4735. 4976.

5702. Quia abominatio id Ægyptiis, quod significet quod in opposito sint, constat ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in inverso ordine, n: 5700; & ex repræsentatione Hebræorum, cum quibus comedere Ægyptiis fuit abominatio, quod sint qui in genuino ordine, n: 5701, ita inter se in opposito, inde averlatio, & tandem abominatio. Quod abominationem hanc attinet, sciendum, quod qui in inverso ordine sunt, hoc est, in malo & inde falso: ita tandem averfantur bonum & verum Ecclesiæ, ut cum audiunt illud, & magis cum interiora eorum, adeo illa abominentur, ut apud se nauseam & vomitum quasi sentiant; hoc mihi dictum & ostensum, cum miratus cur orbis Christianus interiora hæc Verbi non recipiunt; apparuerunt spiritus e Christiano orbe, & coacti audire interiora Verbi, illi tali nausea correpti sunt, ut dicerent se sentire quasi pruritum ad vomitum in se; & dictum quod talis sit orbis Christianus hodie fere ubivis, quod talis sit, causa est, quia in nulla affectione veri sunt propter verum, minus in affectione boni ex bono; quod ex Verbo aut ex doctrinali suo aliquid cogitent & loquantur, est ex habitu ab infantia, & ex instituto ritu, ita est externum absque interno. Quod omnia quæ Ecclesiæ Hebrææ, quæ dein instituta fuit apud posteros Jacobi, Ægyptiis abominatio fuerint, patet non solum ex eo, quod ne quidem comedere cum illis vellent, sed etiam quod sacrificia, in quibus Ecclesia Hebræa principalem suum cultum ponebat, illis abominatio fuerit, ut patet apud Moysen "Pharao dixit, abite, sacrificate in terra; verum dixit Moyses, non consultum est facere sic, quia *abominationem Ægyptiorum sacrificabimus* Jehovah, Deo nostro; ecce si *sacrificemus abominationem Ægyptiorum* in oculis eorum, nonne lapidabunt nos" Exod: viii: 21. 22, tum quod abominatio illis pascere pecudes, & pastor, ut quoque patet apud Moysen "*Abominatio Ægyptiorum est omnis pastor gregis*" Genes: xlii: 34; ita quæcunque fuerunt illius Ecclesiæ, Ægyptii abominati sunt; causa erat, quia primitus etiam Ægyptii inter illos, qui Antiquam Ecclesiam Repræsentativam constituerunt, fuerant, n: 1238. 2385, sed postmodum rejecerunt Deum Ecclesiæ Antiquæ, hoc est, Jehovah seu Dominum, & idolis serviverunt, imprimis vitulis; tum ipsa repræsentativa & significativa cœlestium & spiritualium Ecclesiæ Antiquæ, quæ, cum fuerunt ab Ecclesia illa, hauserunt, verterunt in magica; inde illis inversus ordo, & consequenter omnium quæ Ecclesiæ, abominatio.

5703. Et confederunt coram eo, quod significet quod disponerentur a sua præsentiâ, constat ex significatione confedere, quod hic sit disponi, ordinabantur enim a Josepho, ut patet a mox sequentibus, nam obstupuerunt, quod confederet primogenitus secundum primogenituram suam, & minorennis secundum minorennitatem suam; & a significatione coram eo, quod sit a sua præsentiâ. Cum hoc ita se habet, per Josephum in supremo sensu repræsentatur Dominus, per filios Israelis bona & vera in naturali; cum Dominus præsens est,

est, tunc ab ipsa præsentia Ipsius disponuntur omnia in ordinem, Dominus est ipse ordo, quapropter ubi est præsens ibi est ordo, & ubi est ordo ibi est præsens: ipse ordo describitur in nunc sequentibus, qui est ut vera rite disponantur sub bono.

5704. Primogenitus secundum primogenituram suam, & minorennis secundum minorennitatem suam, quod significet secundum ordinem verorum sub bono, constat ex significatione confedere secundum primogenituram, & secundum minorennitatem, quod sit secundum ordinem verorum sub bono; filii enim Israelis repræsentant vera Ecclesiæ in suo ordine, videatur explicatio ad Cap: xxix & xxx Genes: ideo confedere secundum nativitatem eorum, est secundum ordinem verorum: sed vera Ecclesiæ, quæ filii Israelis repræsentant, in nullum ordinem veniunt, nisi per bonum Christianum, hoc est, per bonum charitatis erga proximum, & amoris in Dominum, in bono enim est Dominus, & inde in bono est cælum, consequenter in bono est vita, ita vis agens viva, nusquam autem in vero absque bono; quod bonum ad sui instar ordinet vera, patet manifeste ab amore quocunque, etiam ab Amoribus sui & mundi, ita ab amore vindictæ, odii, & similibus malorum, qui in illis sunt, vocant malum bonum, quia malum illis est jucundum, hoc illorum bonum ita dictum, ordinet falsa, quæ illis sunt vera, ita ut faveant, & tandem omnia hæc, nempe falsa quæ vocant vera, in talem ordinem disponit, ut fiat persuasio; sed ordo ille est qualis est ordo in inferno: at ordo verorum sub bono cœlestis amoris, est qualis ordo in cœlis, inde etiam homo, apud quem talis ordo est, hoc est, qui regeneratus est, vocatur exiguum cælum, & quoque est cælum in exiguißima forma, interiora enim ejus correspondent cœlis. Quod bonum sit quod ordinat vera, patet ab ordine in cœlis, ibi omnes societates dispositæ sunt secundum vera sub bono quæ a Domino; Dominus enim non est nisi quam Divinum Bonum, Divinum autem Verum non est in Domino, sed procedit a Domino; secundum Divinum hoc Verum sub Divino Bono ordinatæ sunt omnes societates in Cœlis. Quod Dominus non sit nisi quam Divinum Bonum, & quod Divinum Verum non sit in Ipso, sed procedat ab Ipso, illustrari potest comparative a Sole mundi, sol non est nisi quam ignis, at lux non est in illo, sed procedit ab illo; & quoque quæ lucis sunt in mundo, sicut formæ vegetabiles, etiam in ordinem disponuntur a calore qui procedit ab igne solis, & est in luce ejus; ut constat tempore veris & æstatis: quia universa natura est theatrum repræsentativum Regni Domini, ita quoque hoc universale: sol repræsentat Dominum, ignis ibi Divinum Ipsius amorem, calor inde bonum quod inde fluit, & lux vera quæ fidei; & quia repræsentant, etiam in Verbo per solem in sensu spirituali intelligitur Dominus, n: 1053. 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643. 4321 f. 5097. 5377, per ignem Amor, n: 934. 4906. 5071. 5215, ita solis ignis repræsentative est Divinus amor & inde calor est bonum ex amore Divino; quod per lucem verum, videatur n: 2776. 3138. 3190. 3195. 3222. 3339. 3636. 3643. 3862. 3993. 4302. 4409. 4413. 4415. 4526. 5219. 5400.

5705. Et obstupuerunt viri, quisque ad socium suum, quod significet mutationem

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 201

tationem status cuiusvis inter se, constat ex significatione obstupescere, quod sit inexpectata & subita mutatio status cogitationum, hæc quia causa est stuporis, in sensu interno illa significatur; & ex significatione quisque ad socium suum, quod sit cuiusvis inter se: agitur enim de ordine verorum sub bono a præsentia Interni, n: 5704. 5705, qui ordo quia novus, inde mutatio status cuiusvis inter se, quæ significatur per obstupuerunt viri quisque ad socium suum.

5706. Et extulit portiones ex faciebus suis ad illos, quod significet bona applicata unicuique ex Misericordia, constat ex significatione portionum nempe cibi, quod sint bona, cibi enim omnes significant bona, & potus omnes generis vera: quod applicata unicuique patet a sequentibus, & significatur per extulit ad illos; & ex significatione facierum, cum prædicantur de Domino, Qui repræsentatur per Josephum, quod sint Misericordia, de qua n: 222. 223. 5585.

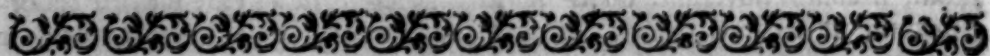
5707. Et multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum, quod significet bonum medio supra bona veris in naturali, constat a significatione portionum, quod sint bona, de qua mox supra n: 5707; ex repræsentatione Benjaminis, quod sit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5427. 5428. 5443. 5586. 5612; & ex repræsentatione decem filiorum Jacobi, præ quorum portionibus multiplicavit portionem Benjaminis, quod sint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; inde patet, quod per multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum, significetur bonum medio supra bona veris in naturali. Quod bonum Medio supra bona veris in naturali, est quia Medium est interius, & quod interius est hoc bonis abundat præ illo quod exterius est: pauci sciunt quomodo hoc se habet, nempe quod interius abundet bonis & veris præ exterioribus, causa est, quia pauci, si ulli, hactenus noverunt, quod interius distinctum sit ab exteriori, ac ita distinctum, ut separari queant, & cum separata sunt, quod interius vivat, & exterius moriatur; quamdiu autem conjuncta sunt, quod exterius vivat ab interiori; si hoc primum notum fuisset, potuisset dein sciri, quale interius est respective ad exterius, quod nempe in interiori millia sint, quæ in exteriori apparent ut unum, est enim interius in puriori sphaera, exterius in crassiori, quod in puriori sphaera est, hoc capax est recipiendi distincte millia præ illo quod in crassiori sphaera: inde est, quod homo, qui vitam boni egerat, cum post mortem in coelum venit, possit recipere millia millium, quæ intelligentiæ & sapientiæ sunt, tum felicitatis, quam ille cum vixerat in mundo; in coelo enim est ille in puriori sphaera, inque sui interioribus, & crassiora quæ corporis exuerat. Ex his nunc patet, quid intelligitur per bonum Medio supra bona veris in naturali, quæ significantur per quod multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum.

5708. Quinque mensuris, quod significet quod multum auditum, constat ex significatione quinque, quod sint multum, de qua sequitur; & ex significatione mensurarum, quod sint status veri ex bono, de qua n: 3104. Quod quinque attinet, est numerus qui significat parum, tum aliquid, ut & multum,

significatio ejus fuit ex relatione ad numerum, a quo est, n: 5291; cum ex decem, tunc involvit simile cum decem sed in minori gradu, est enim dimidium numeri decem, nam sicut numeri multiplicati significant simile cum suis simplicibus n: 5291. 5335, ita numeri divisi cum multiplicatis, sicut 5 cum 10, & quoque cum 20, ut & cum 100, ac cum 1000, & sic porro; quod decem sint plenum, videatur n: 3107. 4638; quinque mensuræ datæ sunt Benjamin præ reliquis ejus fratribus, ob significationem rei in sensu interno; quia non potuit dari decem mensuræ, nam hæ valde superfluerent: sciebant etiam Antiqui per traditiones ab Antiquissima Ecclesia, quid aliqui numeri significarent, quapropter illis numeris utebantur, cum tale quid, ad cujus significationem inserviebant, obveniret, sicut hic quinque; & alioquin applicabant plures alios numeros, sicut tres cum significaretur plenum a principio ad finem, septem cum sanctum, duodecem cum omnia in suo complexu.

5709. Et bibebant, quod significet applicationem verorum sub bono, constat a significatione bibere, quod sit communicatio & applicatio veri, de qua n: 3168. 3772. 4017. 4018, inde etiam applicatio ejus; quod sub bono, est quia omnis applicatio veri fit sub bono, videatur supra n: 5704.

5710. Et large bibebant, quod significet abundanter, constat ex significatione bibere, quod sit applicare vera sub bono, de qua mox supra n: 5709; inde large bibere est abundanter. Ex his, quæ in hoc Capite explicata sunt, patet, quod de initiatione ad conjunctionem naturalis cum coelesti spiritualis actum fit, in subsequente autem Capite de conjunctione prima agitur, prima enim conjunctio repræsentatur per quod Josephus manifestaverit se fratribus suis, altera per quod obviam iverit patri & fratribus suis, & illos in Ægyptum deduxerit.

Continuatio de Correspondentia, hic de Correspondentia Morborum cum Mundo spirituali.

5711. **Q**UIA agendum de Correspondentia morborum, sciendum quod morbi quoque omnes apud hominem correspondentiam habeant cum mundo spirituali; quicquid enim in universa natura non correspondentiam habet cum mundo spirituali, hoc non existet, habet nullam causam ex qua existat, consequenter ex qua subsistat; quæ in natura sunt, non sunt nisi quam effectus, in mundo spirituali sunt causæ illorum, & in cælo interiori sunt causarum illarum causæ, quæ sunt fines: effectus nec potest subsistere, nisi causa sit jugiter

in illo, nam cessante causa cessat effectus; est effectus in se spectatus non nisi quam causa, sed ita extrinsecus induta, ut inserviat in inferiori sphaera, ut causa ibi causam agere possit; similiter ac cum effectus respectu ad causam, etiam se habet cum causa respectu ad finem; causa nisi illa quoque existat a sua causa, quæ est finis, non est causa, nam causa absque fine, est causa in nullo ordine, & ubi nullus ordo, non fit aliquid. Inde nunc patet, quod effectus in se spectatus sit causa, & causa in se spectata sit finis, & quod finis boni sit in cælo, & procedat a Domino, consequenter quod effectus non sit effectus nisi causa insit, & jugiter insit, & quod causa non sit causa, nisi finis insit, & jugiter insit; & quod finis non sit finis boni, nisi Divinum quod procedit a Domino ei insit: inde etiam patet, quod omnia & singula in mundo, sicut existerant a Divino, etiam existant a Divino.

5712. Hec dicta sunt ut sciatur, quod etiam morbi correspondentiam habeant cum mundo spirituali; non correspondentiam cum cælo, quod est Maximus homo, sed cum illis qui in opposito sunt, ita cum illis qui in infernis: per mundum spirituales in universali sensu intelligitur & cælum & infernum, homo enim cum moritur, transit e mundo naturali in mundum spirituales. Quod morbi correspondentiam habeant cum illis, est quia morbi correspondent cupiditatibus & passionibus animi, hæ quoque sunt origines illorum; origines enim morborum in communi sunt intemperantiæ, luxuriæ varii generis, voluptates mere corporeæ, tum quoque invidia, odia, vindicta, lascivie, & similia, quæ interiora hominis destruunt, quibus destructis exteriora patiuntur, & in morbum trahunt hominem, & sic in mortem; quod mors homini sit ex malis, seu propter peccatum, notum est in Ecclesia, ita quoque morbi, nam hi sunt mortis. Ex his constare potest, quod etiam morbi correspondentiam habeant cum mundo spirituali, sed cum immundis ibi, nam morbi in se immundi sunt, scaturiunt enim ab immundis, ut supra dictum.

5713. Omnes infernales inducunt morbos, sed cum differentia, ex causa quia omnia inferna in cupiditatibus & concupiscentiis mali sunt, proinde contra illa quæ sunt cæli, quare agunt ex opposito in hominem; Cælum quod est Maximus homo, continet omnia in nexu & incolumitate infernum, quia in opposito est, destruit & discindit omnia; proinde si infernales applicantur, inducunt morbos, & tandem mortem: at non permittitur illis influere usque in ipsas partes solidas corporis, seu in partes ex quibus consistunt viscera, organa, & membra hominis, sed modo in cupiditates & falsitates; solum cum homo in morbum cadit,

tunc influunt in talia immunda quæ sunt morbi; nam, ut dictum, nihil usquam existit apud hominem, nisi causa etiam sit in mundo spiritali; naturale apud hominem si separatum esset a spiritali, separatum esset ab omni causa existentie, ita quoque ab omni vitali. Sed hoc usque non impedit, quia homo possit naturaliter sanari, concurrat enim cum talibus mediis Providentia Domini. Quod ita se res habeat, per multam experientiam, scire datum est, & hoc toties & tamdiu, ut non aliquid dubii relictum sit; spiritus mali enim e talibus locis mihi sæpe & diu applicati sunt, & secundum præsentiam induxerunt dolores, & quoque morbos, ostensi mihi ubinam essent, & quales essent, & dictum quoque undenam essent.

5714. Quidam qui in vita corporis summus adulter fuerat, & summum jucundum posuerat in adulterando cum pluribus fæminis, quas illico post reiecit & aversatus est; is in talibus usque ad senium perseveravit; insuper etiam voluptatibus deditus fuit, & non alicui bene facere voluit & officium præstare, nisi ex causa sui, imprimis sui adulterii: is fuit aliquibus diebus apud me, visus sub pedibus; & cum sphaera vitæ ejus mecum communicabatur, ubicunque venit, aliquem dolorem inflixit periosteis & nervis ibi, ut digitis plantæ pedis sinistri, & cum emergere ei permissum fuit, partibus ubi erat, imprimis periosteis in lumbis, etiam periosteis pectoris sub diaphragmate, & quoque dentibus a parte interiore. Cum sphaera ejus operabatur, induxit etiam ventriculo gravedinem magnam.

5715. Apparuit magna apertura quadrangularis oblique tendens deorsum ad multam profunditatem, in profundo visa est apertura rotunda, quæ tunc aperta sed mox clausa, inde exhalabat calor infestus, qui collectus ex variis infernis, oriundus ex cupiditatibus variorum generum, sicut ex fastu, lasciviis, adulteriis, odiis, vindictis, rixis & pugnis, inde in infernis calor ille qui exhalabat: is cum in corpus meum agebat, inducebat momento morbum, qualis est febris ardentis; at cum cessabat influere, momento cessabat illud morbi. Cum homo incidit in morbum talem, quem contraxerat ex sua vita, tunc illico sphaera immunda correspondens morbo se adjungit, & adest ut causa fomentans. Ut scirem pro certo quod res ita se haberet, apud me fuerunt spiritus ex pluribus infernis, per quos communicabatur sphaera exhalationum inde, quæ sicut mittebatur agere in partes solidas corporis, ita gravedine, dolore, imo morbo correspondente corripiebar, quæ momento cessabant, sicut spiritus illi expellebantur: & ne aliquis locus dubio relinqueretur, hoc millies factum.

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 205

5716. Sunt etiam spiritus non longe abinde, qui infundunt frigora immunda, qualia sunt febris gelidae, quod etiam per experientias scire datum est; iidem quoque inducunt talia quae perturbant mentem; & quoque inducunt deliquia. Illi, qui inde matiosissimi sunt.

5717. Sunt quidam, qui non solum viscosissima Cerebri, quae excrementitia ejus sunt, referunt, sed etiam sciunt insicere illa quasi venenis: tales cum alluunt, irruunt intra cranium, & inde per continuum usque in medullam spinalem: hoc sentire non possunt illi quibus interiora non aperta sunt; mihi dabatur manifeste sentire illapsum, & quoque conatum, nempe interimendi, sed incassum, quia tutus a Domino: intendebant omnem facultatem intellectualem mihi auferre, sensi manifeste operationem eorum, & quoque inde dolorem, qui tamen mox cessabat: postea cum illis loquutus sum, & coacti sunt fateri unde essent; narrabant se vivere in obscuris sylvis, ubi non audent quicquam sociis inferre, quoniam tunc licet sociis immaniter illos tractare, ita tenentur in vinculis; sunt deformes, facie ferina, hirsuti. Dictum mihi, quod tales fuerint, qui olim integros exercitus necarunt, sicut legitur in Verbo; irruerunt enim in cameras cerebri cujusvis, & intulerunt terrorem, una cum tali insania, ut unus necaret alterum: tales hodie intra infernum suum clausi tenentur, nec emittuntur. Referunt etiam tubera lethalia Capitis intra cranium. Dictum quod irruant intra cranium, & inde per continuum usque in medullam spinalem, sed sciendum, quod apparentia sit, quod ipsi spiritus irruant, feruntur extra per viam quae in corpore illis spatiis correspondet, quod sentitur sicut illapsus foret intra; correspondentia hoc facit; inde operatio eorum facile derivatur in hominem, ad quem determinatur.

5718. Est quoddam genus spirituum, qui quia dominari volunt, & soli regere omnes alios, ob illum finem excitant inter alios inimicitias, odia, & pugnas; vidi inde pugnas, & miratus sum, quae socii quinam essent, dictum quod ejusmodi genus spirituum sit, qui talia excitant, quia soli imperare intendunt, secundum regulam, divide & impera: dabatur etiam loqui cum illis, qui statim dicebant, quod illi regerent omnes; respondere datum est, quod insania essent si imperare suum a talibus querant; loquuti sunt mecum a superiori ad mediam altitudinem supra frontispicium; loquela eorum erat cum flumine, quia eloquio in vita corporis polluerunt. Instructus sum, quod tales sint, qui referunt Cerebri crassam putuitam, cui per praesentiam vitale adimunt, & torporem indunt, unde obstructions, ex quibus principia plurium morborum, ut & hebetudines. Observatum, quod essent

essent absque omni conscientia, & quod humanam prudentiam & sapientiam ponerent in excitandis inimicitiis, odiis, intestinis pugnis, imperandi causa: interrogare eos datum, num scirent quod nunc in altera vita sint; ubi in aeternum victuri, & quod ibi leges spirituales sint quæ talia prorsus vetant, & quod, dum in mundo fuerunt, potuerint æstimari, & credi sapientes inter stultos, at quod insani sint inter sapientes; hoc illis displicebat: continuabam, quod scire debeant, quod cælum consistat in amore mutuo, seu unius erga alterum, inde in cælo ordo, & inde tot myriades reguntur ut unus; at quod contrarium sit apud illos, quia infundunt aliis, ut non nisi ut quam quæ odii, vindictæ & crudelitatis sunt, contra socios spirent; respondebant, quod aliter quam sunt non esse possint; ad quæ dicere datum, quod inde sciant, quod vita sua unumquemvis maneat.

5719. Qui verbum in litera, & magis quæ ibi in altiori sensu, contemnunt & subsannant, consequenter etiam doctrinalia quæ sunt ex Verbo, & simul in nullo amore erga proximum sunt, sed in amore sui; illi referunt vitiosa sanguinis, quæ pervadunt in omnes venas & arterias, & totam massam contaminant. Ne aliquid tale per præsentiam suam inferant homini, tenentur ab aliis separati in suo inferno; & solum communicant cum illis qui tales sunt, nam hi in balitum & spheram illius inferni se conjiciunt.

5720. Hypocritæ cum apud me fuerunt, nempe qui sancte loquuti de Divinis, cum affectione amoris de publico & proximo, & testati justum & æquum, & usque corde suo spreverunt illa, & quoque irriserunt: cum licebat eis influere in partes corporis, quibus ex opposito correspondebant, injecerunt dolorem dentibus, & ad præsentiam proximam tam gravem, ut non sustinere potuissem; & quantum removebantur, tantum cessabat dolor; quod ostensum repetitis vicibus, ne aliquid dubii superesset. Inter illos fuit quidam in vita corporis sui mihi notus, quapropter cum illo loquutus; & quoque sicut ejus præsentia erat, ita dolor dentibus & gingivis; is cum sursum levabatur ad sinistrum, dolor sinistram maxillam, & sinistri temporis os, usque ad ossa genæ invasit.

5721. Omnium contumacissimi sunt, qui in vita in mundo apparuerunt justi præ aliis, & simul constituti in dignitate, inde ex utroque illis auctoritas & quoque gravitas, & tamen nihil crediderunt, & vixerunt solam vitam amoris sui, odio intestino & vindicta accensi contra omnes qui illis non faverunt, & qui illos non coluerunt, & magis qui illis aliquo modo se opposuerunt; si apud hos aliquem no-

vum

um detexerunt, ex eo enorme malum fecerunt, ac diffamarunt, etiam si inter cives optimos fuisset. Tales in altera vita loquantur sicut in mundo nempe ex auctoritate & graviter, & sicut ex iusto, unde plures putant quod præ aliis credendi; sed sunt malitiosissimi; cum applicantur homini, inducunt magnum dolorem per tedium, quod insufflant & augent continue, usque ad summam impatientiam, quod inducit talem infirmitatem animo & inde corpori; ut homo vix se levare e lecto possit: hoc mihi ostensum per id, quod, cum adessent, talis infirmitas me occuparet, quæ tamen cessabat secundum gradum quo removebantur. Utuntur pluri arte tedium & inde infirmum infundendi; imprimis per vituperationes & diffamationes, inter se & suos, quarum communem spheram injiciunt. Illi cum ratiocinantur intra conclavia de Cultu Divino, de fide, & vita æterna, illa prorsus rejiciunt, & hoc faciunt sicut ex sapientia præ aliis. In altera vita volunt audiri diaboli, modo liceat eis imperare infernis, & sic ex imperio, ut credunt, agere contra Divinum. Intus sunt spurci, quia præ aliis in amore sui, & inde in odio, & vindicta, inque crudelitate contra omnes, qui illos non colunt. Puniuntur graviter, quod etiam audiui, usque dum desistunt seducere alios per speciem iusti: cum species illa iis adimitur, tunc alio tono loquuntur: postea rejiciuntur e mundo spirituum, & tunc versus sinistrum, & rejiciuntur ibi in infernum profunde; id infernum est versus sinistrum ad mediam distantiam.

5722. Sunt alii qui in vita corporis spurcissimi fuerunt, spurcities eorum talis est, ut reticenda; illi per præsentiam suam & influxum in partes solidas corporis, inducunt tedium vitæ, ut talem torporem membris & artubus, ut se levare homo e lecto non possit. Contumacissimi sunt, non desistunt per pænas, ut alii diaboli: apparent juxta caput, & ibi sicut jacentes: cum abiguntur, non fit subito, sed lente, & tunc per gradus versus inferiora devolvuntur; & cum in profundum veniunt, ibi in tantum cruciantur, ut non possint non desistere ab infestandis aliis. Tale est eorum jucundum malum faciendi, ut nihil jucundius.

5723. Fuerunt apud me Spiritus, qui gravedinem talem ventriculo induxerunt, ut viderer mihi vix posse vivere; talis gravedo erat, ut apud alios induxisset deliquium; sed remoti sunt, & tunc statim cessabat: dictum quod tales spiritus illi sint, qui in vita corporis nullo studio, ne quidem domestico dediti fuerint, sed solum voluptati; & præterea in fædo otio & inertia vixerunt, nec alios curaverunt quicquam,

quam; fidem etiam spreverunt: in summa, fuerant animalia non homines: talium sphaera apud agrotos torporem membris & artubus inducit.

5724. Sunt in cerebro viscosa, quibus immixtum aliquid spirituosum seu vitale, quæ viscosa e sanguine ibi expuncta incidunt primum inter meninges, dein inter fibras, pars eorum in ventriculos magnos in cerebro, & sic porro: spiritus qui ad viscosa illa, in quibus aliquid spirituosum seu aliquid vitæ est, referuntur correspondenter, apparent supra medium caput directe fere, ad medium distantiam, & tales sunt, ut ex more in vitâ corporis, scrupulos conscientie moveant, & insinuent in rebus nullius conscientie, ita aggravant conscientiam simplicium; nec sciunt quid conscientiam morare debet, in omni quod obvenit conscientiam ponentes. Tales etiam anxietatem sensibilem inducunt parti abdominis sub regione diaphragmatis: in tentationibus etiam adsunt, & anxietates inferunt, quandoque intolerabiles: qui illorum phlegmati viscoso minus vitali correspondent cogitationem tunc inbærenter tenent in anxiis illis. Cum illis etiam in sermone fui, ut scirem quales essent, dentabant variis modis aggravare Conscientiam; hoc jucundum vitæ eorum fuerat; & observare datum, quod non possent ad rationes attendere, & quod illis non esset rerum universalior intuitio, a qua singularia viderent.

5725. Ab experientia discere datum est, quid inundatio seu diluvium in sensu spirituali; inundatio illa est duplex, una quæ est cupiditatum & altera quæ est falsitatum; quæ est cupiditatum est partis voluntariæ, & est dextræ partis Cerebri, at quæ est falsitatum est partis intellectuales, in qua est sinistra pars Cerebri. Cum remittitur homo, qui in bono vixerat, in proprium suum, ita in sphaeram suamet vitæ; tunc apparet quasi inundatio; cum in illa inundatione est, tunc indignatur, irascitur, cogitat irrequiete, cupit vehementer; aliter cum inundatur sinistra pars Cerebri ubi sunt falsa, & aliter cum dextra ubi mala. Cum autem homo tenetur in sphaera vitæ, quam receperat a Domino per regenerationem, tunc prorsus extra talem inundationem est, & est quasi in sereno & aprico, & in leto & felici, ita longe ab indignatione, ira, irrequietudine, cupiditatibus, & similibus; hoc est mane seu ver spirituum, illud est vespera seu autumnus eorum. Datum erat mihi percipere, quod extra inundationem essem & hoc satis diu, cum viderem quod alii spiritus essent in illa; postea autem ipse immersus fui; & tunc appercepi similitudinem inundationis. In tali sunt, qui in tentationibus. Inde quoque instructus sum, quid diluvium in Verbo significat,

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM. 209

significat, quod nempe ultima posteritas Antiquissimorum, qui fuerunt ab Ecclesia cœlesti Domini, prorsus inundati fuerint malis & falsis, & sic perierint.

5726. Quia mors non aliunde est, quam ex peccato, & peccatum est omne id quod est contra ordinem Divinum, inde est quod malum claudat omnium minima & prorsus invisibilia vasa, a quibus proximè majora etiam invisibilia, contenta sunt; vasa enim omnium minima & prorsus invisibilia continuantur interioribus hominis; inde prima & intima obstruatio, & inde primum & intimum vitium in sanguinem; hoc vitium cum accrescit, causatur morbum, & tandem mortem. Si autem homo vixisset vitam boni, tunc interiora ejus aperta in cœlum, & per cœlum ad Dominum forent; ita quoque omnium minima & invisibilia vascula (delineamenta primorum staminum licet vascula appellare, ob correspondentiam,) inde homo absque morbo foret, & solum decresceret ad ultimum senium, usque dum fieret rursus infans, sed infans sapiens; & cum tunc corpus non amplius ministrare posset interno ejus homini, seu spiritui, transfret absque morbo e corpore suo terrestri in corpus quale habent angeli, ita e mundo immediate in cœlum.

5727. Hic finis est de Correspondentia, in sequentibus ad finem Capitulum, ex Divina Domini Misericordia, dicetur de spiritibus & angelis apud hominem; dein de influxu, & de commercio animæ cum corpore: & postea de aliarum tellurum incolis.

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM.

1. **E**T præcepit illi qui super domo sua, dicendo, imple manticas virorum cibo, quantum possunt ferre, & pone argentum cuiusvis in ore manticæ ejus.

2. Et schyphum meum, schyphum argenti, ponas in ore manticæ minimi, & argentum frumenti ejus, & fecit secundum verbum Josephi quod loquutus.

3. Mane illuxit, & viri dimissi sunt, illi & asini illorum.

4. Illi exiverunt urbe, non elongati, & Joseph dixit illi qui super domo sua, surge, persequere post viros, & assequutus illos, & dicas ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono.

5. Nonne id, in quo bibit dominus meus, & is divinando divinat in hoc, male fecistis quod fecistis.

6. Et assequutus illos & loquutus ad illos verba illa.

7. Et dixerunt ad illum, quapropter loquitur dominus meus juxta verba hæc, absit servis tuis a faciendo juxta verbum hoc.

8. Ecce argentum quod invenimus in ore manticarum nostrarum reduximus ad te e terra Canaan, & quomodo furabimur e domo domini tui argentum vel aurum.

9. Cum quo invenitur e servis tuis, & moriatur, & etiam nos erimus domino meo in servos.

10. Et dixit, etiam nunc secundum verba vestra, ita id, cum quo invenitur, erit mihi servus, & vos eritis infontes.

11. Et festinarunt, & descendere fecerunt quisque manticam suam terram, & aperuerunt quisque manticam suam.

12. Et scrutatus est, in maximo incepit, & in minimo absolvit, & inventus schyphus in mantica Benjaminis.

13. Et disrumperunt vestes suas, & oneravit quisque super asinum suum, & reversi sunt urbem.

14. Et intravit Jehudah & fratres ejus domum Josephi, & is adhuc is ibi, & ceciderunt coram illo terram.

15. Et dixit ad illos Joseph, quod factum hoc quod fecistis, nonne scivistis quod divinando divinat vir qui sicut ego.

16. Et

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 211

16. Et dixit Jehudah, quid dicemus domino meo, quid loquemur, & quomodo justificabimur, DEUS invenit iniquitatem servorum tuorum, ecce nos servi domino meo, etiam nos, etiam in cujus inventus schyphus manu.

17. Et dixit, absit mihi a faciendo hoc, vir in cujus inventus schyphus manu, ille erit mihi servus, & vos ascendite in pace ad patrem vestrum.

18. Et accessit ad eum Jehudah, & dixit, per me, domine mi, loquatur quæso servus tuus verbum in auribus domini mei, & ne accendatur ira tua in servum tuum, quia sicut tu sicut Pharaon.

19. Dominus meus interrogavit servos suos, dicendo, an sit vobis pater vel frater.

20. Et diximus ad dominum meum, est nobis pater senex, & natus senectutem minimus, & frater ejus mortuus, & relictus ille solus matri suæ, & pater ejus amat illum.

21. Et dixisti ad servos tuos, descendere facite illum ad me, & ponam oculum meum super illum.

22. Et diximus ad dominum meum, non potest puer relinquere patrem suum, & relinquat patrem suum, & morietur.

23. Et dixisti ad servos tuos, si non descendat frater vester minimus cum vobis, non addetis videre facies meas.

24. Et fuit, cum ascendimus ad servum tuum patrem meum, & indicavimus ei verba domini mei.

25. Et dixit pater noster, revertimini, emite nobis parum cibi.

26. Et diximus, non possumus descendere, si sit frater noster minimus cum nobis, & descendemus, quia non possumus videre facies viri, & frater noster minimus non ille cum nobis.

27. Et dixit servus tuus pater meus ad nos, vos nostis quod binos pepererit mihi uxor mea.

28. Et exivit unus a me, & dixi, veruntamen discerpendo discerptus est, & non vidi illum huc usque.

29. Et sumitis etiam hunc a cum faciebus meis, & accidat illi damnum, & descendere facietis canitiem meam in malo sepulchrum.

30. Et nunc, sicut venero ad servum tuum patrem meum, & puer non ille cum nobis, & anima ejus vincita in anima ejus.

31. Et erit, sicut videre eum, quod non puer, & morietur, & descendere facient servi tui canitiem servi tui patris nostri in mœtore sepulchrum.

32. Quia servus tuus spondit pro puero a cum patre meo, di-

cendo, si non reduxero illum ad te, & peccabo patri meo omnibus diebus.

33. Et nunc maneat quæso servus tuus loco pueri servus domino meo, & puer ascendat cum fratribus suis.

34. Quia quomodo ascendam ad patrem meum, & puer non ille cum me, forte videro malum, quod inveniet patrem meum.

C O N T E N T A.

5728. **A**gitur in hoc Capite in sensu interno de Medio inter Internum Cœlestem hominem, & Externum Naturalem: primum quod Internus cœlestis homo Medium Vero spiritali a se impleverit. Medium est Benjamin, Verum spirituale quod apud illum est schyphus argenteus Josephi; Internus cœlestis homo est Josephus; Externus naturalis homo sunt decem filii Jacobi.

5729. Agitur dein de Tentatione Externi Naturalis hominis, & hoc usque dum se submiserint Interno cœlesti ex spontaneo. Tentatio describitur per quod incusati sint, & quod in desperatione redierint ad Josephum; submissio ex spontaneo describitur per quod omnes se in er vos obtulerint, & pro illis Jehudah; conjunctio Externi hominis cum Interno non fit absque tentatione & spontanea submissione.

5730. In sensu repræsentativo historico, agitur hic de Jacobi posteris, quod rejecti, sed quod contumaciter institerint ut repræsentativi essent; quod rejecti, intelligitur per quod Josephus illos dimittere voluerit, & solum retinere Benjaminem; quod contumaciter institerint, involvunt contenta confessionis & supplicationis illorum.

S E N S U S I N T E R N U S.

5731. Vers: 1. 2. **E**t præcepit illi qui super domo sua, dicendo, imple manticas virorum cibo, quantum possunt ferre, & pone argentum cujusvis in ore manticae ejus. Et schyphum meum, schyphum argenti, ponas in ore manticae minimi, & argentum frumenti ejus; & fecit secundum verbum Josephi, quod loquutus. Et præcepit illi qui super domo sua, dicendo, significat influxum a se: imple manticas virorum cibo, significat in naturale cum bono veri: quantum possunt ferre, significat ad sufficientiam: & pone argentum

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 213

gentum cuiusvis in ore manticae ejus, significat cum vero e novo in exteriori naturali : & schyphum meum, schyphum argenti, ponas in ore manticae minimi, significat verum interius donatum Medio : & argentum frumenti ejus, significat verum boni : & fecit secundum verbum Josephi, quod loquutus, significat quod ita factum.

5732. Et praecepit illi qui super domo sua, dicendo, quod significet influxum a se, constat ex significatione praecipere, quod sit influxus, de qua n : 546 ; & a significatione qui super domo sua, quod sit qui communicaret ; quod a se nempe ab Interno coelesti, quod Josephus repraesentat, patet. Quod praecipere sit influxus, est quia in coelo non praecipitur aut mandatur alicui, sed cogitatio communicatur, & secundum hanc alter libenter facit ; communicatio cogitationis cum desiderio quod velit ut aliquid fiat, est influxus, & a parte recipientis est perceptio ; quare per praecipere etiam significatur perceptio, n : 3661. 3682. Praeterea in coelo non solum cogitant, sed etiam inter se loquuntur, at de illis rebus, quae sunt sapientiae, verum sermoni illorum non inest aliquid mandati ad alterum, nullus enim vult dominus esse, & sic spectare alium ut servum, sed unusquisque vult ministrare & alteri inservire : inde patet, qualis forma regiminis est in coelis ; forma illa describitur a Domino apud Matthaeum “ Non sic erit inter vos ; sed quisquis voluerit inter vos magnus fieri, esse debet vester minister ; & quisquis voluerit esse primus, esse debet vester servus ” xx : 26. 27 : & apud Eundem “ Qui maximus est vestrum, erit minister vester ; quisquis se exaltaverit, humiliabitur, & quisquis humiliaverit se, exaltabitur ” xxiii : 11. 12. Ita facit, qui ex corde amat proximum, seu qui jucundum & beatum sentit in faciendo aliis bonum ex nulla causa sui, hoc est, qui charitatem erga proximum habet.

5733. Imple manticas virorum cibo, quod significet in naturale cum bono veri, constat ex significatione manticae, quod sit exterius naturale, de qua n : 5497 ; & ex significatione cibi, quod sit bonum veri, de qua n : 5340. 5342. 5410. 5426. 5487. 5582. 5588. 5655 ; ex his patet, quod per praecipit illi qui super domo sua, imple manticas virorum cibo, significetur influxus a se in naturale cum bono veri. Quia saepius occurrit bonum veri, & boni verum, dicendum quae differentia ; qui non novit quid coelestis Ecclesia est respective ad spiritualem Ecclesiam, is nequaquam scire potest differentiam ; boni verum est Ecclesiae coelestis, & bonum veri est Ecclesiae spiritualis ; apud illos qui ab Ecclesia coelesti, implantatum fuit bonum in parte voluntaria, ubi propria sedes boni, ex bono illo, hoc est, per bonum illud a Domino, habuerunt perceptionem veri, inde illis boni verum ; at apud illos qui ab Ecclesia spirituali, implantatur bonum in parte intellectuali per verum, nam omne verum est partis intellectualis, & per verum ducuntur ad bonum, nam facere verum est illis bonum, inde illis bonum veri ; haec proprie, at boni verum, tamen non proprie, etiam praedicatur de illis, qui ab Ecclesia spirituali sunt ; de qua re alibi.

5734. Quantum possunt ferre, quod significet ad sufficientiam, constare potest absque explicatione.

5735. Et pone argentum cuiusvis in ore manticae ejus, quod significet insuper cum vero e novo in exteriori naturali, constat a significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; & ex significatione oris manticae, quod sit limen exterioris naturalis, de qua n: 5497. Quid exterius naturale, & interius, videatur n: 4570. 5118. 5126. 5497. 4649: quod sit verum e novo, est quia prius etiam argentum in ore manticarum eorum repositum fuerat, Cap: praec: XLII: Vers: 25. 27. 28. 35.

5736. Et schyphum meum, schyphum argenti, pones in ore manticae minimi, quod significet verum interius donatum Medio, constat ex significatione schyphi argenti, quod sit verum fidei quod ex bono charitatis, de qua n: 5120; & quia dicitur schyphus meus seu Josephi, est verum interius; Benjamin, quia repraesentat Medium, etiam quoad verum, repraesentat verum interius, n: 5600. 5631; ita verum spirituale, n: 5639; ex significatione oris manticae, cum praedicatur de Beniamine ut Medio, quod sit ubi adjungitur Naturali, nam Medium ut Medium sit, communicat cum Externo & cum Interno, n: 5411. 5413. 5586, exterius ejus hic est naturale; & ex repraesentatione Benjaminis, qui hic est Minimus, quod sit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5688. Ex his patet, quid significatur per quod Josephus schyphum argenti sui posuerit in mantica Benjaminis.

5737. Et argentum frumenti ejus, quod significet verum boni, constat ex significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; & ex significatione frumenti, quod sit bonum, de qua n: 5295. 5410; verum enim interius, seu spirituale, quod procedit a Coelesti interno, quod Josephus, est verum boni; quid verum boni, videatur mox supra n: 5733.

5738. Et fecit secundum verbum Josephi quod loquutus, quod significet quod ita factum, constat absque explicatione.

5739. Vers: 3. 4. 5. *Mane illuxit, & viri dimissi sunt, illi & asini illorum. Illi exiverunt urbe, non elongati, & Joseph dixit illi qui super domo sua, surge, persequere post viros, & assequutus illos & dicas ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono. Nonne id, in quo bibit dominus meus; & is divinando divinat in hoc; male fecistis quod fecistis.* Mane illuxit, significat statum illustrationis tunc: & viri dimissi sunt, illi & asini illorum, significat quod exterius naturalis homo aliquantum remotus cum suis veris & scientificis: illi exiverunt urbe, non elongati, significat remotionis quantum: & Joseph dixit illi qui super domo sua, significat perceptionem & influxum e novo: surge, persequere post viros, significat quod oporteat nunc sibi adjungere: & assequutus illos, significat adjunctionem mediatam: & dicas ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono, significat cur aversio: nonne id a quo bibit dominus meus, significat quod apud illos verum interius acceptum a coelesti: & is divinando divinat in hoc, significat quod coeleste occulta sciat a suo Divino: male fecistis quod fecistis, significat quod contra legem Divinam sit vindicare id sibi.

5740. Mane illuxit, quod significet statum illustrationis tunc, constat ex significatione mane & illucere, quod sit status illustrationis; quod mane sit in supremo

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 215

supremo sensu Dominus, videatur n : 2405. 2780; quapropter cum dicitur mane illuxit, significat statum illustrationis, nam a Domino omnis illustratio: quod surgere mane etiam sit illustrationis status, videatur n : 3458. 3723.

5741. Et viri dimissi sunt, illi & asini illorum, quod significat quod externus naturalis homo aliquantum remotus cum suis veris & scientificis, constat ex representatione filiorum Jacobi, qui hic sunt viri, quod sint vera Ecclesiae in naturali, de qua n : 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; proinde quod sint externus naturalis homo, n : 5680; ex significatione asinorum, quod sint scientifica, de qua n : 5492; & ex significatione dimissi & non elongati, quod sit aliquantum remotus, nempe externus naturalis homo; inde patet, quod per viri dimissi sunt, illi & asini illorum, non elongati, significetur externus naturalis homo aliquantum remotus cum suis veris & scientificis, nempe a coelesti interno quod representatur per Josephum. Quod significationem asinorum attingit, sciendum, quod aliud significant, cum inservierant equitando, nam super asinis, asinabus, ut & mulis, equitabant Judices, Reges, & eorum filii, & tunc significaverunt verum & bonum rationale, & quoque naturale, videatur n : 2781; inde erat, quod Dominus ut Judex, & ut Rex, cum Hierosolymam intravit, equitabat super asina cum pullo; hoc enim fuit insigne judiciale, & insigne Regium: verum Asini aliud significabant cum inservierunt operi portando, ut hic, tunc significabant scientifica; scientifica nec aliter se habent; qui non ultra cogitatione vadit, quoad illa quae sunt interiora hominis, quam ad scientifica quae sunt memoriae, putat quod omne hominis in illis consistat, non scit, quod scientifica sint infima apud hominem, & talia quae ad plurimam partem reconduntur, cum corpus moritur, n : 2475. 2476. 2477. 2479. 2480; sed quae in illis sunt, nempe verum & bonum, cum illorum affectionibus, manent; & quoque apud malos falsum & malum cum illorum affectionibus; scientifica sunt illorum quasi corpus; quamdiu homo in mundo vivit, tunc illa, nempe verum & bonum, aut falsum & malum, habet in scientificis, nam haec sunt continentia; & quia scientifica continent, & sic quasi portant interiora, ideo illa significantur per asinos, qui inserviunt oneri portando.

5742. Illi exiverunt urbe, non elongati, quod significet remotionis quantum, constare potest ex illis quae praecedunt.

5743. Et Joseph dixit illi, qui super domo sua, quod significet perceptionem & influxum e novo, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua saepius; & quia est perceptio respective ad illum qui audit & recipit, est influere respective ad illum qui dicit; nam mutuo sibi respondent: quod praecipit illi qui super domo sua, sit influxus a se, videatur supra, n : 5732.

5744. Surge, & persequere post viros, quod significet quod oporteat nunc sibi adjungere, constat ex significatione persequi post viros, & assequi illos, quod sit adjungere, persequi enim est animus adjungendi, & assequi est adjunctio. Agitur in sequentibus hujus Capituli de reditu filiorum Jacobi, & in Capite sequente de Manifestatione Josephi, per quae significatur conjunctio
Coelestis

Cœlestis spiritualis cum veris in naturali : inde patet quod per persequere post viros significetur quod oporteat nunc sibi adjungere.

5745. Et assequutus illos, quod significet adjunctionem mediatam, constat a significatione assequi illos, nempe quod is qui super domo Josephi, quod sit adjunctio mediata.

5746. Et dicas ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono, quod significet cur averfio, constat ex significatione retribuere malum pro bono, quod sit se avertere ; malum enim non est nisi quam averfio a bono, nam qui in malo sunt, respuunt bonum, nempe bonum spirituale, quod est charitatis & fidei : quod malum averfio sit, patet manifeste a malis in altera vita, apparent illi in luce cœli pedibus sursum, & capite deorsum, n : 3641, ita prorsus in versi, consequenter averfi.

5747. Nonne id a quo bibit Dominus meus, quod significet quod apud illos verum interius acceptum a cœlesti, constat a significatione schyphi, qui intelligitur per id a quo bibit dominus meus, quod sit verum interius, de qua n : 5736 ; & a repræsentatione Josephi, qui hic est dominus meus, quod sit cœleste spiritualis, de qua n : 5307. 5331. 5332, hic cœleste, quia agitur de interiori vero, quod est spirituale & ab Ipso procedit : quod acceptum, significatur per quod schyphus præcipiente Josepho repositus sit in ore mantice Benjaminis. Incusantur sicut schyphum sumserint ; quod incusati fuerint, & tamen schyphus repositus, causa etiam ex interiori sensu patet, qui hic est ; Verum quod donatur a Domino, hoc primum recipitur sicut non donatum ; homo enim ante regenerationem putat, quod ipse sibi comparet verum, & quamdiu hoc putat, in furto spirituali est ; quod sibi vindicare, ac sibi justitiæ & merito tribuere bonum & verum, sit adimere Domino quod Ipsius est, videatur n : 2609. 4174. 5135 ; hoc ut repræsentaretur, ita factum est a Josepho, sed usque quod incusati furti essent, erat ut conjunctio fieret, nam homo, antequam regeneratus est, non potest aliter quam ita credere, ore quidem dicit ex doctrinali, quod omne verum fidei & bonum charitatis sit a Domino, sed usque non credit antequam fides implantata est bono, tunc primum ex corde id agnoscit ; prorsus aliud est fateri ex doctrina, quam fateri ex fide, fateri ex doctrina possunt plures, etiam qui non in bono sunt, nam doctrina illis modo est scientia, sed ex fide fateri non possunt alii quam qui in bono spirituali sunt, hoc est, in charitate erga proximum. Quod incusati fuerint furti ut conjunctio fieret, patet etiam ex eo, quod sic Josephus reduxit illos ad se, & aliquamdiu tenuerit in cogitatione de facto illo, & dein quod se illis manifestaverit, hoc est, conjunxerit.

5748. Et is divinando divinat in hoc, quod significet quod cœleste occulta sciat ex suo Divino, constat ex significatione divinare, quod sit occulta scire, quod ex Divino, est quia cœleste spiritualis, quod Josephus, repræsentat verum a Divino, seu Verum in quo Divinum ; videatur n : 5704.

5749. Male fecistis quod fecistis, quod significet quod contra legem Divinam sit vindicare id sibi, constat ex significatione furti, quod hic intelligitur per malum quod fecerunt, quod sit vindicare sibi quod Domini est, nempe verum

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 217

rum quod per schyphum argenti Josephi significatur, de qua n: 5747; quod hoc contra legem Divinam sit, patet, videatur n: 2609. Quod homo debeat nihil sibi vindicare quod a Domino, ita non verum & bonum, est causa, ut homo in Veritate sit; & quantum in veritate est, tantum est in luce, in qua sunt angeli in coelo, & quantum in luce illa, tantum est in intelligentia & sapientia, & quantum in intelligentia & sapientia, tantum est in felicitate; hæc causa est, quod homo agnoscere debeat fide cordis, quod nihil veri & boni sit a se, sed omne a Domino; & hoc quia ita est.

5750. *Et assequutus illos, & loquutus ad illos verba illa. Et dixerunt ad illum, quapropter loquitur dominus meus juxta verba hæc, absit servis tuis a faciendo juxta verbum hoc. Ecce argentum quod invenimus in ore manticarum nostrarum, reduximus ad te e terra Canaan; & quomodo furabimur e domo domini tui argentum vel aurum. Cum quo invenitur e servis tuis, & moriatur, & etiam nos erimus domino meo in servos. Et dixit, etiam nunc secundum verba vestra, ita id, cum quo invenitur, erit mihi servus, & vos eritis infantes.* Et assequutus illos, significat adjunctionem mediatam: & loquutus ad illos verba illa, significat influxum hujus rei: & dixerunt ad illum, significat apperceptionem: quapropter loquitur dominus meus juxta verba hæc, significat cum non sit ex voluntate; ecce argentum quod invenimus in ore manticarum nostrarum, significat cum verum gratis donatum: adduximus ad te e terra Canaan, significat submissum sit ex religioso: & quomodo furabimur e domo domini tui argentum vel aurum, significat cur tunc vindicabimus nobis verum & bonum quod a Cœlesti Divino: cum quo invenitur e servis tuis, & moriatur, significat quod damnatus qui tale facit: & etiam nos erimus domino meo in servos, significat quod associati erunt absque libero e proprio in perpetuum: & dixit, etiam nunc secundum verba vestra, significat quod quidem ita ex justitia: ita id, significat mitiorem sententiam: cum quo invenitur, erit servus meus, significat quod apud quem id, is in perpetuum absque proprio libero erit: & vos eritis infantes, significat quod reliqui sui juris, quia non simul in culpa.

5751. *Et assequutus illos, quod significet adjunctionem mediatam, ut supra n: 5745.*

5752. *Et loquutus ad illos verba illa, quod significet influxum hujus rei, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951-3037. 5181; & ex significatione verborum, quod sint res; res etiam in Lingua originali per illam vocem exprimitur.*

5753. *Et dixerunt ad illum, quod significet apperceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio.*

5754. *Quapropter loquitur dominus meus juxta verba hæc, quod significet reflexionem cur tale influit, constat a significatione loqui, quod sit influere, & a significatione juxta verba hæc, quod sit illa res seu tale, de quibus mox supra n: 5752; reflexio involvitur in voce quapropter, quæ est vox interrogativa apud se.*

5755. *Absit servis tuis a faciendo juxta verbum hoc, quod significet cum non sit ex voluntate, nempe vindicandi sibi verum, constat a significatione fa-*

cere, quod sit velle, nam omne factum est voluntatis; ipsum factum est naturale, & voluntas est spirituale a quo; quod non sit, nempe ex voluntate, significatur per abfit a servis tuis.

5756. Ecce argentum quod invenimus in ore manticarum nostrarum, quod significet cum verum gratis donatum, constat ex significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; ex significatione invenimus, quod sit gratis donatum, nam argentum frumenti cujusvis erat illis redditum, ita gratis donatum, videatur n: 5530. 5624; & ex significatione oris manticarum, quod sit limen naturalis exterioris, de qua n: 5497.

5757. Reduximus ad te e terra Canaan, quod significet submissum sit ex religioso, constat ex significatione reducere, quod sit submittere, de qua n: 5624; & ex significatione terræ Canaanis, quod sit religiosum; terra Canaan significat varia, ex causa quia significat tale quod includit perplura, significat enim Regnum Domini, & significat Ecclesiam, consequenter etiam hominem Ecclesiæ, nam is est Ecclesia, & quia illa significat, etiam significat coeleste quod est Ecclesiæ, nempe bonum amoris, & quoque spirituale ejus, quod est verum fidei, & sic porro, hic itaque religiosum, quod Ecclesiæ; ex religioso enim Ecclesiæ est, quod non vindicandum sibi verum & bonum. Ex his patet, cur una vox quandoque plura significat, cum enim in complexu plura involvit, tunc quoque significat illa quæ involvit secundum seriem rerum in sensu interno. Quod terra Canaan sit Regnum Domini, videatur n: 1413. 1437. 1607. 3038. 3481. 3705; & quod sit Ecclesia, n: 3686. 3705. 4447; ex his fluunt reliquæ ejus significationes.

5758. Et quomodo furabimur ex domo domini tui argentum vel aurum, quod significet, cur tunc vindicabimus nobis verum & bonum quod a coelesti Divino, constat a significatione furari, quod in sensu spiritali sit vindicare sibi quod Domini est, de qua supra n: 5749; ex significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; & ex significatione auri, quod sit bonum, de qua n: 113. 1551. 1552. 5658. In toto hoc Capite agitur de furto spiritali, quod est vindicare sibi bonum & verum quod a Domino; hoc tanti momenti est, ut homo post mortem non admitti queat in coelum, priusquam corde agnoscat, quod nihil boni & veri sit a se, sed a Domino, & quod quicquid a se, non sit nisi malum; quod ita sit, ostenditur homini post mortem per plures experientias; quod omne bonum & verum sit a Domino, percipiunt Angeli in coelo manifeste, & insuper quod a Domino detineantur a malo, & teneantur in bono & inde vero, & hoc vi forti: hoc etiam mihi datum est percipere evidenter nunc per plures annos, & quoque quantum relictus sum proprio seu mihi, quod tantum inundatus sim malis, & quantum inde detentus a Domino, tantum a malo in bonum elevatus sum; quapropter sibi vindicare verum & bonum, est contra universale regnans in coelo, tum contra agnitionem quod ex Misericordia omnis salus, hoc est, quod homo, ex se in inferno sit, sed a Domino ex Misericordia inde trahatur; nec homo potest esse in humiliatione, consequenter non recipere Misericordiam Domini, nam hæc in humiliatione seu in humile cor solum influit; nisi agnoscat,

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 219

noscat, quod a se nihil nisi malum, & quod a Domino omne bonum: præter quod alioquin sibi pro merito tribuat quæ facit, & denique pro iustitia, nam vindicare sibi verum & bonum quod a Domino, est iustificare seipsum; inde scaturigo plurium malorum, spectat tunc semet in singulis quæ facit proximo, & cum hoc facit, amat se præ omnibus aliis, quos sic contemnit, si non ore, usque corde.

5759. Cum quo invenitur e servis tuis, & moriatur, quod significet quod damnatus qui tale facit, constat ex significatione mori, quod sit damnari, mors enim spiritualis non aliud est quam damnatio: quod illi qui vindicant sibi verum & bonum quod Domini, non possint esse in cælo, sed quod extra cælum, patet ab illis quæ mox supra n: 5758, dicta sunt, & qui extra cælum, illi damnati sunt; at lex illa est iudicii ex vero, sed cum iudicium simul sit ex bono, tunc illi qui verum & bonum faciunt, & ex ignorantia aut simplicitate illa sibi tribuunt, non damnantur, sed in altera vita per modum vastationis liberantur, & præterea quoniam unusquisque debet verum & bonum facere sicut a se, sed usque credere quod sit a Domino, videatur n: 2882. 2883. 2891; cum ita facit, tunc cum adolescit & intelligentia ac fide crescit, fallaciam illam exuit & tandem corde agnoscit, quod omnis ejus conatus bonum faciendi, & verum cogitandi, fuerit & sit a Domino; quapropter etiam ille qui missus a Josepho confirmat quidem id iudicium, sed mox rejicit, nempe quod moriturus apud quem schyphus inveniretur, dicit enim "etiam nunc secundum verba vestra; ita id, cum quo invenitur, erit mihi servus, & vos eritis infantes" per quæ significatur mitior sententia. Sed aliter se habet cum illis, qui non ex ignorantia & simplicitate hoc faciunt, sed ex principiis quæ fide & quoque vita confirmarunt; at usque, quia bonum faciunt, Dominus ex Misericordia reservat apud hos aliquid ignorantiae & simplicitatis.

5760. Et etiam nos erimus domino meo in servos, quod significet quod associati erunt absque libero e proprio in perpetuum, constat ex significatione etiam nos, quod sint associati; & ex significatione esse in servos, quod sit esse absque libero e proprio; qui enim servus est, absque libero ex proprio est, dependet enim a proprio & libero domini sui: quid sit esse absque libero ex proprio, in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, dicitur.

5761. Et dixit, etiam nunc secundum verba vestra, quod significet quod quidem, ita ex iustitia, constat ex illis, quæ mox supra n: 5758. 5759, explicata sunt; quod ita ex iustitia, nempe quod moriturus qui hoc facit, significatur per "etiam nunc secundum verba vestra;" at mitior sententia nunc sequitur.

5762. Ita id, quod significet mitiorem sententiam, constat ex nunc sequentibus, ubi mitior illa sententia dictatur.

5763. Cum quo invenitur, erit servus meus, quod significet quod apud quem id, is in perpetuum absque proprio libero erit, constat ex significatione servi, quod sit absque proprio libero esse, ut supra n: 5760. Cum hoc ita se habet; schyphus argenti Josephi positus jussu Josephi apud Benjaminem, significat verum interius, n: 5736. 5747; qui in vero interiori est, is novit quod

omne verum & bonum sit a Domino, & quoque quod omne liberum ex proprio seu ex ipso homine, sit infernale, homo enim cum ex proprio libero aliquid facit & cogitat, non nisi quam malum facit & cogitat, inde est servus diaboli, ex inferno enim omne malum insluit, jucundum etiam in illo libero sentit, quia convenit malo in quo est, & in quod natus est; quapropter proprium illud liberum exuendum est, & pro illo induendum liberum coeleste, quod est velle bonum & inde facere bonum, ac desiderare verum & inde cogitare verum; hoc liberum cum accipit, tunc est servus Domini, & tunc est in ipso libero, non autem in servo in quo prius, quod apparuit ut liberum: hoc nunc est esse in perpetuum absque proprio libero; quod liberum & unde, videatur n: 2870 ad 2893; & quod ipsum liberum sit duci a Domino, n: 2890.

5764. Et vos eritis infontes, quod significet quod reliqui sui juris quia non simul in culpa, constat ex significatione infontis relative ad servum, quod sit sui juris esse; quia non simul in culpa, sequitur. Apud gentiles olim mos fuit, culpæ reos facere etiam socios cum unus peccaret, imò etiam totam domum punire pro unius crimine ibi; sed talis lex est derivata ab inferno, ibi enim socii omnes conspirant simul in malum; societates enim ibi ita institutæ sunt, ut simul unum agant contra bonum, ita tenentur consociati, tametsi unusquisque contra alterum in internecino odio est, sunt in unione & amicitia latronum; inde quia in inferno socii conspirant simul in malum, cum malum faciunt, puniuntur omnes: sed ita quoque in mundo facere, est prorsus contra ordinem Divinum, in mundo enim consociantur boni cum malis, quia unus alterius interiora non novit, & plerumque nec curat, quapropter lex Divina, est pro hominibus, ut quisque luat pœnam suæ iniquitatis; de qua apud Moysen “Non morientur patres propter filios, & filii non morientur propter patres; quisque in peccato suo occidentur” Deut: xxiv: 16; & apud Ezechielem “Anima quæ peccavit illa morietur, nec pater portabit iniquitatem filii, justitia justî super illo erit, & impietas impiî super illo erit” xviii: 20. Ex his patet, quomodo se habet cum hoc, quod filii Jacobi dixerint, cum quo invenitur e servis tuis & morietur, & etiam nos erimus domino meo in servos; “at qui missus a Josepho, mutavit id judicium & dixit “cum quo invenitur, erit servus meus, & vos eritis infontes;” similiter in sequentibus, ubi Jehudah dicit ad Josephum “Ecce nos servi domino meo, etiam nos, etiam in cujus inventus schyphus manu: & dixit Joseph, absit mihi a faciendo hoc, vir in cujus inventus schyphus manu, ille erit mihi servus, & vos ascendite in pace ad patrem vestrum” Vers: 16. 17.

5765. Vers: 11, 12. *Et festinarunt, & descendere fecerunt quisque manticam suam terram, & aperuerunt quisque manticam suam. Et scrutatus est, in maximo incepit, & in minimo absolvit, & inventus schyphus in mantica Benjaminis.* Et festinarunt, significat impatientiam: & descendere fecerunt quisque manticam suam terram, significat quod adduxerint illa quæ in naturali usque ad sensualia: & aperuerunt quisque manticam suam, significat ut sic sibi rem manifestarent: & scrutatus est, significat investigationem: in maximo incepit & in minimo absolvit, significat ordinem: & inventus schyphus in mantica Benjaminis

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 221

Benjaminis, significat quod verum interius a cœlesti apud Medium.

5766. Et festinarunt, quod significet impatientiam, constat ex significatione festinare, cum in ardore se exsculpandi sunt, quod sit impatientia.

5767. Et descendere fecerunt quisque manticam suam terram, quod significet quod adduxerint illa quæ in naturali usque ad sensualia, constat ex significatione descendere facere, cum spectat illa quæ sequuntur, quod sit adducere; ex significatione mantice, quod sit exterius naturale, de qua n: 5497; & ex significatione terræ, cum dicitur quod ad illam descendere fecerint, quod sit ultimum & infimum, ita sensuale, sensuale enim est infimum & ultimum, nam sensualia in limine posita sunt ad mundum qui extra ambit: adducere ad sensualia, est prorsus confirmare quod ita sit, nam tunc usque ad testem sensualem res deducitur.

5768. Et aperuerunt quisque manticam suam, quod significet ut sic sibi rem manifestarent, constat ex significatione aperire manticam, quod sit aperire quod in naturali, ita manifestare rem.

5769. Et scrutatus est, quod significet investigationem, constat absque explicatione.

5770. In maximo incepit, in minimo absolvit, quod significet ordinem, constat ab illis quæ n: 5704, dicta sunt.

5771. Et inventus schyphus in mantica Benjaminis, quod significet quod verum interius a cœlesti apud medium, constat ex significatione schyphi, quod sit verum interius, de qua n: 5736; ex repræsentatione Benjaminis, quod sit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5443; quod verum illud a cœlesti apud Medium, significatur per quod schyphus iussu Josephi in mantica Benjaminis positus sit. Hæc & illa quomodo se habent, ab illis quæ prius dicta sunt, liquet.

5772. Vers: 13. 14. 15. 16, 17. *Et diruperunt vestes suas, & oneravit quisque supra asinum suum, & reversi sunt urbem. Et intravit Jebudab & fratres ejus domum Josephi, & is adhuc is ibi; & ceciderunt coram illo terram. Et dixit ad illos Joseph, quod factum hoc quod fecistis, nonne scivistis, quod divinando divinet vir qui sicut ego. Et dixit Jebudab, quid dicemus domino meo, quid loquimur, & quomodo justificabimur; Deus invenit iniquitatem servorum tuorum; ecce nos servi domino meo, etiam nos, etiam in cujus inventus schyphus manu. Et dixit, absit mihi a faciendo hoc, vir in cujus inventus schyphus manu, ille erit mihi servus, & vos ascendite in pace ad patrem vestrum.* Et diruperunt vestes suas, significat luctum: & oneravit quisque super asinum suum, & reversi sunt urbem, significat quod a sensualibus reducerentur vera in scientifica: & intravit Jehudah & fratres ejus, significat bonum Ecclesiæ cum veris suis: domum Josephi, significat communicationem cum Interno; & is adhuc is ibi, significat prævidentiā; & ceciderunt coram illo terram, significat humiliationem: & dixit ad illos Joseph, significat perceptionem tunc illorum: quod factum hoc quod fecistis, significat quod vindicare sibi quod suum non est, sit enorme malum: nonne scivistis, quod divinando divinet vir qui sicut ego, significat quod abscondi id nequeat ab illo qui futura & latentia videt: & dixit

dixit Jehudah, significat perceptionem datam bono Ecclesiae in naturali: quid dicemus domino meo, quid loquemur, significat fluctuationem: & quomodo justificabimur, significat quod rei simus: Deus invenit iniquitatem servorum tuorum, significat confessionem: ecce nos servi domino meo, significat quod privandi libero proprio in perpetuum: etiam nos, significat tam associati: etiam in cuius inventus schyphus manu, significat quam apud quem verum interius a coelesti Divino: & dixit, absit mihi a faciendo hoc, significat quod nequaquam ita fiet: vir in cuius inventus schyphus manu, significat sed quod is apud quem verum interius acceptum a Divino: ille erit mihi servus, significat quod is in perpetuum subiectus: & vos ascendite in pace ad patrem vestrum, significat quod associati, apud quos non id verum, ad statum priorem redituri.

5773. Et diruperunt vestes, quod significet luctum, constat ex significatione dirumpere vestes, quod sit luctus ob verum amissum, de qua n: 4763, hic ob vera ex proprio, quae sibi vindicare non amplius possent, quia se in servos obtulerunt, tam coram illo qui super domo Iosephi, Vers: 9, quam coram ipso Iosepho, Vers: 16; per quod significatur quod absque libero ex proprio essent, ita absque veris ex semet. Quod luctum ob vera ex proprio attinget, qui significatur per quod diruperint vestes, & se obtulerint in servos, sciendum, quod apud illos qui regenerantur, versura fiat, nempe quod per verum ducantur ad bonum, & postea quod ex bono ducantur ad verum, cum versura illa sit, seu cum mutatur status ille, & fit inversus priori, tunc luctus, nam mittuntur tunc in tentationem, per quam infirmantur & debilitantur illa quae proprii sunt, & insinuat bonum, & cum bono novum velle, cumque hoc novum liberum, ita novum proprium: hoc repraesentatur per quod fratres Iosephi ex desperatione reversi sint ad Iosephum, & se obtulerint ei in servos, & quod satis diu detenti fuerint in statu illo; quodque non nisi quam post tentationem illam Iosephus se manifestaverit; nam perfecta tentatione illucet Dominus cum solatio.

5774. Et oneravit quisque super asinum suum, & reversi sunt urbem, quod significet quod a sensualibus reducerentur vera in scientifica, constat ex significatione asini, quod scientificum, de qua n: 5492, super quem onerare, quod sit reducere a sensualibus, est quia per descendere facere mantica suam terram, significatur adducere illa quae in naturali usque ad sensualia, n: 5767, levare illam inde, est hic onerare ex significatione urbis, quod sit doctrinale verum, de qua n: 402. 2450. 2943. 3216. Quid, sit a sensualibus reducere vera in scientifica, paucis explicandum; aliud sunt sensualia, aliud scientifica, & aliud vera, succedunt sibi mutuo, a sensualibus enim existunt scientifica, & a scientificis vera; quae enim intrant per sensus, ea in memoria reponuntur, & inde concludit homo scientificum, aut ex illis percipit scientificum quod discit; a scientificis dein concludit vera, aut ex illis percipit verum quod discit, ita quoque progreditur omnis homo a pueritia cum adolescit, cum puer est a sensualibus cogitat & res capit, progrediente aetate ex scientificis cogitat & res capit, & postea ex veris, haec via est ad iudicium, in quod crescit homo aetate;

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 223

etate; inde constare potest, quod sensualia, scientifica & vera distincta sint, imo etiam distincta manent, utque adeo ut homo sit quandoque in sensualibus, quod sit quando non cogitat aliud quam quod sensualibus obvenit; quandoque in scientificis, quod sit quando elevat se a sensualibus, & interius cogitat, quandoque in veris quæ conclusa sunt ex scientificis, quod sit quando adhuc interius cogitat; hæc quisque, qui reflectit, ex se potest scire: etiam potest homo vera deducere in scientifica, & illa in his videre; & quoque potest deducere scientifica in sensualia, & in his illa contemplari; ut & vice versa. Ex his nunc patet, quid intelligitur per adducere illa quæ in naturali usque ad sensualia, & a sensualibus reducere vera in scientifica.

5775. Et intravit Jehudah & fratres ejus, quod significet bonum Ecclesiæ cum veris suis, constat a repræsentatione Jehudæ, quod sit bonum Ecclesiæ, de qua n: 5583. 5603; & ex repræsentatione fratrum ejus, quod sint vera in naturali. Quod Jehudah intravit, & loquutus cum Josepho, non autem Reuben primogenitus, aut alius ex illis est quia Jehudah principaliter repræsentabat bonum, & bonum est quod communicat cum cœlesti ex Divino, non autem vera, nam vera nullam communicationem habent cum Divino nisi per bonum; inde est, quod Jehudah solus loquutus.

5776. Domum Josephi, quod significet communicationem cum Interno, constat a significatione intrare domum quod sit communicatio; & ex repræsentatione Josephi, quod sit internum, de qua n: 5469. Intrare domum, quod sit communicatio, est quia per domum significatur ipse homo, n: 3128. 5023, ita quod facit hominem, nempe ejus mens cum vero & bono, n: 3538. 4973. 5023, quapropter cum dicitur intrare domum, est intrare in ejus mentem, ita communicationem habere.

5777. Et is adhuc is ibi, quod significet prævidentiam, constare potest ex eo, quod prævisum a Josepho, quod redirent, & quod ideo domi manserit, ob finem ut se manifestaret Benjamin, & consequenter reliquis; in sensu interno, quod conjunctio verorum in naturali fieret cum cœlesti Divino. Prævidentia dicitur, quia in supremo sensu agitur de Domino, & Qui in illo sensu est Josephus.

5778. Et ceciderunt coram illo terram, quod significet humiliationem, constat absque explicatione.

5779. Et dixit ad illos Joseph, quod significet perceptionem tunc illorum, constat a significatione dicere, quod sit perceptio; quod sit perceptio illorum, est quia Joseph dicit, & per Josephum repræsentatur Internum, & ab Interno, hoc est, per Internum a Domino venit omnis perceptio, aliunde nusquam venit, ne quidem sensatio; apparet quod sensatio, ut & apperceptio, veniant ex influxu ab externo, sed est fallacia; Internum enim est quod sentit per externum, sensus in corpore positi non sunt nisi quam organa seu instrumenta interventionis Interno homini, ut is sentiat quæ in mundo, quapropter influit Internum in Externum, ut sentiat, ob finem ut inde appericiat & perficiatur; non autem vice versa.

5780. Quod factum hoc quod fecistis, quod significet quod vindicare sibi quod

quod suum non est, sit enorme malum, constat ex significatione furti cuius in-
cusati, quod sit vindicare sibi verum & bonum quod Domini est; hoc factum
est quod in sensu interno intelligitur: quale malum id sit, videatur supra n:
5749. 5758.

5781. Nonne scivistis, quod divinando divinet vir qui sicut ego, quod sig-
nificet quod abscondi id nequeat ab illo qui futura & latentia videt, constat
ex significatione divinare, quod sit occulta scire ex suo Divino, de qua n:
5748, & quoque futura, quia prædicatur de Domino, Qui est Joseph in su-
premo sensu; quod id abscondi nequeat, patet ab ipsis verbis.

5782. Et dixit Jehudah, quod significet perceptionem datam bono Eccle-
siæ in naturali, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit per-
ceptio, de qua sapius; quod data, est quia omnis perceptio venit ab interno,
hoc est, influit per internum a Domino, n: 5779; & ex representatione Je-
hudæ, quod sit bonum Ecclesiæ, de qua n: 5583. 5603. 5775. Quod re-
presentationem Jehudæ attinet, sciendum, quod is in supremo sensu repræ-
sentet Dominum quoad Divinum amorem, ac in sensu interno cœleste regnum
Ipsi, videatur 3654. 3881, ita cœleste amoris ibi; hic ideo bonum amoris
Ecclesiæ in naturali, quia nunc est inter illos, qui repræsentant illa quæ in
naturali sunt, quæ conjungenda Interno.

5783. Quid dicemus domino meo, quid loquemur, quod significet fluctu-
ationem, constat ex affectu in his verbis, quod sit fluctuatio.

5784. Et quomodo justificabimur, quod significet quod rei simus, constat
ex significatione quomodo justificabimur, hoc est, quod non possint justificari,
quod sit quod rei sint, qui enim non potest justificari, is reus est; quod se reos
fecerint, patet ex eo, quod se obtulerint servos Josepho.

5785. Deus invenit iniquitatem servorum tuorum, quod significet confes-
sionem, quod nempe inique fecerint, hic in eo quod Josephum vendiderint,
in sensu interno quod abalienaverint se a vero & bono, & sic separaverint ab
Interno, constat absque explicatione.

5786. Ecce nos servi domino meo, quod significet quod privandi libero
proprio in perpetuum, constat ex significatione servorum, quod sit esse absque
libero ex proprio, de qua n: 5760. 5763; quid sit privari libero ex proprio,
in locis nunc citatis etiam dictum, at quia hoc maximi momenti est, iterum
dicendum; homo est externus & est internus, homo externus est per quam a-
git internus, est enim externus modo organum seu instrumentum interni; &
quia ita, erit externus prorsus subordinatus & subjectus Interno, cum subjectus
est, tunc cœlum per Internum agit in Externum, & disponit illum ad talia quæ
cœli sunt; contrarium fit, cum Externus non subjectus est, sed dominatur; &
tunc dominatur Externus, cum homo pro fine habet voluptates corporis & sen-
suum, imprimis cum illa quæ sunt amoris sui & mundi, non autem illa quæ
sunt cœli; pro fine habere est amare unum & non alterum; nam cum talia
pro fine habet, tunc neq. credit amplius, quod aliquis Internus homo detur,
nec quod in se ipso sit quod victurum cum moritur corpus; nam Internum
ejus quia absque dominatur, solum inservit Externo, ut cogitare & ratiocinari
possit

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 225

possit contra bonum & verum, tunc enim influxus per Internum non patet alius; inde etiam est, quod tales prorsus contemnant, imo averfentur illa quæ cœli sunt: ex his liquet, quod Externus homo, qui idem est cum Naturali homine, debeat prorsus subiectus esse Interno qui spiritalis, consequenter esse absque libero ex proprio. Liberum ex proprio est indulgere voluptatibus quibuscunque, contemnere alios præ se, eos sibi subicere ut servos; sin aliter, eos persequi, odio habere, delectari malis quæ eis contingunt, & magis quæ ipse illis studio aut dolo infert, illorum mortem cupere; talia sunt a libero ex proprio; inde patet, qualis homo est, cum in illo, quod nempe diabolus sub forma humana. At vero cum amittit hoc liberum, tunc accipit a Domino Liberum cœleste, quod prorsus non sciunt quid sit, qui in libero ex proprio sunt; putant hi si hoc liberum illis auferretur, quod nihil vitæ superfit; cum tamen tunc ipsa vita incipit, & tunc ipsum jucundum, beatum, felix, cum sapientia, venit; quia hoc Liberum est a Domino.

5787. Etiam nos, quod significet tam associati, constat a significatione etiam nos, quod sint associati, ut supra n: 5760.

5788. Etiam in cuius inventus schyphus manu, quod significet quam verum interius a cœlesti spiritali, constat a significatione in cuius manu, quod sit apud quem; & a significatione schyphi, quod sit verum interius, de qua n: 5736; & a repræsentatione Josephi, quod sit cœleste Divinum.

5789. Et dixit, absit mihi a faciendo hoc, quod significet quod nequaquam ita fiet, constat absque explicatione.

5790. Vir in cuius inventus est schyphus manu, quod significet quod is apud quem verum interius acceptum a Divino, constat ab illis quæ mox supra n: 5788, dicta sunt.

5791. Ille erit mihi servus, quod significet quod is in perpetuum subiectus, constat ex significatione servi, quod sit esse absque libero ex proprio in perpetuum, de qua mox supra n: 5786, ita in perpetuum subiectus.

5792. Et vos ascendite in pace ad patrem vestrum, quod significet quod associati apud quos non id verum, ad statum priorem redituri, constat ex repræsentatione decem filiorum Jacobi, quod sint associati apud quos non schyphus inventus est, hoc est, verum interius quod per schyphum significatur, n: 5736. 5788. 5790; & a significatione ascendere in pace ad patrem vestrum, quod sit ad statum priorem redire; cum enim ab Interno, quod Josephus, non acceptantur, tunc status prior illos manet.

5793. Versi: 18 ad 31. *Et accessit ad eum Jebudab, & dixit, per me, domine mi, loquatur quæso servus tuus verbum in auribus domini mei, & ne accendatur ira tua in servum tuum, quia sicut tu sicut Pharao. Dominus meus interrogavit servos suos, dicendo, an sit vobis pater vel frater. Et diximus ad dominum meum, est nobis pater senex, & natus senectutem minimus, & frater ejus mortuus, & relictus ille solus matri suæ, & pater ejus amat illum. Et dixisti ad servos tuos, descendere facite illum ad me, & ponam oculum meum super illum. Et diximus ad dominum meum, non potest puer relinquere patrem suum, & relinquat patrem suum & morietur. Et dixisti ad servos tuos, si non descendat frater vester*

minimus cum vobis, non addetis videre facies meas. Et fuit, cum ascendimus ad servum tuum patrem meum, & indicavimus ei verba domini mei. Et dixit pater noster, revertimini, emite nobis parum cibi. Et diximus, non possumus descendere, si sit frater noster minimus cum nobis & descendemus, quia non possumus videre facies viri, & frater minimus non ille cum nobis. Et dixit servus tuus pater meus ad nos, vos nostis quod binos pepererit mihi uxor mea. Et exiit unus a me, & dixi, veruntamen dicerpen lo discerptus est, & non vidi illum huc usque. Et sumitis etiam hunc a cum faciebus meis, & accidat illi damnum, & descendere facietis canitiem meam in malo sepulchrum. Et nunc sicut venero ad servum tuum patrem meum, & puer non ille cum nobis, & anima ejus vineta in anima ejus. Et erit, sicut videre eum, quod non puer, & morietur, & descendere facient servi tui canitiem servi tui patris nostri in mœrore sepulchrum. Et accessit ad eum Jehudah, significat communicationem Externi hominis cum Interno per bonum: & dixit, significat perceptionem: per me, domine mi, significat supplicationem: loquatur quæso servus tuus verbum in auribus domini mei, significat de receptione & auditione: & non accendatur ira tua in servum tuum, significat ne avertat se: quia sicut tu sicut Pharaon, significat quod ei dominium super naturale: dominus meus interrogavit servos suos, dicendo, significat perceptionem cogitationis eorum: an sit vobis pater vel frater, significat quod sit bonum a quo, & verum per quod: & diximus ad dominum meum, significat reciprocã perceptionem: est nobis pater senex, significat quod illis bonum spirituale a quo: & natus senectutem minimus, significat inde verum quod novum: & frater ejus mortuus, significat quod bonum internum non sit: & relictus ille solus matri suæ, significat quod id verum solum Ecclesiæ: & pater ejus amat illum, significat quod conjunctio ei sit cum bono spirituali e naturali: & dixisti ad servos tuos, significat perceptionem datam: descendere facite illum ad me, significat quod verum illud quod novum subjicietur bono interno: & ponam oculum meum super illum, significat influxum tunc veri a bono: & diximus ad dominum meum, significat perceptionem reciprocã: non potest puer relinquere patrem suum, significat quod verum illud a bono spirituali separari nequeat: & relinquat patrem suum, & morietur, significat si separaretur quod periret Ecclesia: & dixisti ad servos tuos, significat perceptionem de illa re: si non descendat frater vester minimus cum vobis, significat si non subjiciatur bono interno: non addetis videre facies meas, significat quod sic nulla misericordia & conjunctio cum veris in naturali: & fuit, cum ascendimus ad servum tuum patrem meum, significat elevationem ad bonum spirituale: & indicavimus verba domini mei, significat cognitionem ejus rei: & dixit pater noster, significat apperceptionem ex bono spirituali: revertimini, emite nobis parum cibi, significat quod appropriandum bonum veri: & diximus, non possumus descendere, significat objectionem: si sit frater noster minimus cum nobis, & descendemus, significat nisi una sit medium conjungens: quia non possumus videre facies viri, significat quia nulla misericordia & conjunctio: & frater noster minimus non ille cum nobis, significat nisi per medium: & dixit servus tuus pater meus ad nos, significat perceptionem

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 227

tionem ex bono spirituali : vos nostis quod binos pepererit mihi uxor mea, significat si bonum spirituale sit quod Ecclesiae quod internum bonum & verum erit : & exivit unus a me, significat defectionem apparentem interni boni : & dixi, veruntamen discerpendo discerptus est, significat apperceptionem quod a malis & falsis perierit : & non vidi illum huc usque, significat quia evanuit : & sumitis etiam hunc a cum faciebus meis, significat si etiam verum novum discedat : & accidat illi damnum, significat a malis & falsis : & descendere facietis canitiem meam in malo sepulchrum, significat quod perituum bonum spirituale & sic internum Ecclesiae, & nunc, sicut venero ad servum tuum patrem meum, significat bonum Ecclesiae correspondens bono spirituali quod Ecclesiae internae : & puer non ille cum nobis, significat si verum novum non una, & anima ejus vineta in anima ejus, significat cum arcta conjunctio : & erit sicut videre eum, quod non puer, & morietur, significat quod bonum spirituale perituum : & descendere facient servi tui canitiem servi tui patris nostri in mærore sepulchrum, significat quod actum erit cum Ecclesia.

5794. Et accessit ad eum Jehudah, quod significet communicationem Externi hominis cum Interno per bonum, constat a significatione accedere ad loquendum cum aliquo, quod sit communicatio ; & ex repræsentatione Jehudæ, quod sit bonum Ecclesiae in naturali, de qua n : 5782 ; quod communicatio sit Externi hominis cum Interno, est quia Jehudah repræsentat bonum Ecclesiae in naturali seu Externo homine, & Josephus bonum in Interno : quod per bonum, est quia non nisi quam per bonum datur communicatio, non autem per verum, nisi in vero sit bonum.

5795. Et dixit, quod significet perceptionem, constat a significatione discernere, quod sit perceptio, de qua sæpius.

5796. Per me, domine mi, quod significet supplicationem, patet ab illis quæ sequuntur.

5797. Loquatur quæso servus tuus verbum in auribus domini mei, quod significet de receptione & auditione, nempe supplicatio, constat ex significatione loqui verbum, quod sit influxus, de qua n : 2951. 5481, & quia influxus, est a parte alterius receptio, n : 5743 ; & ex significatione aurium, quod sit obedientia, de qua n : 4551. 4653, hic benigna auscultatio seu auditio, quia inferior loquitur ad superiorem se ; inde patet, quod per loquatur quæso servus tuus verbum in auribus Domini mei, significetur supplicatio de receptione & auditione.

5798. Et non accendatur ira tua in servum tuum, quod significet ne avertat se, constat a significatione iræ, quod sit aversio, de qua n : 5034, qui enim irascitur, is se avertit, nam non cogitat sicut alter, sed in illo statu contra illum : quod ira sit aversio, patet a pluribus locis in Verbo, imprimis ab illis, ubi tribuitur Jehovah seu Domino ira & excandescencia, per quam significatur aversio, non quod Jehovah seu Dominus se usquam avertat, sed quod homo, & cum homo se avertit, apparet ei sicut Dominus, nam non auditur ; secundum apparentiam ita loquitur Verbum. Et quia ira est aversio, est etiam oppugnantia contra bonum & verum a parte illorum qui se averterunt, a parte autem

illorum qui se non averterunt, non est oppugnantia, sed repugnantia quia averfio mali & falsi: quod ira sit *oppugnantia*, n: 3614, ostensum est; quod etiam sit *aversio*, & quoque *pæna* cum oppugnant bonum & verum, patet ab h's locis; apud Esaiam "Væ statuentibus statuta iniquitatis, infra vinctum & infra occisos cadent; in omni tamen hoc *non revertetur ira Ipsius*. Væ Aschuri, *virga iræ meæ* contra gentem hypocriticam mittam illum, & contra *populum excandescentiæ* mandabo illum; ille non rectum cogitat, & cor ejus non rectum meditatur" x: 4. 5. 6. 7: ira & excandescencia pro aversione & oppugnantia a parte hominis, punitio tunc & non auditio apparet sicut ira; & quia a parte hominis, dicitur, væ statuentibus statuta iniquitatis; ille non rectum cogitat, & cor ejus non rectum meditatur. Apud Eundem "Jehovah cum *vasis iræ sue* ad perdendum omnem terram; ecce Jehovah *venit crudelis, indignatione, excandescencia & ira*, ad ponendum terram in vastitatem, ut peccatores ejus perdat ex ea. Commovebo cælum, & commovebitur terra e loco suo, *in indignatione Jehovah Zebaoth, & in die excandescentiæ iræ Ipsius*" xiii: 5. 9. 13; Cælum & terra ibi pro Ecclesia, quæ quia averterat se a vero & bono, describitur vastatio & exitium ejus per indignationem, iram, & excandescenciam Jehovah, cum tamen est prorsus contrarium, nempe quod homo, qui in malo, indignetur, irascatur, & excandescat, tum opponat se contra bonum & verum, pæna quæ ex malo, tribuitur Jehovah propter apparentiam; alibi passim in Verbo, ultimum tempus Ecclesiæ & ejus exitium, vocatur dies iræ Jehovah. Apud Eundem "Fregit Jehovah baculum impiorum, virgam dominantium, *percuties populos in furore, plaga non curabili, dominans cum ira gentibus*" xiv: 5. 6; similiter hac, se habet hoc sicut facinorosus qui ex lege punitur, quod tribuat regi seu judici, non sibi, malum pænæ. Apud Eundem "Jacob & Israel, quia non voluerunt in viis Jehovah ambulare, nec audiverunt legem Ipsius, *effudit super illum excandescenciam iræ, & violentiam belli*" xlii: 24. 25. Apud Jeremiam "Pugnabo Ego contra vos, in manu extensa, & brachio forti, & *in ira, & in excandescencia, & in fervore magno. Ne exeat sicut ignis furor meus, & ardeat & non exstinguatur* propter malitiam operum vestrorum" xxi: 5. 12; hic furor, ira, fervor magnus non aliud sunt quam mala pænæ propter aversionem & oppugnantiam contra bonum & verum; ex Lege Divina omne malum secum habet pænam, & quod mirum, in altera vita malum & pæna cohærent, ut primum enim infernalis spiritus malum supra solitum facit, adsunt spiritus punitores, & puniunt, & hoc absque advertentia; quod sit malum pænæ propter aversionem, patet, nam dicitur "propter malitiam operum vestrorum" Apud Davidem "Misit in eos *excandescenciam iræ suæ, indignationem, & furorem, & angustiam, & immissionem Angelorum malorum*. Direxit viam *iræ suæ*, non prohibebat a morte animam eorum" Psalm: lxxviii: 49. 50: videantur etiam Esai: xxx: 27. 30. Cap: xxxiv: 2. Cap: xliiii: 3. 6. Cap: liv: 8. Cap: lvii: 17. Cap: lxiii: 6. Cap: lxvi: 15. Jer: iv: 8. Cap: vii: 20. Cap: xv: 14. Cap: xxxiii: 5. Ezech: v: 13. 17. Deut: ix: 15. 17. Cap: xxix: 19. 20. 22. 23. Apoc: xiv: 9. 10. Cap: xv: 7; Excandescencia, ira,

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 229

ira, indignatio, furor, etiam his in locis pro aversione, oppugnantia, & inde pœna; quod pœna aversionis & oppugnantiae tribuatur Jehovah seu Domino, & dicatur ira, excandescencia, & furor apud Ipsum, est quia gens ex Jacobo tenenda erat in repræsentativis Ecclesiæ, solum externis, in quibus teneri non potuit nisi per timorem & terrorem pro Jehovah, & nisi credidisset quod ex ira & excandescencia illis malum faceret; qui in externis sunt absque interno, nusquam aliter ad externa facienda possunt adduci, nihil enim interius est quod obligat; etiam simplicius intra Ecclesiam nec aliter ex apparentia capiunt, quam quod Deus irascatur cum aliquis malum facit. At usque quisque videre potest, qui reflectit, quod nihil minus furoris sit apud Jehovahm seu Dominum, est enim ipsa Misericordia, & est Ipsum Bonum, & infinite supra velle alicui malum; homo qui in charitate erga proximum est, nec is alicui malum facit; omnes angeli in coelo sunt tales, quid non Ipse Dominus. Sed ita se res in altera vita habet, cum Dominus redigit in ordinem cœlum & societates ibi, quod fit continue ob vos advenas & dat illis beatum & felix; cum hoc influit in societates quæ in opposito sunt (in altera enim vita omnes societates cœli habent sibi oppositas societates in inferno, inde æquilibrium,) & hæ sentiunt mutationem ex præsentia cœli, tunc irascuntur & excandescunt, & erumpunt in malum, & simul tunc incurrunt in malum pœnæ; præterea etiam cum mali spiritus aut genii approximant ad lucem cœli, incipiunt angere & cruciari, n: 4225, 4226; hoc tribuunt cœlo, consequenter Domino, cum tamen illi ipsi sunt, qui sibi inducunt cruciatum, malum enim torquetur cum accedit ad bonum; inde constare potest, quod a Domino non nisi quam bonum, & quod omne malum sit ab ipsis illis, qui se avertunt, in opposito sunt, atque oppugnant. Ex hoc arcano patet quomodo se res habet.

5799. Quia sicut tu sicut Pharaon, quod significet quod ei dominium super Naturale, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturale in communi, de qua n: 5160; & ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua prius; quod Internum dominium habeat super naturale, repræsentatur per quod Josephus præfectus sit super omnem terram Aegypti, & quodque super totam domum Pharaonis, Genes: Cap: xxi: 40. 41.

5800. Dominus meus interrogavit servos suos, dicendo, quod significet perceptionem cogitationis eorum, constat ex significatione interrogare, quod sit percipere alterius Cogitationem, de qua n: 5597; quod interrogare id significet, est quia in spirituali mundo seu in cœlo, non aliquis opus habeat interrogare alterum quid cogitat de talibus quæ affectionis ejus sunt, quia unus percipit alterius cogitationem quæ inde; & præterea Internum quod Josephus repræsentat, non interrogat Externum quod filii Jacobi repræsentant, nam Externum omne suum habet ab Interno; exinde etiam patet, quod per interrogare significetur perceptio cogitationis. Etiam in Verbo passim occurrit, quod Jehovah interroget hominem, cum tamen omnia & singula, quæ cogitat, novit; at id fit, quia homo non aliter credit, quam quod cogitatio sua nemini pateat quia intus in se, ex apparentia illa & inde fide, fit interrogatio.

5801. An sit nobis pater vel frater, quod significet quod sit bonum a quo &

& verum per quod, constat a repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale seu bonum veri, de qua n: 3654. 4598; quod sit bonum a quo, est quia a bono spirituali sunt vera in naturali; & a repræsentatione Benjaminis, qui hic frater, quod sit verum; quod sit verum *per quod*, est quia per illud conjunctio est verorum Ecclesiæ in naturali, quæ filii Jacobi repræsentant, cum bono spirituali quod Israel; & quia conjunctio per illud, describitur multis, quomodo pater amavit Benjaminem, qui id verum repræsentat; & quomodo Jehudah cum reliquis non reveri potuerunt ad patrem suum, nisi Benjamin esset cum illis. De hoc Vero videatur infra n: 5835.

5802. Et diximus ad dominum meum, quod significet reciprocam perceptionem, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sæpius; quod sit perceptio reciproca, patet.

5803. Est nobis pater senex, quod significet quod illis bonum spirituale a quo, constat a repræsentatione Israelis, qui hic pater, quod sit bonum spirituale a quo, de qua mox supra n: 5801. Quod repræsentationem Israelis attinet, videatur n: 4286. 4292. 4570, quod nempe repræsentet Ecclesiam spiritualem, & quidem ejus Internum, quod est bonum veri, seu bonum spirituale e naturali: quid bonum spirituale seu bonum veri, videatur n: 5526. 5733.

5804. Et natus senectutem minimus, quod significet inde verum quod novum, constat ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est natus minimus, quod sit verum, de qua supra n: 5801; quod etiam natus seu filius sit verum, videatur n: 489. 491. 1147. 2629. 3373; & ex significatione senectutis, quod sit novum vitæ, de qua 3492. 4620. 4676; inde patet, quod per natum senectutem minimum, significetur verum quod novum. Cum hoc ita se habet; homo, qui regeneratur & fit spiritualis, is primum per verum ad bonum ducitur, non enim scit homo, quid bonum spirituale, seu quod idem, bonum Christianum, nisi per verum, seu per doctrinale quod ex Verbo; ita initiatur in bonum; postea cum initiatus est, non amplius per verum ducitur ad bonum, sed per bonum ad verum, nam tunc ex bono non modo videt vera quæ prius sciverat, sed etiam ex bono producit nova, quæ non prius sciverat, nec scire potuerat; bonum enim secum habet, quod desideret vera, his enim quasi nutritur, nam perficitur ab illis; hæc vera, seu vera nova multum differunt a veris quæ antea sciverat, nam quæ antea sciverat, parum vitæ habuerunt, at quæ dein accipit, ex bono vitam habent. Cum homo ad bonum per verum venerat, tunc est Israel, & verum, quod tunc ex bono, hoc est, per bonum a Domino accipit, est verum novum, quod repræsentatur per Benjaminem, quamdiu is erat apud patrem suum. Per hoc verum fructificat se bonum in naturali, & producit vera, in quibus bonum, innumerabilia; ita regeneratur naturale, & fit per fructificationem primum sicut arbor cum fructibus bonis, & successive sicut hortus. Ex his patet, quid intelligitur per verum novum ex bono spirituali.

5805. Et frater ejus mortuus, quod significet quod bonum internum non sit, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua n: 4592.

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 231

n: 4592. 4963. 5249. 5307. 5331. 5332, ita bonum internum, hoc enim idem est cum cœlesti spiritualis; & ex significatione mortuus esse, quod sit non amplius esse, de qua n: 494. Inter repræsentationem Josephi, quod sit bonum internum, & repræsentationem Israelis, quod sit bonum spirituale, hæc est differentia; Josephus est bonum internum ex rationali, & Israel est bonum internum ex naturali, videatur n: 4286; quæ differentia est, qualis inter bonum cœleste seu bonum quod est Ecclesiæ cœlestis, & bonum spirituale seu bonum quod est Ecclesiæ spiritualis; de quibus bonis sæpius in præcedentibus actum est: tale bonum internum, nempe cœleste, dicitur quod ibi non sit; & significatur per quod frater ejus mortuus sit.

5806. Et relictus ille solus matri suæ, quod significet quod id verum solum Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est qui solus relictus, quod sit verum novum, de qua mox supra n: 5804; & ex significatione matris, quod sit Ecclesia, de qua n: 289. 2691. 2717. 5580. Cum hoc, quod id verum, quod hic Benjamin repræsentat, & describitur supra n: 5804, sit solum verum Ecclesiæ, ita se habet; hoc verum est id verum quod ex bono spirituali, quod Israel, & quod repræsentat Benjamin cum apud patrem, at adhuc interius verum cum apud Josephum: illud verum, quod Benjamin apud patrem suum repræsentat, & vocatur verum novum, est quod solum facit hominem, ut sit Ecclesia, nam in hoc vero, seu in illis veris est vita a bono, hoc est, homo qui in veris fidei est ex bono, is est Ecclesia, non autem homo qui in veris fidei est, & non in bono charitatis, vera enim apud hunc mortua sunt, tametsi fuissent eadem vera: inde constare potest, quomodo se habet cum hoc, quod id verum solum Ecclesiæ sit.

5807. Et pater ejus amat illum, quod significet quod conjunctio ei sit cum bono spirituale e naturali, constat ex significatione amoris, quod sit conjunctio, de qua sequitur; & a repræsentatione Israelis, qui hic est qui amat illum, quod sit bonum spirituale e naturali, de qua n: 4286. 4598; & a repræsentatione Benjaminis, qui est ille quem pater amat, quod sit verum novum, de qua supra n: 5804. 5806; hujus veri conjunctio cum bono illo est, quæ significatur per quod pater amat illum: cum hoc vero non potest non esse conjunctio, quia ex bono illo est; inter verum illud ac bonum, talis est conjunctio qualis inter patrem & filium; est etiam talis conjunctio, qualis inter mentis velle & ejus intelligere, omne bonum enim est voluntatis, & omne verum est intellectus; tum voluntas vult bonum, tunc insinuatur hoc intellectui, & ibi formatur secundum boni quale tunc, hæc forma est verum; & quia verum hoc novum ita nascitur, patet quod conjunctio erit. Quod Amorem attinet, quod sit conjunctio, sciendum, quod amor sit conjunctio spiritualis, quia est conjunctio mentium, seu cogitationis & voluntatis duorum; inde patet, quod amor in se spectatus sit purum spirituale, & quod naturale ejus sit jucundum conjunctionis & conjunctionis: quod essentiam ejus attinet, est amor harmonicum resultans ex mutationibus status & variationibus in formis seu substantiis, ex quibus mens humana consistit; harmonicum illud si ex forma cœlesti, est amor cœlestis; inde constare potest, quod amor aliunde originem ducere nequeat

queat, quam ex ipso Divino amore, qui a Domino; ita quod amor sit Divinum,, quod influit in formas, & disponit illos, ut mutationes status & variationes sint in harmonia coeli. At amores oppositi, nempe amores sui & mundi, non conjunctiones sunt, sed disjunctiones; apparent quidem sicut conjunctiones, sed hoc fit, quia alter spectat alterum sicut unum cum se quamdiu unum facit cum illo, in lucris, in aucupandis honoribus, in vindicandis & persequendis illis qui se opponunt; sed ut primum unus alteri non favet, est disjunctio. Aliter amor coelestis, hic prorsus averfatur alicui bene facere propter se, sed facit propter bonum quod apud alterum & quod accipit a Domino, consequenter propter Ipsum Dominum, a Quo bonum.

5808. Et dixisti ad servos tuos, quod significet perceptionem datam, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, & quia ad illos, est perceptio data.

5809. Descendere facite illum ad me, quod significet quod verum illud quod novum subjicietur bono interno, constat a significatione descendere facere, nam venire ad internum, ut jungatur, est ei subji, omne enim quod inferius est seu exterius, prorsus subordinabitur & subjicietur superiori seu interiori, ut conjunctio existat; & a repræsentatione Benjaminis, qui hic est ille quem descendere facerent, quod sit verum novum, de qua supra n: 5804. 5806; & ex repræsentatione Josephi, qui est ille ad quem descenderet, quod sit bonum internum, de qua prius.

5810. Et ponam oculum meum super illum, quod significet influxum tunc veri a bono, constat ex significatione ponere oculum super aliquem, quod sit communicare verum quod fidei: quod oculus correspondeat visui intellectuali & veris fidei, videatur n: 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; & quia ponere oculum super aliquem, est communicatio, etiam est influxus; Bonum internum enim, quod Josephus repræsentat, cum vero quod Benjamin, non communicat aliter quam per influxum, nam verum hoc inferius est.

5811. Et diximus ad dominum meum, quod significet perceptionem reciprocam, ut supra n: 5802.

5812. Non potest puer relinquere patrem suum, quod significet quod verum illud a bono spirituali separari nequeat, constat a significatione relinquere, quod sit separari; ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale e naturali; de qua n: 4286. 4598. 5807; & ex repræsentatione Benjaminis, quod sit verum novum, de qua n: 5804. 5806; hoc verum puer dicitur, quia natum ultimo; non enim prius nascitur hoc verum, quam cum homo regeneratus, tunc novum vitæ accipit per novum hoc verum conjunctum bono, inde quoque hoc verum significatur per natum senectutem minimum, n: 5804.

5813. Et relinquit patrem suum, & morietur, quod significet si separaretur quod periret Ecclesia, constat ex significatione relinquere, quod sit separari, ut mox supra n: 5812; & ex significatione mori, quod sit non amplius esse, de qua n: 494, ita perire: quoniam hoc verum conjunctum bono spirituali, facit Ecclesiam, n: 5806, idcirco si id separaretur a bono illo, Ecclesia periret; & præterea Israel, qui hic pater, repræsentat Ecclesiam, n:

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 233

5286, sed non absque hoc vero.

5814. Et dixisti ad servos tuos, quod significet perceptionem de illa re, ut supra n: 5808.

5815. Si non descendat frater vester minimus cum vobis, quod significet si non subjiatur bono interno, constat ab illis quæ supra n: 5809, dicta sunt.

5816. Non addetis videre facies meas, quod significet quod sic nulla misericordia & conjunctio cum veris in naturali, constat ex significatione faciei, cum prædicatur de Domino, quod sit Misericordia, de qua n: 222. 223. 5585, inde, non videre facies, est quod nulla misericordia, n: 5585. 5592, & cum nulla misericordia, etiam nulla est conjunctio; est enim nullus amor, qui est conjunctio spiritualis; amor Divinus vocatur Misericordia respective ad genus humanum in tantis miseriis constitutum: quod nulla conjunctio cum veris in naturali, est quia per filios Jacobi, ad quos illa verba dicta sunt, vera in naturali repræsentantur, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512. Cum hoc, quod nulla Misericordia & conjunctio cum veris in naturali, nisi Verum, quod per Benjaminem repræsentatur, subjiceretur Bono Interno, quod Josephus, ita se habet; Verum quod facit ut homo sit Ecclesia, est id verum quod ex bono; cum enim homo in bono est, tunc ex bono videt vera, & percipit illa, & sic credit quod vera sint, nusquam autem si homo non in bono est; bonum est sicut flammula, quæ dat lucem & illuminat, & facit ut homo vera videat, percipiat, & credat; affectio enim veri ex bono determinat visum internum illuc, & abstrahit illum a mundanis & corporeis, quæ tenebras obducunt; tale verum est, quod hic Benjamin repræsentat; quod id verum unicum Ecclesiæ sit, videatur 5806, hoc est, unicum quod facit ut homo sit Ecclesia; sed hoc verum omnino subjectum erit Bono Interno, quod repræsentatur per Josephum, per Bonum Internum enim influit Dominus, & dat veris quæ infra, vitam, ita quoque huic Vero, quod est ex Bono Spirituali e naturali, quod repræsentatur per Israel, n: 4286. 4598: ex his quoque patet, quod conjunctio fiat per hoc Verum cum Veris quæ infra; nam nisi hoc verum subjectum foret Bono Interno, ut inde habeat influxum boni in se, nulla foret receptio Misericordiæ, quæ continue a Domino *fluit* per Bonum Internum influit, nullam enim esset medium; & si nulla receptio Misericordiæ, etiam nulla conjunctio foret: hæc sunt, quæ significantur per si non descendat frater noster minimus cum nobis, non addetis videre facies meas.

5817. Et fuit, cum ascendimus ad servum tuum patrem meum, quod significet elevationem ad bonum spirituale, constat ex significatione ascendere, quod sit elevatio, de qua sequitur; & ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale e naturali, de qua n: 4286. 4598. Elevatio, quæ per ascendere significatur, est versus interiora, ut hic a veris in naturali, quæ repræsentantur per decem filios Jacobi, ad bonum spirituale e naturali, quod repræsentatur per Israel; naturale enim est exterius & est interius, n: 5497. 5649; in naturali interiori est bonum spirituale, quod Israel, & in naturali exteriori sunt vera Ecclesiæ, quæ sunt filii Jacobi: inde per ascendere

ad patrem significatur elevatio ad bonum spirituale.

5818. Et indicavimus verba domini mei, quod significet cogitationem ejus rei, constat absque explicatione.

5819. Et dixit pater noster, quod significet apperceptionem ex bono spirituali, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius; & ex repræsentatione Israelis, qui hic pater, quod sit bonum spirituale, de qua n: 3654. 4286. 4598.

5820. Revertimini, emite nobis parum cibi, quod significet quod appropriandum bonum veri, constat ex significatione emere, quod sit appropriare sibi, de qua n: 5397. 5406. 5410. 5426; & ex significatione cibi, quod sit bonum veri, de qua n: 5410. 5426. 5487. 5582. 5588. 5655. Cibus spiritualis est in genere omne bonum, in specie autem est bonum, quod acquiritur per verum, hoc est, verum voluntate & actu, hoc enim sit bonum ex velle & agere, & vocatur bonum veri; verum nisi fiat ita bonum, non conducit homini in altera vita ad quicquam, cum enim in alteram vitam venit, dissipatur, quia non convenit cum ejus velle, proinde non cum ejus amoris jucundo; qui vera fidei didicit in mundo, non propter velle & agere illa, & sic vertere in bona, sed modo propter scire, & docere illa, honoris & lucri causa, etiam si inde eruditissimus in mundo audit, usque vera illa in altera vita ei auferuntur, & is relinquitur suo velle, hoc est, suæ vitæ; & tunc qualis fuerat in sua vita, talis manet; & quod mirum, tunc averfatur omnia vera fidei, & apud se negat, utcumque prius illa confirmaverat. Vera itaque vertere in bona per velle & agere illa; hoc est, per vitam, est quod intelligitur per appropriare sibi bonum veri, quod significatur per emite nobis parum cibi.

5821. Et diximus, non possumus descendere, quod significet objectionem, constat absque explicatione.

5822. Si sit frater noster minimus cum nobis, & descendemus, quod significet nisi una sit medium conjungens, constat ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est frater minimus, quod sit medium conjungens, de qua n: 5412. 5413. 5443. 5639. 5688. Cum hoc, quod Benjamin repræsentet medium inter coeleste spiritualis seu Bonum Internum, quod Josephus, & inter vera in naturali, quæ sunt decem filii Jacobi, & quoque quod repræsentet verum novum, supra n: 5804. 5806. 5809, ita se habet; Medium ut sit medium trahet ab utroque, nempe ab Interno & Externo, alioquin non est Medium conjungens; Medium quod Benjamin repræsentat, trahit ab Externo seu Naturali, quod sit ibi verum novum, nam Verum novum quod repræsentat, est in Naturali, quia est ex Bono spirituali e naturali, quod pater ejus ut Israel repræsentat, n: 5686. 5689; at Medium illud trahit ab Interno, quod per Josephum repræsentatur, per influxum, ita trahit ab utroque; hæc causa est, quod Benjamin repræsentet Medium conjungens, & quoque Verum novum; Verum conjungens cum apud patrem suum, Medium conjungens cum apud Josephum. Hoc est arcanum, quod clarius exponi nequit; sed intelligi non potest, nisi ab illis qui in cogitatione sunt, quod apud hominem Internum detur & Externum, inter se distincta, ut & qui simul in affectione sciendi vera, sunt
hi

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 135

hi illustrantur a luce coeli quoad partem intellectualem, ut videant quod alii non vident, ita quoque hoc arcanum.

5823. Quia non possumus videre facies viri, quod significet quia nulla misericordia & conjunctio, constat ab illis supra n: 5816, ubi eadem verba.

5824. Et frater noster minimus non ille cum nobis, quod significet per medium, constat a repræsentatione Benjaminis, quod sit Medium, de qua mox supra n: 5822.

5825. Et dixit servus tuus pater noster ad nos, quod significet perceptionem ex bono spiritali, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sæpius: & ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale e naturali, de qua n: 3654. 4598. 5801. 5803. 5807.

5826. Vos nostis, quod binos pepererit mihi uxor mea, quod significet si Bonum spirituale sit quod Ecclesiæ, quod Internum bonum & verum erit, constat ex repræsentatione Israelis, qui hæc de se dicit, quod sit Bonum spirituale e naturali, de qua mox supra n: 5825; ex repræsentatione Rachelis, quæ hic uxor, quæ binos ei pepererat, quod sit affectio veri interioris, de qua n: 375. 3782. 3793. 3819; & a repræsentatione Josephi, tum Benjaminis, qui sunt bini quos pepererat, quod sint Internum Bonum & Verum, Josephus Internum Bonum, & Benjamin Interius Verum. Cum hoc, quod Internum Bonum & Verum erit, si bonum spirituale sit quod Ecclesiæ, ita se habet; Bonum spirituale, quod Israel repræsentat, est Bonum Veri, hoc est, Verum voluntate & actu; hoc verum, seu hoc bonum veri facit apud hominem, ut sit Ecclesia; quando verum implantatum est voluntati, quod percipitur ex eo, quod afficiatur vero propter finem ut vivat secundum illud, tunc est Bonum & Verum Internum: cum homo in hoc bono & vero est, tunc est in illo Regnum Domini, consequenter est is Ecclesia, & una cum consimilibus facit Ecclesiam in communi; inde constare potest, quod Ecclesia ut sit Ecclesia, esse debeat Bonum spirituale, hoc est, bonum veri, nequaquam autem solum verum, ex quo solo hodie Ecclesia vocatur Ecclesia, & per quod distinguitur una ab altera; cogitet quisque secum, an verum sit aliquid, nisi pro fine habeat vitam; quid doctrinalia absque illo fine; sicut quid præcepta decalogi absque vivere secundum illa; si enim quis illa scit, & omnem illorum sensum in amplitudine, & usque vivit contra illa, ad quid conducunt, nonne ad nihilum, & quibusdam ad damnationem; similiter se habet cum doctrinalibus fidei e Verbo, quæ sunt præcepta vitæ Christianæ, sunt enim leges spirituales; hæc nec ad aliquid conducent, nisi fiant vitæ; expendat homo apud se, num sit apud illum quod est aliquid, nisi quod intrat ipsam vitam ejus; & num alibi vita hominis, quæ vita, quam in voluntate: inde nunc est, quod a Domino, in Veteri Testamento dictum, & in Novo confirmatum, quod omnis Lex, & omnes prophetæ fundentur in amore in Deum, & in amore erga proximum; ita in ipsa vita, non autem in fide absque vita, ita nequaquam in sola fide, consequenter nec in confidentia, hæc enim absque charitate erga proximum, non dabilis est; si apparet in discriminibus vitæ, & cum mors præ foribus est apud malos, est illa confidentia spuria vel falsa, nam apud illos in altera vita nihilum ejus confidentia

fidentia apparet, utcumque prope mortem cum ardore apparenter tale confessi fuerint; quod fides sive voces illam confidentiam, sive fiduciam, nihil efficiat apud malos, Ipse Dominus docet apud Johannem "Quotquot receperunt, dedit illis potestatem, ut filii Dei essent, credentibus in Nomen Ipsi; qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt" 1: 12. 13; qui ex sanguinibus pro illis qui violentiam charitati inferunt, n: 374. 3005, tum qui verum prophanant, n: 4735; qui ex voluntate carnis, pro illis qui in malis ex amore sui & mundi sunt, n: 3813; qui ex voluntate viri, pro illis qui in persuasionibus falsi, vir enim significat verum, & in opposito sensu falsum; a Deo nati, pro illis qui regenerati sunt a Domino, & inde in bono; hi sunt qui recipiunt Dominum, & hi sunt qui credunt in Nomen Ipsi, & hi sunt quibus dat potestatem ut filii Dei sunt, non autem illis; ex quibus manifeste patet, quid sola fides ad salutem facit. Porro ut homo regeneretur & fiat Ecclesia, introducitur per verum ad bonum, & tunc introducitur, cum verum sit voluntate & actu verum, hoc verum est bonum, & vocatur bonum veri, & producit nova vera continue, nam tunc primum fructificat se; verum quod producitur seu fructificatur inde, est quod vocatur verum internum, & bonum a quo, vocatur bonum internum; nam prius nihil sit internum, quam cum implantatum est voluntati, voluntarium enim est intimum hominis quamdiu bonum & verum extra voluntatem sunt, & solum in intellectu, sunt extra hominem, nam intellectus est extra, & voluntas est intra.

5827. Et exivit unus a me, quod significet discessionem apparentem Interni boni, constat a significatione exire, seu abire, quod sit discessio; & a repræsentatione Josephi, quod sit Internum Bonum, de qua prius; quod discessio apparens fuerit, patet, nam Josephus vixit. Cum hoc ita se habet; per illa, quæ memorantur de Josepho, a principio ad finem, repræsentatur in suo ordine Glorificatio Humani Domini; consequenter in sensu inferiori Regeneratio hominis, nam hæc est imago seu typus glorificationis Domini, n: 3130. 3212. 3246. 3490. 4402, 5688: cum Regeneratione hominis ita se habet, quod in primo statu, quando homo introducitur per verum in bonum, verum appareat manifeste, quia in lumine mundi est, & non procul a sensualibus corporis, bonum autem non ita, hoc enim est in lumine cœli, & procul a sensualibus corporis, est enim intus in hominis spiritu; inde est, quod verum quod fidei appareat manifeste, non autem bonum, tametsi hoc adest continue, & influit, & facit ut vera vivant; alioquin nusquam regenerari posset homo; at cum hic status peractus est, tunc bonum se manifestat, & hoc per amorem erga proximum, & per affectionem veri propter vitam: hæc sunt, quæ quoque repræsentantur per Josephum, quod ablatus sit, & non apparuerit patri suo, & quod postea ei se manifestaverit; intelligitur etiam hoc per discessionem apparentem Interni Boni, quæ significatur per exivit unus a me.

5828. Et dixi, verum tamen discerpando discerptus est, quod significet apperceptionem quod a malis & falsis perierit, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sapius; & a significatione discerpi, quod sit a malis & falsis

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 237

falsis perire, nempe Bonum internum, quod per Iosephum repræsentatur, n : 5805 : quod discerpi id significet, est quia in mundo spirituali non alia datur discerptio, quam boni a malis & falsis ; se habet hoc sicut mors & quæ mortis sunt, hæc in sensu spirituali significant non mortem naturalem, sed mortem spiritualem, quæ est damnatio ; nam alia mors non est in mundo spirituali ; similiter discerptio in sensu spirituali non significat discerptionem, qualis est quæ fit a feris, sed discerptionem boni a malis & falsis ; etiam feræ quæ discerpunt in sensu spirituali significant mala cupiditatum & falsa inde, hæc etiam in altera vita repræsentantur per feras : Bonum, quod a Domino continue influit apud hominem, non nisi quam a malis & inde falsis, & a falsis & inde malis, perit ; ut primum enim bonum illud continuum per Internum hominem ad Externum seu Naturalem, venit, obviam ei fit malum & falsum, per quæ bonum sicut a feris variis modis discerpitur & exstinguitur, inde influxus boni per Internum hominem inhibetur & sistitur, consequenter mens interior, per quam influxus, clauditur, & modo tantum spirituale per illam admittitur, ut Naturalis homo possit ratiocinari & loqui, sed tunc solum ex terrestribus, corporeis & mundanis, & quidem contra bonum & verum, aut simulate seu dolose secundum illa. Universalis lex est, quod influxus se accomodet secundum effluxum, sique inhibetur effluxus quod inhibeatur influxus ; per Internum hominem est influxus boni & veri a Domino, per Externum erit effluxus, nempe in vitam, hoc est, in exercitio charitatis, quando is effluxus est, tunc continuus est influxus a cælo, hoc est, per cælum a Domino ; at si non datur effluxus, sed in Externo seu Naturali homine resistentia, hoc est, malum & falsum, quæ bonum influens discerpunt & exstinguunt, sequitur ex lege universalis supra memorata, quod influxus se accomodet ad effluxum ; proinde quod retrahet se influxus boni, & sic claudatur Internum per quod influxus, & per occlusionem illam fit stupiditas in spiritualibus, usque adeo, ut homo qui talis nihil sciat de vita æterna, nec scire velit ; & demum fit insania, ut objiciat falsa contra vera, & illa dicat vera & hæc falsa, & objiciat mala contra bona, & illa faciat bona & hæc mala ; ita discerpit prorsus bonum. In Verbo memoratur passim Discerptum, & per id in sensu proprio significatur id quod perit a falsis ex malis ; quod autem perit ex malis, hoc vocatur Cadaver ; at cum solum discerptum dicitur, tunc significatur utrumque, unum enim involvit significationem alterius, aliter quum unum dicitur cum altero, distinguitur enim tunc. Quia Discerptum in spirituali sensu significabat id quod perierat a falsis ex malis, ideo prohibitum fuit in Ecclesia Repræsentativa, ne ullum discerptum comederent ; quod nequaquam ita prohibitum fuisset, nisi spirituale id malum intelligeretur in cælo ; alioquin quid mali inesset discerptum a fera carnem comedere. De Discerptis quod non comederentur, ita apud Moysen “ Adeps *Cadaveris* & adeps *Discerpti* fiet pro omni usu, modo comedendo non comedetis illum ” Levit : vii : 24. Apud Eundem “ *Cadaver* & *Discerptum* non comedet, ut polluat eo, Ego Jehovah ” Levit : xxi : 8. Apud Eundem “ Viri sanctitatis eritis Mihi, ideo *Carnem in agro discerptum* non comedetis, canibus projicietis eam ” Exod : xxii : 30. Apud Ezechielem “ Ah Domine

Domine Jehovih, dicit propheta, ecce anima mea polluta, & *Cadaver & Discerptum* non comedi a juventute mea huc usque, ut non venerit in os meum *Caro abominationis*." IV: 14: ex his patet, quod abominatio fuerit comedere discerptum, non quia discerptum erat, sed quia significabat boni discriptionem a falsis quæ a malis, Cadaver autem boni mortem a malis. Discriptio boni a falsis & malis etiam in his locis apud Davidem in sensu interno intelligitur; "Similitudo impii sicut leo, desiderat *discerpere*, & sicut leo juvenis, qui sedet in latibulis" Psalm: xvi: 12. Alibi "Aperuerunt contra me os suum, *leo discerpens & rugiens*" Psalm: xxi: 14: & adhuc alibi "Ne rapiant sicut leo Animam meam, *discerpens* sed non eripiens" Psalm: vii: 3; Leo pro illis qui vastant Ecclesiam. Supra, ubi de Josepho agitur, quod venditus a fratribus, & tunica ejus tincta sanguine ad patrem missa, etiam tunc pater ejus dixit "Tunica filii mei, *fera mala* comedit illum, *discerpendo discriptus est Joseph*" Gen: xxxv: 33; quod discriptus sit a falsis quæ a malis dissipatus, videatur ibi, n: 4777.

5829. Et non vidi illum hucusque, quod significet quod evanuit, constat absque explicatione.

5830. Et sumitis etiam hunc a cum faciebus meis, quod significet si etiam verum novum discedat, constat ex repræsentatione Benjaminis, qui est de quo hoc dicitur, quod sit verum novum, de qua n: 5804. 5806. 5809. 5822; & ex significatione sumere illum a cum faciebus meis, quod sit abalienare a bono spirituali, ita discedere; verum illud, quia ex bono spirituali, quod Israel, si discederet, actum foret de ipso bono; nam bonum quale suum accipit a veris, & vera Esse suum accipiunt a bono, inde illis vita simul.

5831. Et accidet illi damnum, quod significet a malis & falsis, constat ex significatione accidere alicui damnum, quod sit noceri a malis & falsis, non aliud damnum in spirituali sensu intelligitur, quia in spirituali mundo omne damnum est inde, nempe a malis & falsis.

5832. Et descendere facietis canitiem meam in malo sepulchrum, quod significet quod perituum bonum spirituale, & sic internum Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua n: 5807. 5812. 5813. 5817. 5819. 5825, & quod sit internum Ecclesiæ spiritualis, n: 4286; ex significatione canitiei, quod sit ultimum Ecclesiæ; & ex significatione descendere in malo sepulchrum; quod sit perire, de qua n: 4785, descendere in bono in sepulchrum, & resurgere, & regenerari, n: 2916. 2917. 5551, quare descendere in malo in sepulchrum, est oppositum, ita perire. Cum hoc, quod perituum internum Ecclesiæ, si periret verum quod per Benjaminem repræsentatur, ita se habet; bonum habebit sua vera ut sit bonum, & vera habebunt suum bonum ut sint vera; bonum absque veris non est bonum, nec vera absque bono, formant simul conjugium, quod vocatur conjugium coeleste; quapropter si unum discedit, perit alterum, & unum ab altero potest discedere per discriptionem a malis & falsis.

5833. Et nunc sicut venero ad servum tuum patrem meum, quod significet bonum Ecclesiæ correspondens bono spirituali quod Ecclesiæ internæ, constat

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 239

constat ex repræsentatione Jehudæ, qui de se hæc loquitur, quod sit bonum Ecclesiæ, de qua n: 5583. 5603. 5782; & ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater ejus, quod sit bonum spirituale, de qua n: 5807. 5812. 5813. 5817. 5819. 5825: Bonum Ecclesiæ, quod Jehudah repræsentat, est bonum Ecclesiæ externæ; at bonum spirituale, quod Israel, est bonum Ecclesiæ internæ, n: 4286; omnis enim Ecclesia Domini est Interna & Externa; & quæ sunt Ecclesiæ Externæ, correspondent illis quæ sunt Ecclesiæ Internæ; ita quoque bonum Ecclesiæ quod Jehudah correspondet bono spirituali quod Israel.

5834. Et puer non ille cum nobis, quod significet si verum novum non una, constat ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est puer, quod sit verum novum, de qua n: 5804. 5806. 5822.

5835. Et anima ejus vinctæ in anima ejus, quod significet cum arcta conjunctio, constat ex significatione animæ, quod sit vita, ita anima unius vinctæ in anima alterius, quod sit unius vita in alterius, consequenter quod sit arcta conjunctio, nempe boni spiritualis, quod Israel, & veri ex illo bono, quod est Benjamin. Cum hoc, quod tam arcta conjunctio sit inter bonum & ejus verum, sicut anima unius quæ vinctæ est in anima alterius, ita se habet; mens hominis, quæ est ipse homo, & ubi est vita hominis, habet binas facultates, unam quæ dicata veris quæ fidei, & alterum quæ dicata bono quod charitatis; facultas quæ dicata est, veris quæ fidei vocatur intellectus, & quæ dicata bono quod charitatis vocatur voluntas; ut homo sit homo, binæ hæ facultates unum facient; sed quod facultates illæ binæ hodie prorsus sejunctæ sint, constare potest ex eo, quod homo intelligere possit quod verum sit, & quod usque non possit velle illud; potest enim intelligere, quod vera sint omnia quæ in decalogo, etiam quodammodo quæ in doctrinalibus quæ ex Verbo, imo etiam potest intellectualiter confirmare illa, & quoque per prædicationem, at usque vult aliud, & ex velle facit aliud; inde patet, quod binæ illæ facultates apud hominem sejunctæ sint; sed quod non sejunctæ esse debeant, sciri potest ex eo, quod intelligere verum elevarer illum versus cælum, at velle malum detraxerit illum versus infernum, & sic penderet inter utrumque; at usque ejus velle, in quo ipsissima ejus vita consistit, auferret illum deorsum, ita inevitabiliter in infernum; ne itaque id fiat, binæ illæ facultates conjungendæ sunt, quod fit per regenerationem a Domino, & hoc per implantationem veri quod fidei in bono quod charitatis; sic enim per verum quod fidei, homo donatur novo intellectu, & per bonum quod charitatis donatur nova voluntate; inde binæ facultates, quæ faciunt unam mentem.

5836. Et erit, sicut videre eum, quod non puer, & morietur, quod significet quod bonum spirituale periturum, si nempe verum, quod est Benjamin, discederet, constat ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua prius; & ex significatione mori, quod sit desinere esse tale, de qua n: 494, ita perire. quod periret bonum, si discederet ejus verum, videatur supra n: 4830. 4832.

5837. Et descendere facient servi tui canitiem servi tui patris nostri in maiore

rore sepulchrum, quod significet quod actum erit de Ecclesia, constat ab illis quæ supra n: 4832, explicata sunt; ubi similia. Quod hic Israel, qui pater, sit Ecclesia, est quia bonum spirituale, quod is repræsentat, facit Ecclesiam apud hominem, usque adeo, ut siue dicas bonum spirituale, siue Ecclesiam, idem sit, separari enim nequeunt; inde est, quod in Verbo, imprimis prophético, Israel sit Ecclesia spiritualis.

5838. Vers: 32. 33. 34. *Quia servus tuus spondit pro puero a cum patre suo, dicendo, si non reduxero illum ad te, & peccabo patri meo omnibus diebus. Et nunc maneat quæso servus tuus loco pueri servus domino meo, & puer ascendat cum fratribus suis. Quia quomodo ascendam ad patrem meum & puer non ille cum me, forte videro malum quod inveniet patrem meum.* Quia servus tuus spondit pro puero a cum patre meo, dicendo, significat adjunctionem sibi: si non reduxero illum ad te, significat nisi jungatur bono spirituali: & peccabo patri meo omnibus diebus, significat aversionem, & sic quod nullam Ecclesiæ bonum: & nunc maneat quæso servus tuus loco pueri servus domino meo, significat submissionem: & puer ascendat cum fratribus suis, significat ut verum interius bono spirituali jungatur: quia quomodo ascendam ad patrem meum, & puer non ille cum me, significat quod bonum spirituale e naturali absque vero interiori: forte videro malum quod inveniet patrem meum, significat apperceptionem quod peribit.

5839. Quia servus tuus spondit pro puero a cum patre meo, dicendo, quod significet adjunctionem, constat a significatione spondere, quod sit adjungere sibi, ut prius n: 5609; Verum enim, quod Benjamin repræsentat, interea cum non ita apud bonum spirituale, quod pater, est, esse potest apud bonum Ecclesiæ Externæ, quod Jehudah repræsentat; bonum enim hoc, & bonum spirituale unum agunt per correspondentiam.

5840. Si non reduxero illum ad te, quod significet nisi jungatur bono spirituali, constat ex significatione reducere, quod sit iterum conjungere; & a repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua sæpe prius.

5841. Et peccabo patri meo omnibus diebus, quod significet aversionem, & sic quod nullum Ecclesiæ bonum, constat a significatione peccare, quod sit disjunctio, de qua n: 5229. 5474, ita aversio; & si se avertit bonum Ecclesiæ Externæ, quod Jehudah repræsentat, a bono Ecclesiæ Internæ, quod Israel, sit non amplius aliquod Ecclesiæ bonum, ipsa conjunctio facit, ut bonum sit ex quo Ecclesia. Cum binis illis bonis, nempe bono Internæ Ecclesiæ, & bono Externæ, ita se habet; bonum Internæ Ecclesiæ seu bonum internum, per influxum producit bonum Externæ Ecclesiæ seu bonum externum; & quia ita, bonum internum elevat ad se bonum externum, ut spectet semet, & per semet sursum versus Dominum; hoc fit quando conjunctio; at si disjunctio, bonum externum avertit se, & spectat deorsum, & sic perit: hæc aversio est, quæ significatur per peccabo patri meo omnibus diebus.

5842. Et nunc maneat quæso servus tuus loco pueri servus domino meo, quod significet submissionem, constat ex eo, quod offerre se servum loco alterius, sit privare se libero ex proprio, & se prorsus alteri submittere. Per hæc

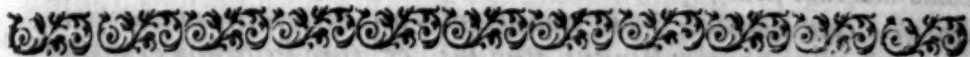
CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 241

hæc verba significatur submissio naturalis seu externi hominis sub Interno ; cum enim bonum ibi se submittit, ipsa vera ibi se submittunt, nam vera sunt boni.

5843. Et puer ascendat cum fratribus suis, quod significet ut verum interius bono spiritali jungatur, constat ex repræsentatione Benjaminis, quod sit verum novum, de qua n : 5804. 5806. 5809. 5822, ita verum interius ; & ex significatione ascendere cum fratribus, quod sit iterum conjungi patri suo, hoc est, bono spiritali, quod per Israellem repræsentatur ; Verum interius, quod hic Benjamin repræsentat, est verum novum, nam hoc interius est respective ad vera quæ infra ; Verum enim quod procedit ex bono, est verum interius, ita hoc verum, quia ex bono spiritali, quod Israel : bonum charitatis ex voluntate, ita ex affectione, est internum bonum, seu internæ Ecclesiæ bonum ; at bonum charitatis non ex affectione sed ex obedientia, & non ex voluntate, sed ex doctrinali, est bonum externum seu bonum Ecclesiæ externæ, ita quoque vera quæ inde.

5844. Quia quomodo ascendam ad patrem meum, & puer non ille cum me, quod significet quod bonum spirituale e naturali absque vero interiori, constat ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale e naturali, de qua prius ; & ex repræsentatione Benjaminis, qui hic est puer, quod sit verum interius, de qua mox supra n : 5843.

5845. Forte videro malum quod inveniet patrem meum, quod significet apperceptionem quod peribit, constat ex significatione videre, quod sit intelligere, de qua n : 2807. 3863. 4403 ad 4421, & inde appercipere, n : 3764. 4567. 5400 ; quod peribit, significatur per malum quod inveniet illum ; similiter ac per descendere facere canitiem in malo sepulchrum, n : 4832 ; tum si non pater videret eum cum fratribus, quod moreretur, n : 5836, hoc malum est, quod significatur. Quod bonum spirituale, quod Israel, periturum, si discederet Verum quod Benjamin, videatur supra n : 4833.

De Angelis & Spiritibus apud hominem.

5846. **I**NFLUXUS e mundo spiritali in hominem in genere ita se habet, quod homo nihil cogitare, nec velle possit a semet, sed quod omne influat, bonum & verum a Domino per Cælum, ita per Angelos qui apud hominem ; malum & falsum ab inferno, ita per spiritus malos qui apud hominem ; & hoc in hominis cogitationem & voluntatem : hoc scio, quod maxime paradoxon appariturum, quia est contra apparentiam, sed ipsa experientia dictabit, quomodo res se habet.

5847. Nusquam enim aliquis homo, spiritus, aut Angelus, vitam habet a se, ita nec a se cogitare & velle potest, nam in cogitare & velle

est vita hominis, loqui & agere est vita inde; unica enim est vita, nempe Domini, quæ insuit in omnes, sed varie recipitur, & quidem secundum qualem, quod homo induxit animæ suæ per vitam; inde apud malos bona & vera vertuntur in mala & falsa, apud bonos recipiuntur, bona ut bona, & vera ut vera. Hoc comparari potest luci quæ a sole insuit in objecta, quæ ibi modificatur & variegatur diversimode secundum formam partium, & inde vertitur in colores vel tristes vel letos: homo, dum vivit in mundo, formam inducit substantiis purissimis quæ sunt interiorum ejus, sic ut dici queat, quod formet animam suam, hoc est, qualem ejus, secundum illam formam recipitur vita Domini, quæ est Amoris Ipsi erga universum genus humanum. Quod unica vita sit, & quod homines, spiritus, & angeli, sint recipientes vitæ videatur n: 1954. 2021. 2706. 2886 ad 2889. 2893. 3001. 3318. 3337. 3338. 3484. 3741. 3742. 4743. 4151. 4249. 4318. 4319. 4320. 4417. 4524. 4882.

5848. Ut vita Domini influat, & recipiatur secundum omnem legem apud hominem, sunt continue apud hominem angeli & spiritus, Angeli e cælo, & spiritus ab inferno; & informati sum, quod apud unumquemvis bini spiritus sint, & bini angeli. Quod spiritus ab inferno sint, est quia homo a se continue in malo est, est enim in jucundo amoris sui & mundi, & quantum homo in malo est, seu in illo jucundo, tantum non possunt angeli e cælo adesse.

5849. Bini illi spiritus, qui adjuncti sunt homini, faciunt ut communicatio sit cum inferno, & bini illi angeli faciunt ut communicatio sit cum cælo; homo absque communicatione cum cælo & inferno, ne quidem momento vivere posset; si communicationes illæ auferrentur, caderet homo mortuus sicut stipex, nam tunc auferretur nexus cum Primo Esse, hoc est, cum Domino. Hoc quoque mihi per experientiam ostensum est, removebantur paulum spiritus apud me, & tunc secundum remotionem quasi expirare cæpi, & quoque expiravissem, nisi remissi fuissent. Sed scio quod pauci credant, quod aliquis spiritus sit apud se, imo quod aliqui spiritus sint; ex causa præcipue, quod hodie nulla fides quia nulla charitas, inde nec creditur quod infernum sit, imo nec quod Cælum, consequenter non vita post mortem; altera causa est, quia oculis suis non vident spiritus, dicunt enim si viderem, crederem, quod video id est, quod autem non video non scio an sit; cum tamen sciunt, aut scire possunt, quod oculus hominis tam hebes & crassus sit, ut ne quidem videat excellentiora quæ in ultima natura, quod patet a vitris artificialibus, per quæ talia apparent; quomodo tunc videre poterit, quæ sunt intra naturam etiam puriorem, ubi sunt spiritus & angeli; hos homo non videre potest, nisi oculo interni sui hominis, ille enim est accommodatus ta-

libus

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 243

libus videndis; sed huius oculi visus non aperitur homini, cum est in mundo, ex pluribus causis. Ex his constare potest, quantum fides hodierna distat a fide antiqua, fides antiqua fuit, quod unusquisque homo haberet apud se suum angelum.

5850. Res ita se habet; a Domino per mundum spirituales in subiecta, mundi naturalis, est Influxus Communis, & est Influxus particularis; Influxus communis in illa quæ in ordine sunt, Influxus particularis in illa quæ non in ordine sunt: Animalia cuiuscunque generis in ordine suæ naturæ sunt, idcirco in illa est influxus communis; quod in ordine suæ naturæ sint, constat ex eo, quod in omnia sua nascantur, nec opus habeant ut in illa per aliquam informationem introducantur: at homines non in ordine sunt, nec in ulla lege ordinis, idcirco in illos est influxus particularis, hoc est, apud illos sunt Angeli & spiritus, per quos influxus; & nisi illi apud homines forent, ruerent in omne nefas, & se præcipitarent momento in profundissimum infernum; homo per spiritus illos & per Angelos sub auspicio & ductu Domini est. Ordo hominis foret, in quem creatus, quod proximum amaret sicut semet, imo plusquam semet, ita faciunt Angeli; sed homo se solum amat & mundum, & proximum odit, nisi quantum ei favet ut imperet & det mundum; ideo, quia vita hominis est prorsus contra ordinem cœlestem, regitur ille per separatos spiritus & Angelos a Domino.

5851. Spiritus iidem non manent perpetuo apud hominem, sed secundum status hominis, nempe ejus affectionis, seu amoris & finium, mutantur, priores removentur & alii succedunt: in genere tales spiritus apud hominem sunt, qualis ipse homo est, si avarus est sunt spiritus qui avari, si fastuosus sunt spiritus qui fastuosi, si vindictæ cupidus sunt spiritus qui tales, si dolosus sunt spiritus similes; homo sibi arcessit spiritus ex inferno secundum vitam. Sunt Inferna exactissime distincta secundum mala cupiditatum, & secundum omnes differentias mali; inde nusquam deest, quin similes evocentur & adjungantur homini qui in malo.

5852. Spiritus mali, qui apud hominem, quidem ab Infernis sunt, sed tunc quando apud illum, non in Inferno sunt, verum inde desumpti: Locus ubi tunc sunt, est medius inter Infernum & Cælum, & vocatur MUNDUS SPIRITUUM, cujus mentio prius sæpe facta est: in mundo illo, qui Mundus Spirituum vocatur, sunt etiam boni spiritus qui etiam apud hominem sunt; in illum mundum etiam veniunt homines statim post mortem, & post aliquem moram ibi vel ablegantur in terram inferiorem, vel demittuntur in Infernum, vel elevantur in cælum, quilibet secundum vitam suam, in mundo illo a superiori terminantur in-

ferna, quæ clauduntur ibi & aperiuntur ad beneplacitum Domini; & in mundo illo ab inferiori terminatur cælum, est itaque interstitiale distinguens cælum ab inferno; ex his sciri potest, quid Mundus spirituum. Cum mali spiritus, qui apud hominem, in illo mundo sunt, non sunt in aliquo cruciatu infernali, sed sunt in jucundis amoris sui & mundi, tum voluptatum omnium, in quibus ipse homo, nam sunt in omni cogitatione & in omni affectione hominis; at cum remittuntur in Infernum suum, in priorem statum redeunt.

5853. Spiritus qui ad hominem alluunt, intrant in omnem memoriam ejus, & in omnes scientias memoriæ quas homo possidet; ita induunt omnia quæ hominis sunt, usque adeo, ut non sciant aliter, quam quod illorum sint; hanc prærogativam præ homine habent spiritus; inde est, quod omnia, quæ homo cogitat, illi cogitent, & quod omnia quæ homo vult illi velint, & quoque vicissim, quod omnia quæ spiritus illi cogitant homo cogitet, & omnia quæ spiritus illi volunt homo velit; unum enim agunt per conjunctionem: at utrinque putatur, quod talia in se sint, & a se, ita spiritus & ita homines, sed hoc est fallacia.

5854. A Domino providetur, ut spiritus influant in cogitata & voluntaria hominis, Angeli vero in fines, & sic per fines in illa quæ a finibus sequuntur; Angeli etiam influunt per spiritus bonos in illa quæ apud hominem bona vitæ & vera fidei sunt, per quæ illum a malis & falsis, quantum possibile, abducunt; influxus is est tacitus, homini imperceptibilis, sed usque in occulto operans & efficiens imprimis averunt fines malos, & insnuant bonos; quantum vero non possunt, remotent se, & influunt remotius & absentius & tunc propius accedunt spiritus mali; nam Angeli in malis finibus, hoc est, in amoribus sui & mundi non adesse queunt, sed usque e longinquo adsunt. Potuisset Dominus per Angelos hominem ducere in bonos fines vi omnipotentis; sed hoc foret vitam ei adimere, nam vita ejus est amorum prorsus contrariorum; quare lex Divina inviolabilis est, quod homo erit in libero, & quod bonum & verum, seu charitas & fides implantanda erunt in ejus libero, neutiquam in coactio; nam quod recipitur in statu coacto, hoc non manet, sed dissipatur; cogere enim hominem, non est insnuare in ejus velle, est enim alterius velle ex quo faciet, quapropter cum ad suum velle, hoc est, ad suum liberum redit, exstirpatur; quapropter Dominus regit hominem per liberum ejus, & quantum possibile, detinet a libero cogitandi & volendi malum; homo enim nisi detineretur a Domino, continue se in profundissimum Infernum præcipitaret. Dictum est, quod potuisset Dominus per Angelos ducere hominem in bonos fines vi omnipotentis,

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM. 245

terti, possunt enim mali spiritus momento abigi si vel forent myriades circum hominem, & quidem per unum angelum, sed tunc homo veniret in talem cruciatum, & in tale infernum, ut sustinere nequaquam posset, nam vita sua misere deprivaretur; vita enim hominis est ex cupiditatibus & phantasias contra bonum & verum; nisi per malos spiritus illa vita sustineretur, & sic emenderetur, ad minimum duceretur, ne minutum temporis superviveret; ei enim nihil aliud insidet, quam amor sui & lucri, atque famæ propter illa, ita quicquid est contra ordinem; quare nisi redigeretur in ordinem moderate, & per gradus, per ductum ejus liberi, exspiraret illico.

5855. Antequam apertum mihi fuit, ut loquerer cum spiritibus, in opinione fui, quod nusquam aliquis spiritus, nec Angelus, scire & percipere potuisset meas cogitationes, quia intra me, præter quod solus Deus; semel tunc contigit, quod animadverterem, quod spiritus quidam sciret quid cogitarem, nam loquebatur mecum de illis, paucis verbis, & indicium dedit præsentiae per quoddam signum; quo obtupestactus, præcipue quod sciret mea cogitata: inde constabat, quam difficile sit homini credere, quod aliquis spiritus sciat quid cogitat; cum tamen non solum scit cogitata quæ ipse homo, sed etiam minima cogitationum & affectionum, quæ non homo; imo talia, quæ nusquam in vita corporis scire potest: hoc ex continua plurium annorum experientia, scio.

5856. Communicationes societatum cum aliis societatibus fiunt per spiritus quos emittunt, & per quos loquuntur; spiritus illi vocantur SUBJECTA: cum apud me societas aliqua adesset, non potui scire, antequam emiserint spiritum, quo misso illico communicatio aperta erat: hoc admodum familiare est in altera vita, & frequenter fit. Inde constare potest, quod spiritus & Angeli, qui apud hominem, sint communicationis causa cum societatibus in Inferno, & cum societatibus in cælo.

5857. Loquutus sum aliquoties cum spiritibus de præ eccellente facultate quæ illis præ homine, quod induant ad primum adventum omnia memoriæ hominis, & tametsi nihil scriverint prius de scientiis, de linguis, deque rebus quas homo ab infantia usque ad senectam didicit & imbuuit, usque momento in possessionem omnium veniant; & quod ita apud eruditos sint eruditi, apud ingeniosos ingeniosi, apud prudentes prudentes. Ex his animosi facti sunt spiritus illi, erant enim non boni, quapropter ad illos etiam dicere datum est, quod apud indoctos indocti sint, apud stupidos stupidi, apud insanos & fatuos insani & fatui, induunt enim omnia interiora hominis apud quem sunt, ita quoque omnes ejus fallacias, phantasias & falsa, consequenter ejus insanias & fatuitates. Ad infantes autem mali spiritus non possunt accedere, quia
nondum

nondum aliquid habent in memoria quod induant; quare apud illos sunt boni spiritus & angeli.

5858. Ex multa experientia mihi scire datum est, quod quicquid spiritus cogitant & loquuntur ex memoria hominis, putent esse suam & in se; si illis dicatur, quod ita non sit, indignantur valde; talis fallacia sensus regnat apud illos: Ut convincerentur, quod non ita sit, interrogati sunt, unde sciunt loqui mecum lingua mea vernacula, & tamen nihil prorsus ejus noverant in vita corporis, & quomodo ceteras linguas quas ego calleo, & quod ne unam a se, annon credunt quod illa sint illorum; legi coram illis etiam Linguam Hebraeam, quam intellexerunt quantum ego, etiam infantes, & præterea nihil; & quoque quod omnia scientifica, quæ apud me, apud illos sint; inde convicti sunt, quod in possessionem omnium scientiarum hominis veniant cum ad hominem, & quod in falso sint quod credant esse sua. Sua quoque habent, sed non licet illa depromere, ob causam ut serviant homini per illius, & ob plures alias causas, de quibus n: 2476. 2477. 2479; & quod maxima confusio, si spiritus ex sua memoria influerent, n: 2478.

5859. Spiritus quidam ad me venerant, ascendendo, dicentes quod apud me fuissent a principio, non aliud scientes; sed quia contrarium illis demonstrabam, tandem fassi sunt, quod nunc primum venissent, & quia omnia memoriæ meæ illico induerunt, quod non aliud potuissent scire; inde constabat quoque, quod spiritus momento cum adveniant, omnia scientifica hominis sicut sua induant; etiam cum plures spiritus adsunt, singuli induunt, & singuli putant quod sua sint: in hanc facultatem venit homo statim post mortem. Inde quoque est, quod spiritus boni in cœlesti societate, in quam veniant, induant & possideant omnem sapientiam, quæ est omnium in illa societate, talis enim est communio, & hoc tametsi in vita corporis prorsus nihil ex talibus quæ in societate cœlesti dicuntur, noverant; hoc fit si in bono charitatis in mundo vixerant, bonum hoc secum habet quod approprietur ei omne sapientiæ, nam in ipso bono hoc latet instum; inde quasi ex se sciunt, quæ in vita corporis incomprehensibilia, imo ineffabilia fuerunt.

5860. Spiritus, qui apud hominem sunt, etiam induunt ejus persuasiones, qualescunque sint, quod a multa experientia testatur mihi factum est; ita induunt persuasiones hominis in rebus non modo civilibus & moralibus, sed etiam in spiritualibus quæ sunt fidei: inde constare potest, quod spiritus apud illos qui in hæresibus sunt, in fallaciis & illusionibus quoad veram fidem, & in falsis, in similibus sint, nec inde unquam discedant: causa quod ita, est ut homo in suo libero sit, nec ab aliquo proprio spiritus turbetur.

5861. Ex his patet, quod homo cum vivit in mundo, quoad interiora sua, ita quoad spiritum suum, sit in consortio cum aliis spiritibus, ac illis ita adjunctus, ut non aliquid cogitare possit, nec velle, nisi una cum illis, & quod sic communicatio sit interiorum ejus cum mundo spirituali; & quod sic non aliter duci possit a Domino. Homo, cum in alteram vitam venit, secum habet incredulitatem, quod nullus spiritus apud illum fuerit, minus quod aliquis ex Inferno, quapropter illi, si desiderat, ostenditur societas spirituum, in cujus consortio fuerat, & a qua spiritus emissarii apud illum fuerant; etiam post aliquot status, quos percurret primum, tandem ad eandem societatem redit, quia illa cum ejus amore, qui dominium obtinuit, unum egerat: aliquoties vidi, quod societates suae ostensae fuerint.

5862. Spiritus qui apud hominem, non sciunt quod apud hominem sint, hoc sciunt solum Angeli a Domino, sunt enim adjuncti ejus animae seu spiritui, non autem ejus corpori; illa enim quae ex cogitationibus in loquelam, & a voluntate in actus in corpore determinantur, per communem influxum, secundum correspondentias cum Maximo Homine, ordinate in actum fluunt; quapropter spiritus, qui apud hominem, cum his nihil commune habent; ita non per hominis linguam loquuntur, hoc foret obsessio, nec per ejus oculos vident quae in mundo, nec per ejus aures audiunt quae ibi. Aliter apud me, aperuit enim Dominus interiora mea, ut videre possem quae in altera vita; inde spiritus scriberunt, quod homo in corpore essem, & data est illis facultas videndi per oculos meos quae in mundo, & audiendi loquentes mecum in consortiis.

5863. Si mali spiritus perciperent quod apud hominem essent, & quod separati spiritus ab illo, sique influere potuissent in illa quae ejus corporis sunt, conarentur illum mille modis perdere, nam odio internecino habent hominem: & quia scriberunt, quod ego homo in corpore essem, ideo in continuo conatu fuerunt me perdendi, non solum quoad corpus, sed imprimis quoad animam; perdere enim hominem & aliquem spiritum, est ipsum jucundum vitae omnium illorum qui in Inferno sunt; sed continue tutatus sum a Domino. Inde constare potest, quam periculosum sit homini, ut in vivo consortio sit cum spiritibus, nisi sit in bono fidei.

5864. Quia audiverunt spiritus mali, quod spiritus essent apud hominem, putarunt quod sic illos spiritus offenderent, & simul cum illis hominem; etiam inquisiverunt diu, sed incassum; animus erat ut perderent illos: nam sicut jucundum & beatum Caeli est bene facere homini, & conducere ad salutem ejus aeternam; ita vicissim, jucundum est Inferni male facere homini, & conferre ad perniciem ejus aeternam; sunt ita in opposito.

5865. Erat quidam spiritus non malus, cui permissum ad aliquem hominem transire, & inde mecum loqui, cum illuc venit, dicebat quod appareret ei sicut quoddam nigrum inanimatum, seu sicut moles nigra nullius vitæ, hoc fuit vita illius hominis corporea, quam ei permissum spectare: dictum, quod vita corporea hominis, qui in bono fidei, appareat, cum licet illam spectare, non ut nigrum sed ut ligneum, & lignei coloris. Simile datum scire per aliam experientiam; quidam spiritus malus missus est in statum corporis, per id quod ex sensualibus corporis, ita ex memoria externa, cogitaret, tunc visus est mihi is quoque ut moles nigra nullius vitæ; idem, cum restitutus, dixit, quod putaret se fuisse in vita corporis. Alioquin spiritibus non licet spectare in corporea hominis; corporea enim hominis in mundo sunt & in ejus luce, cum spiritus spectant in illa quæ lucis mundi sunt, apparent illa quæ ibi sicut meræ tenebræ.

5866. Continuatio de Angelis & Spiritibus apud hominem, ad finem Capitis sequentis.

GENESEOS

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 249

G E N E S I O S

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM.

1. **E**T non potuit Joseph continere se ad omnes stantes apud illum, & clamavit, exire facite omnem virum ab apud me, & non stetit quisquam cum illo in notum faciendo se Joseph ad fratres suos.

2. Et edidit vocem suam in fletu, & audiverunt Ægyptii, & audivit domus Pharaonis.

3. Et dixit Joseph ad fratres suos, ego Joseph, an adhuc pater meus vivit; & non potuerunt fratres ejus respondere illi, quia consternati a coram illo.

4. Et dixit Joseph ad fratres suos, accedite quæso ad me, & accesserunt, & dixit, ego Joseph frater vester, quem vendidistis in Ægyptum.

5. Et nunc, ne dolori vobis sit, & ne iræ sit in oculis vestris, quod vendideritis me huc, quia ad vivificationem misit me DEUS ante vos.

6. Quia hoc, anni duo famis in medio terræ, & adhuc quinque anni, quibus nulla aratio & messis.

7. Et misit me DEUS ante vos, ad ponendum vobis reliquias in terra, & ad vivificandum vos ad evasione[m] magnam.

8. Et nunc, non vos misistis me huc, sed DEUS, & posuit me ad patrem Pharaoni, & ad dominum omni domui suæ, & dominor in omni terra Ægypti.

9. Festinate & ascendite ad patrem meum, & dicatis ad illum; ita dixit filius tuus Joseph, posuit me DEUS ad dominum omni Ægypto, descende ad me, ne subsistas.

10. Et habitabis in terra Goshen, & eris propinquus ad me, tui & filii tui & filii filiorum tuorum, & greges tui, & armenta tua, & omne quod tibi.

11. Et sustentabo te ibi, quia adhuc quinque anni famis, ne forte exstirperis tu & domus tua, & omne quod tibi.

12. Et ecce oculi vestri vident; & oculi fratris mei Benjamin, quod ore loquens ad vos.

13. Et indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, &

omne quod videtis, & festinetis, & descendere faciatis patrem meum huc.

14. Et cecidit super colla Benjaminis fratris sui, & flevit, & Benjamin flevit super collis illius.

15. Et osculatus omnes fratres suos, & flevit super illis; & postea loquuti sunt fratres illius cum illo.

16. Et vox audita domo Pharaonis, dicendo, venerunt fratres Josephi, & bonum fuit in oculis Pharaonis, & in oculis servorum illius.

17. Et dixit Pharao ad Josephum, dic ad fratres tuos, hoc facite, onerate jumenta vestra, & ite, venite terram Canaan.

18. Et accipite patrem vestrum, & domos vestras, & venite ad me, & dabo vobis bonum terræ Ægypti, & comedetis pingue terræ.

19. Et nunc, mandatum hoc facite, accipite vobis e terra Ægypti vehicula infantibus vestris, & mulieribus vestris, & feratis patrem vestrum, & veniat.

20. Et oculus vester ne parcat super superlectilibus vestris, quia bonum totius terræ Ægypti vobis hoc.

21. Et fecerunt ita filii Israelis, & dedit illis Joseph vehicula juxta os Pharaonis; & dedit illis viaticum ad viam.

22. Et omnibus illis dedit cuique mutatorias vestes; & Benjamini dedit trecentos argenti, & quinque mutatorias vestes.

23. Et patri suo misit ut hoc, decem asinos portantes e bono Ægypti, & decem asinas portantes frumentum & panem, & alimentum patri suo ad viam.

24. Et dimisit fratres suos; & iverunt; & dixit ad illos, ne contendatis in via.

25. Et ascenderunt ex Ægypto, & venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem eorum.

26. Et indicaverunt illi, dicendo, adhuc Joseph vivit, & quod ille dominans in omni terra Ægypti; & defecit cor ejus; quia non credidit illis.

27. Et loquuti sunt ad illum omnia verba Josephi, quæ loquutus ad illos; & vidit vehicula quæ misit Joseph ad ferendum illum; & revixit spiritus Jacobi patris illorum.

28. Et dixit Israel, multum, adhuc Joseph filius meus vivit, ibo & videbo illum antequam morior.

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 251

C O N T E N T A.

5867. **I**N priori Capite actum est de Interno homine, qui Joseph, quod initiaverit Externum naturalem, qui sunt decem filii Jacobi, per Medium, quod Benjamin, ad conjunctionem secum. In hoc Capite nunc agitur de Interno homine, quod conjunxerit se Externo naturali; sed quia cum hoc conjunctio non datur, nisi per Bonum spirituale e Naturali, quod Israel, ideo id sibi primum adjungere parat.

S E N S U S I N T E R N U S.

5868. Verf: 1. 2. **E**T non potuit Joseph continere se ad omnes stantes apud illum, & clamavit, exire facite omnem virum ab apud me, & non stetit quisquam cum illo in notum faciendo se Joseph ad fratres suos. Et edidit vocem suam, in fletu, & audiverunt Aegyptii, & audivit domus Pharaonis. Et non potuit Joseph continere se ad omnes stantes apud illum, significat quod omnia nunc a Cœlesti Interno parata sint ad conjunctionem: & clamavit, significat prope effectum: exire facite omnem virum ab apud me, significat scientifica non congrua & adversantia e medio ejicerentur: & non stetit quisquam in notum faciendo se Joseph ad fratres suos, significat quod non aliqua adessent cum Cœleste Internum per Medium conjungeret se veris in naturali: & edidit vocem suam in fletu, significat misericordiam & gaudium: & audiverunt Aegyptii, significat usque ad ultima: & audivit domus Pharaonis, significat per universum naturale.

5869. Et non potuit Joseph continere se ad omnes stantes apud illum, quod significet quod omnia nunc a Cœlesti Interno parata sint ad conjunctionem, constat a repræsentatione Josephi, quod sit Bonum Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827, ita Cœleste Internum, nam per Cœleste intelligitur Bonum quod procedit a Domino; & a significatione non posse continere se, quod sit quod omnia parata sint ad conjunctionem; cum enim aliquis summo studio præparat se ad aliquem finem; seu effectum, conquirendo & disponendo media ad illum, tunc cum omnia parata sunt, non amplius se continere potest; hoc significatur per illa verba; nam in Capite quod præcedit, actum est de initiatione ad conjunctionem, in hoc autem Capite de ipsa conjunctione, videatur n: 5867. Per omnes stantes apud illum, significantur talia quæ conjunctionem impediunt, quapropter ejectione, ut sequitur.

5870. Et clamavit, quod significet prope effectum, constat a significatione clamare, cum præcedit quod se continere non posset, quod sit prope effectum.

5871. Exire facite omnem virum ab apud me, quod significet scientifica non congrua & adversantia e medio ejicerentur, constat a significatione omnis viri ab apud illum, quod sint scientifica, erant enim *Ægyptii*, per quos quod scientifica significantur, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5700. 5702; quod non congrua & adversantia, sequitur, quia ejecta sunt. Cum hoc ita se habet; quando conjunctio sit Verorum quæ in Externo seu Naturali homine, cum Bono quod in Interno, hoc est, cum vera fidei conjunguntur cum bono charitatis, tunc omnia illa scientifica, quæ non congruunt, & magis quæ adversantur, e medio ad latera rejiciuntur, ita a luce quæ in medio ad umbras quæ ad latera; & tunc partim non spectantur, partim pro nihilo habentur; ex scientificis autem; quæ congrua & concordantia, quæ manent, sit quasi extractio, & si ita dicere liceat, quasi sublimatio, unde rerum sensus interior, qui ab homine, dum in corpore, non percipitur, nisi per aliquod lætum, sicut animus a mane diei: ita sit conjunctio veri quod fidei cum bono quod charitatis.

5872. Et non stetit quisquam cum illo in notum faciendo se ad fratres suos, quod significet quod non aliqua adessent cum Coeleste Internum per Medium conjungeret se veris in naturali, constare potest ab illis quæ mox supra n: 5871, explicata sunt, ita absque ulteriore expositione.

5873. Et edidit vocem suam in fletu, quod significet Misericordiam & gaudium, constat a significatione fletus, quod sit effectus Misericordiæ, de qua n: 5480; & quoque sicut est effectus tristitiæ, quod sit effectus amoris n: 5805, ita gaudium.

5874. Et audiverunt *Ægyptii*, quod significet usque ad ultima, constat ex significatione audire, nempe vocem in fletu, quod sit perceptio misericordiæ & gaudii; & ex representatione *Ægyptiorum*, quod sint scientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462, ita ultima, nam scientifica apud hominem sunt ejus ultima. Quod scientifica sint ultima homini, nempe in ejus memoria & cogitatione, non apparet, videtur ei sicut faciant omne intelligentiæ & sapientiæ; sed non ita est, sunt modo vasa, in quibus illa quæ intelligentiæ & sapientiæ, & quidem vasa ultima, nam conjungunt se cum sensualibus corporis: quod ultima sint, patet ei qui reflectit super cogitationem suam, quando inquit in aliquod verum, quod scientifica tunc adsint, sed non appareant, nam cogitatio tunc extrahit quæ continent, & quidem ex per pluribus huc illuc sparsis, etiam reconditis, & sic concludit; & quo interius vadit cogitatio, eo longius se ab illis removet: hoc manifestum potest esse ex eo, quod homo cum venit in alteram vitam, & sit spiritus, scientifica quidem secum habeat, sed illis non uti liceat, ob plures causas, n: 2476. 2477. 2479, & usque de vero & bono cogitat & loquitur multo distinctius & perfectius quam in mundo; inde constare potest, quod scientifica inserviant homini ad formandum intellectum, sed cum intellectus formatus est, quod tunc illa forment

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 253

ment planum ultimum, in quo non homo amplius cogitat; sed supra illud.

5875. Et audivit domus Pharaonis, quod significet per universum naturale, constat ex representatione Pharaonis, quod sit naturale in communi, de qua n: 5160. 5799, ita domus ejus est universum naturale.

5876. Vers: 3. 4. 5. *Et dixit Joseph ad fratres suos, ego Joseph, an adhuc pater meus vivit; & non potuerunt fratres ejus respondere illi, quia consternati a coram illo. Et dixit Joseph ad fratres suos, accedite quæso ad me, & accesserunt, & dixit, ego Joseph frater vester, quem vendidistis me Ægyptum. Et nunc, ne dolori vobis sit, & ne iræ sit in oculis vestris, quod vendideritis me huc, quia ad vivificationem misit me Deus ante vos.* Et dixit Joseph ad fratres suos, significat quod Cœleste Internum daret perceptionis facultatem veris in naturali: ego Joseph, significat manifestationem: an adhuc pater meus vivit, significat boni spiritualis e naturali præsentiam: & non potuerunt fratres ejus respondere illi, significat quod vera in naturali nondum in statu loquendi essent: quia consternati a coram illo, significat commotionem inter illa: & dixit Joseph ad fratres suos, significat perceptionem novi naturalis: accedite quæso ad me, significat communicationem interiorē: & accesserunt, significat effectum: & dixit, ego Joseph frater vester, significat manifestationem per influxum: quem vendidistis me Ægyptum, significat Internum quod abalienaverint: & nunc ne dolori vobis sit, significat anxietatem cordis seu voluntatis: & ne iræ sit in oculis vestris, significat tristitiam spiritus seu intellectus: quod vendideritis me huc, significat quod abalienaverint ad infima: quia ad vivificationem misit me Deus ad vos, significat vitam spiritualem inde illis ex Providentia.

5877. Et dixit Joseph ad fratres suos, quod significet quod cœleste Internum daret perceptionis facultatem veris in naturali, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1898. 1919. 2080, 2619. 2862. 3395. 3509. 5687. 5743, hic dare perceptionis facultatem, de qua sequitur; ex representatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua mox supra n: 5896; & ex representatione decem filiorum Jacobi, qui hic sunt fratres, quod sint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5458. 5512; inde sensus internus, quod Cœleste Internum daret perceptionis facultatem veris in naturali. Quod hic per dicere, significetur dare perceptionis facultatem, est quia in nunc sequentibus agitur de conjunctione Cœlestis Interni, quod Joseph, cum veris in naturali, quæ filii Jacobi, & cum conjunctio sit, datur facultas percipiendi nempe per affectionem veri, & sic boni.

5878. Ego Joseph, quod significet manifestationem, constat absque explanatione.

5879. An adhuc pater meus vivit, quod significet boni spiritualis e naturali præsentiam, constat ex representatione Israelis, qui hic pater, quod sit bonum spirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5816. 5826. 5833, quod e naturali, n: 4286; et ex significatione an adhuc vivit, quod sit præsentia ejus; cogitatio enim primi Josephi, cum se manifestavit,

festavit erat de patre suo, quem scivit quod viveret, quapropter ille erat primum in cogitatione præsens, & quoque postea continue cum ad fratres suos loquitur; causa est, quia Conjunctio Cœlestis Interni, quod Joseph, non fieri potest cum veris in Naturali, quæ filii Jacobi, nisi per Bonum spirituale e naturali, quod Israel; & cum conjunctio facta, tunc non amplius sunt filii Jacobi, sed filii Israelis, nam filii Israelis sunt vera spiritualia in naturali.

5880. Et non potuerunt fratres ejus respondere illi, quod significet quod vera in naturali nondum in statu loquendi essent, constat ex repræsentatione filiorum Jacobi, qui hic fratres Josephi, quod sint vera in naturali, de qua supra n: 5877; & ex significatione non posse respondere, quod sit nondum esse in statu loquendi, nempe ex veris cum Interno. Hoc ita se habet, quando conjungitur Internum Externo, seu Bonum Vero, tunc primum fit communicatio a parte Interni cum Externo, at nondum Communicatio reciproca, quando hæc, est conjunctio; quapropter postquam Josephus fluerat super collis Benjaminis, & osculatus omnes fratres suos, dicitur quod tunc primum loquuti sint fratres cum illo, Vers: 15, quæ significant, quod postquam conjunctio facta, reciproca communicatio ex receptione existerit.

5881. Quia consternati a coram illo, quod significet commotionem inter illa, constat ex significatione consternari, quod sit commotio; consternatio non aliud est; per commotionem intelligitur nova dispositio & ordinatio verorum in naturali; de qua ordinatione hoc sciendum; quo ordine scientifica & vera in memoria hominis disposita sunt, homo non scit, at angeli, cum Domino beneplacet, id sciunt, est enim ordo mirabilis, cohærent fasciculatim, & quoque ipsi fasciculi inter se, & hoc secundum rerum nexum quem homo ceperat; cohærentiæ hæ sunt mirabiliores, quam usquam aliquis homo credere potest; in altera vita sistuntur illæ quandoque videri, nam in luce cœli, quæ spiritualis, talia possunt ad oculi visum exhiberi, nequaquam in luce mundi: scientifica & vera in formas hæc fasciculares unice ordinantur ab amoribus hominis: in formas infernales ab amoribus sui & mundi, in formas autem cœlestes ab amore erga proximum, & amore in Deum; quapropter cum homo regeneratur, & conjunctio fit boni Interni hominis cum veris Externi, fit commotio inter vera, nam tunc aliter ordinantur; hæc commotio est, quæ hic intelligitur, & significatur per quod consternati fuerint: Commotio illa, quæ tunc existit, manifestat se per anxietatem oriundam ex mutatione prioris status, nempe ex privatione jucundi quod fuerat in illo statu; commotio etiam illa se manifestat per anxietatem de vita antea facta, quod bonum internum, & ipsum internum, ad infima relegaverint, de qua anxietate in sequentibus agitur.

5882. Et dixit Joseph ad fratres suos, quod significet perceptionem novi Naturalis, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n: 5877; & ex repræsentatione filiorum Jacobi, quod sint vera in naturali, de qua etiam supra n: 5877, hic naturale; qui enim vera in naturali, etiam ipsum naturale repræsentant; sicut Pharaon, qui quia scientifica in communi, quoniam Rex Ægypti, etiam ipsum Naturale in communi repræsentat, n:

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 255

5760. 5793; Vera ibi, & ipsum naturale seu ipse naturalis homo, unum agunt, nam vera sunt contenta, & naturale continens; quapropter in sensu interno jam continens significatur, jam contentum, secundum seriem rerum. Quod filii Jacobi hic repræsentent Naturale novum, est quia in sensu interno hic describitur actus conjunctionis, qui est secundum illa in genere quæ in explicatione communi, quod nempe cum conjunctio existit Interni cum Externo, seu Boni cum Vero, primum detur facultas perceptionis quod homo afficiatur vero & sic bono, & quod tunc commotio sentiatur; dein quod communicatio detur interior per influxum, & sic porro: ex his patet, quod Naturale, quod filii Jacobi hic repræsentant, sit Naturale novum, nam status ejus prior mutatus est, n: 5881.

5883. Accedite quæso ad me, quod significet communicationem internam, constat a significatione accedere, quod sit communicare proprius, quod cum prædicatur de Externo respectu ad Internum, est communicare interius. Quod communicatio cum Naturali seu Externo homine, sit interior & exterior, homo nescit, ex causa quia nullam ideam sibi formaverat de Interno homine & ejus distincta vita a vita Externi hominis; de Interno non aliam ideam habet homo, quam quod intus sit, prorsus non distinctam ab Externo, cum tamen ita distincta sunt, ut Internum possit separari ab Externo, & vivere vitam quam prius sed puriorem; quod etiam actualiter fit cum moritur homo, tunc Internum separatur ab Externo, & Internum, quod vivit post separationem, est quod tunc vocatur Spiritus, sed est ipse homo qui vixit in corpore, & quoque apparet sibi & aliis in altera vita sicut homo in mundo, cum omni ejus forma a Capite ad calcem; & quoque iisdem facultatibus est præditus, quibus homo in mundo, nempe sentiendi cum tangitur, odorandi, videndi, audiendi, loquendi, cogitandi usque adeo, ut cum non reflectit super id quod in altera vita sit, putet quod in suo corpore in mundo sit, quod a spiritibus aliquoties audiivi dictum. Ex his patet, quid Internum & Externum hominis; si inde capiatur idea de illis, aliquantum clariora evadent, quæ de Interno & Externo homine tam sæpe in explicationibus dicta sunt, tum quoque quid intelligitur per communicationem internam, quæ hic significatur per accedite quæso ad me.

5884. Et accesserunt, quod significet effectum, nempe quod communicatio interior facta, constat absque explicatione.

5885. Et dixit, ego Joseph frater vester, quod significet manifestationem per influxum, constat ex significatione dicere ego Joseph frater vester, quod sit manifestatio, ut supra n: 5878; quod per influxum sequitur, quia Internum non aliter agit in Externum, & nunc magis cum communicatio interior facta, n: 5883; est manifestatio per influxum, quoad bonum, perceptio ejus per affectionem Veri & est charitas, at quoad verum, est agnitio ejus & fides.

5886. Quem vendistis me Ægyptum, quod significet Internum quod abalienaverint, constat a repræsentatione Josephi, qui est quem vendiderunt, quod sit Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827; a significatione vendere, quod

quod sit abalienare, de qua n : 4752. 4758 ; per Ægyptum hic significantur infima, ut infra n : 5889, nam referre aliquid inter scientifica absque agnitione, est ejicere ad latera, ita ad ultima seu infima ; ita quoque se habet cum Interno hominis hodie, hoc inter scientifica quidem est, quia scitur ex doctrinali quod Internus homo sit, sed rejectum est ad infima, quia non agnoscitur & creditur, ita ut abalienatum sit, non quidem e memoria, sed a fide. Quod vendere in sensu interno sit abalienare illa quæ fidei & charitatis sunt, proinde illa quæ faciunt Internæ Ecclesiæ hominem, constare potest ex eo, quod in mundo spirituali non sit emtio & venditio qualis in terra, sed appropriatio boni & veri quæ per emtionem, & abalienatio eorum quæ per venditionem significatur ; per venditionem etiam significatur communicatio cognitionum boni & veri, ex causa quia per negotiationem significatur cognitionum illorum comparatio & communicatio, n : 2967. 4453, sed tunc venditio dicitur, non per argentum. Quod vendere sit abalienatio, patet etiam ab his locis in Verbo, apud Esaiam “ Sic dixit Jehovah, ubi libellus repudii matris vestræ, quam dimiserim ; aut quis est de usurariis meis, *cui vendiderim vos* ; ecce ob peccata vestra *venditi estis*, & ob prævaricationes vestras dimissa est mater vestra ” l : 1, mater pro Ecclesia, vendere pro abalienare. Apud Ezechielem “ Venit tempus, advenit dies, *emtor* ne lætetur, & non *Venditor* lugeat ; quia excandescencia super omni multitudine ejus ; nam *Venditor ad rem venditam non redibit*, licet inter vivos adhuc vita illorum ” vii : 12. 13, de terra Israelis, quæ est Ecclesia spiritualis, venditor pro qui abalienaverat vera, & insinuaverat falsa. Apud Joelem “ Filios Jehudæ & filios Hierosolymæ *vendidistis* filiis Græcorum, ut longe removeretis eos a terminis eorum. Ecce Ego excitabo illos e loco quo *vendidistis* illos ; & *vendam* filios vestros, & filias vestras in manum filiorum Jehudæ, qui *vendent* eos Sebaitis, populo longinquo ” iv : 6. 7. 8, de Tyro & Sidone, vendere etiam pro abalienare. Apud Mosen “ Petra eorum *vendidit* illos, & Jehovah conclusit illos ” xxxii : 30 ; vendere manifeste pro abalienare ; petra in supremo sensu est Dominus quoad verum, in repræsentativo est fides, Jehovah est Dominus quoad bonum. Quia emere est sibi comparare, & vendere est abalienare in sensu spirituali, ideo a Domino Regnum cœlorum comparatur vendenti & ementi, apud Marthæum “ Simile est Regnum cœlorum thesauro abscondito in agro, quem repertum homo abscondit, & præ gaudio suo abit, & *omnia quæcunque habet, vendit, & emit* agrum illum. Rursus simile est Regnum cœlorum homini negotiatori quærenti pulchras margaritas ; qui cum invenisset unam pretiosam margaritam, abiit, & *vendidit omnia quæ habuit, & emit* illam ” xiii : 44. 54. 46 ; Regnum cœlorum pro bono & vero apud hominem, ita pro cœlo apud illum ; ager pro bono, & margarita pro vero ; emere pro comparare & appropriare sibi illa, vendere omnia quæ habet pro abalienare proprium quod illi prius, ita mala & falsa, nam hæc proprii sunt. Apud Lucam “ Jesus ad juvenem principem ; adhuc unum tibi deest, *omnia quæ habes, vende, & distribue* pauperibus ; tunc habebis thesaurum in cœlo, & veni, sequere me ” xviii : 22 ; in sensu interno per illa verba intelligitur, quod

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 257

quod omnia propria sua, quæ non sunt nisi quam mala & falsa, abalienari debeant, nam illa sunt omnia quæ habet, & quod tunc bona & vera accepturus sit a Domino, quæ sunt thesaurus in cœlo: similiter quæ apud Eundem "*Vendite facultates vestras, & date eleemosynam, facite vobis crumenas non veterascetes, thesaurum non deficientem in cœlis*" XII: 33; quisque videt quod alius sensus his inest, quia vendere suas facultates foret hodie mendicantem se facere; deprivare se omni facultate amplius charitatem exercendi, præter quod non possit quin meritum ponatur in eo, & constans veritas est, quod tam divites in cœlo sint quam pauperes; sensus ille alius qui inest, est qui mox supra dictus. Quia vendere significabat abalienare, illa quæ Ecclesiæ, ideo Lex, quod uxor e sæminis captivis ducta, si non placuerit, dimitteretur sibi ipsi, *vendendo autem non venderetur*, pro argento, non lucrum fieret ex illa, pro eo quod affligerit illam" Deut: XXI: 14, uxor ex sæminis captivis pro vero alieno non ex genuina stirpe, quod tamen adjungi aliquo modo potest cum bono Ecclesiæ apud illum, hoc tamen si in pluribus non congruit, potest removeri, non autem abalienari, quia aliquo modo conjunctum fuit; hoc spirituale hujus legis est. Etiam hæc Lex "Si invenietur vir qui furatus animam de fratribus suis, de filiis Israelis, & quæstum fecerit in eo, & *vendiderit illum*, occidetur fur hic, ut removeas malum e medio tui" Deut: XXIV: 7; fures filiorum Israelis pro illis qui acquirunt sibi vera Ecclesiæ, non sine vivendi secundum illa, & ex corde sic docendi illa, sed quæstum sibi faciendi per illa, quod is damnatus sit, significatur per quod occidetur.

5887. Et nunc ne dolori vobis sit, quod significet anxietatem cordis seu voluntatis, constat ex significatione doloris, quod sit anxietas, & quidem cordis seu voluntatis, nam per ne iræ sit in oculis vestris, quæ verba statim sequuntur, significatur tristitia spiritus seu intellectus. Cordis seu voluntatis dicitur, ac spiritus seu intellectus, ex causa quia cor per correspondentiam se refert ad illa quæ voluntatis sunt, nam refert se ad cœleste seu bonum amoris; & spiritus, qui est pulmonum, ad illa quæ intellectus sunt, nam refert se ad spirituale seu verum fidei, videatur n: 3636. 3883 ad 3896.

5888. Et ne iræ sit in oculis vestris, quod significet tristitiam spiritus seu intellectus, constat ex significatione iræ, quod hic sit tristitia, quia sicut repetitio consimilis rei sequitur post illa verba, ne dolori vobis sit, per quæ significatur anxietas cordis seu voluntatis; ubi enim in Verbo apparet sicut repetitio, unum se refert ad voluntatem, alterum ad intellectum, seu quod idem, unum ad bonum amoris, alterum ad verum fidei; & hoc ob conjugium cœleste, quod est boni & veri, in singulis Verbi, de qua re n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 5502; & ex significatione oculorum, quod sint intellectus, de qua n: 2701. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534.

5889. Quod vendideritis me huc, quod significet quod abalienaverint ad infima, constat ex illis quæ supra n: 5886, explicata sunt.

5890. Quia ad vivificationem misit me Deus ante vos, quod significet vitam spirituales illis ex Providentia, constat ex significatione vivificationis, quod sit vita spiritualis; de qua sequitur; & ex significatione misit me De-

us ante vos, quod significet ex Providentia: quod ex Providentia, constare potest ex somniis Iosephi, quibus prædictum, quod se incurvarent ei fratres ejus, ut & pater ejus, quod nisi provisum nec prævisum fuisset. Quod per vivificationem & vivificare, significetur vita spiritualis, seu vita nova per regenerationem, constare potest ex eo solo: quod spirituale Verbi non aliud possit esse; est vita naturalis & est vita spiritualis, vita naturalis intelligitur in Verbi sensu literæ, at spiritualis in sensu interno, & quoque multis in locis per vivificare & per vitam ipsa vita spiritualis intelligitur in sensu literæ; ut apud Ezechielem "Cum dixerò impio, *moriendo morieris*, nec admonueris illum, nec loquutus fueris ad dehortandum impium a via ejus mala *ad vivificandum illum*" *III: 18.* Apud Eundem "Prophanastis Me apud populum meum pro pugillis hordeorum & pro frustis panis, ad *occidendum animas quæ non mori debent*, & ad *vivificandum animas quæ non vivere debent.* Confirmatis manus impii, ut non revertatur a via sua mala *vivificando illum*" *XIII: 19. 22.* Apud Hoseam "Jehovah *vivificabit nos* post biduum, & in die tertio eriget nos, ut *vivamus* coram Ipso" *VI: 2.* Apud Davidem "Nisi crederem videre bonum *in terra vitæ*" Psalm: *XXVII: 13.* Apud Johannem "Qui vincit, dabo ut comedat de *arbore vitæ*, quæ est in medio paradisi Dei" Apoc: *II: 7.* Apud Johannem Evangelistam "Quemadmodum Pater suscitavit *mortuos*, & *vivificat*, ita etiam Filius quos vult *vivificat*" *V: 21:* apud Eundem "Spiritus est qui *vivificat*, caro non prodest quicquam; quæ Ego loquor verba, spiritus sunt & *vita* sunt" *VI: 63;* in his locis vivificare & vita manifeste pro vita spirituali, quæ est vita in cælo, quæ quoque simpliciter vita vocatur, ut apud Matthæum "Angusta & stricta via est, quæ *ducit ad vitam*, & pauci sunt qui inveniunt illam" *VII: 14,* & alibi, intrare *in vitam* pro in cælum, Matth: *XVIII: 8. 9.* Cap: *XIX: 17.* Marc: *IX: 43. 45. 47.* Joh: *V: 24.*

5891. Vers: 6. 7. 8. *Quia hoc, anni duo famis in medio terræ, & adhuc quinque anni, quibus nulla aratio & messis. Et misit me Deus ante vos, ad ponendum vobis reliquias in terra, & ad vivificandum vos ad evasione magnam. Et nunc non vos misistis me huc, sed Deus, & posuit me ad patrem Pharaoni, & ad dominum omni domui suæ, & dominor in omni terra Egypti.* Quia hoc, significat quod ita se habeat: anni duo famis in medio terræ, significat statum defectus boni in mente naturali: & adhuc quinque anni, significat status illius durationem usque dum reliquiæ effulgent: quibus nulla aratio & messis, significat quod interea non appariturum bonum & inde verum: & misit me Deus ante vos, significat quod consultum ex Divina Providentia: ad ponendum vobis reliquias in terra, significat medium & intimum Ecclesiæ: & ad vivificandum vos, significat vitam inde spiritualement veris in naturali: ad evasione magnam, significat liberationem a damnatione: & nunc non vos misistis me huc, significat quod illi ad scientifica quæ naturalis non dimiserint: sed Deus, significat quod Divinum hoc agerit: & posuit me ad patrem Pharaoni, significat quod nunc Naturale ab ipso: & ad dominum omni domui suæ, significat quod ab ipso omne in naturali: & dominor in omni

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 259

omni terra Egypti, significat quod ipse disponat scientifica ibi.

5892. Quia hoc, quod significet quod ita se habeat, constare potest absque explicatione, est enim dictio, quæ se refert ad illa quæ præcedunt, & ad illa quæ sequuntur.

5893. Anni duò famis, quod significet status defectus boni in mente naturali, constat ex significatione annorum, quod sint status, de qua n : 487. 488. 493. 893 ; ex significatione famis, quod sit defectus boni, panis enim in sensu spirituali est bonum amoris, & cibus est bonum veri, inde fames est defectus boni, sitis autem defectus veri ; & ex significatione in medio terræ, nempe Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n : 5276. 5278. 5280. 5288. 5301 ; in medio dicitur, quia medium est intimum, n : 1074. 2040. 2973, ubi bonum ; anni duo, sunt status conjunctionis boni & veri, quia duo significant conjunctionem, n : 5194, hic nondum conjunctionem, quia anni duo famis. Cum hoc ita se habet ; in mente naturali erunt vera, ut bonum operari possit ; & vera introducta erunt per affectionem quæ amoris genuini ; omnia quæcunque in memoria hominis sunt, introducta sunt per aliquem amorem, & ibi conjuncta manent ; ita quoque vera quæ fidei, si introducta sunt per amorem veri, vera illa cum isto amore conjuncta manent : cum conjuncta sunt, tunc ita se res habet ; si reproducitur affectio, vera, quæ ei conjuncta sunt, simul prodeunt ; & si reproducuntur vera, ipsa affectio, cui conjuncta sunt, simul prodit : quapropter cum homo regeneratur, quod fit in adulta ætate, quia prius non de veris fidei cogitat ex se, regitur ille per Angelos a Domino, per id quod teneatur in veris, quæ sibi impressit quod vera sint, & per illa in affectione cum qua conjuncta sunt ; & quia affectio illa, nempe veri, est ex bono, ducitur sic per gradus ad bonum. Quod ita sit, ex multa experientia mihi constat ; appercepi enim, cum mali spiritus ingesserunt mala & falsa, quod Angeli tunc a Domino tenuerint me in veris, quæ implantata fuerunt, & sic detinuerint a malis & falsis : inde etiam patuit, quod vera quæ fidei, irradicata per affectionem veri, sint planum in quod Angeli operantur ; quapropter qui non habent hoc planum, non possunt duci ab Angelis, sed se duci patiuntur ab inferno ; operatio enim angelorum nullibi tunc figi potest, sed transfluit : at planum hoc non acquiri potest nisi vera fidei missa fuerint in actum, & sic implantata voluntati, & per hanc vitam ; memoratu etiam dignum est, quod operatio Angelorum in vera fidei apud hominem raro fiat manifeste, nempe ut excitetur cogitatio de illo vero sed producit idea communis talium, quæ vero illi conveniunt, cum affectione, operatio enim illa fit per influxum imperceptibilem, qui cum sistitur videndus, apparet instar lucis influentis, quæ lux consistit ex innumerabilibus veris in bono, quæ unicum aliquod apud hominem, ambiunt, & tenent illum cum in vero, etiam in amore qui est istius veri ; sic Angeli elevant mentem hominis a falsis, & tutantur a malis. Sed hæc homini prorsus ignota sunt.

5894. Et adhuc quinque anni ; quod significet status illius durationem, usque dum reliquæ effulgent, constat ex significatione quinque, quod sint reliquæ, de qua n : 5291 ; & ex significatione annorum, quod sint status.

ut mox supra, n: 5893; duratio significatur per quod *ad hoc* tot anni; ex his patet, quod per illa verba significetur status illius duratio, usque dum reliquiae effulgent. Reliquiae sunt vera & bona recondita in interiore homine a Domino, videatur n: 468. 500. 560. 561. 660. 1050. 1738. 1906. 2284. 5135. 5342; hic reliquiae sunt veri agnitiones & affectiones, antequam bonum se manifestat; cum bono illae effulgent; interea ab illis tantum depro-mittitur, quantum ad usum vitae conducit; talis est Providentia Domini, & quidem continua, tametsi homo nihil prorsus de illa scit, imo nec scire vult; negat enim Providentiam in singularibus, cum tamen est in omnium singu-larissimis, a primo vitae stamine usque ad ultimum hominis, & dein in æter-num; plura Providentiae concurrunt uno quolibet momento apud unum-quemvis hominem, quam ut aliquo numero comprehendi possint; hoc scio e-
celo.

5895. Quibus nulla aratio & messis, quod significet quod interea non appariturum bonum & inde verum, constat a significatione arationis, quod sit præparatio a bono ad recipiendum vera, de qua sequitur; & a significa-tione messis, quod sint vera a bono, nam messis est seges jam matura quando colligitur, inde messis est verum quod ex bono; antequam hoc verum ex-istit, quidem apparent vera, sed sunt vera per quæ bonum, non autem vera ex bono; homo qui ex vero agit, in veris per quæ bonum est; at qui ex bono agit, in veris quæ ex bono est. Quod aratio dicatur esse bonum, est quia ager, qui aratur, significat Ecclesiam quoad bonum, n: 2971, ita bo-num quod est Ecclesiae, n: 3310. 3317. 4982; inde arare est præparatio a bono ad recipiendum vera; boves etiam, quibus arabatur, significant bona in naturali n: 2180. 2566. 2781. Quia illa significatio arationis fuit, inter-dictum fuit in Ecclesia repræsentativa "ne ararent bove & asino simul" Deut: xxii: 10, quod nusquam interdictum fuisset, nisi propter aliquam causam ex interiori, ita ex spirituali mundo; quid mali alioquin foret, si ararent illi simul, & quid dignum in tali lege in Verbo; causa ex interiori seu ex spirituali mundo, est, quod arare bove significet bonum in naturali, & arare asino verum ibi, quod asinus sit verum scientificum, ita verum in naturali, videatur n: 4492. 5741; causa interior seu spiritualis hujus man-dati fuit, quod Angeli non potuerint separatam ideam boni & veri habere, conjuncta erunt, & facient unum, quapropter non spectare voluerunt ara-tionem talem, a bove & asino; angeli cœlestes ne quidem cogitare volunt de vero separato a bono, omne enim verum apud illos est in bono, ita quo-que illis verum est bonum: ob eandem causam, etiam interdictum fuit, ne induerent mixtam vestem ex lana & lino simul" ibid: Vers: 11, lana enim significabat bonum, & linum verum. Quod arare, & quoque occare, serere, metere, significant talia, quæ sunt boni & illius veri, constat apud Hoscheam "Equitare faciam Ephraim, arabit Jehudah, occabit illi Jacob, seminate vobis secundum justitiam, metite secundum pietatem, novate vobis novale & tempus ad quærendum Jehovah, donec veniat & doceat justitiam" x: 11. 12; equitare prædicatur de Ephraim, quia equitare est intellectu frui, &

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 261

& Ephraim est intellectuale Ecclesiæ; arare autem prædicatur de Jehudah, quia Jehudah est bonum Ecclesiæ, Apud Amos "Num current in petra, equi, num *arabit bobus*, quod convertistis in fel judicium, & fructum justitiæ in absinthium" vi: 11. 12; num current in petra equi, pro num intelleturus est verum fidei, petra enim in sensu spiritali est fides, Præf: ad Cap: xxi: Genes: & equi sunt illa quæ intellectus, n: 2761. 2762. 3217. 5321; num arabit bobus, pro num facturus bonum, quod boves sint bonum in naturali, videatur n: 2180. 2566. 2781, quod hoc non fieri posset, significatur per verba quæ sequuntur, quia convertistis in fel judicium, & fructum justitiæ in absinthium. Apud Lucam, "Dixit Jesus, nemo injiciens manum suam in *aratrum*, sed videns retrorsum, dispositus est ad regnum Dei" ix: 62; hæc significant eadem cum illis quæ Dominus dicit apud Matthæum "Qui super domo est, ne descendat ad tollendum quid e domo sua: & qui in agro, ne revertatur retro ad tollendum vestimenta sua" xxiv: 17. 18; sensus illorum verborum est, qui in bono est, non inde se conferet ad illa quæ sunt doctrinalium fidei, videatur n: 3652, ubi hæc explicata sunt: ita qui injicit manum in aratrum, est qui in bono est, sed videns retrorsum, est qui tunc spectat ad doctrinalia fidei, & sic relinquit bonum quia ita, displicuit Eliæ, quod Elisha, qui in agro arans, cum vocatus, peteret, ut prius oscularetur patrem suum & matrem suam; dixit enim Elias, abi, redi, *quid namque feci tibi*" i Reg: xix: 19. 20. 21. In opposito sensu aratio significat malum quod delet bonum, ita vastationem, ut apud Jeremiam "Zion *ager arabitur*, & Hierosolyma acervi erunt, & mons domus in excelsa sylvæ" xxxvi: 18. Mich: iii: 12.

5896. Et misit me Deus ante vos, quod significet quod consultum ex Divina Providentia, constat ex significatione misit me Deus ante vos, quod sit Divina Providentia, ut supra n: 5890.

5897. Ad ponendum vobis reliquias in terra, quod significet medium & intimum Ecclesiæ, constat ex significatione reliquiarum, quod sint bona juncta veris intus in homine recondita a Domino, de qua n: 468. 500. 560. 561. 660. 1050. 1906. 2284. 5135. 5342, hic medium & intimum Ecclesiæ, Medium & intimum dicitur, quia quod intimum apud hominem est, hoc in naturali, ubi intima & interiora simul sunt, medium tenet; in genere, quæ in illis quæ successive consequuntur, intima sunt, eadem in illis quæ ex illis simul sunt, ut est in naturali, in media seu centro sunt, ita se disponunt intima in exterioribus. Ad ponendum vobis reliquias in terra, involvit quod apud filios Jacobi intimum Ecclesiæ erit, non quod illi in intimo essent, sed quod repræsentativum Ecclesiæ in omni sua forma apud illos institueretur, & quod Verbum ibi; hæc significantur per reliquias respective ad Ecclesiam abstracte a gente. Reliquiæ tum Residui passim memorantur in Verbo, sed per illos & hos solum reliquiæ & residui populi aut gentis secundum literam intellectu fuerunt; at quod in sensu spiritali significant bona & vera in interiore homine a Domino recondita, hactenus prorsus ignotum fuit; ut in sequentibus his locis; apud Esaïam "In die illo erit germen Jehovah in honorem
rem

rem & in gloriam; & fructus terræ in magnificentiam & ornamentum evasioni Israelis, & fiet, *relictus* in Zione, & *residuus* in Hierosolyma, sanctus dicetur, omnis scriptus, ad vitam in Hierosolyma" *iv*: 2. 3; relictus in Zione, & residui in Hierosolyma, nusquam sanctificati fuerunt, nec plus quam reliqui scripti, ad vitam, unde liquet quod per relictos & residuos intelligantur quæ sancta sunt & scripta ad vitam; illa sunt bona conjuncta veris in interiori homine a Domino recondita. Apud Eundem "In die illo non addent amplius *Reliquiæ Israelis*, & evasio domus Jacobi inniti percussori suo, sed innitetur Jehovah, Sancto Israelis in veritate. *Reliquiæ* fevertentur, *Reliquiæ Jacobi* ad Deum potentem" *x*: 20. 21. 22; quod reliquiæ non sint reliquiæ alicujus populi aut gentis, constare potest ex eo, quod in Verbo imprimis Prophetico per Israelem non Israel, nec per Jacobum Jacob intellectus fuerit, sed per utrumque Ecclesia & quod Ecclesiæ est; & quia hoc, per reliquias non reliquiæ Israelis ac Jacobi, sed vera & bona, quæ Ecclesiæ, intelliguntur; imo nec reliquiæ populi & residui gentis, cum ita dicitur, significant reliquias alicujus populi aut residuos alicujus gentis, quia per populum in sensu interno significantur vera, *n*: 1259. 1260. 3295. 3581, & per gentem bona, *n*: 1259. 1260. 1416; quod per reliquias vera & bona significantur, ignotum fuerit, & peregrinum appareat, est quia sensus literalis, imprimis ubi est historicus, abstrahit, & fortiter detinet a cogitando talia. Apud Eundem "Tunc erit semita *Reliquiis populi*, quæ *residua erunt* ab Aschure, quemadmodum fuit Israeli per mare, cum ascenderet e terra Ægypti" *xi*: 16; similiter, residui ab Aschure, sunt qui non deperditi sunt per ratiocinia perversa, quod Aschur talia sint, videatur *n*: 1186. Apud Eundem "In die illo, erit Jehovah Zebaoth in coronam ornatus & cidarim decoris *Reliquiis populi sui*" *xxxviii*: 5. Apud Eundem "Insper addet evasio domus Jehudæ *residua* radicem deorsum, & faciet fructum sursum; nam ex Hierosolyma exhibunt *Reliquiæ*, & evasio e monte Zionis" *xxxvii*: 31. 32. Apud Eundem "Butyrum & mel comedet omnis *residuus* in medio terræ" *vii*: 22. Apud Jeremiam "Congregabo *Reliquias gregis mei* ex omnibus terris, quo dispersi illas, & reducam illas ad caulam earum, ut fætificent & multiplicentur" *xxiii*: 3. Apud Eundem "Invenit gratiam in deserto populus *residuorum* gladio, eundo ad quietem dandum illi, Israeli" *xxxi*: 2; populus residuorum a gladio in deserto, fuerunt illi qui dicti infantes, qui, mortuis reliquis, introducti sunt in terram Canaanem; infantes illi fuerunt residui, & per illos significabantur bona innocentiae, & per introductionem in terram Canaanem repræsentabatur intromissio in Regnum Domini. Apud Ezechielem "*Residuos faciam*, cum fuerint vobis evasores gladio inter gentes, quando dispersi fueritis in terra, tunc recordabuntur evasores vestri Mei, inter gentes ubi captivi erunt" *vi*: 8. 9; quod bona & vera a Domino in interioribus hominis recondita, repræsentata fuerint per Residuos & Reliquias apud gentes, quo dispersi & ubi captivi facti sunt, est causa, quia homo continue inter mala & falsa est, & ab illis in captivitate, mala & falsa sunt quæ per gentes significantur; Externus homo, quando separatus ab Interno,

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 463

terno, prorsus in illis est, quapropter nisi Dominus colligeret bona & vera, quæ passim in vitæ progressu insinuantur homine, homo nusquam salvari posset; nam absque reliquijs est nulli solus. Apud Joelem "Fiet, omnis qui invocaverit nomen Jehovæ, & evadet, quia in monte Zionis & in Hierosolyma erit evasio, sicut dixit Jehovah, & inter *residuos*, quos Jehovah vocans" **III: 5.** Apud Micham "Erunt *Reliquiæ Jacobi* inter gentes, in medio populorum multorum, sicut leo inter bestias sylvæ" **V: 7.** Apud Zephaniam "*Reliquiæ Israelis* non facient perversitatem, neque loquentur mendacium, nec invenietur in ore eorum lingua doli; hi pascunt & requiescent, nec terrefaciens" **III: 13;** describuntur hic reliquiæ quoad quale suum, hoc quale quod nusquam fuerit in populo Israel vocato, notum est; ex quo etiam patet, quod per reliquias intelligantur alia, quod bona & vera, liquet, quia hæc sunt quæ non faciunt perversitatem, non loquuntur mendacium, nec invenitur in ore eorum lingua doli. Apud Sachariam "Implebuntur plateæ urbis pueris & puellis ludentibus in plateis ejus, quod mirabile erit in oculis *Reliquiarum populi mei*: jam non sicut diebus prioribus Ego *Reliquiis populi hujus*, nam *semen pacis*, vitis dabit fructum suum, & terra dabit proventum suum, & cœli dabunt rorem suum; hæredes faciam *Reliquias* populi hujus omnium istorum" **VIII: 5. 6. 11. 12;** reliquiæ hic vocantur semen pacis, at sunt illi qui in veris boni, quorum fructificatio describitur per quod vitis dabit fructum suum, terra proventum suum, & cœli rorem suum. Reliquiæ in sensu spirituali intellectæ, per mala vitæ & persuasiones falsi, intercluduntur usque ut non amplius appareant, & per negationem veri, quod prius agnitum fuit, utrumque ex affectione, consumuntur, nam hoc est commixtio veri & falsi, quæ vocatur prophanatio: de his ita in Verbo; apud Esaïam "Removebit hominem, & multiplicabitur deserta in medio terræ, vix amplius in ea *pars decima*, & tamen erit ad exterminandum" **VI: 12. 13;** quod decem sint reliquiæ, videatur **n: 576. 1906. 2284.** Apud Eundem "Occidam radicem tuam, & *Residuos tuos* occidet" **XV: 3,** de Philistæis, qui sunt qui inscientia cognitionum, & non in vita, **n: 1197. 1198. 3412. 3413;** residui vocantur radii, quia ex illis ut ex radice egerminant bona & vera, quæ faciunt ut homo sit homo; quare removebit hominem, ut mox supra apud Esaïam, est perdere reliquias. Apud Jeremiam "Juvenes morientur gladio, filii eorum & filiæ eorum morientur fame, & *Reliquiæ non erunt eis*" **XI: 23,** de viris Anathoth. Apud Eundem "Sumam *Reliquias Jebudæ*, qui posuerunt facies suas ad veniendum in terram Ægypti, ad peregrinandum ibi, ut consumantur omnes; & non erit evasor, aut *residuos Reliquiis Jebudæ*, qui venerunt ad habitandum in terra Ægypti" **XLIV: 12. 14. 28,** quod qui ex Jehudah non peregrinarentur in Ægypto, nec habitarent ibi, & quod hoc illis tam severe prohibitum fuerit, erat causa, quia tribus Jehudæ repræsentabat cœlestem Ecclesiam Domini, & cœlestes prorsus non volunt scire de scientificis quæ per Ægyptum significantur, sciunt enim omnia ex cœlesti bono in quo sunt, quod bonum periret si se conferrent ad scientifica; imo qui a Cœlesti Regno Domini, quia in cœlesti bono sunt, & cœleste verum

rum est charitas, at spirituale verum est fides, ne quidem nominare volunt fidem, ne a bono descendant & spectent retro, videatur n: 202. 337. 2715. 3246. 4448; hæc etiam sunt quæ intelliguntur per qui in domo, non descendet ad tollendum quid e domo; & qui in agro, non revertetur retro ad tollendum vestimenta” Matth: xxiv: 17. 18, videatur mox supra n: 5895, tum per illa verba “Mementote uxoris Lothi” Luc: xvi: 32, quæ spectavit retro, & facta statua salis; de spectare & reverti retro, videatur n: 2454. 3652. Per Gentes, quæ ita devovebantur, ut ne quidem aliqui residui relinquerentur, repræsentabatur quod iniquitas ita apud illos consummata fuerit, ut nihil boni & veri superesset, ita quod nullæ reliquæ; ut apud Moysen “Percusserunt Ogum regem Baschanis, & omnes filios ejus, & omnem populum ejus, usque dum non reliquerint residuos” Num: xxi: 35. Deut: i: 3: apud Eundem “Ceperunt omnes urbes Sichonis, & devotioni dederunt omnem urbem hominũ, & mulieres, & infantem, non reliquerunt residuum” Deut: 11: 34; etiam alibi, ubi legitur quod devotioni dati fuerint. Cum Reliquiis, seu bonis & veris in interioribus hominis a Domino reconditis, ita se habet; cum homo in bono & vero est ex affectione, ita ex libero, tunc bonum & verum implantatur; & quando hoc, Angeli e cœlo propius accedunt, & se conjungunt homini; hæc conjunctio est, quæ facit, ut bona cum veris in interioribus hominis existant; sed cum homo in externis est, ut cum in mundanis & corporeis, tunc removentur Angeli, quibus remotis nihil prorsus ex bonis & veris illis apparet; at usque, quia semel conjunctio facta est, homo in facultate conjunctionis cum Angelis est, ita cum bono & vero quæ illis sed conjunctio illa non fit sæpius & plus, quam Domino beneplacet, qui disponit illa secundum omnem vitæ hominis usum.

5898. Et ad vivificandum vos, quod significet vitam inde spirituales veris in naturali, constat a significatione vivificare, quod sit vita spiritualis, de qua supra n: 5890; quia omne vitæ spiritualis est ex reliquiis, ideo dicitur vita inde spiritualis; & quia inde est, etiam statim post illa, quæ de reliquiis dicuntur, dicitur “ad vivificandum vos,” nempe vera in naturali, quæ per filios Jacobi repræsentantur, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512.

5899. Ad evasionem magnam, quod significet liberationem a damnatione, constat a significatione evasionis, quod sit liberatio a damnatione, quæ liberatio fit per reliquias, hoc est, per bona & vera apud hominem a Domino recondita; qui recipiunt ea bona & vera, hoc est, qui patiuntur ut implantentur interioribus suis, illi evadunt damnationem, & sunt inter residuos: inde est quod Evasio memoretur in Verbo passim, ubi residui & reliquæ, sicut hic a Josepho, tum alibi, ut apud Esaiam “In die illo erit fructus terræ in magnificentiam & ornamentum *Evasioni* Israelis, & fiet, *relictus* in Zione, & *residuus* in Hierosolyma, sanctus dicetur” 1v: 2. 3. Apud Eundem “In die illo, non addent amplius *Reliquiæ* Israelis, & *Evasio* domus Jacobi, inniti percussori suo” x: 20. 21. 22. Apud Eundem “Insuper addet *Evasio* domus Jebudæ *residua* radicem deorsum, & faciet fructum sursum; nam ex Hierosolyma exhibunt *Reliquiæ*, & *Evasio* e monte Zionis” xxxvii: 31. 32. Apud Ezechielem

“*Residuos*”

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 265

“*Residuos faciam, cum fuerint vobis Evasores a gladio inter gentes, quando dispersi fueritis in terra; tunc recordabuntur Evasores vestri Mei*” VI: 8. 9. Apud Joëlem “*Fiet omnis qui invocaverit Nomen Jehovah, Evadet; quia in morte Zionis & in Hierosolyma erit, Evasio, sicut dixit Jehovah, & inter residuos quos Jehovah vocans*” III: 5. Apud Esaiam “*Non erit Evasor aut residuus reliquus Jebudæ*” XLIV: 12. 14. Ex his locis patet, quid evadere, quod nempe qui evadunt sint illi qui reliquias habent, & quod evadere sit liberari a damnatione.

5900. Et nunc non vos misistis me huc, quod significet quod illi ad scientifica quæ naturalis non dimiserint, constat ex significatione Ægypti, quod est huc quo missus, quod sint scientifica quæ in naturali, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 5700; quod vos non misistis me, sit quod illi non dimiserint, patet.

5901. Sed Deus, quod significet quod Divinum hoc egerit, constat absque explicatione. Quomodo cum his se habet, explicatum est, ubi de Josepho, quod venditus in Ægyptum, & ibi primum ministraverit in domo Potiphari; quod nempe, quia in supremo sensu repræsentabat Dominum, & in sensu inferiori illos qui a Domino regenerantur, scientifica sint prima quæ discenda; sunt enim illa ex quibus vera concludenda sunt, & in quibus dein vera terminanda; postmodum versus interiora magis sit progressus: hæc sunt quæ Josephus repræsentabat; & quia ita, Divinum fuit quod misit illum illuc.

5902. Et posuit me ad patrem Pharaoni, quod significet quod nunc naturale ab ipso, constat a repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale in communi, de qua n: 5460. 5799; quod ab ipso, significatur per quod positus sit ad patrem, nam a patre dependent filii. Per patrem in proprio sensu significatur Bonum, n: 2803. 3703. 3704. 5580, & quia a Bono dependent omnia tam in interno quam in externo homine, ita per quod Deus posuerit eum ad patrem Pharaoni, significatur, quod ab ipso, ut a Bono, Naturale; repræsentat enim Josephus Cœleste internum, seu Bonum internum, n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877, hoc per influxum ordinat omnia in naturali, & tandem facit ut Naturale sit ab ipso.

5903. Et ad dominum omni domui suæ, quod significet quod ab ipso omne in naturali, constat a significatione omnis domus Pharaonis, quod sit omne in naturali; quod ab ipso omne ibi, significatur per quod positus sit ad dominum super illam: dominus etiam in Verbo prædicatur de Bono.

5904. Et dominor in omni terra Ægypti, quod significet quod ipse disponat scientifica ibi, constat ex significatione dominari, quod sit disponere; & a significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, ita omnia scientifica, nam hæc sunt illius mentis; scientifica sunt quæ constituunt illius mentis intellectualem, Bonum autem quod influit ab Interno, & disponit ibi scientifica, est quod facit ibi quasi voluntarium.

5905. Vers: 9. 10. 11. 12. 13. *Festinate & ascendite ad patrem meum, & dicetis ad illum, ita dixit filius tuus Joseph, posuit me Deus ad dominum omni*

Ægypto, descende ad me, ne subsistas. Et habitabis in terra Goschen, & eris propinquus ad me, tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, & greges tui, & armenta tua, & omne quod tibi. Et sustentabo te ibi, quia adhuc quinque anni famis, ne forte extirperis tu & domus tua, & omne quod tibi. Et ecce oculi vestri vident, & oculi fratris mei Benjaminis, quod ore loquens ad vos. Et indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, & omne quod videtis, & festinetis, & descendere faciatis patrem meum huc. Festinate & ascendite ad patrem meum, significat ad bonum spirituale: & dicatis ad illum, ita dixit filius tuus Joseph, significat perceptionem illius de Cœlesti Interno: posuit me Deus ad dominum omni Ægypto, significat quod disponat omnia & singula in naturali: descende ad me, ne subsistas, significat conjunctionem certam: & habitabis in terra Goschen, significat medium in Naturali: & eris propinquus ad me, significat conjunctionem perpetuam: tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, significat bonum spirituale, & omnia quæ ab illo, & quæ ab his: & greges tui, & armenta tua, significat bonum naturale interius & exterius: & omne quod tibi, significat quicquid ab illo: & sustentabo te ibi, significat continuum influxum vitæ spiritualis a Cœlesti Interno: quia adhuc quinque anni famis, significat durationem defectus boni: ne forte extirperis, significat ne pereat: tu & domus tua, & omne quod tibi, significat bonum spirituale & omne illius: & ecce oculi vestri vident, significat reificationem ex perceptione: & oculi fratris mei Benjamin, significat a perceptione Medii: quod ore loquens ad vos, significat manifestationem: & indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, significat communicationem cœli spiritualis in naturali cum bono spirituali: & omne quod videtis, significat quicquid ibi apperceptum & perceptum: & festinetis & descendere faciatis patrem meum huc, significat conjunctionem arctam.

5906. Festinate & ascendite ad patrem meum, quod significet ad bonum spirituale, constat ex repræsentatione Israël, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833. Quod Bonum spirituale sit pater Cœlestis Interni, cum tamen Bonum spirituale est Externum respective, quia e naturali, est inde, quoniam homo, antequam Internus homo existit, erit Externus, progressio enim fit ordine ab exterioribus ad interiora, ut a scientificis ad intellectualia, exteriora enim dein inservient pro plano interioribus; ex hac progressionem, seu ex hac nativitate, est, quod Externum dicatur pater Interni, consequenter bonum spirituale e naturali, quod Israel, pater Cœlestis Interni, quod Joseph.

5907. Et dicatis ad illum, ita dixit filius tuus Joseph, quod significet perceptionem illius de Cœlesti Interno, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius; & ex repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877: quod significetur perceptio boni spiritualis, quod Israel, de Cœlesti Interno, quod Joseph, est quia dixit filius tuus. Joseph in sensu interno est perceptivum influxus a Cœlesti Interno in bonum spirituale.

5908. Posuit me Deus ad dominum omni Ægypto, quod significet quod disponat

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 267

disponat omnia & singula in naturali, constat ex significatione esse positus ad dominum, quod sit disponere, ut supra n: 5903. 5904; & ex significatione omnis Ægypti, quod sint scientifica in naturali, ita omnia & singula ibi, ex scientificis enim est naturale; quod Ægyptus sit scientificum, prius pluries est ostensum.

5909. Descende ad me ne subsistas, quod significet conjunctionem certam, constat ex significatione descendere seu venire ad me, quod sit conjunctio; & a significatione ne subsistas, quod sit certum.

5910. Et habitabis in terra Goschen, quod sit medium in naturali, constat ex significatione habitare, quod sit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451; & ex significatione terræ Goschen, quod sit medium seu intimum; quæ terra quia in Ægypto, & per Ægyptum significatur scientificum quod in naturali, est medium seu intimum in naturali; erat enim Goschen tractus terræ Ægypti optimus, & quod optimum est, hoc in naturali, ubi scientifica, in medio seu in centro est; ipsum enim bonum sicut solare quoddam ibi est, & inde dat lucem veris quæ a lateribus.

5911. Et eris propinquus ad me, quod significet conjunctionem perpetuam, constat a significatione propinquus esse, quod sit conjunctio perpetua, nam per venire ad Josephum, significatur conjunctio, n: 5909, inde propinquus esse ei, ita continue prope illum, est conjunctio perpetua.

5912. Tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, quod significet bonum spirituale, & omnia quæ ab illo, & quæ ab his, constat ex repræsentatione Israelis, qui hic est tu, quod sit bonum spirituale, de qua supra n: 5906; ex significatione filiorum ejus, quod sint quæ ab illo, & sunt vera in naturali, quæ repræsentantur per filios ejus; & ex significatione filiorum filiorum ejus, quod sint quæ ab his, nempe vera iterum nata & derivata: Bonum enim cum primo loco est, & dominium habet, producit vera continuo; multiplicat illa circum se, & quoque circum unumquodvis verum, & facit unumquodvis verum sicut stellulam, in cujus medio est luminosum; bonum nec modo multiplicat vera circum se, sed etiam producit a veris vera per derivationes successive, quæ sunt filii filiorum seu nepotes, & sic porro. Joseph fratres suos non aliter ad se invitat, quam per patrem, dicendo, quod is cum filiis & filiis filiorum venisset; causa est, quia conjunctio Cœlestis Interni cum veris in naturali non datur nisi quam per Medium.

5913. Et greges tui, & armenta tua, quod significet bonum naturale interius & exterius, constat a significatione gregis, quod sit bonum interius, de qua n: 2566, hic bonum interius naturale, quia erant greges Israelis, per quem repræsentatur bonum spirituale *e naturali*, n: 5906; & ex significatione armenti, quod sit bonum exterius naturale. Quod per armentum significetur bonum exterius, & per greges interius, est quia bestię quæ constituiebant armentum, ut boves & juvenci, in sacrificiis significabant bona charitatis externa, tum bona externi hominis; at quæ constituiebant greges, ut agni, oves, capræ, significabant bona charitatis interna, tum bona interni hominis; quare qui in his bonis sunt, in Verbo una voce vocantur grex, & qui ducit illos, Pastor.

5914. Et omne quod tibi, quod significet quicquid ab illo, constat a significatione omne quod tibi, quod sit id quod ab illo, nam bona & vera in naturali sunt a bono spirituali, ut a patre, inde quia ab illo, sunt illius.

5915. Et sustentabo te ibi, quod significet continuum influxum vitæ spiritualis a Cœlesti Interno, constat ex significatione sustentare, cum dicitur a Josepho, per quem repræsentatur Cœlestes Internum, quod sit influxus vitæ spiritualis a Cœlesti Interno, sustentatio in spirituali sensu non aliud est quam influxus boni & veri per Cœlum a Domino, inde sustentantur Angeli, & inde sustentatur anima hominis, hoc est, internus ejus homo: huic sustentationi correspondet sustentatio Externi hominis per cibum & potum; quapropter per cibum significatur bonum, & per potum verum; talis etiam est correspondentia, ut cum vescitur homo cibo, Angeli apud illum in idea de bono & vero sint; & quod mirum, cum differentia secundum cibi species: quapropter cum homo in Sancta Cœna accipit panem & vinum, angeli apud illum in idea de bono amoris & de bono fidei sunt, n: 3464. 3735, ex causa, quia panis correspondet bono amoris, & vinum bono fidei; & quia correspondent, etiam eadem significant in Verbo. Quod per cibum & potum spirituales, hoc est, per bonum & verum, sustentetur anima hominis, hoc est, internus homo, constat a Domini verbis apud Moysen "Non per panem solum vivit homo, sed per omne enuntiatio oris Jehovæ vivit homo" Deut: VIII: 3. Matth: IV: 4; enuntiatio oris Jehovæ est bonum & verum, quæ ab Ipso procedunt. Apud Johannem "Operamini cibum, non qui perit, sed cibum qui manet in vitam æternam, quem Filius hominis vobis dabit" VI: 27. Apud Eundem "Rogarunt Jesum discipuli, dicentes, Magister, ede: Ipse dixit illis, Ego cibum habeo quem edam, quem vos nescitis" IV: 31. 32. Et de potu, apud Eundem "Dixit Jesus, si quis sitiverit, venito ad Me, & bibito; quisquis credit in me, sicut dixit Scriptura, flumina e ventre ejus fluent aquæ viventis" VII: 37. 38.

5916. Quia adhuc quinque anni famis, quod significet durationem defectus boni, constat ex illis quæ de fame & de quinque, supra n: 5893. 5894, dicta & explicata sunt.

5917. Ne forte extirperis, quod significet ne pereat, constat absque explanatione.

5918. Tu & domus tua, & omne quod tibi, quod significet bonum spirituale, & omne illius, constat ex repræsentatione Israelis, qui hic est tu, quod sit bonum spirituale, de qua prius; quod domus tua, & omne quod tibi, sit omne illius, patet.

5919. Et ecce oculi vestri vident, quod significet testificationem, ex perceptione, constat ex significatione oculorum & videre, quod sit perceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; quod sit testificatio, patet.

5920. Et oculi fratris mei Benjamin, quod significet imprimis a perceptione Medii, constat ex significatione oculorum & videre, quod sit intelligere, & inde percipere, ut supra n: 5919: & a repræsentatione Benjaminis, quod sit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5639. 5688. 5822. Cum hoc

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 269

hoc ita se habet ; Benjamin, quia repræsentabat Medium, & hoc Medium erat Verum interius, n : 5600. 5631, immediate dependens ex Bono Interno, quod Joseph, idcirco ei perceptio clarior & exquisitior, quam veris quæ infra seu externis, quæ decem ejus fratres repræsentabant ; Verum enim & Bonum, quo propius est Interno, eo perfectius habent perceptivum, sunt penitius in luce cœli, ac ita propius Domino ; influxus namque Divini Boni & Veri a Domino, progreditur per continuas meditationes & sic successiones, quare qui in primis seu initiis sunt, excipiunt influxum perceptione clariore, quia immediatius, quam qui in mediis & ultimis ; obscuratur successive bonum & verum, sicut lux, ad distantias, nam imperfectiora, quæ per gradus succedunt, hebetant. Ex his patet, quomodo intelligitur testificatio imprimis a perceptione Medii, est enim Medium interius, & vera, quæ filii Jacobi repræsentant, sunt exteriora.

5921. Quod ore loquens ad vos, quod significet manifestationem, constat ex eo, quod prima testificatio fuerit quod oculi eorum viderent, altera quod oculi, Benjaminis, jam tertia quod ore loqueretur ad eos, ex quibus omne dubium, quin ipse esset Josephus, sustulit, consequenter plene se manifestavit ; inde illa verba involvunt manifestationem.

5922. Et indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, quod significet communicationem cœli spiritualis in Naturali cum Bono spirituali, constat ex significatione indicare, quod sit communicare ; ex significatione gloriæ, quod sit cœlum spirituale, de qua sequitur ; ex significatione Ægypti, quod sint scientifica quæ in naturali, ita naturale, ut supra n : 5908 ; & ex repræsentatione Israelis, qui hic pater cum quo communicatio fieret, quod sit bonum spirituale, de qua supra n : 5906 ; inde patet, quod per indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, significetur communicatio cœli spiritualis in naturali cum bono spirituali. Cum hoc, quod gloria sit cœlum spirituale, ita se habet ; sunt duo Regna, ex quibus cœlum, nempe Regnum Cœleste, & Regnum spirituale, Regnum Cœleste est intimum seu tertium Cœlum, & Regnum spirituale est medium seu secundum ; Bonum in quo Cœlestes sunt, vocatur Bonum cœleste, & Bonum in quo Spirituales, vocatur Bonum spirituale ; Bonum cœleste est Bonum amoris in Dominum, & Bonum spirituale est Bonum amoris erga proximum ; cum conjunctione duorum illorum Regnorum, ita est, est Bonum Charitatis erga proximum, quod illa conjungit, Internum enim illorum qui in Cœlesti Regno sunt, amor in Dominum, & externum eorum est Charitas erga proximum ; internum vero illorum, qui in spirituali Regno sunt, est Charitas erga proximum, & Externum eorum est fides inde ; ex quo apparet, quod conjunctio duorum illorum Regnorum fiat per Charitatem erga proximum, nam in illam definit Regnum Cœleste, & ab illa inchoat Regnum spirituale, ita ultimum unius est primum alterius, sic excipiunt se mutuo Nunc dicatur quid Gloria ; Gloria in supremo sensu est Dominus quoad Divinum Verum, ita est Divinum Verum quod procedit a Domino ; Gloria autem in sensu repræsentativo est Bonum Amoris erga proximum seu Charitas, quæ est Bonum externum

Regni

Regni Cœlestis, & internum Regni spiritualis Domini, nam hoc bonum in genuino sensu est Divinum Verum in Cœlo: & quia agitur hic de Israele, qui est bonum spirituale, seu Charitas, quæ facit regnum spirituale in cœlis, & Ecclesiam spirituales in terris, idcirco per gloriam Josephi hic, quam indicarent Israeli, intelligitur Cœlum spirituale. Cœlum spirituale vocatur Gloria, quia illa quæ ibi, apparent in luce, in splendore, in jubare. Quod Gloria prædicetur de Divino Vero quod a Divino Humano Domini, & quod tribuatur Domino ut Regi, Regium enim in sensu interno est Divinum Verum, n: 1728. 2015. 2069. 3009. 3630. 4581. 4966. 5044. 5068, constat apud Johannem “ Cæterum Verbum Caro factum est, & habitavit in nobis, & vidimus *Gloriam* Ipsius, *Gloriam* sicut Unigeniti a Patre, plenus gratia & veritate ” 1: 14; Verbum est Divinum Verum, hoc quia procedit a Domino, est Ipse Dominus inde de Divino Vero prædicatur Gloria. Apud Lucam, Cum Jesus in monte transformatus “ Ecce Viri duo colloquuti sunt cum Ipso, qui erant Moses & Elias, *qui visi in gloria* ” 1x: 30. 31, ostendebat ibi Dominus Petro, Jacobo, & Johanni, Divinum Humanum suum, quale erat & apparebat in luce Divina, & forma in qua tunc visus, sistebat Verbum quale est in sensu interno, ita quale Divinum Verum in Cœlo, nam Verbum est Divinum Verum pro usu Ecclesiæ; ideo quoque simul sistebatur, quod Moses & Elias loquerentur cum Ipso, per Moysen enim repræsentatur Lex, per quam intelliguntur Libri ejus cum Historicis, & per Eliam prophetæ seu Verbum propheticum; quod per Moysen illa, videatur Præfatio ad Cap: xviii, Genes: tum n: 4859 fin: & quod per Eliam hoc, eadem Præfatio, tum n: 2762. 5247 ad fin. Apud Matthæum “ Videbunt Filium hominis venientem in *Nubibus cæli*, cum virtute & gloria ” xxiv: 30; quod sensus literalis Verbi sit Nubes, & sensus internus sit gloria, consequenter Divinum Verum quale est in Cœlo, videatur Præfat: ad Cap: xviii, Genes: & quod gloria sit intelligentia & sapientia quæ Divini veri, n: 4809; Verbum quoad sensum externum est in Nube, ex causa, quia mentes humanæ sunt in tenebris, quare si Verbum non foret in Nube, vix ab aliquo intelligeretur, & quoque sancta, quæ sunt sensus interni, a malis in mundo prophanarentur; idcirco dicit Dominus apud Esaiam “ Creabit Jehovah super omne habitaculum montis Zionis, & super convocationes ejus, *Nubem interdiu*, & splendorem ignis flammæ noctu; nam *super omni gloria obtegumentum*, & *tabernaculum erit in umbram interdiu* ” iv: 5. 6; inde quoque erat, quod super Tabernaculo apparuit nubes interdiu, & ignis noctu, quia Tabernaculum repræsentabat Divinum Humanum Domini, proinde Divinum Verum quod ab Ipso procedit, ita Verbum quod est Divinum Verum Ecclesiæ, videatur n: 3210. 3440; tale significatur per hæc apud Moysen “ Obtexit *Nubes* Tentorium conventus, & *Gloria Jehovah* implevit Habitaculum ” Exod: xl: 34; apud Eundem “ *Gloria Jehovah* apparuit in Tentorio conventus coram omnibus filiis Israelis ” Num: xiv: 10: & alibi “ Obtexit Tentorium *Nubes* & apparuit *gloria Jehovah* ” xvii: 7. Similiter Nubes & Gloria super monte Sinai, de quibus ita apud Moysen “ Cum ascendit Moyses in

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 271

in montem, obtexit *Nubes* montem, & habitavit *Gloria Jehovah* super monte Sinai sex dies" Exod: xxiv: 15. 16; hæc quoque repræsentabantur, quia Lex, quæ est Divinum Verum, e monte illo promulgabatur; quod Nubes visa & Gloria Jehovah, cum Moses ascendit in Montem, erat quia in illo repræsentabat Legem, hoc est, Verbum Historicum, inde aliquoties dicitur Moses & Prophetæ, aut Lex & Prophetæ, perque Legem intelliguntur ejus Libri cum Historicis reliquis, non autem Prophetæ, quia hoc Verbum repræsentabatur per Eliam & Elisæum; est enim Verbum Historicum & Propheticum, ut notum est; quapropter cum Verbum vocatur Lex & Prophetæ, per Legem intelligitur Verbum Historicum, & per Prophetas Propheticum. Divinum Verum etiam repræsentabatur per splendorem instar iridis in nube circum Cherubos, & supra illos, apud Ezechielem, ubi de illis ita "Vidi aspectum ignis, sicut splendor circumcirca, sicut aspectus *iridis* quæ est in nube in die pluviae; hic aspectus similitudinis *Gloriæ Jehovah*" 1: 26. 27. 28, & vocatur quoque *gloria Jehovah*, & *gloria Dei Israelis*, Cap: viii: 4. Cap: x: 18. 19. Cap: xi: 22. 23, gloria Jehovah vocatur respective ad cælum intimum, & gloria Dei Israelis respective ad Cælum medium seu spirituale; quod Divinum Verum in Cœlis appareat in gloria, est quia ipsum Verum in Cœlo spirituali coram oculis apparet ut candida nubes, quam etiam aliquoties videre datum est, ac Bonum in Vero illo apparet ibi ut igneum, inde nubes per ignem variegata dat aspectus mirabiles, qui sunt gloria in sensu externo; at gloria in sensu interno est intelligentia & sapientia; hæc quoque sunt, quæ repræsentantur per illa. Quod Divinum Verum, ex quo omnis sapientia & intelligentia, tum apparentia variegatæ nubis coram visu externo, sit Gloria, etiam constat ab his locis; apud Moysen "Dixit Jehovah, vivus Ego, & implebitur *gloria Jehovah* universa terra" Num: xiv: 21, hoc a Jehovah dictum est, cum repudiabatur populus Israeliticus, & dictum quod infantes eorum modo venirent in terram Canaanem, tunc per quod universa terra impleretur gloria Jehovah, significabatur, quod in repræsentativis Ecclesiæ apud illos, & in Verbo quod quoad plurimam partem de illis, esset gloria Jehovah, qua impleretur totum cælum, & inde Ecclesiæ sancta. Apud Esaiam "Seraphim clamabant, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Jehovah Zebaoth, *plenitudo omnis terræ Gloria Ipsius*" vi: 3. Apud Eundem "Revelabitur *Gloria Jehovah*, & videbunt omnis Caro simul" xl: 5. Apud Eundem "Propterea in Urim *Gloriam date Jehovah*, in insulis maris Nomini Jehovah Dei Israelis" xxiv: 15; Urim pro luce, quæ est ex Divino Vero procedente a Domino insulæ maris, pro illis qui remotiores a Vero sunt, n: 1158. Apud Eundem "*Gloria Libani* data est illi, *honor Carmeli & Scharonis*; illi videbunt *Gloriam Jehovah*, *honorem Dei nostri*" xxxv: 2; Libanus pro Ecclesia spirituali, Carmelus & Scharon pro Ecclesia Cœlesti, de hac prædicatur Gloria Jehovah cum intelligitur Cœleste verum quod est Charitas, de illa prædicatur honor Dei Israelis cum intelligitur spirituale Bonum, quod etiam est charitas. Apud Eundem "Surge, illuminare, quia venit *lux tua*, & *Gloria Jehovah* super Te exorta est, nam ecce tenebræ obtegunt terram, & caligo populos; sed super Te exoriatur Jehovah, & *Gloria Ipsius* super Te videbitur" ix:

1. 2; ibi de Domino, qui vocatur Lux, ut apud Johannem Cap: 1; Vers: 4. 9; & dicitur, quod super Ipsum exoriatur Gloria Jehovah, hoc est, quoddam Ipsi Divinum Verum. Similiter apud Eundem "Propter me, propter Me faciam, nam quid prophaneretur, *Gloriam meam non alii do*" XLVIII: 11; ibi etiam de Domino, gloria in supremo sensu pro Divino Humano, ita quoque pro Divino Vero, quia hoc ab Illo; non alii dare gloriam, est modo Divino Humano, quod unum cum Se. Apud Johannem "Civitas sancta Hierosolyma, descendens e Caelo, *habens Gloriam Dei*, & luminare illius simile lapidi pretiosissimo" Apoc: XXI: 11; Civitas sancta Hierosolyma, est Regnum Spirituale Domini in Coelis, & Ecclesia spiritualis Ipsi in terris, de quibus prædicatur Gloria; luminare est verum a Divino. Quia Divinum Verum est quod repræsentatur per Regium in Verbo, siquidem Dominus quoad Divinum Verum repræsentabatur per Reges, videantur loca mox supra citata, ideo ipsi ut Regi tribuitur Gloria, ut apud Davidem "Attollite portæ Capita vestra, & extollimini ostia mundi, ut ingrediatur *Rex gloriæ*; quis hic *Rex gloriæ*, Jehovah fortis & heros, Jehovah heros belli. Attollite portæ capita vestra, & attollite ostia mundi, *ut ingrediatur Rex Gloriæ*; quisnam hic est *Rex gloriæ*, Jehovah Zebaoth hic est *Rex gloriæ*." Psalm: XXIV: 7. 8. 9. Apud Esaiam "Regnabit Jehovah Zebaoth in monte Zionis & in Hierosolyma, & coram senioribus Ipsi, *Gloria*" XXIV: 23; gloria pro Divino Vero; Jehovah dicitur Jehovah Zebaoth, seu Jehovah exercituum, ubi agitur de Divino Vero, nam per Exercitus significantur vera, n: 3448. Et quia per Regium repræsentabatur Divinum Verum, ideo Thronus, super quo sedebant Reges cum judicabant, vocabatur *Thronus gloriæ*, Esai: XXIII: 23. Jerem: XIV: 21. Cap: XVII: 2; & apud Matthæum "Filius hominis sedebit super *Throno gloriæ suæ*" XIX: 28; apud Eundem "Quando venerit Filius hominis *in gloria sua*, & omnes sancti Angeli cum Ipso, tunc sedebit super *Throno gloriæ suæ*: & dicet Rex illis" XXV: 31. 34. 40; quod Thronus dictus Thronus gloriæ, etiam erat causa, quia judicia fiebant ex Vero. Apud Eundem "Venturus Filius hominis *in Gloria Patris sui*, cum Angelis suis, & tunc reddet unicuique juxta facta illius" XVI: 27. Ex his etiam patet, quid per Gloriam in Oratione Dominica intelligitur "Tuum est Regnum, Potentia & *Gloria*, in sæcula" Math: VI: 13. Regnum spirituale Domini in Coelis, & Ecclesiæ spiritualis in terris, vocatur quoque *Deus*, Esai: LX: 7. Cap: LXIII: 15. Cap: LXIV: 10. Dan: VIII: 9. 10, 11. Cap: XI: 16. 41. 45. Etiam ideo Gloria a Josepho dicitur, quia ipse Josephus repræsentat in supremo sensu Dominum quoad Divinum spirituale seu Divinum Verum, in sensu interno Regnum spirituale Ipsi, tum Bonum fidei, videatur n: 3969. 4669. 4723. 4727.

5923. Et omne quod videtis, quod significet quicquid ibi apperceptum & perceptum, constat ex significatione videre, quod sit intelligere, & inde percipere & apperipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400.

5924. Et festinetis & descendere faciatis patrem meum huc, quod signifi-

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 273

cet conjunctionem arctam, constat ab illis supra n : 5209, & quia hic denuo idem dicitur & ex affectione amoris, est conjunctio arcta.

5925. Vers: 14. 15. *Et cecidit super colla Benjaminis fratris sui, & flevit, & Benjamin flevit super collis illius. Et osculatus omnes fratres suos, & flevit super illis: & postea loquuti sunt fratres illius cum illo.* Et cecidit super colla Benjaminis, significat conjunctionem intimam cum Medio: & flevit, significat effectum Misericordiae: & Benjamin flevit super collis illius, significat receptionem, & inde reciprocum: & osculatus omnes fratres suos, significat adjunctionem ex gratia: & flevit super illis, significat affectionis effectum: & postea loquuti sunt fratres illius cum illo, significat reciprocam communicationem ex receptione.

5926. Et cecidit super colla Benjaminis, quod significet conjunctionem intimam cum Medio, constat ex significatione colli, quod sit influxus, communicatio, & conjunctio, de qua n : 3542. 3695. 3725; & est proprie conjunctio coelestium & spiritualium, n : 5320, 5328, ita conjunctio coelestis interni, quod Joseph, cum spirituali coelestis, quod Benjamin; inde cadere super colla, est arcte se conjungere, proinde est, conjunctio intima; & ex representatione Benjaminis, quod sit Medium, de qua n : 5411. 5413. 5443. 5639. 5686. 5688. 5689.

5927. Et flevit, quod significet effectum Misericordiae, constat ex significatione flere, quod sit ex Misericordia, ita effectus ejus, de qua n : 5489. 5871.

5928. Et Benjamin flevit super collis illius, quod significet receptionem, & inde reciprocum, constat ex eo, quod vicissim hoc factum, unde est receptio, & inde reciprocum. Quod conjunctionem boni cum veris, & verorum reciprocum cum bono attinet, sciendum, cum influit bonum in vera, & sibi illa conjungit, quod tunc infundat illis bonum ex suo, & per suum addicer illa sibi, inde conjunctio; & quia vera sic vitam accipiunt, apparet dein sicut agant ex se, cum reciproce agunt seu reagunt, at usque vera non agunt ex se, sed ex bono quod influit in bonum a se addicatum veris: se habent haec, sicut vasa sanguinis in corpore vivo, vera sunt quasi vasa absque sanguine, bonum autem est quasi sanguis, hic cum se infudit in vasa, quae prius vacua fuerunt, agit illa, & quoque reciproce, a sanguine enim acceperunt movendi facultatem, & quasi vitam. Ex his patet, quomodo se habet cum conjunctione boni cum veris, & cum verorum cum bono reciproca.

5929. Et osculatus omnes fratres suos, quod significet adjunctionem ex gratia, constat ex significatione osculari, quod sit conjunctio ex affectione, de qua n : 3573. 3574. 4353, hic adjunctio ex gratia, quia vera Ecclesiae in naturali, quae representantur per filios Jacobi a Bono Interno, quod Joseph, remotiora sunt, & quae remotiora sunt quidem conjunguntur per Medium cum Bono Interno; sed usque diu retinent talia, quae cum Bono Interno non correspondent; idcirco per osculari fratres significatur adjunctio ex gratia. Ex gratia dicitur, non ex misericordia, quia quae remotiora sunt, & non plene correspondentia, non in tali humilatione sunt, ut implorare queant Miseri-

cordiam, imo ne quidem ex corde nominare Misericordiam, sed loco ejus gratiam; & hoc quia non correspondentia, quæ adherent, sunt ex amore sui, & qui se amat, nusquam se humiliare potest ex corde, erigit enim se, nam spectat se in singulis, & parvi facit illa quæ extra se.

5930. Et flevit super illis, quod significet affectionis effectum, constat ex significatione flere, quod sit Misericordiæ effectus, de qua mox supra n: 5927. 5928, hic affectionis, ex eadem causa de qua nunc supra n: 5929.

5931. Et postea loquuti sunt fratres illius cum illo, quod significet reciprocam communicationem ex receptione, constat ex illis, quæ supra n: 5880, explicata sunt; tum quid reciproca communicatio ex receptione, ex illis quæ etiam supra n: 5928.

5932. Vers: 16. 17. 18. 19. 20. *Et vox audita domo Pharaonis, dicendo venerunt fratres Josephi, & bonum fuit in oculis Pharaonis, & in oculis servorum illius. Et dixit Pharaon ad Josephum, dic ad fratres tuos, hoc facite, onerate jumenta vestra, & ite, venite terram Canaan. Et accipite patrem vestrum, & domos vestras, & venite ad me, & dabo vobis bonum terræ Aegypti, & comedetis pingue terræ. Et nunc mandatum hoc facite, accipite vobis e terra Aegypti, vehicula infantibus vestris, & mulieribus vestris, & feratis patrem vestrum, & veniatis. Et oculus vester ne parcat super superlectilibus vestris, quia bonum totius terræ Aegypti vobis hoc. Et vox audita domo Pharaonis, significat quod hoc impleteret universum naturale: dicendo, venerunt fratres Josephi, significat perceptionem quod præsentia vera Ecclesiæ in Naturali: & bonum fuit in oculis Pharaonis, significat gaudium ubi vis ibi: & in oculis servorum illius, significat usque ad infima ibi: & dixit Pharaon ad Josephum, significat perceptionem Naturalis ex Coelesti interno: dic ad fratres tuos, significat de veris Ecclesiæ in naturali: hoc facite, onerate jumenta vestra, significat quod impleteret omne verum bono: & ite venite terram Canaanem, significat habitationem illorum: & accipite patrem vestrum, & domos vestras, & venite ad me, significat accessionem boni spiritualis & verorum Ecclesiæ ad scientifica naturalis: & dabo vobis bonum terræ Aegypti, significat possessionem scientificorum: & comedetis pingue terræ, significat appropriationem boni ibi: & nunc mandatum hoc facite, significat voluntatem: accipite vobis e terra Aegypti vehicula, significat doctrinalia scientificorum: infantibus vestris, & mulieribus vestris, significat pro illis qui nondum sciunt: & feratis patrem vestrum, & veniatis, significat servitium eorum, & accessionem: & oculus vester non parcat super superlectilibus vestris, significat quod instrumentalia non sint curæ: quia bonum totius terræ Aegypti vobis hoc, significat quod illis primum in mente naturali.*

5933. Et vox audita domo Pharaonis, quod significet quod hoc impleteret universum naturale, constat ex significatione vocis, quæ auditur alibi, & ad distantiam, cum prædicatur de influxu, quod sit impleri; sicut enim vox audita implet, ita quod influit; & ex significatione domus Pharaonis, quod sit universum Naturale; nam per Pharaonem representatur Naturale in communi, n: 5160. 5799.

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 295

5934. Dicendo, venerunt fratres Josephi, quod significet quod præsentia vera Ecclesiae in naturali, constat ex significatione venisse, quod sit præsentia; & ex repræsentatione filiorum Jacobi, seu fratrum Josephi, quod sint vera Ecclesiae in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5458. 5512. Sunt in naturali scientifica varii generis; sunt scientifica de terrestribus, corporeis & mundanis, quæ sunt infima, nam hæc sunt immediate ex sensuibus externis seu corporis; sunt scientifica de statu civili, ejus regimine, statutis & legibus, quæ sunt paulo interiora; sunt scientifica de illis quæ sunt vitæ moralis, quæ sunt adhuc interiora; quæ autem sunt vitæ spiritualis, sunt illis omnibus interiora; hæc sunt vera Ecclesiae; quæ quatenus solum ex doctrina apud hominem sunt, non aliud sunt quam scientifica, at cum ex bono amoris, tunc vadunt supra scientifica, nam tunc in luce spirituali sunt, e qua spectant scientifica in suo ordine infra se: homo per tales gradus scientificorum ascendit ad intelligentiam, scientifica enim per illos gradus aperiunt mentem, ut lux e mundo spirituali influere possit. Ex his nunc patet, quid intelligitur per præsentiam verorum in naturali.

5935. Et bonum fuit in oculis Pharaonis, quod significet gaudium ubivis ibi, nempe in naturali, constat ex significatione bonum esse in oculis alicujus, quod sit gaudium esse ei; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale in communi, de qua mox supra n: 5933.

5936. Et in oculis servorum illius, quod significet usque ad infima ibi, constat ex significatione servorum, quod sint inferiora, de qua n: 2541. 5161. 5164. 5305, ita quoque infima: quænam scientifica in naturali infima sunt, & quænam inferiora, videatur mox supra n: 5934.

5937. Et dixit Pharaon ad Josephum, quod significet perceptionem Naturalis ex Cœlesti Interno, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius; ex repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturale in communi, de qua n: 5160. 5799; & ex repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877; quia Cœleste, quod Joseph repræsentat est internum, & Naturale, quod Pharaon, est externum, ideo est perceptio naturalis ex Cœlesti interno, omnis enim perceptio est ex interiori, nusquam est aliqua perceptio interioris ab exteriori, unde enim influxus inde est perceptio. Quid Perceptio, quæ toties nominatur, paucis hic dicendum; est apud unumquemvis hominem facultas percipiendum ita sit, vel non ita, facultas concludendi intus in se seu in mente sua, facit ut res percipiatur; hæc facultas nusquam dabilis est nisi influxus sit ex spirituali mundo: hac dote excellet unus homo præ altero; qui minus excellent sunt qui parum intus in se seu in mente sua concludunt & sic percipiunt, sed dicunt ita esse, quia alii, quibus fidem habent, ita dixerunt; at qui magis excellent, sunt qui non ex aliis sed ex se vident quod ita sit; verum enim vero perceptio, quæ est apud unumquemvis hominem, est in rebus mundanis; non autem hodie apud aliquem in rebus spiritualibus; causa est, quia spirituale quod influit & facit perceptionem, obscuratum est & pene extinctum a jucundis amoris mundi & sui; quapropter nec illis curæ sunt spiritua-

lia, nisi quatenus ex debito & more, si auferretur timor ex debito, & jucundum ex more, spernerent illa, averfarentur, imo negarent: qui perceptionem in spiritualibus habebit, is erit in affectione veri ex bono, & desiderabit continue scire vera, inde Intellectuale ejus illuminatur, & cum Intellectuale illuminatum est, tunc datur ei aliquid intus in se percipere; at qui non in affectione veri est, quod scit ita esse, hoc scit a doctrinali Ecclesiae cui fidem adjungit, & quia dixit ita esse sacerdos, presbyter, monachus. Ex his constare potest, quid Perceptio, & quod in mundanis detur, non autem in spiritualibus; quod adhuc patet ex eo, quod quisque in dogmate, in quo natus est, maneat, etiam qui nati sunt Judaei tum qui extra Ecclesiam, tamen intra eam vivunt; & quoque qui in haeresi, si illis ipsissima vera dicerentur, & quoque confirmarentur, usque tamen ne hilum perciperent quod vera sint, apparebunt illis ut falsa.

5938. Dic ad fratres tuos, quod significet de veris Ecclesiae in naturali, nempe quod sit perceptio, constat ex repraesentatione fratrum Josephi, quod sint vera Ecclesiae in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5458. 5512. Hic Pharaon invitatur filios Jacobi ut veniant in Aegyptum cum infantibus & mulieribus, utque ferant patrem suum secum, nam dicit Pharaon. "Dic ad fratres tuos, hoc facite, & accipite patrem vestrum; & accipite vobis e terra Aegypti vehicula pro infantibus vestris & mulieribus vestris; & feratis patrem vestrum, & veniatis." Joseph autem mox supra invitat patrem suum, & non aliter fratres suos quam sicut illius; dicit enim "Ascendite ad patrem meum, & dicatis ad illum, descende ad me, ne subsistas, & habitabis in terra Goshen, & eris propinquus ad me, tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, & omne quod tibi; festinate, & descendere faciat patrem meum huc." Causa quod Pharaon invitaverit filios Jacobi, & Josephus patrem, non patet nisi ex sensu interno; qui est, quod naturale in communi, quod repraesentatur per Pharaonem, immediatam communicationem habeat cum veris Ecclesiae in naturali, quae repraesentantur per filios Jacobi; inde est quod Pharaon de illis loquatur; at Coeleste internum, quod repraesentatur per Josephum, non immediatam communicationem habet cum veris Ecclesiae in Naturali, quae filii Jacobi, sed per Bonum spirituale, quod est Israel pater illorum; inde est quod Joseph de patre loquatur.

5939. Hoc facite, onerate jumenta vestra, quod significet quod implerent omne verum bono, constat ex significatione onerare jumenta, quod sit implere vera; & ex significatione frumenti, quo onerarentur jumenta, quod sit bonum veri, de qua n: 5295. 5410; jumenta, quod hic vera sint, est quia erant asini, Gen: Cap: XLII: 26. 27. Cap: XLIII: 18. 24. Cap: XLIV: 3, per quos significantur scientifica, n: 5741; & quia per asinos significantur scientifica, & nunc conjunctio facta est cum Bono interno per Medium, sunt scientifica vera, eapropter pro asinis hic dicuntur jumenta.

5940. Et ite, venite terram Canaan, quod significet habitationem eorum, nempe verorum Ecclesiae in naturali, constat ex significatione terrae Canaanis, quod sit ubi habitatio illorum qui fuerunt ab Ecclesia, de qua n: 3795. 3686.

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 277

4447. 4454. 4517. 5136, ita habitatio verorum Ecclesiæ cum bono, quia hæc constituunt Ecclesiam.

5941. Et accipite patrem vestrum, & domos vestras, & venite ad me, quod significet accessionem boni spiritualis, & verorum Ecclesiæ ad scientifica naturalis, constat ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; ex repræsentatione filiorum ejus, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua n: 5414. 5879, quorum omnia sunt domus eorum; ex significatione venire, quod sit accedere; & ex repræsentatione Pharaonis, qui est *Me* ad quem venirent, quod sit scientificum naturalis in communi; ex his patet, quod per accipite patrem vestrum, & domos vestras, & venite ad me, significetur accessio boni spiritualis & verorum Ecclesiæ ad scientifica naturalis.

5942. Et dabo vobis bonum terræ Ægypti, quod significet possessionem scientificorum, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sint scientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 5700; & ex significatione dare ejus terræ bonum, quod sit possessionem, nam qui dat possessionem dat ejus bonum, & vicissim.

5943. Et comedetis pingue terræ, quod significet appropriationem boni ibi constat a significatione comedere, quod sit communicari, conjungi, & appropriari, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3832. 4745; & ex significatione pinguis seu pinguedinis terræ, nempe Ægypti, quod sit bonum in naturali. Quod pingue sit Cœleste seu bonum, a pluribus locis in Verbo constat; nec modo pingue quod in Animali, sed etiam pingue quod aliunde, sicut butyrum, oleum; & quæ trahunt aliquid a pingui, etiam quantum trahunt, tantum boni significant, ut lac, mella, refinæ. Quod pinguedo fuerit repræsentativum boni cœlestis, ita amoris qui a Domino, constat ex holocaustis & sacrificiis, quod omnis pinguedo adoleretur super altari, & quod inde odor quietis Jehovæ, tum quod ideo prohibitum fuerit filiis Israelis comedere pinguedinem; ex quibus, sicut ex reliquis, manifestum potest esse, quod illa quæ instituta fuerunt apud Israelitas, repræsentativa fuerint cœlestium & spiritualium, & sic quod sancta involverint; alioquin nihil causæ ex Divino fuisset in eo, quod sacrificaretur omne pingue animalis, & quod id esset odor quietis Jehovæ, tum quod prohiberetur esus ejus, sicut sanguinis; certe, perquam crasse cogitaretur de Divino, si crederetur quod pinguedo delectaret, ac Jehovah statutum faceret, in quo non intus reconditum esset aliud; etiam homo nimis terrestris & corporeus foret, si nihil curaret scire, quid per talia significaretur, indicium quod nulla ei affectio sciendi quæ sunt Verbi & vitæ æternæ. De pinguedine ita apud Moysen “ Sumes omne *pinguedinem* tegentem intestina, & *reticulum* super jecore, & *pinguedinem* super renibus, & adolebis super Altari” Exod: xxix: 13. 22. tum Levit: iii: 4. 5. 9. 10. 14. 15. Cap: iv: 8. 9. 19. 26. 31. 35. Cap: vii: 3. 4: quod etiam *pinguedo pectoris* sacrificaretur” Levit: vii: 30. 31. Quod id esset odor quietis Jehovæ, ita “ Hoc panis igniti Jehovæ *in odorem quietis*” Levit: iii: 16. “ Sparget Sacerdos sanguinem super altare Jehovæ & offeret *pinguedinem*”

dingum in odorem quietis Jehovæ” Levit: xvi: 6: & alibi, “*Pinguedo* primogeniti bovis & ovis adolebitur super altari, *in odorem quietis Jehovæ*” Num: xviii: 17; odor quietis significat gratum ex bono amoris. Quod a filiis Israelis non pinguedo comederetur “*Omnis Pinguedo Jehovæ esto; ideo statutum æternitatis in generationes vestras, in omnibus habitationibus vestris, ullam pinguedinem aut ullum sanguinem non comedetis*” Levit: xii: 16. 17: & alibi “*Loquere ad filios Israelis, dicendo, ullam pinguedinem sive bovis sive ovis, sive capræ, non comedetis; omnis qui comederit pinguedinem de bestia, de qua oblatum fuerit ignitum Jehovæ, excindetur anima comedens e populis suis; nec ullum sanguinem comedetis*” Levit: vii: 23. 24. 25. 26. Holocausta & sacrificia constituebant principale cultus Divini apud populum illum, n: 923. 2180, quare per holocausta & sacrificia in genere significatur Cultus, & per illa quæ sacrificabantur, tum per omnem processum sacificationis, significatur quale cultus, & per Pinguedinem & ejus adolitionem ipsissimum cœleste Divinum, quod est Bonum amoris a Domino; ut quoque apparet ab his locis; Apud Esaiam “*Jacob non emisti Mihi argento calamum; & pinguedine sacrificiorum tuorum don implevisti Me; tantum fervire fecisti Me per peccata tua*” xlii: 24; non emisti argento calamum, pro quod non comparaveris tibi vera fidei; & pinguedine sacrificiorum non implevisti Me, pro quod non bonum amoris. Apud Davidem “*Holocausta pinguium offeram Tibi, cum suffimento arietum*” Psalm: lxxvi: 15, holocausta pinguium pro cultu ex amore. Apud Moysen “*Quando dicetur, ubi dii eorum, Petra cui confisi sunt, qui Pinguedinem sacrificiorum eorum comederunt, biberunt vinum libaminis eorum*” Deut: xxxii: 37. 38; hoc a gentilibus diceretur, qui putabant quod dii cibarentur, imprimis talibus, nescientes prorsus quod pinguedo sacrificiorum esset cœleste seu bonum amoris in cultu, & vinum libaminis verum fidei inde, quæ afficiebant angelos cum sacrificabatur, & quæ ideo mandata, ut cœlum prope hominem per representativa & correspondentias esset. Apud Davidem “*Jehovah recordabitur omnium oblationum tuarum, & holocaustum tuum pingue satiet*” Psalm: xx: 4, holocaustum pingue facere pro cultum reddere bonum. Apud Esaiam “*Faciet Jehovah Zebaoth omnibus populis in monte hoc Convivium pinguedinum, convivium secum; pinguedinum medullatarum, secum idfecatarum: absorbebit mortem in æternum, & absterget Dominus Jehovah lachrymam desuper omnibus faciebus*” xxv: 6. 8, Convivium pro cœlo & ibi conjunctione cum angelis per amorem & charitatem, n: 3596. 3832. 5161, pinguedines sunt bona amoris & charitatis. Apud Eundem “*Quare appenditis argentum pro eo quod non panis, & laborem vestrum pro eo quod non ad satietatem; attendite attendendo ad Me, & Comedite bonum, & delicietur in Pinguedine anima vestra*” lv: 2: & apud Jeremiam “*Convertam luctum eorum, in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo eos e mærore suo, ut implebo animam sacerdotum pinguedine, & populus meus bono meo saturabuntur*” xxxi: 13. 14; pinguedo manifeste pro bono, nam dicitur quod anima saturabitur, & vocatur bonum Jehovæ, quod non aliud est quam Cœleste quod

ab

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 279

ab Ipso. Apud Davidem "Sicut *Pinguedine* & *adipe* saturabitur anima mea, & labiis canticorum laudabit os meum" Psalm: LXIII: 6, similiter. Apud Eundem "Coronasti annum *bonitatis* tuæ, & orbitæ tuæ stillant *pinguedine*" Psalm: LXV: 12. Apud Eundem "Filii hominis in umbra alarum tuarum confidunt, *implentur Pinguedine* domus tuæ, & flumine deliciarum potas eos" Psalm: xxxvi: 8. 9. Apud Esaiam "Tunc dabit Jehovah pluviam seminis tui, quo conferes terram, & panem proventus terræ; & erit *pingue* & opulentum" xxx: 23. Apud Johannem "Omnia *Pinguia* & splendida abiverunt, & non amplius invenies ea" Apoc: xviii: 14, de Babylone, omnia pingua & splendida abiverunt, pro quod omnia bona amoris & vera fidei. Apud Moſen "Sugere fecit eum *mel* e rupe, & *oleum* e saxo petrae; *butyrum* armenti, & *lac* gregis, cum *Pinguedine* agnorum & arietum filiorum Baſchanis & hircorum, cum *Pinguedine* renum tritici, & sanguinem uvæ bibis merum" Deut: xxxi: 13. 14, ibi de Antiqua Ecclesia Spirituali, cujus varia bona recensentur, & significantur per mel, oleum, butyrum, lac, pinguedinem. Quia Pinguedo erat bonum, ideo quoque adjungitur talibus, quæ non pingua in se sunt, sed usque significant bona, ita Pingue & Bonum quasi idem erant; ut in loco allato, *Pinguedo tritici*; similiter apud Davidem "Cibarem eos *ex pinguedine tritici*" Psalm: LXXXI: 17, & alibi "Qui ponit terminum tuum pacem, & *pinguedine triticorum* satiat te" Psalm cXLVII: 30. Tum apud Moſen "Omnis *Pinguedo olei* puri, & omnis *Pinguedo Musti & frumenti*, quæ primitiæ, quia Jehovah, data Aharoni sunt" Num: xviii: 12.

5944. Et nunc mandatum hoc facite, quod significet voluntatem, constat absque explicatione.

5945. Accipite vobis e terra Ægypti vehicula, quod significet doctrinalia scientificorum, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sint scientifica, de qua prius; & ex significatione vehiculorum, quod sint doctrinalia. In Verbo, ubi agitur de Ægypto, passim nominantur Currus & equi, & per Currus ibi intelliguntur doctrinalia nunc falsa nunc vera, & per equos intellectualia etiam in utroque sensu; quod Currus sint doctrinalia, videatur n: 5321; similiter vehicula ibi, sed per hæc significantur doctrinalia scientificorum; doctrinalia scientificorum sunt doctrinalia ex sensu literali Verbi, ac imprimis inserviunt illis, qui primum inaugurantur in vera interiora Ecclesiæ; sicut sunt, quod Viduis præ cæteris beneficiendum, quod pupillis, quod pauperibus qui in plateis; tum quoque præcepta decalogi; hæc & plura sunt doctrinalia scientificorum, & significantur per Vehicula Ægypti: talia doctrinalia, quia sunt prima, quæ homo addiscit, etiam dein pro ultimo plano ei inserviunt, nam cum progressus sit ad interiora, sunt ultima: etiam in illis actualiter desinunt cœlestia & spiritualia nam illis quasi insistent ac innituntur, spiritualis enim mundus habet suos quasi pedes & suas plantas in Naturali, & apud hominem quoad vitam ejus spirituales in doctrinalibus scientificorum; similiter ac sensus internus Verbi in sensu ejus literali. Vehicula, per quæ doctrinalia hæc significantur, in Verbo non nisi quam aliquibus

bus in locis nominantur; nominatur vehiculum illa voce in Lingua originali; ubi agitur de Arca, quod imposita tali, 1 Sam: vi: 7. 11 Sam: vi: 3; & quoque cum sanctificabatur habitaculum, Num: vii: 3; causa est, quia arca repræsentabat cælum, n: 3478; quod, ut dictum, insitit ac innititur doctrinalibus scientificorum.

5946. Infantibus vestris & mulieribus vestris, quod significet pro illis qui nondum sciunt, nempe interiora Ecclesiæ, constat ex significatione infantum, quod sint qui nondum sciunt illa; & ex significatione mulierum, quod sint affectiones veri; cum enim viri significant vera, sicut hic filii Jacobi, tunc mulieres illorum significant affectiones veri; ac vicissim, cum viri significant bona, mulieres illorum significant vera, sed tunc viri vocantur mariti, n: 3236. 4510. 4823: affectiones veri, quæ hic mulieres, nec sciunt interiora Ecclesiæ, nisi per vera, quæ sunt viri; affectiones absque his, sunt sicut voluntas absque intellectuali, voluntas ut aliquid videat & sciat, erit per intellectum, ibi est ejus visus seu oculus.

5947. Et feratis patrem vestrum, & veniatis, quod significet servitium eorum, & accessionem, constat ex significatione ferre patrem, quod sit servitium, de qua sequitur; & a significatione venire, quod sit accessio, ut supra n: 5941. Cum servitio, quod significatur per ferre patrem, ita se habet; quæ inferiora sunt, servire debent interioribus; inferiora sunt vera Ecclesiæ in naturali, quæ repræsentantur per filios Jacobi; Interior autem est Bonum spirituale, quod repræsentatur per Israellem patrem eorum, hoc quia interius, seu, quod idem, superius, serviri debet ab exterioribus seu inferioribus; sunt enim inferiora non ad aliud formata, quam ut servitia sint, nam sunt formata ut Interior vivat & agat in illis & per illa, & quidem ita, ut si auferatur Interior ab illis, non aliud sint quam vasa absque vita & actione, ita prorsus mortua; ita se habet cum corpore respective ad spiritum ejus, quare cum hic recedit, corpus statim occumbit mortuum; ac ita se habet cum Externo homine respective ad Internum, & quoque ita se habet cum Interno homine respective ad Dominum, formatus enim est Internus homo ad recipiendum vitam a Domino, & est non nisi quam vitæ Ipsius Organum; consequenter est formatum ad inserviendum Domino, ad omnes usus quos amor in Ipsum, & charitas erga proximum, postulant, primum in mundo naturali, & postea in mundo spirituali.

5948. Et oculus vester non parcat super suppellectilibus vestris, quod significet quod instrumentalia non sint curæ, constat ex significatione suppellectilium seu vasorum, quod sint instrumentalia; quod illa non curæ sint, significatur per oculus ne parcat. Sunt Essentialia & sunt instrumentalia; Essentiale ut agat alicubi effectum, habebit Instrumentale, per quod agat; sicuti Instrumentale formatum est, ita agit: sit pro exemplo; corpus est instrumentale sui spiritus; Externus homo est Instrumentale Interni; scientificum est instrumentale veri, & Verum est instrumentale boni, n: 3068. 3079, ac ita porro. Instrumentalia in Verbo vocantur Vasa, hic suppellectilia, quia prædicantur de migratione eorum, ita de illis quæ in domibus: Essentialia autem

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 281

in Verbo vocantur res, & sunt illa quæ agunt per instrumentalia; interiora sic, quia agunt per exteriora, sunt respective Essentialia. Per quod Instrumentalia non curæ erunt, intelligitur, quod illa pro fine non erunt, sed Essentialia; quantum enim instrumentalia pro fine sunt, tantum retrahunt se & evanescunt Essentialia; ut si pro fine sit scientificum, & non curæ vera, vera tandem ita evanescunt, ut non apperipi possit num vera sint; si quoque vera pro fine sunt, & non curæ bonum, bonum tandem ita evanescit, ut non sit: tum qui terrestria, aut corporea, aut mundana, pro fine habent, sic ut hæc solum curæ sint, non autem cœlestia, cœlestia ita evanescunt, ut tandem vix aliquid cœleste agnoscatur. Hæc & similia sunt, quæ significantur per Oculum vestre ne parcat super suppellectilibus vestris. At sciendum, quod Essentiale & Instrumentale sint respectiva, nempe quod Essentiale dicatur, quia agit per alterum, ut per suum Instrumentum aut Organum; cum autem aliud agit per illud quod Essentiale fuit, tunc hoc fit Instrumentale, & sic porro: præterea in universo creato non datur aliquod Essentiale in se, hoc solum datur in Supremo, hoc est, in Domino, Ipse quia est Esse seu Essentiale in se, vocatur Jehovah ab Esse; reliqua omnia sunt modo Instrumentalia: ex his nunc sequitur, quia, ut dictum, Essentialia pro fine erunt, non Instrumentalia, quod Solus Dominus erit.

5949. Quia bonum totius terræ Ægypti vobis hoc, quod significet quod illis primum in Mente naturali, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; per bonum totius illius terræ significatur primum. Per hæc verba etiam intelligitur quod si illis non instrumentalia sed essentialia curæ sint, illis instrumentalia erunt in copia; ut pro exemplo; si vera curæ, illis scientifica, quæ sunt bonum terræ Ægypti, erunt in copia; similiter si bonum curæ, vera erunt in copia. Scientifica quidem, tum vera, erunt curæ, sed spectabunt bonum ut finem; si oculus in bono ut in fine est, tunc homo in visu consequentium est, seu in talium, quæ inde, perceptione, quæ nusquam datur, nisi bonum sit finis, hoc est, nisi is universaliter in omnibus & singulis regnet. Se habet hoc, sicut corpus & ejus anima; homini omnino curæ erit corpus, ut quod nutriendum, quod vestiendum, quod jucundis mundi fruiturum, sed hæc omnia non propter corpus sed propter animam, ut nempe hæc in sano corpore correspondent & rite agat, & corpus, ut organum; sibi prorsus obsequiosum habeat, ita anima erit finis; nec anima pro fine erit, sed solum pro fine medio, ejus curam habebit homo, non propter illam, sed propter usus, quos in utroque mundo præstabit; & cum homo pro fine habet usus, pro fine habet Dominum, nam Dominus disponit ad usus & ipsos usus. Quia pauci sciunt, quid sit pro fine habere, etiam dicendum; pro fine habere, est amare præ reliquis, quod enim homo amat, hoc pro fine habet: quid homo pro fine habet, cognoscitur manifeste, nam hoc universaliter in illo regnat, ita continue adest, etiam tunc quando de eo nihil cogitare sibi videtur, insidet enim, & facit interiorem ejus vitam, & sic latenter regit omnia & singula; sit pro exemplo, qui ex corde honorat parentes suos, in omnibus & singulis quæ agit

in præsentia illorum, & quæ cogitat in absentia, honor ille adest, & quoque id ex gestibus & loquela appercipitur; ita qui ex corde Deum timet & honorat, timor ille & honor in singulis quæ cogitat, loquitur & agit, adest, quia inest, etiam cum non adesse videtur, sicut cum in remotioribus inde negotiis est, nam regnat universaliter, ita in singulis; regnans apud hominem in altera vita manifeste appercipitur, nam totius ejus vitæ sphæra, quæ ab ipso exhilat, inde est. Ex his constare potest, quomodo intelligitur, quod Deus semper ante oculos habendus sit, non quod de Ipso jugiter cogitandum, sed quod timor ejus aut amor regnabit universaliter, tunc Deus in singulis ante oculos habetur, & quum hoc, homo non cogitat, loquitur, & facit, quod Ipsi adversum est & ingratum, sin aliter, id quod universaliter regnat, ac interius latet, se manifestat & admonet.

5950. Vers: 21. 22. 23. *Et fecerunt ita filii Israelis, & dedit illis Joseph vehicula, juxta os Pharaonis, & dedit illis viaticum ad viam. Et omnibus illis dedit cuique mutatorias vestes; & Benjamin dedit trecentos argenti, & quinque mutatorias vestes. Et patri suo misit, ut hoc; decem asinas portantes e bono Ægypti, & decem asinas portantes frumentum & panem, & alimentum patri suo ad viam.* Et fecerunt ita filii Israelis, significat effectum a veris spiritualibus in naturali: & dedit illis vehicula juxta os Pharaonis, significat quod ab Interno illis doctrinalia, sicut placuit: & dedit illis viaticum ad viam, significat sustentationem a bono & vero interea: & omnibus illis dedit mutatorias vestes, significat vera initiata bono: & Benjamin dedit trecentos argenti, significat quod Medio plenum veri ex bono: & quinque mutatorias vestes, significat multum veri e naturali: & patri suo misit ut hoc, significat quid gratis donatum Bono spirituali: decem asinos portantes e bono Ægypti, significat scientifica meliora cum multis servitiis: & decem asinas portantes frumentum & panem, significat boni verum & veri bonum etiam cum multis servitiis: & alimentum patri suo ad viam, significat verum interius bono spirituali interea.

5951. Et fecerunt ita filii Israelis, quod significet effectum a veris spiritualibus in naturali, constat a significatione fecerunt, quod sit effectus; & a repræsentatione filiorum Israelis, quod sint vera spiritualia in naturali, de qua n: 5414. 5879. Quid vera spiritualia in Naturali, dicendum; vera fidei extra hominem, spiritum, & angelum, non sunt vera fidei, non enim applicata sunt alicui subjecto, in quo fiunt, cum autem applicantur homini, spiritui & angelo, ut subjecto, tunc fiunt vera fidei, sed cum differentia secundum status vitæ cujusvis; apud eos, qui primum addiscunt illa, sunt modo scientifica; postea si illi sancte venerantur illa, ultra vadunt, & fiunt vera Ecclesiæ; cum autem afficiuntur illis, & secundum illa vivunt, tunc fiunt vera spiritualia; bonum enim amoris & charitatis, quod unice est ex spirituali mundo, tunc imbuunt illa, & facit ut vivant; nam affici illis & vivere secundum illa, est ex illo bono. Qualia sunt vera, quæ fidei vocantur, apud illos, qui vivunt secundum illa, & qui non vivunt, mihi ostensum est; apud illos qui non vivunt secundum illa, apparuerunt sicut filamenta alba, & apud quos

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 283

quos vera illa fuerunt, at nihil boni, fragilia; at apud illos qui vivunt secundum illa, apparuerunt sicut fibræ e cerebro impletæ spiritu, & molles; ita fuerunt hæc vera animata, illa autem inanimata; ex quibus sciri potest, quod vera apud homines se habeant secundum statum vitæ cujusvis. Vera quæ per filios Jacobi repræsentantur, sunt vera nondum spiritualia, quia nondum facta vitæ; at vera, quæ per illos, ut filios Israelis, repræsentantur, sunt spiritualia, quia ex eo quod facta vitæ, bono amoris & charitatis imbuta sunt: hæc Vera hic intelliguntur, quia nunc actum est de initiatione ad conjunctiōnem verōrum in naturali, quæ sunt filii Jacobi, cum Bono Interno, quod est Joseph, per Medium, quod Benjamin, & quoque per Bonum spirituale, quod Israel.

5952. Et dedit illis vehicula juxta os Pharaonis, quod significet quod ab Interno doctrinalia, sicut placuit, constat ex repræsentatione Josephi, qui est is qui dedit, quod sit Bonum Internum, de qua prius; ex significatione vehiculorum, quod sint doctrinalia, de qua supra n: 5945; & ex significatione juxta os Pharaonis, quod sit sicut placuit, nempe veris spiritualibus, quæ sunt filii Israelis, quia hæc vera sunt in Naturali, quod per Pharaonem repræsentatur, n: 5460. 5799, & vehicula, per quæ doctrinalia significantur, data sunt illis ad dispositionem. Sicut placuit, dicitur, quia doctrinalia, quæ per vehicula Ægypti significantur, sunt ex sensu literali Verbi, n: 5945, qui absque sensu interno, applicari potest cuique bono; Dominus enim non aliquem aperte docet vera, sed per bonum ducit ad cogitandum quid verum, & quoque inspirat, homine nesciente, apperceptionem & inde electionem quod hoc verum sit, quia ita dictat Verbum, & quia hoc quadrat; ita Dominus aptat vera secundum receptionem boni ab unoquoque; hoc quia sit secundum cujusvis affectionem, ac ita in libero, dicitur hic, sicut placuit.

5953. Et dedit illis viaticum ad viam, quod significet sustentationem a bono & veræ interea, constat ex significatione viatici, quod sit sustentatio a bono & vero, de qua n: 5490.

5954. Et omnibus illis dedit cuique mutatorias vestes, quod significet vera initiata bono, constat ex significatione vestium, quod sint vera, de qua sequitur; inde mutatoriæ vestes sunt vera quæ nova, & vera nova fiunt cum initiantur bono, tunc enim vitam accipiunt; agitur enim de Conjunctiōne Naturalis hominis cum spirituali, seu Externi cum Interno; quando conjunctio fit, tunc vera mutantur & nova fiunt, nam vitam ab influxu boni accipiunt, videatur mox supra n: 5951; quod mutare vestes fuerit repræsentativum, quod induerentur sancta vera, & quod inde quoque vestes mutatoriæ, videatur n: 4545. Quod per Vestes in Verbo significantur Vera, est quia vera vestiunt bonum, pæne sicut vasa sanguinem, ac fibræ spiritum: quod Vestis significativum veri sit, est quia spiritus, & quoque angeli appareant vestibus induti, & quilibet secundum vera quæ apud illos, in albis apparent illi qui sunt in veris fidei per quæ bonum, at in candidis splendentibus qui in veris fidei quæ ex bono, transluet enim bonum per verum, inde splendor; videatur n: 5248. Quod Spiritus & Angeli appareant in vestibus, constare etiam potest

ex Verbo, ubi memoratur quod Angeli visi; ut apud Matthæum "Angeli ad sepulchrum Domini sedentis species erat sicut fulgur, & *vestimentum album sicut nix*" xxviii: 3. Apud Johannem "Super thronis vidi viginti, & quatuor seniores sedentes, *indutos vestimentis albis*" Apoc: iv: 4. Apud Eundem "Sedens super Equo albo *indutus erat vestimento tincto sanguine*, & vocatur nomen ejus Verbum Dei: Exercitus ejus in Cœlo sequebantur Eum super equis albis, *induti byssinum album & mundum*" Apoc: xix: 11. 13. 14; Vestimenta alba sicut nix, & byssinum album, significant sancta vera, albedo enim & candor prædicantur de veris, n: 3301. 3993. 4007. 5319, ex causa quia proxime accedunt ad lucem, & Lux quæ a Domino est Divinum Verum; quapropter Dominus cum transformatus, Vestimenta ejus apparuerunt sicut Lux, de qua apud Matthæum "cum Jesus transformatus, splenduit facies Ipsius sicut Sol, & *Vestimenta Ipsius sunt facta sicut Lux*" xvi: 2; quod Lux sit Divinum Verum, in Ecclesia notum est, at quod compareret vesti, constat apud Davidem "Jehovah op erit se *Luce*, quasi *Veste*" Psalm: civ: 2. Quod vestes sint vera, patet a pluribus locis in verbo, ut apud Matthæum "Ingressus Rex ut videret discumbentes, videt ibi hominem *non indutum veste nuptiarum*; & dixit illi, amice, quomodo hoc intraisti *non habens vestem nuptiarum*; quare ejectus est in tenebras exteriores" xxi: 11. 12. 13; quinam intelliguntur per non indutum veste nuptiarum, videatur n: 2132. Apud Esaïam "Excitare, excitare, indue robur tuum, Zion; *indue vestes decoris tui Hierosolyma*, urbs sanctitatis, quia non addet veniat in te amplius præputiatus & immundus" lxi: 1, vestes decoris pro veris ex bono. Apud Ezechielem "*Vestivi te acupictis*, & calceavi te taxo, & *accinxi te bysso*, ac *obtexi te serico*; *vestes tuæ byssus & sericum*, & *acupictum*; similam, mel & oleum comedisti" xvi: 10. 13, de Hierosolyma, per quam ibi intelligitur Ecclesia Antiqua spiritualis, quæ postquam expiravit Ecclesia Antiquissima Cœlestis, instaurata fuit a Domino; vera, quibus Ecclesia illa donata fuit, describuntur per vestes; acupictum est scientificum, hoc cum genuinum, etiam apparet ut acupictum, ac sicut lacinia in altera vita, quod etiam datum est videre; byssus & sericum sunt vera ex bono, sed illa in cœlo, quia in ejus luce ibi, sunt splendidissima & transparentia. Apud Eundem "*Byssus in acupictura ex Ægypto*, fuit expansio tua, & *hyacinthinum & purpura* ex insulis Elischa, fuit *tegumentum tuum*" xxvii: 7, ibi de Tyro, per quam repræsentantur cognitiones veri & boni, n: 1201, quæ cum genuinæ, sunt byssus in acupictura ex Ægypto; bonum inde, seu bonum veri, sunt hyacinthinum & purpura. Apud Davidem "Tota gloriosa filia Regis, *de implexis auri vestis ejus*, in *acupictis* adducetur Regi" Psalm: xlv: 15. 16, filia regis pro affectione veri; de implexis auri vestis ejus pro veris in quibus bonum; acupicta pro veris infimis. Apud Johannem "Habes pauca nomina in Sardibus, *qui non polluerunt vestimenta sua*, & ambulabunt Mecum *in albis*, quia digni sunt. *Qui vicerit, hic induetur vestimentis albis*" Apoc: iii: 4. 5, non polluere vestimenta pro vera non inquinare falsis. Apud Eundem "Beatus qui vigilat & servat vestimenta sua, ut non nudus ambulet,

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 285

bulet, & videam pudorem ejus” Apoc : xvi : 15, vestimenta similiter pro veris; sunt vera fidei ex Verbo, quæ proprie significantur per vestimenta; qui illa inde, aut qui vera seu verosimilia ex suo religioso, ut gentiles, non sibi acquisiverat, & applicuerat vitæ, is utcumque putat se in bono esse, utque non est; nam quia nulla ei vera ex Verbo aut religioso sunt, se patitur duci per ratiocinia æque a spiritibus malis quam bonis, ac ita defendi non potest ab Angelis; hoc intelligitur per quod vigilandum, & servanda vestimenta sua, ut non nudus ambulet & videant pudorem ejus. Apud Sachariam “Jehoschua fuit in Vestibus pollutis, sic stabat coram Angelo, qui dixit ad stantes coram illo, *removete vestes pollutas a coram illo*: ad illum autem dixit, vide transire feci a te iniquitatem tuam, & induendo te vestibus mutatoris” 111 : 3. 4, vestes pollutæ pro veris conspurcatis a falsis quæ a malo, quare remotis vestibus illis, & indutis aliis, dicitur, vide transire feci a te iniquitatem tuam; quod iniquitas non transeat per mutationem vestium, quisque scire potest, inde etiam quisque concludere, quod vestium mutatio fuerit repræsentativum, sicut etiam *Vestium Lavatio*, quæ mandata, cum purificarentur, ut cum accederent ad montem Sinai, Exod : ix : 14; cumque ab impuris mundarentur, Levit : xi : 25. 40. Cap : xiv : 8. 9. Num : viii : 6. 7. Cap : xix : 11. Cap : xxxi : 19 ad 24. 25; mundationes enim ab impuris fiunt per vera fidei, quia hæc docent quid bonum, quid charitas, quid proximus, quid fides, quod Dominus, quod Cælum, quod vita æterna, hæc non sciuntur quid sunt absque veris quæ docent, & ne quidem quod sint; quis non aliter ex se novit, quam quod bonum amoris sui & mundi, sit unicum quod bonum homini, utrumque enim est ejus vitæ jucundum; & quis nisi ex veris fidei nosse potest, quod aliud bonum sit, quod homini applicari potest, nempe bonum amoris in Deum, & bonum charitatis erga proximum, & quod in illis bonis sit vita cœlestis, tum quod tantum ejus boni influat per cælum a Domino, quantum homo se præ aliis non amat, & quantum non amat mundum præ cœlo : ex his constare potest, quod purificatio, quæ repræsentata fuit per lavationem vestium, fiat per vera fidei.

5955. Et Benjamin dedit trecentos argenti, quod significet quod Medio plenum veri ex bono, constat a repræsentatione Benjaminis, quod sit Medium, de qua n : 5600. 5631. 5639. 5688. 5822; ex repræsentatione Josephi, qui dedit, quod sit Bonum Internum, de qua n : 5826. 5827. 5869. 5877; ex significatione trecentorum, quod sint plenum, de qua sequitur; & ex significatione argenti, quod sit verum, de qua n : 1551. 2954. 5658; ex his patet, quod per Benjamin dedit trecentos argenti, significetur quod Medio donaverit plenum veri ex bono, est enim Medium, quod Benjamin repræsentat, Verum interius per influxum a Cœlesti Interno, n : 5600. 5631. Quod Trecenti sint plenum, est quia, exsurgunt ex tribus & ex centum per multiplicationem, & tria significant plenum, n : 2788. 4495, & centum significant multum, n : 4400; quid enim numeri compositi involvunt, constat ex simplicibus a quibus sunt. Trecenti, ubi alibi in Verbo nominantur, etiam simile involvunt, sicut quod arca Noe esset longitudine trecentorum cubito-
rum

rum, Genes: vi: 15: tum quod Trecenti Viri essent, per quos Gideon percuteret Medianem, de quibus in Libro Judicum "Erat numerus lambentium in manu sua ad os suum, *Trecenti viri*: dixit Jehovah Gideonem, per *Trecentos viros*, qui fuerunt lambentes, dabo Medianem in manum tuam. Divisit Gideon *Trecentos viros* in *tria agmina*, & dedit buccinam in manum uniuscujusque eorum, & hydrias vacuas, & faces in medio hydriarum. Cum clangerent *Trecentis buccinis*, posuit Jehovah gladium viri contra socium illius, & contra universa castra" vii: 6. 7. 8. 16. 22, per Trecentos viros ibi etiam significatur plenum ut quoque per tria agmina, in quæ trecenti illi divisi sunt; & per centum qui erat numerus cujusvis agminis, significatur multum ac satis, consequenter quod sufficerent contra Medianem: præterea, repræsentativa erant omnia illa, nempe quod assumti qui lamberent aquam in manu; quod *baccina* unicuique; quod in hydriæ in quibus faces; & hoc quia per Medianem, contra quem irent, repræsentabatur verum quod non verum, quia non bonum vitæ; sed de singulis his, ex Divina Domini Misericordia, alibi; quod numeri etiam repræsentativi fuerint, patet ex pluribus aliis locis, ut quod Septem apud Joschuam cum caperent Jerichuntem, tunc enim mandatum, ut *Septem sacerdotes* portarent *Septem buccinas* jubilantium coram arca: quod *die septis* circumirent urbem *septem vicibus*" Cap: vi: 4.

5956. Et quinque mutatorias vestes, quod significet multum veri e naturali, constat ex significatione quinque, quod sint multum, de qua n: 5708; & ex significatione mutatoriarum vestium, quod sint vera initiata bono; quod e naturali, est quia Vestes prædicantur de Naturali. Quod Verum e naturali esset Medio, quod repræsentatur per Benjaminem, est, quia ut Medium sit, trahet ab Interno, & ab Externo, n: 5822; quod ab Interno, intelligitur per quod Medio plenum veri ex bono, quod significatur per trecentos argenti, de quibus mox supra n: 5955; quod ab Externo, intelligitur per multum veri e naturali, quod significatur per quinque mutatorias vestes.

5957. Et patri suo misit ut hoc, quod significet quid gratis donatum bono spirituali, constat ex repræsentatione Israelis, qui hic pater, quod sit Bonum spirituale e naturali, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & ex significatione mittere, quod sit gratis donare; omne enim quod per Internum influit a Domino in Externum, seu in Naturale, etiam quod in Bonum spirituale, quod Israel, quia hoc est e naturali, gratis donatur: postulat quidem Dominus humiliationem, adorationem, gratiarum actiones, & plura ab homine, quæ apparent sicut remunerationes, ac ita non gratis; sed Dominus non postulat illa sui causa, nam nihil gloriæ Divino ex humiliatione, adoratione, & gratiarum actione hominis; in Divino prorsus non conceptibile est aliquid amoris sui, ut propter se talia fiant, verum sunt propter ipsum hominem, cum enim homo in humiliatione est, tunc potest recipere bonum a Domino, nam tunc separatus est ab amore sui & ejus malis, quæ obstant; quapropter Dominus humiliationis statum apud hominem vult ejus causa, quia cum homo in illo statu est, potest Dominus influere cum bono cœlesti: similiter se habet cum adoratione & cum gratiarum actione.

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 287

5958. Decem asinos portantes e bono Ægypti, quod significet scientifica cum multis servitiis, constat ex significatione decem, quod sint multum, de qua n: 3107. 4638. 5708; ex significatione asinorum, quod sint scientifica, de qua n: 5741, hic scientifica infima, de quibus n: 5734, quæ quia portant interiora, sunt servitia; & ex significatione boni Ægypti, quod sint scientifica, ut supra n: 5942. 5949, sed scientifica Ecclesiæ, nam hæc proprie per Ægyptum significantur, n: 4749. 4964. 4966; quod hæc sint bonum Ægypti, inde est, quia a Josepho ad Israellem, quod est, a Cœlesti interno ad Bonum spirituale, sunt missa.

5959. Et decem asinas portantes frumentum & panem, quod significet boni verum, & veri bonum, etiam cum multis servitiis, constat ex significatione decem, quod sint multum, ut supra n: 5958; ex significatione asinarum quod sint servitia, ut quoque mox supra n: 5958; ex significatione frumenti, quod sit bonum veri, de qua n: 5295. 5410, hic autem boni verum, quia a cœlesti Interno, quod Joseph; & a significatione panis, quod sit veri illius bonum, de qua n: 276. 680. 2165. 2177. 3478. 3735. 4211. 4217. 4735. 4976. Cum hoc, quod frumentum significet boni verum, & alibi veri bonum, ita se habet; cum significationibus aliter se habet cum agitur de influxu a cœlesti interno, & aliter cum a spiritali interno; quod influit a cœlesti interno, non est nisi quam bonum, quod quidem in se verum habet, sed hoc verum est bonum; quod autem influit a spiritali interno, non est nisi quam verum, quod cum factum vitæ, appellatur bonum veri; inde nunc est, quod frumentum significet nunc bonum veri, & nunc boni verum, hic boni verum, quia ex Cœlesti Interno, quod Joseph. Quod asinæ portaverint frumentum & panem, ac asini bonum Ægypti, est quia per asinos significantur servitia quatenus se referunt ad verum, & per asinas significantur servitia quatenus se referunt ad bonum; ideo super asinis portabantur talia quæ illis conveniebant, & super asinabus talia quæ illis; alioquin non opus fuisset memorare, quod essent asini & asinæ, & quid illi & quid hæc portarent.

5960. Et alimentum patri suo ad viam, quod significet verum interius bono spiritali interea, constat ex significatione alimenti, quod sit verum interius, hoc enim existit a boni vero & veri bono, quæ significantur per frumentum & panem, mox supra n: 5958; & quoque verum inferius est alimentum bono spiritali; ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale, de qua supra n: 5957; & ex significatione ad viam, quod sit interea, nempe antequam veniret, hoc est, antequam plena conjunctio fieret.

5961. Vers: 24. 25. 26. 27. 28. *Et dimisit fratres suos, & iverunt, & dixit ad illos, ne contendatis in via. Et ascenderunt ex Ægypto, & venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem eorum. Et indicaverunt illi, dicendo, adhuc Joseph vivit, & quod ille dominans in omni terra Ægypti; & defecit cor ejus, quia non credidit illis. Et loquuti sunt ad illum omnia verba Josephi, quæ loquutus ad illos; & vidit vebiculâ quæ misit Joseph ad ferendum illum; & revixit spiritus Jacobi patris illorum. Et dixit Israel, multum, adhuc Joseph filius meus vivit,*

vivit, ibo & videbo illum, antequam morior. Et dimisit fratres suos & iverunt, significat occultationem: & dixit ad illos, ne contendatis in via, significat perceptionem datam ut in tranquillo sint: & ascenderunt ex Ægypto, significat recessionem a scientificis Ecclesiæ: & venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem suum, significat habitationem ubi bonum naturale non spirituale: & indicaverunt illi, dicendo, significat influxum & apperceptionem: adhuc Joseph vivit, significat quod Internum non reiectum: & quod ille dominans in omni terra Ægypti, significat quod Mens naturalis sub ejus potestate sit: & defecit cor ejus, quia non credidit illis, significat deficientiam vitæ naturalis, & inde intellectus: & loquuti sunt ad illum omnia verba Josephi quæ loquutus ad illos, significat influxum ex cœlesti spiritualis: & vidit vehicula quæ misit Josephus ad ferendum illum, significat doctrinalia inde quæ persuaderent: & revixit spiritus Jacobi patris illorum, significat vitam novam: & dixit Israel, significat bonum spiriturale nunc: multum, adhuc Joseph filius meus vivit, significat gaudium quod Internum non perierit: ibo & videbo illum antequam morior, significat desiderium conjunctionis, antequam novum.

5962. Et dimisit fratres suos & iverunt, quod significet occultationem, constat ex significatione dimittere, quod sit remove a se, consequenter non magis sic præsens esse apud illos; & a significatione ire seu abire, quod sit vivere, tum vivere remotius, ut & relinquere, de qua n: 3335. 3416. 3690. 4882. 5493. 5606, ita est occultari. Quod nunc de remotione a cœlesti Interno, & sic de ejus occultatione, agatur, constat a sequentibus in sensu interno. Qui non scit, quomodo se habet cum statu vitæ spirituum & angelorum in cœlis, nec scire potest cur nunc agatur de occultatione veri & boni, cum mox prius fuerant in luce eorum: status ille in cœlo est, quod spiritibus & angelis sint Mane, Meridies, & Vespera, tum diluculum, & iterum mane, & sic porro; mane eorum est, cum Dominus præsens est, & illos manifesta felicitate beat, sunt tunc in perceptione boni; Meridies est, cum in luce veritatum sunt; & vespera, cum ab illis remonentur, tunc apparet illis quod Dominus remotior sit, & ab illis occultatus; has vices omnes qui in cœlo subeunt & percurrunt, aliter non possunt continue perfici; inde enim illis relativa, & a relativis perfectior perceptio, quoniam inde sciunt quid non felix, quia inde sciunt quod non bonum, & quid non verum. Quod admiratione dignum, est, quod nusquam unus status sit prorsus similis alteri in æternum; tum quod unus spiritus & angelus non similes status mutationes percurrat ac alter, ex causa quia unus non est alteri prorsus similis quoad bonum & verum, sicut nec unus homo alteri quoad faciem; sed usque Dominus ex variis illis unum facit; canon communis est, quod omne unum, in quo aliquid quale, ex variis existat, quæ in unanimum tale ut per harmoniæ consensum rediguntur, ut appareant omnes sicut unum; unum inde seu unio in cœlis fit per amorem & charitatem; videatur etiam n: 3241. 3267. 3744. 3745. 3986. 4005. 4149. 4598. Occultatio, quæ significatur per quod Joseph dimisit fratres suos, & iverunt, in Verbo vocatur vespera, quæ tunc est apud Angelos, cum non

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 289

non percipiunt Dominum præsentem, est enim in cœlo continua perceptio Domini; cum in statu non perceptionis sunt, tunc non afficiuntur bono, nec vident verum, ut prius, hoc angit illos; at brevi post venit diluculum, & sic mane.

5963. Et dixit ad illos, ne contendatis in via, quod significet perceptionem datam, ut in tranquillo sint, constat ex significatione dicere ad illos, quod sit perceptio data ab Interno, quod est Joseph, de qua sæpius; & a significatione non contendere in via, quod sit ut in tranquillo sint; contentio enim cum aliis est intranquillum, quia est turba animi. Status qui variantur in altera vita, de quibus mox supra n: 5961, se habent secundum perceptionem boni & veri apud illos, ita secundum perceptionem præsentiae Domini; secundum perceptionem illam, est illis tranquillum, nam qui in perceptione præsentiae Domini sunt, illi in perceptione sunt, quod omnia & singula, quæ illis contingunt, ad bonum eorum tendant, & quod mala ad illos non pertingant, inde sunt in tranquillo; absque tali fide seu confidentia in Dominum, nusquam aliquis venire potest ad tranquillum pacis, ita nec ad beatum in gaudio, quia beatum illud in tranquillo pacis habitat.

5964. Et ascenderunt ex Ægypto, quod significet recessiorem a scientificis Ecclesiæ, constat a significatione ascendere inde, quod sit recedere; ascendere dicitur ab Ægypto ad terram Canaan, & descendere ab hoc ad Ægyptum, ex causa de qua aliquoties prius; hic per ascendere significatur abire; & ex significatione Ægypti, quod in proprio sensu sint scientifica Ecclesiæ, de qua n: 4749. 4964. 4966; quod illa scientifica hic significantur, est quia in illis fuerunt cum in Ægypto, cum Josepho, n: 5985. Agitur hic usque ad Verbum ultimum huius Capituli, de remotione ab illis quæ sunt, boni & veri, ita ab illis quæ Ecclesiæ, quæ remotio intelligitur per occultationem supra n: 5961, & hic per recessiorem; hic status in Verbo significatur per Vesperam; cum in illo statu sunt, recedunt a cœlestibus & spiritualibus, & accedunt ad talia, in quibus non spirituale & cœleste; at occultatio illa seu recessio non fit per quod Dominus se occultet aut recedat, sed quod ipsi, non enim diutius deteneri possunt, quia non convenit, a proprio illorum, quapropter ille status venit, cum sibi seu proprio suo relinquuntur, & quantum illi relinquuntur, seu in id immerguntur, tantum ab illis quæ cœli sunt recedunt, & tantum illis bonum fit imperceptibile, & verum obscurum; inde patet, quod Dominus non se occultet, sed quod homo, spiritus, & angelus seipsum.

5965. Et venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem suum, quod significet habitationem, ubi bonum naturale non spirituale, constat ex significatione terræ Canaanis, quod sit Ecclesia, de qua n: 3705. 36846. 447. 4517. 4736, ita habitatio eorum qui repræsentarent Ecclesiam, qui quod fuerint posterii Jacobi, notum est; & ex repræsentatione Jacobi, quod sit bonum naturale, de qua n: 3305. 3659. 3775. 4234. 4009. 4073. 4538; non autem spirituale, nam hoc repræsentatur per Israellem; quod Jacob repræsentet Externum Ecclesiæ, & Israel Internum, videatur n: 4286. 4570; sive dicas bonum naturale aut Ecclesiæ externum, sive bonum spirituale aut Ecclesiæ

Internum, idem est, nam bonum naturale constituit Ecclesiae Externum, & bonum spirituale Ecclesiae Internum. Spirituale dicitur quod est in luce coeli, nam quod est in illa luce, in se habet affectionem boni & perceptionem veri, hæ sunt in illa luce, quia lux illa est a Domino; quapropter qui in bono & vero spirituali sunt, illi in Interno Ecclesiae sunt, nam sunt capite intra coelum: naturale autem dicitur, quod est in luce mundi, & quod in illa luce est, non *in se* habet affectionem boni & perceptionem veri, sed *extra se*; influit enim lux coeli, & illuminat circum circa, ita extra, non intra, & facit ut sciatur quod bonum sit bonum, & verum verum, quia ita dicitur, non quod ita esse percipiatur; quapropter qui in bono naturali sunt, illi in Externo Ecclesiae sunt, nam non Capite sunt in coelo, sed caput illuminatur inde ab extra. Nunc Jacob vocatur Jacob, non Israel, ex causa quia nunc in externis sunt, ut ab illis, quæ supra dicta sunt, liquet.

5966. Et indicaverunt illi dicendo, quod significet influxum & apperceptionem, constat a significatione indicare, quod sit communicari, & conjungi, de qua n: 4856. 5596, ita quoque influxus, nam quod indicatur, hoc in cogitationem influit; & a significatione dicere in historicis Verbis, quod sit perceptio, de qua sæpius, ita quoque apperceptio.

5967. Adhuc Joseph vivit, quod significet quod Internum non rejectum, constat a repræsentatione Josephi, quod sit bonum Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877; & ex significatione vivere, quod sit adhuc esse, ita non rejectum: quod vivere sit non esse rejectum, est quia a filiis Jacobi, Internum, quod per Josephum repræsentatur, primum rejectum fuit, & quia tunc pater eorum crediderat, quod a malis & falsis perierit, n: 5828; inde nunc per vivere, significatur quod non ita sit.

5968. Et quod ille dominans in omni terra Ægypti, quod significet quod mens naturalis sub ejus potestate sit, constat ex significatione dominari, quod sit sub ejus potestate esse; & a significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5301.

e 5969. Et defecit cor ejus, quia non credidit illis, quod significet deficientiam vitæ naturalis & inde intellectus, constat ex significatione defecit cor, quod sit deficientia vitæ, & quia dicitur de Jacobo, per quæm repræsentatur bonum naturale, n: 5964, est deficientia vitæ naturalis; & ex significatione non credere, quod sit deficientia intellectus; quod dicatur *inde*, est quia præcedit semper vita quæ voluntatis, & sequitur vita intellectus, causa est, quia solum voluntati inest vita, non autem intellectui nisi ex voluntate; hoc constat a bono quod est voluntatis, & a vero quod est intellectus, quod bono inest vita, non autem vero nisi ex bono; manifestum enim est, quod id semper prius sit quod vivit, & id posterius quod inde vivit; hæc causa est, quod dicatur deficientia vitæ naturalis & inde intellectus, quæ significantur per quod defecit cor ejus, quia non credidit illis.

5970. Et loquuti sunt ad illum omnia verba Josephi quæ loquutus ad illos, quod significet influxum ex cœlesti spiritualis, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5797; & ex repræsentatione Jo-

sephi,

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 291

sephi, quod sit cœleste spiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4963. 5307.
5331. 5332. 5417.

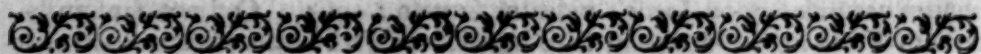
5971. Et vidit vehicula quæ misit Josephus ad ferendum illum, quod significet doctrinalia inde quæ persuaderent, constat ex significatione vehiculorum, quod sint doctrinalia; de qua n: 5945. 5952.; ex significatione quæ misit Josephus, quod sit quæ a Cœlesti Interno; & a significatione ad ferendum illum, quod sit quæ persuaderent, nam ferre eum ad Josephum, ut videat eum, est persuadere; quod etiam ex visis vehiculis persuasus fuerit, ex Verbis quæ nunc sequuntur, nempe, revixit spiritus Jacobi patris illorum, & dixit Israel, multum, adhuc Joseph filius meus vivit, constat.

5972. Et revixit spiritus Jacobi patris illorum, quod significet vitam novam, constat ex significatione revixit spiritus, quod sit vita nova; & ex repræsentatione Jacobi, quod sit bonum naturale, de qua n: 5964; inde per revixit spiritus Jacobi, significatur vita nova bono naturali: vita nova fit, cum spirituale ab Interno influit, & in illis, quæ in naturali sunt, ab interiori agit, inde bonum naturale fit spirituale, adjunctum bono spirituali quod repræsentatur per Israel; ob quam causam etiam Jacob nunc vocatur Israel, nam dicitur, "revixit spiritus Jacobi, & dixit Israel."

5973. Et dixit Israel, quod significet bonum spirituale nunc, constat ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, ut n: 5801. 5803. 5806. 5832. 5817. 5819. 5826. 5833; quid bonum spirituale, quod Israel, & quid bonum naturale, quod Jacob, videatur supra n: 5964. Qui non sensum internum Verbi novit, nusquam scire potest, cur Jacob nunc dicatur Jacob, & nunc Israel, nam in uno Capite, etiam in uno versu, nunc unum nomen, nunc alterum dicitur; quod sensus internus Verbi sit, inde manifeste constare potest; sicut hic, ubi dicitur "Revixit spiritus Jacobi patris illorum, & dixit Israel: similiter alibi, ut Cap: XLII "Benjaminem fratrem Josephi non misit Jacob cum fratribus ejus, & venerunt filii Israelis in medio venientium" Vers: 4. 5. Cap: XLVI "Et profectus Israel; dixit Deus Israeli in visionibus noctis, Jacob, Jacob, & dixit, ecce me" Vers: 1. 2. Surrexit Jacobus ex Beerscheba, & tulerunt filii Israelis Jacobum patrem suum" ibid: Vers: 5. "Omnes animæ domus Jacobi, venientis Ægyptum, septuaginta. Alligavit Joseph currum suum, & ascendit obvium Israeli: & dixit Israel ad Josephum" ibid: Vers: 27. 29. 30. Cap: XLVII "Habitavit Israel in terra Ægypti in terra Goschen; vixit Jacobus in terra Ægypti septendecem annis. Et appropinquaverunt dies Israelis ad moriendum" Vers: 27. 28. 29. Cap: XLVIII "Et indicavit Jacobo, & dixit, ecce filius tuus Joseph venit ad te; & confirmavit se Israel, & sedit super lecto, & dixit Jacob ad Josephum." Vers: 2. 3. Cap: XLIX "Vocavit Jacob filios suos, & dixit, congregamini, & audite filii Jacobi, audite Israelem patrem vestrum" Vers: 1. 2. & in eodem Capite "Maledicta ira eorum, quia vehemens, & excandescencia eorum, quia dura; dividam eos in Jacobo, & dispergam eos in Israele" Vers: 7. tum "Roborabuntur brachia manuum ejus a manibus robusti Jacobi, exinde pastor, lapis Israelis" Vers: 24: præter apud Prophetas frequenter.

5974. Multum, adhuc Joseph filius meus vivit, quod significet gaudium quod Internum non perierit, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste internum; & ex significatione vivere, quod sit non periisse, nec rejectum, ut supra n: 5966; quod gaudium sit, patet.

5975. Ibo & videbo illum antequam morior, quod significet desiderium conjunctionis, antequam novum, constat ex significatione ire & videre, quod sit conjungi; quod videre sit conjungi, est quia interior visus in mundo spiritali conjungit, interior visus est cogitatio, & ibi in societate, quando plures ut unum agunt, “& quoque in choris” quod cogitat unus etiam cogitat alter, ita cogitatio conjungit; & quoque cum quidem cogitat de aliquo, sistitur is præsens, ita quoque conjungit; inde est, quod per ire & videre, significetur conjunctio: quod desiderium conjunctionis sit, fluit ex gaudio, de quo mox supra n: 5973; & ex significatione antequam morior, quod sit antequam novum, nempe novum repræsentationis; in Verbo enim repræsentativa ita succedunt, ut cum unus moritur, sequatur repræsentativum vel simile per alium, vel aliud, ita novum, de qua re n: 3253. 3259. 3276; sicuti cum Abraham mortuus est, successit repræsentativum per Jisrahakum; & cum hic mortuus, successit repræsentativum per Jacobum; & cum hic mortuus, successit repræsentativum per posteros ejus; hoc novum est quod intelligitur.

Continuatio De Angelis & Spiritibus apud hominem.

5976. **A**D finem Capitis præcedentis, ostensum est, quod apud unumquemvis hominem, duo Spiritus ab Inferno sint, & duo Angeli e cœlo, qui faciunt ut utrinque communicatio sit, & quoque ut homo in libero sit.

5977. Quod duo sint, est causa, quia duo genera Spirituum in Inferno sunt, & duo genera Angelorum in cœlo, quibus correspondent due facultates in homine, nempe voluntas & intellectus: primum genus Spirituum simpliciter vocantur Spiritus, & agunt in intellectualia; alterum genus vocantur Genii, & agunt in voluntaria; sunt etiam inter se distinctissimi; nam illi qui simpliciter vocantur Spiritus, infundunt falsa, ratiocinantur enim contra verum, ac in suæ vitæ jucundo sunt, cum possunt facere ut verum appareat ut falsum, ac falsum ut verum: at illi qui vocantur Genii, infundunt mala, agunt in affectiones & concupiscentias hominis, & olfaciunt momento quid desiderat homo; si hoc bonum est, solertissime flectunt id in malum, in jucundo suæ vitæ sunt, cum possunt facere ut bonum apperipiatur ut malum, ac malum

ut

ut bonum: illis permissum fuit agere in mea desideria, ut scirem qualis natura sunt, & quomodo agunt, & fateri possum, nisi Dominus per Angelos custodiverit, quod pervertissent illa in concupiscentias mali, & hoc tam latenter ac tacite, ut vix aliquid de eo apperciperem. Hi qui Genii vocantur, nec quicquam commune habent cum illis qui vocantur Spiritus; illi seu Genii, nihil curant quid homo cogitat, sed solum quid amat; hi autem seu Spiritus, nihil curant quid homo amat, sed quid cogitat; illi seu genii jucundum in tacendo ponunt, hi autem seu spiritus in loquendo; sunt quoque prorsus separati ab invicem; Genii sunt in Infernis a tergo profunde, & ibi inconspicui spiritibus, cumque inspicitur illuc, apparent sicut umbræ quæ volutant; spiritus autem in Infernis a lateribus & ab anterioribus sunt: inde nunc est, quod apud hominem bini spiritus ab Inferno sint.

5978. Quod bini Angeli apud nnumquemvis hominem sint, est quia illorum etiam duo genera sunt; unum quod agit in hominis voluntaria, alterum quod in ejus intellectualia; qui in hominis voluntaria, agunt in ejus amores & fines, consequenter in ejus bona; qui autem in hominis intellectualia, agunt in ejus fidem & principia, consequenter in ejus vera: sunt etiam illi inter se distinctissimi; vocantur illi qui in voluntaria hominis agunt, Cœlestes, & illi qui in ejus intellectualia, Spirituales: Cœlestibus oppositi sunt Genii, & Spiritualibus Spiritus. Hæc a multa experientia scire datum est; nam cum utrisque continue sum in consortio & loquela.

5979. Homo, qui in fide est, credit, quod non nisi quam Angeli e cœlo apud ipsum sint, & quod diabolici spiritus ab illo prorsus remoti; sed asseverare possum, quod apud hominem, qui est in concupiscentiis & jucundis amoris sui & mundi, & hæc illi pro fine sunt, tam prope apud illum sint, ut sint in ipso, & regant ejus tam cogitationes quam affectiones; Angeli e cœlo nequaquam possunt intra sphaeram talium esse, sed extra; quapropter etiam Angeli recedunt, sicut spiritus infernales propius accedunt: at usque angeli e cœlo nusquam prorsus ab homine recedunt, tunc enim actum foret cum illo; nam si absque communicatione cum cœlo per angelos foret, non potuisset vivere. Quod Spiritus infernales, & angeli cœlestes apud hominem sint, etiam quodammodo ex doctrina fidei Ecclesiarum Christianarum est; dicat enim Doctrina, quod omne bonum a Deo, & quod malum a diabolo; & confirmant hoc prædicatores per id, quod in pulpitis orent, ut Deus regat eorum cogitata & eorum verba, quodque dicant quod in Justificatione omnia usque ad minima conatum a Deo sint; tum quando homo bene vivit, quod se duci patiatur a Deo; & quoque quod angeli mittantur

mittantur a Deo, qui homini inserviant: ac vicissim, cum homo aliquod enorme malum fecerat, dicunt, illum se a diabolo passum esse duci; & quod tale malum ab inferno sit; dixissent etiam, quod spiritus ab inferno influerent in mala interiora, quæ sunt voluntatis & cogitationis, si hæc mala pro tantis agnovissent.

5980. Angeli sedulo & jugiter observant, quid mali spiritus & genii apud hominem intentant & moliantur; & quantum homo patitur, flectunt mala in bona, vel ad bona, vel versus bona.

5981. Apparent apud infernales spiritus & genios aliquoties turpia & fæda, & effective qualia homo malus cogitat & loquitur; ne Angeli propter talia prorsus aufugiant, turpia illa & fæda apud illos mitiora appercipiuntur, quam in se sunt. Ut scirem, quomodo talia ab Angelis appercipiuntur, data est mihi apperceptio angelica, cum turpia obvenirent, quæ talis erat ut nihil horrescerem; versa fuerunt in mite quale describi non potest, sed modo comparari cum angulatis & pungentibus, qualia sunt cum illis oblata sunt angularia & punctoria: ita turpia & fæda spirituum & geniorum infernalium bebetantur apud angelos.

5982. Dominus ponit hominem in æquilibrio inter mala & bona, ac inter falsa & vera, per malos spiritus ab una parte, & per angelos ab altera, ut homo sit in Libero; ut enim homo salvari possit, in Libero esse debet, ac in Libero abduci a malo, & duci ad bonum; quicquid non sit in Libero, hoc non manet, quia non appropriatur: Liberum illud est ex æquilibrio, in quo tenetur.

5983. Quod per binos spiritus, & per binos angelos homini communicatio sit cum inferno & cum cælo, constare potest ex eo, quod in altera vita una societas cum alia, aut cum aliquo, non possit communicationem habere, nisi per spiritus qui ab illis emittuntur; emissarii bi spiritus vocantur subjecta, nam per illos ut per subjecta loquuntur. Emittere subjecta ad alias societates, & sic communicationem sibi comparare, inter familiaria in altera vita est; & mihi notissimum per id, quod millies ad me missi fuerint, & quod absque illis nihil scire potuerint quid apud me, ac nihil mecum communicare quod apud se. Inde sciri potest, quod spiritus & genii apud hominem nihil aliud sint quam subjecta, per quæ cum inferno communicatio; & quod angeli cælestes & spirituales sint subjecta, per quæ cum cælis communicatio.

5984. Spiritus, qui in mundo spirituum sunt, cum communicationem habere volunt cum pluribus societatibus, solent subjecta emittere, ad quamlibet unum: & observari, quod mali spiritus emiserint plures circum-

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 295

circumcirca, & statuerint illos, sicut aranea suos casses, in quorum medio sunt illi qui emittunt: & quod miratus sum, hoc sciunt facere sicut ex quodam instinctu; nam qui nihil de talibus in vita corporis noverant, illico id in altera vita faciunt. Inde quoque constare potest, quod communicationes fiant per spiritus emissarios.

5985. Subjectum est, in quo concentrantur plurium cogitationes & loquela, & sic plures sistuntur ut unus: & quia subjectum nihil prorsus ex se cogitat aut loquitur, sed ex aliis, & aliorum cogitationes & loquela sistuntur ibi ad vivum, idcirco putant illi qui influunt, quod subjectum sit quasi nihil, & vix animatum, modo receptivum cogitationis & loquela illorum; subjectum autem vicissim putat, quod non ab aliis, sed ex se solo cogitet & loquatur; ita fallaciae ludunt utrinque. Saepe datum est dicere ad subjectum, quod is nihil ex se cogitet & loquatur, sed ex aliis; & quoque quod alii illi putent, subjectum non posse aliquid ex se cogitare & loqui, ita apparere illis sicut in quo nihil vitae a se; quibus auditis, is qui fuit subjectum, valde indignatus est; sed ut de veritate convinceretur, loqui datum est cum spiritibus qui influebant, qui tunc fassi dicebant, quod subjectum prorsus nihil cogitet & loquatur ex se, & sic quod appareat illis vix ut animatum quoddam. Contigit etiam quondam, quod ille qui dicebat Subjectum esse nihil, factus sit Subjectum, & tunc ceteri dicebant de eo, quod is nihil esset, quo maximopere iratus est; sed usque per id instructus, quomodo se res habet.

5986. Dignum memoratu est, quod pluries factum, & inde ostensum, quod nullus neque in Caelo neque in inferno, cogitet, loquatur, velit & agat ex se, sed ex aliis, & sic tandem omnes & singuli ex communi influxu vitae, quae a Domino: quando audiui dicentes, quod Subjectum nihil cogitaret & loqueretur ex se, & quod usque subjectum putaret quod solummodo ex se, pluries tunc datum est loqui cum illis, qui in subjectum influebant; qui cum confirmarent, quod illi ex se cogitarent & loquerentur, non autem Subjectum; est quia putabant, quod illi ex se cogitarent & loquerentur, datum etiam ex illis dicere, se quod hoc fallacia sit, & quod illi aeque ac subjectum cogitarent & loquerentur ex aliis; ad rem hanc confirmandam, loqui etiam datum est cum illis qui in hos influebant; & cum illi quoque simile fassi sunt, etiam cum illis iterum qui in hos, & sic porro in serie per continuum; inde patuit, quod unusquisque cogitaret & loqueretur ex aliis; ex hac experientia maxime indignati sunt spiritus, nam quisque eorum vult ut cogitet & loquatur ex se; sed quia inde instructi sunt, quomodo se res habet, dicebatur ad illos, quod omne cogitationis, ut & voluntatis insuat,

influat, quia vita est unica, ex qua illa^e vite facultates, & quod influat illa a Domino per mirabilem formam, quæ forma cœlestis est; non solum communiter in omnes, sed etiam particulariter in singulos; & quod varietur ubivis secundum formam cuiusvis subjecti, qualiter hæc cum forma cœlesti concordat, vel discordat. Ex his quoque constare potest, quomodo se habet cum homine, de quo in sequentibus, ubi de influxu.

5987. Quo plures sunt, qui intuitionem habent in unum Subjectum, eo vis fortior subjecti est cogitandi & loquendi, augetur vis secundum pluralitatem intuitionum concordantium; quod etiam mihi ostensum est, per abstractionem aliquorum qui influebant, quod tunc vis cogitandi loquendique Subjecti diminuta fuerit.

5988. Fuerunt Subjecta apud me juxta caput, qui loquuti sicut essent in somno, sed usque loquuti sunt bene, sicut ii qui non in statu somni sunt: observabatur, quod mali spiritus in illa subjecta cum malignis dolis influerent, sed quod influxus in illis actutum dissiparetur; & quia noverunt, quod iidem illi fuerint prius illorum subjecta, ideo conquesti sunt, quod amplius non essent; causa erat, quia boni spiritus in illos nunc, cum in somno erant, agere possent, & sic quod per influxum illorum, maligna spirituum malorum discuterentur. Sed usque cogebantur mali spiritus in illa non in alia influere. Inde patet, quod dentur subjecta diversæ generis & nature, & quod variationes sint, secundum dispositionem Domini.

5989. Dolosissimi qui supra caput, sibi quondam subjecta assumebant, & ad me mittebant, ut cum dolis suis influere possent, sed fallabantur valde; unus cum subjectum factus, retorfit se & clausit, & se involvit quasi volumini, ut sic a se rejiceret influxum; ita ab illis extricavit se. Alium dein sumebant, sed nec poterant illum redigere ad loquendum, erat iis dolosior, quod manifestabat per quasi involutionem in formam helicis; ita delusi sunt. Præterea mali spiritus non semper a suis emittunt subjecta, sed observant quinam spiritus sunt apud alios, tum quoque ubinam loci qui sunt simplices & obedientes, hos faciunt sibi subjecta; quod fit per quod cogitationes suas dirigant in illum, ac ei affectiones & persuasiones suas infundant, inde sui juris non est amplius, sed pro subjecto illis inservit; hoc quandoque is nefcit.

5990. Sunt hodie per plures spiritus, qui non solum influere volunt in hominis cogitationes & affectiones, sed etiam in loquelam & actiones, ita quoque in ejus corporea; cum tamen corporea ab influxu particulari spirituum & angelorum exempta sunt, & reguntur per influxum

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 297

fluxum communem, nempe cum cogitata in loquelam, & voluntaria in actiones determinantur, determinatio & transitio in corpus est secundum ordinem, & non regitur per aliquos spiritus in particulari; nam in corporea hominis influere, est illum obsidere: Spiritus, qui hoc volunt & intendunt, sunt qui in vita corporis fuerant adulteri, hoc est, qui iucundum in adulteriis perceperunt, ac sibi persuaserunt quod licita essent; tum quoque illi qui fuerunt crudeles; causa est, quia illa & hi præ ceteris sunt corporei & sensuales, & a se rejecerunt omnem cogitationem de cælo, tribuendo omnia naturæ ac nihil Divino; ita clausurunt sibi interiora, & aperuerunt externa, in quorum solo amore quia fuerunt in mundo, ideo in altera vita in desiderio sunt redeundi in illa per hominem, obsidendo illum: sed providetur a Domino, ne tales in mundum spirituum veniant, detinentur in infernis suis bene clausi; inde nullæ obsessiões externæ hodie; sed usque sunt æternæ, etiam ab infernali & diabolica turba, cogitant enim mali homines talia quæ spurca sunt, & quoque crudelia contra alios, tam adversa & maligna contra Divina; quæ cogitationes nisi coercerentur per timorem iacturæ honoris, lucri, famæ propter illa, pænæ ex lege, & vitæ, aperte erumperent, & sic tales ruerent plus quam obsessi in aliorum perniciēs, & in blasphemias contra illa quæ fidei sunt; sed vincula illa externa faciunt, ut non obsessi videantur, cum tamen quoad interiora, non autem quoad exteriora sunt; quod manifeste patet a talibus in altera vita, ubi vincula externa auferuntur, ibi sunt diaboli, continue in iucundo & cupido perdendi alios, & destruendi quicquid est fidei.

5991. Visi mihi sunt spiritus, qui dicendi sunt corporei; assurgebant e profundo ad latus plantæ pedis dextri; apparuerunt coram visu mei spiritus sicut in crasso corpore; cumque interrogavi, quinam essent qui tales, dictum est, quod sint illi, qui in mundo polluerunt ingenio, & quoque Scientiis, & per illa se prorsus confirmaverunt contra Divinum, ita contra illa quæ Ecclesiæ sunt, & quia sibi plane persuaserunt, quod omnia naturæ essent, clausurunt sibi plusquam alii interiora, ita illa quæ spiritus sunt; inde crasse corporei apparent; Inter illos fuit unus, qui, cum vixit in mundo, mihi notus, is tunc inter celebratiores fuit propter ingenii dotes & eruditionem; sed hæc, quæ sunt media cogitandi bene de Divinis, fuerunt ei media cogitandi contra illa, & sibi persuadendi quod nihil sint, qui enim ingenio & eruditione pollet, is plura, quam alii, habet, quibus confirmat; inde ille interius fuit obsessus, sed in externa forma apparuit ut civilis & moratus homo.

5992. *Angeli, per quos Dominus ducit, & quoque tutatur hominem, sunt prope caput; eorum munus est, inspirare charitatem & fidem; & observare jucunda hominis quo se vertunt, & illa, quantum ex libero hominis possunt, moderari & flectere ad bonum; illis vetitum est violenter agere, & sic frangere hominis cupiditates & principia, sed leniter; munus etiam eorum est, regere spiritus malos qui ab inferno, quod sit modis innumerabilibus; quorum hos solum memorare licet; cum mali spiritus infundunt mala & falsa, Angeli insinuant vera & bona, quæ si non recipiuntur, usque per illa temperant; infernales spiritus continue aggrediuntur, & Angeli tutantur, talis est ordo: Angeli imprimis moderantur affectiones, nam hæ faciunt vitam hominis, & quoque ejus liberum: tum observant Angeli, si aperiuntur Inferna, quæ non prius aperta fuerunt, a quibus influxus apud hominem, quod sit cum homo in novum malum se infert; illa inferna Angeli, quantum homo patitur, claudunt, etiam Angeli remonent spiritus, si quidam inde tentant emergere; dissipant etiam influxus peregrinos & novos, a quibus effectus mali: imprimis evocant Angeli bona & vera quæ apud hominem, & opponunt contra mala & falsa, quæ mali spiritus excitant; inde homo in medio est, nec appercepit malum nec bonum, & quia in medio, est in libero se convertendi ad unum aut ad alterum: per talia Angeli a Domino ducunt & tutantur hominem, & hoc unoquoque momento, & momenti momento; nam si modo Angeli uno momento intermitterent, homo præcipitaretur in malum, a quo postea nusquam potest educi. Hæc faciunt Angeli ex amore, qui illis a Domino, nam nihil jucundius & felicius percipiunt, quam removere mala ab homine, & illum ducere ad Cælum, quod hoc gaudium illis, videatur Luc: xv: 7. Quod Dominus talem curam pro homine habeat, & hoc continue, a primo ejus vitæ stamine ad ultimum, & dein in æternum, vix aliquis homo credit.*

5993. *Ex his nunc constare potest, quod, ut communicatio homini sit cum Mundo spirituali, ei adjuncti erunt bini Spiritus ab Inferno, & bini Angeli e cælo, & quod absque illis prorsus nulla ei vita foret; homo enim nequaquam vivere potest ex influxu communi, sicut animalia rationis expertia, de quibus n: 5850, ex causa, quia omnis vita ejus est contra ordinem; si is, quia in illo statu, ageretur a solo influxu communi, non posset aliter quam solum agi ab Infernis, non autem e cælis; & si non e cælis, foret nulla ei vita interior, ita nulla cogitationis & voluntatis qualis est homini, & ne quidem qualis est animali bruto, nam homo nascitur absque omni usu rationis, in quem non nisi quam per influxum e cælis potest initiari. Ex illis quæ allata sunt,*

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM. 299

sunt, etiam constat, quod homo non vivere possit absque communica-
tione cum Infernis per spiritus inde, nam omne ejus vitæ, quod trahit
a parentibus per hereditatem, & omne quod ipse ex suo superaddit,
est amoris sui & mundi, non autem amoris proximi, & minus amo-
ris Dei; & quia omne vitæ hominis ex proprio, est amoris sui &
mundi, ita est contemptus aliorum præ se, & est odii & vindictæ contra
omnes qui sibi non favent, inde etiam est crudelitatis, nam qui odio
habet, is occidere cupit, quare etiam summopere delectatur eorum
perniciæ; his malis nisi applicarentur tales spiritus, qui non aliunde
possunt esse quam ab Inferno & homo per illos secundum jucunda vitæ
sue duceretur, nusquam potuisset flecti versus cælum; flectitur princi-
pio per ipsa sua jucunda; per hæc quoque ponitur in libero, ita tandem
in electione.

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM.

1. **E**T profectus Israel, & omne quod illi; & venit Beerschebam; & sacrificavit sacrificia DEO patris sui Jischaci.
2. Et dixit DEUS Israeli in visionibus noctis, & dixit, Jacob, Jacob, & dixit, ecce me.
3. Et dixit, Ego DEUS, DEUS patris tui, ne timeas a descendendo Ægyptum, quia ad gentem magnam ponam te ibi.
4. Ego descendam cum te Ægyptum, & Ego ascendere faciam te etiam ascendendo: & Joseph ponet manum suam super oculos tuos.
5. Et surrexit Jacob e Beerscheba, & tulerunt filii Israelis Jacobum patrem suum, & infantes suos, & mulieres suas, in vehiculis quæ misit Pharao ad ferendum illum.
6. Et acceperunt pecus suum, & acquisitionem suam, quam acquirerunt in terra Canaan, & venerunt Ægyptum, Jacob & omne semen ejus cum illo.
7. Filios suos, & filios filiorum suorum secum, filias suas & filias filiorum suorum, & omne semen suum, adduxit secum Ægyptum.
8. Et hæc nomina filiorum Israelis venientium Ægyptum, Jacobi & filiorum ejus; Primogenitus Jacobi Reuben.
9. Et filii Rubenis, Chanoch & Phallu, & Chezron, & Karmi.
10. Et filii Schimeonis, Jemuel & Jamin, & Ochad, & Jachin, & Zochar, & Schaul filius Canaanitidis.
11. Et filii Levi, Gerschon, & Kehath, & Merari.
12. Et filii Jehudæ, Er & Onan & Schelah, & Perez & Serach; & mortuus est Er & Onan in terra Canaan, & fuerunt filii, Perez, Chezron & Chamul.
13. Et filii Jissascha, Thola & Pujva, & Job, & Schimron.
14. Et filii Sebulum, Sered & Elon, & Jachleel.
15. Hi filii Leæ, quos peperit Jacobo in Paddan Aram; & Dina filia illius: omnes animæ filiorum ejus, & filiarum ejus, triginta & tres.

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 301

16. Et filii Gad, Ziphion & Chaggi, Schuni & Esbon, Eri & Arodi & Areli.

17. Et filii Ascher, Jimna & Jischva, & Jischvi, & Beria, & Se-rech soror illorum; & filii Beriæ, Cheber & Malkiel.

18. Hi filii Silpæ, quam dedit Laban Leæ filiæ suæ, & peperit hos Jacobo, sedecim animæ.

19. Filii Rachelis uxoris Jacobi, Joseph & Benjamin.

20. Et natum Josepho in terra Ægypti, quos peperit illi Asenath filia Potipheræ Sacerdotis On, Menaiche & Ephraim.

21. Et filii Benjaminis, Bela & Becher, & Aschbel, Gera & Na-aman, Echi & Rosch, Muppim & Chuppim, & Arde.

22. Hi filii Rachelis, qui nati Jacobo, omnes animæ quatuordecim.

23. Et filii Danis, Chuschim.

24. Et filii Naphtali, Jachzeel, & Guni, & Jezer, & Schillem.

25. Hi filii Bilhæ, quam dedit Laban Racheli filiæ suæ, & peperit hos Jacobo; omnes animæ septem.

26. Omnis anima veniens Jacobo Ægyptum, egressi femur ejus, præter fæminas filiorum Jacobi, omnes animæ sexaginta & sex.

27. Et filii Josephi, qui nati illi in Ægypto, animæ duæ; omnes animæ domui Jacobi venientis Ægyptum, Septuaginta.

28. Et Jehudam misit ante se ad Josephum, ad monstrandum ante se Goschen, & venerunt terram Goschen.

29. Et alligavit Joseph currum suum, & ascendit obviam Israeli patri suo Goschenem, & visus ad illum, & cecidit super colla ejus, & flevit super collis ejus diu.

30. Et dixit Israel ad Josephum, moriar hac vice, postquam vidi facies tuas, quod adhuc tu vivas.

31. Et dixit Joseph ad fratres suos, & ad domum patris sui, ascendam & indicabo Pharaoni, & dicam ad illum, fratres mei, & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me.

32. Et viri pastores gregis, quia viri pecoris sunt; & greges suos, & armenta sua, & omnia quæ illis, venire fecerunt.

33. Et sit, quod vocet vos Pharaon, & dicat, quid opera vestra.

34. Et dicatis, viri pecoris fuerunt servi tui a pueritiis suis, & usque ad nunc, etiam nos, etiam patres nostri; propterea ut habitetis in terra Goschen; quia abominatio Ægyptiorum omnis pastor gregis.

C O N T E N T A.

C O N T E N T A.

5994. **A**gitur in hoc Capite in sensu interno de Conjunctione Coelestis Interni, quod est Joseph, cum Bono spirituali e naturali, quod est Israel. Enumerantur dein vera & bona Ecclesiae in suo ordine, cum quibus postea conjunctio fiet; vera & bona Ecclesiae sunt filii & nepotes Israelis, qui venerunt Aegyptum.

S E N S U S I N T E R N U S.

5995. Vers: 1. **E**t profectus Israel, & omne quod illi, & venit Beerschebam, & sacrificavit sacrificia Deo patris sui Jischaki. Et profectus Israel, & omne quod illi, significat initium conjunctionis: & venit Beerschebam, significat charitatem & fidem: & sacrificavit sacrificia Deo patris sui Jischaki, significat cultum inde, & influxum ex Divino Intellectuali.

5996. Et profectus est Israel, & omne quod illi, quod significet initium conjunctionis, constat ex significatione proficisci, quod sit successivum & continuum, de qua n: 4373. 4882. 5493, hic continuum & successivum glorificationis Domini, Qui in supremo sensu est Israel & Joseph; at continuum & successivum regenerationis hominis in sensu interno; & quia in hoc Capite nunc succedit & continuatur de Conjunctione naturalis hominis cum spirituali, seu externi cum interno, ideo per profectus est Israel, & omne quod illi, significatur initium conjunctionis.

5997. Et venit Beerschebam, quod significet charitatem & fidem, constat ex significatione Beerschebae, quod sit doctrina charitatis & fidei, de qua n: 2858. 2859. 3466, hic eharitas & fides, non autem doctrina illarum, nam praedicatur de Bono spirituali, quod Israel; Bonum spirituale est plus quam doctrina, doctrina est ex bono illo; quapropter qui ad bonum spirituale pervenit, non magis opus habet doctrinalibus, quae ab aliis, est enim in fine quo tetendit, non amplius in mediis, & doctrinalia non sunt aliud quam media perveniendi ad bonum ut ad finem; inde nunc est, quod per Beerschebam significetur charitas & fides.

5998. Et sacrificavit sacrificia Deo patri sui Jischaki, quod significet cultum inde, ac influxum a Divino Intellectuali, constat a significatione sacrificare sacrificia, quod sit cultus, de qua n: 922. 923. 2180; & a representatione Jischaki, quod in supremo sensu sit Divinum Rationale seu Intellectuale

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 303

tuale Domini, de qua n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 3012. 3194. 3210; quod influxus inde in cultum sequitur, nam intelligitur cultus ex charitate & fide, quæ significantur per Beerschebam, n: 5997, ubi sacrificavit. Quod Jacob sacrificaverit Deo patris sui Jischaki, indicat, quales fuerunt Patres gentis Judaicæ & Israeliticæ, quod nempe quisque eorum coluerit suum Deum; quod alius Deus Jischaki fuerit, quam illius, patet ex eo, quod ei sacrificaverit, & quod in visionibus noctis ei dictum "Ego Deus, Deus patris tui," & quoque ex eo, quod juraverit per Eundem, de quo Genes: Cap: xxxi "Deus Abrahami, & Deus Nachoris, judicent inter nos, Deus patris eorum; tunc juravit Jacobus in Pavorem patris sui Jischaki" Vers: 53; & quoque constat, quod Jacobus non agnovit Jehovam initio, nam dixit "Si fuerit Deus cum me, & custodiverit me in via hac, quam ego ambulans, & dederit mihi panem ad edendum, & vestem ad induendum, & rediero in pace ad domum patris mei, & erit Jehovab mihi in Deum" Genes: xxviii: 31, ita agnovit Jehovam cum conditione: mos eorum fuit, agnoscere patrum suorum deos, at suum in specie: hoc traxerunt a patribus suis in Syria, nam Therachus pater Abrami, & quoque ipse Abram ibi, coluerunt alios deos quam Jehovam, videatur n: 1356. 1992. 3667; posterii illorum, qui Jacob & Israel vocati sunt, tali inde genio fuerunt, ut corde coluerint gentilium deos, ac Jehovam solum ore, & quoad solum nomen: causa quod tales fuerint, erat, quia in solis externis absque aliquo interno fuerunt; & qui tales, nequaquam possunt aliter quam credere, quod cultus consistat solum in nominando Deum, & dicendo quod is eorum Deus sit, & hoc quamdiu benefacit; & quod nihil cultus consistat in vita charitatis & fidei.

5999. Vers: 2. 3. 4. *Et dixit Deus Israeli in visionibus noctis, & dixit, Jacob, Jacob, & dixit, ecce me. Et dixit, Ego Deus, Deus patris tui, ne timeas a descendendo Ægyptum, quia ad gentem magnam ponam te ibi. Ego descendam cum te Ægyptum, & Ego ascendere faciam te ascendendo: & Joseph ponet manum suam super oculos tuos.* Et dixit Deus Israeli in visionibus noctis, significat revelationem obscuram: & dixit, Jacob, Jacob, significat ad verum naturale: & dixit, ecce me, significat apperceptionem: & dixit, Ego Deus, Deus patris tui, significat Divinum Intellectuale, a quo influxus: ne timeas a descendendo Ægyptum, significat quod verum naturale cum omnibus ejus initiabitur in scientifica Ecclesiæ: quia ad gentem magnam ponam te, significat quod vera fient bonum: Ego descendam cum te Ægyptum, significat præsentiam Domini in illo statu: & Ego ascendere faciam te etiam ascendendo, significat elevationem postea: & Joseph ponet manum suam super oculos tuos, significat quod cœleste internum vivificabit.

6000. Et dixit Deus Israeli in visionibus noctis, quod significet revelationem obscuram, constat ex significatione dixit Deus in visionibus, quod sit revelatio; fiebant enim revelationes vel per somnia, vel per visiones noctis, vel per visiones diei, vel per loquelam intra hominem, vel per loquelam extra illum ab angelis visis, etiam per loquelam extra ab angelis non visis, per hæc

hæc in Verbo significantur revelationum variæ species, & per visionem noctis, revelatio obscura; Nox enim significat obscurum, n: 1712. 2514, & obscurum in sensu spirituali est, quod verum non appareat; nox etiam in Verbo significat falsum ex malo, nam qui ex malo in falso sunt, in obscuro noctis sunt; inde in nocte dicuntur omnes qui in inferno; sunt quidem ibi in lumine, nam vident se mutuo, sed lumen illud est quasi lumen ex igne sicco carbonario, & vertitur in tenebras ac caliginem cum Lux cœlestis influit; inde est, quod illi qui in inferno sunt, dicantur in nocte esse, & quod appellentur angeli noctis & tenebrarum, & vicissim illi qui in cœlo sunt, Angeli diei & lucis. Quod Nox sit obscurum, & quoque falsum, etiam constare potest ab his locis in Verbo; apud Johannem "Jesus dixit, nonne duodecim horæ diei, si quis ambulat *in die*, non offendit, si quis autem ambulat *in Nocte*, offendit, quia lux non est in illo" xi: 9. 10; duodecim horæ pro omnibus statibus veri; ambulare in die pro vivere in vero; & ambulare in nocte pro vivere in falso. Apud Eundem "Me oportet operari opera Ipsius Qui misit Me, quousque *dies est*, venit *Nox* quando nemo poterit operari" ix: 4; dies pro vero ex bono, & nox pro falso ex malo; est primum tempus Ecclesiæ, quod per diem intelligitur, tunc enim recipitur verum quia in bono sunt; & est ultimum tempus quod per noctem, tunc enim nihil veri recipitur, quia non in bono sunt; cum enim homo non in bono est, hoc est, non in charitate erga proximum, tunc si vel verissima ei dicerentur, non recipit; nequaquam enim percipitur tunc quid verum, quia lux veri cadit in talia quæ corporis & mundi sunt, quibus unice student, & quæ unice amant & pro reali existimant, non autem in talia quæ cœli sunt, quia hæc illis respective parvi aut nihili sunt, inde lux veri in caliginoso, sicut lux solis in nigro, absorbetur & suffocatur, hoc significatur per quod venit nox quando nemo poterit operari; tale etiam hodie tempus est. Apud Matthæum "Tardante sponso dormitarunt omnes virgines, & abdormiverunt: *media autem nocte* clamor factus est, ecce sponsus venit" xxv: 5. 6. 7; media nox etiam pro ultimo tempore Ecclesiæ veteris, quando nihil fidei est quia nihil charitatis, & quoque pro primo tempore Ecclesiæ novæ. Apud Lucam "Dico vobis, *illa nocte* erunt duo super lecto uno, unus acceptabitur, alter relinquetur" xvii: 34; Nox similiter ibi pro ultimo tempore Ecclesiæ veteris, & primo novæ. Apud Matthæum "Dixit Jesus discipulis, omnes vos scandalizabimini contra Me in *Nocte hac*. Et ad Petrum, *in hac Nocte*, antequam gallus cantaverit, ter abnegaturus es Me" xxvi: 31. 34; quod Domino placuerit ut caperetur noctu, significabat quod Divinum verum illis esset in obscuro noctis, quodque falsum ex malo loco ejus; & quod Petrus in illa nocte ter abnegaverit Dominum, repræsentabat etiam ultimum tempus Ecclesiæ, quando verum fidei quidem docetur, sed non creditur, quod tempus est nox, quia Dominus tunc in cordibus hominum plane abnegatur; duodecim enim Apostoli, sicut duodecim tribus Israelis, repræsentaverunt omnia fidei, n: 577. 2089. 2129 f. 2130 f. 3272. 3354. 3488. 3858. 3913. 3939. 3926. 4060; & Petrus repræsentavit fidem Ecclesiæ, videatur Præfatio

ad

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 305

ad Cap: xviii: Genes: tum Præfatio ad Cap: xxi: ut & 3750. 4738; inde est, quod Dominus ad Petrum dixerit, quod in illa nocte ter abnegaturus esset illum, & ad discipulos, omnes vos scandalizabimini contra Me in nocte hac. Apud Esaiam "Ad me clamans e Seir, custos *quid de Nocte*, custos *quid de Nocte*; dixit custos, venit mane, *etiamque nox*" xxi: 11. 12, ibi de adventu Domini, qui est mane, qui adventus fuit, cum nullum amplius verum spirituale in terra esset, quod est nox. Apud Sachariam "Erit dies unus, qui notus Jehovah, *non dies nec nox*, quia *circa tempus vespere* erit lux: fiet, in die illo exhibunt aquæ vivæ ex Hierosolyma; & Jehovah erit in Regem super totam terram; in die illo erit Jehovah unus, & Nomen Ipsius unum" xiv: 7. 8. 9; hic quoque de Domino, ut & de Ecclesia nova; Jehovah qui in Regem, & Jehovah quod unus, & Nomen Ipsius quod unum, est Dominus quoad Divinum Humanum, quod unum erit cum Ipso Divino quod vocatur Pater; ante adventum Domini fuit Divinum Humanum Jehovah in Coelis, nam per transitum per cœlos sistebat se ut Divinum Hominem coram pluribus in terra, & tunc Divinum Humanum non ita unum fuit cum Ipso Divino, quod Pater vocatur, sicut cum Dominus illud in Se prorsus unum fecit: quod prius quasi distincta fuerint, patet a Cap: xix. Genes: ubi dicitur "quod *Jehovah* plueret fecerit super Sodomam & Amoram *sulphur & ignem* a cum *Jehovah* e cœlo" Vers: 24: n 2447; dies quando non dies nec nox, est cum natus Dominus, tunc enim vespere erat, hoc est, finis representativorum Ecclesiæ; lux circa tempus vespere est Divinum Verum quod tunc appariturum. Apud Esaiam "Utique *noctu* vastata est Ar, Moabus exersus est, utique *noctu* vastata est Kir Moabi" xvi: 1, Moabus pro bono naturali, & in sensu opposito pro bono adulterato, n: 2468, hic de vastatione ejus, vastationes dicuntur noctu fieri, quia tunc verum obscuratur & falsum intrat. Apud Jeremiam "Urbs magna flendo flebit *in Nocte*, & lachryma ei super gena ejus" Thren: 1: 2; ibi de desolatione veri, nox pro falso. Apud Davidem "Non timebis tibi *a povere noctis*, a telo quod volat interdiu, nec a morte quæ vastat in meridie" Psalm: xci: 5. 6; pavor noctis pro falsis mali quæ ab inferno; telum quod volat interdiu pro falso quod aperte docetur, per quod destruitur bonum; mors quæ vastat in meridie, pro malo in quo aperte vivitur, per quod destruitur verum. Apud Johannem "Portæ Sanctæ Hierosolymæ non clauduntur interdiu, *Nox enim non est ibi*" Apoc: xxi: 25: *nox non erit ibi*, neque opus habent lucerna, & luce solis, quia Dominus Deus illustrat illos" Apoc: xxii: 5; nox non erit ibi, pro quod non falsum. Apud Danielelem "Daniel dixit, *videns sui in visione mea cum Nox esset*. Postea etiam *videns sui in visionibus noctis*" vii: 2. 7; visiones noctis etiam pro revelatione obscura; ibi enim agitur de quatuor bestiis, & cornubus illorum, & de pluribus quæ sunt revelationis obscuræ: similiter equi varii coloris, quos Sacharias *vidit noctu*, Sach: 1: 9 seq.

6001. Et dixit, Jacob, Jacob, quod significet ad verum naturale, constat ex representatione Jacobi, quod sit verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3774. 4234. 4009. 4520. 4534; causa quod dicatur Ja-

cob, & non Israel, est quia verum naturale cum omnibus ejus initiabitur in scientifica Ecclesiæ, quæ significantur per quod Jacob cum filiis descenderet in Ægyptum, videatur infra n: 6004.

6002. Et dixit, ecce me, quod significet apperceptionem; constat absque explicatione.

6003. Et dixit, Ego Deus, Deus patris tui, quod significet Divinum Intellectuale a quo influxus, constat ex repræsentatione Jischaki, qui hic est pater ejus, quod sit Divinum Rationale seu Intellectuale Domini, ut supra n: 5998, nam dicitur, Deus Deus patris sui; quod inde influxus, est quia omne verum est Intellectuale, ita quoque verum naturale, quod per Jacobum repræsentatur, n: 6001. Quid Divinum Rationale seu Intellectuale, quod per Jischakum repræsentatur, videatur n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 3012. 3194. 3210. In Lingua originali Deus primo loco nominatur in singulari, altero autem loco in plurali, nempe in primo E L, in altero ELOHIM, causa est, quia per Deum in primo loco significatur, quod Deus unus & solus sit, & per Deum in altero, quod plura ei attributa sint, inde Elohim seu Deus in plurali, ut in Verbo, fere ubivis; quia plura attributa, & Antiqua Ecclesiæ cuius Nomina indidit, idcirco posteri, apud quos deperdita fuit scientia talium, crediderunt plures esse Deos, & elegerunt sibi familiæ unum ex illis pro suo Deo, ut Abram Schaddai, n: 1992. 3667. 5628; Jischak Deum qui dictus Pachad seu Pavor; & quia Deus cujusvis fuit unum ex attributis Divinis, ideo dixit Dominus ad Abramum "Ego Deus Schaddai" Genes: xvi: 1; & hic ad Jacobum, "Ego Deus patris tui".

6004. Ne timeas a descendendo Ægyptum, quod significet quod verum naturale cum omnibus ejus initiabitur in scientifica Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Jacobi, qui est qui descenderet Ægyptum, quod sit verum naturale de qua mox supra n: 6001; a significatione descendere, quod sit initiari, nam ut hæc initiatio repræsentaretur, Jacob cum omnibus ejus descendit in Ægyptum; & a significatione Ægypti, quod sint scientifica Ecclesiæ, de qua n: 1462. 4749. 4964. 4966. Cum hoc, quod Verum initiabitur in scientifica Ecclesiæ, ita se habet; scientifica Ecclesiæ fuerunt eo tempore Repræsentativa & Significativa Ritualium, nam omnia Ritualia Ecclesiæ erant ex talibus, tum quoque erant Scientifica quæ inserviebant doctrinalibus charitatis quæ apud illos, ex his scientificis sciebant, quinam intelliguntur per pauperes, egenos, miseros, afflictos, oppressos, viduas, pupillos, peregrinos, vinctos in carcere, nudos, ægrotos, esurientes, sitientes, claudos, cæcos, surdos, mutilos, & per plures alios, in quos distinxerunt Proximum, & sic docuerunt quomodo charitas exercenda; talia fuerunt scientifica illius temporis; quæ quod hodie prorsus oblitterata sint, patet ex eo, quod ubi nominantur in Verbo, vix aliquis sciat quam quod intelligantur tales qui ita vocantur" ut ubi nominantur viduæ quod sint viduæ, ubi perigrini quod sint peregrini, ubi vincti in carcere, quod sint illi, & sic porro: talia scientifica floruerunt in Ægypto, quapropter per Ægyptum significantur scientifica: quod in talia scientifica initiaretur verum naturale, quod est Jacob, repræsen-

tatur

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 307

tatur per quod Jacob cum omni suo descenderet in Ægyptum. Vera in scientifica initiari dicuntur, cum in illa conferuntur, ut ibi sint; quod fit ob illam causam, ut cum in cogitationem venit scientificum, simul in recordationem veniant vera, quæ illata sunt; ut pro exemplo, cum peregrinus, quia per illum significantur qui instruendi, quod obveniant illico omnia charitatis exercitia erga tales; ita vera; similiter in reliquis; cum scientifica illis impleta sunt, tunc cum cogitatur ex scientificis, extendit & effundit se cogitatione, & quidem ad plures societates simul in coelis; nam tale scientificum, quia consistit ex tam multis veris intus in se, explicat se ita, homine nesciente; sed vera erunt quæ in illis: ex ordine Divino etiam est, ut interiora se conferre debeant in exteriora, seu quod idem, priora in posteriora, ita omnia priora tandem in ultima, & ibi simul erunt; ita fit in universa natura; nisi ita fiat, homo non plene regenerari potest, nam per talem illationem verorum in scientifica, concordant ac unum faciunt interiora & exteriora quæ alioquin discrepant, & si discrepant, homo non est in bono, quia non in sincero; præterea scientifica sunt in lumine pæne in quo sensuale visus hominis, & hoc lumen tale est, ut nisi illustratum fit intus a luce quæ est a veris, inducat in falsa, imprimis ex fallaciis sensuum, & quoque in mala ex falsis; quod ita sit, videbitur ab experientia ad finem Caput de Influxu.

6005. Quia ad gentem magnam ponam te, quod significet quod vera fient bonum, constat ex repræsentatione Jacobi, de quo hæc dicta quod fit verum naturale, de qua supra n: 6001; & ex significatione gentis, quod fit bonum, de qua n: 1259. 1260. 1416. 1849: gentes & populi sæpe nominantur in Verbo, sed ubivis cum hac differentia, quod per gentes significantur bona aut mala, & per populos vera aut falsa.

6006. Ego descendam cum te Ægyptum, quod significet præsentiam Domini in illo statu, constat a significatione descendere cum te, quod fit præsentia Domini, nam per Deum qui in visionibus noctis loquutus est cum Jacobo, intelligitur Dominus.

6007. Et Ego ascendere faciam te etiam ascendendo, quod significet elevationem postea, constat ex significatione ascendere, quod fit elevatio, de qua n: 3084. 4539. 5406. 5817; elevatio quæ hic significatur, est a scientificis ad interiora; postquam enim scientifica ita ut dictum n: 6004, veris impleta sunt, homo elevatur a scientificis versus interiora, & tunc inserviunt ei scientifica pro plano intuitionum ejus ultimo: elevari versus interiora, est cogitare interius, ac tandem ut spiritus ac ut Angelus; nam cogitatio quo interius vadet, eo perfectior est, quia propior influxui veri & boni a Domino: quod Cogitatio interior & exterior sit, videatur n: 5127. 5141.

6008. Et Joseph ponet manum suam super oculos tuos, quod significet quod Cœleste internum vivificabit, constat ex repræsentatione Josephi, quod fit Cœleste Interium, de qua n: 5869. 5877; & a significatione ponere manum super oculos, quod fit vivificare; nam per ponere manum super oculos intelligitur quod sensuale externum seu corporis, claudetur, & sensuale inter-

num aperietur, ita quod elevatio fiet, & sic vivificabitur: fiebat hoc cum morerentur, quia per mortem significabatur resuscitatio in vitam, n: 3498. 3505. 4618. 4621; cum enim moritur homo, non moritur, sed modo deponit corpus, quod serviverat ei usui in mundo, & transit in alteram vitam in corpore quod inservit ei usui ibi.

6009. Vers: 5. 6. 7. *Et surrexit Jacob e Beerscheba, & tulerunt filii Israelis Jacobum patrem suum, & infantes suos, & mulieres suas, in vehiculis, quæ misit Pharao ad ferendum illum. Et acceperunt pecus suum, & acquisitionem suam quam acquisiverunt in terra Canaan, & venerunt Ægyptum, Jacob & omne semen ejus cum illo. Filios suos, & filios filiorum suorum secum, filias suas, & filias filiorum suorum, & omne semen suum, adduxit secum Ægyptum.* Et surrexit Jacob, significat elucidationem veri naturalis: e Beerscheba, significat ex doctrina charitatis & fidei: & tulerunt filii Israelis Jacobum patrem suum, significat quod vera quæ spiritualia promoverint verum naturale: & infantes suos, significat una cum illis quæ innocentiae: & mulieres suas, significat & quæ charitatis: in vehiculis quæ misit Pharao ad ferendum illum, significat doctrinalia quæ ex scientificis Ecclesiæ: & acceperunt pecus suum, significat veri bona: & acquisitionem suam, quam acquisiverunt in terra Canaan, significat vera comparata a prioribus quæ Ecclesiæ: & venerunt Ægyptum, significat initiationem in scientifica Ecclesiæ: Jacob & omne semen ejus cum illo, significat veri naturalis & omnium fidei quæ illi: filios suos & filios filiorum suorum secum, significat vera in ordine: filias suas & filias filiorum suorum, significat bona in ordine: & omne semen suum, significat omne fidei & charitatis: adduxit secum Ægyptum, significat quod collata in scientifica quæ Ecclesiæ.

6010. Et surrexit Jacob, quod significet elucidationem veri naturalis, constat ex significatione surgere, quod sit elevatio in statum lucis, ita elucidatio, de qua n: 4881; & a repræsentatione Jacobi, quod sit verum naturale, de qua supra n: 6001.

6011. E Beerscheba, quod significet ex doctrina fidei & charitatis, constat ex significatione Beerschebæ, quod sit doctrina fidei & charitatis, de qua n: 2858. 2859. 3466.

6012. Et tulerunt filii Israelis Jacobum patrem suum, quod significet quod vera quæ spiritualia promoverint verum naturale, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint vera spiritualia, de qua n: 5414. 5879; & a repræsentatione Jacobi, quod sit verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4234. 4009. 4520. 4538; quod tulerunt sit quod promoverint, est quia prædicatur de veris spiritualibus respective ad verum naturale; nec verum naturale aliunde promoveri potest quam a spirituali, nam inde ejus vita ac vis agendi: exinde nunc est, quod filii Jacobi hic dicantur filii Israelis, & Jacob Jacob.

6013. Et infantes suos, quod significet una cum illis quæ innocentiae, constat ex significatione infantum, quod sit innocentia, de qua n: 3183. 5608; cum illis quæ sunt innocentiae, tum quæ charitatis, dicitur, ex causa, quia absque

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 309

absque innocentia & charitate non potest verum naturale promoveri a ve-
 l spiritualibus, verum enim ut genuinum sit, ex charitate, & hæc ab innocentia,
 trahet suam essentiam & vitam; succedunt enim interiora, quæ vivificant ve-
 rum hoc ordine, intimum est innocentia, inferius est charitas, & infimum est
 opus charitatis ex vero seu secundum verum; quod ita succedant, est quia
 in coelis ita succedunt, Intimum enim seu tertium cælum est cælum inno-
 centiæ, medium seu secundum cælum est cælum charitatis, in qua inno-
 centia a cælo intimo, & ultimum seu primum cælum est veri in quo charitas ex
 secundo cælo, & in hoc innocentia a tertio; hæc in eodem ordine erunt apud
 hominem, nam homo quoad interiora est ad imaginem trium cælorum for-
 matus; inde etiam homo regeneratus est cælum in particulari seu in minima
 forma; at quoad exteriora, imprimis quoad corpus, est formatus ad imagi-
 nem mundi, quapropter ab antiquis vocatus est microcosmus; auris enim
 formata est ad omnem naturam aeris & soni; oculus ad omnem ætheris &
 lucis; lingua ad omnem sensum partium solutarum & fluentium in liquidis,
 nares ad sensum partium fluentium in atmosphæra; tactus ad sensum frigoris
 & caloris, tum gravium terræ, & sic porro; sicut sensus externi hominis
 sunt ad omnem imaginem mundi naturalis, ita sensus interni ejus, qui sunt ejus
 intellectus & voluntatis formati sunt ad omnem imaginem cæli, ob finem ut ho-
 mo in particulari sit recipiens Divini boni a Domino, sicut cælum est in communi.

6014. Et mulieres suas, quod significet & quæ charitatis, constat a signi-
 ficatione mulierum, quod sint bona, cum viri eorum sunt vera, de qua n:
 4823, proinde quæ charitatis, omnia enim bona spiritualia sunt charitatis
 erga proximum, & omnia bona cœlestia sunt amoris in Dominum.

6015. In vehiculis quæ misit Pharaon ad ferendum illum, quod significet
 doctrinalia quæ ex scientificis Ecclesiæ, constat ex significatione vehiculorum,
 quod sint doctrinalia, de qua n: 5945; & ex repræsentatione Pharaonis, quod
 sit scientificum Ecclesiæ in communi, per Ægyptum enim significatur scien-
 tificum Ecclesiæ, n: 1462. 4749. 4964. 4966, inde per regem ejus scientifi-
 cum illud in communi; ut quoque alibi in Verbo, sed plerisque in locis sicut
 per Ægyptum ita quoque per Pharaonem, significatur scientificum perversum:
 quod Pharaon sit scientificum in communi, patet apud Esaiam "Stulti sunt
 principes Zoanis, *sapientes consiliarios Pharaoni*, consilium obbrutuit; quo-
 modo dicetis *ad Pharaonem*, filius sapientum ego, filius regum antiquitatis"
 XIX: 11; Pharaon hic pro scientifico Ecclesiæ in communi, inde dictus filius
 sapientum, & filius regum antiquitatis, sapientes & reges antiquitatis pro veris
 antiquæ Ecclesiæ; sed scientificum illud hic intelligitur infatuatum, nam di-
 citur, stulti facti principes Zoanis, consilium obbrutuit. Apud Eundem
 "Abeunt ad descendendum Ægyptum, sed os meum non interrogarunt, ad
 roborandum se *robore Pharaonis*, & ad confidendum *in umbra Ægypti*; ideo
 fiet vobis *robur Pharaonis* in pudorem, & fiducia *in umbra Ægypti* in ignomi-
 niam" xxx: 2. 3; roborare se robore Pharaonis, & confidere in umbra Æ-
 gypti pro fidere scientificis in rebus fidei, & non alicui vero spirituali fidem
 habere, nisi scientificum & sensuale dicet, quod tamen est perversi ordinis;
 nam primo loco erunt vera fidei, & secundo scientifica confirmantia, quia hæc

si primo loco sunt, prorsus nihil veri creditur. Apud Jeremiam "Dixit Jehovah Zebaoth Deus Israelis, ecce Ego visitans super Amonem in No; & super Pharaonem, & super Aegyptum, & super deos ejus, & super reges ejus; imprimis super Pharaonem, & confidentes in eo" XLVI: 25; Pharaon hic quoque pro scientifico in communi; confidentes in eo, pro illis qui fidunt scientificis, non autem Verbo, hoc est, Domino in Verbo, inde est omne perversum in doctrinalibus fidei, & inde falsum, & quoque negativum quod Divinum & coeleste sit aliquid; hi imprimis in ore gerunt, fac mihi videre illa oculanter, aut demonstra scientificè quod ita sit, & tunc credam; at usque si viderent, & si demonstraretur, nec crederent, ex causa quia negativum universaliter regnat. Apud Eundem "Contra Pharaonem; ecce aquæ ascendentes septentrione, quæ fient in flumen inundans, & inundabunt terram & plenitudinem ejus, urbem & habitantes in illa, ut clament homines, & ejulet omnis habitator terræ, præ voce plausus equorum ungularum fortium ejus, & tumultu currus ejus, strepitu rotarum ejus" XLVII: 1. 2. 3; ex singulis quæ de Pharaone hic dicta sunt, liquet, quod Pharaon sit scientificum in communi, hic in perverso ordine, qui destruit vera fidei; flumen inundans est scientificum destruens intellectum veri, ac ita vastans; inundabunt terram & plenitudinem ejus, est Ecclesiam totam; urbem & habitantes in illa, est verum Ecclesiæ, & inde bonum; plausus ungularum equorum, sunt scientifica infima quæ immediate ex sensualibus; tumultus curus, est inde doctrinale falsum; strepitus rotarum, sunt sensalia & illorum fallaciæ quæ promovent. Apud Ezechielem "Dixit Dominus Jehovah, ecce Ego contra te Pharaon rex Aegypti, balæna magna, quæ cubans in medio fluviorum, qui dicit, meus est fluvius, & ego feci me: propterea dabo hominibus maxillas tuas, & adhærente faciam piscem fluviorum tuorum sicut is" XXIX: 2. 3. 4; Pharaon hic quoque pro scientifico in communi, quod similiter a singulis, quæ de illo dicuntur, patet. Apud Eundem "Tolle lamentationem super Pharaonem regem Aegypti, tu sicut balæna in maribus, & prodisti cum fluminibus tuis, & turbasti aquas pedibus tuis, conturbasti flumina illarum; obtegam, cum exstinxero te, Caelos; & atrabo stellas eorum, solem nube obtegam, & luna non lucere faciet lumen suum; omnia luminaria lucis atrabo super te, & dabo tenebras super terram tuam" XXX: 1. 2. 3. 7. 8; quod hæc, sicut plura apud Prophetas, absque sensu interno a nemine possint comprehendere, patet; sicut quod Pharaon sicut balæna in maribus, quod prodierit ex fluminibus suis, & turbaverit aquas pedibus suis; quod super illum obtegentur coeli, atrabuntur stellæ, & omnia luminaria lucis, nube obtegetur sol, non lucebit luna, & dabuntur tenebræ super terram ejus; at sensus internus docet, quid significant; nempe quod scientifica pervertant vera Ecclesiæ, si homo per illa intrat in arcana fidei, & nihil credit nisi videat ex illis, imo nisi ex sensualibus; quod hic sensus internus sit, patet ab explicatione singulorum: Pharaon dicitur Rex Aegypti, ex Vero scientifico, nam scientificum est verum in naturali; quod Rex sit verum, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4960. 5044; & quod simile significetur per regem populi,

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 311

puli, quod per populum, n: 4789, ita per Pharaonem simile quod per Ægyptum, sed in communi; quod Ægyptus sit scientificum, pluries ostensum est: Pharaon comparatur *balenis in maribus*, quia balæna seu cetus significat communia scientificorum, n: 42; & maria scientificorum congregationes, n: 28: tum dicitur, quod *prodierit cum fluminibus suis*, quia per flumina significantur illa quæ sunt intelligentiæ, n: 108. 109. 2702. 3051, hic quæ sunt infantiæ, quoniam ex sensualibus & scientificis, n: 5196: dein dicitur, quod *turbaverit aquas pedibus*, & *conturbaverit flumina illarum*, quia per aquas significantur vera spiritualia, n: 680. 729. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; & per pedes illa quæ naturalis sunt, n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, ita turbare aquas pedibus, est conspurcare & pervertere vera fidei per scientifica quæ sunt naturalis; & conturbare flumina illarum, est sic intelligentiam: demum dicitur, quod, *cum exstinguetur, obtegerentur cæli*, quia per cælos significantur interiora hominis, siquidem hæc sunt cæli ejus; hæc clauduntur cum scientifica super vera fidei dominantur, seu naturale super spirituale; quod tunc cognitiones veri & boni pereant, significatur per *atrabas* *stellas cælorum*, & *omnia luminaria lucis*, quod stellæ sint cognitiones illæ, videatur n: 2495. 2849. 4697; quod luminaria sint bona & vera, n: 30 ad 38: quod nec tunc bonum amoris amplius influere possit, significatur per *sollem nube obtegant*; & quod nec bonum fidei, significatur per *luna non lucere faciet lumen suum*, quod sol sit bonum amoris, & luna bonum fidei, videatur n: 1529. 1530. 2120. 2495. 3636. 3643. 4060. 4696: & quod sic modo falsa occupabunt mentem naturalem, significatur per *dabo tenebras super terram*; quod tenebræ sint falsa, n: 1839. 1860. 4418. 4531; & quod terra Pharaonis seu terra Ægypti sit mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301: ex his nunc patet, quis sensus inest his propheticiis. Quia per Pharaonem significatur scientificum in communi, etiam per illum significatur naturale in communi, n: 5799.

6016. Et acceperunt pecus suam, quod significet veri bona, constat ex significatione pecoris, quod sit veri bonum; per pecus enim intelliguntur & greges & armenta, & quoque equi, cameli, muli, asini, & quia greges in sensu interno sunt bona interiora, & armenta bona exteriora, at equi, cameli, muli, asini, illa quæ sunt intellectualis, quæ omnia se referunt ad vera, ideo per pecus significatur veri bonum.

6017. Et acquisitionem suam, quam acquisiverunt in terra Canaan, quod significet vera comparata a prioribus quæ Ecclesiæ, constat ex significatione acquisitionis, quod sit verum comparatum, de qua n: 4105, & quoque bonum comparatum, n: 4391. 4487; & a significatione terræ Canaanis, quod sit Ecclesia, de qua n: 3705. 3686. 4447. 4517. 5136; quod a prioribus Ecclesiæ, sequitur, quia, vera cum ex bono se multiplicant, multiplicantur ex veris prioribus.

6018. Et venerunt Ægyptum, quod significet initiationem in scientifica Ecclesiæ, constat ex significatione venite seu descendere in Ægyptum, quod sit veri initiatio in scientifica Ecclesiæ, de qua n: 6004.

6019. Jacob & omne semen ejus cum illo, quod significet veri naturalis & omnium fidei quæ illi, nempe initiationem in scientifica Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Jacobi, quod sit verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4009. 4234. 4520. 4538; & a significatione seminis, quod sit fides charitatis de qua n: 255. 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3310; ita omne semen cum illo, sunt omnia fidei quæ vero naturali.

6020. Filios suos, & filios filiorum suorum secum, quod significet vera in suo ordine, constat ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; ita quoque filii filiorum, sed vera quæ ex illis sunt in suo ordine.

6021. Filias suas & filias filiorum suorum, quod significet bona in ordine, constat ex significatione filiarum, quod sint bona, de qua n: 489. 490. 491. 2362. 3963; ita quoque filiae filiorum, sed bona quæ ex illis, ita in suo ordine, ut mox supra de filiis.

6022. Et omne semen suum, quod significet omne fidei & charitatis, constat ex significatione seminis, quod sit fides charitatis, ut supra n: 6019, ita & fides & charitas, nam ubi unum ibi est alterum.

6023. Adduxit secum Ægyptum, quod significet quod collata in scientifica Ecclesiæ, constat ex significatione venire aut descendere in Ægyptum, quod sit vera initiare & conferre in scientifica Ecclesiæ, de qua supra n: 6004. 6018; idem quoque adducere secum Ægyptum; videatur n: 3733. 6004; tunc initiata & collata sunt, quando scientifica reguntur a veris, & tunc reguntur a veris, cum verum agnoscitur, quia ita dixit in Verbo Dominus, & dein acceptentur scientifica quæ affirmant, at removeantur quæ impugnant; sic dominatur verum in suis affirmativis, rejectis non affirmantibus; cum ita est, tunc, cum homo ex scientificis cogitat, non abducitur ad falsa, sicut fit cum vera non insunt; scientifica enim non sunt vera ex se, sed ex veris in illis, & qualia sunt vera quæ in illis, tale verum commune est scientificum; est namque scientificum modo vas, n: 1469. 1496, quod recipere potest tam vera quam falsa, & hoc cum immensa varietate: sicut pro exemplo hoc Scientificum Ecclesiæ, quod Proximus sit omnis homo; in hoc scientificum initiari & conferri possunt vera immensa copia, ut quod omnis homo quidem sit proximus, sed unusquisque cum differentia, quodque maxime proximus sit qui in bono, & hoc quoque cum differentia secundum quale boni; & quod origo proximi ducatur ab Ipso Domino, ita quo ipsi propiores sunt, hoc est, quo magis in bono, eo magis Proximus sunt, & quo ab Ipso remotiores, eo minus; tum quoque, quod societas magis proximus sit quam singularis homo, & quod Regnum in communi magis quam societas, at Patria præ Regnis aliis; quod adhuc Ecclesia sit magis proximus quam patria, & quod Regnum Domini adhuc magis; ut & quod tunc ametur Proximus, cum quis munere suo rite fungitur ad aliorum, vel ad patriæ, vel ad Ecclesiæ bonum, & sic porro: inde patet, quam multa vera in unum id scientificum Ecclesiæ conferri possunt, sunt enim tam multa, ut difficile sit illa in genera dispescere, & unumquodvis genus, ut distinguatur & agnoscatur, donare aliis quibus

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 313

quibus veris in specie; hoc fuit studium in Antiquis Ecclesiis. Quod idem Scientificum possit impleri falsis immensa copia, etiam constare potest, invertendo illa vera, & dicendo, quod quisque sibi ipsi proximus sit, & quod a Se apud unumquemvis ducenda sit origo proximi; & quod sic ei magis proximus sit, qui sibi magis favet, & unum facit cum illo, & per id se sistat in illo, ut ejus instar imo quod nec Patria ei sit Proximus, nisi quantum sibi ab illa lucrum, præter innumerabilia alia: at scientificum manet idem, quod nempe Omnis homo sit Proximus; sed illud ab uno impletur veris, ab altero falsis. Similiter se habet cum reliquis scientificis.

6024. Vers: 8 ad 27. *Et hæc Nomina filiorum Israelis venientium Ægyptum, Jacobi & filiorum ejus; Primogenitus Jacobi Reuben. Et filii Reuben, Chanoch, & Phallu, & Kezron, & Karmi. Et filii Sebimeonis, Jemuel & Jamin, & Ochad, & Jachin, & Zochar, & Schaul filius Canaanitidis. Et filii Levi, Gerschon, & Kehath, & Merari. Et filii Jebudæ, Er & Onan, & Schelab, & Perez, & Serach; & mortuus est Er & Onan in terra Canaan, & fuerunt filii, Perez, Chezron & Chamul. Et filii Jisascbar, Thola & Pua, & Job & Schimron. Et filii Sebulun, Sered, & Elon, & Jachleel. Hi filii Leæ, quos peperit Jacobo in Paddan-Aram; & Dinah filia illius: Omnes animæ filiorum ejus, & filiarum ejus, triginta & tres. Et filii Gad, Zipbion, & Chaggi, Schunni & Ezbon, Eri & Arodi, & Areli. Et filii Ascher, Jimna & Jischvua, & Jischvui, & Beria, & Serech, soror illorum: & filii Beria, Cbeber & Malkiel. Hi filii Silpæ, quam dedit Laban Leæ filia suæ, & peperit bos Jacobo; sedecim animæ. Filii Rachelis uxoris Jacobi, Joseph & Benjamin. Et natum Josepho in terra Ægypti, quos peperit illi Asenath filia Potipheræ sacerdotis On, Menasche & Ephraim. Et filii Benjaminis, Bela & Becher, & Aschbel, Gera & Naaman, Echi & Rosch, Muppm & Chuppm, & Arde. Hi filii Rachelis, qui nati Jacobo; omnes animæ quatuordecim. Et filii Danis, Chuschim. Et filii Naphtali, Jachzeel, & Guni, & Jezer & Schillem. Hi filii Bilbæ, quam dedit Laban Racheli filia suæ, & peperit bos Jacobo; omnes animæ septem. Omnis anima veniens Jacobo Ægyptum, egressi semur ejus, præter feminas filiorum Jacobi, omnes animæ sexaginta & sex. Et filii Josephi, qui nati illi in Ægypto, animæ duæ; omnes animæ domui Jacobi, venientis Ægyptum. Et hæc nomina filiorum Israelis venientium Ægyptum, significat quale verorum a spiritali in ordine, quæ collata in scientifica quæ Ecclesiæ: Jacobi & filiorum ejus, significat verum naturalis in communi, & vera naturalis in particulari: primogenitus Jacobi Reuben, significat fidem intellectu quæ apparenter primo loco: & filii Reubenis, Chanoch, & Phallu, & Chezron, & Karmi, significat doctrinalia fidei in genere: Et filii Schimeonis, Jemuel & Jamin, & Ochad, & Jachin, & Zochar, significat fidem voluntate, & doctrinalia ejus in genere: & Schaul filius Canaanitidis, significat doctrinale non ex origine genuina: & filii Levi, Gerschon & Kehath & Merari, significat amorem spiritualem, & doctrinalia ejus in genere: & filii Jebudæ, Er & Onan & Schelah, & Perez & Serach, significat amorem cœlestem, & doctrinalia ejus: & mortuus est Er & Onan in terra Canaan, significat quod extirpatum falsum & malum: & fue-*

runt filii, Perez, Chezron, & Chamul, significat vera illius boni, quæ sunt bona Charitatis: & filii Jisafcher, Thola, & Puva, & Job, & Schimron, significat amorem conjugialem cœlestem, & doctrinalia ejus: & filii Sebulun, Sered, & Elon, & Jachleel, significat conjugium cœleste, & doctrinalia ejus: hi filii Leæ, quos peperit Jacobo in Paddan-Aram, significat quod illa ex affectione spirituali in naturali per cognitiones boni & veri: & Dinah filia illius, significat Ecclesiam: omnis anima filiorum ejus & filiarum ejus triginta & tres, significat statum vitæ spiritualis, & quale: & filii Gad, Ziphion & Chaggi, Schuni & Esbon, Eri & Arodi & Areli, significat bonum fidei, & inde opera, & doctrinalia eorum: & filii Ascher, Jimna, & Jischva, & Jischvi, & Beria, & Serech soror illorum: & filii Beria, Cheber & Malkiel, significat felicitatem vitæ æternæ, & jucundum affectionum, & doctrinalia eorum: hi filii Silpæ, significat quod hæc Ecclesiæ externæ: quam dedit Laban Leæ filia suæ, significat ab affectione boni externi: & peperit hos Jacobo, significat quod e naturali: sedecim animæ, significat statum illorum, & quale: filii Rachelis uxoris Jacobi, significat quæ ex affectione cœlesti: Joseph & Benjamin, significat internum Ecclesiæ, Joseph ejus bonum, Benjamin inde verum: & natum Josepho in terra Ægypti, significat cœlestia & spiritualia interna in naturali: quos peperit illi Asenath filia Potipheræ sacerdotis On, significat ex conjugio boni cum vero & veri cum bono: Menasche & Ephraim, significat novum voluntarium & ejus intellectuale, quæ Ecclesiæ: & filii Benjaminis, Bela & Becher & Aschbel, Gera & Naaman, Echi & Rosch, Muphim & Chuphim & Arde, significat internum spirituale, & doctrinalia ejus: hi filii Rachelis, qui nati Jacobo, significat quod illa ex affectione cœlesti: omnes animæ quatuordecim, significat statum eorum, & quale: & filii Danis, Chuschim, significat sanctum fidei, & bonum vitæ, & doctrinale eorum: & filii Naphtali, Jackzeel, & Guni, & Jezer, & Schillem, significat tentationes in quibus victoria, & doctrinalia de illis: hi filii Bilhæ, significat quod hæc Ecclesiæ Internæ: quam dedit Laban Racheli filia suæ, significat ab affectione boni interni: omnes animæ septem, significat statum eorum, & quale: omnis anima veniens Jacobo Ægyptum, significat omnia vera & bona initiata scientificis Ecclesiæ: egressi semur ejus, significat quæ ex conjugio: præter fæminas filiorum Jacobi, significat exceptis affectionibus eorum quæ non ex illo conjugio: omnes animæ sexaginta & sex, significat statum illorum, & quale: & filii Josephi, qui nati illi in Ægypto, significat cœlestia & spiritualia in naturali: animæ duæ, significat inde voluntarium & intellectuale, quæ Ecclesiæ: omnes animæ domui Jacobi venientis Ægyptum, septuaginta, significat plenum in ordine.

6025. Hæc ulterius explicare supersedetur, quia sunt mera Nomina; quid illa significant, videri potest ab explicatione communi nunc supra n: 6024; & quid ipsi filii Jacobi, in explicatione, ubi agitur de nativitate illorum. Hoc dignum observatu est, quod filiis Jacobi nullus filius natus sit in Ægypto, quo venerunt, tametsi adhuc juvenes fuerunt; sed quod omnes in terra Canaan; ipsi vero in Paddan-Aram, præter Benjaminem; hoc fuit ex peculiari

CAPUT QUADRAGEIMUM SEXTUM. 315

liari Providentia Divina Domini, ut repræsentarentur illa quæ Ecclesiæ sunt per illos a prima nativitate; quod illi nati in Paddan-Aram, repræsentabat, quod homo Ecclesiæ per cognitiones boni & veri e novo nascetur seu regenerabitur, Paddan-Aram enim significat cognitiones boni & veri, n: 3664. 3680. 4107; & nativitas repræsentabat novam nativitatem per fidem & charitatem, n: 4667 5160. 5598, ita primum per cognitiones illarum. Quod autem filii eorum nati fuerint omnes in terra Canaan, repræsentabat quod inde talia quæ Ecclesiæ, nam terra Canaan est Ecclesia, n: 3705. 3686. 4447. 4454. 4518. 5136. 5757. Quod vero Josepho nati sint filii in Ægypto, erat ut repræsentaretur dominium Interni hominis in Externo, in specie cœlestis spiritualis in naturali, Menasche est Voluntarium, & Ephraim est Intellectuale, quæ Ecclesiæ, in naturali.

6026. Vers: 28. 29. 30. *Et Jehudam misit ante se ad Josephum, ad monstrandum ante se Goschen, & venerunt terram Goschen. Et alligavit Joseph currum suum, & ascendit obviam Israeli patri suo Goschenem; & visus ad illum, & cecidit super colla ejus, & flevit super collis ejus diu. Et dixit Israel ad Josephum, moriar hac vice, postquam vidi facies tuas, quod adhuc tu vivas.* Et Jehudam misit ante se ad Josephum, significat communicationem boni Ecclesiæ cum cœlesti Interno: ad monstrandum ante se Goschen, significat de medio in naturali: & venerunt terram Goschen, significat vitæ stationem ibi: & alligavit Joseph currum suum, significat doctrinam ab Interno: & ascendit obviam Israeli patri suo, significat influxum: Goschenem, significat in medium in naturali: & visus ad illum, significat perceptionem: & cecidit super colla ejus, significat conjunctionem: & flevit super collis ejus diu, significat misericordiam: & dixit Israel ad Josephum, significat perceptionem boni spiritualis: moriar hac vice, significat novam vitam: postquam vidi facies tuas, significat post apperceptionem misericordiæ: quod adhuc tu vivas, significat apperceptionem vitæ inde in se.

6027. Et Jehudam misit ante se ad Josephum, quod significet communicationem boni Ecclesiæ cum Cœlesti Interno, constat ex repræsentatione Jehudæ, quod sit bonum Ecclesiæ, de qua n: 5583. 5603. 5794. 5782. 5833; & a repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877; quod mittere ante se, sit communicare, patet. Quod Jehudah missus fuerit, & non alius, erat, ut significaretur communicatio, quæ immediata est boni cum bono, nempe boni externi, quod Jehudah repræsentat, cum bono interno, quod Joseph; influit enim a Domino bonum, quod est amoris in Ipsum, & charitatis erga proximum, per Internum in Externum, & quantum boni est in Externo, tantum ibi recipitur; si autem in Externo hominis modo verum fidei est, non autem bonum, tunc influxus boni a Domino per Internum non recipitur in Externo, nam communicatio cum vero immediata non datur, sed mediata per bonum: hæc causa est, quod non alius a Jacobo ad Josephum missus sit, quam Jehudah.

6028. Ad monstrandum ante se Goschen, quod significet de medio in naturali, nempe quod communicatio, constat ex significatione Goschenis, quod

fit medium, hoc est, intimum, in naturali, de qua n: 5910: per medium seu intimum in naturali, significatur optimum ibi, nam optimum est in medio, hoc est, in centro seu intimo, circumcirca illud ab omni plaga sunt bona, disposita in forma cœlesti propius & remotius secundum gradus bonitatis ab optimo in medio; talis est ordinatio bonorum apud /generatos; at apud malos sunt pessima in medio, & bona ablegata sunt ad extrema, ubi continue urgentur foras; hæc forma est apud malos in particulari, & est in infernis in communi, ita est forma infernalis. Ex illis, quæ de optimo in medio, & de bonis in ordine ad latera, dicta sunt, constare potest, quid intelligitur per communicationem boni Ecclesiæ cum Cœlesti Interno de medio in naturali.

6029. Et alligavit Joseph currum suum, quod significet doctrinam ab Interno, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua sæpius; & a significatione currus, quod sit doctrina, de qua n: 5321.

6030. Et ascendit obviam Israeli patri suo, quod significet influxum, nempe a Cœlesti Interno in bonum spirituale & naturale, constat a repræsentatione Josephi, qui ascendit obviam, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877; & a repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; quod ascendere obviam ei, sit influxus, inde sequitur, nam ascendere obviam, hic est se conferre & venire ad illum.

6031. Gofchenem, quod significet medium in naturali, constat ab illis, quæ de Gofchene mox supra n: 6028, dicta sunt.

6032. Et visus ad illum, quod significet perceptionem, constat a significatione videre, quod sit intelligere, & appercipere, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; & quod sit fidem habere, n: 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400. Quod videre sit intelligere & inde percipere, tum quod sit fidem habere, sciendum, quod apud hominem sint duo, quæ faciunt ejus vitam, nempe LUX SPIRITUALIS, & CALOR SPIRITUALIS; Lux spiritualis facit vitam ejus intellectus, & calor spiritualis vitam ejus voluntatis; Lux spiritualis est a sua prima origine Divinum Verum ex Divino Bono Domini, & inde verum fidei ex bono Charitatis; & Calor spiritualis a sua prima origine est Divinum Bonum Divini Amoris Domini, & inde bonum amoris cœlestis, qui est in Dominum, & bonum amoris spiritualis, qui est erga proximum; hæc bina, ut dictum, constituunt omnem vitam hominis. Quod Lucem spirituales attinet, illa in Intellectu hominis se habet, sicut lux naturalis in ejus visu externo; nempe, ut oculus videat, necessum est ut lux sit quæ illuminet, & tunc oculus in luce videt omnia quæ circumcirca extra illum sunt; ita Mens intellectualis, quæ est oculus hominis internus, ut ille oculus videat, necessum est, ut Lux coeli, quæ a Domino, illuminet, & cum oculus ille illuminatus est ab illa luce, tunc videt illa quæ circumcirca extra illum sunt; sed objecta quæ videt, sunt spiritualia, nempe scientifica & vera; cum autem Lux hæc non illuminat, est mens intellectualis seu oculus internus hominis, sicut oculus externus seu corporis, in tenebris, & nihil videt, hoc est, ex scientificis nihil veri, & ex veris nihil boni: Lux, quæ

quæ illuminat mentem intellectualem, est revera lux, & talis lux quæ millies excedit lucem mundi meridianam, quod testor quia vidi; ex illa luce vident omnes Angeli in coelis illa quæ circumcirca extra se sunt, & quoque ex eadem luce vident & percipiunt vera quæ fidei, & quale illorum; inde nunc est, quod per videre significetur in sensu spirituali, non modo intellectus, sed etiam quicquid intellectus est, ut cogitatio, reflexio, animadvertentia, prudentia, & plura talia, tum non modo fides, sed etiam quicquid fidei est, ut verum, doctrinale ex Verbo, & similia. Quod autem Calorem spiritualem attinet, se habet ille in voluntate hominis, sicut calor naturalis in corpore, quod vivificet; sed est calor spiritualis non aliud, in sua prima origine, quæ origo est a Domino, quam Divinus Amor erga universum genus humanum, & inde reciprocus hominis in Ipsum, ut & erga proximum: & est calor ille spiritualis revera calor, qui corpora Angelorum calore, & simul interiora illorum amore beat: inde est, quod per calorem, flammam, ignem, in Verbo in genuino sensu significantur illa quæ amoris sunt, sicut affectiones boni & veri, tum ipsum bonum.

6033. Et cecidit super colla ejus, quod significet conjunctionem, constat ex significatione cadere super colla, quod sit conjunctio æcta & intima, de qua n: 5926. Quod cadere super colla sit conjunctio, est inde, quia collum conjungit caput & corpus, & per caput significantur interiora, & per corpus exteriora, inde est collum conjunctio interiorum cum exterioribus, videatur n: 3542. 5320. 5328; & inde communicatio interiorum cum exterioribus, tum cœlestium cum spiritualibus, ibid: quæ communicatio ex conjunctione etiam significatur per eadem verba, nam Joseph est Internum, & Israel est respective Externum.

6034. Et flevit super collis ejus diu, quod significet misericordiam, constat ex significatione flere, quod sit misericordia, de qua n: 5480. 5871. 5927; quod dicatur super collis ejus diu, est quia primum ut & continuum conjunctionis est misericordia, nempe Domini, qui in supremo sensu est Joseph.

6035. Et dixit Israel ad Josephum, quod significet perceptionem boni spiritualis, nempe a cœlesti Interno, constat a significatione dicere in Historicis Verbi, quod sit perceptio; a repræsentatione Israelis, super cujus collis flevit Josephus, quod sit bonum spirituale; & a repræsentatione Josephi, quod sit cœleste Internum, de quibus omnibus prius sæpe.

6036. Moriar hac vice, quod significet novam vitam, constat a significatione mori, quod sit resurrectio in vitam, ita nova vita, de qua n: 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6008: cur mori significat novum vitæ, in illis locis etiam ostensum est; nempe quia cum homo moritur, illico novum vitæ ejus inchoat, exsuscitatur in vitam, rejecto corpore materiali, quod usui in mundo ei inserviverat. Nova vita hic per mori significatur, quia illa venit ex influxu ab Interno, quæ significatur per quod Josephus ascenderit obviam Israeli patri suo, n: 6030; & ex conjunctione, quæ significatur per quod Joseph ceciderit super colla Israelis n: 6033.

6037. Postquam vidi facies tuas, quod significet post apperceptionem Misericordiæ, constat a significatione videre, quod sit apperceptio, de qua supra n: 6032; & a significatione facierum, cum prædicantur de Domino, quod sit Misericordia, de qua n: 222. 223. 5585. 5816.

6038. Quod adhuc vivas, quod significet perceptionem vitæ inde in se, constat ex significatione vivere, quod sit in sensu interno vita spiritualis, n: 5890; quod significetur perceptio illius vitæ in se, sequitur ex antecedentibus, quod nempe ei nova vita ex influxu & conjunctione, n: 6036; & ex affectione gaudii quod videret illum, illa affectio dat perceptionem vitæ in se.

6039. Vers: 31. 32. 33. 34. *Et dixit Joseph ad fratres suos, & ad domum patris sui, ascendam & indicabo Pharaoni, & dicam ad illum, fratres mei & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me. Et viri pastores gregis, quia viri pecoris sunt; & greges suos, & armenta sua, & omnia quæ illis, venire fecerunt. Et sit, quod vocet vos Pharaon, & dicat quid opera vestra. Et dicatis, viri pecoris fuerunt servi tui a pueritiis suis, & usque ad nunc, etiam nos etiam patres nostri, propterea ut habitetis in terra Goscen; quia abominatio Ægyptiorum omnis pastor gregis. Et dixit Joseph ad fratres suos, significat perceptionem verorum in naturali: & ad domum patris sui, significat bonorum ibi: ascendam & indicabo Pharaoni, significat communicationem cum Naturali ubi scientifica Ecclesiæ: & dicam ad illum, fratres mei, & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me, significat de veris & bonis Ecclesiæ, quod initianda: & viri pastores gregis, significat quod ducant ad bonum: quia viri pecoris sunt, significat quod illis bonum ex veris: & greges suos, & armenta sua, & omnia quæ illis, venire fecerunt, significat quod bonum interius & exterius, & quicquid inde est, præsens sit: & sit quod vocet vos Pharaon, significat si conjungi velit naturale in quo scientifica Ecclesiæ: & dicat quid opera vestra, significat & scire vestra bona: & dicatis, viri pecoris fuerunt servi tui a pueritiis suis, & usque ad nunc, significat quod vera ex quibus bonum illis a principio & adhuc: etiam nos, etiam patres nostri, significat quod ita a primis bonis: propterea ut habitetis in terra Goscen, significat ita erit statio vestra in medio naturali ubi Scientifica Ecclesiæ: quia abominatio Ægyptiorum omnis pastor gregis, significat sic separationem a scientificis perversis, quæ opposita sunt scientificis Ecclesiæ:*

6040. Et dixit Joseph ad fratres suos, quod significet perceptionem verorum in naturali, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sæpius; a repræsentatione filiorum Israelis, quod sint vera spiritualia in naturali, de qua n: 5414. 5879; & a repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877; inde patet, quod per dixit Joseph ad fratres suos, significetur perceptio verorum in naturali a Cœlesti Interno. Quod per dixit Joseph, non significetur perceptio illius, est quia Joseph est Internum, & omnis perceptio influit per Internum in Externum seu Naturale; Naturale enim ex se prorsus nihil percipit, sed quod percipiat est a priori se, imo nec prius percipit a se, sed ab adhuc priori se, ita tandem a Domino,

CAPUT QUADRAGEIMUM SEXTUM. 319

Domino Qui a Se Est ; talis est influxus & inde talis perceptio : Influxus se habet sicut existentia & subsistentia, nihil existit a se, sed a Priori se, ita tandem omnia a Primo, hoc est, ab Esse & existere a Se ; & quoque ab Eodem omnia subsistunt, se enim habet subsistentia sicut existentia, nam subsistere est perpetuo existere. Quod dicatur perceptio verorum in Naturali, non autem perceptio illorum qui in veris illis, est causa, quia loquela spiritalis est talis, nam ita ideæ cogitationis abstrahuntur a personis, & determinantur ad res, & res sunt, nempe vera & bona, quæ vivunt apud hominem, & faciunt hominem vivere, sunt enim a Domino, a Quo omne vitæ ; ita quoque cogitatio abducitur ab attribuendo vera & bona personæ ; per talem loquelam etiam idea communis habetur, quæ se latius extendit, quam si adjungitur ei idea personæ, ut si dicatur perceptio illorum qui in veris illis, tunc ideæ simul determinantur ad illos qui tales sunt, ut solet fieri, & sic a communi abstrahuntur, inde illustratio a luce veri diminuitur : præter quod per cogitationem de personis in altera vita excitentur illi, de quibus cogitatur, nam in altera vita omnis cogitatio communicatur : hæ causæ sunt, quod abstracte dicatur, ut hic, perceptio verorum in naturali.

6041. Et ad domum patris sui, quod significet bonorum ibi, nempe perceptionem, constat a significatione domus, quod sit bonum, de qua n : 3128. 3652. 3720. 4982 ; & a significatione patris, quod etiam sit bonum, de qua n : 2803. 3703. 3704. 5580. 5902.

6042. Ascendam & indicabo Pharaoni, quod significet communicationem cum naturali ubi scientifica Ecclesiæ, constat ex significatione indicare, quod sit communicatio, de qua n : 4856 ; & a repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturale ubi scientifica Ecclesiæ, de qua n : 5799. 6015

6043. Et dicam ad illum, fratres mei & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me, quod significet de veris & bonis Ecclesiæ quod initianda, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt fratres ejus, quod sint vera spiritalia in naturali, de qua mox supra n : 6040 ; a significatione domus patris, quod sint bona ibi, de qua etiam mox supra n : 6041 ; a significatione terræ Canaan, quod sit Ecclesia, de qua n : 3705. 3686. 4447. 4517. 5136 ; & a significatione venire ad Josephum, seu ad Ægyptum ubi Joseph, quod sit initiari in scientifica quæ Ecclesiæ, de qua supra n : 6004. 6018 : de initiatione verorum quæ Ecclesiæ in scientifica quæ naturalis, videatur supra n : 6023, & de conjunctione illorum, infra n : 6048.

6044. Et viri pastores gregis, quod significet quod ducant ad bonum, constat a significatione pastorum gregis, quod sint qui ducunt ad bonum, de qua n : 243. 3795. 5201 ; est enim pastor qui docet & ducit, & grex qui docetur & ducitur, sed in sensu interno intelliguntur vera quæ ducunt ad bonum, nam per filios Israelis, qui hic sunt viri pastores gregis, repræsentantur vera spiritalia, n : 6040 ; etiam vera sunt apud illos qui docent quæ ducunt. Quod vera quæ fidei, ducant ad bonum quod charitatis, prius ostensum est ; & quoque patet ex eo, quod omnia & singula se referant ad finem, & spectent illum, & quæ non finem spectant non possint subsistere ; Dominus enim nihil

hil usquam creavit nisi propter finem, usque adeo, ut dici queat, quod finis sit omne in omnibus quæ creata sunt; & quæ creata sunt, in illo ordine sunt, ut sicut finis a Primo per medios spectet ultimum, ita finis in ultimo spectet finem in Primo; inde rerum nexus: ipse finis in prima sua origine non est nisi Divinum Bonum Divini Amoris, ita est Ipse Dominus; unde etiam in Verbo vocatur Primus & Ultimus, Alpha & Omega, Esai: xli: 4. Cap: xlii: 6. Cap: xlviii: 13. Apoc: i: 8. 11. 17. Cap: ii: 8. Cap: xxi: 6. Cap: xxii: 13. Cum ita sit, necessum est, ut omnia & singula quæ vitæ apud hominem, se referant ad finem, & spectent illum: qui aliquo rationali pollet, videre potest, quod scientifica apud hominem spectent vera ut suum finem, & quod vera spectent bona, & quod bona spectent Dominum, ut finem ultimum & primum, ut finem ultimum cum a veris, est ut finem primum cum a bono. Ita se habet cum veris Ecclesiæ, quod ducant ad bonum, quod significatur per viros pastores gregis, & per viros pecoris, ut sequitur.

6045. Quia viri pecoris sunt, quod significet quod illis bonum ex veris, constat ex significatione pecoris, quod sit veri bonum, seu bonum ex veris, de qua n: 6016: dicitur de filiis Israelis, qui sunt vera spiritualia in naturali, n: 5414. 5879, ita de Veris, hic quod ducant ad bonum, de qua re videatur mox supra n: 6045.

6046. Et greges suos & armenta sua, & omnia quæ illis, venire fecerunt, quod significet quod bonum interius & exterius, & quicquid inde est, præsens sit, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, & ex significatione armenti, quod sit bonum exterius, de quibus n: 5913; ex significatione omnium quæ illis, quod sit quicquid inde est, ut n: 5914; & ex significatione venire fecerunt, quod sit præsens esse.

6047. Et sit quod vocet vos Pharaon, quod significet si conjungi velit naturale in quo scientifica Ecclesiæ, constat ex significatione vocare ad se, quod sit velle conjungi; vocare enim ad se, ex affectione ut habitent in terra sua, & fiant una gens cum suis, est velle conjungi; & a repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale, in quo scientifica Ecclesiæ, ut supra n: 6043: per vocationem Pharaonis, significatur reciprocum initiationis & conjunctionis, nempe scientificorum Ecclesiæ cum veris & bonis in naturali; omnis enim conjunctio requirit reciprocum, inde consensus ab utraque parte. Agitur hic de Conjunctione Verorum Ecclesiæ cum scientificis ejus; at sciendum quomodo conjungenda; non enim principium ducendum est a scientificis, & per illa intrandum in Vera fidei, nam scientifica apud hominem sunt ex sensualibus, ita ex mundo, e quo innumerabiles fallaciæ; sed principium ducendum est ex veris fidei, nempe per hanc viam; primum addiscenda sunt doctrinalia Ecclesiæ, & dein ex Verbo explorandum num illa sint vera, nam non vera sunt quia Antistites Ecclesiæ ita dixerunt, & asseclæ eorum confirmant; ita namque vera dicenda forent doctrinalia omnium Ecclesiarum & religionum tantum ex Solo & ex nativitate; ita forent vera non solum Pontificiorum; tum Quakerorum, sed etiam Judæorum, ut & Mahumedanorum, quia Antistites

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 321

iustitiae eorum ita dixerunt, & affectus confirmant; ex quibus patet, quod
 scrutandum sit Verbum, & ibi videndum num vera sint; hoc cum fit ex af-
 fectione veri, tunc illustratur homo a Domino, ut appericiat, nescius unde,
 quid verum est, & confirmatur in eo secundum bonum, in quo est: si hæc
 vera discrepant a doctrinalibus, caveat ne turbet Ecclesiam: postmodum cum
 confirmatus est, ac ita in affirmativo ex Verbo, quod illa sint vera fidei, tunc
 licet ei confirmare illa per omnia scientifica quæ apud illum, cujuscunque
 nominis & naturæ sint, nam tunc quia affirmativum universaliter regnat, ac-
 ceptat scientifica quæ concordant, & rejicit scientifica, quæ propter fallacias
 quæ in illis, discordant; per scientifica corroboratur fides: quapropter nulli
 negandum est scrutari scripturas ex affectione sciendi num doctrinalia Eccle-
 siæ, intra quam natus, vera sint, nam aliter nusquam potest illustrari; nec
 negandum ei postea per scientifica se corroborare; non autem licet ei antea:
 hæc via & non alia est conjungendi vera fidei cum scientificis, non modo
 cum scientificis Ecclesiæ, sed etiam cum scientificis quibuscunque: sed pau-
 cissimi hodie hac via procedunt, plerique enim, qui Verbum legunt, non
 legunt ex affectione veri, sed ex affectione inde confirmandi doctrinalia Eccle-
 siæ, intra quam nati sunt, qualiacunque sint. In Verbo describitur Regnum
 Domini, quod ibi Spirituale, Rationale, & Scientificum, conjungentur, sed
 describitur per Nomina quæ illa significant, nempe per Israel, Aschur, &
 Ægyptum, per Israel describitur spirituale, per Aschur Rationale,
 & per Ægyptum Scientificum; his verbis apud Esaiam "In die illo erit
 altare Jehovæ in medio terræ Ægypti, & statua juxta terminum ejus Jehovæ,
 & erit in signum & testem ejus Jehovæ Zebaoth in terra Ægypti, nam cla-
 mabunt ad Jehovam propter oppressores, & mittet illis servatorem & prin-
 cipem, & liberabit eos; & notus fiet Jehovah Ægypto, & cognoscent Æ-
 gyptii Jehovam in die illo, & facient sacrificium & mincham; & vovebunt
 votum Jehovæ, & reddent. In die illo erit semita ab Ægypto ad Aschur,
 & veniet Aschur in Ægyptum, & Ægyptus in Aschur; & serviet Ægyptus
 Aschuri: in die illo erit Israel tertius Ægypto & Aschuri, benedictio in medio
 terræ, cui benedicet Jehovah Zebaoth, dicendo, benedictus populus meus
 Ægyptus, & opus manuum mearum Aschur, & hæreditas mea Israel" XIX:
 18 ad 25, quod hic non intelligatur Ægyptus, nec Aschur, & ne quidem
 Israel, quisque videre potest, sed quod aliud per unumquemvis; quod per
 Israel spirituale Ecclesiæ, videatur n: 3654. 5801. 5803. 5806. 5812.
 5817. 5819. 5826. 5833; per Aschur rationale, n: 119. 1186; & per
 Ægyptum scientifica, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966.
 5700. 6004. 6015; hæc tria apud hominem Ecclesiæ conjuncta describuntur
 apud Prophetam, per, quod semita erit ab Ægypto ad Aschur, & veniet
 Aschur in Ægyptum, & Ægyptus in Aschur, & serviet Ægyptus Aschuri;
 in die illo erit Israel tertius Ægypto & Aschuri, benedictio in medio terræ;
 ut enim homo sit homo Ecclesiæ, necessum est ut spiritualis sit, ut & ratio-
 nalis, cui serviet scientificum. Ex his nunc constare potest, quod scientifi-
 cum nequaquam a veris fidei rejiciendum sit, sed quod conjungenda, at per
 viam

viam priorem, hoc est, per viam a fide, non autem per viam posteriorem, hoc est, per viam a scientificis; videantur etiam quæ n: 128. 129. 130. 195. 196. 232. 233. 1226. 1911. 2568. 2588. 4156. 4760. 5510. 5700, ostensa sunt.

6048. Et dicat, quid opera vestra, quod significet & scire vestra bona, constat ex significatione operum, quod sint bona: quod opera sint bona, est quia ex voluntate sunt; & quæ ex voluntate, illa sunt bona vel mala, quæ autem ex intellectu, prout sermones, sunt vera vel falsa. Opera filiorum Jacobi, ut & patrum illorum, fuerunt pascere pecora, ita agere pastores; hæc opera etiam significant bona, in specie bona ex veris: quod significant, est ex correspondentiis, agni enim, oves, hædi, capræ, quæ sunt gregis, correspondent bonis charitatis; similiter juvenci, boves, qui sunt armenti; quod respondeant, constat ex eo, quod cum angeli ex affectione cœlesti loquantur inter se de bonis charitatis, appareant aliquibus in locis in mundo spirituum, & quoque in Primo seu ultimo cœlo, Greges & Armenta, cum de bonis charitatis interioribus, Greges, at cum de exterioribus, Armenta, videatur n: 3218. 3219. 3220: inde nunc est, quod in Verbo, per Greges & Armenta, significantur talia. In genere sciendum, quod omne significativum, quod in Verbo, trahet suam originem a repræsentativis in altera vita, & hæc a correspondentiis; causa est, quia mundus naturalis est ex mundo spirituali, sicut effectus a sua causa, ob finem, ut mundus spiritualis possit influere in mundum naturalem, & ibi agere causas; sic etiam continentur in suo tenore & in ordine omnia quæ ibi: quod universa natura sit theatrum repræsentativum Regni Domini, hoc est, spirituum & cœlestium quæ ibi, videatur n: 2758. 2987 ad 3002. 4939. 5116.

6049. Et dicatis, viri pecoris fuerunt servi tui a pueritiis suis & usque nunc, quod significet quod vera ex quibus bonum illis a principio & adhuc, constat ex significatione virorum pecoris, quod sint vera ex quibus bonum, de qua n: 6016. 6045; & a significatione a pueritiis suis & usque ad nunc, quod sit a principio & adhuc. Quod pecora sint vera quibus bonum, sciendum, quod pecora sint omnia jumenta majora & minora, tam quæ in Grege, quam quæ in armento, sunt, ac præterea Cameli, equi, muli, asini, hæc jumenta significant talia quæ se referunt ad vera, illa autem, nempe armenti & gregis talia quæ se referunt ad bonum; inde nunc est quod omnia illa jumenta in genere, quæ sunt pecora, significant vera ex quibus bonum, Pecora in Lingua originali sunt ex voce, quæ etiam significat acquisitionem, & acquisitio in sensu spirituali etiam est verum ex quo bonum: ex causa, quia bonum acquiritur per verum: Pecudes autem significant bona interiora, illæ enim sunt gregis, ut agni, oves, hædi, capræ, arietes. Pecora etiam significant vera ex quibus bonum etiam aliis in locis in Verbo; ut apud Esaiam "Tunc dabit pluviam seminis tui, quod conferes terram, & panem proventus; & erit pingue & opulentum; pascunt pecora tua in die illo prato lato" xxx: 23; pascere pro instrui in veris & de bonis, n: 5201; pratum latum pro doctrina veri, latum dicitur, quia latitudo est verum, n: 3433. 3434. 4482; inde patet, quod pecora sint vera ex quibus bonum. Apud Ezechi-

elem

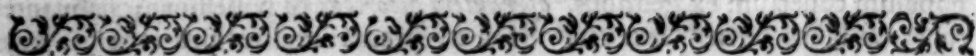
CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM. 323

elem “ Ad reducendum manum tuam super vastitates habitatas, & super populum collectum ex gentibus, *operantem pecoribus* & possessioni; habitantes super umbilico terræ” xxxviii: 11. 12; pecora similiter pro veris per quæ bonum, possessio pro bono.

6050. Etiam nos, etiam patres nostri, quod significet quod ita a primis bonis, constat ex significatione patrum, quod sint bona, de qua n: 2803. 3703. 3704. 5580. 5902, inde, quod illi fuerint etiam patres illorum, est a primis bonis: per Patres etiam, multis in locis in Verbo, in sensu interno non intelliguntur Abraham, Jischak, & Jacob, sed qui fuerunt ab Ecclesia Antiqua, qui fuerunt in bono.

6051. Propterea ut habitetis in terra Goschen, quod significet ita erit statio vestra in medio naturali ubi scientifica Ecclesiæ, constat ex significatione habitare, quod sit vita & sic vitæ statio, de qua n: 1293. 3384. 4451; & a significatione Goschen, quod sit medium seu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028; quod ibi scientifica Ecclesiæ, quæ significantur per Ægyptum, patet, nam Goschen erat in Ægypto tractus terræ optimus.

6052. Quia abominatio Ægyptiorum omnis pastor gregis, quod significet sic separationem a scientificis perverfis, quæ opposita sunt scientificis Ecclesiæ, constat a significatione abominationis Ægyptiorum, quod sit separatio scientificorum; quæ enim abominationi sunt, illa separata sunt, causa enim abominationis est, quia contraria sunt principiis captis & amoribus, ita quia opposita, hic opposita scientificis perverfis, quæ significantur per Ægyptios, cum dicitur quod abominatio illorum sit omnis pastor gregis; & ex significatione pastoris gregis, quod sit qui ducit ad bonum, de qua supra n: 6044, scientificum quod bonum confirmat, est cui scientificum perversum est oppositum; scientifica perversa sunt quæ destruunt verum fidei & bonum charitatis; & quoque sunt quæ invertunt ordinem, sicut magica quæ fuerunt in Ægypto; sunt enim secundum ordinem per plura, quibus magi illi abusi sunt, prout sunt Correspondentiæ & repræsentativa, quæ fuerunt scientifica apud illos plus quam apud alios exculta; hæc sequuntur ex ordine etiam cum mali applicant, qui cum applicant illa ad imperandum aliis, & ad nocendum aliis, sunt perversa, quia magica. Quod separationem illorum, de qua hic agitur, attinet, fit illa per ordinationem, quando bonum cum veris est in medio seu intimo, quod significatur per Goschen, tunc scientifica perversa, quæ opposita, ejiciuntur. Hactenus de conjunctione verorum cum scientificis actum est, de qua conjunctione ulterius sciendum est, quod Conjectio Interni seu spiritualis hominis cum Externo seu Naturali nequaquam fieri queat, nisi vera insinuentur scientificis; scientifica enim cum jucundis affectionum naturalium constituunt Externum seu naturalem hominem, quapropter nisi conjunctio fiat cum scientificis, nullatenus fieri potest; & tamen ut homo generatus sit, Internum ejus & Externum conjuncta erunt, quæ nisi conjuncta fuerint, omne bonum influens a Domino per Internum hominem in Externum seu Naturalem, hoc vel pervertitur, vel suffocatur, vel rejicitur; & tunc quoque Internum clauditur: modus quo conjunctio illa fit, est qui in hoc Capite descriptus est, qui modus fit per insertionem verorum in scientifica.

De Influxu, & de Commercio Animæ cum Corpore.

6053. **D**E Influxu & de Commercio Animæ cum Corpore prorsus nihil sciri, ne quidem cogitari potest, nisi sciatur quid Anima, & quoque aliquid de ejus quali; si anima sit ignotum quid, nequaquam aliquid de ejus influxu & commercio dici potest; quomodo enim de communicatione duarum partium potest cogitari, cum una prorsus ignoratur qualis sit. Quod Anima ignoretur quoad omne suum quale, in mundo imprimis Erudito, constare potest ex eo, quod quidam credant illam esse æthereum quid, quidam flammeum aut igneum quid, quidam pure cogitativum, quidam vitale ex communi, quidam activum naturale; & quod adhuc magis ignorantiam, quid anima, testatur, est quod loca ei varia in corpore assignent, nempe quidam in corde, quidam in Cerebro, & ibi in fibris, alii in corporibus striatis, alii in ventriculis, & alii in exigua glandula, quidam in omni parte, at tunc concipiunt vitale quale est commune omni viro; ex quibus patet, quod de anima nihil notum habeatur; hæc causa est, quod conjecturalia sint, quæ de anima venditata fuerunt. Et quia sic nullam de illa ideam habere potuerunt, per plures non potuerunt aliter credere, quam quod non sit aliud quam vitale, quod, cum moritur corpus, dissipatur; inde nunc est, quod Eruditi minus quam simplices credant vitam post mortem, & quia illam non credunt, nec credere possunt quæ illius vitæ sunt, quæ sunt cœlestia & spiritualia fidei & amoris; hoc quoque patet a Domini verbis, apud Matthæum "Abfcondisti hoc sapientibus & intelligentibus, & revelasti infantibus" XI: 25; & rursus "Videntes non vident, & audientes non audiunt, nec intelligunt" XIII: 13; simplices enim nihil tale cogitant de anima, sed credunt quod victuri post mortem, in qua simplici fide, illis nescientibus, latet, quod victuri ibi sicut homines, visuri angelos, loquuturi cum illis, & fruituri gaudio.

6054. Quod Animam attinet, de qua dicitur quod victura post mortem, est illa non aliud quam ipse homo, qui vivit in corpore, hoc est, Interior homo, qui per corpus agit in mundo, & qui dat corpori vivere;

vivere; hic homo, dum solutus est a corpore, vocatur Spiritus, & apparet tunc prorsus in forma humana; sed nequaquam videri potest oculis corporis, verum oculis spiritus, & coram hujus oculis apparet ut homo in mundo, habet sensus, nempe tactum, olfactum, auditum, visum, multo exquisitiores quam in mundo; habet appetitus, cupiditates, desideria, affectiones, amores, quales in mundo, sed in excellentiori gradu; cogitat etiam sicut in mundo, sed perfectius, loquitur cum aliis; verbo, est ibi sicut in mundo, usque adeo, ut si non reflectat super id quod in altera vita sit, non aliter sciat quam quod in mundo sit, quod aliquoties addit a spiritibus; vita enim post mortem est continuatio vite in mundo; hoc nunc est anima hominis quæ vivit post mortem: sed ne idea cadat in ignotum quid per vocem Animæ propter conjecturalia seu hypothetica de illa, præstat ut dicatur Spiritus hominis, aut si mavis, Interior homo, nam apparet ibi prorsus ut homo, cum omnibus membris & organis, quibus homo, & quoque est ipse homo in corpore, quod ita sit, etiam constare potest ab Angelis visis, de quibus in Verbo, qui omnes in forma humana visi fuerunt; est enim forma humana omnibus Angelis in cælo, quia est Domino, Qui post resurrectionem toties ut Homo apparuit: quod Angelus ac spiritus hominis sit homo in forma, est quia universum cælum a Domino habet, ut conspiret in formam humanam, unde universum cælum vocatum est Maximus Homo, de quo & de correspondentia omnium, quæ hominis, cum illo, ad finem plurimum Caputum, actum est, & quia Dominus vivit in unoquoque in Cælo, & per influxum a Domino universum Cælum agit in unumquemque, idcirco omnis angelus est imago ejus, hoc est, forma perfectissime humana, similiter homo post mortem: omnes Spiritus, quotcunque vidi, qui sunt milleni & milleni, prorsus ut homines mihi visi sunt; & quidam eorum dixerunt quod homines sint sicut in mundo, & adjecerunt quod tale nusquam in vita corporis crediderint; multi contristati sunt, quod Genus humanum in tali ignorantia sit de statu suo post mortem, & quod tam inaniter & vacue cogitent de Anima, & quod plerique, qui de anima penitus cogitarunt, ipsam ut quoddam subtile aereum facerint, quod non potuisset non inducere in insanum illum errorem, quod dissipetur post mortem.

6055. Qui non interiora hominis novit, nec scire potest influxum & commercium animæ cum corpore, commercium enim & influxus sit per interiora. Ut Interiora hominis sciantur, sciri debet quod Internus homo sit & Externus, & quod Internus homo sit in mundo spirituali, & Externus in mundo naturali; ita ille in luce cæli, hic in luce mundi:

mundi: tum quoque sciri oportet, quod Internus homo tam distinctus sit ab Externo, ut Ille, quia prior & interior, subsistere possit absque hoc, at quod Hic seu Externus, quia posterior & exterior, non subsistere possit absque illo: porro sciendum, quod Internus homo sit qui Intellectualis aut Rationalis in proprio sensu vocatur, quia in luce cœli est, in qua ratio & intellectus; at Externus homo est, qui proprie Scientificus dicendus est, quia in illo sunt scientifica, quæ quoad maximam partem trahunt suum lumen ab illis quæ sunt luminis mundi illustrati & sic vivificati per lucem cœli.

6056. Dictum est, quod homo Internus, quia prior, subsistere possit absque Externo, quia posterior, non autem vicissim; nam canon universalis est, quod nihil subsistere possit a se, sed ex alio & per aliud, consequenter quod nihil teneri possit in forma nisi ex alio & per aliud; quod etiam constare potest a singulis in natura: similiter se habet in homine; homo quoad Externum non subsistere potest nisi ex Interno & per Internum; nec Internus homo potest subsistere nisi ex cœlo & per cœlum; & nec cœlum potest subsistere ex se, sed ex Domino, Qui Solus subsistit ex Se: secundum existentiam & subsistentiam est Influxus, nam per Influxum subsistunt omnia: at quod per Influxum omnia & singula a Domino subsistant non solum mediate per mundum spirituales, sed etiam immediate tam in mediis quam in ultimis, in sequentibus demonstrabitur.

6057. Antequam tradi potest aliquid de Influxu & de Operatione Animæ in corpus, probe sciendum, quod Internus homo sit ad imaginem cœli, & Externus ad imaginem mundi, formatus; usque adeo, ut Internus homo sit Cœlum in minima forma, & Externus sit Mundus in minima forma, ita Microcosmus. Quod Externus homo sit imago mundi, constare potest ex sensibus externis seu corporis; Auris enim formata est ad omnem naturam modificationis aeris; Pulmones ad omnem naturam pressionis ejus; sicut etiam ambitus corporis qui ex circumpressione aeris in sua forma continetur; Oculus est ad omnem naturam ætheris & lucis efformatus; Lingua ad sensum partium solutarum & fluentium in liquidis; & simul cum Pulmone, Trachea, Larynge, Glottide, Faucibus, & Labiis, ad potentiam convenienter modificandi aerem, unde soni articulati, seu voces, & soni harmonici; Nares sunt formatae ad sensum partium fluentium in atmosphæra; Tactus, qui circum universum corpus est, ad sensum mutationum status in aere, nempe ad sensum ejus frigoris & caloris, ut & ad sensum liquidorum, & ad sensum gravium: Viscera interiora, ad quæ atmosphaera

sphæra aerea non intrare potest, continentur in connexu & forma a subtiliore aere, qui æther vocatur: ut taceam, quod omnia arcana interioris naturæ ei inscripta & applicata sint, sicut omnia arcana Mechanices, omnia Physices, Omnia Chymices, omnia Optices; ex his constare potest, quod universa natura ad conformandum Externum hominis, conducta sit: inde est, quod Antiqui hominem nuncupaverint Microcosmum. Sicut nunc Externus homo formatus est ad imaginem omnium mundi, ita est Internus homo formatus ad imaginem omnium cœli, hoc est, ad imaginem Cœlestium & Spiritualium, quæ procedunt a Domino, a quibus & in quibus est Cœlum; Cœlestia ibi sunt omnia quæ amoris in Dominum & Charitatis erga proximum, & Spiritualia ibi sunt omnia fidei; quæ in se tanta sunt & talia, ut Lingua nusquam effari queat eorum unam myriadis myriadam partem: quod Internus homo ad imaginem omnium illorum formatus sit, conspicue exhibetur in Angelis, qui cum apparent coram visu interno, sicut apparuerunt coram meo, afficiunt intima ex sola præsentia, nam amor in Dominum, & charitas erga proximum, exundant ex illis & penetrant, & quæ inde sunt, nempe quæ fidei, elucent ex illis & afficiunt; inde patuit, & ex aliis auctoramentis, quod Internus homo, quia creatus est ut sit Angelus, sit Cœlum in minima forma. Ex his nunc constare potest, quod in homine conjunctus sit mundus spiritualis cum mundo naturali, consequenter quod apud illum influat mundus spiritualis in mundum naturalem ita ad vñum ut appercipiat si modo attendit: inde etiam patet, quid commercium animæ cum corpore, nempe quod proprie sit communicatio spiritualium quæ cœli cum naturalibus quæ mundi, & quod communicatio fiat per influxum, & se habeat secundum conjunctionem. Communicatio hæc, quæ fit per influxum secundum conjunctionem, hodie ignota est, ob causam, quia omnia & singula tribuuntur naturæ, & nihil scitur de spirituali, quod hodie est tam remotum, ut cum cogitatur de eo, appareat ut nullum.

6058. *Sed Influxus est talis, quod a Divino Domini sit influxus in omnem Angelum, in omnem spiritum, & in omnem hominem, & quod sic Dominus regat unumquemvis non solum in universali, sed etiam in singularissimis, & hoc immediate a Se Ipso, & quoque mediate per mundum spirituale. Ut sciatur quod ille Influxus sit, plura præmissa sunt de Correspondentia partium hominis cum Maximo homine, hoc est, cum Cœlo, & simul ibi de Repræsentatione spiritualium in naturalibus, de quibus ad finem Capitulum XXIII ad XLIII; & dein*

de Angelis & Spiritibus apud hominem, ad finem Capitum XLIV & XLV. Sequitur nunc ut in specie de Influxu & de Commercio Animæ & Corporis agatur; sed illustrari hæc debent per Experientias; alioquin res tam ignota, & in obscurum per hypothèses missa, non in lucem potest educi; Experientia, quæ illustrabunt, ad finem aliquot Capitum sequentium, sistuntur; hæc, quæ nunc dicta sunt, inserviant loco introductionis.

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM.

1. **E**T venit Joseph, & indicavit Pharaoni, & dixit, pater meus & fratres mei, & greges eorum & armenta eorum, & omnia quæ illis, venerunt e terra Canaan, & ecce illi in terra Goshen.
2. Et e parte fratrum suorum accepit quinque viros, & statuit illos coram Pharaone.
3. Et dixit Pharao ad fratres ejus, quid opera vestra, & dixerunt ad Pharaonem, pastor gregis servi tui, etiam nos, etiam patres nostri.
4. Et dixerunt ad Pharaonem, ad peregrinandum in terra venimus, quia nullum pascuum gregi qui servis tuis, quia gravis fames in terra Canaan, & nunc habitent quæso servi tui in terra Goshen.
5. Et dixit Pharao ad Josephum, dicendo, pater tuus & fratres tui venerunt ad te.
6. Terra Ægypti coram te hæc, in optimo terræ habitare fac patrem tuum & fratres tuos, habitent in terra Goshen; & si nosti & sit in illis viri strenuitatis, & ponas illos principes pecoris super quod mihi.
7. Et venire fecit Joseph Jacobum patrem suum, & statuit illum coram Pharaone; & benedixit Jacob Pharaoni.
8. Et dixit Pharao ad Jacobum, quot dies annorum vitæ tuæ.
9. Et dixit Jacob ad Pharaonem, dies annorum peregrinationum meorum triginta & centum anni; parum & mali fuerunt dies annorum vitæ meæ, & non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum in diebus peregrinationum illorum.
10. Et benedixit Jacob Pharaoni, & egressus a coram Pharaone.
11. Et habitare fecit Joseph patrem suum & fratres suos, & dedit illis possessionem in terra Ægypti in optimo terræ, in terra Rameses, quemadmodum præcepit Pharao.
12. Et sustentavit Joseph patrem suum & fratres suos, & totam domum patris sui pane ad os infantis.
13. Et panis nullus in omni terra, quia gravis fames valde, & laborabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame.

T t

14. Et

14. Et collegit Joseph omne argentum inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, in annona, quam illi ementes, & venire fecit Joseph argentum domum Pharaonis.

15. Et consumitum argentum e terra Ægypti et e terra Canaan, & venerunt omnis Ægyptus ad Josephum, dicendo, da nobis panem, & cur moriemur juxta te, quia deficit argentum.

16. Et dixit Joseph, date pecora vestra, & dabo vobis in pecoribus vestris, si deficit argentum.

17. Et venire fecerunt pecora sua ad Josephum, & dedit illis Joseph panem pro equis, & pro pecore gregis, & pro pecore armenti, & pro asinis, & providit illos pane pro omni pecore eorum in anno hoc.

18. Et finitus annus hic, & venerunt ad illum in anno altero, & dixerunt ei, non celabimus a domino, siquidem consumitum argentum, & pecus bestiarum, ad dominum, non relictum coram domino præter quam corpus nostrum & humus nostra.

19. Quare moriemur ad oculos tuos, etiam nos etiam humus nostra, eme nos & humum nostram pro pane, & vivemus nos & humus nostra servi Pharaoni, & da semen, & vivamus & non moriamur, & humus non vastata sit.

20. Et emit Joseph omnem humum Ægypti Pharaoni, quia vendiderunt Ægyptii quisque agrum suum, quoniam invaluit super illos fames; & fuit terra Pharaoni.

21. Et populum transtulit illum ad urbes a fine termini Ægypti & ad finem illius.

22. Solum humum sacerdotum non emit, quia pars statuta sacerdotibus a Pharaone, & comederunt partem statutam suam, quam dederat illis Pharaon, propterea non vendiderunt humum suam.

23. Et dixit Joseph ad populum, ecce emi vos hodie & humum vestram Pharaoni, et vobis semen, & seratis humum.

24. Et erit, in proventibus & dabitis quintam Pharaoni, & quatuor partes erit vobis ad semen agri, & ad cibum vestrum, & illis in domibus vestris, & ad cibum infantibus vestris.

25. Et dixerunt, vivificasti nos, inveniamus gratiam in oculis domini, & erimus servi Pharaoni.

26. Et posuit illud Joseph ad statutum usque ad diem hunc super humum Ægypti Pharaoni ad quintam, solum humus sacerdotum tantum illorum non fuit Pharaoni.

27. Et habitavit Israel in terra Ægypti, in terra Goschen, & possessionem habuerunt in illa, & fructificaverunt se, & multiplicati valde.

28. Et vixit Jacob in terra Ægypti septendecim annis, & fuit dies

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 331

dies Jacobi anni vitæ illius, septem anni & quadraginta & centum anni.

29. Et appropinquaverunt dies Israelis ad moriendum, & vocavit filium suum Josephum, & dixit ei, si quæso inveni gratiam in oculis tuis, pone quæso manum tuam sub femore meo, & facias mecum misericordiam & veritatem, ne quæso sepelias me in Ægypto.

30. Et cubem cum patribus meis, & feras me ex Ægypto, & sepelias me in sepulchro illorum; & dixit, ego faciam secundum verbum tuum.

31. Et dixit, jura mihi, & juravit ei; & incurvavit se Israel super caput lecti.

C O N T E N T A.

6059. **P**ostquam Bonum spirituale e naturali, quod Israel, conjunctum fuit cum Cœlesti Interno, quod Joseph, de qua re in Capite priori, agitur in hoc Capite in sensu interno de Insinuatione Verorum Ecclesiæ, quæ in naturali, in Scientificum: Vera Ecclesiæ, quæ in Naturali, sunt filii Jacobi; ipsum commune verum ibi est Jacob; Scientificum, in quod insinuata illa vera, est Pharao.

6060. Postea agitur de Scientificis, quomodo redacta sunt in ordinem a Cœlesti Interno, quod Joseph; nempe quod primum vera scientifica, dein vera boni & bona veri, tandem omne naturale quoad scientifica, sub commune suum.

6061. Demum agitur de Regeneratione Boni spiritualis e naturali, quod Israel.

S E N S U S I N T E R N U S.

6062. Verf: 1. **E**t venit Joseph, & indicavit Pharaoni, & dixit, pater meus & fratres mei, & greges eorum & armenta eorum, & omnia quæ illis, venerunt e terra Canaan, & ecce illi in terra Goshen. Et venit Joseph, & indicavit Pharaoni, & dixit, significat Cœlestis Interni præsentiam in naturali ubi scientifica, & inde influxum & perceptionem: pater meus & fratres mei, significat bonum spirituale in naturali, & vera Ecclesiæ ibi: greges eorum & armenta eorum, significat veri bona interiora & exteriora: & omnia quæ illis, significat quicquid inde est: venerunt e terra Canaan, significat

ficat quod ab Ecclesia: & ecce illi in terra Gofchen, significat quod in medio naturali ubi scientifica.

6063. Et venit Joseph, & indicavit Pharaoni, & dixit, quod significet Cœlestis Interni præsentiā in naturali, ubi scientifica, & inde influxum, & perceptionem, constat ex significatione venire ad aliquem, quod sit præsentiā, ut n: 5934; ex repræsensatione Josephi, quod sit Cœleste Intermum, de qua n: 5869. 5877; ex significatione indicare, quod sit influxus, de qua n: 5966; ex repræsensatione Pharaonis, quod sit Naturale & inde scientificum in communi, de qua n: 3799. 6015; & ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5687; inde patet, quod per venit Joseph & indicavit Pharaoni, & dixit, significetur præsentiā Cœlestis Interni in naturali ubi scientifica, & inde influxus & perceptio. De Influxu Interni in Naturale seu Externum, & de hujus perceptione, prius multoties dictum est; & ostensum quod Naturale subsistat & vivat ex influxu ab Interno, hoc est, per Internum a Domino; Naturale enim absque influxu inde, non habet aliquam vitam, quia est in natura mundi, & inde trahit omne suum, & natura mundi est prorsus absque vita, quapropter ut vivat Naturale apud hominem influxus erit a Domino, non solum immediatus ab Ipso, sed etiam mediatus per mundum spiritualem, consequenter apud hominem in Internum ejus, nam hoc est in mundo spirituali; inde nunc erit influxus in naturale, ut hoc vivat; est Naturale hominis formatum ad recipiendum vitam inde: hoc nunc intelligitur per influxum Cœlestis Interni in naturale, ubi scientifica. Ex Influxu ab Interno existit perceptio in Externo, seu in Naturali, quod per Pharaonem repræsenteratur, nam Influxus & Perceptio sibi mutuo correspondent, n: 5743.

6064. Pater meus & fratres mei, quod significet bonum spirituale in naturali, & vera Ecclesiæ ibi, constat ex repræsensatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale in naturali, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & a repræsensatione filiorum Israelis, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua n: 5414. 5879. 5951; influxus & perceptio, de quibus mox supra n: 6063, sunt de illis, nempe de bono spirituali & de veris Ecclesiæ in naturali.

6065. Greges eorum & armenta eorum, quod significet veri bona interiora & exteriora, constat ex significatione Gregum, quod sint bona interiora, & armentorum, quod sint bona exteriora, de quibus n: 5913. 6048: quod sint veri bona quæ significantur, est quia Bonum spirituale, quod repræsenteratur per Israellem, est veri bonum, n: 4598. Bona, quæ in Cœlo, & apud hominem, sunt ex duplici origine, nempe ex origine in voluntate, & ex origine in intellectu; in bono ex origine in voluntate, fuerunt Antiquissimi qui ab Ecclesia Cœlesti; at in bono ex origine in intellectu, fuerunt Antiqui qui ab Ecclesia spirituali; in illo bono sunt qui in intimo seu tertio cœlo, in hoc autem sunt qui in medio seu secundo cœlo; quæ & qualis differentia, pluries in explicationibus dictum est; bonum quod ex origine in voluntate, est

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 333

est bonum ex quo verum; at bonum quod ex origine in intellectu, est bonum quod ex vero seu bonum veri, hoc bonum in se non est nisi quam verum actu.

6066. Et omnia quæ illis, quod significet quicquid inde est, ut supra n: 6046.

6067. Venerunt e terra Canaan, quod significet quod ab Ecclesia, constat a significatione venire e quadam terra, quod sit inde esse; & ex significatione terræ Canaanis, quod sit Regnum Domini in cœlis, & Regnum Domini in terris, quod est Ecclesia, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3686. 3705. 4447. 4454. 5136.

6068. Et ecce illi in terra Goshen, quod significet quod in medio naturali ubi scientifica, constat ex significatione Goshen, quod sit medium seu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. Cum hoc, quod sit in medio naturali, ita se habet; cum bona & vera, quæ Ecclesiæ, hoc est, quæ ex Verbo Domini agnita sunt & fide recepta in naturali, tunc ea tenent medium ibi; nam quæ directe sub intuitione sunt, in medio sunt, quæ autem non directe sub intuitione sunt, ad latera sunt; inde illa quæ in medio, clare apparent, at illa quæ ad latera, obscure; se habet hoc sicut se habet cum visu oculi, quæ directe sub illo sunt, sunt in medio, hoc est, in centro, & apparent clare; at quæ non directe sub illo sunt, sunt distita a medio, hoc est, ad latera, & apparent obscure: oculus enim internus, qui est mens intellectualis, & suum visum habet a luce cœli, spectat illa quæ in naturali sunt, extra se, quæ sunt scientifica, sicut oculus externus spectat objecta seu objectorum campum extra se; visus internus determinatur ad illa quæ maxime delectant, & quæ cordi sunt, & in illis intuitionem directam figit, sicut etiam visus externus ad similia in objectorum campis; ita visus internus ad scientifica, quæ cum vero & bono, in quibus homo est, maxime concordant; hæc scientifica illi tunc in medio sunt. Quod visus internus spectat scientifica, est ex eo quia est spiritualis, & determinatur inde ad spiritualia, ita ad scientifica, nam hæc cadunt sub intuitionem spiritualement. *id est in illis ubi est xpus sup; olquæto onq; in: istaq; p*

6069. Vers: 2. 3. 4. 5. 6. *Et e parte fratrum suorum accepit quinque viros, & statuit illos coram Pharaone. Et dixit Pharaon ad fratres ejus, quid opera vestra; & dixerunt ad Pharaonem, pastor gregis servi tui, etiam nos etiam patres nostri. Et dixerunt ad Pharaonem, ad peregrinandum in terra venimus, quia nullum pascuum gregi qui servis tuis, quia gravis fames in terra Canaan; & nunc habitent quæso servi tui in terra Goshen. Et dixit Pharaon ad Josephum, dicendo, pater tuus & fratres tui venerunt ad te. Terra Egypti coram te hec, in optimo terræ habitare fac patrem tuum & fratres tuos, habitent in terra Goshen; & si nosti, & sit in illis viri strenuitatis, & ponas illos principes pecoris super quod tibi. Et a parte fratrum suorum accepit quinque viros, significat e veris Ecclesiæ aliqua; & statuit illos coram Pharaone, significat insinuationem in scientifica; & dixit Pharaon ad fratres ejus, significat perceptionem de veris Ecclesiæ in naturali; quid opera vestra, significat de officiis & usibus; & dixerunt ad*

ad Pharaonem, pastor gregis servi tui, significat quod ducant ad bonum & etiam nos etiam patres nostri, significat quod ira ab antiquis: & dixerunt ad Pharaonem, significat continuum perceptionis: ad peregrinandum in terra venimus, significat quod ad querendam vitam in scientificis: quia nullum pascuum gregi qui servis tuis, significat quod scientifica defint, in quibus veri bona: quis gravis fames in terra Canaan, significat quod defectus talium in Ecclesia: & nunc habitent quæso servi tui in terra Goshen, significat ut vivant in medio illorum: & dixit Pharaon ad Josephum, dicendo, significat perceptionem in naturali ubi scientifica: pater tuus & fratres tui venerunt ad te, significat de influxu Coelestis Interni in bonum spirituale e naturali, & in vera Ecclesia ibi: terra Egypti coram te hæc, significat quod scientifica mentis naturalis sub auspicio Coelestis Interni: in optimo terræ habitare fac patrem tuum & fratres tuos, significat quod in intimo illorum vivant: habitent in terra Goshen, significat ubi medium: & si nosti, & sit in illis viri strenuitatis, significat præstantiora in doctrina: & ponasi illos principes pecoris super quod mihi, significat quod sint primaria scientificorum.

6070. Et a parte fratrum suorum accepit quinque viros, quod significet a veris Ecclesiæ aliqua, constat ex representatione filiorum Jacobi, qui hic sunt fratres, quod sint vera Ecclesiæ, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; & a significatione quinque, quod sint aliqua, de qua n: 6038. 5291.

6071. Et statuit illos coram Pharaone, quod significet insinuationem in scientifica, constat ex representatione Pharaonis, quod sit scientificum in communi, de qua n: 5799. 6015; insinuatio significatur per statuere coram illo, nam finis quod exhibuerit illos, erat ut insinuatet, hoc est, vera Ecclesiæ, nam hæc sunt filii Jacobi. De Veris, quod insinuanda in scientifica Ecclesiæ, videatur n: 6004. 6023. 6052; at quia hoc hodie est res ignota, adhuc illustrandum est; scientifica Ecclesiæ, sunt hodie illa quæ sunt sensus literalis Verbi, in illa scientifica nisi vera ex sensu interno insinuantur, potest mens abduci in omnem hæresin; at cum illis insinuata sunt vera, tunc mens non abduci in hæreses potest: ut pro exemplo; qui ex sensu literalis Verbi hausit, quod Deus irascatur, puniat, inducat tentationes, conjiciat in infernum, & faciat malum, is abduci in falsas ideas de Deo potest, ut quod ab Ipso Bono, quod est Deus, possit etiam malum provenire, ita quod oppositum Ipsi, cum tamen bonum a bono, & malum a malo venit: at hoc scientificum alia facie apparet, si ei interiora Vera insinuantur; prout hoc verum, quod malum apud hominem fit, quod facit hominem irasci, quod ducit in tentationes, punit, conjicit in infernum, & ex se continue producit mala; & quod illa se habeant, sicut Leges in Regnis, Leges sunt ex Rege, mala autem pænæ non sunt ex Rege, verum ex illis qui mala faciunt. Tum quoque hoc Verum; quod Inferna sint, ex quibus omne malum, & quod illis hoc permittatur, quia est inevitabile propter hominem, is enim in malo est, & vita ejus inde, quare nisi relinquitur in malo, non potest esse in libero, ita non reformari; usque tamen a Deo non venit nisi bonum, nam quantum finit homo, flectit Deus id in

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 335

in bonum. Etiam hoc Verum, quod communissima primum credenda sint, & postmodum illa illustranda per vera singularia, ita commune hoc scientificum, quod omnia, quaecunque existunt, a Deo sint, ita quoque mala pœnæ; at quomodo illa a Deo sunt, postmodum discendum, tum quale & unde id quod ex permissione sit. Pariter hoc Verum; quod omnis cultus Dei non possit non principium ducere ex sancto timore, in quo inest quod Deus remuneret bonos, & puniat malos; simplices & infantes hoc credent, quia nondum capiunt quid permissio; & hoc secundum Domini Verba "Time-te potius Ipsum, qui potest & corpus & animam perdere in gehenna" Matth: x: 28; cum itaque in initio ex timore non facere malum audent insinua-tur successive amor cum bono, & tunc scire & percipere incipiunt quod non nisi quam bonum a Deo, & quod malum ab ipsis; & tandem quod omne malum ab inferno. Præterea, qui in cœlo sunt, percipiunt quod nihil nisi bonum a Deo; qui autem in inferno sunt, dicunt quod omne malum a Deo, quia permittit & non aufert; sed responsum ferunt illi eor-um qui in mundo spirituum sunt, si malum illis auferretur quod nulla eis vita, nec foret homini qui in malo; & quod malum quod in illis semet poniat secundum legem, & quod per mala pœnæ tandem a malis fa-ciendis abstineant, ut & quod pœna malorum sit tutela bonorum. Accedit quod qui in malo sunt, tum qui in externo cultu absque interno, ut fuerunt Judæi, omnino debeant esse in timore pro Deo, & credere quod puniat, ex timore enim pro Deo, possunt bonum facere, nusquam autem ex amore. Cum hæc & plura alia vera insinuantur in id scientificum, apparet id prorsus alia facie, sit enim id scientificum tunc sicut vas pellucidum, in quo vera trans-parentia faciunt ut vas non videatur aliter quam ut unum commune verum.

6072. Et Dixit Pharaos ad fratres ejus, quod significet perceptionem de ve-ris Ecclesiæ in naturali, constat a significatione dicere, quod sit præceptio, de qua supra n: 6063; a representatione Pharaonis, quod sit naturale & scienti-ficum in communi, de qua etiam supra n: 6063; & a representatione filio-rum Jacobi, qui hic sunt fratres, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua supra n: 6064; inde patet, quod per dixit Pharaos ad fratres ejus, significetur præceptio naturalis de veris Ecclesiæ ibi.

6073. Quid opera vestra, quod significet de officiis & usibus, constat ex significatione operum, quod sint bona, de qua n: 6048, ita usus & officia, nam hæc sunt bona, omnia bona, quæ bona charitatis vocantur, non sunt nisi quam usus, & usus non sunt nisi quam opera erga proximum, erga patri-am, erga Ecclesiam, erga Regnum Domini; ipsa etiam charitas in se spec-tata non sit charitas priusquam illa in actum venit & sit opus, amare enim ali-quem & non facere ei bonum cum potest, est non amare aut facere ei bonum cum potest, & hoc ex corde, est amare illum; & tunc intus in ipso facto seu opere continentur omnia charitatis erga illum, sunt enim opera complexus om-nium charitatis & fides apud hominem, & sunt quæ vocantur bona spiritalia, & hæc etiam bona per exercitia, hoc est, per usus. Angeli qui in Cœlo, quia in bono sunt ex Domino, nihil plus videntur, quam præstare usus, hi

sunt ipsa jucunda vitæ eorum, & quoque secundum usus beatitudine & felicitate fruuntur, n: 453. 696. 997. 3645; quod etiam Dominus docet apud Matthæum "Venturus est Filius hominis in gloria Patris sui, cum Angelis suis, & tunc reddit unicuique *secundum opera ejus*" xvi: 27; per opera hic non intelliguntur opera qualia apparent in forma externa, sed qualia in forma interna, nempe quale charitatis in se habent; Angeli non vident aliter opera: & quia opera sunt complexus omnium charitatis & fidei apud hominem, ac vita facit ut charitas sit, charitas & fides sit fides, ita bonum, ideo Dominus præ reliquis Discipulis amavit Johannem, & is occubuit in cæna super pectore Ipsi, Joh: xxi: 20, nam per illum repræsentabantur charitatis bona seu opera "videantur Præfationes ad Genes: Cap: xvi: & xxi: ideo quoque Dominus ad illum dixit, *sequere Me*, non ad Petrum, per quem repræsentabatur fides, videantur eadem Præfationes; quare fides, quæ est Petrus, indignata dixit "Domine, *hic vera quid*," dixit illi Jesus, si illum volo manere, donec venio, quid ad te: *tu sequere me*" Joh: xxi: 19. 21. 22. 23; per quæ etiam prædictum, quod fides contemneret opera, & usque quod illa sint apud Dominum; ut quoque manifeste constare potest a Domini verbis ad oves & ad hircos, Matth: xxv: ubi non nisi quam opera recensentur, Vers: 34 ad 46. Quod autem fides rejiceret Dominum, patet a representatione per Petrum, quod ter Ipsum abnegaverit; quod nocte id fecerit, significat ultimum tempus Ecclesiæ cum amplius nulla charitas, n: 6000; quod ter hoc fecerit, significat quod tunc completum, n: 1825. 2788. 4495. 5159; quod antequam gallus caneret, significat antequam novum Ecclesiæ existeret, nam diluculum & mane, quæ noctem sequuntur, significant primum Ecclesiæ, n: 2405. 5962.

6074. Et dixerunt ad Pharaonem, pastor gregis servi tui, quod significet quod ducant ad bonum, constat a significatione pastoris gregis, quod sit qui ducit ad bonum, de qua n: 6044, hic vera quæ ducunt ad bonum, quia vera Ecclesiæ sunt filii Jacobi.

6075. Etiam nos etiam patres nostri, quod significet quod ita ab antiquis, constat a significatione patrum, quod sint illi qui ab antiquis Ecclesiis, de qua n: 6050. In Verbo, ubi de Judæis & Israelis agitur, pluribus in locis cum laude nominantur Patres; qui in sensu literæ manent, per patres ibi non alios intelligunt, quam Abrahamum, Jischakum, & Jacobum, & quoque filios Jacobi; sed in sensu interno per Patres ibi, cum in bono sensu, non illi intelliguntur, sed qui fuerunt ab Ecclesia Antiquissima quæ ante diluvium, & qui ab Ecclesia Antiqua quæ post diluvium; illi & hi Patres dicti sunt, quia ab illis descendit Ecclesia, & derivata sunt illa quæ Ecclesiæ; per Patres intelliguntur qui ab Antiquis Ecclesiis, apud Moysen "Patribus tuis delectatus est Jehovah, ad amandum eos, & elegit semen eorum post illos," Deut: x: 15; & apud Eundem "Memento dierum æternitatis, intelligite annos generationis & generationis, cum hæreditatem dedit Altissimus gentibus, quum separavit filios hominis, constituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Israelis: sed cum pinguis factus est Jischurun, deseruit Deum, sacrificavit dæmonibus, diis, qui e propinquo venerunt, & non noverunt Pa-

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 337

tres vestri” Deut: xxii: 7. 8. 15. 17, hæc in Cantico Moſis prophetico, in quo de Antiqua Eccleſia agitur a Verſ: 7 ad 15, & de poſteris Jacobi a Verſ: 15 ad 44; ſtatus Eccleſiæ Antiquiſſimæ quæ ante diluvium, ſignificatur per dies æternitatis; & ſtatus Antiquæ Eccleſiæ quæ poſt diluvium, per annos generationis & generationis; ſtatus boni eorum, per hæreditatem quam dedit Altiffimus gentibus; & ſtatus veri eorum, per quod Altiffimus ſeparavit filios hominis, conſtituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Iſraelis; quod hic numerus ſeu duodecim, ſint omnia vera fidei in complexu, videatur n: 577. 2089. 2119. 2129 f. 2130 f. 3272. 3858. 3913; inde patet, quod per Patres ſignificentur illi qui ab Antiquis Eccleſiis: Similiter in his locis, apud Eſaiam “ Domus ſanctitatis noſtra, & decus noſtrum, *ubi laverunt Te patres noſtri*, facti eſt in incendium ignis” LXIV: 10. Apud Jeremiam “ *Pater tuus* nonne comedit & bibit, ſed fecit judicium & juſtitiam, tunc bene illi” xxii: 15. Apud Eundem “ Peccarunt Jehovah, habitaculo juſtitiae, & *ſpei Patrum eorum*, Jehovah” I: 7. Apud Davidem “ Deus, auribus noſtris audivimus, *Patres noſtri* enarraverunt nobis, opus operatus in diebus illorum, in diebus antiquitatis” Pſalm: XLIV: 2: pariter *Patres* apud Danielelem, Cap: xi: Verſ: 24. 37. 38: quod illi qui ab antiquis Eccleſiis intelligantur per Patres in his locis, in ſenſu literæ non apparet, ſed ex ſenſu interno, in quo agitur de Eccleſia, deque bonis & veris ejus: ipſa Eccleſia etiam, quia eſt conjugium cœleſte, hoc eſt, conjugium boni & veri, in Verbo quoad bonum vocatur Pater, & quoad verum Mater, n: 3703. 5580.

6076. Et dixerunt ad Pharaonem, quod ſignificet continuum perceptionis, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 6063; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua prius; quod continuum perceptionis a naturali ſignificetur, eſt quia *dixerunt ad Pharaonem* mox prius etiam dictum eſt, n: 6074, hic nunc iterum.

6077. Ad peregrinandum in terra venimus, quod ſignificet quod ad quærendam vitam in ſcientificis, conſtat a ſignificatione peregrinari, quod ſit inſtrui, tum vivere, de qua n: 1463. 2025; ita venire ad peregrinandum, eſt ad quærendum vitam & a ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit ubi ſcientificum, ita ſcientificum, quod Ægyptus ſit ſcientificum pluries oſtenſum eſt. Quod vita veri ſit in ſcientificis, ſeu quod vera ſuam vitam in ſcientificis quærant, ſciendum eſt, quod omnia quæ in ſpirituale mundo ſunt, & inde omnia quæ in naturali, quærant aliquod ulterius, in quo ſint, & agant cauſam in effectu, propterea ut continue aliquid producant; hoc ulterius eſt quaſi corpus, & illud quod quærit in hoc eſſe, eſt quaſi anima; hic niſus non deſinit quam in ultimis naturæ, ubi inertia occurrunt: in naturali mundo hoc apparet a ſingulis; etiam in ſpirituale mundo, in hoc, bonum quærit vivere in veris, & vera quærant in ſcientificis, & ſcientifica in ſenſualibus, & ſenſualia in mundo. Quod in ſpecie vera in ſcientificis attinet, ſciendum quod vera interiora quidem inſinuari queant ſcientificis, ſed vera inibi non habent vitam, priuſquam in illis bonum eſt, in bono eſt vita, & in veris a bono, & ſic in ſcientificis a bono per vera; tunc bonum eſt inſtar animæ veris, & per

vera scientificis, quæ instar corporis sunt; verbo, charitas erga proximum vivificat & animat fidem, & per fidem scientifica quæ sunt mentis naturalis. Pauci sunt hodie, qui sciunt quod vera & scientifica inter se distincta sint: causa est, quia pauci in veris fidei sunt ex charitate & vera fidei in quibus non charitas, non aliud sunt quam scientifica, sunt enim in memoria non secus ac res aliæ quæ ibi; at cum vera fidei sunt ex charitate, seu cum in illis est charitas, tunc perceptibiliter se distinguunt a scientificis, & se quandoque elevant ab illis, ac tunc intuentur scientifica sub se: hoc apprimis constare potest a statu hominis post mortem, is tunc rationaliter potest cogitare & loqui de veris & bonis fidei & hoc multo perspicacius quam in vita corporis, at nulla scientifica potest e memoria depromere, hæc sunt apud illum sicut res oblitæ & oblitteratæ, tametsi omnia secum habet, videatur n: 2475. 2476. 2477. 2479: 248 ad 2486: inde constare potest, quod vera fidei, quæ in se sunt spiritualia, & scientifica quæ in se sunt naturalia, inter se distincta sint; & quod vera fidei eleventur a scientificis versus cælum per affectionem boni charitatis.

6078. Quia nullum pascuum gregi, qui servis tuis, quod significet quod scientifica desint in quibus veri bona, constat ex significatione pascui quod gregi, quod sint scientifica, in quibus veri bona, ita nullum pascuum sunt scientifica in quibus non vera bona. Pascuum in sensu interno est id, quod sustentat vitam spiritualem, & imprimis est verum scientificum, hoc enim desiderat anima hominis, sicut corpus cibum, nutritiones inde sunt, quare pascere est instrui, n: 5201; quod scientifica & vera sustentent animas hominis, patet manifeste a desideriis sciendi apud hominem, tum quoque a correspondentia cibi cum scientificis, n: 1480. 3114. 4792. 5147. 5293. 5340. 5341. 5576. 5579. 5915, quæ correspondentia etiam se manifestat apud hominem cum vescitur cibis, si hoc fit inter loquendum & audiendum, aperiuntur vasa recipientia chylum, & plenius nutritur, quam si solus; vera spiritualia, & in illis instructiones talem effectum apud homines haberent, si in affectione boni fuissent: quod vera nutrant vitam spiritualem, apprimis manifestum est apud spiritus bonos & angelos in cælo, hi & illi in continuo desiderio sciendi & sapiendi sunt, & cum spiritualis is cibus illis deest, sunt in desolatione, ac in vitæ pigritia, inque fame, nec recreantur, & in beatum vitæ suæ elevantur, quam cum satisfat desideriis eorum. Ut autem Scientifica cedant nutritioni salutiferæ animæ, erit in illis vita ex veri bonis; si non inde vita, scientifica quidem sustentant vitam interiorem hominis, sed vitam ejus naturalem, non autem spiritualem. Quod Pascuum in sensu interno fit id quod sustentat vitam hominis spiritualem, patet etiam ab aliis locis in Verbo, ut apud Esaiam "Dedi te in sædus populi, ad restituendum terram, ad dicendum vinctis, exite, eis qui in tenebris, revelamini; *super viis pascunt, & in omnibus clivis pascuum eorum*" XLIX: 2, super viis pascere pro instrui in veris, quod viæ sint vera, videatur n: 627. 2333, & quod pascere sit instrui, n: 5201; in omnibus clivis pascuum pro sustentari ex bono, clivi enim sicut montes sunt bona amoris, n: 795. 796. 1430. 2722. 4210. Apud Jeremiam "Væ pastoribus perdentibus & dispergentibus *gregem pascui mei*" XXIII: 1, pascuum pro

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 339

pro talibus, quæ sustentant vitam spiritualem. Apud Eundem "Facti sunt principes Zionis sicut cervi, *non invenerunt pascuum*" Thren: 1: 6, non invenerunt pascuum, pro quod non boni verum. Apud Ezechielem "Ego, Ego quæram gregem meum, *in pascuo bono pascam eos*, & in montibus celsitudinis Israelis erit caula eorum; ita cubabunt in caula bona, & *pascuum pingue pascent* super montibus Israelis" xxxiv: 11. 14, pascuum bonum & pingue super montibus Israelis, pro bonis veri. Apud Eundem "Num parum vobis, *pascuum bonum depascitis*, reliquum autem *pascuorum vestrorum* conculcatis pedibus" xxxiv: 18, similiter. Apud Hofcheam "Ego novi te in deserto, in terra siccitatis: *cum pascuum eorum*, tunc saturati sunt, saturati sunt, & elatum est cor eorum" xiii: 6. Apud Joelem "Suspirat bestia, perplexa sunt armenta bovis, *eo quod non pascuum illis*, etiam greges pecudum desolati sunt" 1: 18. Apud Davidem "Jehovah Pastor meus, *in pascuo herbae* cubare faciet me, ad aquas quietum deducet me, *animam meam recreabit*" Psalm: xxiii: 1. 2. 3. Apud Eundem "Jehovah fecit nos, & non nos, populum suum, & *gregem pascui sui*; ideo Ipsius nos, populus Ipsius, & *grex pascui Ipsius*" Psalm: c: 3: pascuum in illis locis pro veris in quibus homo instruitur, ibi pro talibus quæ spectant vitam spiritualem; vita enim spiritualis talis est, ut si deficit ei id pascuum, languescat, & quasi marcescat, quasi corpus cum ei deficit cibis. Quod pascuum sit bonum & verum, quæ recreant & sustentant animam seu spiritum hominis, liquet a Domini verbis apud Johannem "Ego sum ostium, per Me si quis introiverit, Salvabitur, & ingredietur & egredietur, & *pascuum inveniet*" x: 9; pascuum pro bonis & veris, quæ illis, qui agnoscunt Dominum, & ab Ipso Solo quærunt vitam.

6079. Quia gravis fames in terra Canaan, quod significet quod defectus talium in Ecclesia, constat a significatione famis, quod sit defectus boni, de qua n: 5893; & ex significatione terræ Canaanis, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 6067.

6080. Et nunc habitent quæso servi tui in terra Gofchen, quod significet ut vivant in medio illorum, constat ex significatione habitare, quod sit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; & a significatione terræ Gofchen, quod sit medium seu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068.

6081. Et dixit Pharaos ad Josephum, dicendo, quod significet perceptionem in naturali ubi scientifica, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sæpius; a repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale ubi scientificum, de qua n: 5799. 6015. 6063; & a repræsentatione Josephi, quod sit internum, unde perceptio naturali, de qua n: 5469.

6082. Pater tuus & fratres tui venerunt ad te, quod significet de influxu Cœlestis interni in bonum spirituale e naturali & in vera Ecclesiæ ibi, constat a repræsentatione Israelis, qui hic pater, quod sit bonum spirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & a repræsentatione filiorum ejus, qui hic fratres, quod sint vera Ecclesiæ in na-

turali, de qua n: 5414. 5879. 5951: quod sit influxus coelestis interni, est quia hæc dicta sunt ad Iosephum, per quem repræsentatur coeleste internum, n: 5869. 5877, & influxus in naturale seu in externum venit ab interno.

6083. Terra Ægypti coram te hæc, quod significet quod scientifica mentis naturalis sub auspicio Coelestis interni, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis ubi scientifica, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & ex significatione coram te, quod sit sub auspicio Coelestis Interni, quod Iosephus, n: 5869. 5877.

6084. In optimo terræ habitare fac patrem tuum & fratres tuos, quod significet quod in intimo eorum, nempe scientificorum, vivant, constat ex significatione optimi terræ, quod sit intimum mentis naturalis ubi scientifica, de qua sequitur, terra Ægypti enim est mens illa, ut mox supra n: 6083; ex significatione habitare, quod sit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; & ex repræsentatione Israelis & filiorum ejus, qui hic pater & fratres qui ibi vivent, quod sint bonum spirituale e naturali & vera Ecclesiæ ibi, de qua supra n: 6082. Quod optimum sit intimum, est quia id optimum est quod directe tenetur sub visu, oculus semper dirigitur ad id quod maxime afficit & delectat; & quod directe sub illo tenetur, id quoque est intimum, quia est in centro, & inde coram oculi in maxima luce, cætera circumcirca sunt in peripheriis, & inde minus clara, & tandem obscura, quia non ita delectant & afficiunt; ita se habet cum scientificis coram visu interno, objecta hujus visus non alia sunt quam scientifica & vera; jucundum & bonum in objectis sunt, quæ dirigunt illuc visum: ast sciendum, quod vera & eis concordantia scientifica directe sub visum veniant, hoc est, in intimo sint, apud illos quos vera spiritualia & coelestia delectant & afficiunt, nam hæc illis optima sunt; at falsa & illis concordantia scientifica, directe sub visum veniunt, hoc est, in intimo sunt, apud illos, quos mala amoris sui & mundi afficiunt & delectant; videantur etiam quæ n: 6068, dicta sunt.

6085. Habitent in terra Goschen, quod significet ubi medium, constat ex significatione habitare, quod sit vivere, ut mox supra n: 6084; & ex significatione terræ Goschen, quod sit medium seu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068.

6086. Et si nosti, & sit in illis viri strenuitatis, quod significet præstantiora in doctrina, constat ex significatione virorum strenuitatis, quod sint præstantiora in doctrina, vir enim significat intelligentem, & quoque verum, n: 158. 265. 749. 1007. 3134. 4823, consequenter doctrinam, & strenuum significat præstans; nam strenuitas in Lingua originali exprimitur per vocem, quæ etiam significat vires & virtutem, quæ in sensu interno sunt quæ valent, ita præstantiora.

6087. Et ponas illos principes pecoris super quod mihi, quod significet quod sint primaria scientificorum, constat ex significatione principum, quod sint primaria, de qua n: 1482. 2089. 5044; & ex significatione pecoris, quod sint vera ex quibus bonum, de qua n: 6016. 6045. 6048, hic scientifica in quibus illa, quia dicitur super illud pecus quod mihi, nempe Pharaoni,

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 341

raoni, per quem non vera in quibus bonum, sed scientifica in quibus illa, re-
præsentantur.

6088. Vers: 7. 8. 9. 10. *Et venire fecit Joseph Jacobum patrem suum, & statuit illum coram Pharaone; & benedixit Jacob Pharaoni. Et dixit Pharao ad Jacobum, quot dies annorum vitæ tuæ. Et dixit Jacob ad Pharaonem, dies annorum peregrinationum mearum triginta & centum anni; parum & mali fuerunt dies annorum vitæ meæ; & non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, in diebus peregrinationum illorum. Et benedixit Jacob Pharaoni, & egressus a coram Pharaone.* Et venire fecit Joseph Jacobum patrem suum, significat præsentiam veri communis ab Interno: & statuit illum coram Pharaone, significat insinuationem in scientificorum commune: & benedixit Jacob Pharaoni, significat votivum ad conjunctionem & inde fructificationem; & dixit Pharao ad Jacobum, significat perceptionem in naturali ubi scientifica, de vero communi Ecclesiæ; quot dies annorum vitæ tuæ, significat de statu vitæ naturalis e spirituali; & dixit Jacob ad Pharaonem, significat responsum; dies annorum peregrinationum mearum, significat de vitæ successivo; triginta & centum anni, significat statum & quale: & mali fuerunt dies annorum vitæ meæ, significat quod status vitæ naturalis tentationum plenus: & non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, significat quod non elevatus ad statum vitæ priorum: in diebus peregrinationum illorum, significat quoad statum vitæ eorum, & benedixit Jacob Pharaoni, significat votivum, ut prius, ad conjunctionem & inde fructificationem: & egressus est a coram Pharaone, significat separationem quoad tempus.

6089. Et venire fecit Joseph Jacobum patrem suum, quod significet præsentiam veri communis ab Interno, constat ex significatione venire facere seu adducere, quod sit sistere præsentem, & venire ad aliquem quod sit præsentia, n: 5934. 6063; & ex representatione Jacobi, quod sit doctrina veri naturalis, tum verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 4538, hic verum in communi, quia filii ejus repræsentant vera in particulari: quod ab Interno, est quia Joseph est Internum, a quo Verum in naturali. Verum commune vocatur pater Josephi, quia omnium primo apud hominem insinuat verum commune, hoc dein locupletatur veris particularibus, ac ultimo existit intuitio illorum ab interno, seu ratio & intellectus; hoc patet manifeste apud hominem, nam ei judicium ab infantia crescit; similiter se habet cum veris & bonis spiritualibus, cum homo e novo nascitur, seu regeneratur: postquam autem Internum exstiterat a Vero communi in naturali, vertitur status, & Internum amplius non agnoscit verum in naturali pro patre, sed pro famulo; quod famulus, indicatur per somnium Josephi de patre suo. "Quod nempe sol & luna, & undecim stellæ incurvarent se illi; quare dixit pater, quid somnium hoc quod somniasti, an veniendo veniemus ego & mater tua, & fratres tui, ad incurvandum nos tibi terram" Gen: xxxvii: 9. 10; & ideo pater ejus a filiis coram Josepho toties vocatur servus ejus, Genes: xliii: 28. Cap: xlii: 24. 27. 30. 31; & quoque Josephus Dominus fuit in tota terra Egypti, ita etiam super patrem suum.

6090.

6090. Et statuit illum coram Pharaone, quod significet insinuationem in scientificorum commune, constat ex illis quæ supra n: 6071 explicata sunt.

6091. Et benedixit Jacob Pharaoni, quod significet votivum ad conjunctionem & inde fructificationem, constat ex significatione benedicere, quod hic sit votivum ad conjunctionem, nempe veri cum scientifico in naturali, nam de illa hic agitur: benedicere plura significat, involvit omnia quæ bona sunt, & quoque quæ fausta, in spirituali sensu; inde significat donari bono amoris & charitatis, n: 3185. 4981; & quoque conjunctionem n: 3504. 3514. 3530. 3565. 3584; ut & fructificationem ex affectione veri, n: 2846; tum votivum fausti, n: 3185, hic itaque votivum ad illud, de quo hic agitur, nempe ad conjunctionem, & sic ad fructificationem; fructificatio enim sequitur ex conjunctione, nam cum conjunctio facta est, crescit bonum & multiplicatur verum, est enim tunc conjugium boni & veri, ex quo illa; prius non fieri potest, nisi sicut ex scortatione, sed bonum quod ex hac, est spurium, & quoque verum; bonum quod ex hac, spectat se, & verum sapit ex illo.

6092. Et dixit Pharaon ad Jacobum, quod significet perceptionem in naturali ubi scientifica, de verò communi Ecclesiæ, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n: 6063; a repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale ubi scientifica, de qua n: 5799. 6015; & a repræsentatione Jacobi, quod sit verum commune Ecclesiæ, de qua supra n: 6089.

6093. Quot dies annorum vitæ tuæ, quod significet de statu vitæ naturalis e spirituali, constat ex significatione dierum, tum Annorum, quod sint status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; & ex significatione vitæ, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5407. 5890, hic vita spiritualis in naturali, seu naturale e spirituali.

6094. Et dixit Jacob ad Pharaonem, quod significet responsum, constat absque explicatione.

6095. Dies annorum peregrinationum mearum, quod significet de vitæ successivo, constat ex significatione dierum & annorum, quod sint status, de qua mox supra n: 6093; & ex significatione peregrinationum, quod sit vita & instructio, de qua n: 1463. 2025. 3672, ita status vitæ successivus.

6096. Triginta & centum anni, quod significet statum & quale, constat ex eo, quod omnes numeri in Verbo significant res, videatur n: 575. 647. 648. 755. 813. 1953. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4672. 5265, ita statum & quale rei, de qua agitur; quare hic numerus in specie significat statum & quale vitæ, quæ fuerant Jacobo hucusque, hoc est, statum & quale vitæ spiritualis, quæ fuit naturali e spirituali nunc.

6097. Et mali fuerunt dies annorum vitæ meæ, quod significet quod status vitæ naturalis tentationum plenus, constat ex significatione dierum & annorum, quod sint status, ut supra n: 6093. 6097; & ex significatione vitæ Jacobi, quod sit vita spiritualis in naturali, ut quoque supra n: 6093; tentationes in illo statu significantur per quod *mali* fuissent; omnes tentationes apparent malæ, ex causa, quia sunt anxietates & dolores interiores, & quasi damna-

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 343

damnationes; mittitur enim tunc homo in statum malorum suorum, consequenter inter malos spiritus, qui inculant & sic conscientiam cruciant; sed usque Angeli defendunt, hoc est, Dominus per angelos, Qui tenet illum in spe & fiducia, quæ sunt pugnae vires ab interiori, ex quibus resistit: naturale imprimis mittitur in tentationes, cum recipiet spirituale, quia ibi resident mala vitæ & falsa doctrinae; eapropter Jacob de se hoc dicit, per illum enim hic repræsentatur naturale quoad verum.

6098. Et non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, quod significet quod non elevatus ad statum vitæ eorum, constat ex significatione attingere, quod hic sit elevari, de qua sequitur; & a significatione dierum & annorum vitæ, quod sint status vitæ spiritualis, ut supra n: 6093. 6095, 6097. Quod attingere hic sit elevari, est quia patres ejus Jischakus & Abrahamus repræsentabant elevatiora, hoc est, interiora, quam ille, Abrahamus repræsentabat in supremo sensu Ipsum Divinum Domini, Jischakus Divinum Rationale Domini, & Jacobus Divinum Naturale Ipsius; quod Abrahamus repræsentaverit Ipsum Divinum Domini, videatur n: 9165. 1989. 2011. 3245. 3251. 3305 f. 3439. 3703. 4615; quod Jischakus Divinum Rationale, n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 2774. 3012. 3194. 3210. 4615; quod Jacobus Divinum naturale quoad verum & quoad bonum, n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576. 3599. 4286. 4538. 4570. 4615: inde etiam per Abrahamum repræsentatur cœleste apud hominem, per Jischakum spirituale, & per Jacobum naturale, ex causa quia regeneratio hominis est imago Glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688. Ex his nunc patet, quod per non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, significetur quod non elevatus ad statum vitæ eorum.

6099. Et benedixit Jacob Pharaoni, quod significet votivum ad conjunctionem, & inde fructificationem, ut supra n: 6091.

6100. Et egressus a coram Pharaone, quod significet separationem quoad tempus, constat a significatione egredi, quod sit separari, hic separari quoad tempus a naturali ubi scientifica, quæ per Pharaonem repræsentantur. Cum hoc, quod per egredi significetur separatio quoad tempus, ita se habet; actum est in præcedentibus de conjunctione boni spiritualis e naturali, quod Israel, tum verorum Ecclesiæ in naturali, quæ sunt filii ejus, cum Cœlesti Interno, quod Joseph, sed nondum de conjunctione cum naturali, solum de insinuatione; at in nunc sequentibus agitur de conjunctione illa, a Vers: 13 ad 27 hujus Capituli, videantur contenta n: 6059. 6060; inde est, quod per egressus Jacob a coram Pharaone, significetur separatio quoad tempus.

6101. Vers: 11. 12. *Et habitare fecit Joseph patrem & fratres suos, & dedit illis possessionem in terra Ægypti, in optimo terræ, in terra Rameses, quemadmodum præcepit Pharaon. Et sustentavit Joseph patrem suum, & fratres suos, & totam domum patris pane ad os infantis.* Et habitare fecit Joseph patrem suum & fratres suos, significat vitam boni spiritualis in verorum Ecclesiæ a Cœlesti Interno: & dedit illis possessionem in terra Ægypti, in optimo terræ, significat in intimo mentis naturalis ubi scientifica: in terra Rameses, significat

significat intimum mentis, & quale ejus : quemadmodum præcepit Pharaon, significat consentiente naturali ubi scientifica : & sustentavit Joseph patrem suum, & fratres suos, & totam domum patris sui, pane, significat quod a Cœlesti Interno continuis influxus boni in bonum spirituale & vera Ecclesiæ in naturali, unde vita illorum : ad os infantis, significat unumquodvis secundum quale boni innocentiae.

6102. Et habitare fecit Joseph patrem suum, & fratres suos, quod significat vitam boni spiritualis & verorum Ecclesiæ a Cœlesti Interno, constat a significatione habitare, quod sit vita, de qua n : 1293. 3384. 3613. 4451. 6051 ; ex repræsentatione Israelis, qui hic pater, quod sit bonum spirituale & naturali, de qua n : 5801. 5803. 5806. 5872. 5877. 5879. 5826. 5833 ; a repræsentatione filiorum ejus, qui hic fratres, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de qua n : 5414. 5879. 5951 ; & a repræsentatione Josephi, quod sit cœleste internum, de qua n : 5869. 5877 ; ex quibus patet, quod per habitare fecit Joseph patrem suum, & fratres suos, significetur vita boni spiritualis, & verorum Ecclesiæ, a Cœlesti Interno.

6103. Et dedit illis possessionem in terra Ægypti, in optimo terræ, quod significet in intimo mentis naturalis ubi scientifica, constat ex significatione possessionis, quod sit statio vitæ spiritualis, de qua n : 2658 ; ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis ubi scientifica, de qua n : 5276. 5278. 5280. 5288. 5301 ; & a significatione optimi terræ, quod sit intimum, de qua supra n : 6084 ; inde patet, quod per dedit illis possessionem in terra Ægypti, in optimo terræ, significetur statio vitæ spiritualis in intimo mentis naturalis ubi scientifica.

6104. In terra Rameses, quod significet intimum mentis, & quale ejus, constat ex eo, quod nomina tam personarum, quam locorum, omnia quæ in Verbo, significant res, n : 1888. 3422. 4298. 4442. 5905. 5225 : & quia terra Goschen est intimum mentis naturalis, n : 5910. 6028. 6031. 6068. ideo Rameses, quæ erat tractus terræ optimus in terra Goschen, est intimum spiritualis in mente naturali : quale autem hujus intimi ab homine vix potest comprehendere, continet enim innumerabilia, & quoque ineffabilia, quæ solum in luce cœli videri queunt, ita ab angelis ; similiter ac quale reliquorum nominum tam locorum quam personarum, quæ in Verbo.

6105. Quemadmodum præcepit Pharaon, quod significet consentiente naturali ubi scientifica, constat ex significatione præcipere, quod sit influxus, de qua n : 5486. 5732, hic autem consensus, quia naturale, quod repræsentatur per Pharaonem, omne suum habet ab Interno per Influxum ; quare quod naturale præcipit, apparet quidem sicut mandatum ab illo, sed est ab Interno, ita consensus : se habet naturale hominis ad internum, pæne sicut loquela hominis ad cogitationem, apparet sicut loquela hominis præcipiat seu mandet, sed est cogitatio.

6106. Et sustentavit Joseph patrem suum & fratres suos, & totam domum patris sui, pane, quod significet quod a Cœlesti interno continuus influxus boni in bonum spirituale & vera Ecclesiæ in naturali, unde vita illorum, constat

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 345

constat a significatione sustentare pane, quod sit influxus boni, sustentare enim hic est continue influere, unde vita spiritualis homini, & panis est bonum amoris, n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915; ex repræsentatione Josephi, quod sit cœleste internum, de qua n: 5869. 5877; ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale e naturali; ex repræsentatione filiorum ejus, qui hic sunt fratres, quod sint vera Ecclesiæ in naturali, de quibus supra n: 6102; & ex significatione totius domus patris sui, quod sit in uno complexu omne quod est boni spiritualis, & ex bono illo: inde patet, quod per sustentavit Joseph patrem suum, & fratres suos, & totam domum patris sui, pane, significetur continuus influxus boni amoris a Cœlesti interno, in bonum spirituale & vera Ecclesiæ in naturali, & in omnia quæ sunt boni spiritualis, & ex illo.

6107. Ad os infantis, quod significet unumquodvis secundum quale boni innocentiae, constat ex significatione ad os, quod sit unumquodvis & secundum quale; & ex significatione infantis, quod sit bonum innocentiae, de qua n: 430. 2126. 3183. 5608. Cum hoc, quod influxus a Cœlesti interno in bonum spirituale & in vera Ecclesiæ in naturali, secundum quale boni innocentiae, ita se habet; Innocentia est quæ ab intimo qualificat omne bonum charitatis & amoris; influit enim Dominus per innocentiam in charitatem, & quantum innocentiae est, tantum charitatis recipitur, est enim Innocentia ipsum essentiale charitatis, n: 2780. 3111. 3183. 3994. 4797. 6013. Quid Innocentia, videri potest sicut in speculo ab infantibus, quod nempe ament parentes suos, & eis solis fidant, nec illis sollicitudo nisi ut parentibus placeant, ita eis victus & amictus non modo ad necessitatem, sed etiam ad delectationem, & quia amant parentes, faciunt ex jucundo affectionis quicquid illis favet, ita non modo quod præcipiunt, sed etiam quod præcipere velle autumant; & præterea se nihil intuentur; præter plura alia: sed sciendum, quod Innocentia infantum non sit innocentia, sed modo simulachrum ejus; ipsa Innocentia habitat solum in sapientia, videatur n: 2305. 2306. 3495. 4797; & sapientia est, ita se gerere erga Dominum, sicut dictum de infantibus erga parentes, ex bono amoris & fidei.

6108. Vers: 13. ad 26. *Et panis nullus in omni terra, quia gravis fames valde, & laborabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame. Et collegit Joseph omne argentum inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, in Anno, quam illi ementes; & venire fecit Joseph argentum domum Pharaonis. Et consumtum argentum e terra Ægypti & e terra Canaan, & venerunt omnis Ægyptus ad Josephum, dicendo, da nobis panem, & cur moriemur juxta te, quia deficit argentum. Et dixit Joseph, date pecora vestra, & dabo vobis in pecoribus vestris, si deficit argentum. Et venire fecerunt pecora sua ad Josephum, & dedit illis Joseph panem pro equis, & pro pecore gregis, & pro pecore armenti, & pro asinis, & providit illos pane pro omni pecore eorum, in anno hoc. Et finitus annus hic, & venerunt ad illum in anno altero, & dixerunt ei, non celabimus a domino, siquidem consumtum argentum, & pecus bestiae, ad dominum, non relictum*

coram domino, præterquam corpus nostrum, & humus nostra. Quare moriemur ad oculos tuos, etiam nos, etiam humus nostra, eme nos, & humum nostram pro pane, & vivemus nos, & humus nostra, servi Pharaoni, & da semen, & vivamus & non moriemur, & humus non vastata sit. Et emit Joseph omnem humum Ægypti Pharaoni, quia vendiderunt Ægyptii quisque agrum suum, quoniam invaluit super illos fames; & fuit terra Pharaoni. Et populum transtulit illum ad urbes, a fine termini Ægypti ad finem illius. Solum Sacerdotum humum non emit, quia pars statuta Sacerdotibus ex Pharaone, & comederunt partem statutam suam, quam dederat illis Pharaon, propterea non vendiderunt humum suam. Et dixit Joseph ad populum, ecce emi vos hodie, humum vestram Pharaoni, ex vobis semen, & seratis humum. Et erit, in proventibus & dabitis quintam Pharaoni, & quatuor partes erit vobis ad semen agri, & ad cibum vestrum, & illis in domibus vestris, & ad cibum infantibus vestris. Et dixerunt, vivificasti nos, inveniamus gratiam in oculis domini, & erimus servi Pharaoni. Et posuit illud Joseph ad statutum usque ad diem hunc super humum Ægypti Pharaoni ad quintam; solum humus sacerdotum tantum illorum non fuit Pharaoni. Et panis nullus in omni terra, significat quod bonum non apparuit amplius: quia gravis fames valde, significat desolationem: & laborabat terra Ægypti & terra Canaan, a coram fame, significat quod hoc in naturali, & intra Ecclesiam: & collegit Joseph omne argentum, significat quod omne scientificum verum & aptabile: inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, significat quod in naturali & in Ecclesia: in annona, quam illi ementes, significat quod illo sustentarentur: & venire fecit Joseph argentum domum Pharaonis, significat quod illud omne refereretur ad commune in naturali: & consumptum argentum e terra Ægypti & e terra Canaan, significat quod scientificum verum & aptabile non magis conspicuum esset in naturali & intra Ecclesiam, ob desolationem: & venerunt omnis Ægyptus ad Josephum, significat applicationem ad Internum: dicendo, da nobis panem, significat supplicationem de sustentatione vitæ spiritualis: & cur moriemur juxta te quia deficit argentum, significat quod alioquin ob defectum veri mors spiritualis: & dixit Joseph, significat Internum a quo responsum: date pecora vestra, & dabo vobis pro pecoribus vestris, significat quod offerrent bona veri, & sustentarentur: si defecit argentum, significat si non amplius illis verum conspicuum: & venire fecerunt pecora sua ad Josephum, significat bona veri quod offerrentur: & dedit illis Joseph panem, significat sustentationem quoad vitam spiritualem: pro equis, significat scientifica ex intellectuali: & pro pecore gregis & pro pecore armenti, significat bona interiora & exteriora veri: & pro asinis, significat servitia: & providit illos pane pro omni pecore eorum, significat sustentationem per influxum boni ab Interno: in anno hoc, significat illius status periodum: & finitus annus hic, significat desolationem post hujus status periodum: & venerunt ad illum in anno altero, significat principium status sequentis: & dixerunt ei, non celabimus a Domino, significat perceptionem quod notum sit Interno: siquidem consumptum argentum, significat verum non conspicuum propter desolationem: & pecus bestiae ad dominum, significat

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 347

ficat bonum veri similiter : non relictum coram domino præter quam corpus nostrum & humus nostra, significat quod receptacula boni & veri prorsus desolata sint : quare moriemur ad oculos tuos etiam nos etiam humus nostra, significat si desolata fuerint, quod non amplius vita spiritualis sub Interno : eme nos & humum nostram pane, significat appropriationem utriusque ut sustententur bono : & vivemus nos, & humus nostra, servi Pharaoni, significat submissionem totalem : & da semen, significat sic influxum boni charitatis & veri fidei : & vivamus & non moriamur, significat vitam spiritualem inde, & non amplius timorem damnationis : & humus non vastata sit, significat quod mens scientificis Ecclesiæ erit exulta : & emit Joseph omnem humum Ægypti Pharaoni, significat quod Internum appropriaverit sibi totam mentem naturalem ubi scientifica, & posuerit sub communi auspicio : & venderunt Ægyptii quisque agrum suum, significat abdicationem & subjectionem omnium quæ inserviunt Ecclesiæ : quoniam invaluit super illos fames, significat quia desolatio usque ad desperationem : & fuit terra Pharaoni, significat quod subiecta omnia naturali quod sub auspicio Interni : & populum transtulit illum ad urbes, significat quod vera scientifica refererentur ad doctrinalia : a fine termini Ægypti ad finem illius, significat extensionem per totum naturale ubi scientifica : solum humum sacerdotum non emit, significat quod Internum e naturale comparaverit sibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab Ipso : quia pars statuta sacerdotibus a Pharaone, significat quod id ordinatum a naturali quod sub auspicio Interni : & comederunt partem statutam suam, quam dederat illis Pharaon, significat quod bona non appropriaverint sibi plus quam secundum ordinationem : propterea non venderunt humum suam, significat quod idcirco non opus habuerint abdicare & submittere illa : & dixit Joseph ad populum, significat influxum Interni in vera scientifica : ecce emi vos hodie, & humum vestram, Pharaoni, significat quod comparaverit sibi illa, & subjecerit communi in naturali, quod sub auspicio Interni : en vobis semen, & seratis humum, significat bonum charitatis & verum fidei, quæ implantanda : & erit, in proventibus, significat fructus inde : & dabitis quintam Pharaoni, significat reliquias, quod illæ ad commune quod sub auspicio Interni : & quatuor partes vobis, significat illa quæ nondum reliquæ : ad semen agri, significat ad nutritionem mentis : & ad cibum vestrum, & illis in domibus vestris, significat ut inde veri bonum in omnibus & singulis : & ad cibum infantibus vestris, significat in iis quæ sunt innocentia : & dixerunt, vivificasti nos, significat vitam spiritualem non aliter nec aliunde : inveniamus gratiam in oculis domini, significat voluntatem ut ita subiecta sit, & humiliationem : & erimus servi Pharaoni, significat quod proprium suum abdicent, & submittant naturali quod sub auspicio Interni : & posuit Joseph ad statutum, significat conclusum ex consensu : usque ad diem hunc, significat in æternum : super humum Ægypti Pharaoni ad quintam, significat reliquias, ut prius : solum humus sacerdotum, tantum illorum non fuit Pharaoni, significat facultates recipiendi bonum, quod illæ immediate ab Interno.

6109. Et panis nullus in omni terra, quod significet quod bonum non apparuit amplius, constat ex significatione panis, quod sit bonum amoris & charitatis, de qua mox supra n: 6106; & ex significatione quod nullus in omni terra, quod sit quod non apparuit amplius. Agitur in nunc sequentibus de Cœlesti Interno, quod omnia in naturali in ordinem redegerit sub commune, ob finem ut conjunctio fieret scientificorum cum veris Ecclesiæ, & per vera illa cum bono spirituali, perque bonum hoc cum Cœlesti Interno: ast quia redigere in ordinem scientifica sub commune, non aliter fieri potest quam per vastationes boni & desolationes veri, & mox per sustentationes, ideo de his & illis in nunc sequentibus in sensu interno agitur: sed hæc raro fiunt apud hominem dum in mundo vivit, ob plures causas; in altera autem vita fiunt apud omnes qui regenerantur; & quia hæc non fiunt apud hominem in mundo, non mirum est, si hæc appareant ei ut ignota, ac obveniant ut arcana de quibus non prius auditum.

6110. Quia gravis fames valde, quod significet desolationem, constat ex significatione famis, quod sit defectus boni & cogitationum, de qua n: 1460. 3364. 5277. 5279. 5281. 5300. 5579. 5893, ita gravis fames valde, est desolatio, n: 5360. 5376. 5415. 5576. Quod desolationem attinet, sciendum, quod vera & bona, & eorum cognitiones faciant vitam spirituales illorum qui in cœlo sunt, sunt illa cibi cœlestes & spirituales, quibus nutriuntur; illi cibi dantur illis quotidie a Domino; cum illis est mane, subministrantur bona, cum meridies subministrantur vera, at cum vespera tunc deficient, & hoc usque ad diluculum & ad mane iterum; tenentur tunc in appetitione, quæ talis est, & desiderant illa plusquam famelici cibum in terra; hic status significatur per famem, & est species desolationis, sed non talis qualis est apud illos qui in terra inferiore sunt, n: 698. 699. 1106 ad 1113. Quod Cœlum Angelicum in tantum appetat vera & bona, ac cognitiones eorum, vix aliquis in mundo potest credere; qui enim nihil aliud student quam lucris, ac gloriæ, & indulgent voluptatibus, miraturi quod talia sint vitæ angelis & dicturi, quid mihi cognitiones boni & veri, quid vitæ ex illis? quæ dant vitam, & vitæ jucundum, sunt divitiæ, honores, & voluptates; at sciant, quod vita ex his sit vita corporis, non vita animæ, & quod illa vita cum corpore pereat, hæc autem maneat in æternum; & quod sibi male consulant, qui nihil de vita spirituali in mundo cogitant. Quod porro desolationem attinet, est illa propter appetitionem, bona enim & vera recipiuntur secundum illam, & desideria quæ ex appetitione, cum obtinentur, faciunt faustum & felix; quapropter in altera vita, qui in desolatione sunt, mox dein recreantur, & desideriiis potiuntur; per tales vices perficiuntur omnes. Quod observatu dignum est, quod vices diei in mundo naturali, nempe mane, meridies, vespera, nox, & rursus mane, prorsus repræsentent vices in mundo spirituali, solum cum ea differentia, quod vices mundi spiritualis influant in intellectum & voluntatem, & sistant illa quæ sunt vitæ; vices autem in mundo naturali influunt in illa quæ corporis sunt, & sustentant illa: quod adhuc dignius observatu est, quod umbræ vesperæ & tenebræ noctis non ex Domino veniant, sed

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 349

sed ex propriis angelorum, spirituum, & hominum; Dominus enim ut Sol continue lucet, & influit, sed mala & falsa ex proprio, quia apud homines, spiritus, & angelos, vertunt & convertunt illos a Domino, & sic illos inducunt in umbras vespere, & malos in tenebras noctis; similiter ac sol mundi nostri, is continue lucet & influit, at tellus per circumrotationem se vertit ab illo, & se inducit in umbras & tenebras. Quod hæc in mundo naturali existant, est causa, quia mundus naturalis, existit a mundo spirituali, ac inde quoque subsistit; inde est, quod universa natura sit theatrum repræsentativum Regni Domini, n: 3483. 4939: quod illæ vices sint in mundo spirituali, est ut omnes, qui in cælo sunt, continue perficiantur; inde etiam tales vices sunt in mundo naturali, nam aliter siccitate perirent omnia ibi. At sciendum, quod in cælo nulla sit nox, sed modo vespera, quam excipit dilueulum quod ante mane; at in inferno est nox; ibi etiam sunt vices, sed contrariæ vicibus in cælo, ibi mane est æstus cupiditatum, meridies est prurigo falsitatum; vespera est anxietas, & nox est cruciatus; at usque per omnes has vices dominatur nox, sunt modo variationes umbræ & tenebrarum noctis, quæ sistunt illas vices. Uterius sciendum, quod in mundo spirituali non similes vices sint apud unum quæ apud alterum; tum quod non vices ibi distinctæ sint in stata tempora, sunt enim variationes status, quæ illas sistunt, nam loco temporum in mundo naturali, sunt status in mundo spirituali, n: 1274. 1382. 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 4814. 4916. 4882. 4901.

6111. Et laborabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame, quod significet quod hoc in naturali ubi scientifica, & intra Ecclesiam, constat a significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis ubi scientifica, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & a significatione terræ Canaanis, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 6067; & a significatione famis, quod sit desolatio, ut mox supra n: 6110; inde patet quod per laborabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame, significetur quod desolatio in naturali ubi scientifica, & intra Ecclesiam.

6112. Et collegit Joseph omne argentum, quod significet quod omne scientificum verum & aptabile, constat ex significatione colligere, quod sit in unum conferre; ex repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua sæpe prius; & ex significatione argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658, hic autem scientificum verum & aptabile, nam dicitur de argento in terra Ægypti & in terra Canaan, ut mox sequitur; inde est, quod per collegit Joseph omne argentum, significetur quod Cœleste Internum in unum contulerit omne scientificum verum & aptabile. Scientificum dicitur verum & aptabile, quod non fallaciæ obtenebrant, quæ, quamdiu discuti nequeant, scientificum inaptabile reddunt; & quoque scientificum, quod non perversum factum per applicationes ad falsa & ad mala, ab aliis aut a semet, nam hæc semel alicui scientifico impressa manent; scientificum itaque quod illis vitiis non laborat, est scientificum verum & aptabile.

6113. Inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, quod significet quod in naturali & in Ecclesia, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit naturale

naturale ubi scientifica, de qua supra n: 6111; & a significatione terræ Canaanis, quod sit Ecclesia, de qua etiam supra n: 6067. Per Ecclesiam hic intelligitur id quod est Ecclesiæ apud hominem, homo est Ecclesia cum in bono & vero, & cætus talium hominum faciunt Ecclesiam in communi.

6114. In annona quam illi ementes, quod significet quod illo sustentarentur, constat ex significatione annonæ, quod sit verum Ecclesiæ, de qua n: 5402; & a significatione emere, quod sit appropriare, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426, inde est sustentari, nam agitur de cibo spirituali, qui per annonam significatur, qui cibus cum appropriatus vitam spirituales sustentat.

6115. Et venire fecit Joseph argentum domum Pharaonis, quod significet quod illud omne refereretur ad commune in naturali, constat a significatione venire facere, quod sit referre ad, ac introducere; a significatione argenti, quod sit scientificum verum & aptabile, de qua n: 6112, & ex representatione Pharaonis, quod sit naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015, inde domus Pharaonis est commune in naturali, quia est omne ibi in complexu. De his, quod scientifica vera & aptabilia referantur ad commune, sciendum, quod omnia scientifica, ut & vera, quæcunque sunt, ut sint aliquid, referenda sint ad commune, ac ponenda & continenda in communi, & sub communi, nisi ita, dissipantur illico; quippe, ut scientifica & vera sint aliquid, inducenda est illis forma, in qua se mutuo spectabunt, quod non fieri potest, nisi consocientur sub communi; quare commune est quod continet illa in forma, & facit ut unumquodlibet inibi habeat suum quale: ipsum commune etiam referendum est una cum communibus aliis sub communibus, & communiora iterum sub communissimum, alioquin etiam communia, ut & communiora, dissiparentur: Communissimum Universale, ex quo omnia continentur, est Ipse Dominus, & quod continet est Divinum Verum procedens ab Ipso; communiora sunt societates communes in mundo spirituali, in quas influit Divinum Verum, & illas in genere inter se distinguit; communia sunt societates minus communes sub unoquoque communiori: societates communiores sunt, quibus correspondent membra, organa, & viscera, in homine, quæ per mirabilem connexum in tali forma sunt, ut se mutuo spectent, ac ita se mutuo contineant, & quoque se sistant ut unum. In homine communissimum universale, quod continet singula, est Anima, ita quoque est Divinum Verum procedens a Domino, nam hoc continue influit, & facit ut anima talis sit. Divinum Verum procedens a Domino est quod vocatur Verbum, per quod omnia creata sunt, Joh: 1: 1. 2. 3, sen per quod omnia exstiterant, proinde per quod omnia subsistunt. Quod omnia in universo mundo naturali sub communi sint, & singula sub suo, & quod aliter subsistere nequeant, reperiet manifeste is qui velit ad illa in natura attendere.

6116. Et consumtum argentum e terra Ægypti, & e terra Canaan, quod significet quod scientificum verum & aptabile non magis conspicuum esset in naturali

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 351

naturali & intra Ecclesiam ob desolationem, constat ex significatione consumtum esse, quod sit non magis conspicuum esse; ex significatione argenti, quod sit scientificum verum & aptabile, de qua supra n: 6112; a significatione terræ Ægypti, quod sit naturale ubi scientifica, de qua supra n: 6111; & ex significatione terræ Canaanis, quod sit Ecclesia, de qua etiam supra n: 6067; quod ob desolationem, patet ab illis quæ præcedunt, videatur n: 6110.

6117. Et venerunt omnis Ægyptus ad Josephum, quod significet applicationem ad Internum, constat a significatione venire ad illum, quod sit applicari; ex significatione Ægypti, quod sit scientificum, de qua prius; & ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua etiam prius. Quod omne scientificum in naturali sub auspicio Interni esset, significatur per quod Josephus esset dominans super totam terram Ægypti; at conjunctio verorum Ecclesiæ cum scientificis in naturali, est quæ nunc in sensu interno describitur.

6118. Dicendo, da nobis panem, quod significet de sustentatione vitæ spiritualis, constat a significatione dare, cum prædicatur de pane, quod sit sustentare; & ex significatione panis, quod sit vita spiritualis; per panem enim in specie significatur bonum amoris & charitatis, at in genere significatur vita spiritualis, nam tunc per panem intelligitur omnis cibus, ut n: 2165, ostensum est; & cum intelligitur omnis cibus in genere, est vita spiritualis, nam cibus in genere est in spirituali sensu omne bonum amoris, & quoque omne verum fidei, hæc duo sunt quæ faciunt vitam spiritualem.

6119. Et cur moriemur juxta te quia deficit argentum, quod significet quod alioquin ob defectum veri mors spiritualis, constat ex significatione mori, quod sit mors spiritualis, de qua sequitur; & ex significatione deficere argentum, quod sit defectus veri, quod argentum sit scientificum verum & aptabile, videatur n: 6112. Cum hoc, quod mors spiritualis sit, cum defectus veri est, ita se habet; vita spiritualis consistit in exercitiis secundum vera, consequenter in usibus; nam qui in vita spirituali sunt, appetunt & desiderant vera ob finem vitæ, hoc est, ut vivant secundum illa, ita ob finem usum; quantum itaque haurire possunt vera, secundum quæ usus fient, tantum in vita spirituali sunt, quia tantum in luce intelligentiæ & sapientiæ: cum itaque deficiunt vera, quod sit cum status umbræ venit, qui per vespem in Verbo significatur, n: 6110, tunc laborat vita spiritualis, obveniunt enim talia quæ sunt umbræ, hoc est, quæ sunt mortis spiritualis, nam non tunc tenentur in luce, ut prius, sed remittuntur quoad partem aliquotam in suum proprium, inde obvenit ex umbra imago mortis spiritualis, hoc est, damnationis. Quod per mortem significetur mors spiritualis seu damnatio, a per pluribus locis in Verbo constat, ex quibus solum hæc licet afferre; apud Esaiam "Judicabit in justitia pauperes, & corripiet cum rectitudine miseros terræ: contra percutiet terram virga oris sui, & spiritu labiorum suorum *mori faciet impium*" xi: 4, ibi de Domino; virga oris & spiritus labiorum pro Divino Verbo, ex quo judicium; mori pro damnari. Apud Eundem "*Absorbebit Mortem in æternum*, & absterget Dominus Jehovih lachrymam desuper omnibus facibus"

bus" xxv: 8. Apud Eundem *Mortui non vivent*, Rephaim non resurgent, eo quod visitasti, *extinxisti eos*" xxvi: 14. Apud Eundem "*vivent mortui tui*, cadaver meum, resurgent" xxvi: 19. Apud Eundem "*Dixistis, excidimus fœdus cum Morte, & cum inferno fecimus visionem: abolebitur fœdus vestrum cum Morte, & visio vestra cum inferno non consistit*" xxviii: 15. 18. Apud Jeremiam "*Exspectatis lucem, sed ponet illam in umbram mortis, ponet in caliginem*" xiii: 16. Apud Ezechielem "*Prophanaſtis Me apud populum meum pro pugillis hordeorum, & pro frustis panis, ad occidendum animas quæ non mori debent, & ad vivificandum animas quæ non vivere debent*" xiii: 19. 22. Apud Hofcheam "*E manu inferni redimam eos, e Morte liberabo eos: ero pestes tuæ, Mors, ero exitium tuum, inferne*" xiii: 14. Apud Davidem "*Extollis me e portis mortis*" Psalm: ix: 14. Apud Eundem "*Illumina oculos meos, ne forte dormiam mortem*" Psalm: xiii: 14. Apud Eundem "*Circumdederunt me funes mortis, & funes inferni*" Psalm: xviii: 5. 6. Apud Eundem "*Sicut pecus in inferno ponentur, Mors pascet eos*" Psalm: xlix: 15. Apud Johannem "*Habeo claves inferni & mortis*" Apoc: i: 18. Apud Eundem "*Qui vicerit, non damnum patietur in morte altera*" Apoc: ii: 11. Apud Eundem "*Novi opera tua, quod nomen habeas quod vivas, sed mortuus es: esto vigilans, & stabili reliqua, quæ moribunda sunt*" Apoc: iii: 1. 2. Apud Matthæum "*Populus sedens in tenebris, vidit lumen magnum; & sedentibus in regione & umbra mortis, lux exorta illis est*" iv: 16. Apud Johannem "*Qui verbum meum audit, & credit Ei Qui misit Me, habebit vitam æternam, & in iudicium non veniet, sed transcendit a Morte ad vitam*" v: 24. Apud Eundem "*Ego abeo & queritis Me, sed in peccato vestro moriemini; dixi vobis quod morituri sitis in peccatis vestris: nisi enim credideritis, quod Ego sim, moriemini in peccatis vestris: si quis verbum meum servaverit, mortem non videbit in æternum*" vii: 22. 24. 51. 52. Quia Mors significabat damnationem, idcirco illis qui ab Ecclesia repræsentativa erant, vetitum fuit ne tangerent mortuos, & si tangerent quod immundi essent, ac mundarentur, Ezech: xliv: 25. Levit: xv: 31. Cap: xxi: 2. 3. Cap: xxi: 9. Num: vi: 6 ad 12. Cap: xix: 11 ad f.

6120. Et dixit Iosephus, quod significet Internum a quo responsum, constat a repræsentatione Iosephi, quod sit Internum, de qua prius; quod sit responsum, patet.

6021. Date pecora vestra, & dabo vobis pro pecoribus vestris, quod significat quod offerent bona veri, & sustentarentur, constat ex significatione pecorum, quod sint bona veri, de qua n: 6016. 6045; & ex significatione dare pro illis, nempe panem, quod sit sustentatio vitæ spiritualis, de qua supra n: 6118.

6122. Si defecit argentum, quod significet si non amplius illis verum conspicuum, constat ex significatione deficere argentum, quod sit defectus veri, ita quod verum non amplius conspicuum, de qua supra n: 6116. 6119. Verum non conspicuum dicitur, quia verum in statu desolationis apparet sicut aufugerit; adest tamen, nam omne verum & bonum, quæ a Domino usquam

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 353

usquam dantur homini, spiritui & angelo, manent, & nihil de illis aufertur, sed in statu desolationis obscurantur a proprio, ita ut non appareant: at cum status lucis redit, sistuntur præsentia & conspicua; inde patet quid per verum non conspicuum intelligitur.

6123. Et venire fecerunt pecora sua ad Josephum, quod significet bona veri quod offerentur, constat ex significatione venire facere, quod sit offerri; & ex significatione pecorum, quod sint bona veri, de qua n: 6016. 6045.

6124. Et dedit illis Joseph panem, quod significet sustentationem quoad vitam spiritualem, constat ex significatione dare panem, quod sit sustentatio vitæ spiritualis, de qua supra n: 6118.

6125. Pro equis, quod significet scientifica ex intellectuali, constat ex significatione equorum, quod sint intellectualia, de qua n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321; & quia prædicantur de Ægypto, per quam significantur scientifica, sunt hic equi scientifica ex intellectuali. Quid scientifica ex intellectuali, dicendum; est homini Intellectuale, & est illi voluntarium, & hæc non solum in Interno ejus homine, sed etiam in Externo; Intellectuale apud hominem augetur & crescit ab infantia ad virilem ejus ætatem, & consistit in intuitione rerum ex talibus quæ sunt experientiæ & scientiæ, tum ex intuitione causarum ab effectibus, ut & Consequentium ex nexu causarum; ita consistit Intellectuale in comprehensione & perceptione talium quæ sunt vitæ civilis & moralis: existit ex influxu lucis e cælo, quapropter unusquisque homo quoad Intellectuale potest perfici; Intellectuale unicuique secundum applicationem, secundum vitam, & secundum indolem, datur, nec deficit ulli, si modo sanæ mentis sit; & datur homini ob finem, ut possit in libero & electione esse, hoc est, in libero & elegendi bonum aut malum; nisi Intellectuale ei sit, quale descriptum, ex semet non potest id facere, ita nec posset ei aliquid appropriari. Ulterius sciendum, quod Intellectuale hominis sit quod recipit spirituale, ita ut sit recipiens veri & boni spiritualis; nihil enim boni, hoc est, charitatis, & nihil veri, hoc est, fidei, potest insinuari alicui, qui non Intellectuale habet, sed insinuantur secundum ejus Intellectuale; quapropter etiam homo non regeneratur a Domino, priusquam in adulta ætate cum ei Intellectuale, prius cadit bonum amoris & verum fidei sicut semen in humum prorsus sterilem; cumque regeneratus est homo, tunc Intellectuale ejus præstat illum usum, quod videat & percipiat quid bonum & inde quid verum, transfert enim Intellectuale illa quæ sunt lucis cæli in illa quæ sunt luminis naturæ, unde illa in his apparent sicut affectiones interiores hominis in facie non simulata: & quia Intellectuale illum usum præstat, ideo in Verbo multis in locis ubi de spiritali Ecclesiæ, etiam de Intellectuali ejus, agitur; de qua re, ex Divina Domini Misericordia, alibi. Ex his nunc constare potest, quid per scientifica ex Intellectuali intelligitur, quod nempe scientifica quæ confirmant ille quæ homo intellectualiter capit & percipit, hæc sive mala sint sive bona; hæc scientifica sunt, quæ per equos ex Ægypto in Verbo significantur; ut apud Esaiam "Ve descendantibus in Ægyptum pro auxilio, & super equis innituntur, confiduntque super curru, quod

multis, & *super equitibus* quod validi sint valde, & non respiciunt ad Sanctum Israelis, & Jehovam non quærunt; nam Ægyptus homo non Deus, & *Equi ejus* caro non spiritus” xxxi: 1. 3; equi ex Ægypto pro scientificis ex intellectuali perverso. Apud Ezechielem “Rebellavit contra eum, mittendo legatos suos in Ægyptum, *ut daret illi Equos*, & populum multum; num prosperabitur, num eripietur faciens hoc” xvii: 15; equi ex Ægypto etiam pro scientificis ex Intellectuali perverso, quæ consuluntur in rebus fidei, & non creditur Verbo, hoc est, Domino, nisi ex illis; ita nunquam creditur, nam in Intellectuali perverso regnat negativum. Quod talia scientifica destructa sint, repræsentatur per quod Equi & Currus Pharaonis submersi sint in mari Suph; & quia illa per Equos, & falsa doctrinalia per Currus significantur, ideo toties ibi Equi & Currus nominantur, videatur Exod: xiv: 17. 18. 23. 26. 28; & inde in Cantico Mosi & Mirjamis “Ingressus est *Equus Pharaonis*, tum Currus ejus, tum *Equites ejus* in mare; sed redire fecit Jehovah super eos aquas maris. Cantate Jehovah, quia exaltando exaltavit Se, *Equum & Equitem ejus* projecit in mare” Exod: xv: 19. 21. Similia scientifica etiam significantur per illa quæ præscripta sunt Regi super Israel, apud Moysen “Si Regem cupiant, e medio fratrum ponetur super eos Rex; *modo non multiplicet sibi Equos*, nec reducat populum in Ægyptum, *ut multiplicet equos*” Deut: xvii: 15. 16, Rex repræsentabat Dominum quoad Divinum Verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4789. 4966. 5044. 5068, ita quoad Intelligentiam, hæc enim, cum genuina, est ex Divino Vero; quod Intelligentia per Verbum, quod est Divinum Verum, comparanda sit, non autem per scientifica ex proprio Intellectuali, significatur per quod Rex non multiplicaret Equos, & non reduceret populum in Ægyptum ut multiplicet Equos.

6126. Et pro pecore gregis, & pro pecore armenti, quod significet bona interiora & exteriora veri, constat ex significatione gregis, quod sint bona interiora, & ex significatione armenti, quod sint bona exteriora, de quibus, n: 5913.; & quia sunt bona veri, quæ significantur, dicitur pecus gregis & pecus armenti, pecus est bonum veri, n: 6016. 6045. 6049.

6127. Et pro asinis, quod significet servitia, constat ex significatione asinorum, quod sint servitia, de qua n: 5958. 5959.

6128. Et providit illos pane pro pecore eorum, quod significet sustentationem per influxum boni ab Interno, constat a significatione providere pane, seu dare illis panem, quod sit sustentatio vitæ spiritualis, de qua supra n: 6118; ex significatione Pecoris, quod sit bonum veri, de qua mox supra n: 6126; & a repræsentatione Josephi, qui providit illos, quod sit Internum, de qua prius; quod per influxum boni ab Interno, sequitur, quia omnis sustentatio vitæ spiritualis in naturali, fit per influxum ab Interno, hoc est, per Internum a Domino. Quia tam sæpe nominatur Influxus, & forte pauci sciunt, quid per Influxum intelligitur, quapropter dicendum: quid Influxus, patere potest a comparatione talium in natura quæ influunt, sicut ex Influxu caloris a sole in omnia telluris, unde vita vegetativa, & ab Influxu lucis in eadem,

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 355

eadem, unde adiutorium vitæ vegetativæ, & præterea inde calores & pulchritudines; similiter ab Influxu caloris in Corporis nostri ambitum, tum lucis in oculum; pariter ab Influxu soni in aurem, & sic porro: inde comprehendi potest, quid Influxus vitæ a Domino, Qui est Sol cœli, a Quo Calor qui est Amor, & Lux spiritualis quæ est fides; ipse Influxus etiam manifeste sentitur; Calor enim cœlestis, qui est Amor, facit calorem vitalem qui est in homine, & Lux cœlestis, quæ est fides, facit lucem intellectualem quæ in homine; sed variantur secundum receptiones.

6129. In anno hoc, quod significet illius status periodum, constat ex significatione Anni, quod sit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 2906.

6130. Et finitus annus hic, quod significet desolationem post huius status periodum, constat ex significatione finitus status hic, quod sit post huius status periodum, quod annus sit periodus integri status, videatur mox supra n: 6130: quod desolatio post illam periodum, patet a nunc sequentibus.

6131. Et venerunt ad illum in anno altero, quod significet principium status sequentis, constat ex illis quæ præcedunt, ita absque ulteriore explanatione.

6132. Et dixerunt ei, non celabimus a domino, quod significet quod notum sit Interno, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n: 6063; ex repræsentatione Josephi, qui hic est dominus, quod sit Internum de qua prius; & a significatione non celare ei, quod sit notum esse; quod non celare, in sensu interno sit notum esse, est quia omne quod existit & sit in Naturali, hoc notum est Interno, quia Naturale inde habet omne suum, quapropter illi nihil celari potest; sed usque ita dicitur in sensu externo, imprimis historico; sicut etiam cum Dominus loquitur ad hominem, primum interrogat illum de re præsentē, tamen illam notissimam sibi habet, ut angelus Jehovæ ad Hagarem, Genes: Cap: xvi: 7. 8; ad Abrahamum, Genes: Cap: xviii: 9; ad Moysen, Exod iv: 2; Externo etiam nec aliter satisfacit, nisi enim edicat, non credit sciri.

6133. Siquidem consumtum argentum, quod significet verum non conspicuum propter desolationem, constat ab illis supra n: 6116, ubi similia verba.

6134. Et pecus bestię ad dominum, quod significet bonum veri similiter, constat ex significatione pecoris bestię, seu pecoris gregis & armenti, quod sit bonum veri interius & exterius, de qua supra n: 6126; quod hoc similiter nec conspicuum magis propter desolationem, patet ex illis, quæ mox supra n: 6133, de argento.

6135. Non relictum coram domino, præter quam corpus nostrum & humus nostra, quod significet quod receptacula boni & veri prorsus desolata sint, constat a significatione corporis, quod sit receptaculum boni de qua sequitur; & a significatione humi, quod sit receptaculum veri; quod humus sit receptaculum veri, est quia recipit semina, & per semina quæ inseruntur, significantur in specie illa quæ sunt fidei ex charitate, ita quæ sunt veri ex

bono, n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310. 3373, inde est humus receptaculum veri, videantur etiam quæ de humo prius n: 566. 1068. 3671, dicta & ostenta sunt; quod receptacula illa desolata sint, significatur per quod non relictum coram Domino præterquam: corpus in genuino sensu significat bonum quod est amoris, & humus verum quod est fidei; cum vera & bona veri, quæ per argentum & pecora significantur, non magis conspicua sunt ob desolationem, tunc per corpus significatur modo receptaculum boni & per humum receptaculum veri. Quod Corpus in genuino sensu significet bonum, quod est amoris, est inde, quia corpus seu totus homo, qui per corpus intelligitur, est receptaculum vitæ a Domino, ita receptaculum boni, nam bonum amoris facit ipsam vitam in homine; calor enim vitalis, qui est amor, est ipse calor vitalis, & nisi is calor sit in homine, est homo mortuum quid; inde nunc est, quod per corpus in sensu interno intelligatur bonum amoris: & licet apud hominem non est amor cœlestis, sed amor infernalis, usque est intimum vitæ ejus ab amore cœlesti, hic enim amor continue influit a Domino, & facit apud illum calorem vitalem in suo principio, at in progressu pervertitur ab homine, inde amor infernalis, a quo immundus calor. Quod Corpus in genuino sensu sit bonum amoris, manifeste constare potuit ab Angelis, ab his, cum præsentibus sistuntur, exundat amor adeo ut credas illos non aliud esse quam amor, & hoc ex toto corpore eorum, etiam corpus apparet splendidum & lucidum ex luce quæ inde, bonum enim amoris est instar flammæ, quæ a se emittit lucem quæ est verum fidei inde: cum itaque Angeli in Cœlo tales sunt, quid non Ipse Dominus, a Quo omne amoris apud angelos est, & Cujus Divinus Amor apparet ut Sol, ex quo universum cœlum suam lucem habet, & omnes qui ibi suum cœlestem calorem, hoc est, amorem, ita vitam; Divinum Humanum Domini est quod ita apparet, & ex quo omnia illa; inde constare potest, quid per Corpus Domini intelligitur, quod nempe Divinus Amor, similiter ac per carnem Ipsi, de qua n: 3813; ipsum etiam Corpus Domini, cum glorificatum, hoc est, Divinum factum est, nec aliud est; quid aliud de Divino, quod Infinitum, sentiendum est. Ex his sciri potest, quod per Corpus in Sancta Cœna, nihil aliud intellectum sit quam Divinus Domini Amor erga universum genus humanum, de quo ita apud Evangelistas "Jesús accipiens panem, & benedicens, fregit & dedit discipulis, & dixit, accipite, comedite, *hoc est Corpus meum*" Matth: xxvi: 26. Marc: xiv: 21. Luc: xxii: 19; hoc est Corpus meum dixit de Pane, quia per Panem etiam significatur Divinus Amor, n: 276. 680. 2165. 2167. 3464. 3478. 3735. 4735. 5915. Divinus Amor per Corpus Domini etiam significatur apud Johannem "Dixit Jesús, solvite Templum, in tribus tamen diebus exsuscitabo illud: sed Ipse loquebatur *de Templo Corporis sui*" ii: 19. 21, Templum corporis est Divinum Verum ex Divino Bono, quod Templum sit Dominus quoad Divinum Verum, videatur n: 3720: & quia Corpus in supremo sensu & Divinum Bonum Divini Amoris Domini, inde omnes, qui in cœlo sunt, dicuntur esse in Corpore Domini, Quod Corpus Domini sit Divinum Bonum, constat quoque ab his apud Daniele

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 357

Nielem “ Sustuli oculos meos, & vidi, ecce vir unus indutus linteis, cujus lumbi cincti auro Uphasi, & Corpus ejus sicut Tharschisch, & facies ejus sicut aspectus fulguris, & oculi ejus sicut faces ignis, & brachia ejus & pedes ejus sicut splendor æris lævigati, & vox verborum ejus sicut vox multitudinis ” x: 6; per aurum Uphasi qua cincti lumbi, per aspectum fulguris qui faciei, per faces ignis quæ oculorum, & per splendorem æris qui brachiorum & pedum, significantur bona amoris; quod aurum sit bonum amoris, videtur n: 113. 1551. 1552. 5658; quod etiam ignis, n: 934. 4906. 5215, & quia ignis, etiam fulgur; quod æs sit bonum amoris & charitatis in naturali, n: 425. 1551; per tharschisch, sicut apparuit reliquum corporis, nempe corpus medium inter caput & lumbos, significatur bonum charitatis & fidei, est enim tharschisch lapis pretiosus fulgurans.

6136. Quare moriemur ad oculos tuos etiam nos etiam humus nostra, quod significet si desolata fuerint, quod non amplius vita spiritualis sub Interno, constat ex significatione ad oculos tuos, quod sit sub Interno, per Josephum enim, ad quem hæc dicta, repræsentatur Internum; ex significatione etiam nos etiam humus nostra, quod sint receptacula boni & veri, ut mox supra n: 6135, ita receptacula vitæ spiritualis; receptacula illa dicuntur mori, cum intus non aliquid vitæ spiritualis; per mori enim significatur desolatio, hoc est, privatio boni & veri, quæ, nempe bonum & verum, vitam spirituales faciunt.

6137. Eme nos & humum nostram pro pane, quod significet appropriationem utriusque, ut sustententur bono, constat ex significatione emere, quod sit appropriatio, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; ex significatione nos & humus nostra, quod sint receptacula boni & veri, ut supra n: 6135. 6136, ita utrumque; & ex significatione pro pane, quod sit sustentatio a bono; quod panis sit bonum tam amoris quam fidei, est quia per illum omnis cibus in genere etiam intelligitur, n: 6118.

6138. Et vivemus nos & humus nostra servi Pharaoni, quod significet submisionem totalem, constat ex significatione nos & humus nostra, quod sint receptacula boni & veri, ut mox supra n: 6135. 6136. 6137; & ex significatione servorum, quod sit esse absque libero ex proprio, de qua n: 5760. 5763, ita submissio totalis. Per receptacula intelliguntur ipsæ formæ hominis, nam homines non sunt nisi quam formæ recipientes vitam a Domino, & illæ formæ sunt tales ex hæreditate & actualitate, ut vitam spirituales, quæ a Domino, renuant; illa receptacula, cum in tantum abdicata sunt, ut eis amplius non liberum ex proprio, est submissio totalis; homo, qui regeneratur, usque tandem eo redigitur per iteratas desolationes & sustentationes, ut non amplius velit esse suus, sed Domini, & cum factus est Domini, venit in illum statum, ut cum relinquitur sibi, doleat & anxietate corripiatur, & cum eximitur ab hoc statu, redeat in suum faustum & beatum; in tali statu sunt omnes Angeli. Dominus, ut aliquem beatum & felicem reddat, vult submisionem totalem, hoc est, ut non sit quoad partem suam, & quoad partem Domini, sunt enim tunc bini Domini, quibus homo simul

simul servire non potest, Matth: vi: 24; totalis submissio etiam intelligitur per Domini verba apud Matthæum "Quisquis amat patrem & matrem supra Me, non est Me dignus; & quisquis amat filium & filiam supra Me, non est dignus me" x: 37; per patrem & matrem significantur in genere illa quæ sunt proprii hominis ex hæreditate, & per filium & filiam illa quæ sunt proprii hominis ex actualitate: etiam proprium hominis per animam significatur apud Johannem "Qui amat animam suam, perdet eam, sed qui odit animam in hoc mundo, in vitam æternam servabit eam: si quis ministraverit Mihi, sequitor Me, tum ubi Ego ero, ibi etiam minister meus erit" xii: 25. 26; etiam totalis submissio significatur per Domini verba apud Matthæum "Alius discipulus dixit, Domine, permitte mihi prius abire, & sepelire patrem meum: sed Jesus dixit illi, sequere Me, & sine mortuos sepelire mortuos suos" viii: 21. 22. Quod submissio totalis erit, manifeste constat a primario Ecclesiæ præcepto "Amabis Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex omnibus viribus tuis; hoc primum est præceptum" Marc: xii: 30; ita, quia amor in Dominum non ex homine venit, sed ex Ipso Domino, ideo totum cor, tota anima, tota mens, & omnes vires, quæ sunt recipientia, erunt Domini, consequenter submissio totalis. Talis submissio est, quæ significatur per vivemus nos & humus nostra servi Pharaoni, per Pharaonem enim repræsentatur naturale in communi, quod sub auspicio cœlestis Interni, in supremo sensu sub auspicio Domini, Qui in eo sensu est Iosephus.

6139. Et da semen, quod significet sic influxum boni charitatis & veri fidei, constat ex significatione seminis, quod sit bonum charitatis & verum fidei, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310. 3373; illa dare, quod sit influxus, patet, quia in hominem veniunt per influxum a Domino.

6140. Et vivamus & non moriamur, quod significet vitam spiritualem inde, & non amplius timorem damnationis, constat ex significatione vivere, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5890; & ex significatione mori, quod sit damnatio, de qua n: 6119, hic timor damnationis, quia in statu desolationis, cum regeneratur homo, non est damnatio, sed timor damnationis.

6141. Et humus non vastata sit, quod significet quod mens scientificis Ecclesiæ erit exulta, constat ex significatione humi, quod sit receptaculum veri, ut supra n: 6135. 6136. 6137; ipsum receptaculum est mens, hic mens naturalis, quia humus Ægypti; & ex significatione vastari, quod sit absque vero conspicuo, hic absque scientificis Ecclesiæ, nam per Ægyptios significantur scientifica Ecclesiæ, n: 4749. 4964. 4966. 6004, quæ etiam sunt vera naturalis. Quod terra Ægypti sit mens naturalis, ubi scientifica, videatur n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, quare humus Ægypti significat mentem illam in specie; inde nunc per humum ne vastata sit, significatur mens, quod scientificis exulta erit.

6142. Et emit Ioseph omnem humum Ægypti Pharaoni, quod significet quod

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 359

quod appropriaverit sibi totam mentem naturalem ubi scientifica, & posuerit sub communi auspicio, constat a repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua sæpius; ex significatione emere, quod sit appropriare sibi, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; ex significatione humi Ægypti, quod sit mens naturalis ubi scientifica, de qua mox supra n: 6141; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015; ita quod illa Pharaoni, est ponere sub auspicio communi in naturali.

6143. Et vendiderunt Ægyptii quisque agrum suum, quod significet abdicationem & subjectionem omnium quæ inserviunt Ecclesiæ, constat ex significatione vendere, quod sit abalienare ut non amplius sit ejus, de qua n: 4098. 4752. 4758. 5886, ita abdicare & subicere; & ex significatione agri, quod sit doctrina quæ Ecclesiæ, & in communi sensu Ecclesia, de qua n: 368. 2971. 3310. 3766; inde patet, quod per vendiderunt Ægyptii quisque agrum suum, significetur abdicatio & subiectio omnium quæ inserviunt Ecclesiæ.

6144. Quia invaluit super illos fames, quod significet quia desolatio usque ad desperationem, constat ex significatione famis, quod sit desolatio quod illa quæ sunt Ecclesiæ, de qua n: 5415. 5576; quæ cum dicitur invalescere, est desperatio, ut n: 5279, nam ultimum desolationis est desperatio. Quod desperatio sit ultimum desolationis & tentationis, n: 5279. 5280, est ob plures causas, quarum has solum afferre licet; per desperationem effective & sensibiliter agnoscitur quod nihil veri & boni ab ipsis, & quod ex se damnati sint, sed quod a Domino liberentur a damnatione, & influat salus per verum & bonum: desperatio etiam est ob causam, ut faustum vitæ, quod a Domino, sentiatur; nam cum ex statu illo veniunt, sunt sicut illi qui e carcere damnati mortis liberantur: etiam per desolationes & tentationes percipiuntur status contrarii vitæ cœlesti, inde sensus & perceptio fausti & felicitis vitæ cœlestis inditur; aliunde enim sensus & perceptio fausti & felicitis, quam ex relatione ad contraria, non venit, ut itaque plenæ rationes habeantur, desolationes & tentationes ad summum, hoc est, ad desperationem, perducuntur.

6145. Et fuit terra Pharaoni, quod significet quod subiecta omnia naturali quod sub auspicio Interni, constat ex significatione fuit terra illi, quod sit appropriatio & subiectio omnium, quæ per terram significantur; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015, ad quod scientifica, quæ per Ægyptum significantur, collata sunt, n: 6115; quod sub auspicio Interni, est quia totum Naturale, tam incommuni quam in parte, quod sub auspicio Interni sit, significatur per quod Joseph dominans fuerit super omnem terram Ægypti, & quoque quod præfectus super domum Pharaonis, Genes: xli: 40. 41. 42. 43; & Cap: xlv: ubi hæc "Dixit Joseph ad fratres suos, Deus posuit me ad patrem

trem Pharaoni, & ad dominum omni domui suæ, & dominor in omni terra Ægypti” Verſ: 8; inde nunc eſt, quod de naturali dicatur, quod ſub auſpicio Interni.

6146. Et populum tranſtulit illum ad urbes, quod ſignificet quod vera ſcientifica referentur ad doctrinalia, conſtat a ſignificatione populi, quod ſint vera, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581, hic vera ſcientifica, quia prædicantur de populo Ægypti; & ex ſignificatione urbium, quod ſint doctrinalia, de qua n: 402. 2450. 3216. 4492. 4493; inde nunc populum transferre ad urbes, eſt vera ſcientifica referre ad doctrinalia: hæc ſequuntur ab illis quæ præcedunt, nempe ab illis, quod vera relata ſint ad commune in naturali, n: 6115; doctrinalia enim ſunt communia, ad quæ referuntur vera; doctrina enim Eccleſiæ partita eſt in ſua capita, & quod libet caput eſt commune Eccleſiæ: inde etiam populus tranſlatus eſt ad urbes a Joſepho, ut per id repræſentaretur relatio verorum ad communia, ita ad doctrinalia.

6147. A fine termini Ægypti & ad finem ejus, quod ſignificet extensionem per totum Naturale ubi ſcientifica, conſtat ex ſignificatione a fine termini ad finem ejus, quod ſit extenſio per totum; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſit ſcientificum in naturali, de qua sæpe prius, ac inde naturale ubi ſcientifica; nam naturale eſt quod continet, & ſcientifica quæ continentur, inde ſignificatur per Ægyptum tam continens quam contentum, hoc eſt, tam naturale quam ſcientificum; quare etiam per Pharaonem regem Ægypti, ſignificatur Naturale in communi, n: 5460. 5799; & quoque ſcientificum in communi, n: 6015; tum per terram Ægypti, mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

6148. Solum humum ſacerdotum non emit, quod ſignificet quod Internum e naturali comparaverit ſibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab ipſo, conſtat ex repræſentatione Joſephi, de quo hæc dicuntur, quod ſit Internum, de qua prius; ex ſignificatione humi, quod ſit receptaculum veri, de qua ſupra n: 6135. 6136. 6137, hic facultas recipiendi bonum, facultas enim eſt receptibilitas, quæ inerit, ut receptaculum ſit receptaculum; facultas illa venit a bono, hoc eſt, per bonum a Domino; niſi enim a Domino influeret bonum amoris, nuſquam alicui homini foret facultas recipiendi verum nec bonum; influxus boni amoris a Domino facit ut omnia intus in homine diſponantur ad receptionem: quod facultas recipiendi bonum e naturali ſit, ſignificatur per quod humus in Ægypto eſſet, per Ægyptum enim ſignificatur naturale, quoad ſcientifica, n: 6142; ex ſignificatione Sacerdotum, quod ſit bonum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione non emere, quod ſit non appropriari ſibi facultates illas, ſicut appropriavit ſibi vera & veri bona cum receptaculis eorum, quod factum per deſolationes & ſuſtentationes, ex cauſa quia facultates illa ab ipſo, hoc eſt, ab Interno, eſſent; inde eſt, quod per ſolum humum ſacerdotum non emit, ſignificetur quod Internum e naturali comparaverit ſibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab ipſo. Cum his ita ſe habet; facultates recipiendi verum & bonum, apud hominem ſunt immediate

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 361

diatē a Domino, nec aliquid opis ad illos sibi comparandus ab homine venit; tenetur enim homo semper in facultate recipiendi bonum & verum, ex facultate illa est ei intellectus & voluntas; at quod non recipiat, est cum homo convertit se ad malum, tunc facultas quidem remanet, sed præcluditur ei aditus ad cogitativum & sensitivum, quapropter facultas videndi verum & sentiendi bonum, tantum perit; quantum homo convertit se ad malum, & in illo se confirmat vita & fide: quod homo ad facultatem recipiendi verum & bonum, nihil prorsus contribuat, notum est ex doctrinali in Ecclesia, quod nihil veri quod est fidei, & nihil boni quod est charitatis, veniat ab homine, sed a Domino; at homo facultatem illam apud se destruere potest: inde nunc constare potest, quomodo intelligendum, quod Internum e naturali comparaverit sibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab ipso: quod e naturali dicatur, est quia influxus boni a Domino fit per Internum in Naturale a Domino, ibi cum comparata est facultas recipiendi, tunc fit influxus, nam tunc est receptio, videatur n: 5828. Quod per Sacerdotes significantur bona, sciendum est, quod bina sint quæ procedunt a Domino, nempe Bonum & Verum; Divinum Bonum repræsentatum fuit per Sacerdotes, & Divinum Verum per Reges; inde est, quod per Sacerdotes significantur bona, & per Reges vera: de Sacerdotio & de Regio, quæ prædicantur de Domino, videatur n: 1728. 2015 f 3670: illa bina, nempe Sacerdotium & Regium, in Ecclesia Repræsentativa Antiqua, conjuncta fuerunt in una persona, ex causa, quia Bonum & Verum, quæ procedunt a Domino, unita sunt; & quoque conjuncta in Cælo apud Angelos: persona, in qua illa bina in Antiqua Ecclesia conjuncta fuerunt, vocabatur Malkizedeck, seu Rex Justitiæ; quod constare potest a Malkizedeko, qui venit ad Abrahamum, de quo ita "Malkizedech Rex Schalem eduxit panem & vinum, & ille Sacerdos Deo Altissimo: & benedixit Abrahamo" Genes: xiv: 18. 19; qui quod repræsentaverit Dominum quoad utrumque, patet ex eo, quod fuit Rex & simul Sacerdos, & quod licuisset ei benedicere Abrahamo, & offerre ei panem & vinum, quæ etiam tunc temporis erant symbola boni amoris & veri fidei: quod repræsentaverit Dominum quoad utrumque, adhuc patet apud Davidem "Juravit Jehovah, & non pænitebit Ipsum; Tu Sacerdos in æternum, juxta modum Malkizedechi" Psalm: cx: 6, hæc ibi de Domino dicta sunt; juxta modum Malkizedeki est quod & Rex & Sacerdos, hoc est, in supremo sensu quod ab Ipso procedat Divinum Bonum & Divinum Verum una. Quia Ecclesia Repræsentativa etiam institueretur apud Jacobi posteros, sic quoque in una persona conjunctim repræsentaretur Divinum Bonum & Divinum Verum, quæ procedunt unita a Domino; sed propter bella, & propter idololatriam illius populi, in principio divisa fuerunt & qui regnabant super populum, vocabantur duces, & postea Judices; & qui Sancta obibant, dicebantur Sacerdotes, & fuerunt ex semine Aharonis, & Levitæ; at postea conjungebantur illa bina in una persona, ut in Eli & in Samuele: sed quia populus talis erat, ut apud illum non posset institui Ecclesia Repræsentativa, sed modo Ecclesiæ Repræsentativum, propter idololatricum quod regnabat apud illum, ideo permissum

erat ut separarentur, ac Dominus quoad Divinum Verum repræsentaretur per Reges, & quoad Divinum Bonum per Sacerdotes: quod hoc ex libito populi, non autem ex beneplacito Domini factum, constat ex Verbo Jehovæ ad Samulem "Obedi voci populi in omni quod dixerint ad te, quoniam non te repudiarunt, sed Me repudiarunt, ut non regnem super eos; & indicabis illis jus regis." 1 Sam: viii: 7 ad fin: Cap: xii: 19: 20: quod bina illa non separanda essent, erat causa; quia Divinum Verum separatum a Divino Bono damnat unumquemvis; at Divinum verum unitum Divino Bono salvat; ex Vero enim Divino homo damnatus est ad infernum, sed a Divino Bono eximitur inde & elevatur in Cœlum; salvatio est Misericordiæ, ita a Divino Bono; damnatio autem est, cum homo renuit misericordiam, ac ita rejicit a se Divinum Bonum, inde relinquitur judicio ex Vero: quod Reges repræsentaverint Divinum Verum, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. Quod Sacerdotes repræsentaverint Dominum quoad Divinum Bonum, ac inde per illos significetur Bonum, constare potest ab omnibus illis in sensu interno quæ instituta sunt de Sacerdotio, cum Aharon electus, & dein Levitæ; ut quod Summus Sacerdos solum intraret in Sanctum sanctorum, ac ibi ministraret; quod Sancta Jehovæ pro Sacerdote essent, Levit: xxiii: 20. Cap: xxvii: 21: quod in terra non haberent partem & hæreditatem, sed quod Jehovah erit pars & hæreditas eorum" Num: xviii: 20. Deut: x: 9. Cap: xviii: 1: quod Levitæ dati sint Jehovæ loco primogenitorum, & quod a Jehovah dati Aharoni, Num: iii: 9. 12. 13. 40 ad f. Cap: viii: 16 ad 19: quod Sacerdos Maximus cum Levitis in medio castrorum essent, cum metabantur & cum proficiscebantur, Num: i: 50 ad 54. Cap: ii: 17. Cap: iii: 23 ad 38. Cap: iv: 1 ad f. quod nullus ex femine Aharonis, in quo aliqua macula, accederet ad offerenda holocausta & sacrificia, Levit: xxi: 17 ad 20: præter plura, ut quæ Levit: xxi: 9. 10. 11. 12. 13, & alibi: hæc omnia repræsentabant in supremo sensu Divinum Bonum Domini, & inde in sensu respectivo Bonum quod amoris & charitatis: Vestes autem Aharonis, quæ vestes sanctitatis vocatæ sunt, repræsentabant Divinum Verum a Divino Bono, de quibus, ex Divina Domini Misericordia, in explicationibus super illa quæ in Exodo. Quia Verum per Reges, ac Bonum per Sacerdotes, significantur, ideo Reges & Sacerdotes in Verbo pluries simul nominantur, ut upud Johannem "Jesús Christus fecit nos Reges & Sacerdotes Deo & Patri suo" Apoc: i: 6. Cap: v: 10; reges dicuntur facti ex vero quod fidei, & Sacerdotes ex bono quod charitatis, ita verum & bonum apud illos qui in Domino sunt, conjuncta sunt, ut sunt in cœlo, ut supra dictum, hoc intelligitur per fieri reges & sacerdotes. Apud Jeremiam "Fiet in die illo, peribit cor regis & principum, & obstupescunt Sacerdotes, & prophetæ admirabuntur" iv: 9. Apud Eundem "Pudfacti sunt domus Israelis, ipsi reges eorum, principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophetæ eorum" ii: 26. Apud Eundem "Reges Jebudæ, principes, Sacerdotes & prophetæ, & habitatores Hierosolymæ" viii: 1; in illis locis reges pro veris, principes pro primariis veris, n: 1486. 2089. 5044, sacerdotes pro bonis, & prophetæ pro docentibus,

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 363

n: 2534. Præterea sciendum, quod Josephus humum sacerdotum non emerit, quod id fuerit repræsentativum, quod a Domino omnis facultas recipiendi verum & bonum, patet a simili lege de agris Levitarum, apud Moſen “ *Ager suburbii urbium Levitarum non vendetur, quia possessio æterna iis ille* ” Levit: xxv: 34, per hoc intelligitur in sensu interno, quod nullus homo sibi aliquid vindicare debeat de bono Ecclesiæ, quod est bonum amoris & charitatis, quia id a solo Domino.

6149. Quia pars statuta sacerdotibus a Pharaone, quod significet quod ideo id ordinatum a naturali, quod sub auspicio Interni, constat a significatione partis statutæ, quod sit ordinatum; & a repræsentatione Pharaonis, quod sit Naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015; & quia ordinatio illa in naturali ab Interno venit, ideo adjicitur, sub auspicio Interni, quod etiam repræsentatum est per quod Josephus esset dominus super totam Ægyptum, & quoque super domum Pharaonis, videatur n: 6145.

6150. Et comederunt partem statutam suam, quam dederat illis Pharaon, quod significet quod bona non appropriaverint sibi plus, quam secundum ordinationem, constat ex significatione comedere, quod sit appropriare sibi, de qua n: 3168. 3513 f. 3596. 3832. 4745; & ex significatione partis statutæ, quod sit ordinatum: ut mox supra n: 6149; ita per comedere partem statutam significatur, quod bona non appropriaverint sibi plus quam secundum ordinationem: quod a naturali, quod repræsentatur per Pharaonem, hoc est, in naturali sub auspicio Interni, videatur etiam mox supra n: 6149.

6151. Propterea non vendiderunt humum suam, quod significet quod idcirco non opus habuerint abdicare & submittere illa, constat a significatione vendere, quod sit abdicare, de qua supra n: 6143, ita submittere, nam quod abdicatur hoc alteri submittitur; & a significatione humi, nempe sacerdotum Ægypti, quod sit facultas recipiendi bonum in naturali, de qua etiam supra, n: 6148; quod *idcirco non opus haberent*, nempe abdicare & submittere illa, significatur per propterea non.

6152. Et dixit Joseph ad populum, quod significet influxum Interni in vera scientifica, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua n: 6063, & quia prædicatur de Interno, quod Josephus, est influxus, nam quod percipitur in Externo, influit ab Interno; a repræsentatione Josephi, quod sit Internum, ut sæpe prius; & a significatione populi, quod sint vera scientifica, de qua n: 6146.

6153. Ecce emi vos hodie, & humum vestram Pharaoni, quod significet quod comparaverit sibi illa, & subjecerit communi in naturali, quod sub auspicio Interni, constat ex significatione emere, quod sit appropriare & comparare, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; ex significatione humi, quod sint receptacula veri, de qua n: 6135. 6136. 6137; quod subjecerit illa communi in naturali, significatur per quod emerit Pharaoni, per quem repræsentatur Naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015; sub auspicio Interni dicitur, secundum illa quæ supra, n: 6145, explicata sunt.

6154. En vobis semen, & seratis humum, quod significet bonum charitatis & verum fidei, quæ implantanda, constat a significatione seminis, quod sit verum ex bono, seu fides ex charitate, ita utrumque, de qua n: 1025, 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310. 3373. 3671; a significatione serere, quod sit implantare; & a significatione humi, quod sint receptacula, de qua n: 6135. 6136. 6137; at cum implantatum est verum & bonum, humus non amplius significat receptaculum, sed id quod est Ecclesiæ, sicut ager, n: 566.

6155. Et erit in proventibus, quod significet fructus inde, constat ex significatione proventuum, quod sint fructus; est enim messis, quæ provenit ex agro, fructus ejus.

6156. Et dabitis quintam Pharaoni, quod significet reliquias quod illæ ad commune quod sub auspicio Interni, constat ex significatione quinque & partis quintæ, quod sint reliquæ, de qua n: 5291. 5894; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit commune in naturali, ut supra n: 6153; dicitur sub auspicio Interni, ex causa de qua supra n: 6145: quid Reliquiæ, videatur n: 1050. 1738. 1906. 2284. 5135. 5897. 5898, quod nempe sint bona & vera a Domino in interiori homine recondita; hæc remittuntur in exteriorem seu Naturalem hominem, cum is in statu boni est, sed illico cum is venit in statum mali, retrahuntur & reconduntur; quod retrahantur & recondantur, est causa, ne misceantur cum malis, & sic pereant: cum homo non regenerari potest, tunc reliquæ apud illum bene reservantur in interioribus; at cum homoregeneratur, tunc illæ in tantum ab interioribus; remittuntur in exteriora, quantum regeneratur, ex causa, quia per regenerationem interiora conjunguntur cum exterioribus, & unum agunt; & tunc primum remittuntur ad communia, dein successive ad particularia; inde, quia hic in sensu interno agitur de Regeneratione naturalis, sciri potest, quid intelligitur per quod Reliquiæ illæ ad commune in naturali.

6157. Et quatuor partes vobis, quod significet illa quæ nondum reliquæ, constat ex significatione quatuor partium, cum dicuntur de residuis a quinta parte, per quam significantur reliquæ, n: 6156, quod sint illa quæ nondum reliquæ. Per quatuor significatur simile quod per duo, nempe quæ paria sunt, & quæ conjuncta, n: 1686, sicut sunt bonum & verum; hæc cum nondum facta reliquæ, significantur hic per quatuor partes; bona enim & vera non fiunt reliquæ, priusquam appropriantur homini, & appropriantur homini tunc primum, cum recipiuntur ex affectione in libero.

6158. Ad semen agri, quod significet ad nutritionem mentis, constat ex significatione seminis, quod sit verum & bonum, ita fides & charitas, de qua supra n: 6154; & ex significatione agri, quod sit in communi sensu Ecclesiæ, de qua n: 2971. 3766, & in particulari Ecclesiæ apud hominem, ita homo in quo Ecclesiæ, hoc est, qui recipit verum & bonum; is cum dicitur ager, est mens ejus quæ intelligitur, nam homo est homo non ex forma externa, sed ex mente sua, hoc est, ex intellectu & voluntate, quæ constituunt

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 365

tuunt mentem, tum ex vero fidei & bono charitatis, quæ constituunt mentem adhuc interiorem; hæc, nempe mens, cum est in genuino sensu homo, nutritur & sustentatur a vero & bono; & quia verum & bonum per semen significantur, etiam per illud significatur nutritio; quod etiam patet ab illis quæ mox sequuntur "Ad cibum vestrum, & illis in domibus vestris, & ad cibum infantibus vestris:" inde nunc est, quod semen agri sit nutritio mentis.

6159. Et ad cibum vestrum, & illis in domibus vestris, quod significet ut inde veri bonum in omnibus & singulis, constat ex significatione cibi, quod cibi, quod sit veri bonum, de qua n: 5410. 5426. 5487. 5582. 5588. 5655, & ex significatione illorum qui in domibus, quod sint omnia & singula boni ex vero; ita ad cibum illis in domibus, est veri bonum in omnibus & singulis. Cum hoc, quod veri bonum sit in omnibus & singulis, ita se habet; homo, sicut regeneratur, ita bonum se insinuat in omnia & singula ejus, fit enim affectio boni universale regnans apud illum, & quod universaliter regnat, hoc regnat singulariter, hoc est, in omnibus & singulis: hoc constare potest ab affectione dominante apud unumquemvis, ea affectio, quæcunque sit, in singulis ejus voluntatis adest, etiam in singulis cogitationis; & quamvis non semper in cogitatione adeste apparet, usque tamen est in illa; quod non appareat, est, quia illis momentis induitur affectionibus, quæ per objecta insinuantur, quæ affectiones prout exuuntur, ita se affectio dominans sistit conspicuam: hoc non melius constare potest, quam a spiritibus & angelis; spiritus qui mali, seu apud quos malum dominatur, in omnibus & singulis sunt mali; etiam cum verum loquuntur & bonum agunt, nam per hæc non intendunt aliud quam decipere alios, ut credant esse bonos, & sic sub specie boni fallant; hoc cum sit, manifeste auditur solum ex sono loquelæ eorum, tum percipitur ex sphaera eorum; Angeli in cælo, apud quos bonum dominatur, hoc est, universaliter regnat, in omnibus & singulis sunt boni, hoc est, apud illos bonum a Domino ex omnibus & singulis elucet, etiam si aliquid mali in externa forma faciunt, usque est finis seu intentio ut inde bonum eveniat. Ex his constare potest, quod, ubi bonum universaliter regnat, in omnibus & singulis regnet, similiter ubi malum; nam universale regnans existit tunc primum, cum omnia & singula talia sunt, & secundum horum quale & quantum est universale; nam quod dicitur universale, hoc est universale ex eo, quod singulariter sit in omnibus.

6160. Et ad cibum infantibus vestris, quod significet in illis quæ sunt innocentia, constat ex significatione cibi, quod sit veri bonum, ut mox supra n: 6161; & ex significatione infantum, quod sit innocentia, de qua n: 430 3183. 5608.

6161. Et dixerunt, vivificasti nos, quod significet vitam spirituales non aliter nec aliunde, constat ex significatione vivificare, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5890; quia de vivicatione seu regeneratione naturalis actum est in præcedentibus, & ibi omnis ejus processus descriptis, qui talis & non alius est, acirco additur, quod non aliter nec aliunde.

6162. Inveniamus gratiam in oculis domini, quod significet voluntatem ut ita subjecta sint & humiliationem, constare potest ex eo, quod verba illa, postquam omnia quæ illis abdicata sunt, sint verba agnitionis, ita quoque voluntatis quod ita subjecta sint, & sic quod sint verba humiliationis: quod hæc in sint verbis illis, constat ex statu, in quo tunc fuerunt, qui status etiam ex antecedentium & consequentium serie patet.

6163. Et erimus servi Pharaoni, quod significet quod proprium suum abdicent, & submittant naturali quod sub auspicio Interni, constat ex significatione servorum, quod sit esse absque libero ex proprio, de qua n: 5760. 5763, ita abdicari proprio; & ex significatione esse Pharaoni, quod sit submissum esse Naturali quod sub auspicio Interni, de qua n: 6145.

6164. Et posuit Joseph ad statutum, quod significet conclusum ex consensu, constat ex significatione ponere in statutum, quod sit concludere ex consensu, nam quod ponitur in statutum, hoc fit ex consensu ab utraque parte, & refertur inter illa quæ ex pacto & sic debito irrogata sunt.

6165. Usque ad diem hunc, quod significet in æternum, constat ex significatione usque ad diem hunc, quod sit in æternum, de qua n: 2838. 4304.

6166. Super humum Ægypti Pharaoni ad quintam, quod significet reliquias, ut prius n: 6156.

6167. Solum humus sacerdotum tantum illorum non fuit Pharaoni, quod significet facultates recipiendi bonum, quod illæ immediate ab Interno, ut quoque prius n: 6148. Hæc quæ nunc de Conjunctione Naturalis cum Interno, ac ita de regeneratione ejus per media quæ sunt iteratæ desolationes & vivificationes, dicta sunt, non possunt non obvenire homini Ecclesiæ hodie, quam sicut non prius audita; sed usque ita se res habet, & est inter res notiores spiritibus etiam simplicibus in altera vita; quapropter cum legitur Verbum ab homine, illi qui in altera vita sunt, quia in sensu interno Verbi sunt, non modo percipiunt omnia, sed insuper innumerabilia arcana inibi vident, & talia, quæ non exprimi possunt ulla loquela humana; hæc quæ allata modo pauca sunt respective.

6168. Vers: 27. 28. 29. 30. 31. *Et habitavit Israel in terra Ægypti, in terra Goscen, & possessionem habuerunt in illa; & fructificaverunt se, & multiplicati valde. Et vixit Jacob in terra Ægypti septendecim annis; & fuit dies Jacobi, anni vitæ ejus, septem anni, & quadraginta & centum anni. Et appropinquarunt dies Israelis ad moriendum, & vocavit filium suum Joseph, & dixit ei, si quæso inveni gratiam in oculis tuis, pone quæso manum tuam sub femore meo, & facias mecum misericordiam & veritatem, ne quæso sepelias me in Ægypto. Et cubem cum patribus meis, & feras me ex Ægypto, & sepelias me in sepulchro illorum; & dixit, ego faciam secundum verbum tuum. Et dixit, jura mihi, & juravit ei; & incurvavit se Israel super caput lecti. Et habitavit Israel in terra Ægypti, significat quod bonum spirituale viveret inter scientifica quæ Ecclesiæ; in terra Goscen, significat in medio eorum: & possessionem habuerunt in*

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 367

in illa, significat datum & ordinatum ita ab Interno : & fructificarunt se, & multiplicati valde, significat inde bona charitatis & vera fidei : & vixit Jacob in terra Ægypti, significat verum naturalis quod in scientificis : septendecim annis, significat statum ibi : & fuit dies Jacobi anni vitæ illius, septem anni, & quadraginta & centum anni, significat statum communem, & quale ejus : & appropinquarent dies Israelis ad moriendum, significat statum mox ante regenerationem : & vocavit filium suum Josephum, significat præsentiam Interni : & dixit ei, si quæso inveni gratiam in oculis tuis, significat desiderium : pone quæso manum tuam sub femore meo, significat obstrictionem sanctam : & facias mecum misericordiam & veritatem, significat humiliationem : ne quæso sepelias me in Ægypto, significat regenerationem non in scientificis : & cubem cum patribus meis, significat vitam qualis Antiquis : & feras me ex Ægypto, significat ut sit elevatio ex scientificis : & sepelias me in sepulchro illorum, significat talem regenerationem : & dixit, ego faciam secundum verbum tuum, significat quod ita fiet ex Providentia a Divino : & dixit, jura mihi, significat ut irrevocabile sit : & juravit ei, significat quod irrevocabile : & incurvavit se Israel super caput lecti, significat quod se verteret ad illa quæ sunt interioris naturalis

6169. Et habitavit Israel in terra Ægypti, quod significet quod bonum spirituale viveret inter scientifica quæ Ecclesiæ, constat ex significatione habitare, quod sit vivere, de qua n : 1293. 3384. 3613. 4451 ; ex representatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua n : 5801. 5807. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833 ; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis ubi scientifica, de qua n : 576. 5278. 5280. 5288. 5301 ; quod Ægyptus significet scientifica Ecclesiæ, videatur n : 4749. 4964. 4966. 6004.

6170. In terra Goschen, quod significet in medio eorum, constat a significatione terræ Goschen, quod sit medium seu intimum in naturali, de qua n : 5910. 6028. 6031. 6068 ; ita in medio scientificorum, quia Goschen erat optimus terræ tractus in Ægypto.

6171. Et possessionem habuerunt in illa, quod significet datum & ordinatum ita ab Interno, constat a significatione possessionis, quod sit statio vitæ spiritualis, de qua n : 6103 ; & quia Josephus illis possessionem illam dedit, Vers : 11, significatur quod statio illa data & ordinata sit ab Interno : quod hoc significetur, sequitur ex serie.

6172. Et fructificarunt se, & multiplicati valde, quod significet inde bona charitatis & vera fidei, constat ex significatione fructificare se, quod sit producere bona quæ charitatis, & ex significatione multiplicare, quod sit producere vera quæ fidei, de quibus n : 43. 55. 913. 983. 2846. 2847 ; fructificari enim dicitur a fructibus, qui in sensu interno significant charitatis opera, & multiplicari a multitudine, quæ in sensu interno prædicatur de fidei veris ; multum enim in Verbo dicitur de veris, magnum autem de bonis.

6173. Et vixit Jacob in terra Ægypti, quod significet verum naturalis quod

quod in scientificis, constat ex significatione vivere, quod sit vita spiritalis, de qua n: 5890; ex repræsentatione Jacobi, quod sit verum naturalis, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4009. 4234. 4520. 4538; & ex significatione terræ Ægypti, quod sint scientifica Ecclesiæ, ut mox supra n: 6169.

6174. Septendecim annis, quod significet statum ibi, constat a significatione septendecim, quod sit a principio ad finem, seu a principio ad novum, de qua n: 755. 7670, f; & a significatione annorum, quod sint status, de qua n: 487. 488. 493. 893; ita hic per septendecim annos, quibus vixit Jacob in Ægypto, significatur principium status vitæ spiritualis in naturali inter scientifica usque ad finem ejus; quod omnes numeri in Verbo significativi rerum sint, videatur n: 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265.

6175. Et fuit dies Jacobi anni vitæ illius septem anni & quadraginta & centum anni quod significet statum communem & quale ejus, constare potest si evolvantur numeri septem, quadraginta, & centum; quid septem, videatur n: 395. 433. 716. 728. 881. 5265. 5268; quid quadraginta, n: 130. 862. 2272. 2273; & quid centum, n: 1988. 2636. 4400; at numeri ita compositi non facile explicari possunt, nam plura continent, quam ut in summam redigi queant, & ad captum exprimi; hi numeri in communi integrum statum rei per Jacobum repræsentatæ, & ejus quale, continent; hæc Angeli vident in uno complexu, solum a numero illo; nam omnes numeri in Verbo cadunt apud illos in ideas rerum; quod etiam patuit ex eo, quod aliquoties numeri in longa serie mihi visi sint, & tunc ab Angelis dictum, quod involvant res in serie, de quibus inter se loquuti sunt; inde quoque Antiquissimi, qui ab Ecclesia cœlesti fuerunt, computum habuerunt, etiam ex numeris constantem, quibus res cœlestes, non ideis mentis naturalis ita comprehensibiles illatæ sunt: sed hæc post illorum tempora cum cœlestium perceptione perierunt, remanente solum cognitione quid in communi significarent numeri simplices, sicut tres, sex, septem, duodecim, non ita quid numeri compositi: sed hodie nec scitur, quod numeri in Verbo aliquid præter numerum significant; quare hoc inter incredibilia forte erit.

6176. Et appropinquant dies Israelis ad moriendum, quod significet statum mox ante regenerationem, constat ex significatione appropinquare, quod sit prope esse, ita mox ante; ex significatione dierum, quod sint status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua supra n: 6169; & ex significatione mori, quod sit resurgere, & excitari in vitam nempe spiritualem, de qua n: 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6036, ita regenerari, nam qui regeneratur, is resurgit a morte spirituali, & excitatur in novam vitam.

6177. Et vocavit filium suum Josephum, quod significet præsentiam Interni, constat a significatione vocare ad se, quod sit præsentem sibi sistere, ita præsentia; & ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, ut pluries

Prius,

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 869

prius, n: 6089. 6117. 6120. 6128. 6132. 6136. 6145. 6149. 6152. 6153. 6156. 6163. 6167.

6178. Et dixit ei, si quæso inveni gratiam in oculis tuis, quod significet desiderium, constat ex affectione, in qua fuit Jacob cum hæc loquutus cum Iosepho; hæc affectio inest huic formulæ; nam, si quæso inveni gratiam in oculis tuis, est solum formula, per quam affectio, ita desiderium voluntatis exprimitur, ut quoque supra n: 6162.

6179. Pone quæso manum tuam sub femore meo, quod significet obstrictionem sanctam, constat ex significatione ponere manum sub femore, quod sit obstrictio per id quod est amoris conjugialis ex omni potentia, per manum enim significatur potentia, n: 878. 3091. 4931 ad 4937. 5338. 5544; & per femur id quod est amoris conjugialis, de qua n: 3021. 4277. 4280. 4575. 5050 ad 5062. Conjugiale in supremo sensu est Unio Divini & Divini Humani in Domino; inde est unio Divini Boni & Divini Veri in cœlo, nam quod procedit a Domino, est Divinum Verum ex Divino Bono, inde Cœlum est Cœlum, & vocatur conjugium, est enim Conjunctio Boni & Veri ibi, quæ procedunt a Domino, quæ id faciunt; & quia Dominus est Bonum ibi, & Cœlum est Verum inde, idcirco Dominus in Verbo vocatur sponsus, & Cœlum tum Ecclesia vocatur sponsa, nam Bonum & Verum faciunt conjugium, & illorum conjunctio est quæ intillegitur per Conjugiale; inde patet, quam sanctum fuerit obstringi per conjugiale, quod significabatur per ponere manum sub femore: ex illo conjugio, nempe Boni & Veri, descendit amor genuinus conjugialis, de quo & de cujus sanctitate, videatur n: 2727 ad 2759.

6180. Et facias mecum misericordiam & veritatem, quod significet humiliationem, constat ex significatione facere misericordiam, quod sit bonum amoris & ex significatione facere veritatem, quod sit verum fidei, de quibus sequitur; ea verba cum dicuntur, sunt verba supplicationis, ita humiliationis. Quod facere misericordiam sit bonum amoris, est quia omnis misericordia est amoris, qui enim in amore aut charitate est, is quoque in misericordia est; & tunc sit amor & charitas apud eum misericordia, cum proximus in egestate aut miseria est, & in eo statu ei opem fert; inde est, quod per misericordiam significetur bonum amoris: quod facere veritatem, sit verum fidei, est quia omne verum est fidei, ideo etiam per eandem vocem in Lingua originali significatur fides. Quia bonum amoris & verum fidei sunt conjunctissima, ac unum non datur absque altero, ideo fuit hæc formula solennis apud Antiquos, quia illis notum fuit, quod bonum amoris inseparabile esset a vero fidei; & quia ita, bina illa in Verbo pluries conjunctim dicuntur, ut in Exodo "Jehovah magnus *Misericordia & Veritate*" xxxiv: 6. In Libro Secundo Samuelis "David dixit ad viros Jabesh, faciat Jehovah vobiscum *Misericordiam & veritatem*" ii: 5. 6. Et ibidem "David ad Itthæum Githæum; revertere & reduc fratres tuos tecum cum *Misericordia & Veritate*" xv: 20. Apud Hoseam "Lis Jehovah cum habitatoribus terræ, quia non *Veritas* & non *Misericordia*, & non cognitio Jehovah in terra" iv: 1. Apud Davidem "Omnes viæ Jehovah

Misericordia & Veritas custodientibus fœdus Ipsius” Psalm: xxiv: 10. Apud Eundem “Jehovah non prohibebis a me misericordias tuas, *Misericordia tua & Veritas tua* perpetuo custodient me” Psalm: xl: 12. Apud Eundem “*Misericordias Jehovæ* æternas canam, in generationem & generationem *Veritatem tuam* ore meo: quoniam dixi, in æternum *Misericordia* ædificabitur, in ipsis cœlis confirmabis *Veritatem tuam*. Justitia & Judicium sulcrum throni tui, *Misericordia & Veritas* consistunt ante facies tuas” Psalm: lxxxix: 2. 3. 10. Et præterea apud Davidem, Psalm: xxvi: 3. Psalm: xxxvi: 6. Psalm: lvii: 4. 11. Psalm: lxi: 8. Psalm: lxxxv: 11. Psalm: lxxxvi: 15. Psalm: lxxxix: 25. 34. Psalm: xcii: 3.

6181. Ne quæso sepelias me in Ægypto, quod significet regenerationem non in scientificis, constat ex significatione sepeliri, quod sit resurrectio & regeneratio, de qua n: 29. 6. 2917. 4621. 5551; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica, de qua sæpius prius: quid sit regeneratio non in scientificis, videatur in mōx sequentibus, n: 6183.

6182. Et cubem cum patribus meis, quod significet vitam qualis Antiquis, constat ex significatione cubare, quod sit vita, cubare enim hic est sepeliri apud illos, & quia sepeliri est resurrectio & regeneratio, est cubare apud illos, vita, nam resurrectio est in vitam, similiter regeneratio; & ex significatione patrum, quod sint illi qui ab Antiqua & ab Antiquissima Ecclesia, de qua n: 6075, ita Antiqui.

6183. Et feras me ex Ægypto, quod significet ut sit elevatio ex scientificis, constat ex significatione ferre me, quod sit elevatio, nam ab Ægypto ad terram Canaan dicitur ascendere, per quod significatur elevatio, n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817. 6007, ita per ferrei llucex Ægypto; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica, de qua prius. Quid sit elevatio a scientificis, paucis dicendum est; Regeneratio Naturalis fit per insinuationem vitæ spiritualis a Domino per Internum hominem in scientifica ibi; de hac insinuatione actum est in hoc Capite; at cum homo ita regeneratus est, si talis est, ut alterius regenerari possit, elevatur inde ad Interius Naturale, quod sub auspicio immediato Interni est; at si homo non talis est, tunc vita ejus spiritualis est in exteriori naturali: elevatio fit per abductionem a sensualibus & scientificis, ita per elevationem supra illa; & tunc homo in statum interioris cogitationis & affectionis pervenit, ita interior in cœlum: qui in hoc statu sunt, in Ecclesia interna sunt, at qui in priori statu, in Ecclesia Externa, & hi repræsentantur per Jacobum, at illi per Israellem; ut itaque Jacob sit Israel, & sic per illum ut Israellem repræsentetur bonum spirituale quod est in interiori naturali, ita Ecclesia spiritualis interna, hæc dicta sunt.

6184. Et sepelias me in sepulchro illorum, quod significet talem regenerationem, constat ex significatione sepeliri, quod sit regeneratio, de qua resupra n: 6181, ita sepeliri in sepulchro illorum seu in eodem sepulchro, est regeneratio talis.

6185. Et dixit, ego faciam secundum verbum tuum, quod significet quod

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 371

quod ita fiet; constat ex significatione facere secundum verbum alicujus, quod sit quod ita fiet; quod addatur ex Providentia a Divino, est quia Abrahamus, Jischakus, & Jacobus, repræsentabant tria, sed quæ unum faciunt; in supremo sensu, in Domino Abrahamus repræsentabat Ipsum Divinum, Jischakus Divinum Rationale, & Jacobus Divinum Naturale, n: 3305 f. 4615. 6098; & in sensu respectivo apud hominem, Intimum quod est bonum cœleste, interius quod est bonum spirituale, & Exterius quod est bonum naturale: hæc significantur per tres illos in uno sepulchro, quia per sepulchrum significatur resurrectio in vitam, & regeneratio, n: 2916. 2917. 4621. 5551.

6186. Et dixit jura mihi, quod sit ut irrevocabile sit, constat ex significatione jurare, quod sit confirmatio irrevocabilis, de qua n: 2842.

6187. Et juravit ei, quod significet quod irrevocabile, constat ex significatione jurare, quod sit irrevocabile, ut nunc supra n: 6186.

6188. Et incurvavit se Israel super caput lecti, quod significet quod se verteret ad illa quæ sunt interioris naturalis, constat ex significatione incurvare se, quod hic sit vertere se; & ex significatione lecti, quod sit naturale, de qua sequitur, ita caput lecti est quod in naturali est superius, hoc est, interius, nam per caput in Verbo, ubi nominatur, significatur interius, & hoc respective ad corpus, quod est exterius. Per quod se verteret ad illa quæ sunt interioris naturalis, significatur quod Verum naturale, quod Jacob, elevaretur ad bonum spirituale, quod Israel, secundum illa quæ supra n: 6183, dicta & explicata sunt. Quod Lectus sit Naturale, est quia Naturale infra rationale est, & ei inservit instar lecti, rationale enim velut cubat super naturali, & quia Naturale ita substratum est, ideo vocatur lectus; ut quoque apud Amos "Sicut eripuit pastor ex ore leonis duo crura, aut particulam auris, sic eripientur filii Israelis habitantes in Samaria, *in angulo lecti, & in extremitate spondæ*" 111: 12, in angulo lecti pro in infimo naturalis; & in extremitate spondæ, pro in sensuali; per populum enim Israelem, cui metropolis erat Samaria, repræsentabatur Regnum Domini spirituale, de hoc dicitur, sicut de parte Israele hic, quod sit super caput lecti, nam bonum spirituale, quod per patrem Israelem repræsentatur, est caput lecti; cum autem inde se convertunt ad illa quæ sunt infimi Naturalis, & quæ sunt sensualis, tunc dicitur quod sint in angulo lecti & in extremitate spondæ. Apud Eundem "Qui cubant *super lectis eboris, & extendunt se super spondis suis*; sed super confractione Josephi non afficiuntur dolore" vi: 4. 6, lecti eboris sunt voluptates infimi naturalis, quæ sunt superbientium; non super confractione Josephi affici dolore, pro nihil curare, quod bonum ab Interno dissipatum sit. Apud Davidem "Si intravero intra tentorium domus meæ, si *ascendero super spondam strati mei*" Psalm cxxx11: 3, tentorium domus meæ pro sancto amoris, n. 414. 1102. 2145. 2152. 3312. 3391. 4128. 4599; ascendere super spondam strati, pro super naturale ad verum quod ex bono amoris: quod intrare intra tentorium domus, & ascendere super spondam strati, sit propheticum, quod absque sensu interno non potest sciri, cuius potest constare.

Continuatio de Influxu & de Commercio Animæ
& Corporis.

6189. **Q**UOD bini Angeli e Cælo, ac bini spiritus ab inferno, apud hominem sint, & quod inde ei communicatio cum utroque, & quoque quod inde ei liberum se vertere ad unum aut ad alterum, ad finem Caputū XXIV & XLV, ostensum est: at quod influant apud hominem omnia & singula secundum liberum ejus, malum ab Inferno, & bonum e Cælo, hoc est, per Cælum a Domino, est quod homo nescit, & idcirco forte vix credet.

6190. Quia agitur de Influxu, & is tam sæpe nominatur, in antecessum est dicendum, quid Influxus: quid per Influxum spirituales intelligitur non melius constare potest, quam per Influxus naturales, qui existunt & apparent in mundo; sicut per influxum caloris a sole in omnia telluris, cum omni varietate secundum anni tempora & telluris, climata; & per influxum lucis in eadem, etiam cum omni varietate secundum tempora dierum & quoque annorum, diversimode etiam secundum climata. Ex Influxu Caloris a sole in omnia telluris, unde vita vegetativa, & ex Influxu Lucis in eadem, unde adjutorium vite illius, & quoque colores & pulchritudinum apparentia, similiter ex Influxu ejusdem Caloris in Corporis nostri ambitum, tam Lucis in oculum, pariter ex Influxu Soni in aurem, & ex parilibus aliis, comprehendendi potest, quid Influxus vitæ a Domino, Qui est Sol cæli, a Quo Calor Cælestis qui est bonum amoris, & Lux Cælestis quæ est verum fidei; Influxus horum etiam manifeste sentitur, Calor enim Cælestis qui est amor, facit calorem vitalem qui est in homine, & Lux cælestis quæ est fides, facit ejus intellectum, nam verum quod fidei, quod procedit a Domino, illustrat ejus Intellectuale; sed utrumque cum multa varietate, nam se habent secundum receptiones ab homine.

6191. Quod homo per Angelos & Spiritus regatur a Domino, ex tam manifesta experientia mihi scire datum est, ut de eo ne quidem minimum dubii relictum sit; nam nunc per plures annos, omnes meæ cogitationes & omnes meæ affectiones quoad omnium singularissima mediis spiritibus & angelis influxerunt; hoc datum est tam eviden-
ter

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 373

ter percipere, ut nihil evidentius, percepi enim, vidi, & audiui, quinam essent, quales essent, & ubinam essent; & cum in cogitationem aut voluntatem aliquid adversum incideret, cum illis loquutus sum, & illos increpari; & quoque animadverti, quod potentia infundendi talia illis refranata sit ab Angelis, ut & quomodo, & quoque saepe quod abacti; & cum abacti sunt, quod loco eorum novi adfuerint, a quibus iterum Influxus; tum appercipere datum est, unde illi spiritus, seu quarum societatum subjecta essent; data etiam fuit saepe cum ipsis illis societatibus copia loquendi: & tametsi omnia quoad singularissima cogitationum & affectionum per spiritus & Angelos influebant, usque tamen cogitari sicut prius, & volui sicut prius, & conversatus cum hominibus sicut prius, a nemine aliqua differentia a vita priore observata: scio quod tale vix aliquis credat, sed usque est veritas aeterna.

6192. Ostensum mihi ad vivum est, quomodo spiritus influunt apud hominem; cum veniunt ad illum, induunt omnia ejus memoriae, ita omnia quae homo ab infantia didicit & imbut, & spiritus haec putant esse sua, ita agunt quasi hominem apud hominem; sed non ulterius intrare apud hominem eis licet, quam ad interiora ejus quae sunt cogitationis & voluntatis, non autem ad exteriora, quae sunt actionum & loquelae; haec enim per influxum communem a Domino absque particularium spirituum & angelorum mediatione, actum consequuntur: at spiritus tametsi agunt hominem apud hominem quoad illa quae sunt ejus cogitationis & voluntatis, usque tamen non sciunt quid sint apud hominem, ex causa quia possident omnia ejus memoriae, & credunt quod illa non alterius sed sua sint; & quoque ex causa, ne ledant hominem, nam nisi spiritus qui apud hominem ab inferno, crederent esse sua, conarentur omni modo hominem quoad corpus & quoad animam perdere; nam hoc est ipsum jucundum infernale.

6193. Quia Spiritus ita possident omnia quae cogitationis & voluntatis hominis sunt, & angeli quae adhuc interiora sunt, & sic homo illis conjunctissimus est, idcirco homo non aliter appercipere & sentire potest, quam quod ipse sit qui cogitat & vult: se enim ita habet cum communicationibus in altera vita, in societate, ubi similes, quisque credit esse suum, quod est alterius; quapropter boni, cum in societatem caelestem veniunt, illico in omnem intelligentiam & sapientiam illius societatis intrant, usque adeo ut non aliter sciant quam quod illa in se sint; ita quoque se habet cum homine, & cum spiritu apud illum. Quae a spiritibus ab inferno influunt, sunt mala & falsa, at quae ab Angelis

Angelis e caelo, sunt bona & vera; ita per influxus sibi oppositos tenetur homo in medio, ita in libero. Quae influunt ab Angelis, quia per interiora magis, non ita ad sensum externum apparent, sicut quae a malis spiritibus. Angeli etiam sunt tales, ut nequaquam audire velint, quod influxus boni & veri sint a se, sed quod sint a Domino, indignantur si cogitatur aliter, nam illi sunt in perceptione manifesta quod ita sit, & nihil plus amant, quam quod non a se velint & cogitent, sed a Domino: at vicissim mali spiritus irascuntur, si illis dicitur quod non cogitent & velint ex se, quia hoc est contra jucundum amorum illorum; & magis cum dicitur, quod vita non sit in illis, sed quod influat; hoc cum illis per vivam experientiam ostenditur, quod sepe factum est, tunc quidem fatentur quod ita sit, nam loqui contra experientiam non possunt, at usque post aliquam moram negant, nec tunc volunt ut id amplius confirmetur ab experientia.

6194. Aliquoties contigerat, quod cogitaverim mecum, & quoque quod loquutus cum aliis absque reflectione quod spiritus adessent qui excitarent, sed illico post alloquebantur me spiritus, & narrabant statum in quo tunc fuerunt, quod nempe non aliter scirent quam quod ii essent qui cogitarent, & quidem apud me ita, quod proximi crederent se esse prorsus qui cogitabant, remotiores autem minus, & qui adhuc remotiores adhuc minus: & quoque ostensum, quanam societates in spiritus, ut in sua subiecta, influerent.

6195. Fuerunt spiritus diu apud me, non ita boni nec ita mali, paulo supra caput, potuerunt influere penitus in affectiones, & quia hoc volebant, etiam per moram intrarunt, & se ligaverunt mecum ita, ut videretur sicut vix possent separari; loquutus sum cum illis de ea re, & quod oporteat ut separentur, sed non potuerunt; cum id tentabant, & se separabant paulum, tunc cogitationes meas ita hebetabant, ut non nisi quam confuse & abrupte cogitare possem, & sentiebatur in capite meo dolorificum, quale illis qui in deliquium cadunt. Inde patuit, quomodo amores conjungunt, & quod inde conjunctio omnium in altera vita; quapropter spiritus qui intrant in ipsas affectiones, possident alterum; sicut etiam fit in mundo, cum homo favet alterius amori; at vera non conjungunt, sed affectiones veri. Inde constare mihi potuit, quomodo homo conjungitur vel cum caelo vel cum inferno, quod nempe per amores, per amores sui & mundi cum inferno, at per amores proximi & Dei cum caelo. Tum quoque constabat, quod homo ligatus inferno nusquam possit solvi inde, nisi per Divina media a Domino, quod etiam ostensum ab illis qui mecum ligati fuerunt

runt modo per leves affectiones, ab illis solutus sum non nisi quam per intermedios amores, per quos cum aliis conjungebantur per gradus; & sicut separabantur, ita apparuerunt elongari a me versus sinistrum antrorsum; & observata est separatio per mutatione status affectionum, nam sicut affectiones mutabantur, ita recedebant. Inde etiam patet, unde apparentiæ distantiarum in altera vita.

6196. Quod spiritus associantur homini secundum ejus amores, ex multiplici experientia mihi notum factum est; ut primum cœpi aliquid impense amare, spiritus aderant qui in tali amore essent, nec removebantur priusquam amor cessavit.

6197. Quoties aliquid in cogitationem & in desideria voluntatis inciderat, quod non scivi unde illud, toties cum id volui scire, mihi ostensum est, unde, nempe a quibus societatibus, & quandoque per quos spiritus qui subiecta; & quoque tunc loquuti sunt mecum, & fassi quod id cogitaverint, & quoque quod scriberint, quod illud influeret apud me, & mihi appareret sicut in me. Dolosi qui supra caput directe apparent, influxerunt apud me quandoque tam subtiliter, ut nescirem unde esset, & quoque ut vix aliter perciperem, quam quod illud quod influebat, esset in me & a me, ut familiare est aliis; sed quia pro certo sciebam quod aliunde, data est mihi perceptio a Domino tam exquisita, ut apperciperem singulos eorum influxus, tum ubinam essent, & quinam essent; cum hoc animadverterent, indignati sunt valde, imprimis quod reflecterem super id quod ab illis; reflectio illa influebat per Angelos. Dolosi illi imprimis insinuabant talia quæ erant contra Dominum; & tunc quoque reflectere dabatur super id, quod nullus in inferno agnoscat Dominum, sed quod contra. Illum contumeliosi sint, quantum eis licet; at quod non illibenter audiant nominari Patrem creatorem universi; inde, ut ex indicio perquam manifesto, patere potest, quod Dominus sit Qui regit universum Cœlum, sicut ipse docet apud Matthæum "Data est Mihi omnis potestas in Cœlo & in terra" xxviii: 18; & quod Domino oppositi sint, quia oppositi sunt Cœlo, ubi Dominus est omne in omnibus.

6198. Fuerunt spiritus apud me, qui putaverunt quod ipsi essent qui viverent, & non mihi aliunde vita quam ab illis, sic ut illi essent ego; sed cum illis dictum est, quod spiritus separati essent, & quod etiam ego essem spiritus quoad interiora, hoc non potuerunt credere; ut scirent, separati sunt, & sic ostensum, quod spiritus per se essent; sed usque non volebant credere, instabant pertinaciter; aberant per tempus, & cum redibant, in simili persuasionem fuerunt. Inde quoque constare potest,

potest, quod spiritus non aliter sciant, quam quod sua sint quæ apud hominem. Sed tales, qui ita pertinaciter credunt, non admittuntur facile ad homines, quia ægre possunt separari: simile quidem inditum est cæteris spiritibus, ob causam ut inserciant homini, sed cum differentia.

6199. Alius spiritus etiam putabat quod is esset ego, usque adeo ut crederet, cum loqueretur mecum lingua mea vernacula, quod is loqueretur ex sua, dicens quod illa lingua esset sua; sed ostensum, quod lingua spiritibus propria prorsus alia sit, & quod sit lingua universalis omnium, & ex illa influant idæ in meam vernaculam, & sic loquantur, non ex se sed in me; & quod hoc indicium sit, quod non solum in illa quæ sunt hominis veniant, sed etiam quod putent illa esse sua.

6200. Quia continue nunc per novem annos in consortio cum spiritibus & Angelis fui, sedulo observavi, quomodo cum influxu se habet. Cum cogitavi, apparuerunt idæ materiales cogitationis quasi in medio cuiusdam undæ, & observatum, quod unda illa non aliud esset, quam talia quæ adjuncta sunt rei illi in memoria, & quod sic cogitatio plena spiritibus appareat; sed quod ad sensum hominis tunc non aliud veniat quam quod in medio est, & sicut materiale apparuit: assimilavi undam illam circumcirca alis spiritualibus, per quas, res quæ cogitatur, elevatur e memoria: inde est homini appceptio rei. Quod in undante illa materia circumcirca, fuerint innumera rei convenientia, constare mihi potuit ex eo, quod spiritus, qui in subtiliori sphaera, inde scriverint omnia illa, quæ ego de illa re usquam noveram; & sic quod plene hauriant & induant omnia quæ hominis sunt; ac genii, qui solum ad cupiditates & affectiones attendunt, illa quæ amorum sunt. Sit exemplum illustrationi, cum de homine mihi noto cogitavi, tunc illius idæ, qualis apparet cum coram homine ille nominatur, sistebatur in medio, sed circumcirca, sicut undans volatile, omnia quæ de illo scriveram & cogitaveram a pueritia; inde ille totus, qualis in mea cogitatione & affectione fuit, apud spiritus momento apparuit: etiam cum de aliqua urbe cogitavi, tunc ex undante illa sphaera circumcirca spiritus sciebant momento omnia quæ vidi, & de ea novi: ita quoque se habuit cum rebus scientiæ.

6201. Ita apparuit cogitatio apud spiritus, cum paulo subductus fui a sensualibus, cum autem cogitatio fuit in sensualibus; tunc tale undans non apparuit, sed erat materiale omne, & non ab simile visuali externo; hoc dicitur in sensuali cogitare; at cum interiorius cogitatur, dicitur subduci a sensualibus; quod homo subduci queat

queat a sensualibus, Antiquis notum fuit, quare etiam de illo statu aliqui eorum scripserunt: illi qui in illa cogitatione sunt, vocantur sensuales; ac illis adjuncti sunt spiritus similes; hi spiritus vix plura capiunt apud hominem, quam quæ etiam ad hominis sensationem perveniunt; nam sunt crassiores reliquis. Observatum est, quod, cum homo in sensuali est, & non inde elevatus, non cogitat aliud quam quod corporis & mundi est, & quod nunc nihil scire velit de illis quæ sunt vitæ æternæ, imo quod averteretur audire de illa. Ut scirem, quod res ita se habeat, aliquoties in sensuale demissus fui, & illico tunc obvenirent talia; & quoque tunc spiritus, qui in crassiore illa sphaera, infuderunt turpia & scandalosa; sed ut primum a sensuali subductus sum, talia dissipabantur. In sensuali vitæ sunt plerique qui voluptatibus corporeis indulgent, tum qui prorsus rejecerunt cogitare ultra quam vident & audiunt; & magis qui rejecerunt cogitare de vitæ æternæ: quapropter tales hæc & illa vilipendunt, & cum audiunt talia nauseant. Hodie in altera vitæ abundant tales spiritus, veniunt enim ex orbe turmæ eorum, & influxus ab illis apud hominem est, ut indulgeat genio, & vivat sibi & mundo, non autem aliis, nisi quantum illi sibi & suis voluptatibus favent. Ut homo ab illis elevetur, cogitabit de vitæ æternæ.

6202. Observatus etiam est alius influxus, qui non fit per spiritus qui apud hominem, sed per alios, qui e societate quadam infernali in sphaeram vitæ hominis emittuntur; hi inter se de talibus quæ homini adversa sunt loquuntur, inde communiter influit incommodum, injucundum, triste aut anxium cum multa varietate; tales sæpius fuerunt apud me, & percepti in provincia ventriculi qui infuderunt anxietates, præter quod scirem unde illæ essent; sed toties detecti sunt, & tunc audiui quod inter se loquuti sunt, quæ fuerunt talia quæ affectionibus meis adversa fuerunt; avari in eadem regione quandoque apparuerunt, sed paulo superius, & infuderunt anxium ex cura futuri; & quoque datum est increpare illos, & illis dicere, quod referant talia in ventriculo, quæ indigesta sunt, male olent, ita quæ nauseabunda sunt; vidi etiam quod abacti, & cum abacti sunt, anxium prorsus cessavit; & hoc aliquoties, ut pro certo scirem quod inde. Talis est influxus apud illos, qui ex nulla causa anxietate melancholica premuntur; & quoque apud illos qui in tentatione spirituali sunt, at tunc tales non modo influunt in communi, sed etiam spiritus infernales in particulari excitant mala quæ homo egerat, ac pervertunt & sinistre explicant bona, cum quibus tunc pugnant angeli: in talem statum

venit homo, qui regeneratur, per quod demittatur in proprium suum; & hoc fit cum in mundana & corporea se nimis immergit, cumque ad spiritualia elevandus est.

6203. Cum origine influxus mali ab inferno ita se habet, cum homo primum ex consensu, dein ex proposito, demum ex jucundo affectionis in malum se conjicit, tunc aperitur infernum quod in tali malo est, nam secundum mala, & omnes eorum varietates, inter se distincta sunt inferna, & dein fit ab illo inferno etiam influxus, cum homo ita in malum venit, inhaeret illud, nam infernum, in cuius sphaera tunc est, in ipso suo jucundo est, cum in suo malo; quapropter non desistit, sed contumaciter insistit, & facit ut homo primum per vices, & dein quoties aliquid affine obvenit, de eo cogitet, & tandem fit id apud illum universaliter regnans; & cum hoc fit, tunc conquirat talia quae confirmant quod malum non sit, & hoc usque ut sibi ipse prorsus persuadeat, & tunc, quantum potest, vincula externa amovere studet, & facit licita & ingeniosa, & tandem etiam decora & honesta, sicut adulteria, furta per artes & dolos, arrogantiae & jactationis variae species, aliorum contemptus, vituperationes, persecutiones sub specie justae, & similia: se habent illa sicut furta manifesta, quae cum homo bis aut ter ex proposito committit, quod dein non queat ab illis desistere; inhaerent enim continue ejus cogitationi.

6204. Praeterea sciendum, quod malum quod intrat in cogitationem nihil noceat homini, quia a spiritibus ex inferno continue infunditur malum, & repellitur continue ab angelis, at cum malum intrat in voluntatem, tunc nocet, nam tunc quoque abit in actum quoties externa vincula non detinet: malum in voluntatem intrat per detentionem in cogitatione, per consensum, imprimis per actum & inde jucundum.

6205. Saepe observatum est, quod spiritus mali imprimis induant hominis persuasiones & cupiditates, & cum illas induunt, quod hominem regant ex imperio, nam qui infert se in hominis cupiditates & in ejus persuasiones, is sibi subicit hominem, & illi sibi servum facit; at influxus per angelos, fit secundum hominis affectiones, quas leniter ducunt, & flectunt ad bonum, & non frangunt; ipse influxus est tacitus, vix perceptibilis, nam est in interiora; & continue per liberum.

6206. Porro sciendum, quod omne malum insuat ab inferno, & omne bonum per caelum a Domino; quod autem malum approprietur homini

mini, est causa, quia homo credit & persuadet sibi, quod id cogitet & faciat a se, ita id suum facit; si crederet sicut res se habet, tunc non appropriaretur ei malum, sed appropriaretur ei bonum a Domino, nam tunc illico cum influeret malum, cogitaret quod esset a malis spiritibus apud illum, & cum hoc cogitaret, angeli averterent & rejicerent illud, nam angelorum influxus est in id quod homo scit & credit, non autem in id quod homo non scit & non credit, non enim alibi figitur, quam ubi est aliquid apud hominem. Cum homo sic appropriat sibi malum, comparat sibi sphaeram istius mali, quae sphaera est cui adjungunt se spiritus ab inferno, qui in similis mali sphaera sunt, nam simile simili conjungitur. Sphaera spiritualis apud hominem aut spiritum, est exhalatio effluens a vita amorum ejus, ex qua cognoscitur ad distantiam qualis est; secundum sphaeras conjunguntur omnes in altera vita, etiam societates inter se; & quoque dissociantur, nam sphaerae oppositae collidunt & se mutuo repellunt; inde sphaerae amorum mali omnes in inferno sunt, & sphaerae amorum boni omnes in caelo sunt, hoc est, ii qui in illis sunt.

6207. Angelorum influxus est imprimis in conscientiam hominis, ibi est planum in quod operantur; hoc planum est in interioribus hominis. Conscientia est duplex, interior & exterior, Conscientia interior est boni & veri spiritualis, Conscientia exterior est justii & aequi; haec Conscientia datur hodie apud plures, sed interior apud paucas; at usque qui illa Conscientia gaudent, salvantur in altera vita; sunt enim tales, ut si contra bonum & verum, aut contra justum & aequum agunt, angantur & crucientur intus, non quod inde honor aut lucrum aut fama pereat, sed quia contra bonum & verum, aut justum & aequum egerant. Ast ubi haec conscientiae non sunt, est infimum quoddam quod aliquoties mentitur conscientiam, nempe ut verum & bonum, ac aequum & justum faciant non ex amore illorum, sed propter se, suum honorem & lucrum; hi quoque anguntur & cruciantur, cum adversa illis obveniunt; sed haec conscientia est nulla conscientia, quia est amoris sui & mundi, & in illa nihil est de amore Dei & proximi, quare in altera vita nec apparet. Qui tales sunt, etiam possunt officiis eminentioribus fungi, sicut illi qui genuina conscientia gaudent, nam in forma externa faciunt similia, sed sui honoris & famae causa; quo itaque plus horum jacturam timent, eo melius munera publica ad favorem proximi & patriae obeunt; at qui non timent jacturam illorum, sunt in republica prorsus rejectibilia membra. Qui in falsa hac conscientia sunt, ne quidem sciunt quid Conscientia, & cum audiunt ab aliis quid sit, irident, & credunt simplicitatis

tatis esse aut aegritudinis animi. Hæc dicta sunt, ut sciatur quomodo cum influxu se habet, quod nempe conscientia sit planum in quod angeli influant, & quidem in affectiones boni & veri, ac iusti & equi ibi, ac sic teneant hominem vinctum, at usque in libero.

6208. Sant plures qui gaudent bono naturali ex hereditario, ex quo jucundum habent in benefaciendo aliis, sed non ex Verbo, aut doctrina Ecclesie, aut ex suo religioso, imbuti principiis inde faciendi bonum, ita nec donari potuerunt aliqua conscientia, nam hæc non venit ex bono naturali aut hereditario, sed ex doctrina veri & boni, & vita secundum illam: tales cum in alteram vitam veniunt, mirantur quod in cælum non recipiantur, dicentes quod vitam bonam agerint, sed illis dicitur quod vita bona ex naturali seu hereditario non sit vita bona, sed ex illis quæ sunt doctrinæ boni & veri ac inde vitæ, per hæc principia habent sibi impressa de vero & bono, & accipiunt conscientiam, quæ planum est in quod influat cælum. Ut sciant quod ita se res habeat, mittuntur in societates varias, & tunc patiuntur se abduci in quæcunque mala, solum per ratiocinationes & inde persuasiones quod mala sint bona, & bona sint mala, & sic persuadentur ubivis, & ferentur sicut paleæ in vento; nam absque principiis sunt, & absque plano in quod Angeli operentur, & a malis illos abducant.

6209. Influxus Angelorum apud hominem non apperipitur sicut influxus spirituum; quod enim ab illis influit, non est materiale, sed est spirituale, & apparet omne id sicut fluviale aereum, ab interioribus angelis sicut lucidum, & ab adhuc interioribus sicut flammeum; de quibus plura, ex Divina Domini Misericordia, ad finem Capitulum sequentium.

6210. Aliquibus vicibus factum, quod impense cogitarem de mundanis, & de talibus quæ curæ sunt plerisque, nempe de possessionibus, de acquisitione divitiarum, de voluptatibus, & similibus, tunc animadverti quod in sensuale relaberer; & quod in tantum, quantum illis immergeretur cogitatio, removerer a consortio cum angelis: inde mihi quoque patuit, quod qui in talibus curis profunde sunt, nequeant commercium habere cum illis in altera vita; cogitationes enim tales, cum occupant totam mentem, deorsum ferunt animum, & sunt sicut pondera quæ detrahunt; & cum pro fine habentur, removent a cælo; ad quod elevari homo nequit, nisi per bonum amoris & fidei. Hoc adhuc mihi constare potuit ex eo; quondam cum ductus sum per mansiones cæli, & tunc in spirituali idea essem, & accidit quod subito lapsus essem.

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 381

essem in cogitationem de mundanis, & tunc omnis illa idea spirituali dissipabatur, & facta sicut nulla.

6211. Miratus quandoque sum, cur non loquela & actio per spiritus particulares, sicut cogitatio & voluntas regeretur, sed instructus sum, quod loquela sequatur ex cogitatione, & actio ex voluntate, & quod hoc ex ordine fluat, ita per influxum communem: sed usque spiritus digati sunt unicuique membro loquela, & unicuique membro actionis, sed ii spiritus id non sciunt. Influxus communis est continuus conatus a Domino per universum cœlum in singula quæ sunt vitæ hominis.

6212. Notum est ex Verbo, quod Influxus e mundo spirituum, & e cœlo fuerit in Prophetas, partim per somnia, partim per visiones, & partim per loquelam; & quoque apud quosdam in ipsam loquelam, & in ipsos gestus, ita in illa quæ sunt corporis; & quod tunc non loquerentur a se, nec agerint a se, sed a spiritibus qui tunc occupabant corpus illorum; quidam tunc se sicut insani gerebant, ut Saul quod jaceret nudus, alii quod se vulnerarent, alii quod cornua sibi imponerent, & plura similia: & quia desideravi scire, quomodo illi agerentur a spiritibus, ostensum id mihi est per vivam experientiam: ob finem id sciendi, eram per totam noctem possessus a spiritibus, qui ita occupabant corporea mea, ut non nisi quam obscurissime sentire possem, quod meum corpus esset: spiritus illi cum veniebant, apparebant sicut nubesculæ in varias formas conglomeratæ, ut plurimum acuminatæ, nubesculæ erant nigrae. Mane visus mihi est currus cum biga equorum, in quo vir qui vehebatur; dein visus mihi est equus, cui quis insidebat, qui rejectus ab equo retrorsum, & ibi jacuit equo recalcitrante; postea visus est alius equo insidens; equi erant generosi. Post hæc angeli dicebant, quid visa hæc significarent, quod nempe Currus in quo vir significaret sensum spiritualem, qui inerat prophetis quæ loquebantur, & quæ representabant; quod equus qui rejectus insidentem, & recalcitravit, significaret populum Judaicum & Israeliticum, apud quos prophetica, quod solum in externis essent, & sic quod Intellectuale rejiceret, & quasi per recalcitrationem amoveret illos; & quod alter equo insidens significaret Intellectuale, quod est illis qui in sensu interno Verbi prophetici sunt. Ex statu illo, in quo per noctem usque ad mane fui, instructus sum, quomodo Prophetae, per quos spiritus loquebantur & agebant, possessi fuerunt, nempe quod spiritus occuparent corpus eorum, adeo ut vix aliquid residuum esset, præter quod scirent quod essent: fuerunt certi spiritus ad hunc usum, qui non obsidere voluerunt homines,

homines, sed solum intrare in hominis affectiones corporeas, in quas cum intrarent in omnia corporis intrabant. Spiritus qui solito apud me, dicebant quod abessem ab illis cum in illo statu manerem. Spiritus qui possidebant corpus meum, sicut olim Prophetarum, postea mecum loquuti sunt, & dicebant, quod prorsus non aliter tunc norerint, quam quod vita illis esset sicut in corpore, præter plura alia. Præterea dictum, quod etiam alii influxus apud Prophetas fuerint, nempe quod essent sui juris, & suæ cogitationis, solum quod spiritus cum illis loquerentur, plerumque tunc intus in illis; sed quod non esset Influxus in cogitationem & voluntatem, sed solum esset sermo, qui ad auditum illorum pervenit.

6213. *Quod Infernum per spiritus suos continue injiciat malum & falsum, & vera ac bona pervertant & extinguant, & quod Dominus per Angelos continue illa avertat, tollat, mitiget, moderetur, per plurimum annorum experientiam pæne continuam, ita familiare mihi factum est, ut ne quidem cogitare queam de aliquo dubio. Sed ut Angeli avertere possint Influxus ab Inferno, erunt vera fidei juncta bono vitæ apud hominem, in quæ influant, hæc illis erunt planum in quod operentur. At si homo talia non habet, auferitur ille ab inferno, & tunc Dominus per Angelos regit illum quoad externa, quæ vincula externa vocantur, quæ sunt prudentiæ propriæ, ut appareat in externa forma sicut proximi & patriæ amans, sed ex causa sui honoris, sui lucri, famæ propter illa, timoris pænarum legis, tum mortis: hæc sunt vincula externa per quæ homo regitur, cum interna, quæ sunt conscientiæ, nulla sunt. Sed externa illa vincula nihil faciunt in altera vita, auferuntur enim ei, & cum ablata sunt, apparet homo qualis intus fuerat.*

6214. *Quam difficile sit, ut homo credat, quod spiritus sciant Cogitationes ejus, constare mihi potuit ex eo; antequam loquebar cum spiritibus, contigit, quod spiritus quidam me alloqueretur paucis verbis de illis quæ cogitabam; inde obstupescit sum, quod spiritus id sciret, quia putabam quod talia recondita essent, & soli Deo nota. Dein cum inciperem loqui cum spiritibus indignatus sum, quod nihil cogitare potuissem, quod non illi scirent, & quod id mihi molestum futurum esset; sed postea per aliquot dierum assuetudinem familiare mihi factum est: Tandem etiam notum, quod spiritus non solum omnia cogitationis & voluntatis hominis appercipiant, sed etiam multo plura quam ipse homo; & quod Angeli adhuc plura, quod nempe intentiones ac fines, a primis per
medios*

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM. 383

medios ad ultimos: & quod Dominus sciat non solum qualis homo totus est, sed etiam qualis futurus in æternum. Inde constare potest, quod prorsus nihil absconditum sit, sed quod homo intus cogitat & machinatur, pateat in altera vita, ut in clara die.

6215. Continuatio de Influxu & Comercio animæ & corporis, ad finem Capitis sequentis.

GENESEOS

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM.

1. **E**T fuit post verba illa, & dixit ad Iosephum, ecce pater tuus ægrotat; & accepit duos filios suos secum, Menaschen & Ephraimum.

2. Et indicavit Jacobo, & dixit, ecce filius tuus Ioseph venit ad te; & confirmavit se Israel, & fedit super lecto.

3. Et dixit Jacob ad Iosephum, DEUS Schaddai visus ad me in Lus in terra Canaan, & benedixit mihi.

4. Et dixit ad me, ecce Ego fructificans te, & multiplicari faciam te, & dabo te ad cætum populorum, & dabo terram hanc semini tuo post te, possessionem æternam.

5. Et nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti usque ad me venire ad te Ægyptum, mihi illi, Ephraim & Menasche, sicut Ruben & Schimeon erunt mihi.

6. Et generatio tua, quam generas post illos, tibi erunt; super nomine fratrum suorum vocabuntur in hæreditate sua.

7. Et ego in veniendo me e Paddan, moriebatur super me Rachel in terra Canaan in via in adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam, ea Bethlehem.

8. Et vidit Israel filios Iosephi, & dixit, cui illi.

9. Et dixit Ioseph ad Patrem suum, filii mei hi, quos dedit mihi DEUS hic; & dixit, accipe illos quæso ad me, & benedicam illis.

10. Et oculi Israelis graves erant præ senectute, non potuit videre; & accedere fecit illos, ad eum, & osculatus illos, & amplexus illos.

11. Et dixit Israel ad Iosephum, videre facies tuas non cogitavi, & ecce videre fecit mihi DEUS etiam semen tuum.

12. Et abduxit Ioseph illos ex femoribus ejus, & incurvavit se ad faciem suam terram.

13. Et accepit Ioseph ambos illos, Ephraimum in dextra sua a sinistra Israelis, & Menaschen in sinistra sua a dextra Israelis, & accedere fecit ad eum.

16. An-

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 385

14. Et misit Israel dextram suam, & posuit super capite Ephraimi, & is minor, & sinistram suam super capite Menaschis, conversim manus suas, quia Menasche primogenitus.

15. Et benedixit Josepho, & dixit, DEUS coram Quo ambulaverunt patres mei, Abraham & Jischak, DEUS pavens me ab illo me usque ad diem hunc.

16. Angelus redimens me ab omni malo, benedicat pueris, & vocabitur in illis nomen meum, & nomen patrum meorum Abrahami & Jischaki, & crescant ad multitudinem in medio terræ.

17. Et vidit Joseph, quod posuit pater ejus manum dextram suam super Capite Ephraimi, & malum fuit in oculis ejus, & apprehendit manum patris sui ad removendum illam a super capite Ephraimi super Caput Menaschis.

18. Et dixit Joseph ad patrem suum, non ita pater mi, quia hic primogenitus, pone dextram tuam super capite ejus.

19. Et renuit pater ejus, & dixit, scio fili mi, scio, etiam hic erit ad populum, & etiam hic magnus fiet; & veruntamen frater ejus minor magnus fiet præ illo, & semen illius erit plenitudo gentium.

20. Et benedixit illis in die hoc, dicendo, in te benedicet Israel, dicendo, ponat te DEUS sicut Ephraimum, & sicut Menaschen, & posuit Ephraimum ante Menaschen.

21. Et dixit Israel ad Josephum, ecce ego morior, & erit DEUS cum vobis, & reducet vos ad terram patrum vestrorum.

22. Et ego do tibi portionem unam super fratres tuos, quam sumsi e manu Emorraï gladio meo & arcu meo.

C O N T E N T A.

2616. **A**gitur in hoc Capite in sensu interno de Ecclesiæ Intellectuali quod ex Vero, & de ejus Voluntario quod ex bono; Ecclesiæ Intellectuale est Ephraim, & Ecclesiæ Voluntarium est Menasche.

6217. Quod in Ecclesia Verum fidei quod Intellectualis apparetur primo loco sit, & bonum charitatis quod Voluntarii apparetur secundo, significatur per quod Israel miserit manum dextram super caput Ephraimi, & sinistram super caput Menaschis.

Ccc

SENSUS

S E N S U S I N T E R N U S.

6218. Vers: 1. 2. **E***T fuit post verba illa, & dixit ad Josephum, ecce pater tuus ægrotat, & accepit duos filios suos secum, Menaschen & Ephraimum. Et indicavit Jacobo, & dixit, ecce filius tuus Joseph venit ad te, & confirmavit se Israel, & sedit super lecto. Et fuit post verba illa, significat quæ ex prioribus sequuntur: & dixit ad Josephum, significat perceptionem eminentem: ecce pater tuus ægrotat, significat regenerationis successivum: & accepit duos filios suos secum, Menaschen & Ephraimum, significat Ecclesiæ voluntarium & Ecclesiæ Intellectuale ab Interno nata: & indicavit Jacobo, significat apperceptionem a Vero naturalis: & dixit, ecce filius tuus Josephus venit ad te, significat de præsentia Interni: & confirmavit se Israel, significat novas vires per bonum Spirituale: & sedit super lecto, significat quod versum ad naturale.*

6219. Et fuit post verba illa, quod significet quæ ex prioribus sequuntur, constat ex significatione verborum, quod sint res, de quibus in prioribus actum est, ita post illa verba sunt quæ ex prioribus sequuntur.

6220. Et dixit ad Josephum, quod significet apperceptionem eminentem, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5687; quod sit apperceptio eminens, est quia in sequentibus agitur de Ecclesiæ Intellectuali & Voluntario, ita de ejus Vero & Bono, & hoc ab influxu per Cœleste Internum, quod Josephus.

6221. Ecce pater tuus ægrotat, quod significet regenerationis successivum, constat ex significatione mori, quod sit resurrectio in vitam, & regeneratio, de qua n: 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6036; inde ægrotare, quod præcedit, est progressivum ad regenerationem, ita regenerationis successivum. Quod mori sit regeneratio, & ægrotare sit regenerationis successivum, non potest non apparere sicut remotius, quam ut credatur ita esse; sed qui de cogitatione & loquela angelica aliquid novit, agnoscet quod ita sit angeli nihil sciunt de morte, nec de ægrotatione, quare nec habent aliquam de iis ideam, quapropter loco earum, cum legitur hoc ab homine, habent ideam continuationis vitæ & resurrectionis; ex causa quia cum moritur homo, exiit solum quod ei inserviverat usui in mundo, ac intrat in vitam, in qua fuerat cum suo spiritu; hæc idea obvenit Angelis, cum legitur mori, & ægrotare; pariter idea regenerationis, nam hæc est resurrectio in vitam, prius enim fuerat homo spiritualiter mortuus, cum autem regeneratus est, fit vivus, & filius resurrectionis: ipse homo cum in corpore vivit, qui Cœlum desiderat, is nec aliter cogitat de morte, nec de ægitudine quæ

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 387

quæ præcedit, quam quod sit resurrectio in vitam, nam cum cogitat de cœlo, abstrahit se ab idea de corpore, imprimis cum ægrotat & propius ad mortem venit; inde patet, quod spiritualis idea de morte corporis, sit de novo vitæ: quapropter cum de resurrectione aut de regenerationes agitur in Cœlo, & hoc labitur deorsum, & determinatur in talia quæ sunt mundi, quod non aliter cadat quam in similia. Ita se habet cum Verbo, hoc quoad omnia & singula descendit ex Domino, ac transivit per cœlum, usque in mundum, in descensu induit se formis adæquatis ad captum in triplici cœlo, & tandem forma ad captum hominis, quæ est sensus literalis.

6222. Et accepit duos filios suos secum, Menaschen & Ephraimum, quod significet Ecclesiæ Voluntarium & Ecclesiæ Intellectuale ab Interno nata, constat ex repræsentatione Menaschis, quod sit novum Voluntarium in naturali, & quale ejus, de qua n: 5354 ad fin: & ex repræsentatione Ephraimi, quod sit novum Intellectuale in naturali, & quale ejus, de qua n: 5354; quod ab Interno nata sint, significatur per quod essent filii Josephi, per quem Cœleste Internum repræsentatur, n: 5869. 5877. Quid Ecclesiæ Intellectuale, & Ecclesiæ Voluntarium, dicendum est; Ecclesiæ Intellectuale est percipere ex Verbo, quid verum fidei, & quid bonum charitatis; notum est, quod sensus literalis Verbi talis sit, ut, quodcunque dogma homo arripit, ex illo sensu id confirmet; causa est, quia illa, quæ sunt sensus literalis Verbi, sunt vasa communia, quæ recipiunt vera, & quod vasa illa, non nisi quam cum receperint vera, appareant, quasi per transparentiam, qualia sunt; ita quod sint modo communia, quæ ab homine primum haurienda sunt, ut apte recipere possit particularia & singularia: quod sensus literalis Verbi talis sit, ut quodcunque dogma homo arripit, ex illo sensu confirmet, patet manifeste ex tot hæresibus, quæ in Ecclesia fuerunt, & quæ adhuc sunt, quarum unaquævis a Sectariis confirmatur ex sensu literalis Verbi, ac ita ab illis confirmatur, ut prorsus credatur quod ita sit; & tunc si ipsum verum de cœlo audirent, ne hilum reciperent; causa est, quod illis non Ecclesiæ Intellectuale sit: Ecclesiæ enim Intellectuale est, cum homo legit Verbum, & unum cum altero sedulo confert, quod percipiat inde quid credendum, & quid faciendum; hoc non cadit nisi in tales qui illustrantur a Domino, & quoque qui in Orbe Christiano illustrati vocantur; & illustratio illa non cadit in alios quam in tales qui vera scire desiderant, non propter famam & gloriam, sed propter vitam & usum; ipsa illa illustratio recipitur ab Intellectuali apud hominem, nam Intellectuale est quod illustratur; hoc patet manifeste ex eo, quod qui parum intellectualis habent, nequaquam possint ex Verbo talia videre, sed quod fidem habeant illis quos credunt illustratos esse. Præterea sciendum, quod qui regenerati sunt, accipiant a Domino Intellectuale quod illustrari potest, est lux cœli a Domino, quæ influit in Intellectuale, ac illustrat illud; Intellectuale enim non aliunde suam lucem, suum visum, proinde suam perceptionem habet. Sed Intellectuale hoc, quod Ecclesiæ Intellectuale vocatur, interius est, quam Intellectuale, quod modo est ex scientificis,

est enim apperceptio quod ita sit, non quod scientifica & philosophica id dictant, sed quia Verbum in sensu suo spirituali; ut pro exemplo, qui in Ecclesiæ Intellectuali sunt, clare possunt percipere, quod Verbum in omnibus & singulis doceat, quod amor in Dominum, & charitas erga proximum sint essentialia Ecclesiæ, & quod vita hominis maneat post mortem, quodque vita ejus sit ex amoribus ejus; tum quod fides separata a charitate non sit fides, & quod fides nihil faciat ad vitam æternam, nisi quantum ea adjungitur bono amoris in Dominum & bono charitatis erga proximum; proinde quod conjuncta erunt ut sit vita spiritualis; quod hæc vera sint, clare percipere possunt illi, qui Intellectuale illustratum habent, sed qui id non habent, id nequaquam videre possunt. Creditur quod illi Intellectuale in rebus Ecclesiæ habeant, qui sciunt dogmata seu doctrinalia suæ Ecclesiæ multis confirmare, & hoc usque ad persuasione quod ita sit, & quoque qui sciunt plures hæreses dextre refellere, sed hoc non est Intellectuale Ecclesiæ, nam confirmare dogma non est Intellectualis, sed est ingenii in sensuali, & cadit quandoque in pessimos, & id facere possunt qui prorsus nihil credunt, & quoque qui in ipsis falsis sunt; his & illis nihil facilius est quam confirmare quodcumque lubet, usque adeo ut simplices persuadeantur: sed Intellectuale Ecclesiæ, est, percipere & videre, antequam aliquod dogma confirmatur, num verum sit vel non, & dein confirmare: hoc intellectuale est quod per Ephraimum repræsentatur; Ecclesiæ autem bonum, quod per Menaschen repræsentatur, est bonum Charitatis, quod a Domino insinuat homini Ecclesiæ per vera fidei; hæc enim una cum bono charitatis sunt quæ influunt in Intellectuale, & illustrant illud, & quoque faciunt, ut Intellectuale & Voluntarium unam mentem constituent. Quod utrumque, nempe Intellectuale & Voluntarium, ab Interno natum sit, constare potest ex illis quæ prius sæpius dicta & ostensa sunt, nam omnis affectio boni & veri, per quam illustratio, non aliunde influit, ita non aliunde nascitur, quam ab Interno, hoc est, per Internum a Domino.

6223. Et indicavit Jacobo, quod significet apperceptionem a vero naturalis constat ex significatione indicare, quod sit apperceptio, de qua n: 3608-5601.; & ex repræsentatione Jacobi, quod sit verum naturalis, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4234. 4009. 4520. 4538. 6001.

6224. Et dixit, ecce filius tuus Josephus venit ad te, quod significet præsentiam Interni, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, n: 6177; & ex significatione venire ad aliquem, quod sit præsentia, de qua n: 5934. 5941. 5947. 6063. 6089. Quod Josephus sit Internum, & alibi quod Cœleste Internum, est applicate ad illa quæ infra in Naturali; cum applicatur ad inferiora naturalis, quæ repræsentantur per Jacobum, tunc dicitur Internum, similiter cum applicatur ad Pharaonem; at cum applicatur ad interiora Naturalis, quæ repræsentantur per Israel, & quoque per decem filios ejus, tunc dicitur Cœleste Internum, & Bonum Internum & hoc propter influxum.

6225. Et confirmavit se Israel, quod significet novas vires per bonum spirituale, constat ex significatione confirmare se, quod sit accipere novas vires; & ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale e naturali, de

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 389

de qua n: 4286. 4598. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; quod sit *per* bonum spirituale, est quia Jacob in mox præcedentibus dicitur Jacob, & hic Israel, dicitur enim "*Indicavit Jacobo, & dixit, ecce filius tuus Josephus venit ad te, & confirmavit se Israel*"; Israel enim est bonum spirituale e naturali, Jacob autem est Verum naturalis, & verum naturalis quod est fidei ibi, confirmatur per bonum spirituale, quod est bonum charitatis; Israel etiam est Internum Ecclesiæ, & Jacob Externum ejus, n: 4286. 4292. 4570; Externum Ecclesiæ nec aliunde confirmatur, & vires accipit quam ab Interno ejus; in Interno Ecclesiæ sunt qui in bono charitatis, quod est bonum fidei, tum bonum veri, ut & bonum spirituale, quæ sunt Israel, in Externo autem sunt qui in Vero fidei, & nondum manifeste in bono sunt, sed quorum tamen in Vero est bonum, hoc est Jacob.

6226. Et sedit super lecto, quod significet quod versum ad naturale, constat ex significatione lecti, quod sit naturale, de qua n: 6188: quod Israel sedit super lecto, sit quod bonum spirituale versum sit ad naturale, est quia per quod Israel incurvavit se super caput lecti, Cap: præc: XLVII, Versu ultimo, significatum sit, quod bonum spirituale verteret se ad illa quæ interioris naturalis sunt, videatur n: 6188, idcirco per quod inde se removerit, & federit super lecto, significatur quod se verterit ad naturale. Quid sit se vertere ad interius naturale, & ad exterius, non ad captum dici potest, quia paucissimi sciunt, quod naturale interius & exterius sit, & quod cogitatio nunc sit in illo nunc in hoc, & qui non hoc sciunt, nec reflectunt super id, & proinde non per aliquid experientiæ cognitionem illius rei sibi acquirere potuerunt; hoc tamen commune est apud unumquemque, sed cum differentia, nunc enim elevatur cogitatio ad illa quæ sunt superiora, & nunc delabitur ad illa quæ sunt inferiora, ita cogitatio hominis nunc spectat sursum, nunc deorsum. Præterea quisque videre potest, quod Israel incurvaverit se super caput lecti, & quod dein federit super lecto, sint res leviores quam ut memorarentur in Verbo sanctissimo, nisi involvissent arcanum; quod arcanum non nisi quam per sensum internum detegi potest, consequenter non nisi quam per cognitionem quid singulæ voces significant in sensu spirituali, hoc est, in illo sensu in quo sunt angeli; nam angeli non cogitant sicut homo ex objectis mundi, corporis, & telluris, sed ex objectis coeli: inter quæ qualis differentia, ex correspondentiis, de quibus ad finem plurimum Capitum, imprimis patet.

6227. Verl: 3. 4. 5. 6. 7. Et dixit Jacob ad Josephum, Deus Schaddai visus ad me in Lus in terra Canaan, & benedixit mibi. Et dixit ad me, ecce Ego fructificans te, & multiplicari faciam te, & dabo te ad Cætum populorum, & dabo terram banc semini tuo post te possessionem æternam. Et nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti, usque ad me venire ad te Ægyptum, mibi illi, Ephraim & Menasche, sicut Ruben & Schimeon erunt mibi. Et generatio tua, quam generas post illos, tibi erunt; super nomine fratrum suorum vocabuntur in hereditate sua. Et ego in veniendo me e Paddan, moriebatur super me Rachel in terra Canaan, in via in adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam, & sepilivæ illam ibi in via Ephrath, ea Bethlechem. Et dixit Jacob ad Josephum, signifi-

cat communicationem veri naturalis cum Interno: Deus Schaddai visus ad me in Lus in terra Canaan, significat Divinum apparens in Naturali in statu priori: & benedixit mihi, significat prædictionem de vivificatione: & dixit ad me, ecce Ego fructificans te, & multiplicari faciam te, significat vivificationem per bonum charitatis & verum fidei: & dabo te ad cætum populorum, significat incrementum in indefinitum: & dabo terram semini post te possessionem æternam, significat Regnum Domini illis qui in bono & vero illo: & nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti, significat bonum & verum in naturali ab Interno: usque ad me venire ad te Ægyptum, significat antequam verum naturalis in scientificis ibi esset: mihi illi, significat quod in me: Ephraim & Menasche, significat Ecclesiæ Intellectuale & Voluntarium: sicut Reuben & Schimeon erunt mihi, significat quod erunt verum & bonum veri: & generatio tua, quam generas post illos, significat vera & bona interiora, quæ postea: tibi erunt, significat quod in rationali quod ab Interno; super nomine fratrum suorum vocabuntur in hæreditate sua, significat quod ex quale verorum & bonorum Ecclesiæ erunt, & una inter illa: & ego in veniendo me e Paddan, significat ex cognitionum statu: moriebatur super me Rachel in terra Canaan, significat finem prioris affectionis veri interioris: in via adhuc tractus terræ, significat intermedium: ad veniendum Ephratam, significat spirituale Cœlestis in statu priori: & sepelivi illam in via Ephrath, significat rejectionem illius status: ea Bethlechem, significat loco illius, status novæ affectionis veri & boni.

6228. Et dixit Jacob ad Iosephum, quod significet communicationem veri naturalis cum Interno, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n: 6220, & quoque communicatio, de qua n: 3060. 4131, nam quod ab alio percipitur, hoc communicatur; ex repræsentatione Jacobi, quod sit verum naturalis, de qua mox supra n: 6223; & ex repræsentatione Iosephi, quod sit Internum, de qua etiam supra n: 6224.

6229. Deus Schaddai visus ad me in Lus in terra Canaan, quod significet Divinum apparens in naturali, constat ex significatione Dei Schaddai, quod sit Divinum, Schaddai enim dicebatur Deus, qui fuit Abrahami, Iisachaki, & Jacobi, n: 3667. 5628; qui quod fuerit Ipse Jehovah seu Dominus, ita Divinum, constare potest ex Genes: Cap: xxviii: 13. 19; ex significatione visus ad me, quod sit quod apparuerit: ex significatione Lus, quod sit naturale in statu priori, de qua 4556; & ex significatione terræ Canaan, quod sit Ecclesia, de qua prius: inde patet, quod per Deus Schaddai visus ad me in Lus in terra Canaan, significetur Divinum apparens in naturali, ubi verum Ecclesiæ spiritualis.

6230. Et benedixit mihi, quod significet prædictionem de vivificatione, constat ex significatione benedicere, quod hic sit prædictio de vivificatione; nam hæc benedictio erat, quod fructificaret eum, & multiplicaret eum, & daret eum in cætum populorum, & daret terram semini post eum in possessionem æternam; quæ omnia sunt prædictionis de vivificatione; non quod posterius Jacobi vivificarentur, sed quod illi qui in vero fidei & bono charitatis

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 391

tatis sunt, nam hi sunt Jacob & Israel in sensu interno.

6231. Et dixit ad me, ecce ego fructificans & multiplicari faciam te, quod significet vivificationem per bonum charitatis & verum fidei, constat ex significatione fructificari, quod prædicetur de bono charitatis, & multiplicari de veris fidei, de quibus n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847; quia hæc sunt quæ vivificant hominem, dicitur vivificatio per illa.

6232. Et dabo te ad cætum populorum, quod significet incrementum in indefinitum, constat ex significatione cætus populorum, quod sint vera ex bono in indefinitum, populi enim significant vera, n: 1259. 1260. 3295, & cætus copiam; inde dare in cætum populorum, est facere ut vera copia crescant; quod in indefinitum, est quia omnia, quæ in spiritali mundo, quæ ab Infinito procedunt, ut sunt vera & bona, in indefinitum multiplicari & crescere possint: Indefinitum dicitur, quod numero definiri & comprehendi nequit; sed usque indefinitum est finitum respective ad Infinitum, ac ita finitum, ut intercedat nulla ratio. Quod vera & bona in indefinitum crescere possint, habent ex eo, quia a Domino, Qui est Infinitus, procedunt: quod talia sint vera & bona, constare potest ex eo, quod universum cælum in vero & bono sit, & tamen non aliquis in prorsus simili; hoc etiam ita foret, si Cælum foret millies & millies majus; pariter ex eo, quod Angeli perficiantur in æternum, hoc est, continue crescant bono & vero, & tamen nusquam ad gradum alicujus perfectionis venire possint, semper enim indefinitum superest; nam vera sunt numero indefinita, & unumquodvis verum in se indefinitum habet, & sic porro. Hoc adhuc melius constare potest ab illis in natura; homines tamen in indefinitum crescerent, usque tamen nullus eadem facie foret cum altero, nec eadem facie interna, hoc est, eodem animo cum altero, & ne quidem eodem sono loquelæ; inde patet, quod omnium indefinita varietas sit, & quod nusquam detur unum idem cum altero; hæc varietas magis indefinita est in veris & bonis quæ sunt mundi spiritalis, quia unum in mundo naturali correspondet millibus & millibus in mundo spiritali; quapropter quo interiora sunt, eo indefinita magis sunt. Quod indefinita talia sint omnium in mundo spiritali, & quoque in mundo naturali, est quia existunt ab Infinito, ut supra dictum est, nisi enim inde existerent, nusquam forent indefinita; quare etiam ex indefinitis in utroque mundo, patet manifeste, quod Divinum sit Infinitum.

6233. Et dabo terram semini post te possessionem æternam, quod significet Regnum Domini illis qui in bono & vero illo, constat ex significatione terræ, hic terræ Canaanis, quod sit Regnum Domini, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4240. 4447; ex significatione seminis, quod sit verum fidei & bonum charitatis, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310; & quod semen Abrahami, Jischaki, & Jacobi, sint qui in bonis & veris, & vocantur filii Regni, n: 3373; & ex significatione possessionis æternæ, quod sit vitam habere Domini; hi sunt filii Regni.

6234. Et nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti, quod significet bonum & verum in Naturali ab Interno, constat ex repræsentatione Menaschis.

&c

& Ephraimi, qui hic sunt duo filii, quod sint Ecclesiæ Voluntarium & Ecclesiæ Intellectuale in naturali, nata ab Interno, de qua supra n: 6222; & quia Voluntarii est bonum, & Intellectualis est Verum, per eodẽm significatur Ecclesiæ bonum & verum; ex significatione nati tibi, nempe Josepho, quod sint ab Interno; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, ubi scientifica Ecclesiæ, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & quod sit naturale, n: 6147.

6235. Usque ad me venire ad te Ægyptum, quod significet antequam Verum naturalis in scientificis esset, constat ex significatione usque me venire ad te, quod sit antequam esset; ex repræsentatione Jacobi, qui hoc de se dicit, quod sit verum naturalis, de qua supra n: 6223; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica in naturali, de qua 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 5700. 6004; quod, per quod Jacobus & filii ejus venerint in Ægyptum, repræsentatum sit, quod vera insinuarentur in scientifica Ecclesiæ, ostensum est in binis Capitibus quæ præcedunt, videatur n: 6004.

6236. Mihi illi, quod significet in Me, constat ex repræsentatione Jacobi, qui de se hoc dicit, quod sit verum naturalis, de qua sequitur; & ex repræsentatione Menasches & Ephraimi, de quibus dicit, quod sint Ecclesiæ Voluntarium & Ecclesiæ Intellectuale in naturali, de qua n: 5354. 6222; quod mihi illi, sint in me, est quia Jacob est verum naturalis, ita quoque naturale quoad verum, & in naturali est Intellectuale & Voluntarium, quæ repræsentantur per Ephraimum & Menaschen; inde quia sunt in illo naturali, per mihi illi, significatur in me. Quod Jacob sit Naturale, in supremo sensu Divinum Naturale Domini, videatur n: 3305. 3509. 3525. 3576. 4009. 4538. 4570. 6098; & in sensu respectivo verum in naturali, ita quoque naturale quoad verum, n: 3509. 3525. 3544; & quia Jacob in communi est verum in Naturali, ideo decem filii ejus sunt vera Ecclesiæ ibi in particulari, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512, ita etiam nunc filii Josephi. Per Pharaonem etiam repræsentatur naturale, at non quoad vera, sed quoad scientifica, quæ inferiora sunt, & in quæ vera initiari & insinuari possunt, quod repræsentatum est per adventum Jacobi & filiorum ejus in Ægyptum.

6237. Ephraim & Menasche, quod significet Ecclesiæ Intellectuale & Voluntarium, videatur n: 5354. 6222.

6238. Sicut Reuben & Schimeon erunt mihi, quod significet quod erunt verum & bonum veri, constat ex repræsentatione Rubenis, quod sit fides intellectu, ac verum doctrinæ per quod ad bonum vitæ perveniri potest, de qua n: 3861. 3866, ita in genere verum quod Intellectuale; & ex repræsentatione Schimeonis, quod sit fides voluntate, proinde verum actu, quod est bonum fidei seu bonum veri, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5626. 5630, ita in genere bonum quod est novi voluntarii: quod his similia sint, quæ repræsentantur per Ephraimum & Menaschen, constat; sed quia Reuben suum repræsentativum prophavit, n: 4601; & quoque

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 393

quoque Schimeon suum fœdavit, n: 4497. 4502. 4503, ac propterea maledicti sunt, Cap: seq: Verf: 3. 4. 5. 6. 7, ideo suam primogenituram perdidērunt, & loco eorum pro primogenitis agniti filii Iosephi, Ephraim & Menasche, 1 Chron: v: 1: at usque apud Rubenem & Schimeonem permansit Repræsentativum, nam perinde est, qualis persona sit quæ repræsentat, n: 665. 1097 f. 4281, nempe permansit Repræsentativum fidei intellectu apud Rubenem, & Repræsentativum fidei voluntate apud Schimeonem; at apud Ephraimum fuit Repræsentativum Intellectualis Ecclesiæ, & apud Menaschen Repræsentativum Voluntarii Ecclesiæ.

6239. Et generatio tua quam generas post illos, quod significet vera & bona interiora, quæ postea, constat ex significatione generationis, quod sint illa quæ fidei & charitatis, de qua n: 613. 2020. 2584, ita vera & bona; & ex significatione post illos, quod sint Interiora quæ postea: quod interiora significantur, est quia illa quæ generantur ab Interno postea, sunt interiora magis; inserviunt enim ei successive illa quæ prius generata sunt pro mediis perducendi illa, quæ postea generantur, magis interius, nam Internum per gradus elevat naturale ad se: hoc patet a generatione omnium quæ intellectualis sunt in homine, primum enim homo sensualis est, postea fit interior magis & magis, usque dum intellectualis; similiter se habet cum nova generatione, quæ fit per fidem & charitatem; inde est, quod homo per gradus perficiatur: videantur quæ de elevatione successiva versus interiora, cum regeneratur homo, n: 6183, dicta sunt. Quod Generatio in Verbo significet illa quæ sunt fidei & charitatis, est quia alia generatio, quam spiritualis, in sensu interno, intelligi nequeat; quæ generatio etiam intelligitur apud Davidem "Timebunt timorem, quia Deus in *Generatione iusti*" Psalm: xiv: 5; generatio iusti pro veris ex bono, iustitia enim prædicatur de bono. Apud Esaiam "Non laborabunt in verum, & non generabunt in terrorem; semen benedictorum Jehovæ illi" xlv: 23. Apud Eundem "Quis operatus est, & fecit, qui *vocat generationes ab initio*; Ego Jehovah primus, & cum postremis Ego idem" xli: 4. apud Ezechielem "Negotiationes tuæ, & *Generationes tuæ* de terra Cananæi, pater tuus Emorrhæus, & mater tua Chittæa. Quod *Generationes tuas* attinet, in die quo nata es, non abscissus fuit umbilicus tuus, & aquis non lota es ad aspectum meum" xvi: 3. 4, hic de abominationibus Hierosolymæ, ubi quod generationes sint generationes in spirituali sensu, manifeste patet. Apud Esaiam "Expergiscere juxta dies æternitatis, *generationes æternitatum*" li: 9, dies æternitatis pro statu & tempore Ecclesiæ Antiquissimæ, æternitas de illa prædicatur, quia in bono amoris in Dominum fuit, de quo bono, quia immediate a Domino, dicitur æternum; generationes æternitatum pro bonis inde. Similiter apud Moysen "Memento dierum æternitatis, intelligite *annos generationis & generationis*" Deut: xxxii: 7, dies æternitatis pro statu & tempore Ecclesiæ Antiquissimæ, quæ ante diluvium, & fuit Ecclesia Cœlestis; anni generationis & generationis pro statu & tempore Ecclesiæ Antiquæ, quæ post diluvium, & fuit Ecclesia spiritualis, de illis Ecclesiis ibi apud Moysen agitur.

D d d

Apud

Apud Joelem "Jehudah in æternum sedebit, & Hierosolyma in *generationem & generationem*" IV: 20; æternum prædicatur de Jehudah, quia per Jehudam repræsentatur Ecclesia cœlestis, n: 3881, ac generatio & generatio prædicatur de Hierosolyma, quia per Hierosolymam significatur Ecclesia spiritualis, n: 402. Apud Esaiam "Justitia mea in æternum erit, & solus mea in *generationem generationum*" LI: 8; ubi æternum prædicatur de bono amoris, nam justitia dicitur de illo, n: 612. 2235; & generatio de bono fidei. Apud Davidem "Regnum tuum, Regnum omnium æternitatum, & dominium tuum in *omnem generationem & generationem*" Psalm: cxlv: 13, similiter; nisi enim æternum prædicaretur de cœlesti, & generatio de spirituali, modo unum diceretur, utrumque foret repetitio inanis. Illa quæ sunt status fidei, etiam significantur per quod spurius non veniret in congregationem Jehovah *ad decimam generationem*" Exod: xxiii: 3: quod Ammonita & Moabita nequidem *ad decimam generationem*" Exod: xxiii: 4. Et quod Edomita & Ægyptius veniret in congregationem Jehovah *ad tertiam generationem*" ibid: Vers: 9. Similiter in præcepto decalogi, quod Jehovah Deus visiteret iniquitatem patrum super filios, *super tertiam & quartam generationem*, quantum ad oſores" Exod: xx: 5. Quod generationes sint illa quæ sunt fidei & charitatis, est quia in sensu spirituali non aliæ intelligi queunt, quam quæ sunt regenerationis seu regenerati; similiter ac natiuitates, partus & conceptiones in Verbo, quæ quod sint fidei & charitatis, videatur n: 1145. 1255. 3860. 3868. 4668. 5160. 5598.

6240. Tibi erunt, quod significet quod in rationali quod in Interno, constat ex eo, quod Cœleste Internum, quod repræsentatur per Josephum, sit in Rationali, n: 4286. 4963; ac ideo per tibi erunt, significatur quod in Rationali, ut prius per *mibi illi* quod in naturali, in quo verum naturalis, quod per Jacobum repræsentatur, n: 6236. Quid Rationale, paucis dicendum; Intellectuale Interni hominis dicitur Rationale, at Intellectuale Externi hominis dicitur Naturale; ita Rationale est Internum, & naturale Externum; suntque inter se distinctissima: sed vere Rationalis homo non est nisi quam qui cœlestis homo vocatur, & qui perceptionem habet boni, & ex bono perceptionem veri; at qui non perceptionem illam habet, sed modo cognitionem, quod verum sit, quia ita instructus, ac inde conscientiam, non vere est rationalis homo, sed est homo interior naturalis; qui a spirituali Domini Ecclesia sunt, tales sunt: differunt inter se, sicut differt lumen lunæ a lumine solis; quapropter etiam Dominus apparet spiritualibus ut Luna, at Cœlestibus ut Sol, n: 1521. 1529. 1530. 1531. 4060. 4696. Plures in mundo putant, quod Rationalis homo sit, qui ingeniose potest ratiocinari de multis, & ratiocinia ita conjungere, ut quod concludit appareat sicut verum; sed hoc cadit etiam in pessimos, qui ratiociniam possunt solerter & inducere quod mala sint bona, & quod falsa sint vera, & quoque vice versa; sed quod hoc sit phantasia prava, non autem rationale, qui reflectit, potest videre: Rationale est intus videre & percipere quod bonum sit bonum, & inde quod verum sit verum, visus enim illorum & perceptio est e cœlo: quod illi

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 395

illi qui ab Ecclesia Domini spirituali sint interius naturales, est quia id modo pro vero agnoscunt, quod a parentibus & magistris hauserunt, & postea ipsi apud se confirmarunt, & non vident intus & percipiunt num verum sit aliunde quam ex eo quod apud se id confirmarunt; aliter Cœlestes; inde est quod hi sint Rationales, illi autem interius naturales. Cœleste Internum, quod repræsentatur per Iosephum, est in Rationali; at Bonum Spirituale, quod repræsentatur per Israelem, est in interiori Naturali, n: 4286; sunt enim Spirituales, qui repræsentantur per Israelem, & Cœlestes qui per Iosephum.

6241. Super nomine fratrum suorum vocabuntur in hæreditate sua, quod significet quod ex quali verorum & bonorum Ecclesiæ erunt, & una inter illa, constat ex significatione nominis, & vocari nomine, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421; ex repræsentatione Ephraimi & Menasches, qui hic sunt fratres, quod sint Ecclesiæ Intellectuale & Voluntarium, n: 3969. 5354. 6221, ita verum & bonum, n: 6234; & ex significatione in hæreditate sua, quod sit una inter illa.

6242. Et ego in veniendo me ad Paddan, quod significet ex cognitionum statu, constat ex significatione Paddan Aram, quod sint cognitiones veri & boni, de qua n: 3664. 3680. 4107, ita Paddan est cognitionum status.

6243. Moriebatur super me Rachel in terra Canaan, quod significet finem prioris affectionis veri interioris; constat ex significatione mori, quod sit desinere esse talis, de qua n: 494, & quod sit finis repræsentationis prioris, n: 3253. 3259. 3276. 5975; & ex repræsentatione Rachelis, quod sit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3899.

6244. In via adhuc tractus terræ, quod significet intermedium, constare potest absque explicatione.

6245. Ad veniendum Ephratam, quod significet spirituale cœlestis in statu priori, constat ex significatione Ephratæ, quod sit spirituale cœlestis in statu priori, de qua n: 4585. 4594.

6246. Et sepelivi illam in via Ephrath, quod significet rejectionem illius status, constat ex significatione sepelire, quod sit rejectio, de qua n: 4564; & ex significatione Ephratæ, quod sit spirituale cœlestis in statu priori, n: 6245.

6247. Ea Bethlechem, quod significet loco illius, status novæ affectionis veri & boni, constat ex significatione Bethlechem, quod sit spirituale cœlestis in statu novo, de qua n: 4594, ita status novæ affectionis veri & boni, nam spirituale cœlestis est verum boni, ita affectio veri ex bono. Quomodo cum his, quæ in hoc Versu in sensu interno continentur, se habet, dicendum; agitur de rejectione prioris affectionis veri, & de receptione novæ; prior affectio veri est cum regeneratur homo, at posterior, quæ nova, est cum regeneratus est; in priori statu afficitur homo vero propter finem ut intelligens fiat, in posteriori autem statu ut sapiens, seu quod idem, in priori statu afficitur vero propter doctrinam, in posteriori autem propter vitam; cum propter doctrinam, tunc ex vero spectat bonum, at cum propter vitam, ex

bono spectat verum ; ita est posterior status inversus prioris ; quapropter prior status rej. citur, cum regeneratur homo, & posterior, qui novus, recipitur : prior etiam status respective ad posteriorem novum, est impurus, nam cum afficitur homo vero propter doctrinam ut intelligens fiat, etiam simul afficitur fama & gloria, hæc affectio non potest non tunc adesse, & quoque permittitur, ut introducat, quia homo talis est ; at cum afficitur vero propter vitam, tunc gloriam & famam, ut fines, rejicit, & vitæ bonum, hoc est, charitatem erga proximum, amplectitur.

6248. Vers: 8. 9. *Et vidit Israel filios Josephi, & dixit, cui illi. Et dixit Joseph ad patrem suum, filii mei hi, quos dedit mihi Deus hic ; & dixit, accipe illos quæso ad me, & benedicam illis.* Et vidit Israel filios Josephi, significat apperceptionem de Ecclesiæ Intellectuali & Voluntario : & dixit, cui illi, significat & de origine illorum : & dixit Joseph ad patrem suum, significat responsum ab interiori : filii mei hi, quos dedit mihi Deus hic, significat quod ab Interno in naturali : & dixit, accipe illos quæso ad me, significat ut accedant an bonum spirituale : & benedicam illis, significat prædictionem de bono & vero.

6249. Et vidit Israelis filios Josephi, quod significet apperceptionem de Ecclesiæ Intellectuali & Voluntario, constat a significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400 ; & ex repræsentatione Ephraimi & Menasches, quod sint Ecclesiæ Intellectuale & Voluntarium, nata ab Interno, quod Joseph, de qua n: 5354. 6222.

6250. Et dixit, cui illi, quod significet & de origine, nempe perceptio, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n: 6220 ; & ex significatione cui illi, quod sit de origine ; interrogatio enim in sensu interno denotat cognitionem ex perceptione, videatur n. 2693. 6132.

6251. Et dixit Joseph ad patrem suum, quod significet responsum ab interiori, constare potest absque explicatione, cum per Josephum intelligitur Internum, n: 6177 ; cum enim homo percipit, tunc cum inquit apud se de aliqua re, etiam respondet sibi ab interiori ; observatum etiam est, cum spiritus aliquid inquisiverunt apud me, quod ex sola intuitionem in cogitationem meam responsum tulerint.

6252. Filii mei hi quos dedit mihi Deus hic, quod significet quod ab Interno in Naturali, constat ex repræsentatione Josephi, cujus filii erant, quod sit Internum, de qua n: 6177. 6224 ; & ex significatione terræ Ægypti, quæ est hic, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, ita naturale.

6253. Et dixit, accipe illos quæso ad me, quod significet ut accedant ad bonum spirituale, constat ex significatione accipere illos ad se, quod sit ut accedant ; & ex repræsentatione Israelis, ad quem accederent, quod sit bonum spirituale, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833.

6254. Et benedicam illis, quod significet prædictionem de bono & vero, constat

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 397

constat ex significatione benedicere, quod sit prædictio, ut supra n: 6230, hic de bono & vero, quæ per Menaschen & Ephraimum repræsentantur. Benedicere, quia est vox communissima, ita significat varia; quod etiam prædictionem tam de bonis quæ contingent, quam de malis, patet in sequente Capite, ubi Israel prædixit filiis suis quid illis eveniret, quibusdam mala, ut Rubeni, Schimeoni & Levi, & quibusdam bona, ut Jehudæ & Josepho; prædictio illa dicitur Benedictio in Versu 28 ibi "Hoc quod loquutus illis pater illorum, & *Benedixit illis, cuique*, quod secundum *benedictionem ejus benedixit illis*;" quod benedictio sit prædictio, constat a verbis in Versu primo illius Capitis "Vocavit Jacob filios suos, & dixit, collegimini, & indicabo vobis quid contingeret vobis in extremitate dierum."

6255. Vers: 10. 11. 12. 13. 14. *Et oculi Israelis graves erant præ senectute, non potuit videre; & accedere fecit illos ad eum, & osculatus illos, & amplexus illos. Et dixit Israel ad Josephum, videre facies tuas non cogitavi, & ecce videre fecit mihi Deus etiam semen tuum. Et abduxit Joseph illos ex femoribus ejus, & incurvavit ad se faciem suam terram. Et accepit Joseph ambos illos, Ephraimum in dextra sua a sinistra Israelis, & Menaschen in sinistra sua a dextra Israelis, & accedere fecit ad eum. Et misit Israel dextram suam, & posuit super capite Ephraimi, & is minor, & sinistram suam super capite Menaschis, conversim misit manus suas, quia Menasche primogenitus. Et oculi Israelis graves erant, significat apperceptionem obscuram ejus: præ senectute, significat quia in fine repræsentationis: non potuit videre, significat non animadvertentiam: & accedere fecit illos ad eum, significat præsentiam: & osculatus illos, significat conjunctionem ex affectione veri: & amplexus illos, significat conjunctionem ex affectione boni: Et dixit Israel ad Josephum, significat elevationem ad Internum: videre facies tuas non cogitavi, significat quod in non spe fuerit de influxu amoris ejus: & ecce, videre fecit mihi Deus etiam semen tuum, significat quod non solum influxus amoris apperceptus, sed etiam bonum & verum inde: & abduxit Joseph illos ex femoribus ejus, significat bonum voluntarii & verum intellectualis in naturali ab affectione amoris a parte boni spiritualis: & incurvavit se ad faciem suam terram, significat humiliationem illorum: & accepit Joseph ambos illos, Ephraimum in dextra sua a sinistra Israelis, significat verum intellectualis ut secundo loco: & Menaschen in sinistra sua a dextra Israelis, significat bonum voluntarii primo loco: & accedere fecit ad eum, significat adjunctionem: & misit Israel dextram suam, & posuit super capite Ephraimi, significat quod primo loco reputaret verum: & is minor, significat tametsi id altero loco sit: & sinistram suam super capite Menaschis, significat quod secundo loco reputaret bonum: conversim misit manus suas, significat sic non secundum ordinem: quia Menasche primogenitus, significat siquidem bonum est primo loco.*

6256. Et oculis Israelis graves erant, quod significet apperceptionem obscuram ejus, constat ex significatione oculorum, quod sit visus intellectualis, de qua n: 2701. 4403 ad 4421. 4083 ad 4339, ut quoque videre, supra n: 6249.

6249; ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale in naturali; de qua supra n: 6253; & ex significatione graves esse, cum prædicatur de oculis, quod sit obscurum, ita apperceptio obscura. Quod Israel tunc fuerit in apperceptione obscura, cum benedixit filiis Josephi, est quia in fine repræsentationis erat, at in genere, quia id bonum spirituale, quod repræsentatur per Israelem, est in perceptione obscura, e naturali enim est, ubi dominatur lumen naturale, non autem lux coelestis, in qua est bonum spirituale & coeleste quod e rationali; externus homo, qui etiam naturalis dicitur, est talis: cum bonum spirituale e naturali dicitur, intelliguntur illi qui in illo bono sunt, nempe illi qui ab Ecclesia Domini spirituali sunt, quare etiam per Israelem illa Ecclesia repræsentatur, n: 4286; quod spirituales, qui sunt qui ab ea Ecclesia, sunt in obscuro respective, videatur n: 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3246. 3833. 4402; & quia in obscuro sunt, etiam verum quod fidei primo loco ponunt, ut hic Israel, quod Ephraimum prætulit Menaschi: causa quod spirituales ita credant, est quia per verum introducuntur ad bonum, n: 2954, & cum introducuntur, non percipiunt bonum, quia influit in affectionem veri ab interiori, ita non in apperceptionem antequam regenerati sunt: inde quoque est, quod bona charitatis vocent fructus fidei, & tamen de fructibus parum solliciti sunt illi qui statuunt quod sola fides salvet absque bonis operibus, & hoc in ultima mortis hora utcumque homo antea vixerat; quod hæc obscura apperceptio de bono & vero sit, constare potest. Sed usque res ita se habet, qui præponunt fidem charitati ex principiis a doctrina, & usque vitam charitatis vivunt, quod sint qui ab Ecclesia Domini spirituali sunt, & salvantur, nam vita præferunt bonum charitatis, sed doctrina verum fidei.

6257. Præ senectute, quod significet quia in fine repræsentationis, constat ex significatione senectutis, quod sit novum repræsentationis, de qua n: 3254, ita finis prioris.

6258. Non potuit videre, quod significet non animadvertentiam, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua supra n: 6249, ita quoque animadvertentia.

6259. Et accedere fecit illos ad eum, quod significet præsentiam, constat ex significatione accedere facere, quod sit præsentem sistere.

6260. Et oscultatus illos, quod significet conjunctionem ex affectione veri, constat ex significatione osculari, quod sit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574. 4215. 4353. 5929; quod sit affectione veri, est quia sequitur, quod amplexus illos, per quod significatur conjunctio ex affectione boni, nam amplecti est interior & inde arctior affectio quam osculari, sicut est affectio boni quam affectio veri.

6261. Et amplexus illos, quod significet conjunctionem ex affectione boni, constat ex significatione amplecti, quod sit amoris conjunctio, de qua n: 4351, ita conjunctio ex affectione boni, videatur mox supra n: 6260: quod amplecti sit illa affectio, patet manifeste ex testificatione amoris per amplexationem, est amplexatio actus qui fluit inde; habet enim omnis affectio

fectio

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 399

fectio spiritualis gestum sibi correspondentem in corpore apud hominem, quod gestus est repræsentativum illius; quod etiam osculari, de qua mox supra, notum est.

6262. Et dixit Israel ad Josephum, quod significet elevationem ad Internum, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, & quoque influxus, de qua prius; quod sit elevatio, est quia agitur in hoc Versu de influxu amoris, & inde boni & veri ab Interno, qui influxus est elevatio ad Internum; Externum enim non potest in amore erga Internum esse, nisi per influxum & elevationem ab Interno; ipse enim amor qui sentitur in Externo, est Interni, & quia omne agens habet suum reagens seu reciprocum, ut aliquis affectus fiat, & agens est causa, & reagens est causatum, idcirco est reagentia etiam agentis, sicut causatum est causæ, nam vis omnis in causato est a causa; cum reactione ita se habet in singulis universæ naturæ.

6263. Videre facies tuas non cogitavi, quod significet quod in non spe fuerit de influxu amoris ejus, constat a significatione facierum, quod sint interiora, de qua n: 358. 2434. 3527. 3573. 4066. 4796. 4798. 5695, ita affectiones, nam hæc ex facie imprimis elucet, n: 4796. 5102; inde facies Dei, est amor Divinus, proinde Misericordia, n: 5585; & ex significatione non cogitavi, quod sit in non spe fuisse; quod sit *influxus* amoris, significatur per videre facies, ut quoque patet a mox præcedentibus & mox sequentibus.

6264. Et ecce videre fecit mihi Deus etiam semen tuum, quod significet quod non solum influxus amoris apperceptus, sed etiam bonum & verum inde, constat ex repræsentatione Menaschis & Ephraimi, qui hic sunt semen, quod sint bonum voluntarii & verum intellectualis, de qua n: 5354. 6222, & quoque ex significatione feminis quod etiam sit bonum & verum, n: 1610. 2848. 3310. 3373. 3671; & quia dicitur, quod non cogitaverit videre facies tuas, & ecce videre fecit mihi Deus, significatur quod non solum influxus amoris apperceptus, sed etiam, —, nam quod per videre facies significetur influxus amoris, videatur mox supra n: 6263.

6265. Et abduxit Joseph illos ex femoribus, quod significet bonum voluntarii & verum intellectualis ab affectione amoris a parte boni spiritualis, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877; ex repræsentatione Menaschis & Ephraimi, qui hic sunt illi quos Joseph abduxit, quod sint bonum voluntarii & verum intellectualis, de qua n: 5354. 6222; ex significatione femorum, quod sit affectio amoris, de qua n: 3021. 4277. 4280. 4575. 5050 ad 5062; quod a parte boni spiritualis, est ab Israele, qui est bonum spirituale, n: 6253. Per hæc significatur, quod Cœleste Internum removerit bonum voluntarii & verum Intellectualis a bono spirituali, hoc est, ab affectione amoris illius, quia Israel, per quem repræsentatur bonum spirituale, accedere fecit bonum & verum illud ad se, præter quod adducerentur ad illum a Josepho, per quem repræsentatur Cœleste Internum, quapropter abducebantur, & dein a Josepho

Josepho adducebantur, ut sequitur; causa est, quia sic influxus amoris est a Cœlesti Interno per Bonum Spirituale in illa; hoc enim est secundum ordinem; & inde erat hoc Rituale Externum, cum benedicerentur, stricte observandum; sistebantur enim tunc coram Domino, a Quo Prædictio, quæ hic significatur per Benedictionem, n: 6254. Inde nunc est, quod Joseph duxerit filios suos a femoribus patris sui, & ipse dein adduxerit illos illuc.

6266. Et incurvavit se ad faciem terram, quod significet humiliationem illorum, constat a significatione incurvare se ad faciem terram, quod sit humiliatio interior, de qua n: 5682; incurvatio enim talis est actus corporis correspondens humiliationi mentis, inde illi qui in adoratione Dei ex corde sunt, ita incurvant se. Incurvavit se dicitur, quia erat Josephus pro illis, non tunc coram Israele, sed coram Domino, a Quo Benedictio per Israellem. Quod hoc a Josepho factum sit pro illis, est quia ita se habet in Spiritualibus; bonum voluntarii & verum intellectualis in naturali non se ex se humiliare possunt coram Domino, sed ex Interno per influxum; quippe absque influxu per Internum in naturale, nihil ibi voluntatis & intellectus est, & ne quidem aliquid vitæ, nam Internum est medium, per quod vita a Domino ibi.

6267. Et accepit Joseph ambos illos, Ephraimum in dextra sua a sinistra Israelis, quod significet verum intellectualis ut secundo loco, & Menaschen in sinistra sua a dextra Israelis, quod significet bonum voluntarii primo loco, constat ex repræsentatione Ephraimi, quod sit verum intellectualis, & ex repræsentatione Menaschis, quod sit bonum voluntarii, de qua n: 5354. 6222; & ex significatione dextræ; quod sit primo loco esse, & sinistræ quod sit secundo, ut patet ab omni usu in vita. Quomodo cum his se habet, in mox sequentibus dicitur.

6268. Et accedere fecit ad eum, quod significet adjunctionem, constat absque explicatione.

6269. Et misit Israel dextram suam, & posuit super capite Ephraimi, quod significet quod primo loco reputaret verum, constat ex significatione mittere dextram suam, quod sit reputare primo loco; quod dextra sit primo loco, patet; & ex repræsentatione Ephraimi, quod sit Intellectuale, ita quoque verum fidei, nam hoc in parte intellectuali hominis habitat, cum ibi est visus a luce coeli, ita visus spiritualis, videatur n: 6222. Quod Israel posuerit dextram super Capite Ephraimi, & sinistram super capite Menaschis, agitur in hoc Versu, & quoque in Vers: seq: 17. 18. 19; & per id significatur, quod reputaverit verum fidei primo loco, & bonum charitatis secundo; causa erat, quia spiritualis homo, qui per Israellem repræsentatur, n: 4286. 6256, non aliter reputat, priusquam regeneratus est, sensibiliter enim animadvertit quid verum fidei, non autem quid bonum charitatis, hoc enim per viam interiorem influit, illud autem per exteriorem, prout scientificum. Qui autem non regenerantur, dicunt absolute, quod fides primo loco sit; hoc est, quod sit essentielle Ecclesiæ, quia sic vivere possunt utcumque volunt,

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 401

sunt, & usque dicere quod spem de salute habeant: inde etiam hodie ita evi-
nit charitas, ut vix ab aliquo sciatur quid sit, consequenter etiam fides, nam
unum absque altero non datur. Si Charitas primo loco foret, & fides secun-
do, alia facies Ecclesiæ foret, nam tunc non alii dicerentur Christiani, quam
qui vitam secundum verum fidei viverent, hoc est, vitam charitatis; & quo-
que tunc scirent quid charitas; etiam tunc non plures Ecclesias facerent, dis-
tinguendo inter illas secundum opiniones de veris fidei; sed unam dicerent,
in qua essent omnes qui in bono vitæ, nec modo qui intra orbem ubi Eccle-
siæ, sed etiam qui extra illum; Ecclesia sic in illustratione foret de talibus
quæ sunt Regni Domini, charitas enim illustrat, & nusquam fides absque cha-
ritate; ac errores inducti per fidem separatam, perspicue viderentur: inde pa-
tet, quæ alia facies Ecclesiæ foret, si bonum charitatis primo loco, hoc est,
essentiale esset, & verum fidei secundo, hoc est, formale ejus: Facies Eccle-
siæ foret tunc, sicut facies Ecclesiæ Antiquæ, quæ in charitate ponebat Eccle-
siam, & non alia Ecclesiæ doctrinalia habebat quam charitatis; inde illis
sapientia a Domino: qualis fuit illa Ecclesia, describitur his verbis apud Mo-
sen "Jehovah circumduxit illum, instruxit illum, custodivit illum, sicut pu-
pillum oculi sui: sicut aquila excitat nidum suum, super pullis suis motitat
se, expandit alas suas, accepit illum, portavit illum super ala sua: Jehovah
solus duxit illum; nec cum illo Deus alienus: equitare fecit illum super ex-
cellis terræ, & cibavit proventu agrorum, sugere fecit illum mel e rupe, &
oleum e saxo petrae: butyrum armenti, & lac gregis, cum adipe agnorum,
& arietum filiorum Baschanis, & hircorum, cum adipe renum tritici, & san-
guinem uvæ bibis merum" Deut: xxxii: 10 ad 14: quare qui ab illa Eccle-
sia fuerunt, in cælo sunt, & in omni ibi felicitate & gloria.

6270. Et is minor, quod significet tamen si id altero loco sit, constat ex
significatione minoris natu, quod sit altero loco esse.

6271. Et sinistram suam super capite Menaschis, quod significet quod
secundo loco reputaret bonum, constat ex significatione mittere sinistram
suam, quod sit reputare secundo loco; & ex repræsentatione Menaschis,
quod sit voluntarium, ita quoque bonum charitatis; hoc quomodo se habet,
videatur mox supra, n: 6269.

6272. Conversim misit manus suas, quod significet sic non secundum or-
dinem, constat ex significatione conversim mittere manus, quod sit non se-
cundum ordinem, sic enim minorem natu facit primogenitum, & vice versa,
consequenter verum fidei prius & superius, & bonum charitatis posterius &
inferius, primogenitura enim est prioritas & superioritas, n: 3325. Quantum
mali in Ecclesia hoc introducit, manifeste constare potest, nam per id se mit-
tunt in tale obscurum, ut non sciant quid bonum, ita nec quid verum;
est enim bonum instar flammæ & verum instar lucis inde, si auferas flammam,
etiam perit lux, & si aliqua lux appareat, est illa sicut lux fatua quæ non ex
flamma; inde est, quod Ecclesiæ inter se collidant, & litigent de vero, &
una congregatio dicat quod id verum sit, & alia quod id falsum: & quod
adhuc pejus, cum semel fidem priori loco in Ecclesiæ cætu posuerunt, inci-

piunt dein separare fidem a charitate, & hanc respectivè nihili facere, & sic nihil curare vitam, ad quod homo ex natura etiam inclinatur; inde perit Ecclesia; nam vita facit eam apud hominem, non autem doctrina absque vita; ita nec confidentia, quæ est fides eminens, nam confidentia genuina non dabilis est quam apud illos qui in charitate sunt, vita confidentiæ est inde. Præterea, quod bonum charitatis actualiter primogenitum sit, hoc est, priori loco, & quod Verum fidei appareat sicut sit, videatur, n: 3324. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4243. 4244. 4247. 4337. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977.

6273. Quia Menasche primogenitus, quod significet siquidem bonum est priori loco, constat ex representatione Menaschis, quod sit bonum quod Voluntarii, de qua prius; & ex significatione primogenituræ, quod sit prioritas & superioritas, de qua n: 3325, ita primogenitus est qui in priori loco. Quod bonum sit priori loco, ut quoque velle hominis, & quod verum sit posteriori, ut quoque cogitare hominis, quis non hoc potest ex solo naturali lumine modo paululum illustrato videre; tum quod velle hominis faciat ut ita non aliter cogitet, consequenter quod bonum apud hominem faciat, quod hoc aut illud sit verum; sic quod verum secundo loco sit, & bonum primo; cogita & reflecte, num radicari queat verum quod fidei nisi in bono, & num fides nisi ibi radicata sit fides: inde concludere poteris, quid est primum aut essentialè Ecclesiæ, hoc est, homini in quo Ecclesia.

6274. Vers: 15. 16. *Et benedixit Josepho, & dixit, Deus coram quo ambulaverunt patres mei, Abraham & Jischak, Deus pavens me ab illo me usque ad diem hunc. Angelus redimens me ab omni malo, benedicat pueris, & vocabitur in illis nomen meum, & nomen patrum meorum Abrahami & Jischaki, & crescant ad multitudinem in medio terræ.* Et benedixit Josepho, significat prædictionem de vero Intellectualis & bono Voluntarii vitam habentibus ex Interno: & dixit, Deus coram quo ambularunt patres mei, Abraham & Jischak, significat Divinum ex quo vitam habuerunt Bonum Internum & Verum Internum: Deus pavens me, significat Divinum illud vivificans Bonum Veri spiritualis e naturali: ab illo me usque ad diem hunc, significat continue. Angelus redimens me ab omni malo, significat Divinum Humanum Domini a Quo liberatio ab inferno: benedicat pueris, significat det ut illis verum & bonum: & vocabitur in illis nomen meum, significat quod in illis quale boni veri spiritualis e naturali: & nomen patrum meorum Abrahami & Jischaki, significat & quale boni & veri interni: & crescant ad multitudinem in medio terræ, significat extensionem ab intimo.

6275. Et benedixit Josepho, quod significet prædictionem de vero Intellectualis & bono Voluntarii vitam habentibus ex Interno, constat ex significatione benedicere, quod sit prædictio, de qua n: 6230 6254; & ex representatione Ephraimi & Menasches, qui hic sunt Josephus, quod sint Verum Intellectualis & bonum Voluntarii in naturali nata ab Interno, de qua n: 6234. 6247: quod per Josephum intelligantur filii ejus, patet ab ipsa

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 403

ipsa benedictione, in qua dicitur “Angelus redimens me ab omni malo *be-
medicat pueris*, & vocabitur in illis nomen meum;” & est causa, quia Bo-
num illud & Verum in naturali, quæ repræsentantur per Menaschen &
Ephraimum, sunt ipsum Internum ibi; Internum & Externum sunt quidem
inter se distincta, sed in naturali, ubi simul sunt, est Internum ut in sua
forma sibi adequata, quæ forma nihil ex se, sed ex Interno quod inibi,
agit, ita modo agitur: se habet hoc sicut efficiens in effectû, efficiens & ef-
fectus sunt inter se distincti, sed usque est efficiens in effectû ut in sua for-
ma sibi adæquata, & per illam agit causam in sphaera ubi sistitur effectus.
Similiter se habet cum bono & vero in Naturali apud hominem, quæ nata
sunt ab Interno, Internum enim induit se talibus quæ Naturalis sunt, ut pos-
sit ibi esse, & ibi vitam agere; sed illa quibus se induit, non sunt aliud
quam integumenta, quæ a se prorsus nihil agunt.

6276. Et dixit, Deus coram quo ambularunt patres mei, Abraham & Ji-
schak, quod significet Divinum a Quo vitam habuerunt Bonum Internum &
Verum Internum, constat a significatione Deus, quod sit Divinum; a signi-
ficatione ambulare, quod sit vivere, seu vitam habere, de qua n: 519. 1794;
& a repræsentatione Abrahami, quod in supremo sensu sit Ipsum Divinum
Domini, & Jischaki, quod sit Divinum Rationale Ipsius, ita Internum Hu-
manum, Jacob enim est Divinum Naturale Domini, seu Externum Huma-
num Ipsius, de quibus n: 2011. 3245. 3305 f. 3439. 4615: in sensu au-
tem repræsentativo est Abraham Bonum Internum, & Jischakus Verum In-
ternum, n: 3703. 6098. 6185; quod hæc in sensu repræsentativo significen-
tur per Abrahamum & Jischakum, est quia ipsum illud Bonum, & Verum,
quod in Regno Domini, procedunt a Divino & Divino Humano Ipsius; &
faciunt ut Dominus Ipse sit ibi, ita Ipso Regnum suum.

6277. Deus pavens me, quod significet Divinum illud vivificans bonum
veri spiritualis e naturali, constat ex significatione pavens, quod sit vivi-
ficans; quod pascere sit instruere, videatur n: 6044, est quod pascuum
sit id quod sustentat vitam Hominis spirituales, n: 6078, sed pascere
& pascuum, de quibus ibi, prædicantur de grege; at pavens hic de Ja-
cobo, quod sustentatus cibus & necessariis vitæ, per quod in sensu interno
simile significatur, nam quod sustentat & vivificat vitam corporis, hoc in
sensu interno, significat id quod sustentat vitam spirituales, & eam vivi-
ficat & ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale e naturali,
de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & quia
hoc bonum, quod Israel repræsentat, est bonum veri, ideo hic dicitur bo-
num veri spiritualis: Israel enim in genuino sensu est Ecclesia spiritualis, &
bonum quod est illius Ecclesiæ, est bonum veri; instruuntur enim de Bono
per Verum, & cum faciunt secundum Verum in quo instructi sunt, tunc
Verum illud vocatur Bonum; hoc bonum est Bonum quod vocatur Bonum
Veri, & repræsentatur per Israellem.

6278. Ab illo me usque ad diem hunc, quod significet continue, constat
ex significatione hodie & ad diem hunc, quod sit perpetuum & æternum;
de qua n: 2838. 4304. 6165; hic itaque ab illo usque ad diem hunc, sig-
nificat

nificat continue, nempe vivificans, quod est pavens n: 6277.

6279. Angelus redimens me ab omni malo, quod significet Divinum Humanum Domini a Quo liberatio ab Inferno, constat a significatione Angeli, quod sit Divinum Humanum Domini, de qua sequitur; ex significatione redimere, quod sit liberare, de qua etiam sequitur; & a significatione mali, quod sit Infernum: quod malum sit infernum, est quia ipsum infernum non est nisi quam malum; sive enim dicas, quod omnes in inferno sint mali, sive dicas quod infernum sit malum, idem est; in sensu spirituali, cum dicitur malum, intelligitur infernum, nam qui in sensu spirituali sunt, ut sunt Angeli in cœlo, abstracte a personis, quia universaliter, cogitant & loquuntur, ita malum illis est infernum; similiter peccatum, cum per id intelligitur malum dominans, ut Gen: Cap: iv "Dixit Jehovah ad Cain, si non benefacis, ad janua[m] Peccatum cubat, ad te desiderium ejus, & tu domineris ei" Vers: 6. 7; ibi peccatum pro inferno, quod præsto est, cum homo malum facit: ipsum etiam malum apud hominem non est nisi quam infernum, nam influit inde, & est homo tunc in minima imagine infernum, ut quoque est unusquisque ibi; sicut vicissim, ipsum bonum apud hominem, non est nisi quam cœlum in illo, nam bonum per cœlum influit a Domino, & est homo, qui in bono, in minima imagine cœlum, ut quoque est unusquisque in cœlo.

6280. Quod Angelus redimens sit Dominus quoad Divinum Humanum, constat ex eo, quod Dominus per quod assumsit Humanum, & id Divinum fecit, redemerit hominem, hoc est, liberaverit illum ab inferno; quapropter Dominus quoad Divinum Humanum suum, vocatur Redemptor. Quod Divinum Humanum dicatur Angelus, est quia per Angelum significatur Missus, & Dominus quoad Divinum Humanum dicitur Missus, ut patet a plurimis locis in Verbo Evangelistarum: & præterea Divinum Humanum ante adventum Domini in mundum, fuit Ipse Jehovah influens per cœlum cum loquebatur verbum; Jehovah enim supra cœlos fuit, at quod ab Ipso transiit per cœlos, hoc fuit tunc Divinum Humanum; nam per influxum Jehovah in cœlum, retulit hominem, ac Ipsum Divinum inde, fuit Divinus Homo; hoc nunc est Divinum Humanum ab æterno, & est quod vocatur Missus, per quod intelligitur procedens, estque hic idem ac Angelus. Sed quia Jehovah per id suum Divinum Humanum non potuit influere amplius apud homines, quia ii se in tantum removerant a Divino illo, idcirco assumsit Humanum, & hoc Divinum fecit, ac ita per influxum inde in cœlum, usque ad illos in genere humano, qui reciperent bonum charitatis & Verum fidei a Divino Humano, quod ita visibile factum, pertingere potuit, & illos sic ab inferno liberare; quod aliter nusquam fieri potuit; hæc liberatio est quæ vocatur Redemptio, & Ipsum Divinum Humanum, quod liberavit seu redemit, quod vocatur Angelus redimens. Sed sciendum, quod Dominus quoad Divinum Humanum, sicut quoad Ipsum Divinum, sit supra cœlum, nam est Sol qui illuminat cœlum, ita quod Cœlum sit longe infra Ipsum; Divinum Humanum, quod est in cœlo, est Divinum Verum quod procedit ab Ipso, quod

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 405

quod est Lux ab Ipso ut a Sole ; Dominus quoad suam essentiam non est Divinum Verum, nam hoc est ab Ipso sicut Lux a Sole, sed est Ipsum Divinum Bonum, unum cum Jehovah, Divinum Humanum Domini, etiam aliis in locis in Verbo dicitur Angelus ; ut cum apparuit Mosi in rubo, de quo ita in Exodo "Cum Moses venit ad montem Dei, ad Chorebum, apparuit Angelus Jehovah illi in flamma ignis e medio rubi : vidit Jehovah quod Moses secederet ad videndum, ideo clamavit ad illum Deus e medio rubi. Et porro dixit, *Ego sum Deus patris tui, Deus Abrahami, Deus Ischaki, & Deus Jacobi*" 111: 1. 2. 4. 6 ; est Divinum Humanum Domini, quod ibi Angelus Jehovah vocatur, qui quod fuerit Ipse Jehovah, dicitur clare ; quod Jehovah fuerit ibi in Divino Humano, constare potest ex eo, quod Ipsum Divinum non nisi quam per Divinum Humanum potuerit apparere, secundum Domini verba apud Johannem "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in sinu Patris est, Ille exposuit" 1: 18 ; & alibi "Neque vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis" v: 37. Porro, Dominus quoad Divinum Humanum dicitur Angelus, ubi agitur de ducendo populo in terram Canaanem, de quo ita in Exodo "Ecce Ego mitto Angelum coram te, ad custodiendum te in via, & ad deducendum te ad locum, quem preparavi : caveto tibi a faciebus Ipsius, quia non sustinebit praevaricationem vestram, quoniam Nomen Meum in medio Illius est" xxiii: 20. 21. 23 ; quod Angelus ibi sit Divinum Humanum, patet ex eo, quod dicatur, quoniam Nomen Meum in medio Illius est, hoc est, Ipse Jehovah ; per Nomen meum significatur quale Jehovah, quod est in Divino Humano ; quod Dominus quoad Divinum Humanum sit Nomen Jehovah, videatur n: 2628 ; & quod Nomen Dei sit quale, tum omne in uno complexu per quod colitur Deus, n: 2724. 3006. Apud Esaiam "In omni angustia illorum, Ipsi angustia, & Angelus facierum Ipsius liberabit illos, ob amorem suum, & indulgentiam suam *Hic redemit illos, & assumpsit illos, & portavit illos omnibus diebus æternitatis*" lxxiii: 9 ; quod Angelus facierum Jehovah sit Dominus quoad Divinum Humanum, patet, nam dicitur quod redemit illos. Apud Malachiam "Ecce subito veniet ad templum suum Dominus, Quem vos quæritis, & Angelus fæderis Quem vos desideratis, ecce venit, inquit Jehovah Zebaoth. Quis vero sustinebit diem adventus Ipsius, & quis consistet cum apparuerit : tunc suavis erit Jehovah Minchah Jehudæ & Hierosolymæ, juxta dies æternitatis, & juxta annos priores" 111: 1. 2. 4, quod Angelus fæderis sit Dominus quoad Divinum Humanum, manifeste constat, nam agitur de Ipsius adventu ; quod tunc suavis erit Jehovah mincha Jehudæ & Hierosolymæ, significat, quod suavis erit tunc cultus ex amore & fide in Ipsum : quod per Jehudam ibi non intelligatur Jehudah, nec per Hierosolymam Hierosolyma, clare patet, nam nec tunc nec postea minchah Jehudæ & Hierosolymæ suavis fuit : quod dies æternitatis, sint status Ecclesiæ Antiquissimæ, quæ cœlestis, & anni priores status Ecclesiæ Antiquæ, quæ spiritalis, videatur n: 6239. Præterea per Angelum in Verbo, in sensu interno non significatur Angelus, sed aliquod Divinum in Domino, n: 195. 2321. 2821. 3039. 4085.

6281. Quod Redimere attinet, id in proprio sensu significat sibi restituere & appropriare, quod suum fuerat, & prædicatur de servitio, de morte, & de malo; cum de servitio, intelliguntur illi qui servi facti sunt, in sensu spirituali qui emancipati inferno; cum de morte, intelliguntur illi qui in damnatione; & cum de malo, aut hic, intelliguntur qui in inferno, nam malum, a quo Angelus redemit, est infernum, n: 679. Quia Dominus ab illis hominem liberavit per quod Humanum in Se Divinum fecit, ideo est Divinum Humanum Ipsius, quod in Verbo vocatur Redemptor; ut apud Esaiam "Ego adjuvante, dictum Jehovah, & Redemptor tuus Sanctus Israelis" XLII: 14. Apud Eundem "Sic dixit Jehovah, Redemptor Israelis, Sanctus Ipsius" XLIX: 7. 26. Apud Eundem "Jehovah Zebaoth Nomen Ipsius, & Redemptor tuus, Sanctus Israelis, Deus totius terræ vocabitur" LIV: 5; in his locis distinguitur Ipsum Divinum, quod vocatur Jehovah, a Divino Humano, quod dicitur Redemptor Sanctus Israelis. Quod autem sit Ipse Jehovah in Divino Humano, constat ab his locis, apud Esaiam "Sic dixit Jehovah Rex Israelis, & Redemptor illius, Jehovah Zebaoth, Ego primus & Ego novissimus, & præter Me non Deus" XLIV: 6. Apud Eundem "Sic dixit Jehovah Redemptor tuus, Ego Jehovah Deus tuus, docens te" XLVIII: 17. Apud Eundem "Tu Pater noster, nam Abraham non cognoscit nos, & Israel non agnoscit nos, Tu Jehovah Pater noster Redemptor noster, a seculo Nomen tuum" LXIII: 16. Apud Davidem "Jehovah qui redemit e fovea vitam meam" Psalm: CIII: 4; ex quibus locis etiam patet, quod per Jehovah in Verbo non alius intelligatur quam Dominus, n: 1343. 1737. 1921. 3035. 5663; & quod Jehovah Redemptor sit Divinum Humanum Ipsius, ideo quoque qui redempti sunt vocantur Redempti Jehovah, apud Esaiam "Dicite filie Zionis, ecce salus tua venit, ecce merces Ipsius cum Ipso, & pretium operis coram Ipso, vocabunt illos, populum sanctitatis, Redemptos Jehovah" LXII: 11. 12, quod Dominus sit a Quo Redempti Jehovah dicuntur, manifeste liquet, nam de adventu Ipsius dicitur, ecce salus tua venit, ecce merces Ipsius cum Ipso. Præterea videatur Esai: XLIII: Cap: LII: 2. 3. Cap: LXIII: 4. 9. Hosch: XIII: 14. Exod: VI: Cap: XV: 13. Hiob: XIX: 25, ubi patet quod Redemptio prædicetur de servitio, & de morte, & de malo.

6282. Benedicat pueris, quod significet det ut illis verum & bonum, constat a significatione benedicere, quod sit donare vero & bono, nam benedictio in spirituali sensu non aliud involvit, n: 1420. 1422. 4981; & ex representatione Ephraimi & Menalches, qui hic sunt pueri, quod sint Ecclesiæ Intellectuale & Ecclesiæ Voluntarium, quibus verum & bonum daretur, Intellectuali verum, & voluntario bonum.

6283. Et vocabitur in illis nomen meum, quod significet quod in illis quale boni veri spiritualis e naturali, constat ex significatione vocari nomen suum in aliquo, quod sit quale ejus in illo, de qua n: 1754. 1896. 2009. 3421; & ex representatione Israelis, quod sit bonum veri spiritualis e naturali, de qua supra n: 6277; & quia quale Israelis erat in illis, ideo etiam inter reliquos

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 407

liquos Jacobi filios recepti sunt, & facti Tribus, una Menaschis, & altera Ephraimi, & cum illis constituebant duodecim Tribus, quando Tribus Levi quia sacerdotium facta, non numerata est, quæ hæreditatem sortitæ sunt, de qua apud Josuam, & quoque apud Ezechielem Cap. xlviii.

6284. Et nomen patrum meorum Abrahami & Jischaki, quod significet & quale boni & veri interni, constat a significatione nominis, quod sit quale, ut mox supra n: 6283; & ex repræsentatione Abrahami & Jischaki, quod sint Bonum & Verum Internum, de qua supra n: 6276. Internum Bonum & Verum erunt in bono & vero externo, ut hæc sint bonum & verum, nam ut supra n: 6275, dictum est, non est Externum nisi formatum quoddam, tale, ut ibi Internum possit esse, & secundum influxum in se a Domino ibi agere vitam; Internum etiam nec aliud est respective ad supremum, quod est Dominus, inde omne vitæ; & quæ infra sunt, modo sunt formæ recipientes vitæ per gradus in suo ordine usque ad ultimum, quod est Corpus.

6285. Et crescant ad multitudinem in medio terræ, quod significet extensionem ab intimo, constat a significatione medii, quod sit intimum, de qua n: 2940. 2973. 6068. 6084. 6103; inde crescentia in multitudinem est extensio; vera enim, quæ per multitudinem significantur, ab intimo, ut e centro, se circum circa extendunt; & quo major extensio inde est, & hæc quo melius secundum ordinem cœlestem, eo perfectior status est; hic status est qui significatur per hoc benedictionis, ut crescant ad multitudinem in medio terræ.

6286. Vers: 17. 18. 19. 20. Et vidit Joseph, quod posuit pater ejus manum dextram suam super capite Ephraimi, & malum fuit in oculis ejus, & apprehendit manum patris sui ad removendum illam a super capite Ephraimi, super caput Menaschis. Et dixit Joseph ad patrem suum, non ita pater mi, quia hic primogenitus, pone dextram tuam super capite ejus. Et renuit pater ejus, & dixit, scio fili mi, scio, etiam hic erit ad populum, & etiam hic magnus fiet, & veruntamen frater ejus minor magnus fiet præ illo, & semen illius erit plenitudo gentium. Et benedixit illis in die hoc, dicendo, in te benedicet Israel, dicendo, ponat te Deus sicut Ephraim & sicut Menaschen: & posuit Ephraim ante Menaschen. Et vidit Joseph quod posuit pater ejus dextram suam super capite Ephraimi significat apperceptionem quod primo loco reputaret verum & malum fuit in oculis ejus, significat displicentiam: & apprehendit manum patris sui, significat influxum in potentiam apperceptionis ejus obscuræ: ad removendum illam a super capite Ephraimi super caput Menaschis, significat ad declinandum eum ab errore: & dixit Joseph ad patrem suum, non ita pater mi, quia hic primogenitus, significat influxum perceptibilem de bono quod ei prioritas: pone dextram super capite ejus, significat quod sic primo loco: & renuit pater ejus, significat non consensum: & dixit, scio, fili mi, scio, significat quod ita sit, sed quod appareat aliter: etiam hic erit in populum, & etiam hic magnus fiet, significat quod verum ex bono etiam augetur, ita cœlestis homo: & veruntamen frater ejus minor magnus fiet præ illo, significat quod bonum ex vero plus incrementi capiet, ita spiritualis homo ::

homo: & semen illius erit plenitudo gentium, significat verum quod fidei regnatum: & benedixit illis in die hoc, significat Prævidentiam & Providentiam in æternum: dicendo, in te benedicat Israel, dicendo ponat te Deus sicut Ephraimum & sicut Menaschen, significat ut spirituale suum sit in vero intellectualis & bono voluntarii: & posuit Ephraimum ante Menaschen, significat quod primo loco reputaret verum, quia spiritualis.

6287. Et vidit Joseph quod posuit pater ejus manum dextram suam super capite Ephraimi, quod significet apperceptionem quod primo loco reputaret verum, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & apperceptio, de qua n: 2150. 2807. 3764. 4567. 4723. 5490; ex repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877. 6124; ex repræsentatione Israelis, qui hic pater, quod sit bonum spirituale e naturali; ex significatione ponere manum dextram super capite, quod sit primo loco reputare, de qua supra n: 6269; & ex repræsentatione Ephraimi, quod sit Verum quod Intellectualis in naturali, de qua supra n: 6234. 6238. 6267; ex his patet, quod per vidit Joseph quod posuit pater ejus manum dextram suam super capite Ephraimi, significetur apperceptio Cœlestis Interni quod Bonum spirituale e naturali primo loco reputaret verum, videantur quæ de his supra n: 6256. 6269. 6272. 6273, dicta & ostensa sunt.

6288. Et malum fuit in oculis ejus, quod significet displicentiam, constat absque explicatione. Quod displicuerit Josepho, erat quia per eum repræsentatur Cœleste Internum, quod est supra Bonum spirituale, quod repræsentatur per Israellem; quod superius est, hoc potest apperceptio, quomodo se habet cum eo quod agitur in inferiori, ita quoque num verum sit quod ibi cogitur, vel non; superius enim videt quæ in inferioribus sunt, quia e luce cœli; ita vidit Cœleste Internum, quod Joseph, quod in errore esset Bonum spirituale e naturali, quod Israel, quapropter id ei displicuit.

6289. Et apprehendit manum patris sui, quod significet influxum in potentiam apperceptionis ejus obscuræ, constat a significatione apprehendere manum, quod sit influxus in potentiam apperceptionis; Internum enim cum per influxum adigere vult Externum ad aliquod cogitandum & volendum, quasi apprehendit illud, hic potentiam apperceptionis quæ per manum significatur; quod manus sit potentia, videatur n: 878. 3387. 493 ad 4937. Quod apperceptio dicatur obscura, est causa, quia spirituales, qui repræsentantur per Israellem, sunt in obscuro respective ad Cœlestes, qui repræsentantur per Josephum; quod spirituales in obscuro sint respective, videatur n: 2706. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 3937. 2833. 4402. Quod spirituales in obscuro sint, patet manifeste ex eo, quod antequam regenerati sunt, sint prorsus in caligine de vero & bono, & quod cum regenerantur, sit verum, quale est in doctrina Ecclesiæ eorum, quod agnoscunt, cui Vero fidem habent sive id verum sit sive non verum; hoc Verum usque est quod sit Bonum apud illos cum sit voluntatis & inde vitæ, & tunc est id Bonum, quod vocatur Bonum veri, tum Bonum fidei, ut & Bonum spirituale seu Bonum Ecclesiæ

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 409

Ecclesiæ spiritualis; quale id bonum sit quod ex tali origine, quisque potest scire, qui expendit. Sed usque Bonum ex tali Vero, etiam apud gentiles, acceptatur a Domino, dum pro principio habet charitatem erga proximum, & in charitate illa est innocentia.

6290. Ad removendum illam a super Capite Ephraimi super caput Menaschis, quod significet ad declinandum eum ab errore, constat a significatione remove, quod sit declinare; & a significatione a super capite Ephraimi super caput Menaschis, quod sit ab errore, nam error erat quod primo loco reputaret verum, & secundo bonum, ut supra ostensum est.

6291. Et dixit Joseph ad patrem suum, non ita pater mi, quia hic primogenitus, quod significet influxum perceptibilem de bono, quod ei prioritas, constat ex significatione dicere, cum prædicatur de cœlesti Interno, quod hic Joseph, quod sit Influxus, de qua n: 6152, hic influxus perceptibilis, quia non solum apprehendit manum, sed etiam dixit, non ita pater mi, quia hic primogenitus.

6292. Pone dextram super capite ejus, quod significet quod sic primo loco, constat ex significatione ponere dextram super capite, quod sit primo loco reputare, ut supra n: 6269. 6287. Quod super capite posuerit manum, cum benediceret, erat ex rituali recepto ab Antiquis; in Capite enim est ipsum Intellectuale & Voluntarium hominis, in corpore autem sunt actus secundum illa & obsequium; ita ponere manum super capite erat repræsentativum quod benedictio communicaretur Intellectuali & Voluntario, ita ipsi homini: ex antiquo illo tempore idem rituale etiam hodie remanet, & in usu est in inaugurationibus, etiam in benedictionibus.

6293. Et renuit pater ejus, quod significet non consensum, constat absque explicatione.

6294. Et dixit, scio, fili mi, scio, quod significet quod ita sit, sed quod appareat aliter, constat ex significatione scire, quod hic sit scire ita esse, sed apparere aliter. Quod hoc nunc appercepit Bonum Spirituale, quod Israel, erat ex influxu Cœlestis Interni, quod Joseph, de quo influxu supra n: 6289. 6291, actum est: cum Bonum spirituale in illuminatione est ex tali influxu, tunc appercepit quod ita sit, hoc est, quod Bonum priori loco sit, & verum posteriori, & quoque quod aliter appareat; sed tunc prioritatem ponit in eo, quod verum regnaturum præ bono, ut sequitur, ac ob eam causam manum dextram retinet super capite minoris natu, & sinistram super capite primogeniti.

6295. Etiam hic erit in populum, & etiam hic magnus fiet, quod significet quod verum ex bono etiam augebitur, ita cœlestis homo, constat ex significatione populi, quod sit verum, de qua n: 1259. 1260. 3581. 4619; ex significatione magnus fieri, quod sit augeri; & ex repræsentatione Menaschis de quo illa dicuntur, quod sit bonum voluntarii in naturali natum ab Interno, de qua n: 6234. 6238. 6267; quod verum ex bono sit Cœlestis

hominis, constat ex illis, quæ prius de Celesti homine sæpe dicta & ostensa sunt; quod nempe Cœlestis homo sit qui ex voluntario in bono est, & inde in vero; & quod distinguatur a spirituali homine in eo, quod hic sit ex intellectuali in vero & inde in bono; & quia Menasche est bonum Voluntarii, ideo per illum repræsentatur Cœlestis homo, sed celestis homo externus, seu homo Ecclesiæ cœlestis externæ, nam Menasche est bonum Voluntarii in naturali, ita in Externo homine, Josephus autem est homo Ecclesiæ Cœlestis internæ, quia est bonum voluntarii in rationali, ita in Interno homine. Paucis etiam dicendum est de Vero boni quod est Cœlestis hominis, Verum illud quidem dicitur Verum, sed est bonum: apud cœlestem hominem est bonum amoris in Dominum, & bonum amoris erga proximum; bonum amoris in Dominum, est Internum ejus, at bonum amoris erga proximum est Externum ejus; quapropter qui ab Ecclesia Cœlesti sunt, in Ecclesiæ illius Interno sunt qui in amore in Dominum, & in Ecclesiæ Externo qui in amore erga proximum, bonum hujus amoris, nempe amoris erga proximum apud cœlestem hominem, est, quod hic vocatur verum boni, & repræsentatur per Menaschen: Cœlestis enim homo est talis, ut non ratiocinetur ex vero, nec de vero, nam perceptionem ex bono, hoc est, per bonum a Domino, habet, quod ita sit vel non ita, n: 202. 337. 2715. 3246. 4448; attamen bonum charitatis apud illum, est quod vocatur verum, sed cœleste verum.

6296. Et veruntamen frater ejus minor magnus fiet præ illo, quod significet quod bonum ex vero plus incrementi capiet, ita spiritualis homo, constat ex repræsentatione Ephraimi, qui hic est frater minor, quod sit verum intellectualis in naturali natus ab Interno, de qua n: 6234. 6238. 6267; hic autem est Ephraim bonum ex vero, de quo sequitur & ex significatione magnus fieri præ altero, quod sit plus incrementi capere. Quod Ephraim hic sit bonum ex vero, est quia repræsentat hominem Ecclesiæ Spiritualis, sed hominem Ecclesiæ spiritualis externæ, sicut Menasche hominem Ecclesiæ Cœlestis externæ, n: 6295: illum hominem, nempe hominem Ecclesiæ spiritualis, constituit bonum ex vero, Internum illius Ecclesiæ est quod repræsentatur per Israellem, Externum autem per Ephraimum. Homo Ecclesiæ spiritualis differt ab homine Ecclesiæ cœlestis in eo, quod illius bonum implantatum sit in parte intellectuali, hujus autem bonum in parte voluntaria, videatur n: 863. 875. 895. 927. 928. 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113; idcirco Ephraim repræsentat spiritualement hominem; & Menasche cœlestem. Quod bonum ex vero, seu spiritualis homo, plus incrementi capiet, quam bonum ex quo verum seu cœlestis homo, est quia Voluntarium hominis continue depravatum est, & tandem ita, ut malum occupaverit totum, adeo ut non aliquid integrum ibi remanserit; ne ideo homo periret, providit Dominus, ut regenerari posset quoad partem intellectualem, & sic salvari: inde nunc est, quod pauci sint apud quos aliquid adhuc integrum est in parte voluntaria, ita pauci qui fieri Cœlestes homines, sed plures qui spirituales; ita quod hi plus incrementi capient quam illi; hoc nunc est, quod significatur per

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 411

per quod frater ejus minor magnus fiet præ illo.

6297. Et semen illius erit plenitudo gentium, quod significet quod verum quod fidei regnatum, constat ex significatione seminis, quod sit fides & charitas, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3187. 3310. 3373. 3671, hic fides, quia prædicatur de Ephraïmo; & ex significatione plenitudinis gentium, quod sit abundantia, ita quod regnatum. Plenitudo in Verbo significat omne, & ubi non omne significat abundans, & prædicatur & de vero & de bono, nam multitudo prædicatur de vero, magnitudo autem de bono, ita plenitudo de utroque; ut apud Jeremiam “Ecce aquæ ascendentes e septentrione, quæ fient in flumen inundans, & inundabunt terram *& plenitudinem ejus*, urbem & habitantes in ea” XLVII: 2, terra & plenitudo pro omni, tam vero quam bono, quod est Ecclesiæ; ideo adjicitur, urbem & habitantes in ea, nam per urbem significantur vera, & per habitantes bona, n: 2268. 2481. 2712. Apud Ezechielem “Panem suum cum sollicitudine comedent, & aquas suas cum stupore bibent, ut devastetur terra ejus a plenitudine sua” XII: 19, terra pro Ecclesia, & plenitudo pro bono & vero ibi, quod utrumque significetur, patet ex illis quæ præcedunt, quod panem cum sollicitudine comedent, & aquas cum stupore bibent, per panem enim significatur bonum amoris, & per aquas verum fidei, quæ vocantur terræ plenitudo. Similiter apud Amos “Superbiam Jacobi & palatia ejus odi, ideo concludam urbem *& plenitudinem ejus*” VI: 8. Apud Davidem “Tui cœli, etiam tua terra, urbem *& plenitudinem ejus* Tu fundasti” Psalm: LXXXIX: 12: & alibi apud Eundem “Jehovæ terra *& plenitudo ejus*, orbis & habitantes in illo: Ipse super maria fundavit illum, & super flumina stabilivit illum” XXIV: 1. 2; plenitudo etiam ibi pro vero & bono; terra pro Ecclesia in specie, orbis pro Ecclesia in universali sensu; quod Jehovah fundaverit orbem super maria, est super illa quæ sunt scientiæ; n: 28, & quod stabiliverit illum super flumina, est super illa quæ sunt intelligentiæ, n: 3051; quod non intelligatur, quod Jehovah orbem fundaverit super maria, & stabiliverit super flumina, quis non videre potest, nam orbis non super illis fundatus & stabilitus est; quare qui expendit, videre potest, quod per maria & per flumina aliud significetur, & quod hoc aliud sit spirituale seu Internum Verbi.

6298. Et benedixit illis in die hoc, quod significet Prævidentiam & Providentiam in æternum, constat ex significatione benedicere, quod sit prædictio, de qua n: 6230. 6254, in supremo autem sensu Prævidentia Domini, & quia Prævidentia, etiam est Providentia, nam una non datur absque altera, prævidetur enim malum & providetur bonum, & malum quod prævidetur, per Providentiam flectitur in bonum; quod hic benedicere sit Prævidentia & Providentia, est quia Israel, qui hic benedicit, in supremo sensu est Dominus, n: 4286; & ex significatione in die hoc, seu hodie, quod sit æternum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165.

6299. Dicendo, in te benedicet Israel, dicendo, ponat te Deus sicut Ephraïmum & sicut Menaschen, quod significet ut spirituale suum sit in vero

intellectualis & bono voluntarii, constat ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & ex repræsentatione Ephraimi, quod sit verum intellectualis, ac Menaschis quod sit bonum voluntarii, de quibus supra; ut spirituale, quod Israel, sit in illis, significatur per verba "in te benedicet, & ponat te Deus." Cum hoc, quod Spirituale per Israellem repræsentatum, sit in vero intellectualis & bono voluntarii, quæ sunt Ephraim & Menasche, ita se habet; bonum spirituale, quod repræsentatur per Israellem, est spirituale Ecclesiæ internæ, at verum & bonum, quæ per Ephraimum & Menaschen repræsentantur, sunt Ecclesiæ externæ, videatur supra n: 6296; ut Internum sit Internum Ecclesiæ, necessario erit in Externo ejus, nam Externum est fundamenti loco, cui Internum insidet, & est receptaculum in quod Internum influet, inde est, quod naturale, quod est externum, necessario regenerandum sit, nam nisi id regeneratur, Internum non habet fundamentum, nec receptaculum; & si non habet fundamentum nec receptaculum, prorsus perit: id nunc est, quod intelligitur per quod spirituale suum sit in vero intellectualis & bono voluntarii. Sit pro illustratione hujus rei, hoc exemplum; ipsa affectio charitatis, nempe quod homo sentiat in se quietum ac beatum sibi benefaciendo proximo absque respectu ullius remunerationis, est Internum Ecclesiæ; id autem velle & id agere ex vero, hoc est, quia ita in Verbo mandatum est, Externum Ecclesiæ est; si Naturale, quod est Externum, non concordat, hoc est, nec id vult nec agit, quia in eo nihil remunerationis, ita nihil sui, videt, nam in naturali seu Externo homine ex hæreditario & ex actuali, tale inest, tunc Internum non habet fundamentum, nec receptaculum correspondens, sed tale quod influxum aut rejicit aut pervertit aut exstinguit, quapropter Internum perit, nempe clauditur & obturatur, ut nihil ex cælo in naturale per Internum transpiret, præter aliquid lucis in communi per rimas ubivis circumcirca, ut facultas sit cogitandi, volendi loquendique, sed secundum id quod in naturali est, ita pro malo & falso contra bonum & verum, ad quod sibi inservire facit id lucis spiritualis quod in communi per rimas ubivis circumcirca influit.

6300. Et posuit Ephraimum ante Menaschen, quod significet quod primo loco reputaret verum, quia spiritualis, constare potest ab illis, quæ supra ad Vers: 13. 14. 17. 18. 19, explicata sunt.

6301. Vers: 21. 22. *Et dixit Israel ad Josephum, ecce ego morior, & erit Deus cum vobis, & reducet vos ad terram patrum vestrorum. Et Ego do tibi portionem unam super fratres tuos, quam sumsi e manu Emorraei gladio meo & arcu meo.* Et dixit Israel ad Josephum, ecce ego morior, significat perceptionem boni spiritualis ex Cœlesti Interno de nova vita, & de fine repræsentationis: & erit Deus cum vobis, significat Providentiam Divinam Domini: & reducet vos ad terram patrum vestrorum, significat ad statum Ecclesiæ utriusque Antiquæ: & ego do tibi portionem unam super fratres tuos, significat quod verum Intellectualis & bonum Voluntarii plus haberet ibi: quam sumsi e manu Emorraei, significat ex victoria super malum: gladio meo,

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 413

meo, significat per verum pugnans : & arcu meo, significat ex doctrina.

6302. Et dixit Israel ad Josephum, ecce ego morior, quod significet perceptionem boni spiritualis a Cœlesti Interno de nova vita, & de fine repræsentationis, constat a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n : 6220 ; ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua etiam supra n : 6225 ; ex repræsentatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n : 5869. 5877 ; & a significatione mori, quod sit resuscitatio in vitam de qua n : 3498. 3505. 4618. 4621. 6036. 6222, & quoque quod sit finis repræsentationis prioris, n : 3253. 3259. 3276, qui finis etiam per mori hic significatur, nam cum moritur unus qui aliquid Ecclesiæ repræsentaverat, tunc alius succedit qui repræsentationem continuat in suo ordine ; ita postquam mortuus est Abraham, continuabatur in suo ordine repræsentativum in Jischako, & postea in Jacobo, & post eum in filiis ejus : similiter cum mortuus est Moyses, successit repræsentativum in Josua, ac postea in iudicibus ordine, usque ad Reges, & sic porro.

6303. Et erit Deus cum vobis, quod significet Providentiam Divinam Domini, constat a significatione erit Deus cum vobis, quod sit Providentia Divina Domini, nam cum Dominus est cum aliquo, tunc ducit illum, & providet, ut omnia quæ contingunt, sive sint tristitia sive læta, cedant ei ad bonum, hoc est Providentia Divina. Quod dicatur Providentia Domini, est quia dicitur Deus cum vobis, & per Deum ac per Jehovam in Verbo Dominus intelligatur, non enim est alius Deus præter Ipsum ; est enim Ille Ipse Pater & est Ille Ipse Filius, nam unum sunt, Pater in Ipso est & Ipse in Patre, ut Ipse docet apud Johannem, Cap : XIV : 9. 10. 11, videatur n : 1343. 1736. 2921. 3035. 5663.

6334. Et reducet vos ad terram patrum vestrorum, quod significet ad statum Ecclesiæ utriusque Antiquæ, constat a significatione terræ, quod sit Ecclesia, de qua n : 566. 662. 1066. 1067. 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4535. 4447. 5577 ; & ex significatione patrum, quod sint illi qui ab Ecclesia Antiqua, & ab Ecclesia Antiquissima, de qua n : 6075. Ad statum Ecclesiæ utriusque Antiquæ dicitur, quia filii Israelis, & horum posterii, sicut illi qui ab Antiquis Ecclesiis, in singulis repræsentarent Regnum Domini Cœleste & spirituale ; ipsum repræsentativum etiam institutum fuit, apud Gentem Judaicam Repræsentativum Regni Cœlestis, & apud populum Israeliticum Repræsentativum Regni spiritualis ; sed apud generationem illam non potuit aliud quam merum Repræsentativum institui, non autem aliquid Ecclesiæ aut Regni Domini, nam prorsus nihil in Repræsentativis videre & agnoscere voluerunt quam Externum, non autem aliquod Internum ; ut tamen Repræsentativum existeret, & per id aliqua communicatio daretur cum cœlo & per cœlum cum Domino, tenebantur in Externis ; & provisum tunc erat a Domino, ut communicatio daretur per solum Repræsentativum Externum absque Interno : hic status erat, ad quem reduci potuerunt posterii Jacobi : at usque in Repræsentativis externis apud illos intus latuerunt Divina, in supremo sensu quæ spectabant Divinum Humanum Domini, & in sensu respectivo,

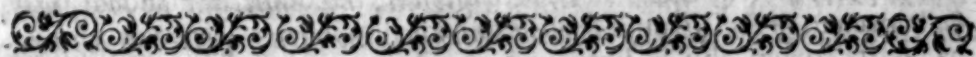
respectivo, quæ spectabant Regnum Domini in cœlis & Ecclesiam: hic status utriusque Ecclesiæ Antiquæ significatur per quod Deus reducet eos ad terram patrum eorum.

6304. Et ego do tibi portionem unam super fratres tuos, quod significet quod verum intellectualis & bonum voluntarii plus haberet ibi, constat ex repræsentatione Ephraimi & Menaschis, qui hic sunt Iosephus ut supra n: 6275, quod sint Verum Intellectualis & Bonum Voluntarii, de qua prius pluries; & ex significatione dare portionem unam super fratres, quod sit plus habere ibi, nempe in Ecclesia, quæ per terram significatur n: 6304; quod bonum voluntarii & Verum Intellectualis plus ibi haberent, est, quia illa bina sunt essentialia Ecclesiæ: ideo etiam cessit filiis Iosephi primogenitura, 1 Chron: v: 1.

6306. Quam sumsi e manu Emorræi, quod significet ex victoria super malum, constat ex repræsentatione Emorræi, quod sit malum, de qua n: 1857; & ex significatione sumere e manu, quod sit per victoriam sibi comparare. Quod Emorræos attinet, sciendum, quod per illos significetur malum, ut quoque per Cananæos, & per reliquas gentes in illa terra, quæ nominantur in Verbo significantur varia genera mali ut & falsi; talia repræsentabant Gentes, cum filii Israelis in possessionem terræ Canaanis veniebant, causa erat, ut cum filii Israelis repræsentarent Cœlestia, gentes illæ repræsentarent Infernaliam, & sic terra Canaan representaret omnem statum alterius vitæ; & quia Gentes repræsentabant infernaliam, idcirco devotioni datæ sunt, & cum illis, quæ remanerent, vetitum erat sædus inire. Quod filii Israelis terram illorum qui repræsentabant inferna, occuparent & inhabitarent, erat repræsentativum, quod infernales circa tempus adventus Domini occuparent multam partem Cœli, at quod Dominus, per quod in mundum venit, & humanum in se Divinum fecit, expulerit illos inde, ac deiecerit in inferna, & ita cœlum ab illis liberaverit, quod tunc in hæreditatem dedit illis qui e Regno suo spiritali essent. Quod per Gentem Emorræam repræsentatum sit malum in communi, patet ab illis locis ubi nominatur, ut apud Ezechielem "Hierosolyma, negotiationes tuæ & generationes tuæ de terra Cananæi; pater tuus Emorræus, & mater tua Chittæa" xvi: 3. 45; quia pater in sensu interno significat bonum Ecclesiæ, at in opposito sensu malum, ac mater verum Ecclesiæ, at in opposito sensu falsum, ideo dicitur, pater tuus Emorræus & mater tua Chittæa. Apud Amos "Ego perdidici Emorræum coram illis, cujus sicut altitudo cedrorum altitudo, & robustus ille sicut quercus: duxi eos in deserto, ad possidendum terram Emorræi" ii: 9: 10, hic etiam Emorræus pro malo, nam describitur malum amoris sui per altitudinem cedrorum & robur quercus: quod Emorræus sit malum in genere, est quia terra Cananæa tota dicta fuit terra Emorræi, nam dicitur, duxi vos in deserto ad possidendum terram Emorræi. Præterea in Libro Regum "Menasche Rex Jehudæ, malum fecit præ omni malo quod fecerunt Emorræi, qui ante eum" xxi: 11. Gladio meo, quod significet per verum pugans, constat a significatione gladii, quod sit verum pugans, de qua n: 2799.

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 415

4499. Et arcu meo, quod significet ex doctrina, constat ex significatione arcus, quod sit doctrina, de qua n: 2680. 2709. Quod hæc verba, nempe *portio quam sumsi e manu Emorræi gladio meo & arcu meo*, ab Israele dicta sint ob sensum internum, patet manifeste, quia Jacob portionem illam ab Emorræo non sumsit gladio, nec arcu, sed emit a filiis Chamoris, ut patet Genes: Cap: xxxiii, ubi hæc verba "Venit Jacob Schalem, urbem Schechemi, quæ in terra Canaan, in veniendo e Paddan-Aram; & castraetmatus ad facies urbis: & emit portionem agri, ubi tetendit tentorium suum, e manu filiorum Chamoris patris Schechemi, centum Kesithis" Vers: 18. 19; quod hic ager fuerit portio, quam dedit Iosepho, constat apud Josuam "Ossa Iosephi, quæ ascendere fecerunt filii Israelis ex Ægypto, sepeliverunt in Schechemo, in parte agri, quam emit Jacobus a filiis Chamoris, patris Schechemi, centum Kesithis; & fuerunt filiis Iosephi in hæreditatem" xxiv: 32; inde patet, quod portio illa emta fuerit, & quod illa sit quæ data Iosepho. Quod non intellecta sit urbs Schechemi, quæ ibi prope, ubi Schimeon & Levi occiderunt omnem masculum, & quam gladio ceperunt, Genes: xxxiv, constare potest ex eo, quod Jacob detestatus sit illud factum, & propterea maledixerit Schimeoni & Levi, & a se id facinus prorsus removerit, dicendo "In secretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniat gloria mea, quia in ira sua occiderunt virum, & in beneplacito suo enervarunt bovem: maledicta ira eorum, quia vehemens, & exscandescencia eorum quia dura: dividam eos in Jacobo, & dispergam eos in Israele" Cap: seq: xlix: 5. 6. 7. Inde nunc constare potest, quod illa verba, nempe *portio quam sumsi e manu Emorræi gladio meo & arcu meo*, dicta ab illo sint, cum in spiritu prophetico esset, propter sensum internum.

Continuatio De Influxu, & de Commercio animæ & corporis.

6307. **Q**UOD Influxus sit e mundo spirituali per Angelos & per spiritus, in affectiones & cogitationes, per multorum nunc annorum experientiam datum est scire tam manifeste, ut nihil manifestius; sensi non modo influxum quoad cogitationes, sed etiam quoad affectiones; & cum influebant mala & falsa, datum est scire, a quibus infernis illa, & cum bona & vera, a quibus angelis: hoc mihi tam familiare inde factum est, ut tandem singula cogitationum & affectionum scire potuerim, undenam essent; & tamen usque cogitationes meæ fuerunt, sicut cogitationes mihi fuerant prius.

6308. Influxus ille fit per Spiritus & angelos: ordo Influxus est talis, quod Spiritus mali primum influant, & quod angeli dissipent illa: quod Influxus talis sit, homo non percipit, quia cogitatio ejus tenetur in libero per æquilibrationem inter binos illos influxus, & quia homo non attendit ad illa; mali nec scire possent si attenderent, quia apud illos non est æquilibrium inter malum & bonum; sed qui in bono sunt, illi id scire possunt; etiam sciunt ex Verbo, quod aliquid intus sit, quod pugnat contra malum & falsum apud illos, & quod spiritualis homo contra naturalem, ita Angeli qui in interioribus hominis & in ejus spiritualibus, contra malos spiritus qui in ejus exterioribus & naturalibus sunt; inde etiam Ecclesia vocatur pugnans. At malum, quod a malis spiritibus influit in cogitationem, homini nihil quicquam nocet, si non recipit illud; si enim recipit illud, & a cogitatione transfert in voluntatem, tunc id facit suum; ac tunc accedit ad partes spirituum infernalium, & recedit ab Angelis cœli: hoc est quod Dominus docet apud Marcum "quodque ingrediuntur in hominem, non immundum illum reddant, sed quæ egrediuntur, quia hæc ex corde seu ex voluntate" VII: 14 ad 23.

6309. Loquutus sum cum Spiritibus bonis de Interno & Externo homine, dicendo, quod mirum sit, quod pauci intra Ecclesiam credant, tametsi ex Verbo sciunt, quod Internus homo sit, distinctus ab Externo, cum tamen ex levi intuitionem in cogitationem suam & voluntatem quotidie, hoc scire possunt; scilicet ex eo, quod sæpe interius aliter cogitent quam exterius; & quod exterius cogitant, hoc emittant in loquelam, in faciem, & in actus, at quod interius, non ita, quod hoc alte recondant; ut familiare est apud simulatores, hypocritas & dolosos: qui in bono sunt, id scire possunt ex eo, quod cogitent non ita faciendum, semetipsos redarguendo; quibus inde constare potest, quod interior homo sit, separatus ab exteriori. Sed quod ad hoc non attendant, & si attendunt quod hoc non apperipiant, est quia vitam ponunt in corpore, & quia, cum corporeis & mundanis immergunt omne cogitationis, perit intuitio in talia, imo etiam fides quod ita sit; hoc etiam ab experientia mihi datum est scire; cum in cœlesti aliqua idea essem, & inde in cogitationem de mundanis & terrestribus delaberer, tunc perierunt cœlestia ita plane, ut vix agnoscerentur; causa est, quia illa quæ sunt lucis cœli tenebræ fiunt, cum cadunt in illa quæ sunt luminis mundi, nam in se contraria sunt: ut autem non contraria sint, regeneratur homo & quoque elevatur a sensualibus versus interiora, & quantum elevatur ab illis, tantum relinquit mala & falsa; sed elevari

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 417

vari non potest, nisi in bono fidei & vitæ sit.

6310. Interiora hominis distincta sunt secundum gradus per derivationes, secundum illos gradus sunt etiam Lucæ: Sensualis internum, quod proximum est sensualibus corporis, habet lumen crassissimum; hoc lumen mihi datum est discernere per multam experientiam; & observatum, quoties in hoc lumen delapsus fuerim, quod toties obvenierint falsa & mala plurium generum, imo etiam scandalosa contra Cœlestia & Divina, ac præterea spurca & fœda; causa est, quia hoc lumen dominatur in Infernis, ac Inferna per id imprimis apud hominem influunt: cum in hoc lumine est homo, est cogitatio ejus fere in simile lumine, in quo ejus visus externus, & est tunc pæne in corpore: homines, qui in hoc lumine sunt, vocandi sunt SENSUALES, nam non ultra sensuality corporis cogitant, quæ ultra illa sunt, nec percipiunt nec credunt, solum id credunt quod vident & tangunt. In illo lumine sunt illi, qui interiora prorsus non excoluerunt, vivendo in neglectu & contemptu omnium quæ rationalia & spiritualia sunt; & in illo lumine sunt imprimis Avari, & Adulteri, tum qui in meris voluptatibus, ac in turpi otio, vixerunt; inde hi spurca cogitant, & de sanctis Ecclesiæ sæpe scandalosa.

6311. In lumine illo sunt, ut dictum, Inferna, & in illo etiam sunt aliqui qui non ita mali sunt, qui nempe non avari, adulteri aut voluptuosi fuerunt, sed qui tales facti sunt, quia rationale suum non excoluerunt: datum est quodam diluculo videre hos spiritus; apparebant in foro, turmatim, portantes saccos in quibus materiæ rudes, ponderantes illa, & deportantes. Sirenes quædam tunc non procul erant, & audiebam illas dicentes, quod vellent ibi esse, quia vident oculis suis homines; Sirenes enim, quia fuerunt adulteræ præ aliis, & quoque contra omnia cœlestia & spiritualia, non videre possunt alios spiritus, quam qui in lumine sensuali sunt, quia ipsæ tales sunt.

6312. Quia in sensuali hoc lumine Inferna sunt, ideo nisi homo ab illo elevatur, non potest non perire; elevatur per bonum fidei. Sunt etiam Inferna quæ in subtiliore sphaera sunt, in illis sunt qui maligni fuerunt intus, & plures artes excogitaverunt deprivandi alios suis bonis, ac plures dolos emachinati sunt ut imperarent: sed observatum est quod hæc sphaera influat insphæram sensualem externam, & quidem a parte tergali, ubi involuntaria hominis: inde sensualis sphaera tam valida est.

6313. Cum homo elevatur versus interiora, tunc a lumine crasso sensuali venit in lumen mitius, & tunc simul abducitur ab influxu

scandalorum & spurcorum, & adducitur propius ad illa quæ iusti & equi sunt, quia propius ad angelos qui apud illum, ita propius ad lucem cœli. Elevatio hæc a sensualibus nota fuerat Antiquis, etiam Gentilibus, quare Sophi eorum dixerunt, cum animus abducitur a sensualibus, quod veniat in lucem interiorem, ac simul in statum tranquillum, & in beatitudinem quandam cœlestem; inde etiam illi de immortalitate animi concluderunt. Homo adhuc interius potest elevari, & quo interius, eo in lucem clariorem venit, & tandem in lucem cœli, quæ Lux non est nisi quam Sapientia & Intelligentia a Domino. Tres cœli non aliter distincti sunt, quam secundum elevationes versus interiora, ita quoque secundum gradus lucis; Tertium Cœlum quia est in intimis, est in maxima luce, ita in sapientia, quæ multum excedit sapientiam inferiorum cœlorum.

6314. Similiter ac cum luce, se quoque habet cum calore qui homini vitalis est; calor hic vitalis prorsus non originem trahit a calore qui est sole mundi, sed a calore spirituali, qui est amor, & procedit a Domino; hic calor est angelis: inde homo quantum in amore est, tantum in calore vitali est: corpus autem est in calore mundi, & quoque sensuale interius, sed calor vitalis influit in hunc calorem, & vivificat illum: puritates & crassities ejus se similiter habent ac luces. Hic calor est, qui intelligitur per ignes sacros in Verbo, quapropter per ignes illos ibi significantur cœlestes amores; ac in opposito sensu est ille calor qui intelligitur per ignes inferni, quare per ignes illos in Verbo significantur amores infernales & eorum cupiditates.

6315. Homo, qui in vita sua elevatus est a sensualibus per bonum fidei, is alternatim est in lumine sensuali, & in lumine interiori; cum in curis mundanis est, in consortiis ubi externa vigent, in voluptatibus, tunc in sensuali vita est; in eo statu fugit & quoque aversatur loqui & cogitare de Deo, & de illis quæ fidei sunt; & si de illis tunc loqueretur & cogitaret, illa nihili faceret, nisi momento elevaretur inde versus interiora a Domino: is homo, cum non in mundanis est, sed in interiori lumine, cogitat ex justo & equo; & si in lumine adhuc interiore, cogitat ex vero & bono spirituali. Qui in bono vita est, is ab uno lumine in alterum elevatur, & in lumen interius momento cum incipit male cogitare, nam angeli ei prope sunt. Hæc scire datum est per experientias, quia elevationes frequenter appercepi, & simul tunc mutationes status quoad affectiones & quoad cogitationes.

6316. Eruditi, quod miraberis, quoad multam partem sunt sensuales, causa est, quia scientias didicerunt solum famæ causa, ut promoveantur

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 419

moveantur in honores, & sic in lucra, non autem fine ut sapiant: omnes enim scientiæ, quæ in orbe erudito sunt, sunt media sapiendi, & quoque sunt media insaniendi. Cum illi erecti sunt ad honores, dein videntur sensuales plus quam simplices; & tunc illi simplicitatis esse credunt aliquid tribuere Deo, & non prudentiæ & naturæ, & reliqua fortuito.

6317. Fuerunt apud me Spiritus, qui cum vixerunt homines in mundo, eruditi dicti sunt; & remittebantur in statum cogitationis, in quo fuerunt cum in corpore, & communicata est mihi cogitatio eorum, & quidem de spiritibus; quæ cogitatio erat talis, ut nusquam potuerint adduci ad credendum, quod Spiritus aliquo sensu gaudeat; & cætera, quæ de Spiritibus seu animabus post mortem cogitauerant, erant absque omni quali: causa fuit, quia vitam posuerunt in corpore, & contra vitam spiritus seu animæ suæ post mortem confirmaverunt se per scientifica & philosophica, inde clausuerunt sibi interiora, in quæ sic elevari nequicquam potuerunt: postquam se confirmaverunt contra illa quæ sunt vitæ post mortem, si dein verissima illis dicta essent, fuissent ad illa sicut cæci qui non vident, & sicut surdi qui non audiunt; quidam eorum etiam irident, & hoc eo plus quo se credunt aliis sapientiores esse. Indocti autem, qui in bono fidei fuerunt, non sunt tales, nam hi per nulla scientifica ac philosophica confirmaverunt se contra illa quæ Ecclesiæ sunt, quapropter perceptio eorum extensior est & clarior; & quia non clausuerunt interiora, in facultate sunt recipiendi bona & vera.

6318. Sunt etiam homines, qui plus quam sensuales sunt, qui nempe corporei, & sunt illi, qui se prorsus confirmaverunt contra Deum, & adscripserunt omnia naturæ, & sic absque ulla ratione iusti & æqui, nisi solum in externa forma, vixerunt: illi quia sicut bruta animalia intus sunt, tametsi ut homines appareant extus, sunt plus sensuales, & apparent sibi & aliis in altera vita sicut corporei. Illi mihi nisi sunt antrosum prope ad pedem dextrum, assurgentes ex profundo, criniti valde, & quasi duri & crassi; cum assurrexerunt, apparuit instar ensis imminentis capiti eorum: loquutus sum cum illis, & dicebant, quod appareat sibi prorsus sicut ferent in corpore.

6319. Quod Influxum Angelorum apud hominem attinet, non est qualis homo cogitat, sed est secundum correspondentias; Angeli enim spiritualiter cogitant, at homo hoc naturaliter percipit; ita cadunt spiritualia in sua correspondentia, consequenter in sua representativa, apud hominem: sicut pro exemplo, cum loquitur homo de pane, de se-

mente, de messe, de pingui, & similibus, tunc Angelorum cogitatio est de bonis amoris & charitatis, & sic porro. Somniari quondam somnium vulgare; cum evigilatus, narravi omnia a principio ad finem; dicebant angeli, quod prorsus coinciderent cum illis quæ ii inter se loquuti sunt; non quod essent eadem quæ somniari, sed correspondentia & repræsentativa, ita singula; loquutus cum illis dein de Influxu. Coram spiritibus autem qui apud hominem, non apparent objecta, qualia homo oculis videt, nec capiuntur verba qualia homo aure audit, sed sicut cogitat homo: quod cogitatio se prorsus aliter habeat, quam loquela, constat ex eo, quod homo momento plura cogitet, quam per semiborum eloqui possit, quia cogitat abstracte a vocibus lingue. Inde aliquatenus sciri potest, quale est commercium animæ cum corpore, quod nempe sit qualis est influxus mundi spiritualis in mundum naturalem; anima enim seu spiritus hominis est in mundo spirituali, & corpus in mundo naturali; ita secundum correspondentias.

6320. Angeli, cum influunt, etiam affectiones adiungunt, & ipse affectiones in se continent innumerabilia; sed ex innumerabilibus illis modo recipiuntur ab homine pauca, tantum illa quæ applicabilia sunt illis quæ prius in memoria ejus insunt; reliqua influxus angelici illa ambiunt, & sicut in sinu tenent.

6321. Quod Influxus Angelicus sit, & quod absque illo homo non possit vivere, datum est scire per experientiam: sunt spiritus maligni, qui excogitarunt artes inhibendi Influxum angelicum, sed modo quoad aliquam partem; hoc illis permissum etiam mecum facere, ob finem ut ab experientia scirem, quod res ita se haberet; qui sicut inhibebant Influxum, ita vita cogitationis fluctuabat, & tandem erat sicut apud illos qui in deliquium cadunt; sed momento restitutus sum; & illi spiritus in infernum suum dejecti sunt: apparebant ad sinistrum in plano verticis capitis, ubi primum erant in occulto.

6322. Secundum omnem apparentiam est, quod sensus externi, sicut visus & auditus, influant in cogitationem, & excitent ibi ideas; nam apparet quod objecta moveant sensus, primum externos, & dein internos, & quoque loquela; sed hæc apparentia utcumque fortis est, usque tamen est fallacia; Externum enim, quod crassum & materiale est, non potest influere & movere Internum, quod est purum & spirituale; hoc contra naturam est. Est sensus internus, seu sensus ipsius spiritus, qui per sensum externum sentit, & disponit Sensorium externum ad recipiendum objecta secundum suas natus; quapropter etiam Sensoria, sicut sensorium visus seu oculus, se accommodant momento ad

omnia

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 421

omnia objecta secundum quale illorum; quod in sensoriis non existeret, nisi influxus esset ab interiori; omnes enim fibræ & appendiculæ, quæ per plures sunt circa unumquodvis sensorium seu organum sensus, in instanti ad quale objecti convenienter determinantur; imo etiam ipsi organo infunditur momento status conformis. Fuit sepe inter Spiritus sermo de apparentia hac, & ab Angelis toties responsum, quod Influxus nullatenus fiat ab Externis in Interna, sed ab Internis in Externa; & quod hoc sit secundum ordinem, contra quem Influxus non fieri potest. Vidi bis & ter Spiritus e societate Angelica separatos, quia ex apparentia crediderunt, quod Influxus detur ab Externis in Interna, ita quod Influxus physicus & non spiritualis; causa separationis fuit, quod sic concludi potuisset, quod Interna, quæ in Externis, influere possent in Cælos, qui sunt in Internis; & quoque concludi potuisset, quod Influxus vitæ non esset a Domino, cum tamen ab Ipso omne vitæ influit, quia Ipse est in Intimo, & respectu ad Ipsum omnia sunt Externa.

6323. Quod in amoris bono, quod influit a Domino per Angelos, insit omne verum, quod verum se ex se manifestaret, si homo in amore in Dominum, & in amore erga proximum, viveret, patet non modo ab illis quæ in cælo existunt, sed etiam ab illis quæ in inferiore natura; ex his quæ in inferiore natura existunt, quia in conspectu sunt, licet adducere quæ illustrent. Bruta animalia non aliter aguntur quam per amores & horum affectiones, in quas creata sunt, & postmodum nascuntur; unumquodlibet enim animal fertur, quo ejus affectio & amor trahit; & quia ita est, etiam sunt in omnibus scientificis, quæ usquam illius amoris sunt; sciunt enim ex amore conjugialis æmulo, quomodo congressuri, ita pecora, & aliter aves; aves quomodo nidos facient, quomodo ova ponent, & illis incubabunt, quomodo excludent pullos, & quomodo alent illos, & hæc absque ulla instructione, solum ex amore conjugialis æmulo, & ex amore erga prolem, qui in se omnia illa scientifica habent insita: similiter sciunt, quibus cibis se alent, quomodo illos quærent; & quod magis, apes sciunt quærent illos ex floribus varii generis, & quoque ceram colligere, ex qua cellas faciant, in quibus primum sobolem suam reponant, & dein cibos recondant, quoque sciunt prospicere sibi pro hyeme; ut taceantur per plura alia: omnia hæc scientifica sunt inclusa eorum amoribus, & ibi habitant a sua prima origine; in illa scientifica nascuntur, quia in ordine suæ naturæ sunt, in quem creati; & tunc ex communi influxu e spirituali mundo aguntur. Si homo in ordine foret, in quem creatus, nempe in amore erga proximum,

proximum, & in amore in Dominum, nam hi amores sunt homini proprii, ille præ omnibus animalibus nasceretur non modo in scientifica, sed etiam in vera omnia spiritualia & bona coelestia, & ita in omnem sapientiam & intelligentiam, nam is potest cogitare de Domino, ac Ipsi conjungi per amorem, ac sic elevari ad Divinum & æternum, quod non possunt bruta animalia; ita homo tunc non nisi quam a communi influxu a Domino per spiritualem mundum regeretur: sed quia non in ordinem, sed contra ordinem suum nascitur, ideo nascitur in ignorantiam omnium; & quia ita, provisum est ut dein possit renasci, & sic venire in tantum intelligentiæ & sapientiæ, quantum boni, & quantum veri per bonum ex libero recipit.

6324. Spiritus qui multum ratiocinantur in altera vita, parum percipiunt quid verum & bonum, quare nec in societates interiores angelicas admitti queant, nam illis ibi non communicari potest aliquid intelligentiæ: illi quoque inter se ratiocinati sunt de influxu omnium cogitationum & affectionum, & dicebant, si ita, nullus posset reus fieri, & luere penam alicujus delicti; at respondebatur illis, si homo crederet sicut se res habet, quod nempe omne bonum & verum sit a Domino, & omne malum & falsum ab inferno, quod tunc non potuisset reus fieri alicujus delicti, & ei imputari malum; sed quia credit quod a se, appropriat sibi malum, nam fides hoc facit; ita malum inheret, nec ab illo separari potest; imo talis est homo, quod indignaturus sit, si quis diceret illum cogitare & velle ex aliis, non a se.

6325. Est æterna veritas, quod Dominus regat cælum & terram; tum quod nullus a se vivat præter Dominum, consequenter quod omne vitæ influat, vitæ bonum a Domino, & vitæ malum ab inferno; hæc fides cælorum est; cum homo est in fide illa, in qua potest esse cum in bono, tunc ei malum non potest affigi & adpropriari, quia novit quod non a se, sed ab inferno, cum homo in hoc statu est, tunc potest donari pace, nam tunc unice fidet Domino; nec pax aliis dari potest, quam qui in fide illa ex charitate sunt; nam alii consuevunt se continue in sollicitudines & cupiditates, a quibus intranquillitates. Putant spiritus, qui semet regere volunt, quod id foret amittere suum voluntarium, ita liberum, consequenter omne jucundum, ita omnem vitam & ejus suavitatem: hoc dicunt & putant, quia non sciunt quomodo se res habet; homo enim, qui ducitur a Domino, is in ipso libero est, & sic in ipso jucundo & beato, appropriantur ei bona & vera, datur ei affectio & desiderium faciendi bonum, & tunc nihil ei felicius est, quam

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM. 423

quam usus præstare; datur ei perceptio boni, etiam sensatio ejus, & datur ei intelligentia & sapientia; & hæc omnia sicut ejus propria; nam tunc est recipiens vitæ Domini. Notum est in orbe erudito, quod causa principalis & instrumentalis simul unam causam agat; homo quia est forma recipiens vitæ Domini, est causa instrumentalis, vitæ autem ex Domino est causa principalis, hæc vitæ sentitur in instrumentali sicut ejus, cum tamen non est ejus.

6326. Erat Philosophus inter celebriores & sanos, ante annos aliquot mortuus, cum quo loquutus sum de gradibus vitæ in homine, dicendo, quod homo consistat ex meris formis recipiendi vitam, & quod una forma sit altera interior, sed quod una existerit & subsistat ex altera, tum quod inferiore seu exteriore forma soluta, usque vivat forma superior seu interior. Porro dictum, quod omnes operationes mentis sint variationes formæ, quæ variationes in purioribus substantiis tali perfectione sunt, ut describi nequeant; & quod ideæ cogitationis non aliud sint: & quod illæ variationes existant secundum mutationes status affectionum. Quam perfectissimæ variationes dantur in purioribus formis, quod concludi possit a Pulmonibus, qui ad singulas voces loquellæ, ac ad singulos sonos cantus, ad singulos motus corporis, & quoque ad singulos status cogitationis & affectionis, se varie plicant & variant formas; quid non interiora, quæ præ tanto viscere in perfectissimo statu sunt. Philosophus confirmavit, & vovit, quod talia ei nota fuissent cum vixit in mundo; & quod mundus philosophica ad tales usus applicaret, & non intenderet nudis vocum formulis, ac litibus de illis, & sic sudaret in pulvere.

6327, Continuatio ad finem Capitis sequentis.

G E N E S E O . S

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM.

1. **E**T vocavit Jacob filios suos, & dixit, collegimini, & indicabo vobis, quid contingeret vobis in postremitate dierum.
2. Congregamini, & audite filii Jacobi, & audite Israelem patrem vestrum.
3. Reuben primogenitus meus, tu robur meum, & principium virium mearum, excellens eminentia, & excellens valore.
4. Levis sicut aqua, ne excellas, quia ascendisti cubilia patris tui, tunc prophanaasti, stratum meum ascendit.
5. Schimeon & Levi fratres, instrumenta violentiæ machæræ eorum.
6. In secretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira sua occiderunt virum, & in beneplacito suo enervarunt bovem.
7. Maledicta ira eorum quia vehemens, & excandescencia eorum quia dura; dividam eos in Jacobo, & dispergam eos in Israele.
8. Jehudah tu, celebrabunt te fratres tui, manus tua in cervice hostium tuorum; incurvabunt se tibi filii patris tui.
9. Catulus leonis Jehudah, a præda, fili mi, ascendendisti, curvavit se, cubuit sicut leo, & sicut leo vetulus, quis suscitabit eum.
10. Non removebitur sceptrum a Jehudah, & legislator ab inter pedes ejus, usque dum venit Schiloh, & ei obedientia populorum.
11. Alligat ad vitem asellum suum, & ad vitem præstantem filium asinæ suæ; lavat in vino vestimentum suum, & in sanguine uvarum velamen suum.
12. Ruber oculis a vino, & albus dentibus a lacte.
13. Sebulun ad portum marium habitabit, & is ad portum navium, & latus ejus super ad Sidonem.
14. Jisafchar asinus offeus, cubans inter sarcinas.

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 425

15. Et videbit quietem quod bona, & terram quod amœna, & inclinabit humerum suum ad bajulandum, & erit tributo serviens.
16. Dan judicabit populum suum sicut una tribuum Israelis.
17. Erit Dan serpens super via, serpens jaculus, super semita, mordens calcaneos equi, & cadet eques ejus retrorsum.
18. Salutem tuam expecto Jehovah.
19. Gad, turma depopulabitur illum, & is depopulabitur calcaneum.
20. Ab Aschere, pinguis panis ejus, & ille dabit delicias regis.
21. Naphthali cerva dimissa, dans sermones elegantiae.
22. Filius secundae Joseph, filius secundae supra fontem, filiae, incedit supra murum.
23. Et exacerbant eum, & jaculantur, & odio habent eum sagittarii.
24. Et sedebit in valido arcus sui, & roborantur brachia manuum ejus, a manibus potentis Jacobi, exinde pastor, lapis Israelis.
25. A Deo patris tui, & juvabit te, & cum Schaddai, & benedictet tibi benedictionibus cœli desuper, benedictionibus abyssi cubantis infra, benedictionibus uberum & uteri.
26. Benedictiones patris tui praevallebunt super benedictionibus genitorum meorum, usque ad desiderium collium sæculi; erunt capiti Josephi, & vertici naziræi fratrum ejus.
27. Benjamin lupus, rapiet in mane, comedet spoliū, & ad vesperam dividet prædam.
28. Omnes hæ Tribus Israelis duodecim, & hoc quod loquutus illis pater illorum, & benedixit illis, cuique quod secundum benedictionem ejus benedixit illis.
29. Et præcepit illis, & dixit ad illos, ego colligor ad populum meum, sepelite me ad patres meos, ad speluncam quæ in agro Ephronis Chittæi.
30. In spelunca quæ in agro Machpelah, quæ super facies Mamre, in terra Canaan, quam emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo ad possessionem sepulchri.
31. Ibi sepeliverunt Abrahamum, & Saram uxorem ejus, ibi sepeliverunt Jischakum & Rebecam uxorem ejus, & ibi sepelivi Leam.
32. Emtio agri & speluncæ quæ in illo ex filiis Chethi.
33. Et absolvit Jacob ad præcipiendum filiis suis, & collegit pedes suos ad lectum, & exspiravit, & collectus ad populos suos.

C O N T E N T A.

6328. **I**N hoc capite in sensu interno non agitur de posteris Jacobi quid illis eveniet, sed de veris fidei & bonis amoris, quæ duodecim Tribus a filiis Jacobi nominatæ repræsentant & significant.

6329. Primum agitur de fide separata a charitate, quæ prorsus rejicitur, illa sunt Reuben, Schimeon & Levi.

6330. Dein agitur de Ecclesia Cœlesti, quæ est Tribus Jehudæ; & ibi in sensu supremo de Divino Humano Domini.

6331. Tum de reliquis Tribubus secundum statum boni & veri, quæ repræsentant.

6332. Tandem de Ecclesia Cœlesti spiritualis, quæ Josephus; etiam ibi in sensu supremo de Divino Humano Domini.

S E N S U S I N T E R N U S.

6333. **E**X his quæ in hoc Capite dicta sunt a Jacobo, manifeste constare potest, quod sensus alius Verbo insit, quam qui apparet in littera; dicit enim Jacob, qui tunc Israel, quod indicabit quid continget filiis suis in extremitate dierum, Verf: 1, & tamen quæ indicat, & quæ prædicat, non aliquid contigerat illis; ut quod posteris Reubenis, Schimeonis & Levi, præ reliquis maledicerentur, quodque Schimeon & Levi dividerentur in Jacobo, & dispergerentur in Israele, de quibus, Verf: 3. 4. 5. 6. 7; sed contigerat contrarium Levi, quod nempe benedictus fuerit, nam apud illum sacerdotium. Quod de Jehudah dicitur, hoc nec contigerat ei, præter quod apud illum manserit Ecclesiæ repræsentativum diutius quam apud reliquos; & præterea de eo talia dicuntur, quæ nemo scire potest quid sint, nisi ex sensu alio qui interius latet, ut quod curvaret se & cubaret sicut leo, alligaret ad vitem aselhum suum, ad vitem præstantem filium asinæ suæ, lavaret in vino vestimentum suum, in sanguine uvarum velamen suum, quod ruber oculis a vino, & albus dentibus a lacte, Verf: 9. 11. 12; hæc omnia sunt talia, ex quibus unusquisque capere potest, quod aliquid insit, quod notum est in cœlo, & quod homini patefieri nequit, nisi inde. Similiter se habet cum illis, quæ de reliquis suis filiis Israel dixit; sicut de Sebulone, quod ad portum marium & navium habitabit, & latere ad Sidonem: de Jisafchare, quod asinus offeus cubans

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 427

bans inter sarcinas, inclinaturus humerum ad bajulandum: de Dane quod serpens in via, serpens jaculus super semita, mordens calcaneos equi, & cadet eques ejus retrorsum; ac ita porro de reliquis: ex his manifeste constat, ut dictum, quod sensus internus sit. Verbum est datum, ut uniat cœlum & terram, seu Angelos cum hominibus, quapropter ita scriptum est, ut ab Angelis spiritualiter capiat cum ab homine naturaliter, & sic sanctum per Angelos influat, per quod fit unio: tale est Verbum tam in Historicis, quam in prophetis, sed sensus internus minus apparet in Historicis quam in Prophetis, quia Historica alio stylo conscripta sunt, sed tamen usque per significativa: Historica ideo data sunt, ut infantes & pueri initiarentur per illa in Verbi lectionem, nam sunt delectabilia, & sedent in animis eorum, per quæ sic communicatio datur illis cum cœlis, quæ communicatio est grata, quia illi in statu innocentiae & charitatis mutuae sunt; hæc causa est, quod Verbum historicum sit: quod Verbum propheticum sit, est quia cum id legitur, non intelligatur ab homine nisi obscure; & cum ab homine, qui talis sicut hodie, intelligitur ob- obscure, ab angelis percipitur clare; quod mihi datum est scire a multa experientia, de qua, ex Divina Domini Misericordia, alibi.

6334. Vers: 1. 2. *Et vocavit Jacob filios suos, & dixit, collegimini, & indicabo vobis quid contingeret vobis in postremitate dierum. Congregamini, & audite filii Jacobi, & audite ad Israelem patrem vestrum. Et vocavit Jacob filios suos, significat ordinationem verorum fidei & bonorum amoris in naturali: & dixit, collegimini, significat simul omnia in genere: & indicabo vobis quid contingeret in postremitate dierum, significat quale status Ecclesiae in illo ordine in quo tunc: congregamini, significat ut ipsa se ordinent: & audite filii Jacobi, significat vera & bona in naturali: & audite ad Israelem patrem vestrum, significat prædictionem de illis a bono spirituali, in supremo sensu Prævidentiam Domini.*

6335. Et vocavit Jacob filios suos, quod significet ordinationem verorum fidei & bonorum amoris in naturali, constat a significatione vocare, quod sit ordinare, nam causa convocationis erat ut sisterentur vera fidei & bona charitatis in illa ordinatione; & a representatione Jacobi & filiorum ejus, quod sint vera fidei & bona amoris in naturali, quod Jacob sint illa in communi, videatur n: 3509. 3525. 3544. 3659. 3669. 3677. 3775. 3829. 4234. 4273. 4337. 5506. 5533. 5535. 6001. 6236, & quod filii ejus seu Tribus ab illis nominatae, in particulari, n: 3858. 3926. 3939. 4060. Quod ordinationem verorum fidei & bonorum amoris, quæ hic significatur, & in sensu interno in hoc Capite sistitur, attinet, sciendum, quod duodecim Tribus Israelis omnia vera & bona in uno complexu, in genere repræsentaverint, ita omnia vera & bona quæ procedunt a Domino, proinde quæ sunt in cœlo, & ex quibus cœlum; & quia omnia in genere, etiam singula in specie repræsentantur, nam genera in se continent species, sicut communia partes. Secundum bona & inde vera variantur luces in cœlo, & secundum luces variantur status intelligentiæ & sapientiæ; inde est, quod per Urim & Thumim transmicuerit ac transvibrata fuerit lux, & quidem varie secundum statum rei

de qua interrogatio fuit; hoc fiebat, quia duodecim Tribus, per quas significabantur omnia vera & bona in genere, designatae erant in Pectorali illo, seu in Urim & Thumim, singularis enim lapis pretiosus erat pro unaquavis Tribu; quod lapides pretiosi essent, erat quia significant vera spiritualia & coelestia, n: 114. 3720. & aurum, cui insculpti fuerunt, bonum, n: 113. 1551. 1552. 5658; hoc Arcanum est, quod per Urim & Thumim significatum est. Quod duodecim Tribus talia significaverint, patet a locis in Verbo, ubi nominantur, imprimis ab hæreditate Tribuum in Terra Canaane, de qua apud Josuam, & ab hæreditate earum in Regno Domini, de qua apud Ezechielem in ultimis Capitibus, ubi de Nova Terra, Nova Hierosolyma, & de Novo Templo; & apud Johannem in Apocalypsi, Cap: vii: 4 ad 8; tum ab ordinatione earum in deserto cum castrametabantur, quæ talis erat, ut per illam repræsentarent vera & bona in suo genuino ordine; inde hoc Propheticum Bileami “Cum tolleret Bileamus oculos suos, & videret *Israelem habitantem juxta Tribus suas*, venit super eum Spiritus Dei, & edidit, enuntiaturum, & dixit; quam bona sunt Tabernacula tua Jacob, Habitacula tua Israel; sicut valles plantantur, sicut horti juxta fluvium, sicut santalos plantavit Jehovah, sicut cedros juxta aquas” Num: xxiv: 2. 3. 5. 6: videantur etiam quæ de Tribubus & de earum ordinationibus, n: 2129. 3858. 3867. 3926. 3939. 4060. 4063, ostensa sunt.

6336. Et dixit, collegimini, quod significet simul omnia in genere, constat a significatione colligi, quod sit ut simul sint, hic omnia vera fidei & bona amoris, quæ per duodecim filios Jacobi significantur, videatur mox supra n: 6334.

6337. Et indicabo vobis quid continget in postremitate dierum, quod significet quale status Ecclesiæ in illo ordine in quo tunc, constat ex significatione indicare quid continget quod sit communicare & prædicere; & ex significatione postremitatis dierum, quod sit ultimum status, in quo sunt simul; dies enim sunt status, n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850, & postremitas est ultimum, ita postremitas dierum est ultimum status, nempe in quo vera & bona in genere, cum in suo ordine, sunt simul: quod sit status Ecclesiæ quæ significatur, est quia vera & bona, quæ repræsentantur per Jacobum & filios ejus, sunt quæ constituunt Ecclesiam; idcirco per Jacobum repræsentatur Ecclesia, n: 4286. 4439. 4514. 4520. 4680. 4772. 5516. 5540; ita quoque per filios ejus, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512: quod sit quale status, est quia repræsentatio verorum & bonorum Ecclesiæ se habet secundum ordinem, in quo filii Jacobi aut Tribus nominantur in Verbo, videatur n: 3862. 3926. 3939; aliud enim quale significatur cum primo loco nominatur Reuben, nam cum Reuben, tunc incipit quale a fide; cum autem Jehudah, tunc incipit ab amore, aliter cum ab alio; variatur etiam quale secundum ordinem in quo nominantur reliqui post illos; variationes inde existunt innumerabiles, imo infinitæ; & magis, cum vera & bona in genere, quæ per duodecim Tribus significantur, etiam variationes in specie, quodlibet innumeras, suscipiant, inde alia facies unicuique vero & bono in genere; &

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 429

& adhuc magis, cum specifica illi suscipiunt variationes singulares innumeras, & sic porro; quod inde existant variationes infinitæ, illustrari potest a pluribus in natura: inde nunc est, quod per duodecim Tribus aliud significetur, cum in uno ordine nominantur in Verbo, quam cum in altero; ita aliud in hoc Capite quam alibi.

6338. Congregamini, quod significet ut ipsa se ordinent, constat a significatione congregari, quod sit ordinari, congregari enim in spiritali sensu non aliud est, nam vera & bona non possunt congregari, nisi etiam ordinentur; universale enim, quod procedit a Domino, hoc facit, quoniam universale illud omnia singularia usque ad singularissima in se continet, hæc simul sunt universale, quod redigit in ordinem omnia in cœlis; cum universale hoc agit, apparet sicut bona & vera ipsa se ordinent, & sicut fluant sponte in ordinem; ita se habet cum universo cœlo, hoc in ordine est, & continue in ordine tenetur ab universali influxu a Domino, ita quoque se habet cum societatibus in communi in cœlo, & quoque cum societatibus in particulari ibi; ut primum enim congregantur Angeli seu spiritus, illico disponuntur in ordinem sicut a se, & sic constituunt societatem cœlestem, quæ est cœli imago; quod nusquam fieret, nisi universale, quod procedit a Domino, omnium singularissima in se contineret, & nisi omnia hæc in perfectissimo ordine forent; si universale aliquod absque singularibus influeret a Deo, ut plurimi cogitant, & homo, seu spiritus, seu angelus semet in singularibus regeret, tunc loco ordinis foret omnium confusio, nec foret cœlum, nec infernum, nec genus hominum, imo nec natura: hoc illustrari potest a multis apud hominem, ut nisi cogitationes ejus ordinarentur universaliter & simul singulariter ab affectionibus quæ amoris, nusquam potuissent illæ rationaliter & analytice fluere; similiter nec actiones; tum nisi anima in universali & singulari influeret in viscera corporis, nihil ordinatum & regulare potuisset existere in corpore, at cum singulariter & sic universaliter, tunc omnia ordinantur sicut a se. Hæc dicta sunt, ut sciatur quid intelligitur per quod vera & bona se ipsa ordinent.

6339. Et audite filii Jacobi, quod significet vera & bona in naturali, constat ex repræsentatione filiorum Jacobi, quod sint vera & bona Ecclesiæ in naturali, de qua supra n: 6335.

6340. Et audite ad Israellem patrem vestrum, quod significet prædictionem de illis a bono spiritali, in supremo sensu Prævidentiam Domini, constat a significatione audire nempe quid continget in postremitate dierum, quod sit prædictionem; & a repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5820. 5833; & quia prædictio per audire quid continget in postremitate dierum significatur in sensu interno, significatur Prævidentia Domini in sensu supremo, nam a Prævidentia Domini est omnis prædictio. Quod dicatur quod filii Jacobi audirent ad Israellem, significat quod illi qui ab Ecclesia sunt, audirent Dominum, hoc est, Ipsum in Verbo, quid ibi docet de veris fidei & de bonis amoris, & quid prædicat de illis qui in tali vero & bono sunt, quæ significantur per unum aut alterum filium Jacobi, sicut quid docet & prædicat de illis qui in fide se-

parata

parata sunt a charitate, qui significantur hic per Reubenem, Schimeonem, & Levi; aut de illis, qui in bono coelesti sunt & significantur per Jehudam, tum quid de illis qui in bono spirituali, qui significantur per Josephum; ita quoque de illis qui in talibus quæ significantur per reliquos.

6341. Verf. 3. 4. *Reuben primogenitus meus, tu robur meum, & principium virium mearum, excellens eminentia, & excellens valore. Levis sicut aqua, ne excellas, quia ascendisti cubilia patris tui, tunc prophanasti, stratum meum ascendit.* Reuben primogenitus meus, significat fidem quæ apparenter priori loco: tu robur meum, significat quod per illam potentia bono: & principium virium mearum, significat quod per illam prima potentia vero excellens eminentia & excellens valore, significat quod inde gloria & potestas: levis sicut aqua, significat quod fides sola non talia habeat: ne excellas, significat nec quod ei gloria & potestas: quia ascendisti cubilia patris tui, significat quia separata a bono quod charitatis sædam conjunctionem habeat: tunc prophanasti, significat si conjuncta cum malo, quod prophanum: stratum meum ascendit, significat quia contaminavit bonum spirituale in naturali.

6342. Reuben primogenitus meus, quod significet fidem quæ apparenter priori loco, constat ex representatione Reubenis, quod sit fides intellectu, de qua n: 3864. 3866: & confessio fidei Ecclesie, in communi, n: 4731. 4734. 4761; & ex significatione primogeniti, quod sit priori loco esse, de qua n: 3325; at quod fides sit priori loco non nisi quam apparenter, videatur n: 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977. 6256. 6269. 6273. 6272.

6343. Tu robur meum, quod significet quod per illam potentia bono, constat ex representatione Rubenis, qui hic est Tu, quod sit fides intellectu, de qua mox supra n: 6342; & ex significatione roboris, quod sit potentia quæ bono: quod potentiam attinet, nempe potentiam cogitandi & volendi, percipiendi, bonum faciendi, credendi, dissipandi falsa & mala, illa omnis est ex bono per verum, bonum est principale, & verum est modo instrumentale, n: 3503. 4931. 5623. Quod significetur potentia quæ bono, est quia robur illam potentiam significat, at vires potentiam veri, inde est, quod per principium virium mearum, ut mox sequitur, significetur prima potentia vero; vox enim, per quam exprimuntur vires in Lingua originali, in Verbo prædicatur de Vero, at vox per quam exprimitur robur, prædicatur de bono. Quod Verbum sit sanctum, ac sanctissimum in interioribus suis, patet manifeste ex eo, quod in singulis Verbi sit conjugium coeleste, nempe conjugium boni & veri, ita Cælum; & quod in intimo sensu in singulis sit conjugium Divini Humani Domini cum Regno Ipsius & Ecclesia imo in supremo sensu quod sit unio Ipsius Divini ac Divini Humani in Domino; hæc sanctissima insunt singulis Verbi; manifestum indicium, quod verbum ex Divino descenderit: quod ita sit, constare potest ex eo, quod ubi dicitur de bono etiam dicatur de vero, & ubi dicitur de Interno etiam dicatur de Externo; sunt etiam voces, quæ constanter significant bonum, & voces quæ constanter verum, & voces quæ utrumque tam bonum quam verum; & si non significant,

usque

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 431

usque prædicantur de illis, aut involvunt illa, ex prædicatione & significatione istarum vocum patet, quod in singulis, ut dictum est, sit conjugium boni & veri, hoc est, conjugium cœleste, inque intimo & supremo sensu Conjugium Divinum quod in Domino, ita Ipse Dominus: hoc ubivis apparet, sed non evidenter quam in illis locis, ubi repetitiones sunt ejusdem rei, mutatis solum vocibus; sicut in hoc Capite, ubi de Rubene "*Tu robur meum, & principium virium mearum: tum, excellens eminentia & excellens valore*" ibi robur se refert ad bonum, & vires ad verum; ac ibi excellens eminentia se refert ad verum, & excellens valore ad bonum: pariter in sequente Versu de Rubene "*Ascendisti cubilia patris tui, tum prophanasti, stratum meum ascendit*": similiter in sequentibus de Schimeone & Levi "*Maledicta ira eorum quia vehemens, & excandescencia eorum quia dura, dividam eos in Jacobo, & dispergam eos in Israele*" Vers: 7; ubi ira significat aversionem a bono, & excandescencia aversionem a vero; & Jacob est Externum Ecclesie, ac Israel est Internum ejus. Tum de Jehudah "*Celebrabunt te fratres tui, incurvabunt se tibi filii patris tui*" Vers: 9; porro "*Alligat ad vitem asellum suum, & ad vitem præstantem filium asinae suæ. Lavit in vino vestimentum suum, & in sanguine uvarum velamen suum*" Vers: 11. De Sebulone "*Ad portum marium habitabit, & is ad portum navium*" Vers: 13. De Dan "*Erit serpens super via, serpens jaculus super semita*" Vers: 17. Similia in Psalmis & apud Prophetas frequenter occurrunt; ut apud Esaiam "*Babel non habitabitur in æternum, non inoletur usque in generationem & generationem. Propinquum est tempus ejus, & veniet, & dies ejus non extrahentur*" xlii: 20. 22. Apud Eundem "*Quærite desuper in Libro Jehovæ, & legite; nullum de illis non deerit, unum alterum non desiderabunt: nam ore Ipse præcepit, & spiritus Ipsius Ipse collegit illa. Idemque jecit illis sortem, & manus distribuit illis per normam: usque in æternum possidebunt illam in generationem & generationem habitabunt in illa*" xxxiv: 16. 17; ita in mille aliis locis: qui non scit, quod voces in Verbo significativæ spiritualium & cœlestium sint, & quod quædam dicantur de bono, quædam autem de vero, non aliter credere potest, quam quod talia sint repetitiones solum dictæ ut impleant, ac ita in se ipse inanes; inde est, quod qui sinistre de Verbo cogitant, talia etiam referant inter argumenta contentus; cum tamen ipsissima Divina inibi recondita sunt nempe conjugium cœleste, quod est ipsum cœlum, & Conjugium Divinum, quod est Ipse Dominus: est hic ille sensus gloria in qua est Dominus, & sensus liberalis est nubes in qua illa gloria, Matth: xxiv: 30. Luc: xxi: 27; videatur Præfatio ad Genes: Cap: xviii: tum n: 5922.

6344. Et principium virium mearum, quod significet quod per illam prima potentia vero, constat ex significatione principii virium, quod sit prima potentia, & quia vires prædicantur de vero, est prima potentia vero quæ significatur, similiter ac apud Esaiam "*Jehovah dat defatigato robur, & cui non vires, potentiam multiplicat*" xl: 29, ubi robur prædicatur de bono, ac vires de vero, potentia de utroque. Quomodo intelligendum, quod per eandem potentia bono, & prima potentia vero, quæ significantur per Ruben primo-

primogenitus meus, tu robur meum & principium virium mearum, paucis dicetur; omnis potentia in spiritali mundo est a bono per verum, absque bono verum prorsus nihil potest, est enim Verum sicut corpus, & bonum est illius corporis sicut anima, ut anima aliquid efficiat, erit per corpus; inde patet quod vero absque bono sit prorsus nulla potentia, sicut est prorsus nulla corpori absque anima, nam corpus tunc est cadaver, ita quoque verum absque bono: cum primum nascitur fides veri per bonum, tunc apparet potentia in vero; illa potentia est quæ vocatur prima potentia vero per fidem, & significatur per principium virium; ut quoque alibi in Verbo, ubi de Primogenitura agitur, ut apud Davidem “Percussit omnem primogenitum in Ægypto, *principium virium* in tentoriis Chami, Psalm: LXXVIII: 51: & alibi “Percussit omnem primogenitum in terra eorum, *principium omnium virium*” Psalm: CV: 36. Tum in Deuteronomio “Primogenitum filium exosæ agnoscet, ut det illi partes duas de omni quod invenietur illi; *eo quod ille sit principium virium ejus*, illi jus primogenituræ” XXI: 17. Quia per Primogenitum significatur in genuino sensu bonum quod charitatis, at in sensu secundum apparentiam, Verum quod fidei, n: 3325. 4925. 4926. 4928, 4930; & quia illa bina sunt Ecclesiæ fundamenta, ideo ab Antiquis dictus est Primogenitus robur patris & principium virium ejus; quod illa per Primogenitum significata sint, patet manifeste ex eo, quod Jehovah seu Domino fuerit omne Primogenitum, & quod loco omnium Primogenitorum Tribus Levi acceptata fuerit, & ei datum sacerdotium. Quid potentia vero ex bono, vix aliquis scire potest qui in mundo, sed qui in altera vita, ita ex revelatione inde; illi qui in Vero sunt ex bono, hoc est, in fide ex charitate, in potentia sunt per verum ex bono, in illa sunt omnes Angeli; unde etiam Angeli vocantur Potentiæ in Verbo; sunt enim in potentia coercendi spiritus malos, etiam unus Angelos millenos simul; potentiam suam maxime exercent apud hominem, illum tutando quandoque contra plura inferna, & hoc mille & mille modis; hæc potentia illis est per verum quod fidei ex bono quod charitatis; sed quia fides illis est ex Domino, est Dominus solus qui est Potentia apud illos: hæc Potentia quæ per fidem est a Domino, intelligitur per verba Domini ad Petrum “Super hac petra ædificabo Ecclesiam meam; & portæ inferni non prævalebunt illi: & dabo tibi claves Regni cœlorum, & quicquid ligaveris in terra, erit ligatum in cœlis, & quicquid solveris in terra, erit solutum in cœlis” Matth: XVI: 18. 19; hæc ad Petrum dicta sunt, quia per illum representata est fides, videatur Præfatio ad Genes: Cap: XXII, ut & n: 3750. 4738. 6000. 6073 f; & quoque per Petrum, sicut Petrus ibi nominatur, ubi in Verbo in sensu ejus interno significatur Fides, ac in supremo sensu Dominus quoad fidem.

6345. Excellens eminentia & excellens valore, quod significet quod inde gloria & potestas, constat ex significatione excellere eminentia, quod sit gloria, nam qui in eminentia est, in gloria est; & ex significatione excellere valore, quod sit potestas, qui enim in valore est, in potestate est: gloria ibi se refert ad verum quod fidei, n: 5922, & potestas ad bonum quod charitatis; idcirco dicitur,

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 433

dicatur, quod *inde* gloria & potestas, nempe ex vero fidei & bono charitatis, de quibus mox supra.

6346. Levis sicut aqua, quod significet quod sola fides talia non habeat, nempe non gloriam nec potestatem, constat ex significatione levis esse sicut aqua, quod sit nullius ponderis seu valoris esse; quod sit sola fides, hoc est, fides separata a charitate, patet ex illis quæ sequuntur de Reubene ac de Schimeone & Levi; agitur etiam hic per Reubenem, Schimeonem & Levi, de fide separata seu sola.

6347. Ne excellas, quod significet nec quod ei gloria & potestas, constat a significatione non excellere, nempe eminentia & valore, ut mox supra, ad quæ hoc se refert, quod non sit tali fidei gloria nec potestas.

6348. Quia ascendisti cubilia patris tui, quod significet quia separata a bono quod charitatis sædam conjunctionem habet, constat ex significatione ascendere cubilia patris, quod sit sædam conjunctionem habere, nempe fides separata a bono quod charitatis; fides enim doctrina seu intellectu, quæ hic per Reubenem repræsentatur, si non initiatur in bonum & ei conjungitur, vel dissipatur & nulla fit, vel initiatur & conjungitur malo ac falso, quod est sæda conjunctio quæ significatur, tunc enim fit prophanum: quod ita sit, constare potest ex eo, quod fides non alibi possit habitaculum habere quam in bono, & si non ibi habitaculum habet, necessum & ut vel nulla fiat, vel ut conjungatur malo: hoc patet manifeste ex illis in altera vita, qui in sola fide & in nulla charitate fuerunt, quod dissipetur ibi fides, at si conjuncta est cum malo, quod fortem cum prophanis accipiant. In Verbo per adulteria in sensu interno significantur adulterationes boni, & per scortationes falsificationes veri, n: 2466. 3399; at per sædas conjunctiones, quæ vocantur gradus prohibiti, de quibus Levit: Cap: XVIII, Vers: 6 ad 24, significantur prophanationum varia genera; quod hic quoque prophanatio, pater, nam dicitur, ascendisti cubilia patris tui, *tunc prophanasti*, stratum meum ascendit; quod sit prophanatio boni per fidem separatam, videatur n: 4601, ubi de nefando illo facto Reubenis agitur. Cum fide sola seu separata a charitate ita se habet; si conjungitur illa malo, quod sit cum primum creditur vero quod fidei, & magis cum primum vivitur secundum illud, ac deinceps negatur & vivitur contra illud, tunc fit prophanum, nam verum quod fidei & bonum quod charitatis per doctrinam & vitam primum irradicata sunt in interioribus, & postmodum illa inde evocantur & conjunguntur malo; homini, apud quem hoc fit, fors omnium pessima est in altera vita, non enim apud talem potest separari bonum a malo, quæ tamen separantur in altera vita; nec talis habet aliquas reliquias boni in interioribus suis reconditas, quia in malo prorsus perierunt; infernum illorum est a parte anteriore sinistrorsum ad multam distantiam; & qui ibi sunt, apparent ad visum angelicum sicut sceleta, vix alicujus vitæ. Ne itaque prophanatio boni & veri fiat, homo, qui talis est ut non patiat se regenerari, quod prævidetur a Domino, detinetur a fide & charitate, & ei permittitur ut in malo sit & inde in falso: tunc enim non prophanare potest; videantur quæ prius de prophanatione dicta & ostensa sunt, n: 301.

302. 303. 571. 582. 593. 1001. 1008. 1010. 1059. 1327. 1328. 2051. 2426. 3398. 3399. 3402. 3489. 3898. 4289. 4601.

6349. Tunc prophanaſti, quod ſignificet ſi conjuncta cum malo quod prophanium, conſtat ab illis quæ mox ſupra n: 6348, dicta ſunt.

6350. Stratum meum aſcendit, quod ſignificet quod contaminaret bonum ſpirituale in naturali, conſtat ex ſignificatione ſtratum aſcendere, quod ſit contaminare prophando, de qua mox ſupra n: 6348; & ex repræſentatione Iſraelis, cujus ſtratum erat quod aſcendit, quod ſit bonum ſpirituale in naturali, de qua n: 6340.

6351. Verſ: 5. 6. 7. *Schimeon & Levi fratres, inſtumenta violentiæ machæræ eorum. In ſecretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira ſua occiderunt virum, & in beneplacito ſuo enervarunt bovem. Maledicta ira eorum quia vebemens, & excandefcentia eorum quia dura; dividam eos in Jacobo, & diſpergam eos in Iſraele.* Schimeon & Levi fratres, ſignificat fidem voluntate & charitatem, hic contrarium, quia fidem ſeparatam a charitate: inſtumenta violentiæ machæræ eorum, ſignificat quod doctrinalia ſerviant ad deſtruendum opera charitatis, ita ipſam charitatem: in ſecretum eorum ne veniat anima mea, ſignificat quod bonum ſpirituale non ſcire velit mala quæ voluntatis eorum: in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, ſignificat quod nec verum boni ſpiritualis ſcire velit falſa cogitationis eorum inde: quia in ira ſua occiderunt virum, ſignificat quod ſe averterint prorfus, & in averſione exſtinxerint fidem; & in beneplacito ſuo enervarunt bovem, ſignificat quod ex prava voluntate prorfus debilitaverint bonum externum quod charitatis: maledicta ira eorum quia vehemens, ſignificat averſionem gravem a bono & inde damnationem: & excandefcentia eorum quia dura, ſignificat averſionem a vero inde, quod conformata: dividam eos in Jacobo, ſignificat quod a naturali homine exterminanda: & diſpergam eos in Iſraele, ſignificat quod a ſpirituali.

6352. Schimeon & Levi fratres, quod ſignificet fidem voluntate & charitatem, hic contrarium, quia fidem ſeparatam a charitate, conſtat a repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482. 5626. 5630; & a repræſentatione Levi, quod ſit charitas, de qua n: 3875. 3877, hic autem contrarium, quia fidem ſeparatam a charitate, cum enim per Reubenem illa fides repræſentatur, ut patet ab illis quæ ad Verſ: 4 explicata ſunt, ſequitur quod nulla fides voluntate ſit, ita nec ulla charitas, quæ repræſentantur per Schimeonem & Levi, ſequuntur enim hæc in ſerie a ſuo principio; quapropter per Schimeonem repræſentatur falſum voluntate, & per Levi malum actu, hæc enim oppoſita ſunt fidei voluntate & charitati; quod hæc ſignificentur, patet ex eo, quod Schimeon & Levi maledicantur.

6353. Inſtumenta violentiæ machæræ eorum, quod ſignificet quod doctrinalia ſerviant ad deſtruendum opera charitatis, ita ipſam charitatem, conſtat a ſignificatione inſtrumentorum violentiæ, quod ſint quæ inſerviunt ad deſtruendum charitatem, quod inſtumenta ſint quæ inſerviunt, patet, & quod violentia

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 435

olentia sit destructio charitatis, mox videbitur; & ex significatione machæ-
rarum, quod sint doctrinalia; gladii enim sunt vera fidei, per quæ contra falsa
& mala pugnatur, n: 2799, ita machæræ sunt doctrinalia, hic doctrinalia per
quæ pugnatur contra verum & bonum, & per quæ hæc exstinguntur, quia
ab illis qui in sola fide, seu in fide separata a charitate, apud quos contrarium
est. Doctrinalia eorum, qui in sola fide, ex quibus destruunt opera charitatis,
sunt præcipue, quod doceant salvari hominem per fidem solam absque operi-
bus charitatis, & quod hæc non necessaria sint, quodque homo per solam fidem
salvetur, etiam in ultima mortis hora, utcunque per totum vitæ curriculum
vixerat, ita qui non nisi quam crudelia exercuerunt, qui latrocinia, qui adul-
teria, qui prophana; ac inde, quod salvatio sit modo intromissio in cælum,
ita quod non intromittantur nisi qui illam gratiam acceperunt in fine vitæ suæ,
ac ita quod quidam ex Misericordia electi sint, & quidam ex immisericordia
damnati; cum tamen a Domino nulli negetur cælum, sed vita & commu-
nicatio vitæ, quæ sentitur ibi sicut a subjectis odor in terra, facit ut nequa-
quam ibi esse possint, cruciantur enim a malo vitæ suæ ibi, plus quam in
profundissimo inferno. Quod Machæra significet falsum pugnans & occi-
dens, patet apud Johannem “Exivit alius equus rufus, & sedenti super eo,
datum est, ut auferret pacem de terra, *ut se invicem occiderent*, unde illi *data
est machæra magna*. Apoc: vi: 14. Apud Eundem “Si quis *machæra occi-
dit*, oportet illum *machæra occidi*” Apoc: xiii: 10. 14. Quod violentia
sit vis quæ infertur charitati, liquet a pluribus locis in Verbo; ut apud E-
saïam “*Desinet violentus*, & consumetur irrisor, excidentur omnes matu-
rantes iudicium, qui peccare faciunt hominem in Verbo, & corripientem in
porta illaqueant, & declinare faciunt in mane iudicium” xxix: 20. 21,
hic violentus alia voce in Lingua originali, sed quæ similis significationis est;
quod violentus sit qui vim infert charitati, significatur per quod peccare fa-
ciant hominem in verbo, & declinare faciant iudicium. Apud Eundem
“Opera eorum opera iniquitatis, & *factum violentiæ in manibus eorum*; pe-
des eorum ad malum currunt, & festinant *ad effundendum sanguinem innocen-
tem*” Lix: 6. 7, hic violentia pro vi illata charitati, quæ vis quod etiam
significetur per effundere sanguinem, videatur n: 374. 1005. Apud Eun-
dem “*Non erit amplius violentia in terra*, vastatio & confractio in terminis
tuis” Lx: 18, violentia pro destructione Charitatis, inde enim vastatio &
confractio in terra, hoc est, in Ecclesia. Apud Jeremiam “*Violentiam &
vastationem prædico*, nam factum est Verbum Jehovæ mihi opprobrio &
ignominie toto die” xx: 8, violentia etiam ibi pro violentia in spiritualibus,
ita pro destructione charitatis, ut & fidei. Apud Ezechielem “*Terra plena
est iudicio sanguinum, & urbs plena violentia*” vii: 23, iudicium sanguinum
pro destructione fidei, violentia pro destructione charitatis. Apud Eundem
“Si genuerit *filium violentum, effusorem sanguinis*, qui fecerit unum de ullo
eorum; si ille super montibus comederit, & uxorem socii polluerit, miserum
& egenum opprefferit, rapinas rapuerit, pignus non restituerit, & ad idola
sustulerit oculos suos, abominationem fecerit, in sænus dederit, & usuram

receperit, num vivet, non vivet, moriendo morietur" XVIII: 10. 11. 12. 13. hic quid filius violentus & effusor sanguinis sit, describitur, sunt quæ ibi recensentur omnia opera charitatis quæ destruit, ita filius violentus & effusor sanguinis, est destructor charitatis & fidei. Apud Davidem "Libera me Jehovah ab homine malo, *a viro violentiarum serva me*, qui cogitant mala in corde, toto die congregant se ad bellum, exacuunt linguam suam sicut serpens, venenum aspidis sub labiis eorum: custodi me, Jehovah, a manibus impii, *a viro violentiarum serva me*. Vir linguæ ne subsistat in terra, *vir violentiæ* malum venatur in subversiones" Psalm: cxl: 2. 3. 4. 5. 12, vir violentiarum pro illis qui destruunt vera fidei & bona charitatis, quod pugnent contra illa, significatur per quod toto die congregent se ad bellum, exacuant linguam sicut serpens, quod venenum aspidis sub labiis eorum, & quod venetur malum in subversiones. Et præterea alibi, ut Ezech: xii: 19. Joel: iv: 19. Malach: ii: 16. 17. Zephan: iii: 4. Psalm: xviii: 49. Psalm: lv: 10. 11. 12. Psalm: lviii: 3. 4. 5. 6. Deut: xix: 16.

6354. In secretum eorum ne veniat anima mea, quod significet quod bonum spirituale non scire velit mala quæ voluntatis eorum, constat ex repræsentatione Israelis, qui de se hoc dicit, quod sit bonum spirituale, de qua n: 6340; a significatione in secretum non veniat, quod sit non scire velle, nempe mala quæ voluntatis, quæ significantur per Schimeonem & Levi, n: 6352: anima mea dicitur, quia per animam ibi significatur vita boni, quæ est bono spirituali; vita veri quæ ei, significatur per gloriam, de qua nunc sequitur.

6355. In congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quod significet quod nec verum boni spiritualis scire velit falsa cogitationis eorum inde, constat a repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, de qua n: 6340; ex significatione in congregatione eorum ne uniatur, quod sit non conjungi velle falsis cogitationis eorum, ita quoque non scire velle ea; falsa cogitationis significantur per congregationem, congregatio enim sicut multitudo prædicatur de veris, & in opposito sensu de falsis; & ex significatione gloriæ, quod prædicetur de Vero, de qua n: 4809. 5922, verum enim est gloria illis qui in bono spirituali.

6356. Quia in ira sua occiderunt virum, quod significet quod se avertent prorsus & in aversione exstinxerint fidem, constat ex significatione iræ, quod sit recessio a charitate, & aversio, de qua n: 357. 5034. 5798; ex significatione occidere, quod sit extinguere; & ex significatione viri, quod sit verum fidei, de qua n: 3134. 3309. 3459. 4823.

6357. Et in beneplacito suo enervarunt bovem, quod significet quod ex prava voluntate prorsus debilitaverint bonum externum quod charitatis, constat ex significatione beneplaciti, quod sit voluntas, hic voluntas prava; ex significatione enervare, quod sit debilitare; & ex significatione bovis, quod sit bonum charitatis naturale seu externum, de qua n: 2180. 2566. 2781. Quod hic dicatur de bove, & mox prius de viro, est quia per virum significatur verum quod fidei, & per bovem bonum quod charitatis, & hoc ut cum de bono, etiam de vero agatur, ob conjugium cœleste in singulis Verbi, n: 6343.

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 437

6358. Maledicta ira eorum quia vehemens, quod significet averfionem gravem a bono & inde damnationem, constat a significatione maledici quod fit damnatio, nam qui maledictus est, is damnatus est; & ex significatione iræ, quod fit averfio a bono, de qua n: 357. 5034. 5798. 6356, ita ira vehemens, est averfio gravis.

6359. Et excandescencia eorum quia dura, quod significet averfionem a vero inde, quod confirmata, constat a significatione excandescencie, quod fit averfio a vero; quod excandescencia prædicetur de vero, & ira de bono, videatur n: 3614; & ex significatione duræ, quod fit confirmata, nam falsum quod confirmatum est, usque ad persuasionem, hoc durum est; quod durum sit, scire datum est ab experientia, verum enim ex bono apud spiritus & apud angelos apparet & sistitur ut molle, at falsum ex malo ut durum, & eo durius, quo magis falsum ex malo est confirmatum; cum per confirmationem a multis persuasum est, tunc durum illud apparet ibi ut durum ossis: tale durum est quoque simile duro in mundo, in eo quod reflectat radios lucis; ita cum Lux cœli a Domino incidit in durum ex falso a malo, reflectitur, vicissim autem cum lux cœli a Domino incidit in molle ex vero a bono, tunc recipitur.

6360. Dividam eos in Jacobo, quod significet quod a naturali homine exterminanda, constat a significatione dividere, quod fit separatio & remotio a vero & bono, de qua n: 4424, ita exterminatio; & ex repræsentatione Jacobi, quod fit naturalis seu externus homo, de qua n: 3305. 3576. 4286. 4292. 4570. 6236.

6361. Et dispergam eos in Israele, quod significet quod a spirituali, constat a significatione dispergere, quod etiam fit exterminatio, sed dispergere distinguitur a dividere, quod hoc prædicetur de Externo homine ac de vero, illud autem de Interno ac de bono; quod Jacob repræsentet naturalem seu Externum hominem, & Israel spirituales seu Internum, videatur n: 4286. 4292. 4570. Quod hæc, quæ ab Israele de Schimeone & Levi dicta sunt, tum quæ de Reubene, non significant talia, quæ posteris illorum contingerent in postremitate dierum, ut dicitur Vers: 1, constare potest ex eo, quod non posteri ex Schimeone & ex Levi maledicti fuerint, ac divisi in Jacobo & dispersi in Israele, nam Tribus Schimeonis inter reliquas Tribus fuit sicut una illarum, & Tribus Levi facta est sacerdotium, ita potius benedicta quam maledicta; pariter Tribus Reubenis, quæ quoque aliis Tribubus non vilior fuit; inde manifeste patet, quod quæ in hoc Capite de filiis Jacobi, quid illis in postremitate dierum contingeret, dicta sunt, non sint quæ illis ipsis contingerent, sed quæ illis qui in sensu interno per eos intelliguntur; hic quid illis qui in fide separata a charitate sunt; nam hi per Reubenem, Schimeonem & Levi hic in sensu interno intelliguntur: inde manifeste constare potest, quod sensus internus Verbi sit, qui non apparet in litera, nec alicui nisi sciat correspondentias naturalium cum spiritualibus, & qui prorsus non apparet ei qui non scit quid spirituale & quid cœleste.

6362. Vers: 8. 9. 10. 11. 12. *Jebudah tu, celebrabunt te fratres tui, ma-*

nus tua in cervice hostium tuorum, incurvabunt se tibi filii patris tui. Catulus leonis Jehudah, a praeda, fili mi, ascendisti, curvavit se, cubuit sicut leo, & sicut leo vetulus, quis suscitabit eum. Non removebitur sceptrum a Jehudah, & legislator ab inter pedes ejus, usque dum venit Schiloh, & ei obedientia populorum. Alligat ad vitem asellum suum, & ad vitem præstantem filium asinae suae, lavat in vino vestimentum suum, & in sanguine uvarum velamen suum. Ruber oculis a Vino, & albus dentibus a lacte. Jehudah tu, significat Ecclesiam Cœlestem, in supremo sensu Dominum quoad Divinum cœleste: celebrabunt te fratres tui, significat quod illa Ecclesia præ reliquis eminens sit: manus tua in cervice hostium tuorum, significat quod infernalis & diabolica turba ad præsentiam aufugient: incurvabunt se tibi filii patris tui, significat quod vera se submittent ex se: catulus leonis Jehudah, significat innocentiam cum viribus innatis: a praeda fili mi ascendisti, significat quod a Domino per cœleste liberatio plurium ab inferno: curvavit se, cubuit sicut leo, & sicut leo vetulus, significat bonum amoris & verum inde in sua potentia: quis suscitabit eum, significat quod tutus sit inter omnes in infernis: non removebitur sceptrum a Jehudah, significat quod non potestas recedet a Bono cœlesti: & legislator ab inter pedes ejus, significat vera quæ ab illo in inferioribus: usque dum venit Schiloh, significat adventum Domini, & tunc tranquillum pacis & ei obedientia populorum, significat quod a Divino Humano Ipsius procedent vera: alligat ad vitem asellum suum, significat verum in naturali pro Ecclesia externa: & ad vitem præstantem filium asinae suae, significat quod verum e rationali pro Ecclesia interna: lavat in vino vestimentum suum, significat quod naturale Ipsius sit Divinum Verum ex Divino Bono Ipsius: & in sanguine uvarum velamen suum, significat quod intellectuale Ipsius sit Divinum Bonum ex Divino amore Ipsius: ruber oculis præ vino, significat quod Intellectuale seu Internum Humanum non sit nisi Bonum: & albus dentibus a lacte, significat quod Divinum Naturale non sit nisi quam Bonum veri.

6363. Jehudah tu, quod significet Ecclesiam cœlestem, in supremo sensu Dominum quoad Divinum Cœleste, constat ex repræsentatione Jehudæ, quod sit in supremo sensu Dominus quoad Divinum amoris seu quoad Divinum Cœleste, at in sensu respectivo Regnum Cœleste Domini, ita Ecclesia Cœlestis, de qua n: 3881. Quid Regnum cœleste, aut Ecclesiæ cœlestis, & quid Cœleste, videatur n: 640. 641. 765. 895. 2048. 2088. 2669. 2708. 2715. 2718. 2896. 3235. 3246. 3374. 3886. 3887. 4448. 4493. 5113. 5922. 6295.

6364. Celebrabunt te fratres tui, quod significet quod illa Ecclesia præ reliquis eminens sit, constat ex significatione celebrari, quod sit eminens esse; ex repræsentatione Jehudæ, qui hic est te, quod sit Ecclesia Cœlestis, de qua mox supra n: 6363; & ex significatione fratrum, quod sint vera quæ illius Ecclesiæ; ita quoque Ecclesiæ, quæ in illis veris sunt, quæ repræsentantur per fratres Jehudæ, nam vera & bona constituunt Ecclesiam. Ecclesiæ Cœlestis vera significantur per fratres tuos, seu Jehudæ, at vera Ecclesiæ spiritualis

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 439

ritualis per filios patris ejus, infra n: 6366.

6365. Manus tua in cervice hostium tuorum, quod significet quod infernalis & diabolica turba ad præsentiam aufugient, constat ex significatione hostium quod sit infernalis & diabolica turba, hi enim hostes sunt in spiritali sensu; & ex significatione manus in cervice eorum, quod sit persequi illos qui in fuga sunt, nam cum hostis fugit, est manus victoris in cervice ejus; quod dicatur quod ad præsentiam aufugient, est quia cum aliquis ex turba infernali accedit ad aliquem angelum e Regno Cœlesti Domini, ad præsentiam aufugiat, non enim sustinet illam, quia non sustinet Sphæram amoris cœlestis, quæ est amoris in Dominum; est illa sphæra ei sicut ignis urens & crucians. Præterea angelus Cœlestis nusquam pugnat, minus est manus ejus in cervice hostium, imo nec aliquem a parte sui ut hostem habet, sed usque ita dicitur, quia ita se habet in mundo; verum significatur, quod infernales, qui a parte sui hostes sunt, ad præsentiam aufugiant.

6366. Incurvabunt se tibi filii patris tui, quod significet quod vera se submittent ex se, constat ex significatione incurvare se, quod sit se submittere; & ex significatione filiorum patris, quod sint vera quæ ex bono spiritali, filii enim Israelis sunt vera spiritalia, n: 5414. 5879. 5951, & Israel est bonum spirituale, n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833: quod vera illa submittent se *ex se*, est, quia amor cœlestis, qui repræsentatur per Jehudam, cum influit in vera spiritalia quæ repræsentantur per filios Israelis, disponat illa in ordinem, ac ita submittat Domino; Cœleste enim hanc efficaciam habet per influxum in spiritalia, seu bonum per influxum in verum; quapropter etiam Regnum Cœleste Domini est Cœlum intimum seu tertium, ita Domino proximum, & Regnum spirituale Ipsius, est Cœlum medium seu secundum, ita a Domino remotius; ex ordine illo est, quod Dominus per Regnum cœleste influat in Regnum spirituale mediate, & præterea quoque immediate; talis influxus est, ut spirituale Regnum in ordine teneatur per Cœleste, ac ita submittatur Domino: Influxus sit e Cœlesti Regno, per amorem erga proximum, hoc enim est Externum Regni Cœlestis, & est Internum Regni spiritalis, inde conjunctio utriusque, videatur n: 5922.

6367. Catulus leonis Jehudah, quod significet innocentiam cum viribus innatis, constat ex significatione leonis, quod sit bonum amoris & verum inde in sua potentia, de qua sequitur, ita catulus leonis est innocentia cum viribus; quod cum viribus innatis, est quia Jehudah hic est cœleste amoris, & cœleste amoris est in parte voluntaria, n: 895. 927. 4493. 5113, ita ei vires innatæ; nam homo in illa, quæ sunt voluntariæ partis, nascitur; inde illi, qui ab Antiquissima Ecclesia, quæ erat cœlestis, nati fuerunt in bonum amoris quoad tantum, quantum boni in voluntario eorum fuit; ex eo nunc est, quod vires dicantur innatæ. Quod Catulus leonis sit innocentia, est quia Leo est bonum amoris cœlestis, & Catulus est sicut infans ejus, ita innocentia. Quod Leo sit bonum amoris cœlestis, & inde Verum in sua potentia; tum quod in opposito sensu sit malum amoris sui in sua potentia, constat a locis

locis in Verbo ubi Leo nominatur; quod sit bonum amoris Cœlestis, apud Johannem "Ecce *vicit Leo qui est ex Tribu Judæ*, radix Davidis, ut aperiat librum, & solvat septem sigilla ejus" Apoc: v: 5, ibi Dominus vocatur Leo, ex Omnipotentia quæ est Ipsius Divino Amori & inde Divino Vero: Alibi etiam in Verbo, Jehovah seu Dominus comparatur Leoni, ut apud Hofcheam "Post Jehovah ibunt, *sicut Leo rugiet*, quia *Ille rugiet*, & cum honore accedent filii a mari" xi: 10: tum apud Esaiam "Sic dixit Jehovah ad me, quemadmodum *rugit Leo*, & *juvenis Leo* super rapina sua, cum occurrit super eum plenitudo pastorum, a quorum voce non consternatur, & a tumultu eorum non affligitur; sic descendet Jehovah Zebaoth ad militandum super monte Zionis & super colle ejus" xxxi: 4, ibi Omnipotentia Divini Boni comparatur Leoni, & omnipotentia Divini Veri inde comparatur juveni Leoni, nam dicitur quod descendet Jehovah Zebaoth ad militandum super monte Zionis & super colle ejus, mons enim Zionis significat Bonum Divini amoris, & collis ejus Divinum Verum inde, n: 795. 796. 1430. 4210. Propterea etiam quatuor Animalibus apud Ezechielem & apud Johannem, per quæ intelliguntur Cherubi, erant facies Hominis, Leonis, Bovis & Aquilæ, apud Ezechielem "Similitudo facierum quatuor Animalium, facies hominis & *facies Leonis* ad dextrum quatuor illis, & facies bovis quatuor illis ad sinistrum, & facies aquilæ quatuor illis" i: 10. x: 14; & apud Johannem "Ante Thronum quatuor Animalia plena oculis ante & retro, & *primum Animal simile Leoni*, alterum Animal simile vitulo, tertium Animal habens faciem sicut homo, quartum Animal simile aquilæ *volanti*" Apoc: iv: 6. 7; quod Animalia illa fuerint Cherubi, dicitur apud Ezechielem Cap: x, & quoque patet a descriptione eorum apud Johannem, quod nempe habuerint oculos ante & retro, per Cherubos enim significatur Prævidentia & Providentia Domini, n: 308; quod eis facies Leonis, erat ex Omnipotentia Divini Veri ex Divino Bono, quæ Providentiæ: similiter Cherubi circum Novum Templum apud Ezechielem, Cap: xli: 19. Quod Cœlestes, qui in potentia sunt ex Bono & inde Vero, quæ a Domino, intelligantur per Leones, patet apud Davidem "Non defectus timentibus Jehovah, *Leones juvenes* egebunt & esurient, sed quærentes Jehovah non egebunt ullo bono" Psalm: xxxiv: 10. 11. Apud Eundem "*Leones rugientes ad prædam*, & ad quærendum a Deo cibum, oritur sol, colliguntur, & in habitaculis suis recubant" Psalm: civ: 21. 22. In Prophetico Bileami "Eo tempore dicetur Jacobo & Israeli, quid fecerit Deus; en populus sicut *vetus Leo* surget, & sicut *Leo juvenis* efferet se, non requiescet donec comederit rapinam" Num: xxi: 23. 24: & dein "Cum Bileamus vidit Israellem habitantem juxta Tribus suas, dixit; *incurvat se, cubat sicut leo*, & sicut *leo vetus*, quis *suscitabit eum*" Cap: xxxiv: 8. 9; est Cœleste quod hic describitur, quia est Ordo Cœlestis, quem repræsentabant Tribus, per castrametationes suas, quem in spiritu videbat Bileamus, cum vidit Israellem habitantem juxta Tribus, n: 6335; ille ordo est ex Divino Bono per Divinum verum a Domino; in illo ordine est omnis potentia, quæ ibi est Leo qui incurvat se, & cubat. Apud Micham

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 441

cham "Erunt reliquiae Jacobi apud Gentes, in medio populorum multorum sicut *Leo inter bestias sylvae*, sicut *juvenis Leo* inter greges ovium, qui si transiverit, conculcabit & disperget, & non eripiens; exaltabitur manus tua super hostes tuos, & omnes inimici tui excidentur" v: 7. 8, hic *Leo* & *juvenis Leo* pro Cœlesti bono & cœlesti vero, quæ sunt reliquiae Jacobi. Pro simili etiam apud Eſaiam Cap: **xxi**: 9. Jerem: Cap: **xxv**: 38. Ezech: **xxxiii**: 13. Sachar: **xi**: 3. Tale etiam repræsentabant *Leones* ad thronum eboris, qui Salomoni, *duo* juxta manus Throni, & *duodecim* super sex gradibus, 1 Reg: **x**: 18. 19. 20; tum *Leones* super clausuris decem basium ex ære" 1 Reg: **viii**: 29. 36. Quod *Leo* in opposito sensu significet malum amoris sui in sua potentia, patet ab his locis; apud Eſaiam "non erit ibi *Leo*, & rapax ferarum non ascendet in ea, non inveniatur ibi, sed ibunt liberi, sic redempti Jehovæ revertentur, & venient Zionem cum cantu" xxxv: 9. 10. Apud Jeremiam "Israel quare factus in prædam, contra eum rugiunt *Leones juvenes*, edunt vocem suam, redigunt terram ejus in vastitatem" 11: 15. Apud Eundem "Ascendit *Leo* ex vepreto suo, & perditor gentium profectus est, exivit e loco suo, ad redigendum terram in vastitatem" 1v: 7. Apud Eundem "Non cognoverunt viam Jehovæ, judicium Dei sui, propterea percussit eos *Leo de sylva*, & lupus camporum devastabit eos" v: 4. 6. Apud Nahum "Ubi habitaculum *Leonum*, & pascuum *Leonum juvenum*; ubi incescit *Leo*, *Vetus Leo*, *Catulus leonis*, nec terrens: *Leo rapiens satis pro catulis*, & strangulans *veteribus Leænis suis*, implensque præda cavernas suas, & habitacula sua rapto: ecce Ego contra te, dictum Jehovæ Zebaoth, & accendam fumo currum eis, *Leones autem juvenes tuos* comedet gladius; atque excindam e terra prædam tuam" 11: 12. 13. 14, ubi Ninive: in illis locis *Leo* pro potentia, quæ malo amoris sui, cum perdit & vastat: pariter apud Jerem: Cap: **xii**: 8. Cap: **xliv**: 19. Cap: **li**: 17. 44. Cap: **li**: 38. Ezech: **xix**: 2 ad 11. Cap: **xxxii**: 2. Joel 1: 6. Zephan: **iii**: 3. Psalm: **lviii**: 5. Psalm: **lviii**: 7. Psalm: **xcii**: 13. Apoc: **xiii**: 2.

6368. A præda fili mi ascendisti, quod significet quod a Domino per Cœleste liberatio plurium ab inferno, constat a significatione a præda est ascendere quod sit liberatio ab inferno, de qua sequitur; & a repræsentatione Jehudæ, qui hic est fili mi, quod sit Divinum Cœleste, de qua n: 6363; quod a præda ascendere sit liberatio ab Inferno, est inde, quia homo ex se in inferno est, voluntas enim & cogitatio ejus ex proprio, non est nisi quam malum & inde falsum, per quæ ita alligatus est inferno, ut inde non possit nisi vi avelli; hæc avulsio & liberatio est quæ vocatur præda: hoc quia fit ex Divino Bono Domini, ideo dicitur, quod a Domino per Cœleste liberatio plurium ab inferno. Sed sciendum, quod nemo ab Inferno avelli & liberari queat, nisi in vita corporis in bono spiritali fuerit, hoc est, in charitate per fidem; nam nisi in illo Bono per fidem fuerit, non est aliquid quod recipit bonum quod influit a Domino, sed transfluit, præter quod alicubi possit figi; inde hi non possunt ab inferno avelli seu liberari; omnes enim status, quos homo sibi acquisivit in vita corporis, retinentur in altera vita, & implentur; status boni apud

bonos retinentur & implentur bono, & per hos elewantur hi in cœlum; & status mali apud malos retinentur & implentur malo, & per eos delabuntur in infernum: hoc est quod dicitur, quod sicut homo moritur, ita maneat: inde patet, quinam per Divinum Cœleste a Domino liberari possunt ab inferno.

6369. Curvavit se, cubuit sicut leo, & sicut leo vetulus, quod significet bonum amoris & verum inde in sua potentia, constat ex significatione curvare se, quod sit in potentiam se mittere, leo enim cum se curvat, nervos suos indurat, & robur sibi facit, quod sit cum videt prædam; & ex significatione cubare, quod sit in tuto & absque formidine jacere; & ex significatione leonis & leonis vetuli, quod sit bonum amoris & verum inde in sua potentia, de qua mox supra n: 6367; leo juvenis est qui in potentia est per verum ex bono, & leo vetulus qui in potentia est per bonum; nam qui in bono cœlesti sunt, illi nusquam pugnant, sed sunt tuti per bonum; ubi enim veniunt, mali aufugiunt, nam mali non sustinent præsentiam eorum; videatur n: 6365; hi sunt qui significantur per leonem vetulum.

6370. Quis suscitabit eum, quod significet quod tutus sit inter omnes in infernis, constat ex significatione quis suscitabit, quod sit tutus esse: quod sit inter omnes in infernis, est quia tutus est inter omnia mala, etiam in mediis infernis; amor enim in Dominum, & amor erga proximum, hoc secum habent, ex causa, quia illa qui in eo amore sunt, conjunctissimi Domino sunt, ac in Domino, quia in Divino quod procedit ab Ipso; inde nihil mali ad eos potest attingere. Sciendum est, quod innumerabilia inferna sint, distincta secundum omnium malorum & inde falsorum genera, & secundum eorum species, & specierum singula; & quod in unoquoque inferno sit ordo; & quod ille ordo conservetur a Domino, tam immediate, quam mediate per Angelos cœlestes; quandoque etiam illuc mittuntur angeli, ut inordinata ibi in ordinem redigant; & cum ibi sunt, in tuto sunt: hoc intelligitur per quod qui in cœlesti est, tutus sit inter omnes in infernis.

6371. Non removebitur sceptrum a Jehudah, quod significet quod non potestas recedet a Regno cœlesti, constat a significatione removeri, quod sit recedere; ex significatione sceptri, quod sit potestas, & quidem potestas veri ex bono, de qua n: 4876 f; nam sceptrum est insigne Regiæ potestatis & per Regium significatur verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 4575. 6148; & a repræsentatione Jehudæ, quod sit Regnum cœleste, de qua supra n: 6363; inde patet, quod per non removebitur sceptrum a Jehudah, significetur quod non potestas recedet a Regno cœlesti. Ex sensu literæ apparet, quod per illa, quæ in hoc Versu continentur, intelligatur, quod Regnum non removeretur a populo Judaico, antequam Dominus veniret; hoc quoque est verum, sed usque in hoc Historico, sicut in cæteris, sensus internus est, nam quod a populo Judaico tunc removeretur Regnum, mundanum est; spirituale autem, quod est sensus interni, patet, cum per sceptrum intelligitur

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 443

intelligitur potestas, & per Jehudam Regnum cœleste. At quod potestas, tunc recederet a Regno cœlesti, cum venturus Dominus, est arcanum, quod nemo scire potest nisi ex revelatione; cum illo se ita habet; ante adventum Domini in mundum, fuit influxus vitæ apud homines & apud spiritus a Jehovah seu Domino per Regnum cœleste, hoc est, per Angelos qui in illo Regno fuerunt, inde illis tunc potestas; at cum Dominus in mundum venit, per quod Humanum in Se Divinum fecit, induit id ipsum quod fuit apud Angelos Regni Cœlestis, ita potestatem illam; nam transfluxus Divinus per illud Cœlum fuerat prius Humanum Divinum; erat etiam Divinus Homo, qui sistebatur cum Jehovah ita apparuit; at hoc Humanum Divinum cessavit, cum Dominus Ipse Humanum in Se Divinum fecit: inde patet, quomodo se cum hoc arcano habet: nunc quidem Angelis istius Regni est magna potestas, sed quantum in Divino Humano Domini sunt per amorem in Ipsum: videantur quæ de his prius, n: 1990. 2803. 3061. 4180. 4687. 5110. 6280, dicta & ostensa sunt.

6372. Et Legislatur ab inter pedes ejus, quod significet vera quæ ab illo in inferioribus, constat a significatione Legislatoris, quod sint vera, de qua sequitur; & a significatione pedum, quod sint naturalia, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328, ita inferiora, nam naturalia sunt infra, & cœlestia, de quibus nunc prius supra. Legislatur ab inter pedes dicitur, ut significetur spirituale cœlestis, seu verum quod ex bono, non enim eo tempore fuit Regnum spirituale, quale post adventum Domini, distinctum a Regno Cœlesti, sed erat unum cum cœlesti, modo quod externum ejus esset; ideo quoque dicitur ab inter pedes, ut significetur verum quod a bono, nam pars illa pedum interior ex communicatione cum lumbis id significat: de hoc vero etiam dicitur, quod removeretur cum venit Schiloh, quod nempe ejus potestas, sicut potestas Cœlestis, de qua re mox supra n: 6371; Cœleste enim Regnum tunc potestatem suam exercebat per id verum; & quia ita, vocatur id Verum Legislator: hoc verum etiam intelligitur in sensu interno per Legislatorem, apud Esaiam "Jehovah judex noster, *Jehovah Legislator noster*, Jehovah Rex noster" xxxiii: 2, judex pro quod ex bono agat, legislatur quod ex vero ab illo bono, rex quod ex vero, ita ordine quoque consequuntur. Apud Davidem "Mihi Gilead, Mihi Menascheh, & Ephraim robur capitis mei, *Jehudah legislatur meus*" Psalm: lx: 9. Psalm: cviii: 9, Jehudah legislatur pro cœlesti bono & ejus cœlesti vero. Apud Moysen "Fons, foderunt principes, effoderunt primores populi, per *Legislatur* baculis suis" Num: xxi: 18: & apud Eundem "Gad vidit primitias sibi, ibi namque portio *Legislaturis absconditi*, unde venerunt capita populi, justitiam Jehovah fecit, & judicia ejus cum Israele" Deut: xxxii: 21; legislatur etiam ibi pro vero ex bono.

6373. Usque dum venit Schiloh, quod significet adventum Domini, & tunc tranquillum pacis, constat ex significatione Schiloh, quod sit Dominus, Qui Schiloh vocatur ex eo quod pacaverit & tranquilla reddiderit omnia; in Lingua enim originali derivatur Schiloh a voce, quæ significat tranquillum;

cur Dominus hic Schiloh dicitur, patet ab illis quæ mox supra n: 6371 6372, de Regno cœlesti & ejus potestate, dicta sunt; cum enim Divinum per illud Regnum sistebatur, tunc erat intranquillum, non enim potuerunt illa quæ in cœlo, & illa quæ in inferno, per id in ordinem redigi, nam Divinum, quod per illud Regnum transfluebat, non potuit esse purum, quia Cœlum non est purum, ita id Regnum nec validum, ut per id omnia in ordine tenerentur; quapropter etiam tunc spiritus infernales & diabolici ab infernis se efferebant, & super animabus, quæ e mundo veniebant, dominabantur; ex quo fiebat, quod non alii tunc salvari potuerint, quam cœlestes; & tandem vix illi, nisi Dominus susceperit Humanum, & per quod illud in Se Divinum fecerit; per hoc Dominus omnia redegit in ordinem, primum ea quæ in cœlo, dein illa quæ in infernis, inde tranquillum pacis: quod Spirituales, hoc est, illi qui a spirituali Ecclesia essent, salvati fuerint per adventum Domini, videatur n: 2661. 2716. 2833. 2834; & quod Dominus, cum in mundo fuit, redegerit omnia in ordinem, n: 1820. 4286. 4287; quod Divinum Verum a Jehovah seu Domino influxerit per cœlum in humanum genus, sed quia hoc non suffecit cum homo se removet a bono, Dominus in mundum venit, & Humanum in Se Divinum fecit, ut ab ipso Divino Humano Domini Divinum Verum procederet, & sic salvaret hominem, qui reciperet bonum per verum, n: 4180. 6280.

6374. Et ei obedientia populorum, quod significet quod a Divino Humano Ipsius procederent vera quæ recipi possent, constat ex significatione obedientiæ, quod sit receptio verorum quæ a domino procedunt; & a significatione populorum, quod sint illi qui in veris, ita quoque vera, de qua n: 1259. 1260. 3581; & inde quod sint qui ab Ecclesia spirituali, n: 2928.

6375. Alligat ad vitem asellum suum, quod significet verum in naturali pro Ecclesia Externa, constat a significatione alligare, quod sit conjungi; a significatione vitis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 1069. 5113, hic Ecclesia spiritualis externa, quia per vitem præstantem, de qua mox dicitur, significatur Ecclesia interna; & a significatione asini, quod sit verum in naturali, de qua n: 2781; inde patet, quod per alligat ad vitem asellum suum, significetur conjunctio per verum in naturali cum Ecclesia externa.

6376. Et ad vitem præstantem filium asinæ suæ, quod significet verum e rationali pro Ecclesia interna, constat a significatione vitis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 1069. 5113, ita vitis præstans est Ecclesia interna; nam internum Ecclesiæ est præstans præ externo ejus; & ex significatione filii asinæ, quod sit verum rationale, de qua n: 2781. Externum Ecclesiæ distinguitur ab Interno ejus, quod illud sit in naturali, ita in externo homine, hoc autem in rationali, ita in interno homine; qui in Externo Ecclesiæ sunt, in vero sunt, at qui in Interno, in bono sunt, illi non afficiuntur ita bono charitatis sicut vero fidei, hi autem afficiuntur bono charitatis & inde vero fidei; hi sunt qui significantur per vitem præstantem, illi autem qui per vitem.

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 445

6377. Lavat in vino vestimentum suum, quod significet quod naturale Ipsius sit Divinum Verum ex Divino Bono Ipsius, constat a significatione lavare, quod sit purificare, de qua n: 3147; ex significatione vini, quod sit bonum amoris erga proximum, & bonum fidei, & in supremo sensu Divinum Verum ex Divino Bono Domini, de qua sequitur; & ex significatione vestimenti, quod sit exterius quod tegit interius, de qua n: 5248, ita naturale, nam hoc exterius est, & tegit rationale quod interius; inde etiam vestimentum est verum, quia hoc exterius est, ac tegit bonum interius, n: 2576. 4545. 4763. 5319. 5954. Quod vinum sit amor erga proximum & bonum fidei, constare potest ex illis, quæ de Pane & Vino, in Sancta Cæna, n: 2165. 2877. 3464. 4581. 5915, ostensa sunt, quod nempe Panis sit bonum amoris cœlestis, & quod vinum bonum amoris spiritualis: hoc quoque constare potest a minchah & libamine in sacrificiis, minchah ibi significabat bonum amoris, & libamen bonum fidei, minchah constabat ex talibus quæ significabant amoris bonum, & libamen ex vino quod significabat fidei bonum; ipsa etiam sacrificia dicebantur panis, n: 2165; quod libamen ex vino adhiberetur in sacrificiis, videatur Exod: xxix: 40. Levit: xxi: 12. 13. 18. 19. Num: xv: 2 ad 15. Cap: xxviii: 6. 7. 18 ad fin: Cap: xxix: 1 ad 7 seq. Quod Vinum significet amorem erga proximum, & bonum fidei, patet etiam apud Esaiam "Omnis sitiens ite ad aquas, & cui non argentum, ite, emite, ac comedite, ac ite, emite sine argento & sine pretio *Vinum* & lac" Lv: 1, quod non emerent vinum & lac, nullus non scire potest, sed id quod per vinum & lac significatur, hoc est, amorem erga proximum, & fidem, hæc dantur a Domino absque argento & pretio. Apud Hoscheam "Area & Torcular nam pascent illos, & *mustum* mentietur illis: revertetur Ephraim in Ægyptum, & in Assyria immundum comedent: *non libabunt Jebovæ vinum*, & non grata erunt Ipsi sacrificia illorum" ix: 2. 3. 4, ibi etiam in sensu interno agitur de bono amoris & de bono fidei quod cessaverint, bonum amoris est area ex frumento ibi & inde pane; & bonum fidei est torcular, mustum & libamen vini; revertetur Ephraim in Ægyptum pro quod Intellectuale confuleret scientifica de arcanis fidei, in Assyria immundum comedent, pro quod ex ratiocinatione inde; quod Ephraim sit Intellectuale Ecclesiæ, videatur n: 5354. 6222. 6238. 6267; quod Ægyptus sit scientificum, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5702; & quod Assyria sit ratiocinatio, n: 1186; ipsa series etiam manifestat, quod verbis ibi aliud insit quam quod in litera apparet, in sensu enim interno cohærent, non autem in sensu externo, sicut quod area & torcular non pascent illos, & *mustum* mentietur illis, & mox, revertetur Ephraim in Ægyptum, & in Assyria immundum comedent; & quoque quid absque sensu interno foret, quod reverteretur Ephraim in Ægyptum, & in Assyria immundum comedent. Cessatio amoris mutui & boni fidei etiam per torcular & vinum describitur apud Jeremiam "Super vindemiam tuam vastator cecidit, unde collecta est lætitia, & gaudium ex Carmele; & ex terra Moabi, *Vinum enim ex torcularibus cessare feci*, non calcabit hedad" xlviii: 32. 33. Quod Vinum significet bonum amoris mutui & fidei, patet etiam apud Jo-

hannem

hannem "Audiui vocem e medio quatuor animalium, dicentem, *oleo & vino damnum ne inferas*." Apoc: vi: 6, oleum pro bono amoris celestis, & vinum pro bono amoris spiritualis. Per oleum & vinum simile intelligitur in parabola Domini de Samarita, apud Lucam "Samarita quidam iter faciens, & videns eum qui vulneratus fuit a latronibus, visceribus commotus est, quare accedens obligavit vulnera ejus, *infudit oleum & vinum*" x: 33. 34, quod infuderit oleum & vinum, significat quod praeiterit opera amoris & charitatis; quod oleum sit bonum amoris, videatur n: 886. 3728; pariter per quod antiqui oleum & vinum fuderint super statuem, cum illam sanctificarent, Genes: xxxv: 14, n: 4581. 4582. Quod Vinum sit bonum amoris & fidei, patet a Domini Verbis, cum instauravit Sanctam Cenam, quæ tunc de vino diceret "Dico vobis, quod non bibiturus sum a nunc *ex hoc genimine vitis* usque ad diem illum, quando id bibero vobiscum novum in Regno Patris mei" Matth: xxvi: 29. Luc: xxi: 17. 18; quod non ibi bibiturus vinum, cuius constare potest, sed quod significetur bonum amoris & fidei, quod daturus illis qui a Regno Ipsius. Simile per Vinum significatur apud Esaiam Cap: xxiv: 9. 11. Thren: 11: 11. 12. Hosch: xiv: 8. Amos ix: 13. 14. Sachar: ix: 15. 16. Luc: vi: 37. 38. 39. Quoniam Vinum significat bonum amoris & fidei, ideo in supremo sensu significat Divinum Verum a Divino Bono Domini, nam ex hoc per influxum est homini, qui recipit, bonum amoris & fidei. Quoniam pleraque in Verbo etiam contrarium sensum habent, ita quoque vinum, in quo sensu Vinum significat falsum ex malo, ut Apud Esaiam "Væ surgentibus mane sub auroram, & *scieram* persequuntur, commorantibus in crepusculum, ut *vinum* incendat eos; *væ* heroibus ad potandum vinum, & *viris roboris ad miscendum scieram*" v: 11. 22. Apud Eundem "Etiam hi per vinum errant, & per *scieram* aberrant: sacerdos & propheta errant per *scieram*, absorbentur a vino, aberrant per *scieram*, errant inter videntes, titubant in iudicio" xxviii: 7. Apud Eundem "Pastores non sciunt intelligere, omnes in viam suam respiciunt, venite, *sumam vinum*, & *inebriabimur sciera*; fiatque sicut hoc, die crastino, magna abundantia" lvi: 11. 12. Et præterea apud Jeremiam Cap: xiii: 12. Hosch: iv: 11. Cap: vii: 5. Amos ii: 8. Mich: iii: 11. Psalm: lxxv: 9. Deuter: xxxii: 33. Falsum ex malo etiam significatur per *calicem vini iræ*" Jer: xxv: 15. 16. Apoc: xiv: 8. 10. Cap: xvi: 19: per *torcular vini furoris iræ Dei*" Apoc: xix: 15: *perque vinum scortationis*" Apoc: xvii: 2. Cap: xviii: 3.

6378. Et in sanguine uvarum velamen suum, quod significet quod Intellectuale Ipsius sit Divinum Bonum ex Divino amore Ipsius, constat ex significatione sanguinis uvarum, quod sit bonum amoris, & in supremo sensu Divinum Bonum Domini ex Divino Amore Ipsius, de qua sequitur; & ex significatione velaminis, quod sit intellectuale, est enim intellectuale recipiens, & quod recipit, quia est vas, est instar velaminis; quod per velamen significetur intellectuale, & per vestimentum naturale, de quo mox supra n: 6377, est quia agitur ibi de Externo, hic autem de Interno, nam in Verbo propter conjugium celesti ubi agitur de Externo etiam agitur de Interno, & ubi de ve-

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 447

ro ibi etiam de bono, videatur n: 6343, hoc apparet quandoque sicut repetitio ejusdem rei, sicut hic "*Lavat in vino vestimentum suum, & in sanguine uvarum velamen suum*" ubi vinum & sanguis uvarum apparent similia esse, tum vestimentum & velamen; sed non sunt similia, quia Externum & Internum ita exprimuntur. Quod sanguis uvarum sit Divinum Bonum ex Divino amore Domini, patet a significatione sanguinis, quod sit Divinum Verum a Divino Bono Domini, de quo n: 4735, & per uvas in supremo sensu significatur Divinum Bonum Domini, quod illis qui in Regno spirituali Ipsius, & inde per uvas in sensu respectivo significatur bonum charitatis n: 5117. Per sanguinem uvæ simile etiam significatur in Cantico apud Moysen "*Butyrum armenti, & lac gregis, cum adipe agnorum, & arietum filiorum Baschanis, & hircorum cum adipe renum tritici, & sanguinem uvæ bibis, merum*" Deut: xxii: 14.

6379. Ruber oculis a vino, quod significet Intellectuale seu Internum Humanum non sit nisi bonum, constat ex significatione rubri, quod sit bonum amoris, & hoc ex igne & ex sanguine, quæ rubent, de qua n: 3300; inde ruber a vino, est quod non sit nisi bonum; ex significatione oculorum, quod sit intellectuale, de qua n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; & quia de Domino hic agitur, est Internum Humanum Ipsius, quod per Intellectuale hic intelligitur, nam Externum Humanum significatur per quod albus dentibus a lacte, ut nunc sequitur.

6380. Et albus dentibus a lacte, quod significet quod Divinum naturale non sit nisi quam bonum veri, constat a significatione albi, quod prædicetur de vero, de qua n: 3301. 3993. 4007. 5319; a significatione dentium, quod in genuino sensu sint naturale; quæ enim dura sunt apud hominem, sicut dentes, ossa, cartilagines, correspondent veris & bonis quæ sunt infimi naturalis; & ex significatione lactis, quod sit ecclesie spirituale, seu quod idem, bonum veri, de qua n: 2184. Quod Divinum Naturale Domini dicatur bonum Veri, est respective ad homines qui in fide & in amore in Dominum sunt; qui enim ab Ecclesia externa sunt, illi cogitationem non altius elevare possunt quam ad Divinum Naturale Domini; at qui ab Ecclesia interna sunt, elevant supra naturale ad Internum; nam unusquisque qui in fide in Dominum est, ideam de Ipso habet secundum facultatem elevandi cogitationes; qui enim sciunt quid Internum, illi ideam Interni habere possunt, qui autem non sciunt quid Internum ideam Externi habent; unde est, quod Divinum Naturale Domini dicatur Bonum Veri, cum tamen totum Humanum Ipsius est Divinum Bonum Divini amoris.

6381. Ex his nunc quæ de Jehudah dicta sunt, patet manifeste, quod sensus internus Verbi sit, & quod nisi sciatur quid sensus ille involvit, nullatenus sciri possit, quid significant quæ ibi de illo, ut quid catulus leonis, quod a præda ascenderit, curnaverit se, & cubuerit sicut leo, & sicut leo vetulus, quid significat legislator ab inter pedes ejus, quid Schiloh, quid alligare ad vitem asellum suum, & ad vitem præstantem filium asinæ suæ, quid lavare in vino vestimentum, & in sanguine uvarum velamen, quid ruber esse oculis a vino, & albus dentibus a lacte: hæc omnia

nia

nia laterent prorsus abscondita, nisi retegerentur per sensum qui latet altius.

6382. Vers: 13. *Sebulun ad portum marium habitabit, & is ad portum navium, & latus ejus super ad Sidonem.* Sebulun significat cohabitationem boni & veri: ad portum marium habitabit, significat vitam ubi conclusio viri ex scientificis: & is ad portum navium, significat ubi doctrinalia ex Verbo: & latus ejus super ad Sidonem, significat extensionem ab una parte ad cognitiones boni & veri.

6383. Sebulun, quod significet cohabitationem boni & veri, constat ex representatione Sebulonis, quod sit conjugium coeleste, de qua n: 3960. 3961, ita conjunctio boni & veri, nam conjunctio illa est conjugium coeleste; cohabitatione boni & veri dicitur, quia Sebulun in Lingua originali significat cohabitationem. Per Sebulonem hic agitur de illis in Ecclesia, qui concludunt de veris Spiritualibus ex scientificis, & sic firmant illa apud se: at sciendum, quod per Sebulonem non intelligantur illi, qui non credunt nisi scientifica & sensualia dicent, & qui prius in negativo sunt, illi nusquam credunt, causa est, quia negativum universaliter regnat, & cum id universaliter regnat, tunc influunt & colliguntur scientifica quæ negant, non autem quæ confirmant, quæ confirmant, ad latus rejiciuntur, vel ad favorem scientificorum negantium explicantur, & sic firmatur negativum: sed per Sebulonem hic intelliguntur, qui credunt doctrinalibus ex Verbo, sic apud quos aliquod affirmativum universaliter regnat, & tamen fides non in veris sed in scientificis vitam habet, applicant enim scientifica ad doctrinalia, ac ita firmant affirmativum suum: qui itaque Sebulun sunt, non elevant se a scientificis, sed cum de aliquo vero fidei audiunt vel cogitant, illico cadunt in scientificum; tales sunt plures in mundo; etiam providet Dominus, ut scientifica & sensualia illis ad eum usum serviant.

6384. Ad portum marium habitabit, quod significet vitam ubi conclusio veri ex scientificis, constat a significatione portus, quod sit statio ubi scientifica terminantur & inchoant, hic statio ubi conclusio veri ex scientificis, nam per Sebulonem hic agitur de illis, apud quos vera fidei ibi sunt; ex significatione marium, quod sint scientifica in complexu, de qua n: 28; & ex significatione habitare, quod sit vita, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; inde patet, quod per ad portum marium habitabit, significetur vita ubi conclusio veri ex scientificis. Quod vitam illam attinet, videantur quæ mox supra n: 6383, dicta sunt, de qua vita porro sciendum, quod ea sit in externo seu naturali homine, & apud quosdam in infimo naturali seu in sensuali, nam vera fidei alligata scientificis habent ita, ut elevari nequeant; inde quoque præ reliquis in Ecclesia spirituali in obscuro sunt; ex intellectuali enim parum lucis habent, nam id immersum est scientificis & sensualibus: aliter se habet apud illos, qui in affirmativo fuerunt, & vera fidei per scientifica firmant, sed tamen ita, ut a scientificis, hoc est, a naturali ubi scientifica, elevari possint; horum intellectuale illustratum est, & sic in quadam perceptione veri spiritualis, cui serviunt scientifica, quæ infra sunt, sicut pro speculo,

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 449

culo, in quo, sicut affectiones in facie, vera quæ fidei & charitatis apparent & agnoscuntur.

6385. Et is ad portum navium, quod significet ubi doctrinalia ex Verbo, constat ex significatione portus, quod sit statio, ut mox supra, n: 6384, ita ubi illa; & ex significatione navium, quod sint doctrinalia ex Verbo: quod naves illa significant, est quia per maria & fluvios transeunt, & portant utilia vitæ; per maria enim & fluvios significantur scientifica & cognitiones, utilia vitæ quæ portant, sunt doctrinalia ut & ipsa vera ex Verbo; quæ quod per naves significantur, patet ab his locis; apud Esaiam "Mihî insulæ confident, & *Naves Tharschisch* in principio, ad adducendum filios tuos e longinquo, argentum eorum & aurum eorum cum illis" lx: 9, naves Tharschisch pro doctrinalibus & veris ex Verbo, quare dicitur, quod adducerent filios, argentum & aurum eorum, per filios enim significantur qui in veris, per argentum ipsum verum, & per aurum bonum; quisque videre potest, quod ibi naves Tharschisch non intelligantur, nec quod filii, argentum & aurum. Apud Ezechielem "In corde maris termini tui, *architecti tui* perfecerunt pulchritudinem tuam: ex abietibus de Senire ædificarunt tibi *omnes tabulas*, cedrum de Libano sumserunt *ad faciendum malum pro te*: e quercubus de Baschane fecerunt *remos*; *asserem tuum* fecerunt ex ebore; *filiam gressus* ex insulis Kitthim: byssus in acupictura ex Ægypto fuit *expansio tua*, ut esset tibi in signum: hyacinthinum & purpura ex insulis Elischah fuit *tegumentum tuum*: habitatores Sidonis & Arvadi fuerunt *remiges tibi*: sapientes tui, Tyre, qui fuerunt in te, fuerunt *naucleri tui*: seniores Gebalis & sapientes ejus fuerunt in te *confirmantes fissuram tuam*: Omnes Naves maris, & *nautæ earum* fuerunt in te, ad negotiandum negotiationem tuam" xxvii: 4 ad 9, ibi de Tyro agitur, per quam significantur cognitiones boni & veri, n: 1201, quæ cognitiones describuntur per talia, quæ sunt Navis, nempe per Tabulas, Malum, Remos, Asserem, Expansionem, Tegumentum, Remiges, Nauceros, Nautas; quod illa omnia non intelligenda sint secundum literam, quis non videre potest; at cum cognitiones veri & boni, quæ sunt Tyrus, una cum doctrinalibus ex Verbo, per Naves intelliguntur, tunc omnia se pulchre applicant. Apud Davidem "Quam multa sunt opera tua, Jehovah, omnia in sapientia fecisti: hoc mare magnum & latum spatii, *ibi Naves erunt*, Cetus quem formasti ad ludendum in eo" Psalm: civ: 24. 25. 16. Apud Eundem "Sacrificent sacrificia confessionis, & annuntient opera Jehovah in jubilo, *qui descendunt in mare cum Navibus*, facientes opus in aquis multis; illi viderunt opera Jehovah, & mirabilia Ipsi in profundo" Psalm: cvii: 22. 23. 24; ibi etiam Naves pro cognitionibus & doctrinalibus, Cetus pro communibus scientificorum, n: 42; & quia Naves sunt cognitiones & doctrinalia, ideo dicitur, qui descendunt in mare cum Navibus, illi viderunt opera Jehovah, & mirabilia Ipsi in profundo; illa enim vident qui in cognitionibus & doctrinalibus ex Verbo. Apud Johannem "Secundus Angelus clauxit, & quasi mons magnus igne ardens projectus est in mare; & facta est tertia pars maris sanguis; unde mortua est tertia pars creaturarum, quæ in mari,

habentium animas; & *tertia pars Navium corrupta est*” Apoc: viii: 9; Mons magnus igne ardens pro amore sui, n: 1691; mare pro naturali ubi scientifica, n: 28; sanguis pro violentia illata charitati, n: 374. 1005; creaturæ in mari habentes animas, pro veris scientificis cum bonis; tertia pars pro aliquid nondum completum, n: 2788 f: quod mortua sint pro quod non illis vita spiritualis, n: 6119; inde tertia pars navium corrupta, pro quod vera & bona doctrinalium ex Verbo falsificata sint; ex his sciri potest, quid significatur per hoc propheticum. Naves autem in opposito sensu significant cognitiones & doctrinalia falsi & mali; ut apud Danielelem “In tempore finis collidetur cum eo rex meridiei, ideo quasi procella irruet in eum rex septentrionis, cum curru, & cum equitibus, & cum navibus multis, & veniet in terras, & inundabit & penetrabit” xi: 40, rex meridiei pro veris ex bono, rex septentrionis pro falsis ex malo, currus cum equitibus & cum navibus pro doctrinalibus falsi; terræ pro Ecclesiis, quas quod inundatura & penetratura falsa ex malis in tempore finis, prædicetur. Apud Johannem “Omnis gubernator, & omnis qui super navibus versatur, & nauta, & omnes qui in mari negotiantur, e longinquo steterunt, & clamabant, videntes fumum combustionis Babylonis, dicentes, quæ similis urbi magnæ: væ, væ, urbs magna, in qua divites facti sunt omnes, qui habent Naves in mari, ex pretiositate ejus” Apoc: xviii: 17. 18. 19, quod hic naves sint cognitiones & doctrinalia falsi & mali, constare potest, quoniam Babylon est cultus qui exterius apparet sanctus, & interius est prophanus; quod etiam per naves aliud quam naves ibi intelligatur, nemo non videre potest. Apud Esaiam “Sic dicit Jehovah Redemptor noster, sanctus Israelis; propter vos misi Babellem, ut dejiciam vestes omnes, & Chaldaeos, quorum in Navibus clamor” xliiii: 14, similiter. Præterea etiam falsa ex malo per Naves significantur apud Esaiam, Cap: ii: 11. 16. Cap: xxiii: 1. 14. Psalm: xlviii: 8.

6386. Et latus ejus ad Sidonem, quod significet extensionem ab una parte ad cognitiones boni & veri, constat ex significatione lateris, quod sit extensio ab una parte; & ex significatione Sidonis, quod sint cognitiones boni & veri exteriores, de qua n: 1201. Hic, ubi de Sebulone agitur, memorantur Cognitiones, Doctrinalia, & Scientifica, & dicitur quod extensio ab una parte sit ad cognitiones boni & veri, tum quod conclusio veri ex scientificis sit ubi doctrinalia ex Verbo, ideo dicendum quæ distinctio hic sit inter illa; Doctrinalia sunt quæ ex Verbo, Cognitiones sunt quæ ex doctrinalibus illis ab una parte, & a scientificis ab altera, Scientifica autem sunt quæ sunt experientiae a se & ab aliis.

6387. Vers: 14. *Jisafchar Asinus offeus, cubans inter sarcinas. Et videbit quietem quod bona, & terram quod amæna; & inclinabit humerum suum ad bajulandum; & erit tributo serviens.* Jisafchar, significat remunerationem ex operibus: asinus offeus, significat servitium infimum: cubans inter sarcinas, significat vitam inter opera: & videbit quietem quod bona, significat opera boni absque remuneratione quod plena felicitate: & terram quod amæna, significat quod in illa qui in Regno Domini: & inclinabunt humerum ad bajulandum,

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 451

bajulandum, significat quod usque omni opera laboret: & erit tributo serviens, significat ut mereatur.

6388. Jisfchar, quod significet remunerationem ex operibus, constat ex representatione Jisfcharis, quod sit amor mutuus qui merces seu remuneratio, de qua n: 3956. 3957; hic remuneratio ex operibus, ut patet a singulis in sensu interno, quæ in hoc prophetico de Jisfchare dicuntur; Jisfchar etiam in Lingua originali significat mercedem. Quod Jisfchar significet hic remunerationem ex operibus, ac prius amorem mutuum, est quia per Jisfcharem hic intelliguntur illi qui in quadam specie & apparentia amoris mutui, hoc est, charitatis erga proximum sunt, & propter bona quæ faciunt, remunerari volunt; ac ita amorem genuinum mutuum seu charitatem non modo inquinant, sed etiam pervertunt; qui enim in genuino illo amore sunt, in suo jucundo & beato sunt, cum benefaciunt proximo, nam nihil potius desiderant; id jucundum & id beatum est, quod per mercedem in Verbo intelligitur, nam ipsum jucundum seu beatum est merces, & id in altera vita fit gaudium & felicitas quæ in cœlo, ita fit illis cœlum; nam qui ibi in amore illo sunt, cum usus præstant, & bona aliis faciunt, in tali gaudio & felicitate sunt, ut videantur sibi tunc primum esse in cœlo; hoc datur illis a Domino, cuique secundum usus: sed felicitas illa evanescit, ut primum de remuneratione cogitant, nam cogitatio de remuneratione cum tamen in ipsa remuneratione sunt, amorem illum impurum reddit & pervertit; causa est, quia tunc de se cogitant, & non de proximo, nempe ut semet felices reddant, non autem alios, nisi quantum se; ita amorem erga proximum vertunt in amorem erga se; & quantum hoc faciunt, tantum illis non communicari potest gaudium & felicitas ex cœlo, concentrant enim influxum felicitis e cœlo in se, nec illum transmittunt ad alios, suntque similes objectis, quæ radios lucis non remittunt sed absorbent, illa objecta apparent in luce, ac rutilant, hæc autem in opaco sunt & prorsus non rutilant; quapropter illi, qui tales sunt, separantur e societate angelica, sicut qui nihil commune cum cœlo habent: hi sunt qui hic describuntur per Jisfcharem.

6389. Asinus offeus, quod significet servitium infimum, constat ex significatione asini, quod sit servitium, de qua n: 5958. 5959; & ex significatione offis, quod sit id quod parum vitæ spiritualis habet, de qua n: 5560. 5561; ita asinus offeus est servitium infimum; qui enim bonum faciunt remunerationis causa, quidem usus præstant, ac inserviunt, sed usque sunt inter illos in Regno Domini, qui in infimo loco sunt, nam non dispensant bonum, quod illis communicatur, quam erga illos qui retribuere possunt, reliquos, qui opis maxime indigent, prætereunt; & si his bonum faciunt, fit ex fine remunerationis a Domino, tunc id quod faciunt, ut meritum spectant, ac ita Misericordiam Domini ut debitum; sic recedunt ab humiliatione, & quantum ab hac, tantum a statu receptionis beati & felicitis per cœlum a Domino. Ex his constare potest, quod in altera vita quidem adhibeantur ad usus, sed ut servitia infima.

6390. Cubans inter sarcinas, quod significet vitam inter opera, constat a

significatione cubare, quod sit vita, sed vita obscura; & ex significatione sarcinarum, quod sint opera; quod sarcinæ sint talia opera, est quia non ex affectione amoris erga proximum bona faciunt, sed ex affectione amoris erga se; opera quæ ex hujus amoris affectione fluunt, sunt sicut sarcinæ, quas viliores asini portant, nam sunt servitia inter vilissima: omne enim servum, est ex affectione amoris sui & mundi, ac omne liberum ex affectione amoris in Dominum, & erga proximum; causa est, quia illius amoris affectio influit ab inferno, quod violenter imperat; at hujus amoris affectio a Domino, Qui non imperat sed ducit: inde iterum patet, quod qui bonum faciunt remunerationis causa, sint servitia infima, & illorum opera sarcinæ. Per sarcinas simile significatur in Libro Judicum "*Principes in Jisafchar cum Debora, & Jisafchar* sic cum Baraco, in valle mittetur sub pedibus ejus, in classibus Rubenis magni statuta cordis: *quare sederes inter sarcinas*, ad audiendum exhibitationes gregum" v: 15. 16; Jisafchar hic quoque pro illis qui pro operibus remunerari volunt, in valle mitti sub pedibus pro servire in infimis; classes Rubenis pro illis qui in cognitionibus veri fidei, inter quos sunt, sed in loco infra illos; audire exhibitationes gregum, pro contemptu ab illis qui in bono charitatis sunt, qui sunt greges; sedere inter sarcinas pro inter opera meritoria.

6391. Et videbit quietem quod bona, quod significet opera boni absque remuneratione quod plena felicitate, constat ex significatione quietis, quod sint illa quæ sunt cœli, ac ita quæ in charitatis bono seu in operibus boni absque remuneratione, de qua sequitur; & ex significatione quod bona, quod sit quod plena sint felicitate. Quod quies sint opera boni absque remuneratione, est quia quies seu pax significat in supremo sensu Dominum, in respectivo cœlum, ac ita bonum quod est a Domino, videatur n: 3780. 4681. 5662; & quia non alii in his, quæ significantur per quietem pacem, seu sunt, quam qui sunt in charitatis bono, ita in operibus boni absque remuneratione, inde per quietem hæc significantur; sunt enim hæc consequentia ex serie rerum in sensu interno. Quod ipsam rem attinet, qui bona faciunt non nisi quam ex fine remunerationis, nequicquam scire possunt, quod in faciendis bonis absque remuneratione felicitas tanta sit, adeo ut id sit felicitas cœlestis; causa est, quia percipiunt felix in jucundo amoris sui; & quantum homo in hoc amore jucundum percipit, tantum non percipit jucundum in amore cœlesti, nam opposita sunt; illud enim jucundum, quod fluit ex amore sui, prorsus exstinguit jucundum quod est ex amore cœlesti, usque adeo ut plane nesciatur quid jucundum cœleste sit, & si dicitur quale est, ut non credatur, imo negetur: hoc scire datum est ex spiritibus malis in altera vita, qui cum vixerunt, nihil boni fecerunt aliis vel patriæ suæ, nisi propter se, illi non credunt, quod aliquod jucundum dari queat in faciendis bonis absque fine remunerationis, putant enim, si finis remunerationis non sit, quod omne jucundum cesset; & si illis adhuc dicitur, quod, cum id jucundum cessat, tunc jucundum cœleste incipiat; cum hoc audiunt, obstupescunt; & adhuc magis, cum audiunt quod jucundum illud cœleste influat per intimum hominis,

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 453.

nīs, & afficiat interiora ejus felicitate ineffabili; ad hoc plus obstupeſcunt, & dicunt ſe id non comprehendere poſſe; imo ſe id nec velle, nam credunt, ſi amittunt jucundum amoris ſui, quod miſerrimi ſint, quia tunc abſque omni gaudio vitæ, & quoque vocant illos qui in alio ſtatu ſunt, ſimplices. Illis non abſimiles ſunt, qui opera faciunt ex fine remunerationis, nam opera bona pro ſe & non pro aliis faciunt, nam ſe in illis, non proximum, nec patriam, nec cœlum, nec Dominum, ſpectant, niſi ſicut illos qui in debito ſunt, ut ſibi beneficiant. Talia ſunt, quæ in hoc Verſu, in quo de Jiſaſchare, in ſenſu interno deſcribuntur.

6392. Et terram quod amæna, quod ſignificet quod in illa, nempe felicitate ſint, qui in Regno Domini, conſtat a ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia, ac ita quoque Regnum Domini, de qua n: 662. 1066. 1067. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118. 4447; quod terra id ſit, eſt quia terra Canaan, quæ per terram intelligitur in Verbo, repræſentaverit Regnum Domini, & hoc quia Eccleſia ibi fuerat ab antiquiſſimo tempore, n: 3038. 3481. 3705. 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136; & ex ſignificatione quod amæna; quod ſignificet felicitatem, quæ operibus boni abſque remuneratione. Quod dicatur, quod videbit *quietem* quod *bona*, & *terram* quod *amæna*, & per utrumque ſignificetur felicitas quæ in Regno Domini, eſt quia videre *quietem* quod *bona*, ſe referat ad cœleſte ſeu bonum, & videre *terram* quod *amæna* ſe referat ad ſpirituale ſeu verum, & hoc ob conjugium boni & veri, de quo n: 6343. Quod felicitatem in operibus boni abſque remuneratione ulterius concernit, ſciendum, quod pauciſſimi hodie ſciant, quod in faciendis bonis abſque fine remunerationis, ſit felicitas cœleſtis; non enim ſciunt quod aliâ felicitas ſit quam evehi ad honores, ſerviri ab aliis, divitiis abundare, in voluptatibus vivere; quod ſupra illa ſit felicitas, quæ afficit interiora hominis, alte ignorant, ita quod ſit felicitas cœleſtis, & quod hæc felicitas ſit felicitas genuinæ charitatis; quære ſapientes hodie, num ſciant quod id ſit felicitas cœleſtis; inde quoque eſt, quod plures rejiciant bona opera, credentes quod non dari queant apud aliquem, abſque fine merendi per illa; nam non ſciunt, quod qui dicuntur a Domino, nihil potius velint quam bona opera facere, & quod nihil minus cogitent quam de merito per illa; novæ enim voluntati, quæ a Domino donatur illis qui regenerantur, hoc ineſt, nam illa voluntas eſt Domini apud hominem.

6393. Et inclinabit humerum ad bajulandum, quod ſignificet quod uſque omni opera labore, conſtat ex ſignificatione humeri, quod ſit omnis potentia ſeu omnis opera, de qua n: 1085. 4931 ad 4937; & ex ſignificatione bajulare, quod ſit facere opera merendi cauſa; inde per inclinare humerum ad bajulandum, ſignificatur omni opera laborare opera facere merendi cauſa: quod id dicatur bajulare, eſt, quia non bonum faciunt ex affectione boni, ita non ex libero, ſed ex affectione ſui, quod eſt ſervum; n: 6390. Quod adhuc illos attinet, qui mercedem volunt pro operibus quæ præſtant, ſciendum quod nuſquam contenti ſint, ſed quod indignentur ſi non illis merces præ reliquis, ſique vident alios ſe beatioreſ, dolent & incuſant; beatitudinem nec ponunt

Ponunt in beatitudine interna, sed in externa, nempe ut emineant, utque dominantur, ac serviantur ab angelis, ita ut supra angelos sint, proinde principes & magnates in cœlo; cum tamen beatitudo cœlestis sit, non velle dominari, nec serviri ab aliis, sed aliis velle servire, ac minimos esse, ut docet Dominus. "*Accesserunt Jacobus & Johannes, filii Zebedæi, dicentes, da nobis ut unus a dextris tuis, & alter a sinistris tuis, sedeamus in gloria tua: Jesus dixit illis, non scitis quid petitis, sedere a dextris meis, & a sinistris meis, non est meum dare, sed quibus paratum est: scitis quod qui censentur, imperare gentibus, dominantur eis, & magnates potestatem habeant in eas; non sic erit inter vos; sed quisquis voluerit esse magnus inter vos, erit minister vester, & quicumque voluerit vestrum esse primus, erit omnium servus: nam Filius hominis non venit ut ministretur illi, sed ut ministret*" Marc: x: 35 ad 4. Et quod illis cœlum sit, qui absque fine remunerationis bonum faciunt, apud Lucam "*Omnis qui exaltaverit seipsum, humiliabitur, sed qui humiliaverit seipsum, exaltabitur*. Quando feceris prandium aut cœnam, ne voca amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos tuos, neque vicinos divites, ne forte etiam illi te vicissim vocent, fiatque tibi retributio; sed quando feceris convivium, voca pauperes, mancos, claudos, cæcos, tunc beatus eris, quia non habent ad retribuendum tibi, retribuetur tibi insurrectione justorum" XIV: 11. 12. 13. 14; retributio in resurrectione justorum, est felicitas interna ex benefaciendo absque remuneratione, quam a Domino accipiunt, cum usus præstant; & qui servire amant absque retributione, quo plus id amant, eo nobilioribus usibus præficiuntur, & actualiter magni & potentes sunt præ aliis. Qui bona opera faciunt retributionis causa, etiam dicunt, quia sciunt ex Verbo, quod minimi velint in cœlo esse, sed tunc cogitant, ut per ita dicere, magni fiant, ita usque inest idem finis; qui autem absque retributione bonum faciunt, actualiter non cogitant de eminentia, sed solum de inserviando. Videantur quæ prius de merito ex operibus dicta & ostensa sunt; ut, quales illi in altera vita, quod appareant secare ligna & ferrare gramen, n: 1110. 1111. 4943; quomodo repræsentantur, n: 1774. 2027; qui bonum egerunt sui & amoris mundi causa, quod nihil retributionis pro bono illo occipiant in altera vita, n: 1835: qui meritum ponunt in operibus, quod interpretentur Verbum secundum literam in sui favorem, & quod interiora ejus subsannent, n: 1774. 1877; quod vera charitas sit absque omni meritorio, n: 2340. 2373. 2400. 3816: qui separant fidem a charitate, quod faciant opera, quæ fecerunt, meritoria, n: 2373 f: qui intrant in cœlum, quod exuant proprium & meritum, a se, n: 4007 f: credere quod bonum faciant ex se, & quod per bonum illud mereantur, quod sit apud plerosque in principio reformationis, sed quod id exuant, sicut regenerantur, n: 4175.

6394. Et erit tributo serviens, quod significet ut mereatur, quod significet esse tributo serviens, quod sit subjectum esse & servire; & quia de illis, qui mereri volunt per opera, dicitur, quod sint asini offei, cubantes inter sarcinas, & quod inclinet humerum ad bajulandum, etiam per tributo servientem etiam, significantur qui per opera mereri volunt, nam quod illi sint servitia infima, videatur

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 455

videatur supra n: 6389. Quod tributo servire, sit subjectus esse & servire, constat apud Moſen "Quando accedis ad urbem ad oppugnandum eam, invitabis eos ad pacem: fiat autem ſi pro pace reſponderit tibi, & aperuerit tibi, & fiet ut omnis populus qui invenitur in ea, *fiet tibi in tributum, & ſervient tibi*" Deut: xx: 10. 11. Apud Jeremiam "Quomodo habitavit ſolitaria urbs magna populo, facta eſt ſicut vidua, magna inter gentes, *quæ dominata eſt in provincias, facta eſt in tributariam*" Thren: 1: 1, ibi quod per fieri in tributum, & per tributariam, ſignificetur ſervire, patet. Apud Matthæum "Jeſus dixit, quid tibi videtur Simon, reges terræ a quibus accipiunt tributa aut cenſum, a filiis ſuis an ab alienis; dicit Ipſi Petrus, ab alienis; ait ei Jeſus, ergo liberi ſunt filii: verum ne ſimus iis offendiſculo, proſciſcens ad mare mitte hamum, & aſcendentem primo piſcem tolle, operias os ejus, invenies ſtaterem, accipiens da eum pro Me & te" xvii: 25. 26. 27, hic quoque per dare tributa aut cenſum, intelliguntur qui ſerviunt, quare dicitur quod alieni darent, & filii liberi eſſent, alienigenæ enim erant ſervi, n: 1097; quod Petrus e mari tolleret piſcem, & in ore ejus inveniret ſtaterem, quem daret, repræſentabat quod infimum naturale quod ſervitium, hoc faceret; piſces enim id naturale ſignificant.

6395. Verſ: 16. 17. 18. *Dan judicabit populum ſuum, ſicut una tribuum Iſraelis. Erit Dan ſerpens ſuper via, ſerpens jaculus ſuper ſemita mordens calcaneos equi, & cadet eques ejus retrorſum. Salutem tuam exſpecto Jehovah.* Dan ſignificat illos qui in vero & nondum in bono: judicabit populum ſuum ſicut una tribuum Iſraelis, ſignificat quod unum ſit ex veris in communi quæ repræſentant tribus Iſraelis: erit Dan ſerpens ſuper via, ſignificat ratiocinationem eorum de vero, quia non adhuc bonum ducit: ſerpens jaculus ſuper ſemita, ſignificat ex vero de bono: mordens calcaneos equi, ſignificat fallacias ex infima natura: & cadet eques ejus retrorſum, ſignificat quod inde reſceſſio: ſalutem tuam exſpecto Jehovah, ſignificat niſi Dominus opem ferat.

6396. Dan, quod ſignificet illos qui in vero & nondum in bono, conſtat a repræſentatione Danis, quod ſit bonum vitæ, de qua n: 4921. 3923, hic autem illi, qui in aliquo bono vitæ ſunt ex vero, ſed nondum ex bono; cum homine enim, qui regeneratur a Domino, ita ſe habet; ille primum eſt in vero & non in aliquo bono vitæ ex vero, dein eſt in bono vitæ ex vero ſed nondum ex bono, poſtea, cum regeneratus eſt, in bono vitæ eſt ex bono, & tunc verum, ex bono appercipit & apud ſe multiplicat; hi ſunt gradus regenerationis: per Danem intelliguntur illi, qui in bono vitæ ſunt ex vero ſed nondum ex bono; bonum apud illos latet in vero alte adhuc reconditum, & dat illis affectionem veri, & agit illos ad vivendum ſecundum verum: qui tales ſunt, in Regno Domini ſunt, at quia non ex bono agunt bonum ſed ex vero, hoc eſt, non ex novo aliquo voluntario ſed ex intellectuali, ac ita non ex amore, ſed ex obedientia quia ita mandatum eſt, idcirco inter illos in Regno Domini ſunt qui in primo ſeu ultimo cælo: hi ſunt qui per Danem repræſentantur, nam in hoc Prophetico Iſraelis in ſenſu interno

terno per duodecim filios ejus describuntur in genere quoad quale omnes qui in Regno Domini sunt. Quod illi qui per Danem significantur, sint in ultimo cœlo seu in ultimo Regni Domini, quia in vero & nondum in bono, repræsentatum est per quod fors pro Dane ultimo ceciderit, cum distribueretur terra Canaan in hæreditatem inter Tribus; Jos: xix: 40 ad 48; & quod illis tunc obtigerit hæreditas in extremitate terræ illius, Jud: xviii; fors enim coram Jehovah jacta est, Jos: xviii: 6, quapropter obtigit cuique secundum repræsentationem ejus; quod terra Canaan repræsentaret Regnum Domini, videatur n: 1607. 3038. 3481. 3705. 3686. 4447. 4454; ac inde omnes termini ibi erant repræsentativi, n: 1607. 1866. 4116; ita ultima illius terræ representabant ultima in Regno Domini, n: 4240; quapropter Dan repræsentabat illos qui in ultimis ibi; nam verum antequam conjunctum est cum bono, in ultimo est; si autem verum prorsus separatum est a bono, tunc non est in aliquo termino Regni Domini, sed est extra illud; quod Danis hæreditas esset ultimum terræ Canaanis, constat ex eo, cum tota extensio terræ illius describeretur, quod diceretur, *a Beerschebab usque ad Danem* 11 Sam: iiii: 10. Cap: xvii: 8. Cap: xxiv: 15. 1 Reg: v: 5. 11, per Beerschebam ibi significatur intimum terræ, ex causa quia ibi Abraham & Jischak habitarunt, hoc antequam Hierosolyma & Zion intima terræ facta sunt. Qui in vero sunt, & nondum in bono, quales sunt, etiam repræsentatum est per Danitas, qui explorarent terram ubi habitarent, Judic: Cap: xviii: quod e domo Michæ abduxerint Levitam, & abstulerint ephodum, teraphim, sculptile, per quæ significatur cultus illorum, qui in vero sunt & nondum in bono, externa enim adorant, & interna non curant; interna nemo appercipit nisi qui in bono est; quod id per Danitas ibi repræsentatum sit, constare potest ex eo, quod omnia Historica Verbi, tam quæ in Libris Mosis, quam quæ in Libris Josuæ, Judicum, Samuelis & Regum, sint repræsentativa cœlestium & spiritualium Regni Domini; ita quoque hoc Historicum in Libro Judicum de Danitis. Quod porro illos concernit, qui in Vero sunt & nondum in bono, illi quales sunt, in nunc sequentibus de Dane in sensu interno describuntur.

6397. Judicabit populum suum sicut una tribuum Israelis, quod significet quod unum sit ex veris in Communi quæ repræsentant Tribus Israelis, constat ex significatione judicare, quod sit verum in suo officio, de qua sequitur; ex significatione populi, quod sint illi qui in vero sunt, de qua n: 1259. 1260. 2928. 3295. 3581. 4619; hic illi qui in vero sunt & nondum in bono, nam sunt illi Dan seu populus Danis, n: 6396; ex repræsentatione Tribuum Israelis, quod sint omnia vera & bona, fidei in communi, de qua n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335, inde per judicabit populum sicut una tribuum Israelis, significatur quod verum hoc, quod per Danem repræsentatur, sit etiam inter vera communia, quæ repræsentant tribus Israelis. Quod judicare populum suum, sit verum in suo officio, est quia per Tribus Israelis repræsentantur omnia vera in communi, ut ex locis supra citatis constare potest, & vera sunt quæ judicant, ita per judicare populum suum, significatur Verum in suo officio. In verbo legitur, quod viginti quatuor Seniores sessuri sint super

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 447

per thronis, & judicaturi gentes & populos; & quod duodecim Apostoli similiter sessuri sint super thronis, & judicaturi duodecim Tribus Israelis; qui non sensum internum Verbi novit, credet quod ita fiet; at quomodo id intelligendum, constare potest cum ex sensu interno scitur, quid significant viginti quatuor seniores, & quid duodecim Apostoli, tum quid throni, quod nempe omnia vera in suo complexu, secundum quæ judicium: similiter intelligitur hic per judicare populum sicut una tribuum Israelis, non quod illi, aut aliqui seniores illorum judicaturi sint, sed quod ipsa vera, quæ per illos significantur, proinde Dominus solus, nam ab Ipso omne verum procedit. De viginti quatuor senioribus, quod sessuri super thronis & judicaturi, ita apud Johannem “Circa Thronum erant throni viginti & quatuor, & super thronis vidi viginti & quatuor seniores sedentes, indutos vestimentis albis; qui habebant super capitis suis coronas aureas Apocal.” iv: 4. Cap: xi: 16; & apud Eundem “Vidi thronos, & consederunt, & judicium datum est illis” Apoc: xx: 4. De duodecim Apostolis apud Matthæum “Jesus dixit, vos qui sequuti estis Me in Regeneratione, quando sedebit Filius hominis super throno gloriæ suæ, sedebitis etiam vos super duodecim thronis judicantes duodecim Tribus Israelis” xix: 28: & apud Lucam “Ego dispono vobis, sicut disposuit Pater Mihi regnum, ut comedatis & bibatis super mensa mea in Regno meo; & sedeat super thronis judicantes duodecim Tribus Israelis” xxi: 30: quod hoc non viginti quatuor seniores, nec duodecim Apostoli intelligantur, sed omnia vera & bona in communi, constare potest ex eo, quod nullus homo, ne quidem aliquis angelus, possit aliquem judicare; interiora enim, qualia sunt, & qualia erunt, & hoc in æternum, nemo scire potest quam Solus Dominus: quod per duodecim Apostolos, similia ac per duodecim Tribus, significata sint, nempe omnia vera & bona in complexu, videatur n: 2129. 2553. 3488. 3858 f. Ex his nunc patet, quod per Dan judicabit populum suum sicut una tribuum Israelis, significetur quod verum, quod repræsentatur per Danem, sit unum inter vera communia, per quæ judicium.

6398. Et Dan serpens super via, quod significet ratiocinationem eorum de vero quia non adhuc bonum ducit, constat ex repræsentatione Danis, quod sint qui in Vero & nondum in bono, de qua supra n: 6396; ex significatione serpentis quod sit ratiocinatio ex sensuali, de qua sequitur; & ex significatione viæ, quod sit verum, de qua n: 627. 2333; ita per Dan serpens super via, significatur ratiocinatio eorum de vero, quia non adhuc bonum ducit: qualis illa ratiocinatio sit, & quale inde verum, in sequentibus dicitur. Quod serpens sit ratiocinatio ex sensuali, est quia interiora hominis repræsentantur in cœlo per animalia varii generis, ac inde in Verbo similia per eadem significantur; sensualia hominis repræsentata fuerunt per serpentes, ex causa quia sensualia sunt infima apud hominem, & sicut terrestria respective, ac quasi repunt, ut quoque constare potest ex formis, per quas fluunt sensualia, de quibus ex Divina Domini Misericordia, alibi; inde sensualia illa repræsentata sunt per serpentes; usque adeo, ut Divinum-sensuale Domini repræsentatum sit per serpentem æneum in deserto, n: 4211 f: ac ipsa prudentia & circumspectio,

M m m

quæ

quæ existit in externis, significata sit per serpentes, apud Matthæum "*Estote prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ*" x: 16; cum autem homo est in sensuali, remotus ab interno, ut sunt illi qui in vero & nondum in bono, & ex sensuali loquitur, tunc per serpentem significatur ratiocinatio; hic itaque, ubi de Dane agitur, ratiocinatio de vero quia non adhuc bonum ducit: alioquin etiam malitia, astutia, & dolus, significantur per serpentes, sed per serpentes venenatos, ut per vipersas, & similes, horum ratiocinatio est venenum. Quod serpens sit ratiocinatio ex sensuali, videatur n: 195. 196. 197; & quod serpens sit omne malum in genere, & quod mala per serpentum genera distinguantur, n: 251. 254. 257.

6399. Serpens jaculus super semita, quod significet ratiocinationem ex vero de bono, constat ex significatione serpentis jaculi, quod sit ratiocinatio de bono, de qua sequitur; & ex significatione semitæ, quod sit verum, de qua n: 627. 2333. 3477. Quod serpens jaculus super semita, sit ratiocinatio ex vero de bono, est quia per serpentem significatur ratiocinatio, ita per serpentem jaculum ratiocinatio quæ se projicit, nempe ex vero ad bonum, nam verum apud illos, qui repræsentantur per Danem, est infra, & bonum est supra.

6400. Mordens calcaneos equi, quod significet fallacias ex infima natura, constat ex significatione mordere, quod sit adhærere & sic damnum inferre; ex significatione calcaneorum equi, quod sint fallaciæ ex infima natura; calcaneus enim est infimum naturale & corporeum, n: 259. 4938 ad 4952, & equus est intellectuale, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125, hic equus sunt fallaciæ, quia est intellectuale infimi naturalis seu sensualis: quod illi qui in vero sunt & nondum in bono, in fallaciis sint ex infima natura, constare potest ex eo, quod verum non sit in aliqua luce, nisi apud illud aut in illo sit bonum, bonum enim est instar flammæ, quæ lucem a se emittit, & ubi tunc bonum aliquod verum offendit, hoc non modo illuminat, sed id etiam in suam lucem ad se introducit; qui itaque in vero sunt & nondum in bono, in umbroso sunt & tenebroso, quia verum nihil lucis a se habet, & lux quæ illis ex bono, est languida sicut lux quæ evanescit; quare illi cum cogitant & ratiocinantur de vero, & ex vero de bono, sunt similes illis qui in tenebris phantasmata vident, & credunt corpora realia esse; aut qui in umbra vident in pariete stricturas, & per phantasiam faciunt ex illis aliquam imaginem, sive hominis, sive animalis, & tamen cum oritur lux, apparet quod solum stricturæ nullius imaginis sint, similiter se habet cum veris apud illos, vident enim sicut vera, illa quæ non sunt vera, quæ potius assimilanda sunt phantasmatis, ac stricturis in pariete: ex talibus etiam, qui in aliquo vero fuerunt ex Verbo, sed non in bono, omnes hæreses intra Ecclesiam exstiterunt, nam hæreticum apparuit illis prorsus ut Verum; similiter falsa intra Ecclesiam, qui illa promulgarunt, quod non in bono fuerint, constare potest ex eo, quod bonum charitatis rejecerint longe post verum fidei, & quoad talia quoad partem finxerint, quæ cum bono charitatis nullatenus concordant. Dicitur quod illi qui in vero, & nondum in bono sunt, de vero & de bono ratiocinentur a fallaciis ex infima natura, ideo dicendum quid fallaciæ; sit pro exemplo, vita hominis post mortem, qui in fallaciis

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 449

fallaciis sunt ex infima natura, sicut sunt illi qui in vero & nondum in bono non credunt quod aliud apud hominem vivat, quam corpus ejus, & cum homo moritur, nisi is iterum recipiat corpus suum, quod neutiquam resurgere possit; si dicitur illis, quod interior homo sit, qui vivit in corpore, & qui resuscitatur a Domino cum corpus moritur, & quod ille homo habeat corpus quale habent spiritus aut angeli, & quod ille sicut homo in mundo videat, audiat, loquatur, cum aliis in consortio sit, ac appareat sibi prorsus ut homo, hæc non possunt capere; fallaciæ ex infima natura faciunt, ut credant non dari posse talia; maxime ob causam quia oculis sui corporis non vident illa; tales etiam, cum cogitant de spiritu seu anima, de illa prorsus nullam possunt habere ideam, nisi qualem de inconspicuis in natura, unde faciant illam vel sicut respiratorium, vel sicut aereum, vel sicut ætherum, sicut flammeum, quidam sicut cogitativum purum, cui vix aliquid vitale, priusquam iterum conjungitur corpori; hæc cogitant, quia omnia interiora illis umbræ & tenebræ sunt, & externa solum in luce; inde patet quam facile tales possunt labi in errorem; nam si modo cogitant de corpore quomodo iterum coalescet, de interitu mundi, quod intra tot sæcula frustra expectatus, de animalibus brutis quod vitam habeant non absimilem vitæ hominis, quod non mortui aliqui appareant, & annuntient statum vitæ suæ, cum hæc & talia cogitant, facile recedunt a fide de resurrectione, ita in pluribus aliis; causa est, quia non in bono sunt, & per bonum in luce: quia talis est status eorum, etiam dicitur "Et cadet eques ejus retrorsum; salutem tuam exspecto Jehovah" per quæ significatur, quod inde recessio, nisi Dominus opem ferat.

6401. Et cadit eques ejus retrorsum, quod significet quod inde recessio, constat a significatione cadere retrorsum, quod sit recedere, nempe a vero; & a significatione equitis, quod sit qui in fallaciis ex infima natura; quod per equum fallaciæ illæ significantur, videatur mox supra n: 6400, quare per equitem significantur illi qui in fallaciis sunt, hæc quomodo se habent, mox supra dictum est. Quia per Danem significantur illi intra Ecclesiam, qui tales sunt sicut descripti mox supra n: 6402, & qui sic inter ultimos sunt in Regno Domini, idcirco per Danem etiam significantur, qui falsa ex fallaciis excludunt & circumspargunt; horum falsa quoque vocantur equi & ratiocinationes de vero & bono serpentes, apud Jeremiam "*A Dane auditus fremitus equorum ejus, a voce binnituum fortium ejus, contremuit omnis terra, & venerunt & consumserunt terram & plenitudinem ejus, urbem & habitantes in ea; quia ecce Ego mitto in vos serpentes regulos, quibus non incantatio, & mordebunt vos*" VIII: 15. 16.

6402. Salutem tuam exspecto Jehovah, quod significet nisi Dominus opem ferat, constat ex significatione salutem exspectare, quod hic sit opem ferre; quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2156. 2329. 4447. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. Quod opem attinet, quam Dominus fert, quando qui in vero sunt, & non adhuc bonum ducit, recedunt, quæ significantur per calet eques retrorsum, salutem tuam exspecto Jehovah, sciendum quod illi spectent deorsum seu extrorsum, nam nondum in bono sunt,

qui autem in bono sunt, ut sunt regenerati, spectant sursum seu introrsum, nam cum regeneratur homo, vertitur ita ordo. Quia illi qui in Vero sunt, & nondum in bono, spectant deorsum seu extrorsum, ideo etiam inter illos sunt qui ad provinciam cutis externæ in Maximo homine pertinent, nam cutis externa ab interioribus corporis vertitur extrorsum, & ab illis qui extra sunt sensum tactus sui capit, non autem sensibilibus ab illis quæ intra; inde patet, quod in Regno Domini sint, quia etiam in Maximo homine, sed in ultimis ejus: de illis qui cutem constituunt, videatur n: 5552 ad 5559.

6403. Vers: 19. *Gad, turma depopulabitur illum, & is depopulabitur calcaneum.* Gad significat opera ex vero & nondum bono: turba depopulabitur illum, significat opera absque judicio, quod a vero deturbabunt: & is depopulabitur calcaneum, significat inordinationem inde in naturali.

6404. Gad, quod significet opera ex vero & nondum bono, constat ex repræsentatione Gadis, quod sint opera, de qua n: 3934. 3935, hic opera ex vero, & nondum ex bono, ut patet a descriptione ejus in sensu interno; hoc etiam sequitur in ordine, nam per Danem mox supra repræsentantur illi qui in vero sunt & nondum in bono, n: 6396, hic nunc per Gadem ii qui in operibus ex vero & nondum ex bono: qualia illa opera sunt, in nunc sequentibus dicitur.

6405. Turma depopulabitur illum, quod significet opera absque judicio quod a vero deturbabunt, constat a significatione turmæ, quod sint opera, de qua n: 3934, hic opera absque judicio, nam qui ex vero & nondum ex bono opera faciunt, habent intellectum obscuratum, qui autem ex bono, habent intellectum illustratum, nam bonum illustrat; lux enim veri a Domino influit in intellectualem per bonum, ac ita in verum, non autem in verum immediate; se habet hoc sicut lux solis, hæc in subjecta regni vegetabilis, ut in arbores, plantas, flores, influit per calorem, & facit ut crescant & floreat, non autem immediate, nam cum lux influit absque calore, nihil crescit & floret, ut tempore hyemis; & ex significatione depopulari illum, quod sit a vero deturbare. Quinam autem illi sunt, qui hic per Gadem significantur, dicendum; sunt qui hallucinantur de vero, & ex eo tamen opera faciunt, ita opera non veri, minus opera boni; per opera inde deturbantur a vero, nam ut primum homo qui in vero est & nondum in bono, ex religioso aliquid in actum mittit, id postea defendit, sicut foret ipsissimum verum, & manet in illo, nec admittit, nisi quantum in bonum venit, emendationem, per actum enim imbuat illud, & amat illud; ita opera deturbant illum a vero; præter quod illa credat vera esse, quæ non vera sunt, nam ex sensuali etiam hi, sicut qui per Danem significantur, judicant, ita absque judicio: sint exempla illustrationi; qui pro proximo unumquemvis æqualiter habet, & sic benefacit æqualiter malis ac bonis, & per id, quod benefaciat malis, malefacit aliis; is postquam hoc aliquoties in actum miserat, postea defendit, dicendo, quod unusquisque proximus sit, & quod sibi non curæ sit, qualis sit, modo benefaciat, ita opera absque judicio facit, & quoque contra ipsum verum, nam ipsum verum est, quod omnes sint proximus, sed in dissimili gradu, & quod
proximus

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 451

proximus præ aliis sint qui in bono, n: 2417. 3419. 3820. 5025. Per Gadem etiam significantur, qui in solis operibus ponunt omne salutis, sicut Phariseus, de quo Dominus in parabola "Phariseus stans apud seipsum hæc orabat; Deus, gratias ago Tibi, quod non sim sicut reliqui homines, rapaces, injusti, mœchi; aut etiam sicut hic Publicanus; jejuno bis in septimana, decimas do omnium quæ possideo" Luc: xviii: 11. 12; ita externa pro ipsissimis veris habuit; qui tales sunt, etiam in Regno Domini sunt, verum in limine; quapropter dicit Dominus "dico vobis, descendit Publicanus justificatus in domum suam, quam Phariseus" ibid: Vers: 14, ita quod Phariseus etiam justificatus descenderit, quia opera ex mandato fecerat. Verbo, per Gadem repræsentantur illi, qui verum dicunt quod non verum est, & ex illo non vero faciunt opera, inde opera illorum sunt sicut vera, nam opera non sunt nisi quam voluntas & intellectus in actu; quod illos salvat, est intentio bonum faciendi, & aliquid innocentiae in ignorantia. Qui in externis operibus sunt ex non vero quod credunt esse verum, per Gadem significantur etiam apud Esaiam "Vos qui deseritis Jehovam, qui obliviscimini montis sanctitatis meæ, *qui disponitis Gadi mensam*, & qui impletis Menio libamen" Lxv: 11, disponere Gadi mensam, pro in solis operibus esse. Et apud Jeremiam "Contra filios Ammonis, sic dixit Jehovah Israeli, num hæres non illi, *quare hereditat rex ejus Gadem*, & *populus ejus in urbibus illius habitat*" xlix: 1, hæreditare Gadem pro in operibus ex non veris vivere; filii Ammonis sunt, qui falsificant vera, & secundum illa falsificata vivunt, n: 2468, quibus apud Prophetam applicantur hæc de Gade.

6406. Is depopulabitur calcaneum, quod significet inordinationem inde in naturali, constat ex significatione depopulari, quod sit deturbare a vero, ut mox supra n: 6405, ita perturbare ordinem, seu inordinationem causari; & ex significatione calcanei, quod sit infimum naturale, de qua n: 259. 4938 ad 4932; inde patet, quod per is depopulabitur calcaneum, significetur inordinatio in naturali. Qui opera faciunt ex vero, & nondum ex bono, illi non possunt aliter quam inordinationem inducere naturali suo, nam opera naturale afficiunt; & consequenter non possunt non in tantum claudere sibi interiora, nam planum, in quo terminantur interiora, est naturale; quod si inordinatum est, etiam inordinata fiunt quæ ab interioribus influunt; & quæ inordinata sunt, tenebricosa sunt & opaca, quapropter non videre possunt quid verum, sed in opaco illo & tenebricoso arripiunt pro vero quod non verum est, & ex hoc non vero operantur opera. Præterea opera maxime necessaria sunt, nam illa sunt charitas & fides in effectu & in vita, quod absque illis non sit charitas, quis non videre potest; opera non sunt aliud quam ipsum bonum & verum in forma externa; bonum enim quod est voluntatis, & verum quod est intellectus, cum in actum mittuntur, vocantur opera; inde patet, quod quale est bonum & verum, talia sint opera.

6407. *Ab Aschere pinguis panis ejus, & ille dabit delitias regis*: Ab Aschere, significat beatum affectionum: pinguis panis ejus, significat jucundum ex bono; & ille dabit delitias regis, significat amænum ex vero.

6408. Ab Afchere, quod significet beatum affectionum, nempe cœlestium, quæ sunt amoris in Dominum, & charitatis erga proximum, constat ex repræsentatione Afcheris, quod sit felicitas vitæ æternæ, & beatum affectionum, de qua n: 3938. 3939; Afcher etiam a beatitudine dictus est. Quod Beatitudinem illam attinet, illa non facile describi potest, ex causa quia est interna, & raro apud aliquem in ipsum corpus se exferit, ita raro ad sensum; homo enim, dum in corpore vivit, distincte sentit illa quæ existunt in corpore, sed obscurissime illa quæ existunt in ejus spiritu, mundanæ enim curæ, cum homo in corpore est, impediunt; usque in sensum corporis, ubi illæ curæ sunt, beatum affectionum non influere potest, nisi naturalia & sensualia ad concordantia cum interioribus redacta fuerint, & usque nec tunc, nisi obscure, modo sicut tranquillum ex eo quod contentus animo sit; at post obitum se id manifestat, ac percipitur ut beatum & felix, & tunc afficit & interioria & exterioria: verbo, beatum affectionum cœlestium est ipsius animæ seu spiritus, influens per viam internam, & panetrans versus corpus, ubi recipitur quantum jucunda amorum naturalium & sensualium non obstant. Hoc beatum ne hilum datur apud illos qui in jucundo amoris sui & mundi sunt, nam hi amores prorsus oppositi sunt; quapropter etiam illi qui in his amoribus sunt, nequaquam comprehendere possunt, quod aliquid beatum detur, quam evehi ad dignitates, coli sicut numina, divitiis abundare, & possidere opes præ aliis; si illis dicitur, quod jucundum ex his amoribus externum sit, & cum corpore pereat, & quod inde remanet in animo, post obitum vertatur in triste & tetrum, quale illis in infernis; & quod jucundum internum detur, & quod hoc sit faustum & felix quod illis qui in cœlo; hæc prorsus non capiunt, ex causa, quia apud illos externum regnat, & internum clausum est. Ex his sciri potest, quid intelligitur per beatum affectionum, quod significatur per Afcherem.

6409. Pinguis panis ejus, quod significet jucundum ex bono, constat ex significatione pinguis; quod sit jucundum, per pinguedinem enim significatur cœleste seu bonum amoris videatur n: 353. 5943, at cum pingue dicitur, & hoc adjungitur pani, qui significat bonum amoris, tunc per pingue significatur jucundum quod est illius amoris; quod panis significet bonum amoris, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915.

6410. Et ille dabit delicias regis, quod significet amœnum ex vero, constat ex significatione deliciarum, quod sit amœnum; & ex significatione regis, quod sit verum, de qua n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 6148; ita dare delicias regis, & amœnum ex vero: quod dicatur de utroque, nempe de jucundo ex bono & de amœno ex vero, est ob conjugium cœleste in singulis Verbi, n: 6343. Jucundum ex bono, & amœnum ex vero, quæ faciunt beatum in cœlo, non consistunt in otioso sed in activo, jucundum enim & amœnum in otioso fit injucundum & inamœnum; sed jucundum & amœnum in activo permanent & elevant continue, & faciunt beatum: activum apud illos qui in cœlo, consistit in

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 453

in præstandis usibus, hoc illis est jucundum ex bono, & in sapiendis veris ob finem usuum, hoc illis est amænum ex vero.

6411. Vers: 11: *Naphtali cerva dimissa, dans sermones elegantiae.* Naphtali, significat statum post tentationes: cerva dimissa, significat liberum affectionis naturalis: dans sermones elegantiae, significat lætitiā mentis.

6412. Naphtali, quod significet statum post tentationes, constat ex repræsentatione Naphtali, quod sit tentatio, & quoque status post tentationes, de qua n: 3927. 3928; est etiam Naphtali a luctationibus, quæ in spirituali sensu sunt tentationes, nominatus.

6413. Cerva dimissa, quod significet liberum affectionis naturalis, constat ex significatione cervæ, quod sit affectio naturalis, de qua sequitur; & a significatione dimissa, quod sit liberum, nam cum cerva capta dimittitur, tunc ei liberum: liberatio a statu tentationum comparatur cervæ dimissæ, quia Cerva est animal sylvestre, libertatem præ reliquis amans, cui simile etiam est naturale, nam hoc in jucundo affectionum suarum amat esse, proinde in libero, nam liberum est quod est affectionis. Quod per Cervam significetur affectio naturalis, est, quia est inter bestias significativas affectionum, quæ sunt omnes quæ pro cibo sunt ac utiles, sicut agni, oves, capræ, hædi, hirci, tum boves, juvenci, & quoque vaccæ, sed hæ bestię sunt etiam significativæ affectionum spiritualium, quia ab illis holocausta & sacrificia fiebant, Cerva autem, quia non ad talem usum adhibebantur, significativæ erant affectionum naturalium; quod bestię significant affectiones, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 3519. 5198; & quod significant affectiones, sit ex repræsentativis in mundo spirituum, n: 3218. 5850. Affectiones naturales per Cervas etiam significantur apud Davidem “*Jehovah similes facit pedes meos sicut cervarum*, & super excelsis meis collocat me” Psalm: xviii: 34: & apud Habakuk “*Jehovih Dominus fortitudo mea, Qui ponit pedes meos sicut cervarum*, & super excelsis meis incedere facit me” 111: 19; ponere pedes sicut cervarum pro naturale in libertate affectionum, quod pedes sint naturale, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328; quod ponere pedes sicut cervarum id sit, constare potest ex eo, quod facere pedes sicut cervarum agiles & ad currendum habiles non aliquid spirituale sit, quod aut spirituale involvat, patet ibi a mox sequentibus, quod Jehovah super excelsis collocet & incedere faciat, per quæ significatur affectio spiritualis, quæ supra naturalem est; similiter se habet cum hoc apud Esaiam “*Sallet sicut Cervus claudus*” xxxv: 6, per claudum enim significatur qui in bono, sed non adhuc genuino, n: 4302. Apud Davidem “*Sicut Cervus vociferatur super rivis aquarum*, sic anima mea vociferatur ad Te” Psalm: xlii: 2, Cervus hic pro affectione Veri, vociferari super rivis aquarum, pro desiderare vera, quod aquæ sint vera, videatur n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. Apud Jeremiam “*Exivit e filia, Zionis omnis honor ejus, facti sunt principes ejus sicut cervi, non invenerunt pascuum*” Thren: i: 6, filia Zionis pro affectione boni, quæ Ecclesiæ cœlestis, n: 2362; principes pro illius Ecclesiæ primarii

riis veris, n: 1482. 2089. 5044, quæ comparantur Cervis, per quos significantur affectiones veri naturalis, & per quod cervi non invenerunt pascuum, affectiones naturales absque veris & horum bonis, quod pascuum sit verum & veri bonum, quæ sustentant vitam hominis spirituales, videatur n: 6078. 6277. Similiter per Cervas, apud Jeremiam "Terra contracta est, quod non facta sit pluvia in terra, pudesacti sunt agricolæ, obtexerunt caput suum, quia etiam Cerva in agro peperit, sed relinquendo, quia non fuit gramen" xiv: 5; Cerva pro affectione boni naturalis, peperit in agro pro conjungere naturales affectiones cum spiritualibus quæ sunt Ecclesiæ; sed quia affectiones illæ absque veris & bonis erant, dicitur quod reliquerit quia non fuit gramen; quique videre potest, quod sensus internus sit in his quæ dicuntur de Cerva, nam quid absque interno sensu foret, quo Cerva in agro peperit, sed relinquendo, quia non fuit gramen: similiter quæ apud Davidem "*Vox Jehovæ parturire fecit cervas, & denudat sylvas*; sed in Templo Ipsius quivis dicit gloriam" Psalmi: xxix: 9; quod sensus internus, qui spiritualis, sit in hoc "*vox Jehovæ parturire fecit cervas*" constat manifeste ex eo, quod statim post dicitur "*sed in templo Ipsius quivis dicit gloriam*" quæ cum illis quæ de cervis & sylvis præcedunt, absque sensu spirituali non cohærent.

6414. Dans sermone elegantie, quod significet lætitiā mentis, constat ex significatione sermonum elegantie, quod sit lætitiā mentis, nam omnis sermo præcedit a mente, & cum mens læta & hilaris est, loquitur elegantia: quod post tentationes sit lætitiā & jucunditas, videatur n: 1992. 3696. 4572.

6415. Ex illis quæ in hoc Prophetico de Dane, Gade, Aschere, & Naphtali, ab Israele dicta sunt, patet manifeste quod sensus internus sit, & quod absque sensu Interno vix aliquid intelligi queat & sciri quid sit, sicut quod Dan inserpens super via, serpens jaculus super semita, mordens calcaneos equi, cadet neques ejus retrorsum: quod turma depopulabitur Gadem, & is depopulabitur calcaneum: quod Ascheri pinguis erit panis, & is dabit delicias regis: & quod Naphtali Cerva dimissa, dans sermone elegantie: quis illa scire potest, quid sint absque clave ex sensu interno: quod non de filiis Jacobi dicta sint, nec de tribubus, constare potest ex eo, quod nihil tale illis contigerit in postremitate dierum; cum tamen Israel dicit, quod indicarit quid illis tunc continget, Vers: 1; & quia non de illis, sequitur quod de talibus dicta sint, quæ per illos repræsentantur; quæ qualia sunt, in prædecensibus explicatum est.

6416. Vers: 22. 23. 24. 25. 26. *Filius facundæ Joseph, filius facundæ supra fontem, filia, incedit supra murum. Exacerbant eum, & jaculantur, & odio habent eum sagittarii. Et sedebit in valido arcus sui, & roborantur brachia manuum ejus, a manibus potentis Jacobi, exinde pastor, lapis Israelis. A Deo patris tui, & juvabit te, & cum Sebaddai, & benedicet tibi, benedictionibus Cæli desuper, benedictionibus abyssi cubantis infra, benedictionibus uberum & uteri. Benedictiones patris tui prævalebunt super benedictionibus genitorum meorum, usque ad desiderium collium sæculi, erunt Capiti Josephi, & vertici naziræi fratrum ejus*

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 465

ejus. Filius fœcundæ Joseph, significet Ecclesiam spiritualement, in supremo sensu Dominum quoad Divinum spirituale: filius fœcundæ supra fontem, significat fructificationem ex vero e Verbo: filiæ, incedit supra murum, significat ad pugnandum contra falsa: & exacerbant eum, significat resistantiam a falsis: & jaculantur, significat quod ex illis pugnent: & odio habent eum sagittarii, significat omni hostilitate: & sedebit in valido arcus sui, significat quod tutus a vero pugnante doctrinæ: & roborantur brachia manuum ejus, significat potentiam virium pugnandi: a manibus potentis Jacobi, significat ab omnipotentia Divini Humani Domini: exinde Pastor, Lapis Israelis, significat quod inde omne bonum & verum spirituali Regno: a Deo patris tui, significat quod is Deus Antiquæ Ecclesiæ: & cum Schaddai, significat Dominum benefactorem post tentationes: & benedicet tibi benedictionibus cœli desuper, significat bono & vero ab interiori: benedictionibus abyssi cubantis infra, significat scientificis quæ in naturali: benedictionibus uberum, significat affectionibus boni & veri: & uteri, significat conjunctionem illorum: benedictiones patris tui prævalebunt super benedictionibus genitorum meorum, significat quod Ecclesiæ illi sit bonum spirituale e naturali, non e rationali: usque ad desiderium collium sæculi, significat ad amorem mutuum cœlestem: erunt capiti Josephi, significat quod illa quoad interiora: & vertici naziræi fratrum ejus, significat quoad exteriora.

6417. Filius fœcundæ Joseph, quod significet Ecclesiam spiritualement, in supremo sensu Dominum quoad Divinum spirituale, constat ex representatione Josephi, quod sit in supremo sensu Dominus quoad Divinum spirituale, in sensu interno Regnum spirituale & bonum fidei, & in externo fructificatio & multiplicatio, de qua n: 3969. 3971; & quia Josephus est fructificatio boni & multiplicatio veri, dicitur ille filius fœcundæ. Per Josephum hic agitur de spirituali Regno Domini, & supra per Jehudam de Cœlesti Regno Ipsius, nam sunt duo Regna, quæ Cœlum constituunt, Cœleste & Spirituale, Regnum cœleste constituit intimum seu tertium cœlum, Regnum spirituale medium seu secundum, Regno spirituali apparet Dominus ut Luna, Regno autem cœlesti ut Sol, n: 1053. 1521. 1529. 1530. 1531. 4060. Dicitur, quod per Josephum in supremo sensu repræsentetur Dominus quoad Divinum spirituale, sed cum hoc ita se habet, Dominus non est nisi quam Divinum Bonum; quod ex Divino Ipsius Bono procedit, ac influit in Cœlum, in Cœlesti Regno Ipsius vocatur Divinum Cœleste, & in spirituali Regno Ipsius Divinum spirituale; ita Divinum spirituale & Divinum cœleste dicitur respective ad receptiones.

6418. Filius fœcundæ supra fontem, quod significet fructificationem ex vero e Verbo, constat ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704; ex significatione fœcundæ, quod sit fructificatio ex vero, nam fœcunditas, sicut partus & nativitas, in sensu spirituali sunt veri & boni, n: 1145. 1255. 3860. 3868. 4070. 4668. 5598; & ex significatione fontis, quod sit Verbum, de qua n: 2702. 3424. 4861; inde patet, quod per filius fœcundæ supra fontem, significetur fructificatio

N n n

ex

ex vero e Verbo. Qui e spirituali Ecclesia Domini sunt, quæ Ecclesia hic per Josephum repræsentatur, ex vero e Verbo discunt scire quid bonum, & sic per verum initiantur in bonum, inde tunc fructificatio, quæ significatur per fecundam.

6419. Filiæ, incedit supra murum, quod significet ad pugnandum contra falsum, constat a significatione filiæ, quod sit Ecclesia, de qua n: 2362. 3963, hic Ecclesia spiritualis, quia de illa agitur; ex significatione incedere supra murum, quod sit ad pugnandum contra falsum, ut patet ab his quæ mox sequuntur. "Exacerbant eum, & jaculantur, & odio habent eum sagittarii, & sedebit in valido arcus sui," per quæ significatur pugna falsi contra verum. Quod dicatur, incedit supra murum, est quia in sensu interno agitur de oppugnatione veri a falsis, & tutatione veri contra falsum, nam Ecclesia spiritualis, quæ per Josephum repræsentatur, oppugnatur continue, sed Dominus illam tutatur continue; inde in Verbo illa quæ sunt Ecclesiæ illius comparantur urbi, cui Murus, Antemurale, Portæ, Vestes; & per oppugnationes urbis illius describuntur oppugnationes veri a falsis; quapropter etiam urbs significat doctrinalia, n: 402. 2268. 2450. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493, ac murus vera fidei, quæ defendunt, ac in opposito sensu falsa quæ destruuntur; quod vera fidei quæ defendunt, patet apud Esaïam "*Urbs valida nobis, salutem ponet muros & antemurale*; aperite portas, ut ingrediatur gens iusta custodiens fidelitates" xxvi: 1: & apud Eundem "*Vocabis salutem muros tuos, & portas tuas laudem*" lx: 18. Apud Eundem "*Ecce super manus insculpsi te, muri tui ante me jugiter*" xlix: 16; muri pro veris fidei. Apud Eundem "*Super muris tuis, Hierosolyma, constitui custodes, tota die & nocte non tacebunt, commemorantes Jehovam*" lxi: 6, similiter. Apud Jeremiam "*Sic dixit Jehovah Zebaoth, Ego converto arma belli, quibus vos pugnantes cum Rege Babelis, obsidentes vos extra murum, pugnabo Ego Ipse cum vobis per manum extensam*" xxi: 4. Apud Eundem "*Cogitavit Jehovah perdere murum filiæ Zionis, lugere fecit promurale & murum, simul languent; subsiderunt in terram portæ ejus, perdidit & confregit vestes ejus*" Thren: 11: 8. 9. Apud Ezechielem "*Filii Arvadi & exercitus tuus super muris tuis circumcirca; & Gammadæi in turribus tuis fuerunt, scuta sua suspenderunt super muris tuis circumcirca, & perfecerunt pulchritudinem tuam*" xxvii, ubi de Tyro, per quam significantur cognitiones boni & veri. Quod talia per Urbem & muros significantur, constare potest manifeste ex descriptione Sanctæ Hierosolymæ descendens e cælo, visæ Johanni, per quam quod nova Ecclesia significetur, a singulis patet, & per murum ibi Divinum Verum procedens a Domino; de illa ita apud Johannem "*Sancta Hierosolyma descendens de Cælo, habens murum magnum & altum, habens portas duodecim; Murus urbis habebat fundamenta duodecim, & in illis nomina duodecim Apostolorum Agni: qui mecum loquebatur, metiebatur urbem & portas ejus, & Murum ejus; Murus ejus erat centum quadraginta & quatuor cubitorum, quæ est mensura hominis, hoc est, angeli: erat structura muri iaspideis, & urbs aurum purum, similis vitro puro; fundamenta muri urbis omni lapide*

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 467

lapide pretioso exornata" Apoc: **xxi: 10. 11. 14. 15. 17. 18. 19**; quod Murus sit Divinum Verum procedens a Domino, & inde verum fidei ex bono charitatis, patet a singulis quæ de muro ibi dicuntur, ut quod murus haberet fundamenta duodecim, & in illis nomina duodecim Apostolorum Agni, per duodecim enim significantur omnia, n: 3272. 3858. 3913, per murum & ejus fundamenta vera fidei, similiter ac per duodecim Apostolos, n: 3488. 3858 f. 6397; tum quod murus esset 144 Cubitorum, per illum numerum enim simile significatur quod per duodecim, nempe omnia, nam compositus est ex duodecim multiplicatis in duodecim, & quia numerus ille, cum dicitur de muro, significat omnia vera & bona fidei, additur, quod ille sit mensura hominis, hoc est, angeli; & quoque quod structura muri esset jaspis, & fundamenta ejus omni lapide pretioso exornata, per jaspidem enim & per lapides pretiosos significantur vera fidei, n: 114. Quod murus in opposito sensu significet falsa quæ destruuntur, patet ab his locis, apud Esaiam "Dies tumultus in valle visionis; Dominus Jehovih Zebaoth *destruit murum*, ut vociferatio versus montem; nam Elam sustulit pharetram cum curru hominis, equitibus, equites ponendo posuerunt usque ad portam" **xxii: 5. 6. 7.** Apud Eundem "*Munimentum refugii murorum tuorum* deprimet, dejiciet, prosternet in terram, usque in pulverem" **xxv: 12.** Apud Jeremiam "*Ascendite in muros ejus, & dejicite*" **v: 10.** Apud Eundem "*Accendam ignem in murum Damasci, qui comedet palatia Benhadadi*" **xlvi: 27.** Apud Eundem "*Contra muros Babelis tollite signum, tenete custodiam, constituite custodes*" **li: 12.** Apud Ezechielem "*Evertent muros Tyri, & destruent turres ejus, & detrahant pulverem ejus ab illa, & dabo illam ariditatem petrae*" **xxvi: 4. 8. 9. 12.**

6420. Et exacerbant eum, quod significet resistantiam a falsis, constat a significatione exacerbare, quod sit resistantia, quanta enim resistantia est, tanta est exacerbatio, quando pugna, de qua nunc agitur; quod resistantia a falsis, patet ab illis quæ sequuntur.

6421. Et jaculantur, quod significet quod ex illis pugnent, constat ex significatione jaculari, quod sit pugnare ex falsis; arcus enim significat doctrinam, ac jacula seu tela illa quæ sunt doctrinae, ita vera doctrinae apud illos qui in veris sunt, & falsa doctrinae, apud illos qui in falsis, videatur n: 2680. 3709; quod hic jaculari sit pugnare ex falsis, est quia de illis qui in falsis sunt, hic agitur.

6422. Et odio habent eum sagittarii, quod significet omni hostilitate, constat ex significatione odii, quod sit omnis hostilitas, nam qui aliquem odio habet, omni hostilitate, quantum potest, illum persequitur; & ex significatione sagittariorum, quod hic sint illi qui oppositi sunt illis qui a spirituali Ecclesia, nam jaculator arcus seu sagittarius est spiritualis homo, ex eo quod arcus significet doctrinalia Ecclesiae spiritualis, n: 2680. 2709, inde jaculator arcus seu sagittarius in opposito sensu est, qui ut hostis pugnat cum spirituali homine; quod jaculator arcus seu sagittarius sit spiritualis homo, videatur n: 2686. 2709; inde patet quod per odio habent eum sagittarii, significetur,

quod illi qui in falsis sunt, omni hostilitate persequantur hominem Ecclesiæ spiritualis.

6423. Et sedebit in valido arcus sui, quod significet quod tutus a vero pugnante doctrinæ, constat a significatione sedere, quod sit tutus esse, qui enim sedet in valido arcus, is tutus est; ex significatione arcus, quod sit doctrina, de qua n: 280. 2709, validum doctrinæ est verum, doctrina enim in quo non verum, nihil valet; quod vero sit potentia & valor, videatur n: 878 f. 3091. 6344. 4931. 4934. 4937; causa quod verum sit validum, est quia bonum agit per verum; bonum enim est tale, ut ad illud nihil mali & falsi accedere possit, ita nec aliquis ex turba infernali, hæc ad multam distantiam aufugit cum approximat bonum, seu angelus qui in bono est; ut autem bonum pugnare possit cum turba illa quæ ab inferno apud hominem, ac tutari illum omni modo, tum etiam tutari spiritus qui recentes ex mundo veniunt, ut & illos qui in terra inferiore sunt, agit bonum per verum, sic enim approximare potest. Quanta potentia insit vero, constare mihi potuit ab illis quæ in altera vita videre datum est; quidam qui in Vero naturali fuit, quia cum vixit in mundo fuerat in iusto, is plura inferna pertransiit, & inde mihi loquutus est ac illa descripsit, is in tali potentia & valore erat, ut spiritus infernales ne hilum possent illum infestare, sic ut tutus ab uno in alterum transiret; quod nequaquam possunt facere, qui non in vero sunt. Ex his patet, quod per sedebit in valido arcus, significetur quod tutus a vero doctrinæ; quod sit a vero pugnante, sequitur ab illis quæ præcedunt, quod jaculentur & odio habeant eum sagittarii.

6424. Et roborantur brachia manuum ejus, quod significet potentiam virium pugnandi, constat ex significatione brachiorum & manuum, quod sint potentia, de qua n: 878. 3091. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544; quod sit potentia virium pugnandi, liquet, quia de pugna agitur.

6425. A manibus potentis Jacobi, quod significet ab Omnipotentia Divini Humani Domini, constat a significatione manuum, quod sit potentia, de qua mox supra n: 6424, & in supremo sensu, in quo de Domino agitur, omnipotentia, n: 878. 3387. 4592. 4933 f; & ex significatione potentis Jacobi, quod sit Divinum Naturale Domini, ita Divinum Humanum Ipsius, n: 1893. 3305. 3576. 3599. 4286. 4538. 6098. 6185. 6276: quod Dominus sit Qui per Potentem Jacobum intelligitur, patet etiam apud Davidem "Qui juravit Jehovah, *vovit Potenti Jacobo*, si intravero intra tentorium domus meæ, usque dum invenero locum Jehovah, *habitacula Potentis Jacobi*" Psalm: cxxxii: 2. 3. 5. Et apud Esaiam "Ut sciant omnis caro, quod Ego Jehovah Salvator tuus, & Redemptor tuus. *Potens Jacob*" xlix: 26. Apud Eundem "Audi Jacob serve mi, & Israel quem elegi, effundam Spiritum meum super semen tuum, & benedictionem meam super natos tuos; Hic dicit Jehovah, Ego, & *Is vocabit Se nomine Jacobi*, & Ille scribet manu sua Jehovah, & *nomine Israelis cognominabit Se*" xliv: 1. 2. 5. Quod etiam Israel in supremo sensu sit Dominus, apud Hoscheam "Cum puer esset *Israel*, tunc amavi illum, & ex *Ægypto vocavi filium meum*" xi: 1; quod sit

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 469

fit Dominus, Qui per Israellem ibi intelligitur, constat apud Matthæum “ Joseph cum puero ivit in Ægyptum; ut impleretur quod dictum a Propheta, ex Ægypto vocavi filium meum.

6426. Exinde pastor, lapis Israelis, quod significet quod inde omne bonum & verum spirituali Regno, constat a significatione pastoris, quod sit qui ducit ad bonum charitatis per verum fidei, de qua n: 343 3795. 6044. hic in supremo sensu, quia de Domino, est ipsum bonum & verum; ex significatione lapidis, quod sit verum, de qua n: 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798; & ex repræsentatione Israelis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 3305. 4286, nam Israel est bonum spirituale seu bonum veri, n: 4286. 4598. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & quia bonum veri est ipsum essentiale Ecclesiæ spiritualis, idcirco per Israellem Ecclesia spiritualis significatur, & in superiore sensu Regnum spirituale Domini: ex his patet, quod per exinde pastor, lapis Israelis, significetur quod inde omne bonum & verum spirituali Regno Domini. Quod Lapis Israelis sit in supremo sensu Dominus quoad Verum quod Regno Ipsius spirituali, est quia per Lapidem in genere significatur Templum, & in specie fundamentum ejus, & per Templum significatur Divinum Humanum Domini, ut constat apud Johannem Cap: 11: Vers: 19. 21; & quoque per fundamentum ejus, apud Matthæum Cap: 21: 42. 44; & apud Esaiam Cap: xxviii: 16. Quod Lapis in supremo sensu sit Dominus quoad Divinum verum quod Regno Ipsius spirituali, patet apud Davidem “ *Lapis quem rejecerunt architetti, factus est in caput anguli*, a cum Jehovah factum est hoc; ille est mirabilis in oculis nostris” Psalm: cxviii: 22. 23, quod Lapis ibi sit Dominus, constat apud Lucam “ Scriptum est, *quem Lapidem rejecerunt architetti, hic factus est in caput Anguli*, quicumque ceciderit super illum *Lapidem*, confringetur, super quem autem ceciderit, eum comminuet” xx: 16. 18, hæc Dominus de Se loquitur. Apud Esaiam “ Ille timor vester, & Ille formido vestra, erit enim in Sanctuarium, licet *in Lapidem impulsus, & in petram offendiculi*, duabus domibus Israelis; impingent inter eos multi, & cadent, & confringentur” viii: 13. 14. 15, ubi de Domino. Apud Eundem “ Dixit Dominus Jehovah, ecce Ego, *fundabit in Zione Lapidem, Lapidem probationis, Anguli pretii, foundationis fundatæ*; qui crediderit, non festinabit” xxviii: 16. Apud Sachariam “ Visitabit Jehovah Zebaoth gregem suum, domum Jehudæ, & ponet eos sicut equum gloriæ in bello, ex illo *Angularis*, ex illo *clavus*, ex illo *arcus belli*” x: 3. 4. Apud Danielelem “ Videns fuisti, usque dum *excisus Lapis, qui non per manus*, & percussit statuam super pedes ejus, qui *ferrum & argilla*, & contrivit eos, *Lapis qui percussit statuam, factus est in petram magnam*, & implevit omnem terram. Surgere faciet Deus cælorum Regnum, quod in sæcula non perdetur, & Regnum ejus populo alii non permittetur; conseret & consumet omnia illa Regna, ipsum autem stabit in sæcula: propterea quod vidisti, *quod e petra excisus est lapis, qui non per manus*, & contrivit ferrum, æs, argillam, argentum & aurum” 11: 34. 35. 44. 45; hic per Lapidem in supremo sensu intelligitur Dominus, & in sensu respectivo Regnum Ipsius spirituale;

spirituale ; quod lapis excisus sit e petra, significat quod e vero fidei, nam id per petram in Verbo significatur, & quia verum fidei per lapidem & petram, est Regnum Domini spirituale quod etiam significatur, hoc enim in vero fidei, & inde in bono est. Per lapidem etiam, super quo dormivit Jacob, & quem dein posuit in statuam, simile significatur, de quo ita “ Expergefactus Jacob e somno suo, & dixit, certe est Jehovah in loco hoc, & ego non sciivi : & timuit & dixit, quam terribilis locus hic, *nihil hic nisi domus Dei*, & hæc porta cœli : & mane surrexit Jacob in matutino, & *sumpsit lapidem*, quem posuerat sub capitalia sua, & posuit illum statuam, & fudit oleum super caput ejus ; dixit ; *Lapis hic, quem posui statuam, erit domus Dei*” Genes : xxviii : 16. 17. 18. Quod per Lapidem ab antiquis intellectus sit Dominus in supremo sensu, & Regnum Ipsius spirituale in sensu repræsentativo, etiam liquet apud Joschuam “ *Erexit Joschua lapidem*, sub quercu quæ in sanctuario Jehovahæ ; & dixit Joschua ad universum populum, *ecce lapis hic erit nobis in testem* ; *audivit enim ille omnes sermones Jehovahæ*, quos loquutus est nobiscum ; & erit in testem contra nos, ne abnegetis Deum vestrum” xxiv : 26. 27.

6427. Quid in binis his versibus in sensu interno continetur, patet ab illis quæ explicata sunt, sed usque hæc possunt non obscura esse, nisi sciatur quale Regnum spirituale est ; hoc Regnum consistit ex illis qui in vero fidei sunt, sed qui hoc verum faciunt vitæ, ac ita bonum, verum fidei cum vivitur secundum illud sit bonum, & vocatur bonum Veri, sed est in essentia sua Verum actu : Verum fidei in spirituali Ecclesia Domini est varium, nam in una Ecclesia dicitur id verum, quod in altera dicitur non verum, & hoc secundum doctrinam cujusvis ; ita doctrinalia sunt quæ vocantur vera ; hæc vera sunt quæ conjunguntur bono, & faciunt bonum Ecclesiæ spiritualis ; inde tale sit bonum quale est verum, nam bonum quale suum habet a veris : inde constare potest, quod bonum Ecclesiæ spiritualis sit impurum, & quia impurum, quod spirituales in cœlum admitti nequeant, nisi per Divina media ; ipsissimum Divinum medium fuit, quod Dominus in mundum venerit, & Humanum in Se Divinum fecerit ; per id salvati sunt spirituales : sed quia bonum apud illos impurum est, non possunt non infestari a malis & falsis, & sic in pugna esse ; sed Dominus providet, aut per pugnas illas impurum apud eos per gradus purificetur, nam Dominus pugnat pro illis ; hæc sunt quæ significantur per quod “ *filia incedit super murum*, & quod exacerbent eum, & jaculentur, & odio habeant eum sagittarii ; & sedebit in valido arcus sui, & roborantur brachia manuum ejus a manibus potentis Jacobi, exinde pastor lapis Israelis”. Videantur quæ de illis qui ab Ecclesia spirituali prius dicta sunt, quod nempe illis obscurum sit quoad Verum & inde bonum, n : 2708. 2715. 2718. 2831. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 6289 : quod hoc obscurum illuminetur a Divino Humano Domini, n : 2716 : quod ante adventum Domini non Regnum spirituale fuerit quale post Ipsius adventum n : 6372 : quod Dominus venerit in mundum, ut salvaret spirituales ; & quod salventur per Divinum Humanum Domini, n : 2661. 2716. 2833. 2834. 3969 :
inde

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 471

inde quoque patet, quod per roborantur brachia manuum ejus a manibus potentis Jacobi, exinde pastor, lapis Israelis, significetur potentia virium pugnandi ab omnipotentia Divini Humani Domini, unde omne bonum & verum spirituali Regno, n: 6424. 6425. 6426.

6428. A Deo patris tui, & juvabit te, quod significet quod is Deus Antiquæ Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Jacobi, qui hic est pater, quod sit Antiqua Ecclesia, de qua n: 4439. 4514. 4680. 4772: hæc Ecclesia fuit Ecclesia spiritualis, & in illa Dominus colebatur, tui hic per Deum Antiquæ Ecclesiæ, a tuo auxilium in pugnis, de quibus mox supra, intelligitur.

6429. Et cum Schaddai, quod significet Dominum Benefactorem post tentationes, constat ex significatione Schaddai, quod ita appellatus sit Dominus respective ad tentationes, & ad beneficia post tentationes, de qua n: 1992. 3667. 4572. 5628.

6430. Et benedicet tibi benedictionibus cœli desuper, quod significet bono & vero ab interiori, constat a significatione benedictionum, quod sit multiplicatio veri & fructificatio boni, benedictio in spirituali sensu non aliud est; ex significatione cœli desuper, quod sit ab interiori, cœlum enim hominis est in interioribus ejus, nam homo, qui in bono vitæ est, quoad interiora sua est in societate cum Angelis, ita in cœlo, & quoad exteriora sua in societate cum hominibus, ita in mundo; idcirco cum homo recipit bonum & verum, quæ a Domino per cœlum influunt ab interiori, tunc benedicitur benedictionibus cœli desuper.

6431. Benedictionibus abyssi cubantis infra, quod significet scientificis quæ in naturali, constat a significatione benedici benedictionibus, quod sit dominari talibus quæ sunt e mundo spirituali; & ex significatione abyssi cubantis infra, quod sint scientifica in naturali: naturale vocatur abyssus cubans infra respective ad interiora, quæ sunt cœlum, de quo mox supra n: 6431; & quia naturale significatur per abyssum cubantem infra, etiam significantur scientifica, nam scientifica cum eorum jucundis sunt in naturali, & faciunt vitam ejus, imprimis apud spirituales hominem, nam is introducit per scientifica in vera, & per vera in bonum; exinde patet, quod per benedici benedictionibus abyssi cubantis infra, significetur donari scientificis, ita veris, in naturali. Per abyssum etiam significantur vera scientifica in naturali in benedictione Josephi, apud Moysen "Benedicta a Jehovah terra ejus, de pretiosis cœli de rore, *de abyssu etiam jacente infra*" Deuter: xxxiii: 13.

6432. Benedictionibus uberum, quod significet affectionibus boni & veri, constat ex significatione uberum, quod sint affectiones boni & veri; quod ubera affectiones illæ sint, est quia communicant cum organis generationis, & per id etiam ad provinciam amoris conjugialis pertinent, de qua provincia videatur n: 5050 ad 5062, & amor conjugialis correspondet conjugio cœlesti, quod est conjugium boni & veri, amor enim conjugialis ex eo conjugio descendit, n: 2618. 2728. 2729. 2803. 3132. 4434. 4834. 6179, inde per ubera significantur affectiones boni & veri; & quoque ex eo, quod per ubera alantur infantes, & per affectionem hanc significant conjunctionem

amoris

amoris conjugalium cum amore erga prolem. Affectiones illæ etiam per ubera significantur, apud Esaiam "Suges lac gentium, & *ubera regum suges*; pro ære adducam aurum, & pro ferro argentum" LX: 16. 17; ubera regum sugere, pro bonum ex vero, per reges enim significantur vera, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148; quod per lac gentium, & ubera regum, aliquod reconditum, quod spirituale, significetur, patet, nam aliter forent verba absque sensu; quod bonum & verum, liquet ab illis quæ sequuntur "pro ære adducam aurum, & pro ferro argentum" æs enim est bonum naturale, n: 425. 1551, aurum bonum cœleste, n: 113. 1551. 1552. 5658; ferrum est verum naturale, n: 425. 426, & argentum verum spirituale, n: 1551. 2954. 5658. 6112. Apud Ezechielem "Quoad augmentum, sicut germen agri dedi te, unde crevisti & adolevisti, & venisti in decora decorum, *ubera solidata sunt*, & crinis tuus crevit" XVI: 7, ibi de Hierosolyma, per quam ibi significatur Ecclesia spiritualis Antiqua, ubera solidata pro affectionibus boni & veri interioribus, crinis tuus crevit pro exterioribus quæ sunt naturalis, quod crinis sit naturale quoad verum, videatur n: 3301. 5247. 5569 ad 5573; quod in his sit sensus spiritualis, qui non apparet in litera, patet, nam absque eo sensu quid foret dicere de Hierosolyma, quod ubera ejus solidata, & crinis crevit. Apud Eundem "Duæ mulieres filiæ unius matris fuerunt, quæ scortatæ sunt in Ægypto, in adolescentia sua scortatæ sunt, *ibi compressa sunt ubera earum*, & ibi contrectarunt mammas virginitatis earum" XXIII: 2. 3. 8. 21; quod duæ mulieres sint Hierosolyma & Samaria, ibi dicitur, per quas in sensu interno significantur Ecclesiæ; quod in adolescentia scortatæ sint cum Ægypto, significat quod falsificaverint vera Ecclesiæ per scientifica, quod scortari sit falsificare vera, videatur n: 2466. 4865, & quod Ægyptus sit scientificum, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5700. 5702; inde compressa sunt ubera earum, pro quod affectiones boni & veri per falsificationes perversæ factæ sint; quod per scortationem mulierum, & per compressionem uberum illarum talia significantur, constare potest ei qui in sensum descriptionis illarum mulierum intuentur. Apud Hoseam "Contendite cum matre vestra; removeat scortationes suas a faciebus suis, & *adulteria sua ab inter ubera sua*, ne forte exuam eam nudam, & ponam meam sicut desertum, & disponam eam sicut terram siccitatis, & occidam eam per sitim" II: 2. 3, mater ibi pro Ecclesia, n: 289. 2691. 2717. 3703. 4257. 5580; scortationes pro falsificationibus veri, n: 2466. 4865; adulteria pro adulterationibus boni, n: 2466. 2729. 3399; inde adulteria ab inter ubera, pro affectionibus boni & veri adulteratis; exuere nudam, pro deprivare omni vero, n: 1073. 4958. 5433; ponere eam sicut desertum, disponere sicut terram siccitatis, & occidere per sitim pro omne verum extinguere. Apud Eundem "Da illis vulvam abortientem, & *ubera arentia*" IX: 14, ubera arentia pro affectionibus non veri & boni. Apud Esaiam "Mulieres securæ, consistite, audite vocem meam, filiæ confidentes auribus percipite sermonem meum, exue & denuda te, & *accinge super lumbis, super ubera se pulsantes*, ob agros meri, & vitem frugiferam"

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 473

feram" xxii: 12; filiae pro affectionibus, n: 2362. 3024. 3963, denudari pro privari vero, n: 1073. 4958. 5433; accingere se super lumbis, pro in dolore esse propter amissum bonum; super ubera pulsantes, pro in dolore esse propter amissum bonum veri; quæ quia significantur, dicitur ob agros meri, & vitem frugiferam, ager enim est Ecclesia quoad bonum, ita bonum Ecclesiae, n: 2971. 3196. 3310. 3766, & vitis Ecclesia spiritualis, proinde bonum veri, n: 5113. 6375. 6376. In Apocalypsi "Vidi septem Candelabra aurea, & in medio septem candelabrorum, similem Filio hominis, indutum talari, & circumcinctum ad ubera zona aurea" i: 12. 13, Candelabra aurea, sunt vera boni, Filius hominis Divinum verum, circumcincta ad ubera zona aurea, est bonum amoris; quæ visa Johanni quod involvant talia quæ sunt Regni Domini & Ecclesiae Ipsi, quisque ex sanctitate Verbi concludere potest, nam quid sancti foret prædicere de Regnis mundi; inde constare potest quod cœlestia sint quæ significantur per Candelabra, & per quod Filius hominis indutus sit talari, & circumcinctus ad ubera zona aurea. Apud Lucam "Sustulit quædam mulier vocem suam ex populo, dixit de Jesu, beatus venter qui gestavit Te, & ubera quæ suxisti: at Jesus dixit, veruntamen beati, qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud" xi: 27, ex responso Domini patet, quid beatus venter, & quid ubera, significant, nempe quod illos qui audiunt Verbum Dei, & custodiunt illud, ita affectiones veri, quæ sunt illis qui audiunt Verbum Dei, & affectiones boni quæ sunt illis qui custodiunt seu faciunt illud.

6433. Et uteri, quod significet conjunctionem illorum, nempe boni & veri, constat ex significatione uteri, quod sit intimum amoris conjugialis; & quia amor conjugialis existit ex conjugio cœlesti, quod est conjunctio boni & veri, idcirco per uterum hæc conjunctio significatur: quod intimum amoris conjugialis per uterum significetur, videatur n: 4918; & quod amor conjugialis existat ex conjugio cœlesti, seu conjunctione boni & veri in cœlo, n: 2618. 2728. 2729. 2803. 3132. 4434. 4834. 6179.

6434. Benedictiones patris tui prævalebunt super benedictionibus genitorum meorum, quod significet quod Ecclesiae illi sit bonum spirituale & naturali, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 6417; ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale & naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; ex repræsentatione Jischaki & Abrahami, qui hic sunt genitores, quod in supremo sensu sint Divinum internum Domini, Jischak Divinum Humanum Internum, seu Divinum Rationale Domini, n: 1893. 2066. 2072. 2803. 2630. 3012. 3194. 3210; & Abraham ipsum Divinum Domini, n: 2011. 3251. 3439. 4615; in sensu autem respectivo sunt Abraham & Jischak Internum Regni & Ecclesiae Domini, n: 6098. 6185. 6276. Ex his aliquatenus videri potest, quid per benedictiones patris tui prævalebunt super benedictionibus genitorum meorum, significatur, quod nempe Ecclesiae spirituali erit bonum & naturali seu externo homine, non autem & rationali seu interno, nam bonum hominis Ecclesiae spiritualis est in naturali, non vadit
O o o
ulterius,

ulterius, bonum autem Ecclesiae coelestis est in rationali. Quod hic sensus sit, nullatenus sciri potest, nisi sciatur quid Israel, & quid Jischak & Abraham, repraesentant, tum ubi & unde bonum Ecclesiae spiritualis.

6435. Usque ad desiderium collium saeculi, quod significet ad amorem mutuum coelestem, constat a significatione collium saeculi, quod sint quae sunt amoris mutui, de qua sequitur; ut Ecclesia spiritualis ad illum amorem veniat, significatur per usque ad desiderium collium saeculi. Antequam ex aliis locis Verbi demonstratur, quod per colles saeculi significetur amor mutuus, primum dicendum est, quid per amorem mutuum intelligitur, ad quem homo Ecclesiae spiritualis, quae per Josephum repraesentatur pervenire sataget, ex illis quae saepius prius dicta & ostensa sunt, constare potest, quod bina Regna sint quae Coelum constituunt, nempe Regnum coeleste & Regnum spirituale; differentia inter illa bina Regna est, quod Bonum Regni Coelestis internum, sit Bonum amoris in Dominum, & quod externum ejus sit Bonum amoris mutui; qui ab illo Regno sunt, in Bono amoris sunt, non autem in vero quod vocatur verum fidei, hoc enim inest illius Regni Bono, adeo ut separatim a bono non videri queat, quapropter qui ab illo Regno sunt, ne quidem nominare possunt fidem, n: 202. 203. 4448, nam loco veri fidei apud illos est Bonum amoris mutui: quod autem Regnum spirituale attinet, ejus internum est bonum charitatis erga proximum, externum autem est verum fidei: ex his constare potest, quae differentia est inter bina illa Regna, tum quoque quod convenient in eo, quod Externum Regni Coelestis coincidat cum Interno Regni spiritualis, per medium quod vocatur Coeleste spiritualis; est enim externum Regni coelestis, ut supra dictum, bonum amoris mutui, & est internum Regni spiritualis bonum charitatis erga proximum; sed bonum amoris mutui est interius quam bonum charitatis erga proximum, est enim illud e rationali, hoc autem e naturali; sed tamen bonum amoris mutui, quod est externum Ecclesiae coelestis, est interius, & bonum charitatis erga proximum est exterius, usque tamen Dominus conjungit illa bona per medium, ut mox dictum est, & sic conjungit bina illa Regna. Ut distinguatur inter bonum externum Ecclesiae coelestis, ac inter bonum internum Ecclesiae spiritualis, licet in sequentibus illud bonum vocare bonum amoris mutui, & hoc bonum charitatis erga proximum; quae differentia in praecedentibus non observata est. Cum haec prius sciuntur, dici potest, quid per usque ad desiderium collium saeculi, quod est inter benedictiones Israelis de Ecclesia hac spirituali, significatur, quod nempe sit, ut Regnum spirituale veniat supra bonum charitatis usque ad bonum amoris mutui, quod est Regni Coelestis, & sic bina illa Regna intime jungantur; haec sunt quae per illa verba significantur. In Verbo Prophetico plurimis in locis nominantur montes & colles, & per illos in sensu interno significantur bona amoris, per Montes bonum amoris in Dominum, quod est internum Regni coelestis, & per colles bonum amoris mutui, quod est externum ejusdem Regni; at ubi agitur de Regno spirituali, ibi per montes significatur bonum charitatis erga proximum, quod est internum illius Regni, & per colles verum fidei, quod est externum ejus,

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 475

ejus. Sciendum quod omnis Ecclesia Domini sit Interna & Externa, ita quoque utrumque Regnum Ipsius. Quod illa significantur per colles, constare potest ab his locis; apud Esaïam "In posteritate dierum erit *Mons Jehovah* in *Caput montium*, & elatus *præ Collibus*" 11: 2. Mich: 1v: 1. Mons Jehovah, qui est Zion, pro Regno Cœlesti Domini, ita pro Bono illius Regni, quod est amoris in Dominum, ita in supremo sensu est Ipse Dominus, nam omnis Amor & omne Bonum in Regno cœlesti est Domini: simile per montem Zionis alibi in Verbo significatur, & per collem ejus bonum amoris mutui; ut apud Esaïam "Descendet Jehovah Zebaoth ad militandum *super monte Zionis*, & *super Colle ejus*" xxxi: 4, ibi Collis pro bono amoris mutui; & quia per collem significatur bonum amoris mutui, & per montem bonum amoris cœlestis, quod est amoris in Dominum, dicitur quod Jehovah descendat ad militandum super monte illo; Jehovah non super monte Zionis & colle ejus militat, sed ubi est bonum amoris, pro hoc, hoc est, pro illis qui in eo sunt, militat Dominus, Qui ibi est Jehovah; si pro Zione & pro Hierosolyma militaverit, est quia repræsentabant Ecclesiam Cœlestem; ideo quoque mons Zionis sanctus vocabatur, & quoque Hierosolyma dicta sancta, cum tamen in se spurca esset, ut patet apud Prophetas ubi de abominationibus ejus agitur. Apud Davidem "Ferent *montes pacem*, & *colles in justitia*" Psalm: lxi: 3. Apud Eundem "*Laudate Jehovaham Montes*, & *omnes colles*" Psalm: cxlviii: 9. Apud Eundem "*Montes saltarunt sicut arietes*, *Colles sicut filii gregis*" Psalm: cxiv: 4. 6. Apud Eundem "*Mons Dei*, *mons Baschanis*; *mons Collium mons Baschanis*, quare subilatis *Montes*, *colles montium*, desiderat Deus inhabitare illum, etiam Jehovah habitabit in perpetuum" Psalm: lxviii: 16. 17; montes in illis locis pro amore cœlesti, & colles pro amore spirituali; quod non montes sint, nec colles qui intelliguntur, nec illi qui super montibus & collibus erant, manifeste patet. Apud Esaïam "Erit *super omni Monte alto*, & *super omni Colle elato*, rivi, ductus aquarum" xxx: 25, ductus aquarum pro cognitionibus boni & veri, quæ super omni monte alto, & colle elato dicuntur esse, quia cognitiones illæ fluunt ex bonis amoris cœlestis & spiritualis. Apud Habakuk "Jehovah stetit & mensus est terram, vidit & dissipavit gentes, quia dispersi sunt *montes æternitatis*, & humiliarunt se *colles sæculi*" 111: 6; montes æternitatis pro bono amoris quod fuit Ecclesiæ Antiquissimæ, quæ Cœlestis, colles sæculi pro bono amoris mutui, quod fuit illius Ecclesiæ, illud Inter- num ejus, hoc Externum; cum illa Ecclesia in Verbo intelligitur, quia Antiquissima, adjicitur aliquoties æternitas, ut hic, montes æternitatis ac alibi dies æternitatis, n: 6239, & quoque adjicitur sæculum, ut hic colles sæculi, ut quoque in Prophetico Israelis "ad desiderium collium sæculi;" inde constare potest, quod per colles sæculi significantur bona amoris mutui, quæ Cœlesti Ecclesiæ, seu Cœlesti Regno Domini. Similiter apud Moysen, in prophetico ejus de Josepho "De Primitiis *Montium Orientis*, & de pretiosis *Collium æternitatis*, veniant Capiti Josephi" Deut: xxxiii: 15. 16. Apud Esaïam "*Montes & Colles personabunt cantu*, & omnes arbores agri complaudent *vola*" lv: 12. Apud Amos "In die illo stillabunt *Montes mustum*, & *Colles fluent lacte*, & omnes

rivi Jehudæ fluent aquis" **IV: 18.** Cap: **IX: 13.** Apud Ezechielem "Errant oves meæ in omnibus montibus, & super omni colle alto, & super omnes facies terræ dispersæ sunt; dabo eos, circuitus collis mei benedictionem, & demittam pluviam in tempore suo" **XXXIV: 6. 26.** Apud Jeremiam "Super omnes colles in deserto venerunt vastatores, quia gladius Jehovæ devorans" **XII: 12,** in his locis significantur bona amoris cœlestis per montes, & similiter per Colles sed in inferiori gradu. Quia montes & Colles talia significabant, etiam in Antiqua Ecclesia Cultus Divinus fuit super montibus, & super collibus; & postea gens Hebræa super montibus & collibus altaria ponebat, & ibi sacrificabat & suffiebat; & ubi non Colles erant, exstruebant Excelsa; qui Cultus quia factus idololatricus, per id quod ipsos montes & colles haberent sanctos, & prorsus nihil cogitarent de sanctis quæ significabant; idcirco prohibitus est ille cultus populo Israelitico & Judaico, quia populus ille ad cultum idololatricum præ alijs pronissimus fuit; ut tamen repræsentativum hoc, quod fuerat antiquis temporibus, retineretur, mons Zionis electus est, & per illum in supremo sensu repræsentatum est Divinum Bonum Divini Amoris Domini, ac in sensu respective Divinum Cœleste ac Divinum spirituale in Regno Ipsius. Quia talia significabantur, jussus est Abraham sacrificare filium suum super uno montium in terra Moriah, tum quoque Dominus super monte visus est Moysi, & super e monte promulgata est Lex, visus enim est Moysi super Monte Chorebo, & Lex promulgata super Monte Sinai; & quoque Templum Hierosolymæ ædificatum est super monte. Quod ex vetusto ritu cultum sanctum haberent super montibus & collibus, & postmodum gentes, & quoque Israelitæ & Judæi idololatriæ super illis sacrificarent & suffirent, patet apud Jeremiam "Adulteria tua, & hinnitus tui, scelus scortationis tuæ, super collibus in agro, vidi abominationes tuas" **XIII: 27.** ibi de Hierosolyma. Apud Ezechielem "Cum fuerint confossi eorum in medio idolorum eorum, circa altaria eorum, super omni Colle alto, in omnibus Capitis montium, & sub omni arbore viridi, subque omni quercu implexa" **VI: 13.** Apud Jeremiam "Super omni Colle alta, & sub omni arbore viridi, tu prævaricans meretrix" **II: 20.** Cap: **III: 6;** & præterea **I Reg: XIV: 23.** Cap: **XVI: 4.** **I Reg: XXIV: 10.** Quia cultus idololatriæ super montibus & collibus fiebat, per illos in opposito sensu significantur mala quæ sunt amoris sui; ut apud Jeremiam "Montes & ecce commoventur, & omnes Colles evertuntur; vidi eum ecce non homo, & omnis avis cœli avolarunt" **IV: 24. 25.** Apud Esaiam "Omnis vallis extolletur, & omnis Mons & Collis humiliabitur" **XV: 4.** Apud Eundem "Ecce posui te in tribulam tribulæ recentis, præditæ aculeis, tritures montes, & Colles sicut glumam ponas" **XLI: 15.** Apud Eundem "Vastabo montes & colles, & omnem herbam eorum arefaciam" **XLII: 15.** Apud Micham "Audite quæso quod Jehovah loquens, surge, contende cum montibus, & audiant Colles vocem tuam" **VI: 1.** Apud Jeremiam "Oves perditæ fuerunt populus meus, pastores ejus seduxerunt eos, Montes refractarii, de monte super collem iverunt, obliti sunt cubilis sui" **I: 6.** ac præterea alibi, ut Jerem: **XVI: 16.** Nahum, **I: 5. 6.** Quod montes & colles significant

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 477

carent bona amoris cœlestis & spiritualis, erat quia eminebant supra terram, & per eminentia & alta significabantur illa quæ erant cœli, & in supremo sensu quæ erant Domini; terra enim Canaanis significabat Regnum cœleste Domini, n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4240. 4447, inde omnia quæ ibi significativa erant, montes & colles talium quæ alta sunt; Antiquissimi enim, qui fuerunt ab Ecclesia Cœlesti, cum ascendebant montem, obveniebat illis altitudo, & ex altitudine sanctum, ex eo quod Jehovah seu Dominus dicebatur in Altissimis habitare, & quia Altitudo in sensu spirituali erat bonum amoris, n: 650.

6436. Erunt capiti Josephi, quod significet quod illa quoad interiora, constat ex significatione Capitis, quod sint interiora, quia ibi in principiis suis sunt omnia quæ apud hominem; quod interiora sint quæ per caput significantur, etiam ex correspondentia est, inde collum significat intermedium, corpus exteriora, & pedes cum plantis extrema: correspondentia hæc est ex eo, quod Cœlum referat Maximum Hominem, Cœlum intimum, ubi Regnum cœleste Domini, refert ibi Caput, Cœlum medium seu secundum, ubi Regnum spirituale, Corpus, & Cœlum ultimum seu primum, Pedes, videatur n: 4938: 4939. 5328. 6292.

6437. Et vertici Naziræi fratrum ejus, quod significet quoad exteriora, constat ex significatione verticis Nazirei, quod sint exteriora, de qua sequitur; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint vera spiritualia in Naturali, de qua n: 5414. 5879. 5951, quæ etiam sunt exteriora respective, nam homo Ecclesiæ spiritualis est in bono veri, & hoc bonum est interius, quia in interiori naturali. Quod Naziræus significet exteriora, est quia Naziræi repræsentabant Dominum quoad Divinum Naturale, quod est Divinum Humanum Externum; quod Naziræi id repræsentaverint, constat ex eo quod Naziræatus sit Crinis, & quod sanctitas ejus in Crine consisteret; quod in eo consisteret, erat dictæ repræsentationis causa, nam Crinis correspondet naturali, ac inde significat naturale, videatur n: 3301. 5247. 5569 ad 5573: hoc quoque patet ab illis qui vôtum Nazariatus fecerunt, quibus tunc vetitum fuit radere crines suos, Num: vi: 5, & postea, cum absolverunt dies Naziræatus, raderent caput ad ostium tentorii, & crines mitterent in ignem sub sacrificio eucharistico, Num: vi: 13. 18. Hoc quoque adhuc patet a Simfone, qui Naziræus fuit, quod robur ejus consisteret in crinibus, Jud: xiii: 3. 5. Cap: xvi: 1 ad f. videatur n: 3301: inde apud Jeremiam "Abscinde crines tui Naziræatus, & abjice, & tolle super collibus lamentum" vii: 29. Ex his constat, quod per verticem Naziræi significantur exteriora, vertex Nazirei enim est, ubi crinis illius. Hoc arcanum est, quod per Naziræos in Verbo significatur.

6438. Ex his, quæ Israel de Josepho prædixit, etiam constare potest, quod in singulis internus sensus sit, & quod absque illo sensu vix aliquid intelligitur; qui sensum literæ modo spectat, credat quod hæc quæ de Josepho dicta sunt, posteris ejus ex Menasche & Ephraïmo contingerent, Vers: i: sed ex Historicis de illis in Libris Mosis, Joschue, Judicum, Samuelis

&

& Regnum, non aliquid tale invenitur; non enim illis benedictio fuit præ reliquis; & quoque illi, sicut reliqui, in captivitatem abducti sunt, ac dispersi inter gentes; ex quibus patet, quod non id significetur quod in sensu literæ exstat, sed quod aliud quod in sensu interno. Tum quoque absque sensu interno neutiquam sciri potest, quid omnia illa de Josepho involvunt, sicut, quod filius sæcundæ Joseph, sæcundæ supra fontem, filia quæ incedit supra murum, quod exacerbent eum, jaculentur, odio habeant sagittarii, quod sedebit in valido arcus sui, & roborabuntur brachia manuum ejus a manibus potentis Jacobi, exinde Pastor Lapis Israelis; quod benedictiones patris ejus prævalebunt super benedictionibus genitorum suorum, usque ad desiderium collium sæculi, & quod illa erunt Capiti Josephi, & vertici Naziræi fratrum ejus; hæc omnia & singula talia sunt, ut nusquam aliquis scire queat quid sunt, nisi ex sensu interno.

6439. Vers: 27. *Benjamin lupus, rapiet in mane, comedet spoliū, & ad vesperam dividet prædam.* Benjamin significat verum boni Ecclesiæ spiritualis, quod Josephus: lupus, significat aviditatem eripiendi & liberandi bonos: rapiet in mane, comedet spoliū, significat cum Dominus præsens quod tunc fiat: & ad vesperam dividet prædam, significat possessionem eorum in Regno Domini, cum adhuc sunt in obscuro.

6440. Benjamin, quod significet verum boni Ecclesiæ spiritualis, quæ Josephus, constat ex repræsentatione Benjaminis, quod sit spirituale ecclesiæ, de qua n: 4592, spirituale ecclesiæ est verum boni, hic verum illius boni, quod est Ecclesiæ spiritualis, quæ per Josephum in hoc Israelis Prophetico repræsentatur; per Josephum enim quia repræsentatur Ecclesiæ spiritualis, n: 6417, per illum etiam repræsentatur bonum quod est illius Ecclesiæ, nam Ecclesiæ est Ecclesiæ ex bono; hujus boni verum est Benjamin.

6441. Lupus, quod significet aviditatem eripiendi & liberandi bonos, constat ex significatione lupi, quod sit is qui rapit & dispergit; & quia bestia in Verbo significant cupiditates, lupus significat aviditatem rapiendi, ut quoque constat a locis in Verbo, ubi lupus nominatur, sicut apud Matthæum "Cavete vobis a pseudoprophætis, qui veniunt ad vos in indumentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces" VII: 15. Apud Johannem "Mercenarius qui non est pastor, cujus oves non sunt propriæ videt lupum venientem, & deserit oves, fugitque, & lupus rapit eos, & dispergit oves" X: 12. Similiter alibi, ut Luc: X: 3. Jerem: V: 6. Ezech: XXI: 27. Zephan: III; inde patet, quod per lupum significantur illi qui rapiunt, hic autem qui eripit ab inferno illos qui rapti sunt. Similiter se habet cum significatione lupi, ut cum significatione leonis, qui quoque est animal rapax, de quo etiam dicitur quod rapiat rapinam, colligat spoliū, & prædetur prædam, sicut hic de lupo, & tamen Leo in bono sensu significat Verum in potentia a bono, videatur n: 6367; similiter etiam de aliis bestiis rapacibus, sicut de pardis, de aquilis.

6442. Rapiet in mane, comedet spoliū, quod significet cum Dominus præsens

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 479

præsens quod tunc fiat, constat ex significatione mane, quod in supremo sensu sit Dominus, de qua n: 2405. 2780, inde rapiet in mane est, quod cum Dominus præsens, tunc ereptio & liberatio bonorum; & ex significatione comedere spoliū, quod sit appropriare sibi illos quos eripuit & liberavit, quod comedere sit appropriare & sibi conjungere, videatur n: 3168. 3513 f. 3596. 5643, quod spoliū sint illi, qui erepti & liberati sunt, patet. Quod de Domino in Verbo, ex eo quod eripiat & liberet bonos, etiam prædicetur rapere, rapina, spoliū, præda, constat ab illis, quæ de Jehuda supra Vers: 9 dicta sunt "Catulus leonis Jehudah, a præda, fili mi, ascendisti" per quod significatur, quod a Domino per Cœleste liberatio ab inferno, videatur n: 6368: tum ab aliis locis in Verbo, ut apud Esaïam "Rugitus Jehovæ sicut leonis, rugit sicut leones juvenes, & fremit, & apprehendit prædam, ut non sit eripiens" v: 29. Apud Eundem "Quemadmodum rugit leo, & juvenis leo super rapina sua, sic descendet Jehovah ad militandum super monte Zionis" xxxi: 4. Apud Jeremiam "Te eripiam in die illo, eripiendo eripiam te, sed sit tibi anima tua in spoliū, ideo quod confisus es in Me" xxxix: 18. Apud Zephaniā "Exspectate Me, dictum Jehovæ, usque ad diem surgere Me ad prædam" iiii: 8. Apud Esaïam, Dividam Ipsi inter multos, ut cum fortibus dividat spoliū" liii: 12, ibi de Domino in toto Capite. Quod comedere rapinam seu spoliū, sit sibi appropriare bona, quæ a malis rapta sunt, constat ex prophetico Bileami, apud Moysen "En populus sicut vetus leo surget, & sicut leo juvenis efferet se, non requiescet donec comederit rapinam" Num: xxi: 23. 24; ex his patet, quod rapina, spoliū, præda, sit ereptio & liberatio bonorum a Domino. Hoc prædicatur de Vero, quod repræsentatur per Benjaminem, quia Vero tribuitur potentia, n: 3091. 4931, sed quæ est ei a bono, n: 6344. 6413.

6443. Et ad vespeream dividet prædam, quod significet possessionem eorum in Regno Domini dum adhuc sunt in obscuro, constat a significatione vespereæ, quod sit obscurum, de qua n: 3053. 3833; & ex significatione dividere prædam, quod sit possessionem dare in regno cœlesti; per prædam enim significantur illi qui erepti & liberati sunt a Domino, inde per dividere prædam significatur distributio, nempe inter illos qui in cœlo sunt, quod idem est cum possessione eorum in Regno Domini. Quod dicatur hoc fieri in vespere, est quia illi qui elewantur in cœlum, primum in obscuro sunt, nam ad clarum non venire possunt, priusquam in cœlo fuerint, & a Domino per angelos, in quorum societatem mittuntur, instructi sunt de veris; spatio temporis enim opus est, ut obscurum a falsis inductum dissipetur.

6444. Hæc sunt quæ significantur per Benjaminem; sed quis dicere potest absque sensu interno, quid involvunt ea quæ de illo dicuntur, sicut quod sit lupus, quod rapiet in mane, quod comedet spoliū, & quod ad vespeream dividet prædam; hæc prorsus abscondita forent, nisi sensus internus revelaret: talia sunt permulta apud Prophetas, quæ si spectantur ex litera, pauca intelliguntur, sed si ex sensu interno omnia. Ex his nunc manifeste

constare

constare potest, quod per filios Jacobi, & per Tribus ab illis nominatas, significantur talia quæ sunt Ecclesiæ & Regni Domini.

6445. Vers: 28. *Omnes hæc tribus Israelis duodecim; & hoc quod loquutus est illis pater illarum, & benedixit illis, cuique quod secundum benedictionem ejus, benedixit illis.* Omnes hæc Tribus Israelis duodecim, significat omnia vera & bona in complexu: & hoc quod loquutus est illis pater illorum, significat communicationem per influxum a bono spirituali: & benedixit illis, cuique quod secundum benedictionem ejus benedixit illis, significat prædictiones de vita spirituali, quid eveniet cuique cum in tali statu.

6446. Omnes hæc Tribus Israelis duodecim, quod significet omnia vera & bona in complexu, constat ex significatione Tribuum Israelis duodecim, quod sint omnia vera & bona in complexu, de qua n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335. 6397: quod hæc per Tribus significata sint, patet non modo ab illis quæ de Tribubus in locis citatis dicta sunt, sed etiam ab iis quæ de illis in hoc Capite.

6447. Et hoc quod loquutus illis pater illorum, quod significet communicationem per influxum a bono spirituali, constat a significatione loqui, quod sit influere, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797, hic communicatio per influxum; & a repræsentatione Israelis, qui hic est pater illorum, quod sit bonum spirituale, de qua n: 4598. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833.

6448. Et benedixit illis, cuique quod secundum benedictionem ejus benedixit illis, quod significet prædictiones de vita spirituali quid eveniret cuique cum in tali statu, constat ex significatione benedicere, quod sit prædictio, de qua n: 6230. 6254; & ex significatione cuique quod secundum benedictionem ejus benedixit illis, quod sit quid eveniret cuique; sit de vita spirituali quæ cuivis in tali statu, patet ab omnibus illis quæ de filiis Israelis seu tribubus ab illis nominatis in hoc Capite dicta sunt; describitur enim per illos omnes status Ecclesiæ quoad bona & vera, ita quoad vitam spirituales cujusvis intra Ecclesiam.

6449. Vers: 29. 30. 31. 32. 33. *Et præcepit illis, & dixit ad illos, ego colligor ad populum meum, sepelite me ad patres meos, ad speluncam quæ in agro Ephronis Chittæi. In spelunca, quæ in agro Machpelah, qui super facies Mamre in terra Canaan, quam emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo ad possessionem sepulchri. Ibi sepeliverunt Abrahamum & Saram uxorem ejus, ibi sepeliverunt Jischakum & Rebecam uxorem ejus, & ibi sepelivi Leam. Emtio agri & speluncæ, quæ in illo, ex filiis Chetbi. Et absolvit Jacob ad præcipiendum filiis suis, & collegit pedes suos ad lectum, & expiravit, & collectus ad populos suos. Et præcepit illis, & dixit ad illos, significat insinuationem: ego colligor ad populum meum, significat quod erit in bonis & veris naturalis quæ ab illo: sepelite me ad patres meos, significat quod ibi quoque interiora & intimum: ad speluncam, significat ubi obscurum: quæ in agro Ephronis Chittæi, significat quod tamen clarum fieri potest: in spelunca quæ in agro Machpelah, significat in obscuro illo: quæ super facies Mamre, significat quantum ex quale ejus: in terra Canaan, significat ubi Ecclesia: quam emit Abra-*

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 481

Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo, significat redemptionem: ad possessionem sepulchri, significat regenerationem: ibi sepeliverunt Abrahamum & Saram uxorem ejus, ibi sepeliverunt Jischakum & Rebeccam uxorem ejus, & ibi sepelivi Leam, significat quod omnia interiora ordine in bono & vero in naturali: emtio agri & speluncae quæ in illo ex filiis Chethi, significat redemptionem illorum qui recipiunt verum, & per verum bonum: & absolvit Jacob ad præcipiendum filiis suis, significat insinuationis effectum: & colligit pedes suos ad lectum, significat quoad inferiora sua in quibus interiora, ad bonum & verum naturalis inferioris: & exspiravit, significat novam vitam ibi: & collectus ad populos suos, significat quod esset in bonis & veris naturalis quæ a se.

6450. Et præcepit illis, & dixit ad illos, quod significet insinuationem, constat ex illis quæ sequuntur, ubi Israel de sepeliendo se in spelunca agri Machpelah, ubi Abraham & Jischak sepulti, ad filios suos loquitur, per quæ significatur vita in veris & bonis naturalis ubi interiora & intimum; & quia de his in nunc sequentibus agitur, ideo per præcipere filiis & dicere ad illos significatur insinuatio in illa; quod per præcipere significetur influxus, videatur n: 5486. 5732, ita insinuatio.

6451. Ego colligor ad populum meum, quod significet quod erit in bonis & veris naturalis quæ ab illo, constat ex repræsentatione filiorum Israelis ac Tribuum ab illis nominatarum, quæ hic sunt populus ejus, quod sint bona & vera in naturali, de qua n: 3858. 3926. 3939. 5414. 5879. 5951. 6335. 6337, quæ quod sint ab illo, patet; & ex significatione *colligi* ad illum populum, quod sit esse in illis. Quia hic & in sequentibus agitur de Collectione seu existentia boni spiritualis, quod Israel, in bonis & veris naturalis, quæ sunt filii ejus seu Tribus ab illis nominatæ, dicendum quomodo hoc intelligendum; est intimum, sunt interiora sub intimo, & sunt exteriora in homine; omnia illa inter se exactissime distincta sunt, succedunt ordine, ita ab intimo usque ad extimum; secundum ordinem, in quo succedunt, etiam influunt; inde est, quod vita influat per intimum in interiora, & per interiora in exteriora, ita secundum ordinem in quo succedunt, & quod non quiescat quam in ultimo ordinis, ubi sistitur; & quia interiora influunt secundum ordinem usque ad ultimum, & ibi sistantur, patet quod interiora in ultimo simul sint, sed in hoc ordine, intimum, quod influxit, ibi centrum tenet, interiora quæ sub intimo, circueunt centrum, & exteriora faciunt peripherias, & hoc non modo in communi, sed etiam in singularibus; prior ordo vocatur ordo successivus, hic autem simultaneus, & oritur hic ab illo, nam omne simultaneum oritur a successivo, & cum ortus est, existit talis. Quia interiora omnia in ultimo etiam simul sunt, idcirco est apparentia, sicut vita sit in ultimo, hoc est, in corpore, cum tamen est in interioribus, & nec ibi, sed in supremo, hoc est, in Domino, a Quo omne vitæ. Exinde quoque est, quod vita in exterioribus sit obscura respective ad vitam in interioribus, nam in exterioribus, est vita communis, existens ex influxu plurium, imo innumerabilium ab interi-

oribus; quæ simul apparent & communiter. Ex his nunc aliquatenus patet, quomodo intelligendum, quod bonum spirituale, quod est Israel, erit in bonis & veris naturalis, quæ sunt filii ejus seu tribus; bonum enim spirituale, quod Israel, est in interiori naturalis, ac bona & vera, quæ filii ejus, sunt in exteriori, ejus; quod in his erit bonum spirituale, significatur per ego colligor ad populum meum.

6452. Sepelire me ad patres meos, quod significet quod ibi quoque interiora & intimum, constat a repræsentatione Abrahami & Jischaki, qui hic sunt patres ejus, quod sint interiora ac intimum, Abraham intimum, & Jischak interius quod sub intimo, de qua n: 3245. 6098. 6185. 6276. 6434. Quod etiam intimum & interiora simul in exterioribus sint, ita in bonis & veris in naturali, quæ sunt filii & tribus Israelis, videatur mox supra n: 6451.

6453. Ad speluncam, quod significet ubi obscurum, constat a significatione spelunçæ, quod sit obscurum, de qua n: 2935; quod etiam in exteriori naturali, ubi vera & bona, quæ repræsentantur per filios & tribus Israelis, sit obscurum, quia ibi commune, videatur mox supra n: 6451 ad fin:

6454. Quæ in agro Ephronis Chittæi, quod significet quod tamen clarum fieri potest, constat ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3766; & a repræsentatione Ephronis Chittæi, quod sint apud quos verum & bonum recipi potest, de qua n: 2935. 2940. 2969, ita apud quos obscurum fidei potest clarum fieri. Cum hoc ita se habet; quicquid in naturali est, & magis quod in exteriori Naturali, obscurum est respective ad illa quæ sunt in interiori naturali, & magis respective ad illa quæ in rationali, n: 6451. 6453; sed obscurum hoc fit clarum duplici modo, *primo*, si exteriora ad obsequium interiorum, ac ita ad correspondentiam, rediguntur; altero, si homo elevari potest ab exterioribus ad interiora, ac sic ab interiori videre exteriora; hoc datur apud illos qui in Interno Ecclesiæ sunt, illud autem apud illos qui in Externo ejus sunt: sed unum aut alterum non obtinetur nisi per regenerationem a Domino. Ex his patet, quid intelligitur per quod obscurum fieri clarum possit.

6455. In spelunca quæ in agro Machpelah, quod significet in obscuro illo, constat ex significatione spelunçæ, tum quoque Machpelæ, quod sint obscurum; quod spelunca sit obscurum, videatur n: 2935. 6453, quod Machpelah, n: 2935, sed Machpelah significat quale obscuri.

6456. Quæ super facies Mamre, quod significet quantum & quale ejus, constat a significatione Mamre, quod sit quantum & quale ejus cui adjungitur, de qua n: 2970. 4613.

6457. In terra Canaan, quod significet ubi Ecclesia, constat ex significatione terræ Canaanis, quod sit Ecclesia, de qua n: 3705. 3686. 4447. 5136.

6458. Quæ n: emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo, quod significet redemptionem, constat ex significatione emere, quod sit appropriare, de qua n: 5374. 5397. 5410. 5426, ita quoque est redimere, quod enim redimitur,

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 483

dimitur, hoc appropriatur; ex repræsentatione Abrahami, quod in supremo sensu sit Dominus, de qua n: 1965. 1989. 2011. 3245. 3251. 3305. 3703. 4615. 6098. 6185. 6276; ex significatione agri, quod sit Ecclesiæ, de qua n: 2971. 3766; & a repræsentatione Ephronis Chit-tæi, quod sint illi apud quos bonum & verum recipi possunt, de qua n: 2933. 2940. 2969; inde patet, quis sensus horum verborum est, quod nempe sit redemptio a Domino illorum in Ecclesia apud quos bonum & verum recipi potest.

6459. Ad possessionem sepulchri, quod significet regenerationem, constat ex significatione sepulchri, quod sit regeneratio, de qua n: 2916. 2917. 5551.

6460. Ibi sepeliverunt Abrahamum & Saram uxorem ejus, ibi sepeliverunt Jischakum & Rebecam uxorem ejus, & ibi sepelivi Leam, quod significet quod omnia interiora ordine in bono & vero in naturali, constat ex illis quæ supra n: 6451. 6453, explicata sunt.

6461. Emtio agri speluncæ quæ in illo ex filiis Chethi, quod significet redemptionem illorum qui recipiunt verum, & per verum bonum, constat ex significatione emtionis, quod sit redemptio, de qua supra n: 6458; ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3766, ita homo Ecclesiæ, nam is est Ecclesia; ex significatione speluncæ, quod sit obscurum, de qua n: 2935. 6453; & ex repræsentatione filiorum Chethi, quod sint Ecclesia spiritualis quæ ab antiqua, de qua n: 2913. 2986, & quia filii Chethi sunt Ecclesia spiritualis ab antiqua, sunt illi qui recipiunt verum & per verum bonum, nam inde Ecclesia spiritualis. Ex his patet, quod per Emtionem agri & speluncæ quæ in illo ex filiis Chethi, significetur redemptio illorum qui in Ecclesia & adhuc in obscuro, recipiunt verum & per verum bonum.

6462. Et absolvit Jacob ad præcipiendum filiis suis, quod significet insinuationis effectum, constat ex significatione præcipere filiis & dicere ad illos, quod sit insinuatio, de qua supra n: 6450, ita absolvere ad præcipiendum illis, est insinuationis effectus.

6463. Et collegit pedes suos ad lectum, quod significet quoad inferiora sua in quibus interiora, ad bonum & verum naturalis inferioris, constat ex significatione colligere pedes, quod sit se recipere ad inferiora, quod colligere sit se recipere, cum pedes sunt inferiora, patet, quod pedes sint illa quæ sunt naturalis, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, ita quæ sunt inferiora, n: 6436; quod sint inferiora in quibus interiora, patet ab illis quæ supra n: 6451 dicta sunt; & a significatione lecti, quod sit naturale, de qua n: 6188. 6226, ita bonum & verum naturalis, nam illa faciunt naturale apud hominem; quod sint bonum & verum naturalis inferioris, est ex eo, quod hoc naturale sit ad quod interiora se recipiunt, secundum illa quæ n: 6451. 6452, explicata sunt; quod naturale sit inferius est superius, seu interius & exterius, videatur n: 3293. 3294. 5118. 5126. 5497. 5649. Quia per Israellem repræsentatur bonum spirituale & natu-

turali, & per Jacobum verum spirituale in naturali, & per filios illius bona & vera in naturali distincta in genera, idcirco memoratur *Lectus*, quia per illum *naturale* significatur, n: 6188. 6226, prout hic “cum absolvit loqui ad filios suos, quod collegerit pedes suos ad lectum;” tum quoque cum Joseph venit ad illum, dicitur quod “confirmaverit se Israel, & sederit super lecto” n: 6262; ut & postquam loquutus est cum Josepho de sepeliendo se in sepulchro patrum suorum, dicitur, quod “incurvaverint se Israel super caput lecti” n: 6488: inde etiam, quod memorabile, cum cogitatur de Jacobo, apparet in mundo spirituum *Lectus* in quo vir cubat; hoc apparet ad distantiam supra caput versus anteriora dextrorsum; apparentia illa est inde, quia idea cogitationis de Jacobo vertitur in Coelo in ideam cogitationis de Naturali, nam in coelo non percipitur quid Jacob, sed id quod per illum repræsentatur, nempe Naturale, quod etiam per lectum significatur.

6464. Et expiravit, quod significet vitam novam ibi, nempe in bonis & veris naturalis inferioris, quæ repræsentantur per filios ejus & tribus, constat ex significatione expirare seu mori, quod fit vita nova, de qua n: 3498. 5305. 4618. 4621. 6036.

6465. Et collectus ad populos suos, quod significet quod esset in bonis & veris naturalis quæ a se, constat ab illis supra n: 6451, ubi similia verba; videantur quæ ibi allata sunt de existentia & vita boni spiritualis, quod Israel, in bonis & veris naturalis inferioris, quæ sunt filii ejus & duodecim tribus. De existentia interiorum in exterioribus porro sciendum, quod omnia non solum apud hominem, sed etiam in universa natura, existant per formationes successivas, ita posteriora per formationes a prioribus; inde est, quod unaquævis formatio existat separata ab altera, sed usque quod posterior dependeat a priori, adeo ut non subsistere queat absque priori, nam posterior in suo nexu & in sua forma tenetur a priori; exinde etiam patet, quod in posteriori sint omnia priora in suo ordine; similiter se habet cum modis & viribus, quæ ab illis ut substantiis procedunt; ita se habet cum interioribus & exterioribus apud hominem, & quoque cum illis quæ sunt vitæ apud illum. Qui non concipit interiora & exteriora in homine secundum tales formationes, neutiquam potest ideam habere de homine externo & interno, deque influxu unius in alterum; minus de existentia & vita interioris hominis seu spiritus & de ejus quali, cum externum, quod corporeum, per mortem separatur; qui concipit exteriora & interiora sicut continue puriora, & sic per continuum cohærentia, ita absque distinctione per formationes posteriorum a prioribus, is non potest aliter capere, quam cum moritur externum moriatur etiam internum, nam cogitat quod cohæreant, & propter cohærentiam & continuitatem, moriente uno moriatur alterum, quia unum trahit alterum secum. Hæc dicta sunt, ut sciatur quod Internum & Externum inter se distincta sint; & quod Interiora & Exteriora ordine succedant; & quoque quod omnia Interiora etiam simul sint in Exterioribus, seu quod idem, omnia priora in posterioribus, de qua re in his Versibus in sensu interno actum est.

Conti-

Continuatio De Influxu & de commercio Animæ, &
Corporis.

6466. **A**D finem Capitulum præcedentium ostensum est, quod utraque vita apud hominem, nempe vita cogitationis & vita voluntatis ejus, influat e cælo, & hoc per angelos & spiritus qui apud illum; sed quod influat e cælo, intelligendum est, quod per Cælum a Domino, nam omne vitæ apud Angelos est a Domino, quod ipsi unanimiter confitentur, sunt etiam in perceptione quod ita sit; & quia omne vitæ apud Angelos est a Domino, est etiam omne vitæ apud hominem a Domino, nam regitur homo per angelos & spiritus in particulari; & per cælum in communi a Domino.

6467. Exinde patet, quod nusquam aliquis homo vitam habeat a se, ita nec a se cogitare & velle possit, nam vita hominis consistit in cogitare & velle; unica enim est vita, nempe Domini, quæ influit in omnes, sed varie recipitur, & quidem secundum quale quod homo induxit animæ suæ per vitam in mundo; inde apud malos bona & vera vertuntur in mala & falsa, at apud bonos recipiuntur bona ut bona & vera ut vera: hoc comparari potest luci quæ a sole influit in objecta, illa in his modificatur & variatur diversimode secundum formam partium, & inde vertitur in colores vel tristes vel letos, ita secundum quale; similiter homo, dum vivit in mundo, inducit substantiis purissimis, quæ sunt interiorum ejus, qualitatem, secundum quam vita Domini recipitur. Sciendum, quod vita a Domino sit vita amoris erga universum genus humanum.

6468. Spiritus recentes e mundo, antequam instructi sunt per angelos, non aliter credunt, quam quod omne vitæ sit in ipso homine, & quod nihil influat, causa est quia nihil in particulari sciunt de cælo, ita nec de influxu inde; spiritus non boni nec volunt instrui in his, nam volunt vivere a se; & dixerunt quod nullam vitam haberem, quia audiverunt me dicentem, quod ex me non viverem, & quod id per continuam experientiam scirem, sed ad hoc non voluerunt attendere; porro dicere datum est, quod quisque vitam habeat secundum formam interiorum, quam sibi acquisiverat per velle & agere, cogitare & loqui. Dein cum bonis spiritibus loquutus sum de Influxu vitæ a Domino,

no, quod hæc influat in omnes; & quod hoc pateat a Cælo, quod hoc referat hominem, ac ideo vocatur Maximus Homo, de quo & de correspondentia omnium apud hominem cum illo, ad finem plurium Capitulum actum est; & quod hoc nequaquam fieri posset, nisi vita a Domino influeret in Cælum in communi, & in singulos ibi in particulari: & quoque quod pateat ex eo, quod universum Cælum se referat ad Dominum, & quod Dominus sit ibi centrum intuitionum omnium, & qui in cælo sunt, sursum spectant ad Illum, & qui in inferno deorsum ab Illo; apparet enim Dominus illis qui in cælis ut Sol, ibi sursum est. Porro dictum, quod pateat omne vitæ esse a Domino, etiam ex eo, quod anima hominis, in utero tam mirabiliter formare possit corpus, & ejus multiplicia membra & organa in tali serie, ac interiora ejus ad imaginem cæli; hoc nusquam fieri posset, nisi omnis vita a Domino, & nisi cælum tale foret.

6469. Percipere etiam mihi datum est per influxum dulcedinem Angelorum, quam percipiunt inde, quod non cogitent & velint a semet, sed a Domino; inde illis tranquillitas, pax & felicitas. Cumque Angeli influxerunt ad meam perceptionem, tunc præsentia Domini manifeste appercepta est, indicium quod in vita Domini sint; hoc a multa experientia scire datum est. Semel etiam cum cogitarem de influxu vitæ a Domino, & aliqua dubia volverem, influebat e cælo, quod non attendendum sit ad millia objectionum & ratiocinationum ex fallaciis.

6470. Quod omnis vita a Domino, etiam ex eo scire datum est, quod non aliquis spiritus cogitet & loquatur ex se, sed ab aliis, & quod hi alii ab aliis, & sic porro; hoc sæpius ostensum est illis, qui credebant quod vita inesset, & non influeret; & exinde concludere datum est, quod, quia nullus a se sed ab aliis cogitat & loquitur, tandem omnes ab uno, ita a Domino; & nisi omnes ab Uno, quod nusquam potuisset aliquis ordo vitarum existere in cælo, in quo tamen ille ordo est, ut distinctissimum sit in societates secundum quale boni: aliter prorsus foret, si quisque ageret ex sua vita.

6471. Quidam spiritus non ex malis, sed ab illis qui cognitiones fidei præ aliis se habere putarunt, & qui plures alios instruxerunt, etiam in eo quod omne bonum & verum a Domino, & quod homo non cogitare nec velle bonum possit a se; is perductus est in eum statum, ut ex se non cogitaret & vellet, nam in tales status in altera vita perducere possunt; in eo statu cum esset, dicebat, quod sic vivere non possunt, sed quod vita ei gravis sit; ei dictum est tunc, quod sic non amaverit vivere in veritate quam docuerat, & quod Angeli in eo statu sint, & tunc

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 487

tunc in felicitate cum percipiunt non vivere ex se; sed hoc nihil valebat; inde constabat, quam difficile sit vivere vitam fidei, nisi vivatur in bono charitatis.

6472. Quomodo se habet cum influxu utriusque vite, nempe vite cogitationis & vite voluntatis a Domino, hoc scire datum est per revelationem, quod nempe Dominus influat duplici modo, nempe per cœlum mediate, & ex se immediate, & quod ex se influat tam in rationalia hominis, quæ sunt interiora ejus, quam in naturalia ejus quæ sunt exteriora: quod influit a Domino est bonum amoris & verum fidei, nam quod procedit a Domino, est Divinum Verum in quo Divinum Bonum; sed hæc varie recipiuntur apud hominem, nempe secundum quale ejus; Dominus non cogit hominem ad recipiendum quod a Se influit, sed ducit in libero, & quantum finit homo per liberum ducit ad bonum; ita Dominus ducit hominem secundum ejus jucunda, tam quoque secundum fallacias & inde capta principia, sed sensim inde educit; & hoc apparet homini sicut a se: ita Dominus non frangit illa, nam hoc foret violare liberum, quod tamen necessario erit, ut homo reformari possit, n: 1937. 1947. 2875. 2876. 2881. 3145. 3146. 3158. 4031. Quod Dominus ita influat apud hominem, nempe non solum mediate per cœlum, sed etiam immediate ex Se tam in interiora quam in exteriora apud hominem, est arcanum hætenus ignotum.

6473. Quod Dominus regat ultima hominis æque ac ejus prima, constare potest ex eo, quod Ordo a Domino sit, qui est successivus a primis ad ultima, ac in ipso Ordine non est nisi quam Divinum, & quia ita, necessum est ut præsentia Domini sit in ultimis æque ac in primis, nam sequitur unum ab altero secundum tenorem ordinis.

6474. Per horarii temporis experientiam mihi ostensum est, quomodo a Domino omnes cogitationes reguntur; erat influxus instar lenissimi & pæne imperceptibilis fluminis, cujus vena non apparet, sed usque ducit & trahit; id quod a Domino influebat, ita ducebat cogitationum mearum omnes series in consequentia, & tametsi leniter usque fortiter, adeo ut nequaquam in alias cogitationes possem evagari, quod etiam licuit tentare, sed fuit incassum.

6475. Audiui dictum ad quosdam spiritus malos, qui in mundo spirituum erant, & qui continue contra Dominum cogitabant, (quales sunt spiritus qui ab inferno, cum in mundo spirituum, videatur n: 5852) ut producerent aliquem ex veritate dicentem de aliquo angelo cœli, aut si possent ostenderent unum in cœlo, qui non agnoscit Dominum, &

Et quod sit vita omnium, quodque sua ab Ipso habeant; sed tacuerunt quia non potuerunt: quidam ex malis spiritibus, qui crediderunt quod etiam cœli darentur ubi non agnosceretur Dominus, circumvagati sunt, Et inquisiverunt, sed irritò conatu redierunt. Porro ad illos dictum, quod omnes in inferno cogitent contra Dominum; nec Illi tribuant quicquam quod supra humanum; Et tamen quod plerique dicant se agnoscere Ens supremum, per quod intelligunt Patrem, Et nihilominus in odiis Et vindictis vivunt, Et se continue efferre volunt super alios, Et pro diis coli, ac ita infernum sibi faciant. Aliter prorsus cum illis est, qui Dominum agnoscunt, Et ex corde in Ipsum credunt. Inde quoque constat, quod Dominus influat in omnes, tam communiter per cœlum, quam singulariter ut Et universaliter a Se; Et quod ubi bonum charitatis est, ibi sit, at ubi contrarium ibi quoque sit, sed non aliter quam ut det illis vitam, Et quantum fieri potest, illos abducatur a malo.

6476. Quoties legi orationem Domini, toties percepi manifeste elevationem versus Dominum, quæ erat instar attractionis, Et tunc idæ apertæ erant, Et inde facta est communicatio cum aliquibus Societatibus in Cœlo; Et appercepiebam, quod influxus a Domino esset in singula Orationis, ita in singulas idæ cogitationis meæ, quæ a sensu rerum in oratione erant: influxus fiebat cum varietate ineffabili, nempe non una vice similiter ac altera; inde quoque constabat, quam infinita singulis inessent; Et quod Dominus in singulis præsens esset.

6477. Per plures annos observavi spheram communem Influxuum circum me, constabat illa ex perpetuo conatu malum faciendi ab infernis ab una parte, Et ex continuo conatu bonum faciendi a Domino ab altera; per hos conatus sibi oppositos jugiter detentus fueram in æquilibrio: tales conatus, Et inde æquilibrio, sunt apud unumquemvis, inde illis liberum, ut vertere se possint quo lubet; sed variatur æquilibrio secundum malum aut bonum apud hominem regnans. Ex eo quoque constare potuit, quod Dominus universaliter influat, Et cum universaliter, etiam singulariter: Et informatus sum, quod oppositus conatus qui ab inferno, non aliud sit quam boni a Domino procedentis perversio in malum.

6478. Cum angelus alicui bonum facit, communicat etiam ei suum bonum, faustum, Et beatum, Et hoc eo animo ut dare velit alteri omne, ac nihil retinere; cum in tali communicatione est, tunc influit bonum cum fausto Et beato ad illum multo plus quam dat, Et hoc continue

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 489

nue cum augmentis. *At ut primum obvenit cogitatio, quod communicare velit suum ob finem ut obtineat influxum illum fausti & beati in se, dissipatur influxus; & adhuc magis, si aliquid cogitationis incidit de remuneratione ab illo, cui bonum suum communicat: hoc a pluri experientia scire datum est. Inde quoque constare potest, quod Dominus sit in singulis, nam Dominus talis est, ut se dare velit omnibus, inde augetur faustum & beatum apud illos, qui imagines ac similitudines Ipsi sunt.*

6479. *Spiritus non ita prohi, qui apud me aliquamdiu erant, continue iniecerunt dubia ex fallaciis sensuum contra id quod omnia influere possint ab uno fonte, & sic a Domino; sed dictum est illis, quod tot dubia non possent removeri intra breve tempus propter fallacias sensuum, quæ prius discutiendæ, & propter ignota quæ innumera sunt, & prius scienda; imo quod apud illos qui in negativo sunt, hoc est, apud quos negativum universaliter regnat, dubia nequaquam removeri possint, nam apud illos unus scrupulus plus valet, quam mille confirmantia; est enim unus scrupulus, sicut arenæ scrupulus prope ante pupilam oculi positus, qui tametsi unicus & exiguus, usque tamen omnem visum adimit: at vero qui in affirmativo sunt, hoc est, apud quos affirmativum universaliter regnat, rejiciunt scrupulos ex fallaciis qui sunt contra veritates, & si aliqua sunt quæ non capiunt, hæc ad latera rejiciunt, & dicunt se nondum ea intelligere, & usque manent in fide veritatis. Sed spiritus illi parum ad hæc attendebant, quia in negativo erant.*

6480. *Hic quia agitur de Influxu Domini mediate per Cælum, & immediate a se Ipso, & hoc aptius dicitur Providentia, nam Dominus non influit solum in voluntatem & cogitationem hominis, sed etiam simul in plura quæ contingunt illi, ideo in nunc sequentibus Providentiam licet dicere.*

6481. *Spiritus qui in alteram vitam veniunt, secum ferunt opinionem, quod Providentia Divina sit universalis, non autem in singularibus; causa illius opinionis fuerat, quod viderint malos ad honores evehi & divites fieri, & illis succedere, quod adscribunt Prudentiæ propriæ; non scientes, quod Providentia Divina pro fine habeat salutem hominis eternam, ita non faustitatem ejus in mundo, nempe opulentiam & eminentiam, in quibus plerique, dum vivunt in corpore, ipsam felicitatem ponunt; cum tamen non ita est, nam ut plurimum eminentia parit amorem sui, & opulentia amorem mundi, ita quæ contraria sunt amor in Deum, & charitati erga proximum; quapropter dan-*

tur talia malis, & quoque bonis si non disconveniunt & a cælo abducunt; & præterea Dominus per malos æque ac per bonos providet fines suos, nam Dominus malos ad bonum faciendum proximo, patriæ, & Ecclesiæ, per ipsos suos amores agit; mali enim volunt eminere, volunt lucrari, & volunt ideo videri probi & Zelotes, & ex cupidine illa, sicut ex igne, ad talia facienda fortius excitantur, quam probi. Malis etiam permittitur credere, quod omnia prudentiæ propriæ sint, & quod Providentia Divina non sit, vel modo sit universalis: quia aliud non volunt percipere; atque exequantur talia quæ conducunt rei publicæ, etiam dantur illis secundum cogitata successus, quos quia sibi adscribunt, se excitant magis.

6482. Loquutus sum cum spiritibus de Regimine Domini universali, quod universale nusquam dabile sit absque singularibus, & quod universale aliouquin nihil sit, nam quod universale dicatur, est quia singularia simul ita appellantur, sicut particularia simul sumta vocantur commune; idcirco dicere Providentiam in universali & non in singularibus, est nihil dicere. Si quis per Providentiam in universali intelligit conservationem totius secundum ordinem universæ naturæ in primæ creatione impressum, ille non considerat quod nihil subsistere possit nisi perpetua existat, nam sicut notum est in orbe erudito, substantia est perpetua existentia, ita est conservatio perpetua creatio; consequenter est Providentia jugiter in singulis. Confirmant se quidam in eo quod universale detur absque particulari ex Rege, qui universaliter regit non autem singulariter; sed illi non cogitant, quod Regium non sit modo apud ipsum Regem, sed etiam apud ejus ministros, qui vice ejus funguntur in talibus in quibus ipse non valet nec potest; ita universale quod est Regis, est in singularibus. Sed hoc non opus est apud Dominum; nam quicquid in Ipso est, Infinitum est, quia Divinum: quod Angeli ipsius ministeria sint, est ut in vita activa sint, ac inde in felicitate; sed usque ministeria quæ agunt, non sunt ex illis, sed ex influxu a Domino, quod quoque Angeli unanimiter fatentur.

6483. Ex illis quæ nunc dicta sunt, etiam constare potest, quod Universale se prorsus habeat secundum singularia; si hæc sunt minus singularia, etiam universale est minus elevatum, si autem sunt magis singularia, inde universale est magis elevatum, nam singularia faciunt ut universale sit & dicatur universale: inde sciri potest, quale est Divinum universale, quod nempe sit in omnium singularissimis, nam est elevatissimum super omnia quia Divinum & Infinitum.

6484. Quidam erat qui se confirmaverat in eo, quod nihil Providentiæ Divinæ esset, sed quod omnia & singula essent ex Prudentia,

tunc

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 491

tum a fortuna & casu; fortunam statuebat, sed nesciebat quid esset; erat ille inter spiritus malos subtiles, quia cogitationi plus indulserat quam sermoni & conversationi: cum in alteram vitam venit continuabat ibi vitam priorem, ut solent omnes; inquisivit & quoque hausit amara, quæ ei inservire posse putabat, per quæ sibi ipsi consuleret, ut ex se faustus esset, etiam artificia magica. Loquutus sum cum illo, & dicebat quod in suo cælo esset cum ita, & quod aliud cælum non posset dari quam quod ipse sibi faceret; sed respondere datum est, quod ejus cælum vertatur in infernum, ut primum ipsum cælum in illud influit: erat tunc in mundo spirituum, & cum ibi, sunt in iucundis amorum in quibus fuerant in mundo, n. 5852: at tunc factum, quod cælum influeret in ejus iucundum, ac subito tunc sensit infernum, ac horrescens dicebat, quod hoc nunquam crediderit: dictum mihi a spiritibus bonis, quod is pejor reliquis esset, quia ab illo influxus subtilior quam ab aliis. Postea idem redactus est in statum infantie suæ, & a Domino ostensum Angelis qualis tunc fuerat, & quoque tunc qualis ejus vita futura quæ prævisa, & quod singula ejus vitæ ducta fuerint a Domino, & quod alioquin se præcipitavisset in atrocissimum infernum, si vel minimum a Domini Providentia continua cessavisset; hoc potest angelis fisci videndum. Interrogatus etiam fuit, num usquam cogitaverit de vita æterna, dicebat quod non crediderit, & quod rejecerit omnia illa, ex causa quia videret tam multa confusa, justum pati, & impium gloriari, & similia; tum quod videret bruta animalia habere similes sensus, similem vitam, & quoque animadvertentiam & prudentiam, sic credens se moriturum sicut illa; & quod in maximum stuporem venerit, cum apperciperet se post mortem vivere.

6485. Cum spiritibus bonis loquutus sum de Providentia Divina, & de propria prudentia hominis, & ostendebant per representativum familiare apud illos de hac re, per grumum sparsum & rarum in atmosphæra, dicentes quod prudentia propria ad Providentiam Divinam se habeat sicut ad universum atmosphæram grumus ille qui nihil est respectivæ, & quoque decidit: addebant, quod qui prudentiæ propriæ tribuunt omnia, sint velut illi qui in opacis sylvis errant, nec sciunt exitum, & si illum inveniunt, quod tribuant id vel suæ prudentiæ, vel fortune. Porro dicebant, quod omnia Contingentia sint Providentiæ, & quod Providentiæ agat tacite & occulte, ob plures causas; si aperte quod homo nusquam reformari posset.

6486. Audiui Angelos inter se loquentes de Providentia Domini, sed quæ loquuti sunt quidem intellexi, sed pauca describi possunt, quia

loquela eorum continue juncta est representativis coelestibus, quae non exprimi, nisi quoad exiguam partem, possunt: illi sapienter loquuti sunt, dicentes quod Providentia Domini sit in omnium singularissimis, sed non secundum talem ordinem, qualem homo sibi proponit, quia & praevidentur & providentur quae ventura sunt; & quod se habeat, sicut qui palatium struit, primum coacervat materiale omnis generis, & illa in cumulos conjicit, ubi in nullo ordine jacent, & solum in intellectu architecti est, quale inde palatium.

6487. Cum loquutus sum cum Angelis de Providentia Divina Domini, aderant etiam spiritus, qui aliquid de fato seu necessitate absoluta sibi impresserunt; putabant Dominum ex illa agere, quia non potest aliter procedere quam secundum essentialissima, ita secundum illa quae sunt perfectissimi ordinis; sed illis ostensum est, quod homini liberum sit, & si ei liberum quod non sit ex necessitate; hoc illustratum est per domos quae edificandae, quod lateres, argille, arena, lapides interservientes stylobatis & columnis, tum asseres & tigna, & talia plura, comportentur non in eo ordine quo construenda domus, sed secundum libitum, & quod solus Dominus noverit, qualis inde domus exstrui possit; illa omnia quae a Domino, sunt essentialissima, sed non sequuntur in ordine ex necessitate, verum applicate ad liberum hominis.

6488. Sermo fuit de Praedestinatione, & multi ex spiritibus ex principiis in mundo fuerunt in ea opinione, quod quidam praedestinati sint ad caelum, & quidam ad infernum; sed responsum audiivi e caelo, quod nusquam aliquis praedestinatus sit ad infernum, sed quod omnes ad vitam aeternam.

6489. Ita se habet cum Providentia Domini, quod conjuncta sit cum Praevidentia, & quod una non detur absque altera; mala enim praevidentur & bona providentur; & mala, quae praevidentur, per dispositionem providam Domini continue flectuntur versus bonum, nam finis Divinus ad bonum universaliter regnat; inde nec quicquam permittitur, nisi ab finem ut inde aliquod bonum eveniat; sed quia liberum homini est, ut reformari possit, flectitur ille a malo ad bonum, quantum in libero se flecti patitur, & continue ab atrocissimo inferno, in quod se praecipitare omni conatu laborat in mitius, si non duci possit ad caelum.

6490. Nisi Providentia Domini in singularissimis esset, nequaquam salvari potuisset homo, ne quidem vivere, nam vita est a Domino, & omnia momenta vitae habent seriem consequentiarum in aeternum.

Quondam

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM. 493

Quondam datum erat percipere manifeste sphaeram finium, quæ est Providentiæ a Domino.

6491. Quod Domini Providentiæ sit infinita, & spectet æternum, constare potest ex formatione embryonum in utero, projiciuntur ibi continue lineamenta ad illa quæ futura, ita ut unum semper sit planum ad alterum, & hoc absque omni errore, usque dum embryo sit; postmodum etiam cum natus est, præparatur unum successive ad alterum & pro altero, ut homo perfectus existat, & tandem talis ut recipere possit cælum: si ita singula providentur cum homo concipitur, nascitur & adolescit, quid non quoad spirituales vitam.

6492. In somnio apparebat mihi pater meus, & loquebar cum illo, dicens, quod filius non agnoscere debeat patrem suum pro patre, sicut prius, postquam sui juris factus est; nam quod agnoscendus cum educatur, est quia tunc loco Domini est, nec nisi quam ex manu ductione patris novit tunc quid aget: at cum sui juris & suæ cogitationis sit, & se ex semet manu ducere posse sibi videtur, quod tunc Dominus Pater ejus erit, cujus vicem naturalis ejus pater prius obiverat. Hæc loquutus sum in somnio; cum evigilatus, videbatur descendere e cælo volumen longum applicatum baculis, & colligatum per pulcherrimas contexturas coloratas candido caruleo, pulchritudo non describi potest; dictum est, quod talia dona angelis sit inter se.

6493. Sæpe loquutus sum cum Spiritibus de Fortuna, quæ in mundo apparet sicut casus fortuitus, quia non sciunt unde; & quia hoc non sciunt, quidam negant quod sit. Cum mihi accideret tale quod appareret sicut fortuitum, dictum est ab angelis, quod accideret quia tales spiritus aderant, & cum fortuitum malum, quod sphaera talium spirituum prævaleret: etiam mali spiritus per artes suas invenerunt producere sphaeram, ex qua infortunata, quæ apparebant plane sicut ex casu: & porro dictum, quod omnia, imo omnium minima, ad minimorum minima, dirigantur a Providentiâ Domini, usque quoad ipsos gressus; cumque tale prævalet quod contrarium illi est, accidunt infortunata: & confirmatum ab illis est, quod non detur aliquis casus; & quod fortuitum apparens seu fortuna, sit Providentiâ in ultimo ordinis, in quo omnia inconstanter se respective habent.

6494. Per plures annos sedulo observavi, num fortuna esset aliquid, & compertus sum quod esset, & quod prudentia tunc nihil faceret; omnes etiam qui diu super id reflexerunt, hoc sciunt & fatentur, sed non sciunt unde id; quod sit e spirituali mundo vix aliquis novit, cum tamen inde est. Quondam cum ludi ludum familiarem aleæ cum talis

in conversatione, spiritus, qui apud me, loquebantur mecum de fortuna in ludis, & dicebant quod fortunatum illis representaretur per nubem candidam, & quod infortunatum per nubem fuscā; & cum apud me appareret nubes fusca, quod nequaquam vincere possem; & quoque ex illo indicio prædicebant mihi fortunæ vices in illo ludo; inde scire datum, quod id quod tribuitur fortunæ, etiam in ludis, sit ex spiritali mundo; magis id quod homini contingit quoad vices in ejus vitæ cursu; & quod id quod fortuna vocatur sit ex influxu Providentiæ in ultimis ordinis, ubi ita existit: ita quod Providentiæ sit in omnium singularissimis, secundum Domini verba, quod ne quidem capillus decidat de capite absque voluntate Dei.

6495. Ex his quæ hæcenus allata sunt, constare potest, quod influxus a Domino sit immediatus, & quoque per cælum mediatus; sed influxus qui a Domino, est bonum amoris cælestis, ita amoris erga proximum, in hoc amore est Dominus præsens, nam amat universum genus humanum, & singulos vult salvare in æternum; & quia bonum illius amoris est ab Ipso; est Ipse in illo, ita apud hominem præsens qui in illius amoris bono est. At cum homo in illum statum se mittit, ut recipiat influxum ab inferno, tunc vitam amoris sui & mundi sentit jucundam, & vitam amoris proximi, nisi sit prope, in jucundam. Et quia homo, qui in hoc statu est, non cupit nisi quam mala, & cogitat non nisi quam falsa de vita spiritali, ne itaque similiter agat sicut cupit, & loquatur sicut cogitat, tenetur in vinculis per ipsos suos amores, quorum privationem timet, ita per timores jacturæ honoris, lucri, formæ, vitæ; in hæc vincula, quæ faciunt planum ultimum, influit tunc Dominus, & per illa regit eum; inde actualiter moratus & civilis apparet, quandoque sicut angelus, nec societati ac proximo damnum infert; & si inferret, sum leges terribiles quæ puniunt. Sed hoc planum nihil est in altera vita, homo ibi est in spiritali mundo, proinde in sphaera interiorum suorum, nempe qualis intus fuerat, talis ibi est, non qualis apparuit in externis; externa enim ei auferuntur, quibus ablatis patet, qualis vel diabolus, vel qualis angelus fuerat in mundo.

6496. Continuatio ad finem Capitis sequentis.

G E N E S E O S
CAPUT QUINQUAGESIMUM.

1. **E**T cecidit Joseph super facies patris sui, & flevit super illo, & osculatus illum.
2. Et præcepit Joseph servis suis medicis ad condiendum patrem suum, & condierunt medici Israelem.
3. Et impleti ei quadraginta dies, quia ita implentur dies conditorum; & fleverunt illum Ægyptii septuaginta dies.
4. Et transiverunt dies fletus ejus, & loquutus Joseph ad domum Pharaonis, dicendo, si quæso inveni gratiam in oculis vestris, loquimini quæso in auribus Pharaonis, dicendo.
5. Pater meus adjuravit me, dicendo, ecce ego morior, in sepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi sepelias me; & nunc ascendam quæso, & sepeliam patrem meum, & revertar.
6. Et dixit Pharao, ascende & sepeli patrem tuum, quemadmodum adjuravit te.
7. Et ascendit Joseph ad sepeliendum patrem suum, & ascenderunt cum eo omnes servi Pharaonis seniores domus ejus, & omnes seniores terræ Ægypti.
8. Et tota domus Josephi, & fratres ejus, & domus patris sui; tantum infantes suos, & greges suos, & armenta sua, reliquerunt in terra Gosen.
9. Et ascendit cum eo etiam currus, etiam equites, & erat exercitus gravis valde.
10. Et venerunt ad aream Atad, quæ in transitu Jordanis, & planxerunt ibi plañctum magnum & gravem valde, & fecit patri suo luctum septem dies.
11. Et vidit habitator terræ Cananeus luctum in area Atad, & dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, propterea vocavit nomen ejus Avel Misraim qui in transitu Jordanis.
12. Et fecerunt filii ejus ita, quemadmodum præceperat illis.
13. Et tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, & sepelierunt illum in spelunca agri Machpelah, quam emerat Abraham cum

agro ad possessionem sepulchri ex Ephrone Chittæo, super facies Mamre.

14. Et reversus Joseph Ægyptum, is & fratres ejus, & omnes ascendentes cum eo ad sepeliendum patrem ejus, postquam sepelire eum patrem suum.

15. Et viderunt fratres Josephi, quod mortuus pater illorum, & dixerunt, fortassis odio habebit nos Joseph, & reducendo reducet nobis omne malum, quod retribuimus illi.

16. Et præceperunt ad Josephum, dicendo, pater tuus præcepit ante mori eum, dicendo.

17. Ita dicatis ad Josephum, quæso remitte quæso prævaricationem fratrum tuorum, & peccatum illorum, quia malum retribuere tibi; & nunc remitte quæso prævaricationem servorum DEI patris tui; & fleuit Joseph in loqui illos ad eum.

18. Et iverunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, & dixerunt, ecce nos tibi ad servos.

19. Et dixit ad illos Joseph, ne timeatis, quia num pro DEO ego.

20. Et vos cogitastis super me malum, DEUS cogitavit id ad bonum propter facere secundum diem hunc, ad vivificandum populum magnum.

21. Et nunc ne timeatis, ego sustentabo vos, & infantes vestros; & consolatus illos, & loquutus super cor illorum.

22. Et habitavit Joseph in Ægypto, is & domus patris ejus; & vixit Joseph centum & decem annos.

23. Et vidit Joseph Ephraimo filios tertianorum; etiam filii Machir filii Menasches nati super genibus Josephi.

24. Et dixit Joseph ad fratres suos, ego morior, & DEUS visitando visitabit vos, & ascendere faciet vos e terra hac, ad terram quam juravit Abrahamo, Jischako, & Jacobo.

25. Et adjuravit Joseph filios Israelis, dicendo, visitando visitabit DEUS vos, & ascendere facietis ossa mea exhinc.

26. Et moriebatur Joseph filius centum & decem annorum; & condierunt eum; & ponebatur in arca in Ægypto.

C O N T E N T A.

6497. **P**ostquam actum est de Abrahamo, Jischako, & Jacobo, per quos in supremo sensu repræsentatur Dominus, agitur

gitur nunc in ultimo hoc Capite in sensu interno de Ecclesia, quod postquam Cœlestis Ecclesia periit, Ecclesia spiritualis a Domino instituta sit; initium ejus & progressus in sensu interno describitur; & ad finem Capitis, Ecclesiæ illius finis; & quod loco ejus solum Ecclesiæ repræsentativum apud posteros Jacobi institutum sit.

SENSUS INTERNUS.

6498. Vers: 1. 2. 3. **E**T cecidit Joseph super facies patris sui, & flevit super illo, & osculatus illum. Et præcepit Joseph servis suis medicis ad condiendum patrem suum; & condierunt medici Israel. Et impleti ei quadraginta dies, quia ita implentur dies conditorum; & fleverunt illum Aegyptii septuaginta dies. Et cecidit Joseph super facies patris sui, significat influxum Interni in affectionem boni: & flevit super illo, significat mœsticiam: & osculatus illum, significat conjunctionem primam: & præcepit Joseph servis suis Medicis, significat præservationem a malis quæ impedirent: ad condiendum patrem suum, significat ne inficiatur aliquo contagio: & condierunt medici Israel, significat effectum ad præservandum bonum quod ex vero: & impleti ei quadraginta dies, significat status præparationis per tentationes: quia ita implentur dies conditorum, significat quod illi status præservationis sint: & fleverunt illum Aegyptii, significat tristitiam scientificorum Ecclesiæ: septuaginta dies, significat statum plenum.

6499. Et cecidit Joseph super facies patris sui, quod significet influxum Interni in affectionem boni, constat ex significatione cadere super facies aliqujus, quod sit influxus; ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877. 6177. 6224; ex significatione faciei, quod sit affectio, de qua n: 4796. 4797. 5102; & ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater, quod sit bonum spirituale seu bonum veri, de qua n: 3654. 4598. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; inde patet, quod per cecidit Joseph super facies patris sui, significetur influxus Interni in affectionem boni spiritualis. Quod influxus Interni in affectionem boni spiritualis significetur, est quia in sensu interno hic agitur de Ecclesia spirituali quod instituta a Domino, per Israel enim bonum veri seu bonum spirituale significatur, & id bonum facit Ecclesiam spirituales, ideo etiam per Israel illa Ecclesia significatur, n: 4286. 6426: ut existat id bonum, erit influxus a Cœlesti Interno, quod repræsentatur per Josephum, nam absque influxu inde bonum illud non est bonum, quia nullius affectionis. In sequentibus in sensu interno etiam continuatur de institutione illius Ecclesiæ,

Ecclesie, n: 6497. Quod Ecclesia illa per Israel nunc mortuum & mox sepeliendum describatur, est quia in sensu interno per mortem non significatur mors, nec per sepulchram sepultura, sed per mortem nova vita, n: 3498, 3505, 4618, 4621, 6036, & per sepulchram regeneratio, n: 2916, 2917, 5551.

6500. Et flevit super illo, quod significet mœstitiā, constat absque explicatione. Per mœstitiā, quæ hic significatur per flere, non intelligitur mœstitiā propter mortem in sensu interno sicut in externo, sed propter bonum Ecclesie spiritualis, quod non possit elevari supra naturale; Dominus enim influens per Internum continue vult perficere illud bonum, & adducere versus se, sed usque non potest ad primum gradum boni, quod est Ecclesie Coelestis, elevari, n: 3833, nam homo Ecclesie spiritualis in obscuro est respectu, & ratiocinatur de veris num vera sint, aut confirmat illa quæ doctrina dicta, & hoc absque perceptione num verum sit vel non verum quod confirmat, & cum confirmaverat illud apud se, credit prorsus quod verum sit, tamen foret falsum, nam nihil non confirmari potest, hoc enim ingenui opus est, non intelligentiæ, minus sapientiæ, & falsum confirmari potest præ vero, quia favet cupiditatibus, & congruit fallaciis sensuum. Quia homo Ecclesie spiritualis est talis, nequaquam elevari potest supra naturale; inde nunc mœstitiā quæ per flevit Josephus super illo, significatur.

6501. Et osculatus illum, quod significet conjunctionem primam, constat a significatione osculari, quod sit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573, 3574, 4315, 4353, 5929, 6260; hic conjunctio prima, quia in sequentibus de arctiore conjunctione agitur.

6502. Et præcepit Joseph servis suis medicis, quod significet præservationem a malis quæ impedirent, nempe conjunctionem, constat ex significatione præcipere, quod sit influere, de qua n: 5732; a representatione Josephi, quod sit Internum, de qua mox supra n: 4699; & ex significatione medicorum, quod sit præservatio a malis; quod sit a malis quæ impedirent conjunctionem, de qua mox supra n: 6501, ex serie apparet: unde patet, quod per præcepit Joseph servis suis medicis, significetur influxus ab Interno de præservatione a malis quæ impedirent conjunctionem. Quod medici significant præservationem a malis, est quia in spirituali mundo morbi sunt mala & falsa, morbi spirituales non aliud sunt, nam mala & falsa sanitatem interno homini auferunt, & inducunt ægitudines menti, & tandem dolores; nec aliud per morbos in Verbo significatur. Quod Medici, Medicina, ac medicamenta in Verbo significant præservationes a malis & falsis, constat a locis ubi nominantur, ut apud Moysen "Si audiendo audias vocem Dei tui, & bonum in oculis Illius facias, & aures des præceptis Ipsi, & custodias omnia statuta Ipsi, omnem morbum quem posui super Aegyptios, non ponam super te, quia ego Jehovah sum Medicus tuus." Exod: xv: 26; Jehovah Medicus pro præservatore a malis, nam hæc per morbos super Aegyptiis significantur; quod morbi super Aegyptiis significant mala & falsa

oriunda ex ratiociniis a scientificis & fallaciis de Arcanis fidei, ex Divina Domini Misericordia ostenditur, ubi de illis; quod spiritualia significantur, patet ex eo, quod dicatur, si audirent vocem Dei, bonum facerent, aures darent praeceptis, & custodirent statuta, quod non tunc super illis morbi illi. In eodem sensu etiam Dominus se vocat Medicum apud Lucam *Non opus habent sani Medico*, sed male habentes, non veni ad vocandum justos, sed peccatores ad penitentiam. v: 31. 32; hic quoque Medicus pro Praeservatore a malis, nam per sanos intelliguntur iusti, & per male habentes peccatores. Apud Jeremiam *Num balsamum non est in Gileade, num Medicus non ibi*, quare enim non ascendit *sanitas* filiae populi mei. viii: 22, medicus pro praeservatione a falsis in Ecclesia, *sanitas* enim filiae populi mei, est verum doctrinae ibi. Quod sanationes, medelae, remedia & medicamenta, non in naturali sed in spirituali sensu in Verbo dicantur, patet apud Jeremiam *Quare percussisti nos, ut non remedium nobis; expectate pacem, sed non bonum; tempus sanationis, sed ecce terror*. xiv: 19, Cap: viii: 15. Apud Eundem *Ego ascendere ei faciam sanitatem & medelam, & sanabo eos, & revelabo illis coronam pacis & veritatem*. xxxiii: 6. Apud Eundem *Non judicans iudicium tuum ad sanitatem, medicamenta restitutionis non tibi*. xxx: 13. Apud Eundem *Ascende Gilead, & sume balsamum* virgo filia Aegypti, in vanum multiplicasti *medicamenta*, *sanatio* non tibi. xlv: 11. Apud Ezechielem *Juxta fluvium ascendit super ripa ejus hinc & illinc omnis arbor sibi, cujus non decidit folium, neque consumitur fructus ejus, in menses suos renascitur, quia aquae ejus e sanctuario sunt exeuntes; unde fructus ejus est in cibum, & folium ejus in medicamentum*. xlix: 12, agitur ibi apud Prophetam de nova domo Dei, seu de novo Templo, per quod significatur nova Ecclesia, ac in interiori sensu Regnum spirituale Domini, quare *Fluvius*, super cujus ripa ascendit omnis arbor cibi, significat illa quae sunt intelligentiae & sapientiae, n: 108. 109. 2702. 3051: *Arbores*, perceptiones & conjunctiones boni & veri, n: 103. 2163. 2682. 2722. 2972. 4552; *Cibus*, ipsa bona & vera, n: 680. 4159. 5147. 5293. 5576. 5915; *Aquae*, exeuntes e sanctuario, vera quae intelligentiam faciunt, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; *Sanctuarium*, amorem coelestem, in sensu supremo Divinum Humanum Domini, a Quo ille amor; *Fructus*, qui sunt in cibum, significat bona amoris, n: 913. 983. 2846. 2847. 3146; *Folium*, quod in medicamentum, significat verum fidei, n: 885; inde patet quid *medicamentum*, quod nempe sit id quod praeservat a falsis & a malis; verum enim fidei, cum ducit ad bonum vitae, quia abducit a malo, praeservat.

6503. Ad condiendum patrem suum, quod significet ne inficiatur aliquo contagio, constat a significatione condire, quod sit medium praeservationis a contagio; & a representatione Israelis, quod sit bonum quod est Ecclesiae spiritualis, de qua supra n: 6499; inde patet, quod per ad condiendum patrem suum, significetur medium praeservationis, ne bonum, quod est Ecclesiae spiritualis, inficiatur aliquo contagio: quod condire significet medium praeservationis a contagio, est quia conditurae fiebant ut corpus praeservaretur a putredine. De medio praeservationis boni spiritualis a contagio, etiam in

mox sequentibus agitur.

6504. Et condierunt medici Israellem, quod significet effectum ad præservandum bonum quod ex vero, constat ex significatione condire, quod sit medium præservationis a contagio, de qua mox supra n: 6503, hic effectus præservationis, quia dicitur condierunt; ex significatione medicorum, quod sint præservatio a malis, de qua supra n: 6502; & ex repræsentatione Israelis, quod sit bonum spirituale, quod idem est ac bonum quod ex vero, de qua etiam supra n: 6499.

6505. Et impleti ei quadraginta dies, quod significet status præparationis per tentationes, constat ex significatione numeri quadraginta, quod sint tentationes, de qua n: 130. 862. 2272. 2273; & ex significatione dierum, quod sint status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; quod sint status præparationis, significatur per quod impleti ei illi dies, nam per impletionem dierum illorum fiebat præparatio ut præservarentur corpora a putredine, in sensu spirituali ut animæ a contagio mali. Quod per Tentationes removeantur mala & falsa, & quod homo per illas præparetur ad recipiendum vera & bona, videatur n: 868. 1692. 1717. 1740. 2272. 3318. 4341. 4572. 5036. 5356. 6144.

6506. Quia ita implentur dies conditorum, quod significet quod illi status præservationis sint, constat ex significatione dierum, quod sint status, de qua mox supra n: 6505; & a significatione condiri, quod sit medium præservationis, de qua etiam supra n: 6503.

6507. Et fleverunt illum Ægyptii, quod significet tristitiam scientificorum Ecclesiæ constat ex significatione flere, quod sit summum tristitiæ, & repræsentativum luctus interni, de qua n: 3801. 4786; & ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint scientifica Ecclesiæ, de qua n: 4749. 4964. 4966. Tristitia scientificorum Ecclesiæ, quæ per fleverunt Israellem Ægyptii, non significat tristitiam propter mortem ejus, hic enim sensus est sensus literæ; sed tristitia hic significat tristitiam propter quod bonum Ecclesiæ, quod per Israellem repræsentatur, reliquerit scientifica, quæ sunt externa Ecclesiæ, cum ab illis ascenderit ad Ecclesiæ internum, quod est bonum veri, tunc enim non spectat scientifica apud se, ut prius, sed infra se; nam cum verum Ecclesiæ spiritualis sit bonum, tunc sit versura, & tunc non amplius spectat vera ex veris, sed vera ex bono, de qua versura prius aliquoties actum est; inde tristitia; & quoque inde, quod tunc fiat alius ordo inter scientifica, quod nec fit absque dolore.

6508. Septuaginta dies, quod significet statum plenum, constat ex significatione septuaginta; numerus enim hic simile involvit cum septem, & septem significant integram periodum a principio ad finem, ita statum plenum, n: 728. 2044. 3845; quod numeri in Verbo significant res, videatur n: 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. 6175; & quod numeri multiplicati significant simile cum simplicibus, a quibus compositi, n: 5291. 5335. 5708, ita septuaginta simile cum septem. Quod septuaginta sint integra periodus, ita status plenos, patet quoque ab his locis; apud Esaiam "Fiet in die illo, oblivioni tradetur Tyrus Septuaginta annis, juxta dies regis

gis unius: *a fine septuaginta annorum* erit Tyro canticum meretricis; fiet namque *a fine septuaginta annorum* visitabit Jehovah Tyrum," *xxi 11: 15.* 17; Tyrus pro cogitationibus boni & veri quæ Ecclesiæ, n: 1201, quæ oblivioni dabuntur; septuaginta anni pro integra periodo a principio ad finem; juxta dies regis unius pro statu veri intra Ecclesiam, dies enim sunt status, n: 6505, & Rex verum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 5044. 5058. 6148; quisque, qui perpendit, videre potest, quod hic per Tyrum non Tyrus intelligatur, & quod absque sensu interno non capi possit, quid sit quod oblivioni tradetur Tyrus septuaginta annis, & quid sit quod hoc sit juxta dies regis unius, & quid reliqua. Apud Jeremiam "Erit tota terra in desolationem, in devastationem, & servient gentes hæ Regi Babelis *Septuaginta annis*, & fiet, cum impleti fuerint *Septuaginta anni*, visitabo super Regem Babelis, & super gentem hanc iniquitatem eorum," *xxv: 11. 12.* Cap: *xxix: 10*; septuaginta anni pro pleno statu desolationis & devastationis; id significabat septuaginta annorum captivitas, quæ populo Judaico. Apud Danielelem "*Septimana septuaginta* decisæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctitatis tuam, ad consumandum prævaricationem, & ad obliuandam peccata, & ad expiandum iniquitatem, & ad adducendum justitiam sæculorum, & ad obliuandam visionem & prophetam, & ad ungendum Sanctum sanctorum," *ix: 24.* Septuaginta manifeste pro statu pleno; sic pro integra periodo, antequam Dominus venturus, inde de Ipso dicitur quod in plenitudine temporis venerit; quod septimanæ septuaginta sint status plenus, pater a singulis in illo Versu, quod nempe tot decisæ sint ad consumandum prævaricationem, tum ad expiandum iniquitatem, & ad adducendum justitiam sæculorum, ad obliuandam visionem & prophetam, ad ungendum Sanctum sanctorum; singula hæc involvunt plenitudinem: similiter etiam mox sequentia ibi "Scito ergo & percipito, ab exitu Verbi ad usque restituendum & ædificandum Hierosolymam usque ad Messiam Principem *Septimana septem*," *Vers: 25.* ibi septem pro pleno statu, quod septem æque ac septuaginta significant plenum statum, videatur mox supra; Hierosolyma hic manifeste pro Ecclesia nova, nam non tunc ædificata est Hierosolyma, sed destructa.

6509. *Vers: 4. 5. 6.* *Et transiverunt dies fletus ejus; & loquutus Joseph ad domum Pharaonis, dicendo, si quæso inveni gratiam in oculis vestris loquimini quæso in auribus Pharaonis, dicendo. Pater meus adjuravit me, dicendo, ecce ego morior, in sepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi sepelias me; & nunc ascendam quæso, & sepeliam patrem meum, & revertar. Et dixit Pharaon, ascende & sepeli patrem tuum, quemadmodum adjuravit te.* Et transiverunt dies fletus ejus, significat quod status mæstitiæ transacti sint: & loquutus Joseph ad domum Pharaonis, significat influxum Interni in mentem naturalem: dicendo, si quæso inveni gratiam in oculis vestris, significat ut bene recipiatur: loquimini quæso in auribus Pharaonis, dicendo, significat sollicitationem ut consentiat: pater meus adjuravit me, significat quod Ecclesia cordi sit: dicendo, ecce ego morior, significat quod desit esse: in sepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi sepelias me, significat quod resuscitanda ubi prior fuerat: & nunc ascendam quæso, & sepeliam patrem meum,

um, significat resurrectionem Ecclesiae ibi ab Interno: & revertar, significat praesentiam in mente naturali: & dixit Pharaon, ascende & sepeli patrem tuum, significat affirmationem ut resuscitetur Ecclesia: quemadmodum adjuravit te, significat quia illa cordi.

6510. Et transiverunt dies fletus ejus, quod significet quod status maeroris transacti sint, constat ex significatione transiverunt, quod sit transactum; ex significatione dierum fletus, quod sint status maeroris, de qua supra n: 6500; quod dies sint status, n: 6505.

6511. Et loquutus Joseph ad domum Pharaonis, quod significet influxum Interni in mentem naturalem, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797; ex representatione Josephi, quod sit Internum, de qua supra n: 6499; ex significatione domus, quod sit mens, de qua n: 4973. 5023; & ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5460. 5799. 6015; inde patet, quod per loquutus Joseph ad domum Pharaonis, significetur influxus Interni in mentem naturalem.

6512. Dicendo, si quaeso inveni gratiam in oculis vestris, quod significet ut bene recipiatur, constat ex significatione invenire gratiam in oculis, quod sit formula insinuationis, ita ut bene recipiatur, videatur n: 4975. 6178.

6513. Loquimini quaeso in auribus Pharaonis, dicendo, quod significet sollicitationem ut consentiat, constat ex significatione loquimini quaeso, quod sit sollicitatio; & ex significatione aurium, quod sint obedientia, de qua n: 2542. 3869. 4551. 4652 ad 4660, hic consensus, quia est ad Regem; obedientia etiam est consensus, sed obedientia dicitur cum de vilioribus, at consensus cum de eminentioribus.

6514. Pater meus adjuravit me, quod significet quod Ecclesia cordi sit, constat ex representatione Israelis, qui hic est pater, quod sit Ecclesia spiritalis, de qua n: 4286. 6426; ex significatione adjurare, quod sit interius obligare, hic cordi esse, nam qui interius & sic per conscientiam obligat, is facit id quia ei cordi est; inde hoc per adjurare hic significatur.

6515. Dicendo, ecce ego morior, quod significet quod desinit esse, nempe Ecclesia, constat ex significatione mori, quod sit non amplius esse, de qua n: 494, & quod sit ultimum tempus Ecclesiae cum expirat, n: 2908. 2917. 2923.

6516. In sepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi sepelias me, quod significet quod resuscitanda, nempe Ecclesia, ubi prior fuerat, constat ex significatione sepulchri & sepeliri, quod sit resuscitatio, de qua n: 5551, & ex significatione terrae Canaanis, quod sit Regnum Domini & Ecclesia, de qua n: 1413. 1437. 1607. 1866. 3038. 3481. 3705. 4240. 4447. Causa quod Jacob in terra Canaane, ubi Abraham & Jischák, & non alibi, sepeliri voluerit, erat, quia posterius ejus illam possessuri essent, & sic inter suos cubaret; at in sensu interno non id sed aliud significabatur, nempe regeneratio & resurrectio, quia ibi Ecclesia, nam per sepulturam in sensu interno significatur regeneratio & resurrectio, n: 2916. 2917. 4621. 5551, & per

CAPUT QUINQUAGESIMUM. 503

per terram Canaanem Ecclesia, ut patet ex locis hic supra citatis; perque Abrahamum, Jischakum, & Jacobum, Dominus quoad Ipsum Divinum ac Divinum Humanum, ac in sensu respectivo Regnum Domini quoad internum & externum ejus, n: 1965, 1989, 2011, 3247, 3305 f. 4615, 6098, 6185, 6276; hoc nunc in sensu interno per sepulturam illorum ibi significatur; inde apud Judæos, qui resurrectionem credunt, adhuc manet opinio, quod tamen alibi sepulti, usque ibi resurrecturi sint. Quod dicatur, quod Ecclesia resuscitanda *ubi prior fuerat*, est quia Ecclesia Domini ab Antiquissimis temporibus ibi fuerat, videatur n: 3686, 4447, 4454, 4516, 4517, 5136; inde quoque erat quod Abraham illuc ire jussus sit, tum quoque quod posterius Jacobi illuc introducti sint, & hoc non ob causam quia terra illa sanctior esset reliquis, sed quia ab antiquissimis temporibus omnia loca ibi, tam provinciæ, quam urbes, tum quoque montes & fluvii, repræsentativa erant aliorum quæ sunt Regni Domini, ac ipsa nomina, quæ illis indita, involvebant talia; nam unumquodvis nomen, quod alicui loco, & quoque personæ, e cœlo datur, involvit cœleste & spirituale; & cum datum est e cœlo, tunc percipitur ibi; & Antiquissima Ecclesia, quæ cœlestis & communicationem habuit cum cœlo, fuit, quæ nomina indiderat: causa ergo, quod ibi iterum Ecclesia, erat, quia Verbum daretur, in quo omnia & singula repræsentativa & significativa essent spiritualium & cœlestium, & sic Verbum in Cœlo intelligeretur æque ac in terra; quod nequaquam fieri potuit, nisi nomina locorum & personarum etiam significarent; inde est, quod illuc introducti fuerint posterius Jacobi, & inde ibi exsuscitati prophætæ per quos Verbum scriptum, & quoque ideo apud posteros Jacobi repræsentativum Ecclesiæ institutum est; inde patet, cur dictum sit, quod resuscitanda Ecclesia *ubi prior fuerat*. Quod Nomina, quæ in Verbo, significant res, videatur n: 1224, 1264, 1876, 1888, 4442, 5225, præter per pluries, ubi explicatum est, quid significant; at quod Nomina, quæ in Verbo, percipiuntur in cœlo quid significant, & hoc absque instructione, est arcanum quod adhuc nemo scit, quare dicendum: cum legitur Verbum, tunc Dominus influit & docet; sunt quoque, quod mirabile, in mundo spirituali scripturæ, quas aliquoties vidi, & quas legere potui, sed non intelligere, verum a spiritibus bonis & angelis intelliguntur clare, quia concordant cum lingua eorum universali; & scire datum est, quod singulæ voces ibi, usque ad singulas syllabas, involvant talia, quæ mundi illius sunt, ita spiritualia, & quod ibi percipiuntur ex aspiratione, & ex affectione resultante ex enuntiatione earum, ita ex inferiori & superiori emodificatione; sed hoc fortassis vix aliquis crediturus est: hoc detectum est, ut sciatur, quod nomina in Verbo, quia inscripta sunt in cœlo, percipiuntur illico ibi quid significant.

6517: Et nunc ascendam, & sepeliā patrem meum, quod significet resuscitationem Ecclesiæ ibi ab Interno, constat ex significatione sepeliri, quod sit resuscitatio, de qua mox supra n: 5516; ex repræsentatione Israelis, qui hic est pater; quod sit Ecclesia, de qua etiam supra n: 6514; & ex repræsentatione Josephi, qui de se hoc dicit, quod sit Internum, de qua n: 6499.

6518. Et revertar, quod significet praesentiam in mente naturali, constat ex significatione reverti, quod sit praesentia, nam in sensu interno proficisci & ire significant vivere, n: 3335. 4882. 5493. 5606, inde redire seu reverti, est vitae praesentia ibi unde profectus, nam mens ibi usque praesens est, quod praesentia sit in mente naturali, est quia per terram Aegypti ad quam reversurus, significetur mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

6519. Et dixit Pharaon, ascende & sepeli patrem tuum, quod significet affirmationem ut resuscitetur Ecclesia, constat ex illis quae mox supra n: 6517, dicta sunt, ubi similia verba; quod affirmatio sit, pater.

6520. Quemadmodum adjuravit te, quod significet quia illa cordi, constat ex significatione adjurare, quod sit cordi esse, de qua supra n: 6514.

6521. Vers: 7. 8. 9. *Et ascendit Joseph ad sepeliendum patrem suum; & ascenderunt cum eo omnes servi Pharaonis seniores domus ejus, & omnes seniores terrae Aegypti. Et tota domus Josephi, & fratres ejus, & domus patris sui, tantum infantes suos, & greges suos, & armenta sua, reliquerunt in terra Goshen. Et ascendit cum eo etiam currus, etiam equites, & erat exercitus gravis valde.* Et ascendit Joseph ad sepeliendum patrem suum, significat Internum ad instaurationem Ecclesiae: & ascenderunt cum eo omnes servi Pharaonis, significat quod adjunxerit sibi scientifica naturalis: seniores domus ejus, significat quae concordarent cum bono: & omnes seniores terrae Aegypti, significat quod concordarent cum vero: & tota domus Josephi, significat coelestia spiritualis: & fratres ejus, significat vera inde: & domus patris sui, significat bonum spirituale: tantum infantes suos, significat innocentiam: & greges suos, significat exercitia charitatis: reliquerunt in terra Goshen, significat quod illa in scientificorum Ecclesiae intimo: & ascendit cum eo etiam currus, significat doctrinalia: etiam equites, significat intellectualia: & erat exercitus gravis valde, significat vera & bona conjuncta.

6522. Et ascendit Joseph ad sepeliendum patrem suum, quod significet Internum ad instaurationem Ecclesiae, constat ex representatione Josephi, quod sit Internum, de qua supra n: 6499; ex significatione sepeliri, quod sit resuscitatio, de qua n: 6516, ita instauratione, quia praedicatur de Ecclesia; & ex representatione Israelis, qui hic est pater, quod sit Ecclesia, de qua n: 4286. 6426.

6523. Et ascenderunt cum eo omnes servi Pharaonis, quod significet quod adjunxerit sibi scientifica naturalis, constat ex significatione ascendere cum eo, quod sit sibi adjungere; nam quia ex mandato factum quod ascenderent, is sibi eos adjunxit; & ex significatione servorum Pharaonis, quod sint scientifica naturalis, per Pharaonem enim representatur naturale in communi, n: 3460. 5799. 6015 f; & quia in naturali sunt scientifica, sunt haec quae per servos ejus significantur, ut quoque per Aegyptios, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 9004. 5700. 5702.

6524. Seniores domus ejus, quod significet quae concordarent cum bono, constat ex significatione seniorum, quod sint praecipua sapientiae, ita concordantia

dantia cum bono, de qua sequitur; & ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 2559. 3652. 3720. 4982. Quod seniores sint præcipua sapientiæ, est quia senes in Verbo significant sapientes, ac in sensu a persona abstracto sapientiam; quoniam duodecim Tribus Israelis significabant omnia vera & bona in complexu, super illos positi sunt Principes, & quoque Seniores, & per Principes significabantur primaria vera, quæ sunt intelligentiæ, & per Seniores præcipua sapientiæ, ita quæ sunt boni; quod Principes significant primaria vera quæ sunt intelligentiæ, videatur n: 1482. 2089. 5044; quod autem seniores significarent præcipua sapientiæ, & Senes sapientiam, patet ab his locis; apud Davidem "Extollent Jehovah in congregatione populi, & in confesso Senum laudabunt ipsum" Psalm: cvii: 12, congregatio populi pro illis qui sunt in veris quæ sunt intelligentiæ, nam congregatio prædicatur de veris, n: 355, & quoque populus n: 1295. 1260. 2928. 3295. 3581; confessus senum pro illis qui sunt in bono, quod est sapientiæ; sapientia enim est vitæ, ita boni, intelligentia autem est cognitionum, ita veri, n: 1555. Apud Eundem "Præ senibus sapiens sum, quia mandata tua custodiavi" Psalm: cxix: 100, senes manifeste pro sapiente. Pariter apud Hiobum "In senibus est sapientia, in longitudine dierum intelligentia:" xii: 12. Apud Moysen "Coram canitie surges, & honorabis facies Senis" Levit: xix: 32, hoc mandatum est, quia Senes repræsentabant Sapientiam. Apud Johannem "Super thronis vidi Viginti quatuor seniores sedentes, indutos vestimentis albis, qui habebant super capitibus suis coronas aureas" Apoc: iv: 4; seniores pro illis quæ sunt sapientiæ, ita quæ sunt boni; quod seniores sint illa, patet ex descriptione, quod nempe sederint super thronis, induti fuerint vestimentis albis, & habuerint coronas aureas super capitibus; throni enim sunt vera intelligentiæ ex bono quod sapientiæ, n: 5313, vestimenta alba similiter, quod vestimenta sint vera, n: 1073. 4545. 4763. 5248. 5954, & quod album prædicetur de vero n: 3301. 5319; coronæ aureæ super capitibus sunt bona sapientiæ, aurum enim est bonum amoris, n: 113. 1551. 1552. 5658, & caput est cœleste, ubi sapientia, n: 4938. 4939. 5328. 6436; Sapientes dicuntur qui in tertio seu intimo cœlo, ita qui proximi Domino; Intelligentes autem qui in medio seu secundo cœlo, ita qui non ita prope sunt Domino. Apud Eundem "Omnes Angeli steterunt circa thronum, & Seniores, & quatuor Animalia" Apoc: vii: 11, Seniores etiam pro illis quæ sunt sapientiæ. Etiam in sequentibus his locis; apud Esaiam "Efferet se puer contra Semen, & contemptus contra honoratum" iii: 5. Apud Eundem "Regnabit Jehovah Zebaoth in monte Sionis, & in Hierosolyma, & coram senioribus ejus gloria" xxiv: 23. Apud Jeremiam "Sacerdotes mei & Seniores mei in urbe exspirarunt, quia quæsierunt cibum cibi, quo recrearent animam suam" Thren: i: 19. Apud Eundem "Rex ejus & principes ejus inter gentes, non lex, sedent in terra, conticescunt Seniores filiae Zionis" Thren: ii: 9. 10. Apud Eundem "Mulieres in Zione compresserunt, virgines in urbibus Jehudæ, Principes manuum eorum suspensi sunt, facies Senum non honoratæ, Seniores a porta cessarunt" Thren: v: 11. 12. 14. Apud Ezechielem "Misericordia super misericordiam veniet,

stat ex significatione currus, quod sint doctrinalia, de qua n: 5321. 5945. 6534. Etiam equites, quod significet intellectualia, constat ex significatione equitum, quod sint illa quæ sunt intellectus, nam per equum significatur intellectuale, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. Quod Equites sint illa quæ sunt intellectus, porro constare potest ex his locis. Apud Moysen "Jehovah solus duxit eum, *equitare fecit eum super excelsis terra*" Deut: xxxii: 12. 13, ubi de Ecclesia Antiqua; equitare facere super excelsis terra, pro donare intellectu superiori. Apud Davidem "In honore tuo conscende, & *Equita super verbo veritatis & mansuetudinis & justitiæ, & docebit te mirabilia dextra tua*" xlv: 5, ibi de Domino, equitare super verbo veritatis, pro esse in ipso intellectu veri. Apud Eundem "Cantate Deo, laudate nomen Ipsius, extollite *Equitantes super nubibus*, per Jah, nomen Ipsius." Psalm: lxxviii: 5, ibi etiam de Domino, nubes pro sensu literali Verbi, Præfat: ad Cap: xviii Genes: n: 4060. 4391. 5922. 6343. f: equitare super illis, pro esse in sensu interno, ubi verum in sua intelligentia & sapientia. Apud Sachariam "In die illo percutiam *omnem Equum stupore, & Equitem ejus furore, & super domum Jehudæ operiam oculum meum; omnem autem Equum populorum percutiam cecitate*" xii: 4, equus pro intellectuali, & eques pro intellectu; quis non videt quod equus hic non sit equus, nec eques eques, sed quod significetur tale quod percuti potest stupore & furore, cum cecitate, quod id sit intellectus, patet. Quod per equos & equites intellectualia significantur, & in opposito sensu ratiocinia & inde falsa, constare potest apud Johannem "Vidi, cum ecce *Equus albus, & sedens super illo* habens arcum, cui data est corona, hic exivit vincens. Tunc exivit *alius Equus rufus, & sedenti super eo* datum est, ut auferret pacem de terra, & ut se invicem occiderent, unde data est illi machera magna. Vidi, cum ecce *Equus niger, & sedens super illo* habens libræ in manu; Vidi ergo, cum ecce *Equus pallens & sedens super illo*, cui nomen mors." Apoc: vi: 2. 4. 6. 8; quod hic equi & sedentes super illis significant talia quæ sunt intellectus veri, & in opposito sensu quæ sunt falsi, a singulis patet; Equus albus & sedens super illo, pro intellectu veri ex Verbo; quod sedens super Equo albo sit Dominus quoad Verbum, apertis verbis dicitur Apoc: xix: 11. 13. 16; equus rufus & sedens super illo, pro ratiociniis ex cupiditatibus mali, per quæ violentia infertur veris ex Verbo; equus niger & sedens super illo, pro extinctio intellectuali veri; & equus pallens & sedens super illo, pro damnatione inde. Equi & Equites in opposito sensu pro intellectu perverso, & inde falsis, etiam apud Ezechielem "Scortata est Ohola sub me, & dilexit amatores suos, præfectos & duces, juvenes desiderii omnes, *Equites equitantes equis*. Soror ejus Oholibah filios Asehuris adamavit, præfectos & duces, propinquos, vestitos ornatu perfecto, *Equites equitantes equis*, juvenes desiderii omnes" xxxiii: 5. 6. 12, Ohola pro Ecclesia perversa spirituali, quæ est Sathana, & Oholibah pro Ecclesia perversa celesti, quæ est Hierosolyma, Israelitæ enim qui Sathanae representabant Ecclesiam spiritualem, Judæi autem qui Hierosolymæ representabant Ecclesiam celestem, *S* sit 2 Assyrii

Assyrii & filii Aschuris pro ratiocinatione contra vera fidei, n: 1186 equites equitantes equis pro intellectu perverso, unde falsa. Apud Habakuk "Ego excitans Chaldaeos, gentem amaram & præcipientem, pergentem in latitudinem terræ, ad hæreditandum habitacula non sua, cujus *leves* sunt præ pardis *Equi*, oculi præ lupis vespere, *ut diffundant se Equites ejus*, unde *Equites ejus* e longinquo veniunt" 1: 6. 8, Chaldaei pro illis qui in falsis sunt, sed in externis apparent esse in veris, ita pro prophanatione veri, Babel autem pro prophanatione boni, n: 1182. 1368; pergere in latitudinem terræ, pro destruere vera, quod latitudo terræ sit verum, videatur n: 3433. 3434. 4482; inde patet, quod Equites, qui se diffundunt, & e longinquo adveniunt, sint illa quæ sunt intellectus perversi, ita falsa.

6535. Et erat exercitus gravis valde, quod significet vera & bona conjuncta, constat ex significatione exercitus, quod sint vera & bona, de qua n: 3448, & quia hic vera & bona, quæ tam significantur per seniores domus Pharaonis, & seniores terræ Ægypti, quam quæ per domum Josephi & fratres ejus, ut & per domum patris eorum, simul erant, ideo per exercitum gravem valde, hic significantur vera & bona conjuncta.

6536. Vers: 10. 11. *Et venerunt ad aream Atad, quæ in transitu Jordanis, & planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde, & fecit patri suo luctum septem dies. Et vidit habitator terræ Cananæus luctum in area Atad, & dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, propterea vocavit nomen ejus Avel Mizraim, qui in transitu Jordanis.* Et venerunt ad aream Atad, significat statum primum: quæ in transitu Jordanis, significat qui initiationis in cognitiones boni & veri: & planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde, significat dolorem: & fecit patri suo luctum septem dies, significat finem doloris: & vidit habitator terræ Cananæus luctum gravem in area Atad, significat apperceptionem doloris a bono Ecclesiæ: & dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, significat quod dolor scientificis antequam initiantur in vera Ecclesiæ: propterea vocavit nomen ejus Avel Mizraim, significat quale doloris.

6537. Et venerunt ad aream Atad, quod significet statum primum, constat a significatione Areæ, quod sit ubi bonum veri, nam in area est frumentum, & per frumentum significatur bonum quod ex vero, n: 5295. 5410, & quoque boni verum, n: 5959; & ex significatione Atad, quod sit quale illius status, sicut per nomina locorum alibi, quod per aream Atad, significetur status, nempe ad bonum & verum Ecclesiæ, est quia erat in transitu Jordanis, & per illum significatur initio in cognitiones boni & veri, de quo mox sequitur; erat enim Jordanes primus terminus ad terram Canaanem, & quia per terram Canaanem significatur Ecclesia, ita per Jordanem illa quæ Ecclesiæ prima sunt, seu per quæ ad Ecclesiam patet introitus; inde est, quod per aream Atad significetur primus status; & quia significabatur primus status, fiebat luctus juxta aream, quoniam erat cis Jordanem, & ibi in conspectu erat terra Canaan, per quam significatur Ecclesia. Quod area significet ubi bonum veri & verum boni, ita ubi illa quæ sunt Ecclesiæ, constat apud Joelem "Filii Zionis gaudete, &

& lætamini in Jehova Deo vestro: *plena sunt area frumento, & exundant torcularia mustum & oleum* 11: 23. 24, filii Zionis pro veris ex bono; plenæ areæ frumento pro quod abundant vera & bona. Apud Hofcheam "Ne læteris Israel, quia scortatus es a sub Deo tuo, dilexisti mercedem meretriciam *super omnibus areis frumenti*; area & torcular non pascet eos, & mustum mentietur illi" 1x: 1. 2, scortari & diligere mercedem meretriciam, pro falsificare vera, & falsificata amare; areæ frumenti pro veris boni falsificatis; Quia area significabat bonum & quoque verum, ideo tunc cum colligerent ex area, celebrabant festum tabernaculorum, de quo apud Moſen "Festum tabernaculorum facies tibi septem dies, *cum collegeris de area tua, & de torculari tuo*" Deut: xvi: 13, festum tabernaculorum significabat sanctum cultum, ita cultum ex bono & vero, n: 3312. 3391.

6538. Quæ in transitu Jordanis, quod significet qui initiationis in cognitiones boni & veri, constat ex significatione Jordanis, quod sit initiatio in cognitiones boni & veri, ita quod sit Regni Domini & Ecclesiæ primum quoad introitum, & ultimum quoad exitum, de qua n: 4255; quod fluvii, ubi terminabatur terra Canaan, essent repræsentativi ultimarum in Regno Domini, videatur n: 1585. 4116. 4240; inde est, quod per transitum Jordanis significetur initiatio in cognitiones boni & veri, nam cognitiones boni & veri sunt prima, per quæ homo initiatur in illa quæ sunt Ecclesiæ.

6539. Et planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde, quod significet dolorem, constat ex significatione planctus quod sit dolor, dolor qui hic significatur est dolor initiationis, de qua mox supra n: 6537, nam antequam cognitiones boni & veri, quæ sunt initiamenta, implantari possunt in bonum, & sic fieri in bonum Ecclesiæ, dolor est, alius enim status inducendus est naturali, & aliter ibi ordinanda sunt scientifica, ita quæ homo prius amaverat, destruenda, idcirco etiam tentationes subibit; inde dolor qui repræsentatur per planctum gravem quem planxerunt.

6540. Et fecit patri suo luctum septem dies, quod significet finem doloris, constat ex significatione luctus, quod sit dolor antequam cognitiones boni & veri implantatæ sunt, de qua nunc supra n: 6539; & ex significatione septem dierum, quod sit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 728. 2044. 3845. 6508, hic itaque finis, quia peractis illis diebus, transibant Jordanem.

6541. Et vidit habitator terræ Cananæus luctum gravem in area Atad, quod significet apperceptionem doloris a bono Ecclesiæ, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4723. 5400; ex significatione habitatoris, quod sit bonum, de qua n: 2268. 2451. 2712. 3613; ex significatione terræ, hic Canaanis, ubi habitator Cananæus, quod sit Ecclesia, de qua n: 1413. 1437. 1607. 1866. 3038. 3431. 3705; a significatione luctus, quod sit dolor, de qua mox supra, n: 6539. 6540; & a significatione areæ Atad, quod sit status primus, nempe initiationis, de qua n: 6537. 6538; inde patet, quod per vidit habitator terræ Cananæus

Canaanæus luctum gravem in area Atad, significetur apperceptio doloris a bono Ecclesiæ.

6542. Et dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, quod significet quod dolor scientificis antequam initiantur in vera Ecclesiæ, constat ex illis quæ supra n: 6539, dicta sunt, ubi hæc explicata.

6543. Propterea vocarunt nomen ejus Avel Mizraim, quod significet quale doloris, constat ex significatione Nominis & vocare nomen, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421, & quod antiquitus nomina inderentur, quæ significabant res & status, ita quale, n: 1946. 3422. 4298; ideo ipsum quale significatur per Avel Mizraim, per quod nomen in Lingua originali significatur *Luctus Ægyptiorum*.

6544. Vers: 12. 13. *Et fecerunt filii ejus ita, quemadmodum præceperat illis. Et tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, & sepeliverunt illum in spelunca Agri Machpelah, quam emerat Abraham cum agro ad possessionem sepulchri ex Ephrone Chittæo, super facies Mamre. Et fecerunt filii ejus ita, quemadmodum præceperat illis, significat effectum secundum influxum: & tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, significat quod Ecclesia illuc translata: & sepeliverunt illum, significat resuscitationem ibi: in spelunca agri Machpelah, significat regenerationis principium: quam emerat Abraham cum agro, significat quos redemerat Dominus: ad possessionem sepulchri ex Ephrone Chittæo, significat illos qui verum & bonum fidei recipiunt, & se regenerari patiuntur: super facies Mamre, significat quale & quantum.*

6545. Et fecerunt filii ejus ita quemadmodum præceperat illis, quod significet effectum secundum influxum, constat ex significatione fecerunt, quod sit effectus; & ex significatione præcipere, quod sit influxus, de qua n: 5486. 5732.

6546. Et tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, quod significet quod Ecclesia illuc translata, constat ex significatione tulerunt, quod sit translata esse, nempe Ecclesia, nam hæc per terram Canaanem significatur, n: 1413. 1437. 1607. 1866. 3038. 3481. 3705: cur Ecclesia illuc translata est, videatur supra n: 6516.

6547. Et sepeliverunt illum, quod significet resuscitationem ibi, constat ex significatione sepeliri, quod sit resuscitatio, de qua n: 5551. 6516.

6548. In spelunca agri Machpelah, quod significet regenerationis principium, constat ex significatione speluncæ agri Machpelah, quod sit fides in obscuro, de qua n: 2935, & quod Machpela sit regeneratio, n: 2970, ita regenerationis principium, nam tunc fides in obscuro est.

6549. Quam emerat Abraham cum agro, quod significet quos redemerat Dominus, constat ex significatione emere, quod sit redemptio, de qua n: 6488. 6461; & ex representatione Abrahami, quod sit Dominus, de qua n: 1965. 1989. 2011. 2172. 2198. 3245. 3305 f. 3439. 3703. 4615. 6098. 6185. 6276; & ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3766; inde patet, quod per quam emerat Abraham cum agro, significantur illi qui ab Ecclesia, quos redemerat Dominus.

CAPUT QUINQUAGESIMUM. 511

6550. Ad possessionem sepulchri ex Ephrone Chittæo, quod significet illos qui verum & bonum fidei recipiunt, & se regenerari patiuntur, constat ex significatione sepulchri, quod sit regeneratio, de qua n: 2916. 2917. 5551. 6459; & ex representatione Ephronis Chittæi, quod sint apud quos bonum & verum recipi possunt, de qua n: 6458.

6551. Super facies Mamre, quod significet quale & quantum, constat ex significatione Mamre, quod sit quale & quantum rei cui adiungitur, de qua n: 2970. 4613. 6456. 6552.

6552. Quod peculiare aliquod significetur per quod Abraham emerat speluncam agri Machpelah, quæ coram Mamre, ab Ephrone Chittæo, constare potest ex eo, quod id tam sæpe repetatur, ut Genes: xxxiii "Constitit ager Ephronis, qui in Machpelah, quæ coram Mamre" Vers: 17: porro "Post ita, sepelivit Abraham Saram uxorem suam ad speluncam agri Machpelah super facies Mamre;" ac iterum "Constitit ager & spelunca, quæ in illo, Abrahamo ad possessionem sepulchri, ex filiis Chethi" ibid: Vers: 19. 20. Tum Genes: xxv "Sepeliverunt Abrahamum ad speluncam Machpelæ, ad agrum Ephronis, filii Zachar, Chittæi, quæ super facies Mamre; agrum quem emit Abraham a filiis Chethi" Vers: 9. 10. Genes: xlix "Sepelite me in spelunca, quæ in agro Machpelah, quæ super facies Mamre, in terra Canaan, quam emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo, ad possessionem sepulchri. Emitio agri & speluncæ, quæ in illo, ex filiis Chethi" Vers: 30. 31; & in hoc Capite "Sepeliverunt illum in spelunca Agri Machpelah, quam emerat Abraham cum agro ad possessionem sepulchri ex Ephrone Chittæo, super facies Mamre." Peculiare, quod significet frequens hæc repetitio, pæne similibus verbis, est quia per Abrahamum, Jischakum, & Jacobum, representatur Dominus; per sepulturam illorum, resurrectio & resuscitatio; per speluncam agri Machpelæ, regenerationis principium; per Ephronem Chittæum, illi qui bonum fidei recipiunt, & se regenerari patiuntur; & per filios Chethi, Ecclesia spiritualis; ita quia illa in summa significant instaurationem Ecclesiæ spiritualis, ideo toties eadem repetuntur.

6552. Vers: 14. Et reversus Joseph Ægyptum, is & fratres ejus, & omnes ascendentes cum eo ad sepeliendum patrem ejus, postquam sepelire eum patrem suum. Et reversus Joseph Ægyptum, is & fratres ejus, significat vitam Cœlestis Interni & verorum fidei in scientificis: & omnes ascendentes cum eo ad sepeliendum patrem ejus, significat omnia quæ ad regenerationem conducunt: postquam sepelire eum patrem suum, significat ad resuscitandam Ecclesiam.

6553. Et reversus Joseph Ægyptum, is & fratres ejus, quod significet vitam Cœlestis Interni, & Verorum fidei in scientificis, constat ex significatione reverti, quod sit vivere, de qua n: 5614. 6518; ex representatione Josephi, quod sit Cœleste Internum, de qua n: 5869. 5877. 6177; ex representatione filiorum Israelis, qui hic fratres ejus, quod sint vera fidei in complexu, de qua n: 5414. 5879. 5951; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. De vita Cœlestis Interni, & Verorum fidei in scientificis, actum est in Capitibus,

tibus, ubi agitur de Josepho, quod factus dominus terræ Ægypti, & præfectus domui Pharaonis; & dein ubi agitur de profectioe filiorum Jacobi ad Josephum, deque adventu illorum ac Jacobi patris eorum ad Ægyptum, de quibus n: 6004. 6023. 6071. 6052. 6077.

6554. Et omnes ascendentes cum eo ad sepeliendum patrem ejus, quod significet omnia quæ ad regenerationem conducunt, constat ex significatione sepeliri, quod sit regeneratio & resurrectio, de qua n: 2916. 2917. 4621. 6516; & quod sit exuscitatio & instauratio Ecclesiæ, n: 5551. 6516; omnia quæ conducunt ad illam, significantur per omnes ascendentes cum eo, erant enim tota domus Josephi, tum domus patris ejus, ut & seniores domus Pharaonis, ac seniores terræ Ægypti; & per domum Josephi significantur cœlestia spiritualis, n: 6526; per domum patris ejus omnia illa quæ sunt boni spiritualis, n: 6528; per seniores domus Pharaonis, quæ concordarent cum bono, n: 6524; & per seniores terræ Ægypti, quæ concordarent cum vero n: 6525; inde patet, quod per omnes ascendentes cum eo ad sepeliendum, significantur omnia, quæ conducunt ad regenerationem. Quod sepelire significet tum Regenerationem, tum Resurrectionem, & quoque Exuscitationem & Instaurationem Ecclesiæ, est quia significationes illæ simile involvunt; Regeneratio enim est Resurrectio, nam cum homo regeneratur, fit ille a mortuo vivus, ita resurgit; similiter cum exuscitatur & instauratur Ecclesia apud hominem, nam hoc fit per regenerationem, ita per Resurrectionem a morte ad vitam.

6555. Postquam sepelire eum patrem suum, quod significet ad resuscitandam Ecclesiam, constat ex significatione sepeliri, quod sit resuscitatio Ecclesiæ, de qua mox supra n: 6554; & ex repræsentatione Israelis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 4286. 6426. 6514. 6517. 6522.

6556. Vers: 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. *Et viderunt fratres Josephi quod mortuus pater illorum, & dixerunt, fortassis odio habebit nos Joseph, & reducendo reducet nobis omne malum, quod retribuimus illi. Et præceperunt ad Josephum, dicendo, pater tuus præcepit ante mori eum, dicendo. Ita dicatis ad Josephum, quæso remitte quæso prævaricationem fratrum tuorum, & peccatum illarum, quia malum retribuerunt tibi; & nunc remitte quæso prævaricationem servorum patris tui: & fleuit Joseph in loqui illos ad eum. Et viderunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, & dixerunt, ecce nos tibi ad servos. Et dixit ad illos Joseph, ne timeatis, quia num pro Deo ego. Et vos cogitastis super me malum, Deus cogitavit id ad bonum, propter facere secundum diem hunc, ad vivificandum populum magnum. Et nunc ne timeatis, ego sustentabo vos, & infantes vestros; & consolatus illos, & loquutus super cor illorum. Et viderunt fratres Josephi, quod mortuus pater illorum, significat apperceptionem quod exuscitata Ecclesia: & dixerunt, fortassis odio habebit nos Joseph, significat quod Internum rejecerint: & reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi, significat quod pœna ideo immineat secundum meritum: & præceperunt ad Josephum, dicendo, significat influxum ab Interno & inde*

inde perceptionem : pater tuus præcedit ante mori eum, dicendo, significat quod ab Ecclesiæ præcepto : ita dicatis ad Josephum, significat perceptionem ab Interno quid faciendum : quæso remitte quæso prævaricationem fratrum tuorum, & peccatum illorum, significat supplicationem & penitentiam : quia malum retribuerunt tibi, significat quod averſi fuerint a bono & vero quæ influunt : & nunc quæso remitte quæso prævaricationem servorum Dei patris tui, significat penitentiam & agnitionem Divinorum Ecclesiæ : & flevit Joseph in loqui illos ad eum, significat receptionem ex amore : & iverunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, significat submissionem illorum quæ in naturali sub Interno : & dixerunt, ecce nos tibi ad servos, significat quod sui juris non erunt : & dixit ad illos Joseph, ne timeatis, significat recreationem ab Interno : quia num pro Deo ego, significat quod Deus providebit : & vos cogitastis super me malum, significat quod quæ abalienata nihil nisi malum intendant : Deus cogitavit id in bonum, significat quod Divinum vertat id in bonum ; propter facere secundum diem hunc, significat quod id secundum ordinem ab æterno : ad vivificandum populum magnum, significat quod inde vita illis qui in veris boni : & nunc ne timeatis, significat ne solliciti sint : ego sustentabo vos & infantes vestros, significat quod victuri per Internum a Divino per verum quod intellectus & bonum quod voluntatis : & consolatus illos, quod significet spem : & loquutus super cor illorum, significat fiduciam.

6557. Et viderunt fratres Josephi, quod mortuus pater illorum, quod significet abalienata a vero & bono, & apperceptionem quod exsuscitata Ecclesia, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & apperipere, de qua n : 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400 ; ex representatione filiorum Jacobi, qui hic fratres, quod sint abalienata a vero & bono ; cum enim occidere voluerunt, & vendiderunt Josephum, tunc representabant abalienata a vero & bono ; quod ille status hic significatur, patet a verbis eorum “ Dixerunt, fortassis odio habebit nos Joseph, & reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi ; ” inde est quod oppositum tunc representaverint ; ex significatione mortuus esse, quod sit resuscitata esse, nempe Ecclesia, de qua n : 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6036. 6222 ; & ex representatione Israelis qui hic est pater, quod sit Ecclesia, de qua n : 4286. 6426 ; inde patet, quod per viderunt fratres Josephi quod mortuus pater illorum, significetur apperceptio ab abalienatis a vero & bono quod exsuscitata Ecclesia.

6558. Et dixerunt, fortassis odio habebit nos Joseph, quod significet quod Internum rejecerint, constat ex significatione odio habere, quod sit averſari & rejicere ; & ex representatione Josephi, quod sit Internum, de qua n : 6177. 6224, non quod Joseph rejecerit, sed quod illi Josephum ; quod tribuatur Interno, quod Joseph, quod est Externi, quod fratres ejus, est secundum apparentiam, sicut quod tribuatur Jehovahi odium & vindicta, quæ tamen sunt apud hominem.

6559. Et reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi, quod

significet quod pœna ideo immineat secundum meritum, constat ex significatione reducere malum quod retribuimus illi, quod sit pœna secundum meritum, nam reductio mali quod fit alicui, est pœna ex merito. Quomodo se habet cum reductione mali, seu pœnis in mundo spirituali, dicendum, quia inde patet quis sensus internus horum verborum est; si mali spiritus aliquod malum faciunt in mundo spirituum supra quod imbuerunt ex vita in mundo, adsunt illico punitores & illos castigant, prorsus secundum gradum quem transcendunt; nam lex in altera vita est, quod nullus peior fieri debeat quam in mundo fuerat; qui puniuntur, prorsus nesciunt unde castigatores illi sciunt quod malum sit supra quod imbuerunt, sed informantur quod talis ordo in altera vita sit, quod ipsum malum secum pœnam habeat, sic ut malum facti prorsus conjunctum sit cum malo pœnæ, hoc est, ut in ipso malo sit pœna ejus; ac ideo, quod secundum ordinem sit, quod retributores illico adsint; ita fit cum spiritus mali in mundo spirituum malum faciunt, at in inferno suo castigat unus alterum, secundum malum quod actualiter imbuerant in mundo, nam id malum secum ferunt in alteram vitam: ex his constare potest, quomodo intelligendum, quod pœna ideo immineat secundum meritum, quod significatur per quod reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi. Quod autem attinet bonos spiritus, illi si forte male loquuntur aut malum faciunt, non puniuntur, sed condonantur, & quoque excusantur, nam finis eorum non est male loqui aut malum facere, ac sciunt quod talia sint excitata apud illos ab inferno, sic quod non prodierint ex sua culpa; hoc etiam appercepitur a renisu illorum, & postea a dolore.

6560. Et præceperunt ad Josephum, dicendo, quod significet influxum ab Interno, & inde perceptionem, constat a significatione præcipere, quod sit influxus, de qua n: 5486. 5732; a repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6177. 6244; & a significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sæpius; inde per præceperunt ad Josephum, dicendo, significatur influxus ab Interno & inde perceptio. Quod præceperunt ad Josephum sit Influxus ab Interno in Externum, non autem ab Externo in Internum, est quia omnis Influxus venit ab Interiori, & nusquam aliquis ab Exteriori, videatur n: 6322.

6561. Pater noster præcepit ante mori eum, dicendo, quod significet quod ab Ecclesiæ præcepto, constat ex repræsentatione Israelis, qui hic pater, quod sit Ecclesia, de qua n: 4286. 6426; & ex significatione præcipere, quod sit influxus, de qua mox supra n: 6560, hic præceptum, quia Ecclesiæ, ita a Divino; & ex significatione ante mori eum, quod sit cum adhuc Ecclesia esset. Quod sit ab Ecclesiæ præcepto, quod remittendum fratri suo seu proximo, constat a Domini verbis apud Matthæum "Petrus dixit ad Jesum, Domine, quoties peccabit in me frater meus, & remittere debeo illi, usque ad septies: dixit illi Jesus, non dico hoc usque ad septies, sed usque ad septuagies septies" xviii: 21. 22: sed apud gentem Judaicam insitum erat, quod nusquam remitterent, sed pro hoste haberent quemcunque qui illos aliquo modo læserat, & tunc putabant sibi licere odio illum habere, & tractare ad libitum, atque occidere; causa erat, quia gens illa erat in solis externi,

ternis absque interno, ita in nullo Ecclesiæ internæ præcepto; inde erat, quod fratres Iosephi tantum timerent, quod Ioseph illos odio haberet, & illis malum retribueret.

6562. Ita dicatis ad Iosephum, quod significet perceptionem ab Interno quid faciendum, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5687. 5743; & ex repræsentatione Iosephi, quod sit Internum, de qua n: 6177. 6224. 6560; quod sit perceptio *quid faciendum*, significatur per *ita* dicatis.

6563. Quæso remitte quæso prævaricationem fratrum tuorum & peccatum illorum, quod significet supplicationem & pœnitentiam, constat ex significatione quæso remitte quæso, quod sit supplicatio; & quod etiam pœnitentia, patet a confessione quod prævaricati sint & peccaverint, & quoque a sequentibus, quod se obtulerint Iosepho ad servos. Dicitur prævaricatio & quoque peccatum ob conjugium veri & boni in singulis Verbi, nam prævaricatio significat malum contra verum, quod minus est, & peccatum malum contra bonum, quod majus est; inde est, quod utrumque dicatur, ut quoque alibi, ut Genes: Cap: xxxi “Jacob dixit Labani, quæ *Prævaricatio mea*, quod *Peccatum meum*, quod insequutus es post me” Vers: 36. Apud Esaiam “Delebo sicut nubem *Prævaricationes tuas*, & sicut nubem *Peccata tua*” XLIV: 22. Apud Ezechielem “*In Prævaricatione sua* quam *prævaricatus* est, & *in Peccato suo* quod peccavit, in illis morietur” XVIII: 24. Apud Eundem, “Dum revelantur *Prævaricationes vestrae*, ut appareant *Peccata vestra* in omnibus operibus vestris” XXI: 29. Apud Davidem “Beatus cui remissa *Prævaricatio*, tectum *Peccatum*” Psalm: xxxi: 1.

6564. Quia malum retribuerunt tibi, quod significet quod averfi fuerint a bono & vero quæ influunt, constat a significatione mali, quod sit aversio, de qua n: 5746; quod sit a bono & vero quæ influunt, significatur per tribuerunt *tibi*, nam Iosephus est Coeleste ac Bonum internum, n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877, per quod bonum & verum influunt a Domino. Cum influxu per Internum ita se habet, Dominus continue influit per Internum hominis cum bono & vero, bonum dat vitam & ejus calorem, qui est amor, verum autem dat illustrationem & ejus lucem, quæ est fides; sed influxus ille apud malos cum pergit ulterius, nempe in exteriora, resistitur & rejicitur, aut pervertitur vel suffocatur, & tunc secundum rejectionem, perversionem aut suffocationem, clauduntur interiora, patente solum introitu hic & ibi sicut per rimas circumcirca; inde homini remanet facultas cogitandi & volendi, sed contra verum & bonum; illa oclusio penetrat versus exteriora magis & magis secundum vitam mali, & inde persuasionem falsi, & hoc usque ad sensuale, ex quo dein cogitatio; voluptates & appetitiones tunc auferunt omne: in tali statu sunt illi qui in infernis; nam malis, qui in alteram vitam veniunt, auferuntur intuitiones honesti & boni propter lucra, honores & famam; & tunc in sensuali sunt.

6565. Et nunc quæso remitte quæso prævaricationem servorum De patris tui,

tui, quod significet penitentiam & agnitionem Divinorum Ecclesiae, constat ex significatione quæso remitte quæso prævaricationem, quod sit confessio, quod prævaricati, & penitentia; ex significatione servorum Dei patris tui, quod sit agnitio Divinorum Ecclesiae, nam per quod se dicant servos Dei patris ejus, agnoscunt quod serviant Deo Ecclesiae, proinde agnoscunt Divina ibi, per Isaacem enim, qui hic est pater, significatur Ecclesia, n: 4286. 6426.

6566. Et flevit Joseph, in loqui illos ad eum, quod significat receptionem ex amore, constat ex significatione flere, quod sit significativum & tristitiae & amoris, de qua n: 3801. 5480. 5871. 5927. 5930; ex representatione Josephi, quod sit Coeleste internum, de qua n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877. 6177. 6224; & ex significatione loqui, quod sit influxus, & inde receptio, de qua n: 5797; influxus enim est a Coelesti Interno, quod Joseph, & receptio a Veris in naturali, quæ sunt fratres ejus; inde patet, quod per flevit Joseph in loqui illos ad eum, significetur receptio ex amore.

6567. Et iverunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, quod significet submissionem illorum quæ in naturali, constat ex representatione filiorum Israelis, qui hic fratres, quod sint vera spiritualia in naturali, de qua n: 5414. 5879. 5951; ex significatione ceciderunt coram eo, quod sit submissio; & ex representatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6499; inde patet, quod per iverunt fratres ejus & ceciderunt coram eo, significetur submissio illorum quæ in naturali sub Interno. Agitur in hoc Capite de institutione Ecclesiae spiritualis, & hic nunc de submissione illorum quæ in naturali sub Interno, de qua submissione sciendum, quod Ecclesia spiritualis nullatenus apud aliquem possit institui, nisi illa quæ sunt Naturalis seu Externi hominis submissa fuerint Spiritualis seu Interno homini; quamdiu solum verum quod fidei prædominatur apud hominem, & non bonum quod est charitatis, tamdiu Naturalis seu Externus homo non submissus est Spiritualis seu Interno; aut ut primum bonum dominatur, submittit se Naturalis seu Externus homo, & tunc fit homo ille Ecclesia spiritualis. Quod ita sit, cognoscitur ex eo, quod ex affectione faciat quod verum docet, & quod non contra affectionem illam, utcumque naturale cupit; ipsa affectio & inde ratio dominatur, & subjugat in naturali jucunda amoris sui & mundi, ut & fallacias quæ impleverunt scientifica ibi; & tandem ita, ut inter amæna ejus sit subjugatio illa, & tunc naturale quiescit, & dein concordat, & cum concordat tunc participat de amæno Interni. Ex his sciri potest, quid intelligitur per submissionem illorum quæ in naturali sub Interno, quæ significantur per ivenerunt fratres ejus, & ceciderunt coram eo, & dixerunt, ecce nos tibi ad servos.

6568. Et dixerunt, ecce nos tibi ad servos, quod significet quod sui juris non erunt, constat ex significatione servorum, quod sit esse absque libero ex proprio, ita non sui juris & arbitrii, de qua n: 5760. 5763.

6569. Et dixit ad illos Joseph, ne timeatis, quod significet recreationem ab Interno, constat ex representatione Josephi, quod sit Internum, de qua
supra

CAPUT QUINQUAGESIMUM. 552

supra n: 6499; & ex significatione ne timeatis, quod sit non solliciti essent, & quia sollicitudine illa in nunc sequentibus Joseph illos abducit, consolando illos, & loquendo super cor illorum, ideo hic per ne timeatis significatur recreatio.

6570. Quia num pro Deo ego, quod significet quod Deus providebit, constat ex significatione num pro Deo ego, quod sit non esse Deum, sed quod Deus providebit.

6571. Et vos cogitastis super me malum, quod significet quod quæ abalienata nihil nisi malum intendant, constat ex representatione filiorum Jacobi, qui hic sunt vos, quod sint abalienata a vero & bono, de qua supra n: 6557; cum enim malum cogitarunt contra Josephum, tunc representabant abalienata; ex significatione cogitare super me malum, quod sit malum intendere, nam malum quod cogitatur contra aliquem, hoc intenditur; & quia abalienata non possunt intendere bonum, ideo dicitur, quod *nihil nisi* malum intendant. Cum hoc, quod abalienata a vero & bono nihil nisi malum intendant, ita se habet; homo qui abalienatus est a bono & vero, nihil nisi malum intendit, nam bonum non potest; & quod intendit, hoc regnat apud illum, ac ideo inest omnibus ejus cogitationibus, & quoque minimis ejus, nam Intentio seu Finis est ipsissima vita hominis, est enim finis amor ejus, & amor est vita; & quod magis, homo est prorsus qualis est finis apud illum, & quoque ejus effigies est talis in luce coeli; & quod forte miraberis, qualis est effigies ejus in communi, talis est effigies minimorum ejus voluntatis; ita homo totus quantus est finis suus; inde constare potest, quod homo, qui est finis malus, nequaquam possit esse inter illos qui sunt fines boni, ita qui in inferno, nequaquam in celo; fines enim configunt, & fines boni vincunt quia a Divino: exinde etiam constare potest, quod non vere cogitent, qui credunt in celum posse intromitti unumquemvis ex sola misericordia; si enim qui finis malus est, in celum venit, laborat vita ejus sicut qui in agone mortis jacet, & dire cruciatur, præter quod in luce coeli ibi appareat ut diabolus: inde patet, quod qui abalienati sunt a vero & bono, non possint nisi quam malum cogitare; & quod hoc sit in minimis eorum cogitationis & voluntatis, manifeste patet ex sphaera, quæ exhalatur ex talibus e longinquo, percipitur enim ex illa quales sunt; sphaera illa est sicut evaporatio spiritualis e singulis vitæ.

6572. Deus cogitavit id in bonum, quod significet quod Divinum vertat id in bonum, constat ex significatione cogitare in bonum, quod sit intendere, de qua mox supra n: 6571, sed quia dicitur de Deo, est vertere in bonum, nam quod Deus intendit, hoc facit.

6573. Propter facere secundum diem hunc, quod sit quod id secundum ordinem ab æterno, constat ex significatione facere, cum dicitur de Divino, quod sit ordo, nam quicquid Divinum facit, est ordo; & ex significatione secundum diem hunc, quod sit ab æterno, de qua n: 2838. 2998. 4304. 6165. 6208.

6574. Ad vivificandum populum magnum, quod significet quod inde vita

vita illis qui in veris boni, constat ex significatione vivificare, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5890. 6032; ex significatione populi, quod sit verum, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4019. hic verum boni, quia dicitur populus magnus, verum enim quod ex bono magnum est præ vero ex quo bonum, nam illud verum, nempe quod ex bono, est in se bonum, quia formatum a bono, ita bonum in sua forma. Verba, quæ Josephus ad fratres suos nunc loquutus est, nempe “*Vos cogitastis super me malum, Deus cogitavit id in bonum, propter facere secundum diem hunc, ad vivificandum populum magnum;*” sunt verba, quæ arcanum cœli in se continent; arcanum quod continent, est hoc; Dominus permittit infernalibus in altera vita, ut inducant bonos in tentationem, consequenter ut infundant falsa & mala; quod etiam faciunt omni conatu, nam cum id faciunt, in sua vita & vitæ jucundo sunt; sed tunc Dominus Ipse immediate & per angelos mediate apud illos qui in tentatione sunt, adest, ac resistit, falsa spirituum infernalium refellendo, & malum illorum dissipando, inde recreatio, spes, & victoria; sic vera fidei & bona charitatis; apud illos qui in veris boni sunt, interius implantantur, & fortius confirmantur; hoc medium est per quod vita spiritualis donatur: ex his constare potest, quid in sensu interno significatur per verba in hoc Versu, quod nempe, qui ab alienati sunt a vero & bono, ut sunt spiritus qui inducunt tentationes, nihil nisi malum intendunt, sed quod Divinum vertat id in bonum, & hoc secundum ordinem ab æterno, unde vita illis qui in veris boni: sciendum enim, quod infernales spiritus, quibus permittitur bonos ita laceßere, intendunt nihil nisi malum, volunt enim omni vi illos e cœlo detrahere, & in infernum conjicere, perdere enim aliquem quoad animam, ita in æternum, est ipsum jucundum vitæ eorum; at ne hilum illis permittitur a Domino, nisi ob finem ut inde eveniat bonum, nempe ut conformetur & corroboretur apud illos, qui in tentatione sunt, verum & bonum: in universo mundo spirituali, regnat finis qui procedit a Domino, qui est, ut nihil prorsus, ne quidem minimum existat, nisi ut bonum inde eveniat; inde Regnum Domini vocatur Regnum finium & usum.

6575. Et nunc ne timeatis, quod significet ne solliciti sint, constat absque explicatione.

6576. Ego sustentabo vos & infantes vestros, quod significet quod victuri per Internum a Divino per verum quod intellectus, & bonum quod voluntatis, constat ex significatione sustentare, quod sit influxus boni & veri, de qua n: 6106, ita vita per verum & bonum; ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6499; at quia vita spiritualis non est ab Interno, sed per Internum a Domino, dicitur per Internum a Divino; per vos & infantes, significantur vera spiritualia in naturali, & innocentia quæ in illis, quæ victura per Internum a Divino verum & bonum: quod sustentare sit vita per verum & bonum, est quia cibus spiritualis est scientia, intelligentia & sapientia, ita verum & bonum, videatur n: 56 ad 58. 681. 4792. 5293. 5340. 5342. 5576. 5577. Quod dicatur verum quod intellectus, & bonum quod voluntatis, est quia omne verum pertinet ad intellectum, & bonum ad

CAPUT QUINQUAGESIMUM. 519

ad voluntatem, intellectus enim est receptaculum veri, & voluntas est receptaculum boni.

6577. Et consolatus illos, quod significet spem, constat ex significatione consolari, quod sit sedare irrequiem animi spe, de qua n: 3610.

6578. Et loquutus super cor illorum, quod significet fiduciam, constat ex significatione loqui super cor, quod sit dare fiduciam, nempe ne aliquid mali illis eveniat; loqui enim est influxus, n: 2951. 5441. 5797, & cor voluntas n: 2930. 3888, ita loqui super cor, est influxus in voluntatem, & inde fiducia. Ex his etiam patet, quod conjugium veri quod est intellectus, & boni quod est voluntatis, sit in singulis Verbi, nam consolari prædicatur de intellectu, & loqui super cor de voluntate; ideo etiam consolatus illos significat spem, nam hæc est intellectus per verum, & loquutus super cor fiduciam, nam hæc est voluntatis per bonum; genuina enim fiducia non dari potest apud alios, quam qui in bono charitatis sunt, & genuina spes non apud alios quam qui in bono fidei.

6579. Vers: 22. 23. *Et habitavit Joseph in Ægypto, is & domus ejus; & vixit Joseph centum & decem annos. Et vidit Joseph Ephraïmo filios tertianorum; etiam filii Machir, filii Menaschis nati super genibus Josephi.* Et habitavit Joseph in Ægypto, significat vitam scientificorum Ecclesiæ ab Interno: is & domus ejus, significat ab Interno & ejus bono: & vixit Joseph centum & decem annos, significat statum & quale: & vidit Joseph Ephraïmo filios tertianorum, significat Ecclesiæ instaurationem quoad intellectualem, & ejus derivativa: etiam filii Machir filii Menaschis, significat & quoad voluntarium & ejus derivativa: nati super genibus Josephi, significat quod a bono conjunctio cum vero ab Interno.

6580. Et habitavit Joseph in Ægypto, quod significet vitam scientificorum Ecclesiæ ab Interno, constat ex significatione habitare, quod sit vita, de qua n: 1093. 3384. 3613. 4451. 6051; ex representatione Josephi, quod sit internum, de qua supra n: 6499; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica Ecclesiæ, de qua n: 4749. 4964. 4966. 6004. Agitur in præcedentibus hujus Capitis de Ecclesia spirituali instauranda; & postquam Externum seu Naturale prorsus submissum est Interno seu Spirituali, quod significatur per quod fratres Josephi ceciderint coram Josepho, & se obtulerint ei in servos, agitur nunc de Ecclesia illa instaurata, quæ describitur in his Versibus per quod Josephus habitaverit in Ægypto, & quod nati sint filii ex Ephraïmo, ac ex Machir filio Menaschis. Apud hominem, qui est Ecclesia spiritualis, est vita ab Interno in scientificis Ecclesiæ; nam scientifica apud illum subordinata sunt, & in talem ordinem redacta, ut influxum boni & veri recipiant; sic ut sint receptacula influxus ab Interno. Aliter apud illos, qui non sunt Ecclesia, scientifica apud illos ita disposita sunt, quod confirmantia verum & bonum rejecta sint ad latera, ita remota longe a luce cæli; inde quæ manent sunt recipientia falsi & mali.

6581. Is & domus ejus, quod significet ab Interno & ejus bono, constat ex representatione Josephi, qui hic est Is, quod sit Internum, de qua n:

6499; & ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 2048. 3726. 4982.

6582. Vixit Joseph centum & decem annos, quod significet statum & quale, constat ex significatione numerorum in Verbo, quod sint res, de qua n: 575. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 5265. 6175; & quidem rei status & quale, n: 4670: ita quoque numerus centum & decem, qui continet statum & quale vitæ scientificorum ab Interno.

6583. Et vidit Joseph Ephraïmo filios tertianorum, quod significet Ecclesiæ instaurationem quoad intellectualem & ejus derivativa, constat ex repræsentatione Ephraïmi, quod sit intellectualem Ecclesiæ, de qua n: 3969. 5354. 6222. 6234. 6238. 6267; & ex significatione filiorum tertianorum, quod sint derivativa, nam filii & filiorum filii, quia descendunt a parente, sunt derivativa illius rei, quæ per parentem repræsentatur; instaurationis Ecclesiæ ab Interno, hoc est, per Internum a Domino, significatur per vidit Joseph. Quid Intellectuale Ecclesiæ, quod per Ephraïmum repræsentatur, videatur n: 6222.

6584. Etiam filii Machir filii Menaschis, quod significet & quoad voluntarium & ejus derivativa, constat ex repræsentatione Menaschis, quod sit voluntarium Ecclesiæ, de qua n: 5351. 5353. 5354. 6222. 6238. 6267. 6296; & ex significatione filiorum & filiorum filiorum ejus, qui hic sunt filii Machir, quod sint derivativa, ut supra n: 6583: derivativa voluntarii Ecclesiæ, quæ per filios Machir significantur, sunt bona conjuncta cum veris, ita quoque vera ex bono, nam vera quæ derivata sunt ex bono, sunt formæ boni: quod filii Machir, sint bona conjuncta cum veris, significatur per quod nati sint super genibus Josephi, ut mox sequitur; & quod sint vera ex bono, in Libro Judicum "*Ex Machir descendunt Legislatores*" v: 14, legislatores pro veris ex bono, n: 6372.

6585. Nati super genibus Josephi, quod significet quod a bono conjuncto cum vero ab Interno, constat ex significatione parere super genibus, quod sit conjunctio boni & veri, de qua n: 3915; & ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6399. Quod filii Machir dicantur nati super genibus Josephi, involvit quod Joseph agnoverit illos pro suis, nam cum ita dicitur, significatur quod adoptentur sicut proprii; ut constare potest ex filiis ex Bilhah famula Rachelis, de quibus Rachel dicit "*Ecce famula mea Bilhah, veni ad illam, & pariat super genua mea, & ædificabor etiam ego ex illa*" Genes: Cap: xxx: 3. Quod illi filii a Josepho agniti sint pro suis, est quia per Menaschen repræsentatur voluntarium Ecclesiæ, ita bonum ejus, ac Internum, quod repræsentatur per Josephum, influit cum bono, non autem cum vero nisi per bonum; inde est, quod hi dicantur nati super genibus Josephi.

6586. Vers: 24. 25. 26. *Et dixit Joseph ad fratres suos, ego morior, & Deus visitando visitabit vos, & ascendere faciet vos e terra hac, ad terram quam juravit Abrahamo, Ischako & Jacobo. Et adjuravit Joseph filios Israelis, dicendo, visitando visitabit Deus vos, & ascendere facietis ossa mea thibine. Et moriebatur*

CAPUT QUINQUAGESIMUM 521

viebatur Joseph filius centum & decem annorum; & condierunt eum, & ponebatur in arca in Ægypto. Et dixit Joseph ad fratres suos, ego morior, significat prædictionem quod cessaturum Internum Ecclesiæ: & Deus visitando visitabit vos, significat quod ultimum tempus venturum: & ascendere faciet vos e terra hac ad terram quam juravit Abrahamo, Jischako & Jacobo, significat quod ad statum Ecclesiæ venturi, in quo fuerunt Antiqui: & adjuravit Joseph filios Israelis, significat obstrictionem: visitando visitabit Deus vos, significat cum id ultimum Ecclesiæ venturum: & ascendere facietis ossa mea ex hinc, significat quod repræsentativum Ecclesiæ erit, non autem Ecclesia repræsentativa, quæ etiam in Interno: & moriebatur Joseph, significat quod Internum Ecclesiæ cessavit esse: filius centum & decem annorum, significat statum tunc: & condierunt eum, significat præservationem usque: & ponebatur in arca in Ægypto, significat occultationem in scientificis Ecclesiæ.

6587. Et dixit Joseph ad fratres suos, ego morior, quod significet prædictionem quod cessaturum Internum Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6499, hic Internum Ecclesiæ, quia de Ecclesia instaurata ab Interno, hoc est, per Internum a Domino, in præcedentibus actum est; & ex significatione mori, quod sit desinere esse tale, de qua n: 494, ita cessare; & quod mori sit ultimum tempus Ecclesiæ, n: 2908. 2912. 2917. 2923; prædictio de hoc tempore, significatur per dixit Joseph ad fratres suos, nam in nunc sequentibus usque ad finem agitur de ulteriori statu Ecclesiæ: inde patet, quod per dixit Joseph ad fratres suos ego morior, significetur quod cessaturum Internum Ecclesiæ. Cum hoc ita se habet, ut Ecclesia sit, erit illa Interna & Externa, nam sunt qui in Interno Ecclesiæ sunt, & sunt qui in Externo ejus sunt, illi pauci sunt, hi autem per plures, at usque apud quos Ecclesia interna est, etiam externa erit, nam Internum Ecclesiæ non separari potest ab externo ejus; & quoque apud quos Ecclesia Externa est, etiam Interna erit, sed Interna apud hos est in obscuro. Internum Ecclesiæ consistit in velle bonum ex corde, & affici bono, & Externum ejus est agere illud, & hoc secundum verum fidei quod ex bono novit; Externum autem Ecclesiæ est obire sancte ritualia, & charitatis opera facere, secundum præcepta Ecclesiæ: ex quibus constat, quod Internum Ecclesiæ sit bonum charitatis voluntate; hoc itaque cum cessat, etiam ipsa Ecclesia cessat, nam bonum charitatis est essenziale ejus; remanet quidem postea cultus externus, sicut prius, sed tunc non est cultus, sed est ritus, qui conservatur quia ita institutum est; sed ritus hic, qui apparet sicut cultus, est sicut crusta absque nucleo, nam est Externum quod manet in quo non aliquid Internum; cum talis est Ecclesia, in fine suo est.

6588. Et Deus visitando visitabit vos, quod significet quod ultimum tempus venturum, constat ex significatione visitari, quod sit ultimum tempus hic oppressionis filiorum Israelis in Ægypto; in sensu interno ultimum tempus Ecclesiæ veteris, & primum novæ; hoc ultimum tempus in Verbo vocatur Visitatio, & prædicatur tam de Ecclesia in communi, quam de illis,

U u u

qui

qui intra Ecclesiam sunt, in particulari; deque Ecclesia nova quæ nascitur, & de Ecclesia vetere quæ expirat; in particulari de homine Ecclesiæ, qui salvatur, tum quoque qui damnatur. Quod hæc in Verbo significantur per Visitationem, & diem Visitationis, constare potest ab his locis; apud Lucam “Benedictus Dominus Deus Israelis, quia *Visitavit*, & fecit liberationem populo suo; per viscera Misericordiæ Dei nostri; in quibus *Visitavit nos* ortus ab alto, ut appareat illis qui in tenebris & umbra mortis sedent” 1: 68. 78. 79; propheticum Zachariæ de Domino nato; visitari hic pro exsuscitatione novæ Ecclesiæ, & illustratione tunc illorum, qui in ignorantia veri & boni fidei essent, ita de illorum liberatione; quare dicitur, visitavit & fecit liberationem populo suo, visitavit ut appareat illis qui in tenebris & umbra mortis sedent. Apud Mosen “Jehovah ad Mosen, congrega seniores Israelis, & dic ad eos, Jehovah Deus patrum vestrorum visus est mihi, Deus Abrahami, Jischaki, & Jacobi, dicendo, *Visitando visitabo vos*, & quod factum est vobis in Ægypto” 111: 16; & apud Eundem “Credidit populus & audiverunt, quod *Visitavisset Jehovah filios Israelis*” 1v: 31; Visitari hic pro ultimo tempore cum desiit Ecclesia, & pro primo cum inchoat; pro ultimo apud Ægyptios, & pro primo apud filios Israelis, ita quoque pro horum liberatione. Apud Jeremiam “Babelem abducentur, ibique erunt usque *ad diem, quo visitavero eos*; tunc ascendere faciam vasa domus Dei, & reducam ea ad locum suum” xxvii: 22; apud Eundem “Cum impleti fuerint Babeli septuaginta anni, *Visitabo vos*, & stabiliam super vos verbum meum bonum, & reducam vos ad locum hunc” xxix: 10; visitare pro liberare; in communi pro ultimo tempore captivitatis & desolationis. Visitatio & dies visitationis pro ultimo tempore Ecclesiæ, apud Esaïam “Quid facietis *die Visitationis* & devastationis, e longinquo veniet, ad quem fugietis pro auxillio” x: 3. Apud Eundem “Ecce *dies* Jehovæ venit crudelis, & indignationis, & exscandescentiæ, & iræ, ad ponendum terram in vastitatem, *visitabo super orbem malum*, & super impios iniquitatem eorum” xlii: 11. Apud Jeremiam “Cadent inter cadentes, & *tempore visitationis eorum* impingent” viii: 12. Apud Hoscheam “Venerunt *dies visitationis*, venerunt dies retributionis” ix: 7. Apud Mosen “Jehovah ad Mosen, veruntamen, i duc populum hunc in, quam loquutus sum tibi; ecce Angelus meus ibit coram te, at in *die visitandi Me*, *visitabo* super peccatum eorum” Exod: xxxii: 34. Apud Lucam “Jesus de Hierosolyma; non relinquent in te lapidem super lapide, quia non agnovisti *tempus visitationis tue*” xix: 44; dies visitationis pro adventu Domini, & illustratione tunc; at respective ad gentem Judaicam, quia non agnovit, pro ultimo tempore repræsentativorum Ecclesiæ apud illos; nam destructa Hierosolyma cessarunt sacrificia, & gens illa dispersa. Apud Ezechielem “Clamavit in oribus meis vox magna, appropinquarunt *Visitationes urbis*, & viro instrumentum perditionis ejus in manu ejus” ix: 1, similiter. Apud Esaïam “Rephaim non resurgent, *eo quod visitasti*, exstinxisti eos” xxvi: 14, Rephaim pro posteritate Ecclesiæ antiquissimæ, quæ ante diluvium, qui etiam vocati Nephilim & Enakim, de quibus videatur

CAPUT QUINQUAGESIMUM. 523

cur n: 567. 581. 1673; visitasti & exstinxisti Rephaim, pro ultimo tempore illius Ecclesiæ; tum pro coniectione eorum in infernum, de qua re videatur n: 1265 ad 1272. Visitatio pro retributione, ita pro damnatione, apud Jeremiam "*num propter hoc non visitaverim*; aut num de gente, quæ sicut hæc, non sumserit ultionem anima mea" v: 9. Apud Ezechielem "*Exitium Elavi adducam super eum, tempore quo visitabo eum*" XLIX: 8. Apud Hofcheam "*Visitabo super illum vias illius, & opera illius retribuam*" IV: 9.

6589. Et ascendere faciet vos e terra hac ad terram quam juravit Abrahamo, Jischako & Jacobo, quod significet quod ad statum Ecclesiæ venturi in quo fuerunt antiqui, constat ex significatione terræ Ægypti, e qua ascenderent, quod sit Ecclesia vastata, hanc repræsentabant Ægyptii per quod oppresserunt filios Israelis, & interitum ejus per submersionem eorum in mare Suph; & a significatione terræ Canaanis, ad quam filii Israelis ascensuri, quod sit Regnum Domini & Ecclesia, de qua n: 1607. 3038. 3481. 4705. 4447. 4517; quod sit Ecclesia Antiqua; seu status Ecclesiæ, in quo fuerunt Antiqui, significatur per quod Deus terram illam dare juraverit Abrahamo, Jischako & Jacobo, nam per hos in sensu supremo intelligitur Dominus, in sensu repræsentativo Regnum Ipsi in Coelis Regnum Ipsi in terris quod est Ecclesia, n: 1965. 1989. 2011. 3245. 3305 f. 6098. 6185. 6276, quare jurare illis terram, est confirmare quod ad statum Ecclesiæ, in quo fuerunt antiqui, venturi; non quod posterius Jacobi, nam illi non ad illius Ecclesiæ statum venire potuerunt, sed solum ad externum ejus, nempe ad repræsentativa; & vix ad ea; sed quod illi qui significantur per filios Israelis, qui sunt omnes qui ab Ecclesia spiritali sunt, tam qui tunc fuerunt, quam qui venturi. Quod jurare sit confirmare ex Divino, videatur n: 2842. 3375. Quod posteris Jacobi terra Canaan promissa & data fuerit, esset ut repræsentarent Ecclesiam; & hoc quia Ecclesia ab antiquis temporibus in terra illa fuerat, & tunc omnia illa loca nominata & facta repræsentativa, videatur n: 3686. 4447. 4516. 4517. 5136. 6516.

6590. Et adjuravit Joseph filios Israelis, quod significet obstrictionem, constat absque explicatione.

6591. Visitando visitabit Deus vos, quod significet cum id ultimum Ecclesiæ venturum, constat ex significatione visitare, quod sit ultimum Ecclesiæ de qua mox supra n: 6588.

6592. Et ascendere facietis ossa mea exhinc, quod significet quod repræsentativum Ecclesiæ erit, non Ecclesia, quæ etiam in Interno, constat ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum Ecclesiæ, de qua supra n: 6587; & quia per illum repræsentatur Internum Ecclesiæ, per ossa ejus significatur id quod est maxime externum seu ultimum Ecclesiæ, ita Repræsentativum ejus; nam Repræsentativa, quæ fuerunt in Ecclesia Antiqua, & quoque quæ instituta apud posteros Jacobi, erant Ecclesiæ ultima, at quæ significabant & repræsentabant, erant Ecclesiæ interna; hæc, nempe Interna, significantur per carnem in qua spiritus, at illa per Ossa; inde constare potest, qualis Ecclesia est, cum solum est in externis absque internis, quod

nempe sit sicut ossa hominis compages absque carne. Quod apud populum Israeliticum & Judaicum non fuerit Ecclesia, sed modo Ecclesiae Repræsentativum, videatur n: 4281. 4288. 4307. 4500. 4680. 4844. 4847. 4903. 6304: & quod Repræsentativum Ecclesiae apud illos non prius institutum fuerit, quam postquam prorsus quoad Internum vastati fuerint, & quod alioquin prophanissent sancta, n: 4289.

6593. Et moriebatur Joseph, quod significet quod Internum cessaverit esse, constat ex significatione mori, quod sit desinere tale esse, de qua n: 494. 6587. & ex repræsentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6499: de Ecclesia, qualis sit cum Internum cessaverit, videatur supra n: 6587. 6592.

6594. Filius centum & decem annorum, quod significet statum tunc, constat ex significatione centum & decem annorum, quod sint status & quale vitae scientificorum ab Interno, de qua n: 6582; quod anni sunt status, videatur n: 487. 488. 493.

6595. Et condierunt eum, quod significet præservationem usque, constat ex significatione condire, quod sit præservatio a contagio mali, de qua n: 6503. 6504. Quia hic agitur de fine Ecclesiae, dicendum quid per præservationem usque intelligitur, cum Ecclesia desinit esse, quod sit cum Internum ejus apud hominem cessat, n: 6587. 6592, tunc manet usque Externum; at Externum est tale, ut in se habeat Internum; sed Internum hoc non est apud hominem tunc, quia non de eo cogitat, & si cogitaret non illo afficitur, sed est apud Angelos qui apud hominem; & quia homo vastatae Ecclesiae de Interno nihil cogitat, nec illo afficitur, & plurima pars nescit quod sit, idcirco Internum ab homine lædi non potest; nam quod homo novit, & magis quod semel credidit, hoc potest ille lædere, non autem quod vel nescit, vel non credit esse; sic præservatur Internum Ecclesiae, ne afficiatur aliquo malo: ita apud posteros Jacobi præservata fuerunt Interna Ecclesiae; erant enim in Externis absque Interno, adeo ut ne quidem scire vellent de aliquo Interno; quapropter Interna Ecclesiae nec illis relevata fuerunt: Quod posteris Jacobi non detecta fuerint Interna, ne læderent illa prophanando, videatur n: 3398. 3489: & quod illi non prophanare queant Interna Ecclesiae, qui non credunt illa, & minus illi qui ignorant, n: 593. 1008. 1059. 2051. 3398. 3402. 3898. 4289. 4601: tum quod Interiora Ecclesiae non prius revelentur, quam cum Ecclesia vastata est, quia tunc non amplius creduntur, ita nec prophanari possunt, n: 3398. 3399. Hæc sunt, quæ intelliguntur per præservationem.

6596. Et ponebatur in arca in Ægypto, quod significet occultationem in scientificis Ecclesiae, constat ex significatione Arcæ, quod sit in quo aliquid reconditur seu occultatur; & ex significatione Ægypti, quod sint scientifica Ecclesiae, de qua n: 4749. 4964. 4966; & scientifica Ecclesiae erant eo tempore cognitiones Repræsentativorum & significativorum quæ fuerunt in Antiqua Ecclesia; in his occultatio Interni significatur per illa verba; de occultatione Interni Ecclesiae, & inde præservatione ne lædatur, videatur mox supra

CAPUT QUINQUAGESIMUM.

525

supra n: 6595. Quod Arca sit in quo aliquid reconditur seu occultatur, constare potest ex *Arca Testimonii*, quod illa ideo dicta sit *Arca*, quia in illa recondebatur Testimonium seu Lex.

6597. Actum est nunc de sensu interno rerum in Libro Geneseos; sed quia in hoc Libro omnia Historica sunt, præter in Capit: XLVIII & XLIX, ubi etiam Prophetica, idcirco vix apparere potest, quod ille sit sensus internus qui expositus est, Historica enim detinent mentem in sensu literalis, ac ita removent a sensu interno, & eo magis, quia sensus internus prorsus a literali differt, agit enim hic de spiritualibus & cœlestibus, & ille de mundanis & terrestribus. Sed quod Sensus Internus talis sit sicut expositus, patet a singulis quæ explicata sunt, & præcipue ex eo, quod ille e cœlo mihi dictatus fuerit.

Continuatio De Influxu & de Commercio Animæ & Corporis.

6598. **N**OTUM est, quod unus homo præ altero polleat facultate intelligendi & percipiendi quid honestum in vita morali, quid iustum in vita civili, & quid bonum in vita spirituali; causa consistit in elevatione cogitationis ad illa quæ cœli sunt, inde abducitur cogitatio a sensualibus externis; qui enim ex sensualibus solum cogitant, ne hilum possunt videre quid honestum, iustum & bonum; quare fidunt aliis, & ex memoria multum loquuntur, & per hoc sibi apparent aliis sapientiores: qui autem supra sensualia cogitare possunt, si ordinata sunt illa quæ in memoria, in facultate intelligendi & percipiendi præ aliis sunt, & hoc secundum gradum intuitionis ab interiori.

6599. Quomodo se habet cum illis qui in sensuali cogitant, & cum illis qui supra sensuale, & qualis influxus est in hos & in illos, licet ab experientia tradere. Sed prius sciendum, quod cogitatio hominis distincta sit in ideas, & quod una idea sequatur alteram, sicut una vox alteram in loquela; sed idee cogitationis excipiunt una alteram tali celeritate, ut cogitatio appareat homini cum in corpore est, sicut continua, ac ideo nulla distinctio; verum in altera vita se manifestat, quod cogitatio in ideas distincta sit, loquela enim tunc fit per ideas, n: 2470. 2478. 2479. Quomodo se habet cum cogitatione & ejus ideis,

nunc

nunc dicendum est, nempe quod Cogitatio se diffundat in societates spirituum & angelorum circumcirca, & quod facultas intelligendi & percipiendi sit secundum extensionem illuc, hoc est, secundum influxum inde; & deinde, quod in una idea cogitationis sint innumerabilia, & magis in una cogitatione ex ideis composita.

6600. Manifeste ostensum est mihi, quod cogitatio hominis, & quoque spirituum, ut & angelorum, se circumfundat in plures societates in mundo spirituali, sed unius cogitatio diversimode quam alterius: ut id præ certo scirem, datum est loqui cum quibusdam societatibus, ad quos pervasit mea cogitatio, ac inde datum scire, quod in cogitationem influebat, e qua societate illud, tum ubinam esset, & qualis, sic ut falli non potuerim. Secundum extensionem cogitationum & affectionum in societates sit facultas intelligendi & percipiendi apud hominem, spiritum, & angelum. Qui in bono charitatis & fidei est, is extensionem habet in societates cœli, amplam secundum gradum quo in illis est, & quo in genuino bono, concordant enim illa cum cœlo, quapropter influunt illuc sua sponte & late: sunt usque societates aliæ, in quas pervadit affectio veri, & aliæ in quas affectio boni: affectio veri pervadit ad societates Angelorum spiritualium, at affectio boni ad societates angelorum cœlestium. Vicissim autem, cogitatio & affectio illorum, qui in malo & falso sunt, illæ extensionem habent in societates infernales, & hoc quoque secundum gradum mali & falsi apud illos. Dicitur quod cogitatio & affectio hominis, spiritus, & angeli, se circumfundant in societates, & quod inde intellectus & perceptio; sed sciendum est, quod secundum apparentiam ita dictum sit, non enim est influxus cogitationum & affectionum in societates, sed a societatibus, & quidem per angelos & spiritus apud hominem; nam, ut ad finem capitum præcedentium Capitulum ostensum est, omnis influxus sit ab interiori, ita apud bonos e cœlo, hoc est, per cœlum a Domino, & apud malos est influxus ab inferno.

6601. Mane quodam ostensum est manifeste, quod unicuique ideæ & affectiuncule innumerabilia inessent, tum quod illæ penetrarent in societates: tenebar in quadam affectione & inde cogitatione per aliquod tempus, & tunc ostensum quot societates concurrerent; erant quinque societates, quæ se manifestabant per vivum sermonem, dicebant quid cogitabant, & quoque quod apperceperint, quod cogitationes illæ apud me essent; præter quod etiam scirent, ad quæ ego non attendi, causas rerum quæ cogitabantur, & quoque fines; reliquæ societates, quæ erant plures, ad quas extendebatur cogitatio, non ita manifestatæ sunt,

sunt, erant etiam remotiores. Cum Extensione cogitationis ab objectis, quæ sunt res de quibus cogitatur, se habet sicut cum objectis visus, ab his se diffundit sphaera radiorum ad multam distantiam, quæ incidit in visum hominis, & hoc ad maiorem & minorem distantiam secundum rutilum & flammeum in objecto; si enim flammeum, apparet hoc multo longinquius, quam nubilum & fuscum; similiter visus internus, qui est cogitationis, a suis objectis; huius visus objecta non sunt materialia, sicut objecta in mundo, sed sunt spiritualia, ac ideo se diffundunt ad talia quæ in mundo spirituali sunt, ita ad vera & bona ibi, proinde ad societates quæ in illis sunt; & sicut flammeum in mundo se longissime circumfundit, ita bonum & ejus affectio in mundo spirituali, nam affectioni boni flamma correspondet. Ex his constare potest, quod qualitas vitæ hominis se habeat prorsus secundum societates, in quas cogitatio & affectio ejus se extendit, & secundum extensionis quale & quantum.

6602. Quod sphaera cogitationum & affectionum extendant se circum circa in sphaeras societatum, quæ inde diffusæ sunt, constare mihi potuit etiam ex eo, cum cogitavi ex affectione de talibus quæ in specie movebant societatem e longinquo, quod illi tunc mecum loquuti sint de eadem re, dicentes quid sentirent, hoc aliquoties factum est; societas una erat ad dextrum, ad multam satis distantiam, in plano partis inferioris thoracis; & alia etiam ad dextrum propius, quæ in plano genium. Quod appercepiatur distantia, est a statu affectionis veri & boni, quantum status unius societatis a statu alterius discrepat, tantum apparent societates remotæ ad distantiam.

6603. At sciendum, quod cogitationes & affectiones, quæ pervadunt in societates, non ibi societates in specie moveant ad cogitandum & volendum ita quemadmodum homo, spiritus, aut angelus, a quo cogitationes & affectiones exeunt, sed intrant in sphaeram universalem affectionis & inde cogitationis illorum societatum; inde societates nihil de eo sciunt: est enim sphaera spiritualis, in qua sunt omnes societates, varia apud unamquamvis, in hanc sphaeram cum intrant cogitationes & affectiones, societates non afficiuntur: omnes cogitationes & affectiones intrant in sphaeras societatum, cum quibus conveniunt: inde est, quod extensiones dentur quaquaversam in libero, sicut extensiones radiorum ab objectis in mundo, quæ libere pervadunt undequaque ad visum cuiusvis qui circumstat, cum varietate secundum visus claritatem & hebetudinem, & quoque secundum atmosphæræ serenum vel obscurum; sereno atmosphæræ correspondet in mundo spirituali affectio sciendi verum & bonum.

6604. Apparuit mihi aliquoties Angelus, & facies ejus conspicue, quæ continue variebatur secundum affectiones, qualiter illæ sibi mutuo succedebant apud illum in ordine, ita ab uno limite ad alterum, manente usque affectione universaliter regnante, e qua cognosci potuit quod idem angelus esset; & instructus sum, quod mutationes ejus faciei venirent ex societatibus, cum quibus ei communicatio fuit, & quod existerent secundum variationes communicationis proprias cum una quam cum altera; ac ita successive: extensio enim affectionum & cogitationum limites suos habet, & in ultimis societatibus evanescit, & abit sicut visus in universum; intra limites communis illius sphaeræ variari cogitationes & affectiones possunt, & jam propiores esse uni societati, jam alteri; cum in medio unius sunt, tunc reliquæ societates sunt ei in peripheriis; & sic porro cum omni variatione intra illos limites.

6605. Dignum observatu est, quod sicut universum cælum refert unum hominem, qui inde Maximus Homo vocatur, de quo ad fines plurium Caputum, ita unaquævis societas similiter referat hominem, nam imago universi cæli insuit in societates, & facit ut illæ similes sint, nec modo in societates, sed etiam in singulos in societate, inde forma singulis humana, nam unusquisque in societate angelica est in minima forma cælum; varietates formæ humanæ eorum se habent secundum quale boni & veri apud illos: inde est, quod quisque spiritus & angelus appareat in forma prorsus secundum communicationem ejus cogitationum & affectionum cum societatibus; inde sicut in bono & vero sunt, ita in forma pulchriore humana; at si communicatio cogitationum & affectionum diffusa est in societates non secundum ordinem cælestem, tunc forma in eo gradu impulchra est: si autem communicatio est cum societatibus infernalibus, tunc forma deformis est & diabolica; & qui prorsus in opposito sunt contra bonum & verum, quia in opposito sunt contra formam cæli, quæ est humana, apparent in luce cæli non sicut homines, sed sicut monstra; ita totum infernam, ita societates ibi, ac ita singuli in societatibus; etiam cum varietate secundum gradum oppositionis mali contra bonum, & inde falsi contra verum.

6606. Observavi quando loquerer cum spiritibus Angelicis, quod affectiones & cogitationes apparerent instar fluvii circum, & quod res cogitationis esset in medio circumcincta illo fludio, & quod hic inde quaquaversum extensus esset: ex quo etiam manifestatum est, quod cogitationes & affectiones se extenderent undequaque ad societates.

CAPUT QUINQUAGESIMUM. 29

6607. Ostensum est, quod cogitationes cum affectionibus cum se effundant, circutent pene secundam formam circumvolutionum substantiæ cineritiæ in Cerebro humano; visæ mihi sunt diu circumfluxiones, erant circuitiones, inflexiones, insinuationes, & emersiones, quales sunt dictæ substantiæ in cerebris. Sed formæ cæli sunt adhuc mirabiliores, & tales ut nusquam comprehendendi queant, ne quidem ab angelis; in tali forma sunt societates angelicæ in cælis, & in talem formam cogitationes angelorum fluunt, & pene in instanti ad multam distantiam, quia secundum formam infinite perfectam.

6608. Lux intellectualis mihi data, adempta, diminuta, & moderata, in cogitandis, loquendis & scribendis, & hoc frequenter, & mihi datum percipere varietates & discrimina; ipsa lux percepta est sicut illuminatio, quæ visus interioris substantias illustravit, sicut lumen solis organa visus; communis illa illuminatio faciebat ut objecta rerum apparerent, sicut objecta telluris illuminato oculo; & instructus sum, quod variationes illæ existerint secundum communicationes cum societatibus cælestibus.

6609. Cogitationes & loquelæ societatum, intra quas erat mea cogitatio; aliquoties mihi representata fuit per nubes quæ ascendebant & descendebant in cæruleo, ex nubium formis, coloribus, tenuitate & densitate, cognoscere datum est, quid influebat, veritates representabantur per colorem cæruleum mixtum candido pulchro, candor non describi potest; apparentiæ veri representabantur per candorem obscurum, & falsitates per nubes nigras; inde quoque influxus cogitationum & affectionum sciri potuit.

6610. Quamdiu homo vivit, ideæ ejus cogitationis variantur, nempe multiplicantur & dividuntur, ac ita extenduntur ad varias societates & novas; apud illos qui in malo sunt, ad societates infernales, similiter apud illos qui in persuasionibus falsi; apud illos autem qui in persuasionibus veri, hoc est, qui in fide persuasiva, ideæ cogitationis valde coarctantur. At apud illos qui regenerantur, cogitationes & affectiones continue insinuantur in novas societates cælestes, & crescit extensio; & quoque priores cogitationes & affectiones dividuntur, & divise associantur ideis, quæ cum novis iterum societatibus communicantur: imprimis implentur communia particularibus, & hæc singularibus, ita veritatibus novis, ex quibus illuminatio crescit.

6611. Loquutus sum cum spiritibus de mutationibus status vitæ hominis, quod sit inconstans, & quod feratur sursum & deorsum, nempe versus cælum, & versus infernum: at qui se patiuntur regenerari,

quod ferantur continue sursum, ac ita in interiores semper societates coelestes: extensio sphaera in societates illas a Domino datur illis qui regenerantur imprimis per tentationes, in quibus resistitur malis & falsis, nam pugnat tunc Dominus per angelos contra mala & falsa, & sic in angelorum illorum societates, quae interiores sunt, homo introducit; & in quas semel introductus est, ibi manet; & inde quoque accipit facultatem extensioem & elevationem percipiendi.

6612. Ex his etiam patet, quod homo, quo exterius cogitat, eo minorem extensionem habeat; & quo interius eo maiorem, nam qui exterius cogitant, hoc est, qui in sensuali, illi communicant solum cum spiritibus crassioribus, at qui interius, hoc est, ex rationali, illi communicationem habent cum angelis, quae qualis differentia, constare potest a densitate sphaerae in qua sunt spiritus sensuales, & ex puritate sphaerae in qua sunt angeli caeli; se habet differentia, sicut differentia inter extensionem soni, & extensionem lucis, quae quanta sit, naturalium periti sciunt.

6613. Quod in una idea cogitationis sint innumerabilia, & magis in una cogitatione ex ideis composita, scire datum est ex multa experientia, quam hic quoad aliquam partem adducere licet.

6614. Ostensum est per veram experientiam, quomodo ideae angelicae influunt in ideas spirituum, qui infra sunt, ac ideo in crassioribus ideis; idearum copia ex caelo angelico sistebatur visibilis sicut nubes candida distincta in moleculas, unaquaevis molecula, quae constabat ex innumerabilibus, producebat unam simplicem ideam apud spiritum; & dein ostensum quod millia & millia inessent, quae quoque per nubem loquela spirituum representata sunt. De his loquutus dein sum cum spiritibus, quod illustrari queant illa per objecta visus, unum objectum, quod apparet simplex, cum inspicitur vitro optico, tunc sistuntur videntur millia non visa, sicut vermiculi minores, qui apparent sicut unum obscurum, inspecti microscopio non solum plures sunt, sed quisque in forma; quae si adhuc subtiliori visu inspicitur, videntur organa, membra, viscera, & quoque vasa & fibrae: ita quoque se habet cum ideis cogitationis, unicuique millia & millia insunt, tametsi plures ideae simul, ex quibus cogitatio, modo sicut simplex apparet. Sed usque unius cogitationis ideis plura insunt, quam ideis alterius; copia, quae inest, se habet secundum extensionem in societates.

6615. Cogitatio Angelorum cum delabitur ad inferiora, apparet, ut mox supra dictum, sicut nubes candida; at cogitatio angelorum qui in superioribus caelis, cum delabitur, apparet instar lucis flammæ,

mea, ex qua vibratio splendoris; nubes illa candida, & lux flammea non aliud sunt, quam innumerabilia quæ cogitationi illorum insunt; hæc cum influunt in cogitationem spirituum, qui infra sunt, ibi sistuntur modo sicut unum; lux & splendor influit in cogitationem illorum, & flammeum in affectionem, quæ amoris, quæ ducit ideas & coniungit illas; sed lucidum flammeum & vibratile splendens, non apparet illis; sed visa sunt mihi, ut scirem quod superiora influant in inferiora; & quod innumerabilia sint, quæ sicut unum percipiuntur.

6616. Quod in una idea tot insint, etiam constare mihi potuit ex eo, quod cum audirem spiritus mecum loquentes, solum ex sono vocis loquelæ eorum possem percipere, num loquuti sunt ex simulato, num ex sincero, num ex amico, aut num ex bono amoris; hoc homo videre potest ex vultu alterius, & quoque aliquatenus audire ex loquela ejus; nam cum homo videt vultum erga se letum, & audit loquelam farentem, appercipere potest num simulatum insit, num dolosum, num hilare ex naturali aut contingente, num verecundum, num amicum, num insanum, & plura; indicium quoque quod curvis ideæ innumerabilia insint. Quando de his cum spiritibus loquutus sum, quidam eorum increduli erant, quare sublatis sunt in regionem superiorem, & inde mecum loquuti dicebant, quod innumera viderent in unaquavis idea cogitationis meæ; & sic crediderunt.

6617. Quod uni ideæ innumerabilia insint, etiam constare mihi potuit ex eo, quod Angeli momento percipiunt apud spiritum & apud hominem ejus vitam, modo cum audiunt illum loquentem, aut cum inspicunt cogitationem ejus; hoc videre possunt angeli inferioris cæli, & adhuc plura angeli superioris. Quidam spiritus bonus sublatus est in primum cælum, & inde loquutus mecum dicebat, quod infinita videret in illis, quæ tunc legebam in Verbo, cum tamen de illa re modo mihi simplex cogitatio esset; postea in interius cælum sublatus est, & inde dicebat, quod nunc videret adhuc plura, & tam multa, ut priora quæ viderat, ei crassa sint respectivè: inde dein adhuc interius sublatus est, ubi angeli cælestes, & inde dicebat, quod quæ prius viderat, vix aliquid essent respectivè ad illa quæ nunc videret: cum hoc perstabat, varia influebant, & variis afficiebar, quæ erant inde.

6618. Quidam spiritus gloriati sunt, quod omnia scirent, spiritus illi in Maximo Homine referunt memoriam; sed illis dictum, quod indefinita sint, quæ non sciunt, imo quod una idea impleri possit ind-

finis, & quod illa usque appareret sicut simplex; tum quod si in æternum quotidie pluribus implerentur ideæ, ne quidem omnia communia scire possent, & quod inde concludere quirent, quantum sit quod non sciunt: hoc quoque illis ostensum est, usque ut agnoscerent; loquutus est Angelus cum illis per mutationes status, sed illa quæ loquutus, non potuerunt intelligere; & tunc iis dictam, quod unaquævis mutatio indefinita contineret, quæ tamen apud illos ne quidem appercipiuntur, nam præter quod non intelligerent, nec afficiebantur illis.

6619. Quod innumerabilia insint ideis cogitationis, & quod illa quæ insunt ordine insint ab interioribus, patuit etiam mihi, cum mane & vespere legi Orationem Domini; toties tunc ideæ cogitationis meæ aperiebantur versus cælum, & insuebant innumera, sic ut animadvertere clare quod ideæ cogitationis ex Orationis contentis capta, implerentur e cælo: ac talia quoque infunderentur, quæ emittari nequeunt, & quoque quæ non a me comprehendere potuerunt, modo affectionem inde resultantem communem sensi: & quod mirum, illa quæ insuebant, quotidie variabantur: inde datum est scire, quod in Orationis illius contentis plura insint, quam uniuersum cælum capax est comprehendere; & quod eo plura insint apud hominem, quo cogitatio ejus magis aperta est versus cælum; & vicissim quod eo pauciora quo cogitatio ejus magis clausa; apud eos enim, quibus cogitatio clausa est, nihil plus inibi apparet, quam sensus literæ seu proximus vocum.

6620. Ex illis sciri potest, quam infinita quoque insint unicuique rei Verbi, nam hoc a Domino per Cælum descendit, tamen illud apparet iis quibus clausæ sunt ideæ, sicut simplicissimum. De hac re quondam loquutus sum cum Spiritibus, qui negarunt aliquid intus in Verbo latere, & dicebam quod infinita & ineffabilia inibi essent, quæ ab illis non possunt percipi, qui habent ideas clausas, quare non aliud quam sensum literalem admittunt, quem interpretantur ad favorem suorum principiorum & cupiditatum, & sic præcludunt sibi aditum ad illa quæ inibi recondita sunt, ac ipsas suas ideas vel exinaniant, vel compingunt. Tunc quoque ostendebatur, qualis idea cogitationis apparet, cum clausa est, & qualis cum aperta, hoc enim in luce cæli facile ostendi potest, idea clausa apparuit instar puncti nigri, in quo non aliquid visibile; at idea aperta sicut lucidum, in quo velut flammæum, ad quod singula ibi spectabant; flammæum representabat Dominam, & quæ ad Illum spectabant representabant Cælum; & dictum, quod in unaquævis ideâ, quæ a Domina, sit imago totius cæli, quia ab Ipsa Qui est Cælum.

6621. Qui in vita corporis solum studuerunt arti critica cum legunt Verbum, parum de sensu solliciti, cogitationes eorum representatae sunt sicut lineae clausae non apertiles. Et sicut textura inde: quidam tales apud me fuerunt, tunc omnia, quae cogitabantur et scribebantur, confusa fiebant, cogitatione quasi in carcere detenta, nam solum determinabatur ad voces abstrahendo mentem a sensu, adeo ut maximopere me dedefatigarent: Et usque illi se credebant aliis sapientiores.

6622. Loquutus sum cum Spiritibus de Influxu in ideam cogitationis, quod homo nequaquam credere possit, quod tam innumerabilia insint, nam capiunt non nisi quam simplex et unicum quid; ita ex sensuali exteriori iudicant: spiritus, cum quibus tunc loquutus in opinione erant, quod non aliquid intus in ideis esset, id sibi imprefferunt in vita corporis: ut autem comprehenderent, quod innumerabilia sicut unum percipiant, dicere datum quod ad unam actionem concurrant motus myriadum fibrarum motricium, et quod quoque simul ad illam actionem omnia quae in corpore se commoveant et adaptent tam in communi quam in particulari, et tamen actiuncula illa apparet simplex et unica, quasi nihil tale inesset: similiter quod ad unam vocem concurrant simul innumera, prout plicationes labiorum, ac omnium ibi musculorum et fibrarum; tum quoque linguae, gutturis, laryngis, tracheae, pulmonum, diaphragmatis, cum omnibus illorum musculis in communi et in particulari; cum homo unam inde vocem, ut modo simplicem sonum cui nihil inest, appercepit, constare potest, quam crassa est perceptio ex sensuali; quid non perceptio ex sensuali de ideis cogitationis quae in puriori mundo sunt, et sic a sensuali remotiores.

6623. Quia tam innumerabilia insunt ideis cogitationis, Angeli scire possunt solum ex una voce quae prodit ex cogitatione, qualis spiritus aut qualis homo est: hoc quoque confirmatum est per experientiam; cum solum nominabatur VERUM, quod factum a spiritibus pluribus successive, audiebatur illico num durum, num asperum, num molle, num infantile, num charum, num innocens, num plenum, num vacuum, num inibi falsum, num simulatum, num clausum, num apertum, et illa in quo gradu, verbo ipsum quale ideae, et hoc solum in communi, quid non in singularibus, quae Angeli percipiunt.

6624. Quia homo ex sensuali cogitat, talia ei obscura sunt, imo ita obscura, ut nesciat quid ideae, et imprimis quod cogitatio sit distincta in ideam, sicut loquela in voces, ei enim apparet cogitatio continua, et non discreta, cum tamen ideae cogitationis sunt voces spiri-

tuum, ac *idea* cogitationis adhuc interioris voces angelorum: *idea*, quia sunt voces loquela, etiam sunt sonora inter spiritus & angelos; inde cogitatio hominis tacita est audibilis spiritibus & Angelis, quando Domino ita placet. Quam perfecta sunt *idea* cogitationis præ vocibus loquela, constare potest ex eo, quod homo intra minutum possit plura cogitare, quam potest eloqui aut scribere per horam; tum quoque constare potuit ex loquela cum spiritibus & Angelis, tunc enim momento implevi rem communem singularibus, adjuncta affectione, inde Angeli & spiritus distincte capiebant omnia, & multo plura, quæ apparebant circum rem illam sicut nimbus.

6625. Ex his nunc constare potest, quales *idea* sunt illorum qui male vivunt & inde male cogitant, quod nempe inibi sint odia, sint vindicta, sint invidia, sint doli, sint adulteria, sint fastus, sint decora externa simulantia honesti, sint castitates propter apparentiam, sint amicitia propter honores & lucra & tamen nulla amicitia, præter spurca & fæda quæ non enuntianda sunt; ac præterea quod sint aliqua doctrinalia fidei, quæ patrocinantur cupiditatibus, & nisi id, incredulitates, & quoque subsannationes; hæc & talia insunt ideis illorum qui male vivunt, & inde male cogitant. Cum talia insunt, non potest, cum tales in alteram vitam veniunt, quin separentur & removeantur longe e cælo, ubi talia horrore sunt.

6626. Mirabilia referam; Dominus Qui solus est Homo, ex Quo Angeli, Spiritus, & incolæ telluris, homines vocantur; Ipse per influxum suum in Cælum facit, ut unversum cælum representet & referat unum hominem; & per influxum per cælum & a Se immediate in singulos ibi, facit ut unusquisque appareat ut homo, Angeli in pulchriore & splendidiore forma, quam ut describi queat; similiter per influxum in spiritum hominis; imo apud Angelum, spiritum & hominem, qui in charitate erga proximum & in amore in Dominum vivit, omnium minima cogitationis referunt hominem, ex causa, quia charitas illa & amor ille est a Domino, & quicquid a Domino est, hoc refert hominem; illa etiam sunt quæ faciunt hominem. Vice versa autem in Inferno, quia illi, qui ibi, in contrariis charitati & amoris cælesti sunt, in suo lumine quidem apparent sicut homines, at in luce cæli sicut monstra horrenda, in quorum quibusdam vix aliquid humane formæ cognoscitur; causa est, quia influxus Domini per cælum non recipitur, sed rejicitur, vel exstinguitur, vel pervertitur, unde tales apparent: similiter in minimis eorum cogitationis, seu in ideis, tales formæ sunt, nam qualis quis est in toto, talis est in parte, sunt enim

CAPUT QUINQUAGESIMUM.

135

enim analogæ & homogeneæ: illa forma, in qua apparent, est etiam forma Inferni in quo sunt; quodlibet enim Infernum habet suam formam, quæ in luce cæli est instar monstri, & qui eorum inde apparent, dignoscuntur ex forma, e quo Inferno sunt: apparuerunt mihi in portis, quæ patuerunt in mundum spirituum, & visi sunt sicut monstrata multa varietate: quod portæ inferni in mundum spirituum pateant, videatur n: 5852.

F I N I S

LIBRI GENESIO.

